

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - תב"ע – תמליל

מספר הוועדה : 16

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ט' בתמוז תשפ"ו (24.6.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : מיכל כהן

שעת תחילת הוועדה : 9:46

שעות סיום הוועדה : 14:00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

טוב, אילנית, אנחנו יכולים להתחיל?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

השעה והקוורום, זה בסדר?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, כן, יש לנו.

אישור פרוטוקול דיון מיום 10.6.2026

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, חברים אנחנו השעה רבע ל – 10, אנחנו פותחים את ישיבת הוועדה. אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום רביעי ט' בתמוז תשפ"ו, 24.6.2026, נוכחים אדיר שוורץ, צביקה אסולין, ישראל קלרמן, יוחנן וייצמן, ואנוכי יושב ראש הוועדה אליעזר ראוכברגר. אמי, מיכל, אילנית, ואסף, יופי. אנחנו קודם כל אנחנו מבקשים לאשר פרוטוקול דיון מיום 4.6.2026, יש למישהו הערות?

יוחנן וייצמן:

רק שאלה, הצבעות מופיעות בפרוטוקול?

מיכל כהן:

בטח, אתה ראית את הפרוטוקול?

אליעזר ראוכברגר:

זה קיצור, זה לא פרוטוקול מלא, זה קיצור פרוטוקול.

מיכל כהן:

זה עיקרי,

אליעזר ראוכברגר:

זה עיקרי,

יוחנן וייצמן:

עיקרי דיון ההצבעות,

מיכל כהן:

הצבעות בוודאי מופיע,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה מה שחשוב לי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, לא,

מיכל כהן:

כתוב מי, אתה רוצה עותק?

יוחנן וייצמן:

החוק מחייב מי אבל, לדרישת חבר וועדה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה טוב שיהיה, מה? מאה אחוז, מאושר. תודה. אנחנו מתחילים, אני מבין שתי התוכניות 3
הסירו התנגדויות, עושים את זה כשוטף?

מיכל כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בעצם,

אמנון ארבל:

למעשה יורד מסדר היום,

מיכל כהן:

לא,

אמנון ארבל:

אין צורך.

אליעזר ראוכברגר:

למה? 108, נכון, אוקי,

צביקה אסולין:

זה 4,

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית 3 בסדר היום, יורד מסדר היום.

יוחנן וייצמן:

יש סיכוי שאנחנו נהיה בבית מוקדם?

אליעזר ראוכברגר:

יש סיכוי,

אמנון ארבל:

(לא ברור) עבודה.

אליעזר ראוכברגר:

יש סיכוי שאם לא תפריע, אז אולי נהיה מוקדם בבית.

יוחנן וייצמן:

בלי הפרעות היום, בסדר,

תוכנית 1297423

אליעזר ראוכברגר:

יורד מסדר היום תיק מספר 3, כי הסירו התנגדות, וזה התקבל לתוקף לפי, וועדה מקומית נו. אנחנו תוכנית 4 בסדר היום, בבקשה.

תוכנית 1350719

אמנון ארבל:

תוכנית 4 בסדר היום, תוכנית 1350719, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית רחוב ישי 7, אין בעיות תור.

אליעזר ראוכברגר:

רק שנייה הצטרפו אלינו, אריאל גולן, צחי בריס ו - , חיים כהן, בבקשה.

אמנון ארבל:

חלקה קטנה אפשר לראות את המיקום שלה, בשכונת אבו – תור, התוכנית ביקשה להוסיף שתי קומות,

אליעזר ראוכברגר:

1350719,

אמנון ארבל:

כן, תוכנית שביקשה להוסיף שתי קומות על בניין, בניין לשימור, התוכנית הוחלט להפקיד גם מקומית, גם מחוזית, יש פה התנגדות של, שתי התנגדויות, אחת גלית רגיואן בשם המינהל הקהילתי בקעה, הם מתייחסים לשינוי מפלס הכניסה הקובעת, ותנועה עם חנייה, שינוי מפלס הכניסה הקובעת איזה שהוא חשש שלהם שבגלל הגדרה של מפלס הכניסה הקובעת, במקום גבוהה, אז יהיה אפשר בעתיד להוסיף שתי קומות, אז זה לא רלוונטי, כי אין שום קשר בין, בין מספר ה - , בין מפלס הכניסה הקובעת שהוא חלק ממפלס שרוצים לבין ה - 4 קומות שזה מה שהמדיניות פה, וזה מה שאנחנו מאשרים. ותנועה וחנייה, זה נכון יש פה היום רחוב יחסית צר, אבל יש פה תוספת מאוד קטנה של יחידות דיור, בניין לשימור, ואין לו פתרון חנייה אחר, ולכן חשבנו גם אנחנו, גם הוועדה המחוזית שנכון לתת פטור מחנייה. עו"ד רפי אטינגר בשם בעלי דירות בבניינים, בגוש 19 חלקות, 3, 4, 5, זה החלקות מאחורה, הם טענו לגבי פגיעה חמורה בנוף ובאופי השכונה, חריגה בגובה מתוכנית מתאר 2000, שינוי מפלס הכניסה הקובעת, משטח תוספת שפוגע בבניין לשימור, ואיזה שהוא פגם בהליך. אנחנו בגדול דחינו את כל ההתנגדויות, חשבנו שהתוכנית טובה וראויה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

הערות?

יוחנן וייצמן:

ביקשת, ביקשת גובה 3.5 מטר, לא יותר.

אמנון ארבל:

כן, זה כבר, זה כבר היה,

יוחנן וייצמן:

זה נקודה שצריך להיות עירנים אליה, לפחות באזור היסטורי לא לתת לאנשים, שאנשים מדברים על תצפיות וזה,

אמנון ארבל:

כן, זה מוצע אבל 3.5, אז אין בעיה מהבחינה הזאת.

יוחנן וייצמן:

מוצע 3.5?

אמנון ארבל:

כן.

תוכנית 1277227

אמנון ארבל:

תוכנית מספר 5, בסדר היום, תוכנית 1277227, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, סליחה הוועדה המחוזית, זה פינוי בינוי בקריית יובל, הכניסה לרחוב גורדון, זה רחוב, אני אראה רגע איפה זה נמצא. יש פה תוכנית פינוי בינוי קטנה יחסית, זה בחלקה, זה זנגוויל, זה כניסה לבורוכוב, בניין אחד עושה פינוי בינוי, התוכנית הופקדה, הבניין הוא 12 קומות, שני גני ילדים, חזית מסחרית קטנה ברחוב זנגוויל, הוגשו פה התנגדויות של מינהל קהילתי יובלים, עומס על השכונה, היקף הבנייה הנוכחי יוצר עומס מצטבר משמעותי.

יוחנן וייצמן:

חמודים, חמודים.

אליעזר ראוכברגר:

כשיהיה 30, אז הם אומרים תוריד ל – 12, וזה טוב. עכשיו כשיש 12, גם זה לא טוב להם.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

הם טוענים שהמכפיל גבוה, וצריך לעשות תקן 21, בעיות של תנועה וחנייה בשכונה, פרוגרמה, הם מבקשים להוסיף עוד גן ילדים לפי,

אדיר שוורץ:

מה זה, באיזה צבע?

אמנון ארבל:

כתום, כתום זה מאפשר רק 12 קומות, כן, אין פה משהו יוצא דופן,

אליעזר ראוכברגר:

לפי המדיניות,

אמנון ארבל:

הם מדברים על המצטבר סך הכול, גן ילדים אנחנו, אני לא יודע למה הם כתבו את זה, כי יש שני גני ילדים בתוכנית. וגם המיקום שלהם בסך הכול הוא הכניסה לכיוון רחוב זנגוויל שהוא נמוך, יש מסחר קטן, ושני גני ילדים בעצם ניגשים בחזית האחורית, זה סך הכול מאוד הגיוני. הם מבקשים שיהיה חזית מסחרית בזנגוויל למרות שיש,

אליעזר ראוכברגר:

שמה יהיה?

אמנון ארבל:

שיהיה חזית מסחרית לזנגוויל,

אליעזר ראוכברגר:

יש,

אמנון ארבל:

(לא ברור).

אדיר שוורץ:

מה?

אמנון ארבל:

מה?

אדיר שוורץ:

מה המכפיל?

אמנון ארבל:

המכפיל פה הוא יחסית גבוה, 4.8, כי זה בניין שאין לו 24 יחידות דיור, ולכן אין פטור מהיטל השבחה. גם כן זה משפיע על המכפיל. אבל עדיין הבינוי הוא בסך הכול סביר והגיוני,

אדיר שוורץ:

במצב היוצא 24?

אליעזר ראוכברגר:

לא, בנכנס.

אמנון ארבל:

נכנס, אם אתה פחות מ-24,

אליעזר ראוכברגר:

פחות מ-24, אתה לא יכול לקבל הכרה,

אמנון ארבל:

לא מקבל הכרזה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול לקבל הכרזה.

אמנון ארבל:

התנגדות שנייה, תושבי השכונה, יש פה רשימה של כמה תושבים, אין מיפוי נגיש של ייעודי קרקע למסחר ותעסוקה, מדובר במצב בשטח, הם מדברים סך הכול על ה - , על התמונה היותר רחבה, קיים חשש שהתוכנית תקבל היתר בנייה לפני תוכניות ישנות אחרות. חושבים שנכון לקדם תוכניות אחרות יותר חשובות מאשר התוכנית הזאת, ולא דווקא את זאת. כי אז הקיבולת תחרוג, ממה שהוחרג, או יכולה לתת. מבקשים לחייב את עיריית ירושלים לספק מידע יותר מקיף לציבור, אנחנו חושבים שזה נעשה בעדכון של תוכנית האב בצורה מאוד ארוכה,

יוחנן וייצמן:

להתחשב, לא,

אמנון ארבל:

הם טוענים שאין צורך בשני נוסחים, כי יש מעבר לכביש המרכז המסחרי חדש, זה נכון אגב, אבל אם בסך הכול מסחר קטן מאוד ומקומי שמנצל את הפרשי הטופוגרפיה, זה באמת נכון.

אליעזר ראובברגר:

מה זה קטן? השאלה מה זה קטן?

אמנון ארבל:

לא, חורג מ – 100 מטר, הוא ממש קטנצ'יק,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

אין מספיק מענה לשטחי ציבור,

אליעזר ראובברגר:

יש שם בקושי חנות פרחים, להשכרה, בורקס.

אמנון ארבל:

ממש לנצל את הפרשי הטופוגרפיה, לא מעבר לזה.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

הם טוענים שאין פה מענה מספיק לצורכי ציבור, של בתי ספר וגני ילדים, התוכנית כן מציעה שני גני ילדים. ואז מדברים על הגבלה של משאיות בתקופת הבנייה והגדרות, בקיצור תוכנית סך הכול אנחנו דחינו את רוב ההתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

מה קורה שם עם מרפסות סוכה?

אמנון ארבל:

אין מרפסות סוכה?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אני שואל,

אמנון ארבל:

אתה שואל אם יש או אין, אני לא יודע, כן. עמנואל, בדקת אם יש מרפסות סוכה?

עמנואל זלטס:

אני עכשיו אעזור לך לבדוק. אני זוכר לבדוק, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

שכונה חרדית, מה? אין מרפסות סוכה?

עמנואל זלטס:

הוא ימכור את זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני רק שואל, גם בשכונה חילונית יש צורך במרפסות סוכה. אז קודם כל בסוכות תלך גם בשכונות חילוניות, עושים המון סוכות, ו – ב', אני לא מדבר, זה שבוע בשנה, בוא אנשים רוצים אוויר, שהם רוצים שמש, אנשים רוצים לצאת החוצה, בוא.

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

מאשימים אותנו אחר כך, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

1277, מה?

חיים כהן:

אנחנו דואגים רק לאיכות החיים שלנו, אצלם אנחנו לא דואגים.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו לא פורים לבדיחות.

חיים כהן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בדיחה.

חיים כהן:

בדיחה,

אליעזר ראוכברגר:

לא על חשבוננו,

עמנואל זלטס:

בעייתי.

אמנון ארבל:

בתחום קווי בניין ככל הניתן אחת מעל השנייה בקונטור אחיד, שטחי מרפסות עבור מקורות יהיו מעבר, לא ניתן (לא ברור), שתי מרפסות לסגירה זה גם, מה יש לנו עוד? מה מעבר לזה?

אליעזר ראוכברגר:

זה מעל השנייה, זה בעייתי.

אמנון ארבל:

(לא ברור) כנראה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמנון ארבל:

לא, אין סעיפים מעבר לזה. מה אתם רוצים לעשות בהמלצה? שיהיה מרפסות ככל הניתן?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רק ככל הניתן, זה גם אזור, גם בניין נמוך, שיהיה לפחות 50% מרפסות סוכה,

אריאל גולן:

כן מה? זה בניין 12 קומות, אתה יכול להגיע ליותר, מה?

עמנואל זלטס:

תעשה 412/ב,

אליעזר ראוכברגר:

אולי יותר,

אריאל גולן:

לא (לא ברור).

עמנואל זלטס:

412/ב,

אליעזר ראוכברגר:

זה תלוי ב - ,

אמנון ארבל:

הוספתי בהערות,

אליעזר ראוכברגר:

במיצוב, תלוי בקרבה, תלוי,

אמנון ארבל:

הוספתי פה הערות של מחלקת נכסים,

אריאל גולן:

לנו תמיד אומרים שעד 12 קומות, אפשר לעשות זה מאה אחוז,

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע שבפתח תקווה שם עשו ב – 18 קומות מאה.

אריאל גולן:

ה – וי.

ישראל קלרמן:

מרפסת גדולה, מרפסת גדולה,

אליעזר ראוכברגר:

המניפות האלה.

אריאל גולן:

וי, וי כזה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבורג' – כליפה הגיע אדריכל משיקו ועשה שמה בבורג – כליפה בגובה, שאני לא יודע כמה, עשה שם 70%. נו אז מה? וועדה מחוזית לא קיבלה.

אמנון ארבל:

זה בסדר? יש להציג בעקבות (לא ברור) לייצר מרפסות סוכה לרוב הדירות.

עמנואל זלטס:

לא, תכתוב לתקן את סעיף זה וזה, תכתוב.

אמנון ארבל:

בסדר.

אריאל גולן:

סתירה בסעיפים אמי.

אמנון ארבל:

זה ברור שאתה כותב משהו, עם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

את הסעיפים הרלוונטיים הסותרים, הסותרים גישה זו, משהו כזה.

עמנואל זלטס:

גם אני הייתי מוסיף עוד סעיף לזה נוסף, ניתן גמישות בקווי בניין לצורך סוכה גם. שהכול יהיה בתוך קו בניין. בוא נעשה גמישות מקווי הבניין לצורך סוכות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עמנואל זלטס:

זה לעזור לזים. זה לקחת לו משהו, לעזור לו.

חיים כהן:

ליזר, (לא ברור) מהמדיניות. אנחנו לא רוצים לתפוס.

אליעזר ראוכברגר:

מה? לא, אילנית אומרת,

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

עמנואל זלטס:

מי זה? מבני ציבור,

אמנון ארבל:

לא, לא, אתה עם גמל וחמור,

יוחנן וייצמן:

מה? זה נגיש.

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, זה הגבלה של היום של הרכבים, הוא הולך עם גמל וחמור.

יוחנן וייצמן:

ראיתם כבר כמה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל אין לו חנייה לגמל וחמור, פה הבעיה שלנו.

יוחנן וייצמן:

תראי אני אחרי לראות כמה מאות (לא ברור) היום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

היה לך (לא ברור), כמו שעושים לאופניים.

עמנואל זלטס:

הוא הולך לשם.

חיים כהן:

הוא הולך עם גמל וחמור כל הזמן,

אליעזר ראוכברגר:

כל השנה, לך עם רכב, מי שאין גמל,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

כמה מילים (לא ברור). כן,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בארבע מתחילים?

עמנואל זלטס:

זה רק 10 קומות,

צחי ברים:

כן,

אדיר שוורץ:

תשאלו את ברים, הוא אתמול התראיין על כל התוכנית.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

איפה התראיין?

עמנואל זלטס:

אפשר בהכול,

אדיר שוורץ:

בערוץ 2,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תגיד לי,

אמנון ארבל:

לכתוב שיהיה בהכול?

עמנואל זלטס:

10 קומות,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

את צחי, צחי.

יוחנן וייצמן:

אני אבוא להפגין.

אמנון ארבל:

הרוב זה מספיק לדעתי.

עמנואל זלטס:

לייזר, 10 קומות.

אדיר שוורץ:

אין פה (לא ברור) לחמורים במע"ר צפון אולי,

יוחנן וייצמן:

כן,

מיכל כהן:

וגם לזה צריך.

צחי ברים:

בארבע שלוש, לא,

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 6 בסדר היום, חברים.

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, בואי, בואי אנחנו רוצים לסיים מוקדם. מה?

חיים כהן:

יש פתקים מיוחדים למען גברים, כמו במירון.

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה עולה?

חיים כהן:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה עולה?

חיים כהן:

אנחנו מוקלטים.

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר כזה בלי, בלי תשלום, לא עובד.

אמנון ארבל:

יוחנן, (לא ברור) בירושלים.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אבל פתאום תראה אותו,

אליעזר ראוכברגר:

אין בירושלים, אין בעיה.

אדיר שוורץ:

בתוך ירושלים לא יהיה,

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני שוכר רכב ומצטרף,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא יורד לי כלום.

ישראל קלרמן:

מה? מה?

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לי אפשר,

עמנואל זלטס:

הוא שוכר רכב בשביל זה הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

כן.

אריאל גולן:

זה החיים של חביליו, יוחנן.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לסדר שישאירו אותו שם?

אריאל גולן:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן,

אריאל גולן:

קח את הגייפ של חביליו.

אליעזר ראוכברגר:

הם לא מוכנים לקבל סחורה כזאת, מה?

צחי ברים:

מיואשים.

ישראל קלרמן:

מה זה לא לקבל? הבן שלו ב - , תגיד איפה הבן שלך,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא מוכנים לקבל סחורה.

ישראל קלרמן:

איפה? איפה?

אליעזר ראוכברגר:

יללה חברים, די, גמרנו.

אמנון ארבל:

תוכנית 6 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

התרוצצנו עכשיו נחזור לעבוד.

יוחנן וייצמן:

כן,

תוכנית 1409911

אמנון ארבל:

תוכנית 1409911, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, ברחל נחמן ביאליק 9, זה בניין אתם רואים את החלקה זה בבית הכרם, בלב בית הכרם, חלקה יחסית גדולה עם בניין קטן שנחמד לשימור בן קומה אחת, התוכנית ביקשה להוסיף זכויות בניה בחלקה. הוועדה המקומית והמחוזית כמובן החליטו להפקיד. הוגשו פה שלוש התנגדויות, אחד מינהל קהילתי, בית הכרם. הבניין המוצע חורג ממדיניות המאושרת, הוועדה המחוזית ציינה בהחלטה, לצמצם את תכנית הבנייה לשמירה על העצים. מוצעים 27 עצים לכריתה, מבקשים לשמור על מספר רק של עצים ככל הניתן, מבקשים פיצוי על העצים, ומבקשים לחלק, מקומות חנייה מוצעים בתוכנית השכנים. תושבי השכונה האחרים, עומס תחבורתי מצוקת חנייה, לא תאפשר כניסה של רכבים חירום, רכבי חירום לרחוב. תוספת יחידות דיור ללא שדרוג של תשתיות, מספר הקומות מהווה חריגה מהמקובל באזור. (לא ברור) החניון התת קרקעי המוצע עלולה לפגוע בבניינים השכנים, יחידות דיור רבות מוצעות באזור הזה. לשמור על צביון ואופי הירוק של השכונה.

אריאל גולן:

מה? כולה 6 קומות, מה? 6 קומות,

אמנון ארבל:

לא, קודם כל זה אזור בבית הכרם זה 3 וגג רעפים, צריך לציין, זה הלב של בית הכרם,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל משמרים את ה - ,

אמנון ארבל:

הם עושים גם שימור של הבניין, שימור כלשהו של הבניין הקיים. אני רק אומר מההתנגדויות לא מהתוכנית, אבל אין הצדקה כלכלית, היזם יכול להרוויח גם אם יצמצם ב - 50% ויעדכן את הבינוי המוצע. ולא לאפשר תוספת קומה מעל בניין לשימור, לכל הפחות לאפשר תוספת של 30% בקומה הקיימת בחזית האחורית. הבינוי חורגת מתוכנית האב 16000, יש להפחית קומה. ושמירה על עצים, וקו בניין תת-קרקעי שיכול לפגוע בעצים, זה שמש. התנגדות עצמית של ענבר קרסני שהוא היזם, יש איזה טעות בסימון קו הבניין, והתת - קרקעי באמצע חלקה, שלא תאפשר לציבור חנייה בתת-הקרקע בחלקה, בחלק הקדמי של החלקה, ולא יאפשר שימוש המחסנים,

אליעזר ראובברגר:

זה אתה מקבל?

אמנון ארבל:

מבוקש להתאים תשריט מצב מוצע לנספח הבינוי,

יוחנן וייצמן:

לצמצם (לא ברור).

אמנון ארבל:

קווי בניין תת-קרקעי. כן, אני אגיד, אנחנו גם בהמלצה להפקדה גם מהנדס העיר, וגם וועדה מקומית, אמרו שאין שום הצדקה לחרוג מהמדיניות, שזה 130%, יש לנו כמה דוגמאות שגם כתבנו ב - , במסגרת ההמלצה של בניינים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו המלצנו 130%?

אמנון ארבל:

כן, נתנו 130.

יוחנן וייצמן:

ומה וועדת שימור?

אמנון ארבל:

וועדת שימור, אני לא חושב שיש חריגה מזה, אבל,

יוחנן וייצמן:

לא נכנסנו, לא נכנסנו, יכול להיות שלא נכנס בסוגיה,

אליעזר ראובברגר:

גם לא רלוונטי אחרי (לא ברור) .

אמנון ארבל:

נכון, אבל אנחנו, אנחנו בגדול חזרנו על ההמלצה, סך הכול אין פה,

אדיר שוורץ:

הם חושבים שמה, צריך לצמצם מאוד הפגיעה.

אמנון ארבל:

תראה יש פה, אני אראה לכם,

יוחנן וייצמן:

לצמצם את החניות,

אמנון ארבל:

אני אגיד לכם רגע מה עשינו, עוד שנייה מה עשינו,

אדיר שוורץ:

קודם כל אתם צודקים בהמלצה של ה – 130%, (לא ברור).

אמנון ארבל:

נעשה פה מאמץ בתוכנית לשימור, על כל החזית הקדמית, ועל העצים, ולכן גם תכסית תת-קרקעית
לא מגיעה לשם. 140911, זה,

אדיר שוורץ:

כ"ח הערכיות שמה היא מאוד גבוהה ב - ,

אמנון ארבל:

כן, זה לא, זה בית הכרם, אין פה באמת הצדקה,

אדיר שוורץ:

תחושה של ה - ,

אמנון ארבל:

היה פה הרבה ויכוחים, הצעה שזה לא כלכלי,

אליעזר ראוכברגר:

מה שצריך,

אמנון ארבל:

אתה יודע, בסוף כלכליות כשיש בניין אחד בן קומה אחת, אתה מבקש בבית הכרם, 4 או 4 כל חתך, זה סך הכול קשה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא, הוא לא יצליח ללכת לעשות סיור בכותל.

אמנון ארבל:

כן, עשינו פה למעשה שימור, שימור של כל החזית הקדמית,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יצטרף.

אמנון ארבל:

לכל העצים שיש בחזית,

אליעזר ראוכברגר:

לבריאות שיהיה (לא ברור), אבל נכון הוא צודק אדיר, שאין סיבה לחרוג.

אמנון ארבל:

כן, זה מה שאמרנו, אני אומר גם החנייה שכן הצענו, התוכנית הציעה זאת אומרת,

אדיר שוורץ:

לא הבנתי אז עוקרים את הברוש בחזיתות או לא?

אמנון ארבל:

לא, אני אראה לך בנספח הבינוי זה יותר טוב אני חושב.

אליעזר ראובברגר:

אני חושב שצריך, צריך לכתוב לשמור ככל הניתן.

אמנון ארבל:

נכון, אבל בסוף,

אדיר שוורץ:

אני רוצה שאת החזית ישמרו מאחורה,

אמנון ארבל:

שומרים, שומרים,

יוחנן וייצמן:

גם אותה כניסה לחנייה, יש שמה כמה, אני זוכר את הדיון בוועדת שימור, אני לא זוכר את כל הזמן פרטים אבל.

אמנון ארבל:

רגע אני מראה שנייה,

יוחנן וייצמן:

הוא הסביר את התוכנית טוב.

אמנון ארבל:

כן, התוכנית לא כזאתי מסובכת, זה לא העניין, באמת העניין זה היה,

אליעזר ראובברגר:

גם תוכנית קטנה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

הנה תסתכל רגע כאן, אתה רואה ?

אדיר שוורץ:

על ה - , על העומס? בתוך הישיבה.

אמנון ארבל:

למעשה פה הוא עושה את הכניסה לחנייה, אז אני, שמרנו את כל העצים בחזית,

אדיר שוורץ:

ממש (לא ברור),

אמנון ארבל:

וגם החנייה הוא לא חופר מתחת לבניין לשימור, אלא מפה והלאה. וכל זה,

אליעזר ראובברגר:

פה אפשר, פה זה בסדר. כי זה אזור השימור, ישמרו על העצים גם.

אמנון ארבל:

בחזית, חוץ מאיפה שהכניסה לחנייה,

אליעזר ראובברגר:

כן, איפה שהאדומים.

יוחנן וייצמן:

לא, הפוך,

אליעזר ראובברגר:

זה מה שהוא אמר.

אליעזר ראובברגר:

הוא לא חופר, הוא אומר שהוא לא חופר פה.

יוחנן וייצמן:

אבל כל העצים האלה, כל העצים האלה הולכים להיעקר,

אליעזר ראובברגר:

בגלל הכניסה,

אמנון ארבל:

בגלל הכניסה לחנייה,

יוחנן וייצמן:

בגלל,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן. אבל אם היינו מחליטים לא לשמר את האזור הזה,

אמנון ארבל:

נו,

יוחנן וייצמן:

הם היו יכולים להישאר.

אמנון ארבל:

אם היית מזיז את החנייה לאמצע המגרש? את הכניסה לחנייה?

יוחנן וייצמן:

בהנחה שהיינו מחליטים, כן,

אליעזר ראובברגר:

אז היית, אז היית עוקר עצים שם.

יוחנן וייצמן:

עץ אחד.

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) שתיים אפילו.

יוחנן וייצמן:

אז אולי שתיים תפסת אותי,

אמנון ארבל:

אני חושב שהתוצאה שמתקבלת פה היא בהחלט סבירה.

יוחנן וייצמן:

זה אתה הורס את כל השורה, בשביל השימור.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע מה האיכותיות של העצים פה,

יוחנן וייצמן:

לא, יש סיבה גדולה שרצו לשמר את הבניין הזה.

אמנון ארבל:

גם החנייה.

יוחנן וייצמן:

הבניין כאן עם ערך שימורי גבוה, ואני כבר לא זוכר למה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

רואים את הבניין פה, תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש לו ערך שימורי,

יוחנן וייצמן:

לא, גם מי שגר פה, מי שמתכנן אותו, אני מבין שיש פה הרבה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי,

אמנון ארבל:

באילוץ הקיים עשינו את המיטב,

אליעזר ראוכברגר:

זה לשימור, זה לשימור הזה, ובסוף אתה עושה את האיונים.

אמנון ארבל:

נכון.

אדיר שוורץ:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

זהו, פירטנו את כל התשובות בצורה מסודרת.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

תוכנית 1207158

אמנון ארבל:

תוכנית 7 בסדר היום, תוכנית 1207158, תוכנית כלל עירונית, שאנחנו הגשנו כעיריית ירושלים, התוכנית למעשה עוסקת בשני נושאים, תוכנית של ה - , התרה של החדרת עוגנים, ונושא של שלביות ביצוע לגבי הריסה. אני מזכיר שהתוכנית קודמה, בהתחלה כסמכות הוועדה המקומית, עם עוד נושא נוסף שזה היה הנושא של השלמת קומת גג, הגענו לוועדת ערר אחרי דיון בהתנגדויות כבר, וועדת ערר בעצם אמרה לנו שהסיפור של עוגנים הוא לא במסגרת הוועדה המקומית, לא יכול להיות להתקדם בסמכות הוועדה המקומית, אלא סמכות הוועדה המחוזית, אבל הפרדנו את התוכניות,

עמנואל זלטס:

כמה בסוף?

אמנון ארבל:

את העניין של ה – 5% השלמת קומת גג עשינו בתוכנית, והתוכנית קיבלה תוקף. בנושא של ההריסות וה – , העוגנים עברו לשלב, לסמכות מחוזית עם הפקדה מחדש,

ישראל קלרמן:

אבל עדיין סמכות מקומית,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה?

אמנון ארבל:

התוכנית הופקדה מחדש,

ישראל קלרמן:

לא, אבל עדיין ב – , לא, בסמכות מקומית,

עמנואל זלטס:

כי זה אותו מספר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) חדש.

אמנון ארבל:

תיקנתי את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אותו מבקש וועדה מחוזית מקומית,

אמנון ארבל:

לא, לא, הוא צודק,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

הסמכות, הסמכות, אתה צודק,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

ותיקנתי את זה,

ישראל קלרמן:

בסדר, מאה אחוז.

יוחנן וייצמן:

אחרי שינוי הסמכות.

אמנון ארבל:

הוגשו פה,

יוחנן וייצמן:

התוכנית הופקדה שוב, אז אתה,

אמנון ארבל:

כן, הופקדה שוב בסמכות הוועדה המחוזית, הם לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה סמכות וועדה מחוזית,

אמנון ארבל:

הם לא ירצו בהליך,

עמנואל זלטס:

זהו, הנה הם קיימו דיון ושינוי מה שנאמר פה.

יוחנן וייצמן:

קיימו דיון, אתה זוכר, את הדיון,

עמנואל זלטס:

עם השינוי ממה שנאמר פה,

אמנון ארבל:

כן, עכשיו ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

מבקש וועדה מחוזית,

ישראל קלרמן:

מה? לא הסכימו איתנו?

עמנואל זלטס:

חלק,

אמנון ארבל:

חלק כן, חלק לא.

עמנואל זלטס:

עכשיו אנחנו נחזור,

אמנון ארבל:

התוכנית, התוכנית למעשה הוגשו לה שלוש התנגדויות, אחת (לא ברור) וינוגרד ואחרים, זה התנגדות נורא ארוכה, אבל היא בעצם בעלים של מגרש ברחוב מגדים 14 בבית הכרם, יש התנגדות נורא ארוכה שהוא טוען שהוא חושב שה - ,

אליעזר ראוכברגר:

צריך לשמוע את ההתנגדויות,

אמנון ארבל:

הפרוצדורה לא נכונה, הוא חושב שהחדרת עוגנים זה משהו שהוא לא נכון, ו - , מצטט כל מיני כאלה בתי משפט, התוכנית ערים אחרות שעשו דברים אחרים, התקבלו דברים אחרים, זה פגיעה בזכויות, בזכויות מקרקעין פגיעה ב - , בחוק, חוק המקרקעין, פגיעה בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. הוא מסביר ארוכות למה הוא חושב שזה מהווה פגיעה, שהתייחסנו לזה במסגרת התשובה להתנגדויות. יש התנגדות השנייה של הרב נתן קרמר בשם ירושלים שקופה. אולי המקום היחידי שהוא יכול להגיש התנגדות, כי הוא בעצם יש לו מעמד, כי זה כל תושבי ירושלים, בכל ירושלים.

יוחנן וייצמן:

הוא מגיש דרך אגב בכל הארץ על ה - ,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אז הוא טוען הרבה מאוד טענות,

יוחנן וייצמן:

בעוגנים.

אמנון ארבל:

בנושא הזה של, גם בנושא של ה - , של העוגנים, וגם בנושא של ההריסה, הוא חושב שהתוכנית יש לה שורה ארוכה של פגמים מהותיים פרוצדוראליים, שמסתברים כדי מסקנה אחת ברורה, שהתוכנית הוכנה הוגשה, והופקדה מחוסר סמכות, תוך פגיעה קשה בזכויות יסוד, חריגה מהוראות הדין, ותוכנית שלא עומדת במדיניות תכנון, שאינו עומד בדרישות החוק, הפסיקה וההיגיון התכנוני, היא כוללת הרבה מאוד דברים. וגם יש טענה שהתוכנית בעצם כן בסמכות הוועדה המקומית, ולא בסמכות הוועדה המחוזית,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

היו הרבה מאוד טענות שהוא, שהוא טוען. והתנגדות שלישית,

יוחנן וייצמן:

וועדה מחוזית זה רק סמכות ארצית,

אמנון ארבל:

אתה טועה.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא טען שזה לא בסמכות של הוועדה המחוזית,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אלא סמכות,

אמנון ארבל:

הוא טען שיש גם במקביל קידום של תוכנית 40/ה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית ארצית,

יוחנן וייצמן:

לא, 40/ה, את תמ"א/40/ה, הגישו נגד קרמר. זה התמ"א הראשונה,

אמנון ארבל:

בסדר, אז הוא טוען פה שהיות ומקודמת,

אליעזר ראובברגר:

כן, אנחנו לא צריכים לחכות לה,

אמנון ארבל:

אין צורך לקדם תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו לא צריכים לחכות לה.

אמנון ארבל:

ותוכנית שלישית, כן, היא קבעה היא יכולה לסתור תוכנית שעוד לא מאושרת. ועו"ד שלישי עו"ד מנחם גלזר בשם פז קמעונות ואנרגיה, הם בעצם טוענים שתחנת פז מפעילה תחנות דלק בתחום העיר, וזה בעייתי יותר, לעשות עוגנים במגרשים של תחנות דלק.

יוחנן וייצמן:

התוכנית לא דורשת פרסום לפני העוגנים?

אמנון ארבל:

התוכנית,

יוחנן וייצמן:

כשאני עושה עוגנים,

אמנון ארבל:

היא דורשת יידוע,

יוחנן וייצמן:

יידוע,

אמנון ארבל:

כן. צריך לעשות, לא, כאן אנחנו רואים,

יוחנן וייצמן:

כעת תואם תב"ע, אני לא יודע אם אני אקבל היטל השבחה,

אמנון ארבל:

באופן עקרוני כן, זה אומר תואם תב"ע.

יוחנן וייצמן:

לא, יידוע, יש עליו מסוים ש - , ניתן לשכנים להתנגד. אם התוכנית דורשת יידוע, קרי הטענות
אמורות להישמע,

אמנון ארבל:

אני רק אגיד לגבי, לגבי תחנות דלק שהייתה התנגדות שהוגשה גם,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

בהליך הקודם,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

לעמוד וקיבלנו את זה, אמרנו שבאמת תחנות דלק זה משהו יותר רגיש, ואנחנו מבקשים את זה כן לתאם עם בעלי הקרקע ואני חושב שזה לא יהיה בצורה גורפת. ולכן זה כבר אנחנו קיבלנו את ההתנגדות בשלב הקודם. אני רגע אגיד מה התהליך ש - ,

יוחנן וייצמן:

לא, לוועדה יש סמכות לפי חוק לאפשר מעבר לשני גם לעוגנים גם לתשתיות,

אמנון ארבל:

כן, זה תואם,

יוחנן וייצמן:

זה ברור,

אמנון ארבל:

הם טוענים שלא,

יוחנן וייצמן:

זה אין ספק.

אמנון ארבל:

הם טוענים שזה סטייה, וזה חוק המקרקעין וחוק,

עמנואל זלטס:

זה נעשה לבקשת וועדת ערר אתה פה,

יוחנן וייצמן:

ברור,

עמנואל זלטס:

בסמכות,

יוחנן וייצמן:

הוא חולק על (לא ברור),

אמנון ארבל:

לא, אנחנו חושבים שזה נכון לעשות את זה כאילו אנחנו לא. מה שהתוכנית דורשת מבחינת,

יוחנן וייצמן:

זה הנפילות שלנו, כן נורמאלי כן עוזר להרחיב סמכויות של הוועדה המקומית, לא, כפר – עקב,

אליעזר ראוכברגר:

לא מדבשך, ולא מעוקצך,

יוחנן וייצמן:

כן. טוב, ההמשך הוא טוב.

עמנואל זלטס:

אצלך,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להשתמש בו, לא, לא, כולם.

אליעזר ראוכברגר:

עוד שנייה הוא מקבל טלפון.

עמנואל זלטס:

הוא על הקו כבר, מה?

אליעזר ראוכברגר:

ברמקול,

עמנואל זלטס:

מחובר כל הזמן.

אליעזר ראוכברגר:

שידור ישיר.

אמנון ארבל:

יידוע. רגע, איפה זה?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) משהו, עמנואל.

יוחנן וייצמן:

עוד דבר הנושא של הזמן בהיתרי בהריסה, מוצע גם בתוכנית הזאת?

אמנון ארבל:

כן, כן, אמרתי זה מופיע גם בתוכנית הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

מה? במקום היתר, תחילת עבודות,

אמנון ארבל:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

תחילת עבודות,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי זה ביחד,

יוחנן וייצמן:

ועל זה אין התנגדויות?

אמנון ארבל:

לא, יש התנגדות אחת, קרמר טוען שזה לא סביר, ולא הגיוני, ופוגעים בשלטון החוק, וממש לא תקין שאנחנו עושים את זה, וזה לא ראוי, אני כן אגיד שהוועדה המקומית, בגלל שעמנואל בטלפון,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

הוועדה המחוזית קבעה שהעניין הזה יחול רק על עבירות בנייה של עד, עד 20 מטר בלבד. אני לא חושב, היא הייתה כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא הסכמנו.

יוחנן וייצמן:

מה כתוב בתוכנית (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

להגדיל את זה,

אמנון ארבל:

התייחסנו פה במסגרת,

יוחנן וייצמן:

מה כתוב בתוכנית שהופקדה? שפורסמה להפקדה?

אמנון ארבל:

הנה זה מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

20 מטר?

אמנון ארבל:

כן, 20 מטר,

יוחנן וייצמן:

אז מה אתה עונה? הבקשה שלך מצריכה 106/ב,

אמנון ארבל:

יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

המטרה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה כמה אתה מגדיל, אם תגדיל את זה בלי הגבלה אתה צודק, תגדיל את זה 100 מטר זה גם (לא ברור), אם אתה מגדיל את זה למשל 30, אני לא חושב,

יוחנן וייצמן:

21, אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב.

אמנון ארבל:

אני חושב שאין שום היגיון בלקבוע,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב שצריך,

אמנון ארבל:

הלוגיקה של כל הדבר הזה היה שאנשים לא יעשו היתר בנייה פעמיים, שיבואו עם קבלן להרוס, ואז להוציא היתר בנייה יבוא עוד פעם קבלן, ולכן ה - , אני לא חושב שיש היגיון ב - 21.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה גם עניין של סתם להתעלל באזרח.

יוחנן וייצמן:

זה סתם להתעלל בו,

אליעזר ראוכברגר:

זה עוד לכלוך,

אמנון ארבל:

אני לא אומר (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

עוד מכולה, עוד דבר, כל רעש,

יוחנן וייצמן:

לשכנים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

לפצל את זה לא 20, ולא 30 מטר, עדיף שזה לא הגיוני.

יוחנן וייצמן:

עוד פעם לחסום מדרכות, ועוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון, מכולה, זה מה שאמרתי.

אמנון ארבל:

זה בעיה, למה? שנייה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל לחפש ולמצוא בוועדה מחוזית היגיון, זה דבר שהוא,

יוחנן וייצמן:

טוב, לא בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

נצטרך אדיר,

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

נדיר,

יוחנן וייצמן:

אתה התנסחת נורא בעדינות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לפעמים אני עדין, לפעמים פחות.

יוחנן וייצמן:

אתה חושב שלפעמים אתה מרגיש ביקום מקביל, השבוע זה היה,

אליעזר ראוכברגר:

השבוע זה היה,

יוחנן וייצמן:

היה אז,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמנון ארבל:

מה אתה אומר?

עמנואל זלטס:

אתה נכנס דרך ההתחברות.

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

טוב.

עמנואל זלטס:

יוחנן גם על זה,

יוחנן וייצמן:

מה יוחנן (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

כמו המדינה, זה לא שאנג'ל שמה 300 (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

היות ויותר גרוע, מקבלים הקצאה בחינם, הקצאה.

אליעזר ראוכברגר:

אז,

יוחנן וייצמן:

כן, אתה יודע מה? אתה יודע מה?

אליעזר ראוכברגר:

מהבלוק הראשון הוא מרוויח.

יוחנן וייצמן:

לפחות 60, 40 מגיע,

אליעזר ראוכברגר:

מהבלוק הראשון הוא מרוויח כסף.

יוחנן וייצמן:

הוועדה נגד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

זה לא לציבור, אבל מה? זה לא קרקע מגורים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היה על זה (לא ברור) בוועדה מחוזית,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

שמעתי את הריקושטים.

יוחנן וייצמן:

כן, הוא היה, הוא היה חבר שלך בדיון,

אמנון ארבל:

מי חבר שלי?

יוחנן וייצמן:

השליח שלך, יוסי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה פתאום, זה היה פנימי.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל גם בחיצוני היה שמח.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל פחות.

יוחנן וייצמן:

לא, בפנימי היה ממש (לא ברור).

אריאל גולן:

מה אישרו להם בסוף שמה, מה?

יוחנן וייצמן:

30,

אליעזר ראוכברגר:

30.

יוחנן וייצמן:

מה חשבת שאישרו להם?

אריאל גולן:

גם ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, תעסוקה לא דיברנו,

חיים כהן:

כן, שני מגדלים,

אריאל גולן:

בכניסה להר נוף כאילו 30? מה זה כניסה? בתוך הר נוף כבר כמעט,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, היה,

חיים כהן:

היה שם בלגאן גדול,

אליעזר ראוכברגר:

בלגאן גדול היה.

אמנון ארבל:

הוא עושה (לא ברור) 9, 3 בהצבעה.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

9 – 3, לא יודע, היה 3, אני יודע, מה היה בצד השני אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

היא לפעמים יודעת לספור כמו ברקת, אתה לא בדיוק מבין את הספירה שלה.

חיים כהן:

טוב, יללה.

אליעזר ראוכברגר:

אני שאלתי, היא הקריאה מישוהו שהצביע, שאלתי אותו - למה לא הצבעת איתנו. הוא אמר לי - לא הצבעתי בכלל. אבישי,

חיים כהן:

למה הוא לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי את אבישי. לא, שאלתי אותו אחרי זה.

חיים כהן:

הוא שאל, אני הייתי בפגישה, הוא הקריא, הוא הקריא את אבישי.

אליעזר ראוכברגר:

זה בכלל מה שהוא אמר לי.

חיים כהן:

לייזר, לייזר,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה לבקש פה, מה?

(מדברים ביחד ברקע)

חיים כהן:

לייזר, הוא היה, הקריאו את השם שלו, והוא לא אמר שהוא לא מצביע. אני ראיתי את זה, הסתכלתי, כי אני (לא ברור).

אמנון ארבל:

שתיקה כהודיה אתה אומר. אוקי, אני נכנסתי.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

כן, זה מה שכתוב בתוכנית, וייצמן, תראה כתוב שבכל, הוראה עבירות בנייה שטחן עולה על 20 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

בית משפט (לא ברור).

אמנון ארבל:

וייצמן, זה מה שכתוב היום בתקנון שהופקד.

יוחנן וייצמן:

אתה אומר בוא נגדיל את זה, אין בזה,

אמנון ארבל:

לא, אני אומר צריך לבטל את הסעיף הזה,

עמנואל זלטס:

אנחנו צריכים לחזור למה שאמרנו פה בהפקדה.

יוחנן וייצמן:

כן, נכון.

ישראל קלרמן:

שמה? על איזה סעיף?

עמנואל זלטס:

תנאי לתחילת עבודות בלי הגבלה של סך המטרים,

ישראל קלרמן:

למה אתה רוצה לתת הגבלה?

אליעזר ראוכברגר:

106/ב,

עמנואל זלטס:

גם היה 106/ב פה,

ישראל קלרמן:

זה הופקדה עם הדבר הזה?

עמנואל זלטס:

אז אם צריך, אז זה המחיר,

יוחנן וייצמן:

אז יהיה 106/ב,

עמנואל זלטס:

לא עושים כל יום תוכנית עירונית בכל ירושלים,

אמנון ארבל:

וזה היידוע,

עמנואל זלטס:

אם זה המחיר, זה המחיר,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה המחיר של היידוע,

יוחנן וייצמן:

תראה, תראה את הסעיף,

עמנואל זלטס:

בוא נשאיר את זה לוועדה המחוזית, למה להביא?

אליעזר ראובברגר:

אני לא חושב שצריך 106/ב,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

אמרנו,

יוחנן וייצמן:

מה הפירוש של המילה יידוע? משפטית.

אמנון ארבל:

ידע, אתה מספר משהו,

אליעזר ראוכברגר:

ליידע, ליידע,

יוחנן וייצמן:

לא, ליידע זה אומר שאם אני מגיש התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

ליידע זה אומר להביא לידיעה.

יוחנן וייצמן:

להביא לידיעה, אז אני שואל,

אמנון ארבל:

היום כשאתה שולח הודעה, להיתר בנייה תואם תב"ע,

יוחנן וייצמן:

כן, אז בן אדם לפעמים מתנגד,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

הסמכות שלנו נגדו היא נורא נורא מוגבלת, לקבל התנגדות.

אמנון ארבל:

אז זה אותו דבר.

יוחנן וייצמן:

אז זה אותו דבר,

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת מי שיגיש התנגדות, הסמכות שלנו מוגבלת.

ישראל קלרמן:

הוא מקל רק על ערבים לא לנו,

אמנון ארבל:

כן, כי זה תואם תוכנית, זה בדיוק העניין, לעשות תוכנית,

יוחנן וייצמן:

ואם אתה בא ועושים תוכנית כמו 10038 שאומרת, נכון יש תוכנית, אבל נתנו 5022,

עמנואל זלטס:

אמרנו פה,

יוחנן וייצמן:

גם 5022 אותו דבר,

עמנואל זלטס:

זה יכול לחזור לדיון,

אמנון ארבל:

5022, בסדר, זה משהו אחר,

יוחנן וייצמן:

יידוע זה יש משמעות.

ישראל קלרמן:

נכון,

יוחנן וייצמן:

השאלה מה הידוע,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אמנון ארבל:

אני לא יודע למה אתם עושים,

ישראל קלרמן:

פה בבניין הזה.

אמנון ארבל:

יש פה, אילנית,

ישראל קלרמן:

אין לנו, אין לנו,

אמנון ארבל:

שהוועדה עושה, כתוב בתוכנית של העוגנים שיש יידוע,

יוחנן וייצמן:

תעלי לשיחה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יידוע הוא כמו, הפרסום הוא 149,

אמנון ארבל:

ישראל שנייה,

יוחנן וייצמן:

כן, עכשיו,

אמנון ארבל:

(לא ברור) יהודה,

יוחנן וייצמן:

נגיד לו אתה תואם תב"ע ונזרוק אותו?

אמנון ארבל:

לא, אז היא אומרת שהוא יכול להתנגד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ברור שכן,

יוחנן וייצמן:

לא, בן אדם שיגיש התנגדות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יידוע זה רק שינוי ובלי,

יוחנן וייצמן:

אז אני שואל שאלה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הרעיון לתת להם הזדמנות.

יוחנן וייצמן:

אני מנסה,

אמנון ארבל:

היתר בנייה שתואם תב"ע שמיידיעים את השכנים, הוא יכול להתנגד, ואז לזמן אותו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בהיתר?

אמנון ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

בוחנים את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

עמנואל זלטס:

בוחנים,

יוחנן וייצמן:

אז ברוב המקרים לא מזמנים, ב – 95%,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל תקשיב,

יוחנן וייצמן:

מהמקרים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה אנחנו עושים בהיתרים? הרי זה משלוח הודעות,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לדיירים,

יוחנן וייצמן:

36,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם זה תואם, אז אנחנו לא מזמנים את הצדדים, משלוח הודעות,

יוחנן וייצמן:

טוב, אז במקרה דנן,

אמנון ארבל:

הנה, אבל אם הוא שולח את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו בודקים את ההתנגדויות, היום כבר לא שומעים את כולם. פעם שמעו את כולם, אבל כן מחליטים אם צריך או לא צריך. לפעמים כשהוא יגיד, הוא אומר שהוא קצת מפריעים לו וחוסמים לו חלון וכולה, אז כן מקשיבים לו, וכן מנסים לראות אם אפשר להזיז את זה,

אמנון ארבל:

בלי לזמן אותו, ובלי לעשות, עושים דיון לבד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לפעמים גם לזמן,

אמנון ארבל:

זה אותו דבר, אני לא רואה,

יוחנן וייצמן:

אני מנסה, היושב ראש והיועצת המשפטית, תהיו איתנו בראש אחד, שהתב"ע תהיה ברורה לכולם. בן אדם בונה לידי, שלח לי הודעה, שהוא רוצה לעשות לי עוגנים, אני חושב שעוגנים הולכים לפגוע לי מחר ב - , צובר גז שאני רוצה,

יוחנן וייצמן:

מגיש התנגדות, יבואו פה הרפרנט של הצוות, ויגיד יש פה התנגדות,

אליעזר ראובברגר:

זה תואם תב"ע,

יוחנן וייצמן:

תואם תב"ע במלואו, אני מביא את זה להכרעת הוועדה האם לזמן, מה תענה לו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אגיד לך, יוחנן,

אליעזר ראובברגר:

לראות לגופה, אני בעד לראות גופה של ההתנגדות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בתואם תב"ע אנחנו אומרים בדרך כלל ש - ,

יוחנן וייצמן:

לא, אם היה לך להתנגד בזמן התב"ע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם יש משהו, לא, לא נכון, לא נכון, כי לא התנגדת למקרה שלך הספציפי, אם יש משהו באמת צורם
לפעמים, גם בתואמי תב"ע, הזזנו מרפסת שהיא חסמה, שהיא קירתה מרפסת,

יוחנן וייצמן:

כן, יש החלטות.

אליעזר ראובברגר:

לגופה של התנגדות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מוותר להתערב אם זה קיצוני, וגם במקרה הזה, אם זה באמת, אתה מגלה שזה באמת גורם לו נזק.

אליעזר ראובברגר:

אילנית את אומרת מה שאני אמרתי, תלוי לגופה של התנגדות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

בסדר, יכול להיות שצריך, קובע לזה כללים כעת, סוג של,

אליעזר ראובברגר:

אתה יודע אם למשל היה פה התנגדות של תחנת דלק, הוא נכנס לתחנת דלק, ומגיע עד המיכלים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

בנייה (לא ברור) אז זה נקרא התנגדות שאתה צריך להתחשב בה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

גם בתב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם זה אתה שם את זה בצד, במרחק אמנם זה בתוך ה - , המתחם הבעלות של תחנת דלק,

יוחנן וייצמן:

לא בא לי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל איך אומרים? אתה שם את זה בצד, לא פוגע במרחק של 10, 15, 20 מטר.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא אומר סתם לא בא לי, איך אומרים? או תשלם לי בשביל להיכנס, אז בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

השיקול, השיקול שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

או תשלם לי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

השיקול דעת להתערב בתואם תב"ע, הוא כמובן כשזה תב"ע עירונית כללית, הוא יותר גדול מאשר,

יוחנן וייצמן:

זה מה שהצעת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תב"ע ספציפית שסימנה כבר את הבנייה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

את ההבהרה הזאתי יותר חשובה, זה מה שכעת אמרת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

חייב לראות,

אליעזר ראוכברגר:

זה הגיוני ככה,

יוחנן וייצמן:

לא, כעת היועצת המשפטית נתנה חוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל אני אומר שזה, כל דבר צריך להפעיל שיקול דעת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם מישוהו יעשה עוגנים אצלי בחצר ויפגע לי בכל הביוב ובכל הזה, אני אגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק בביוב, בגינון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא יודעת מה,

אליעזר ראוכברגר:

ב - , בצמחייה שמה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז אתה תגיד, אז,

אליעזר ראוכברגר:

בצמחייה שם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

סליחה, אבל זה פוגע בי בקנייני.

אמנון ארבל:

לא מעל הקרקע.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה,

יוחנן וייצמן:

בשורשים,

אליעזר ראוכברגר:

גינן, בשורשים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה דברים,

יוחנן וייצמן:

יש עצים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

של פגיעה (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, יש דברים שכן הוועדה תגיד בסדר, זה לא שייך, היא יכולה, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

אז ההצעה היא שלך, היא די פשוטה, אנחנו כדי, אולי להכניס לפרוטוקול ולא לתמליל, לא להחלטה, כי זה לא ילך,

אליעזר ראובברגר:

הנה לפרוטוקול נשמע כבר.

יוחנן וייצמן:

ברור. כן, בסדר, אני מדבר לפרוטוקול פרוטוקול. ככל שתבוא התנגדות, היא תיבחן, היא תיבחן עניינית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תיבחן עניינית,

יוחנן וייצמן:

יש לצורך לזמן או?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ואז נגיד אם יש צורך לזמן, היא תיבחן עניינית כמקובל, משהו,

יוחנן וייצמן:

רגע, אני לא אומר לקבוע מסמרות בתב"ע. אני אומר לקבוע מסמרות בפרוטוקול.

אמנון ארבל:

אמרת.

עמנואל זלטס:

אמרת.

יוחנן וייצמן:

לא אמרתי, זה היועצת המשפטית אמרה.

אמנון ארבל:

בסדר. אני נושא, סעיף 1 הוספתי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה פוגע גם קניינית בדבר,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים, לכן אני,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מיצינו בתוכנית כזאת עכשיו,

עמנואל זלטס:

לא, רגע שנייה שנייה יש פה עוד דבר, אמי,

אמנון ארבל:

לא, אדיר, אדיר. עושים לפעמים בורות של 20 מטר, 15 מטר,

יוחנן וייצמן:

חייבים,

אמנון ארבל:

אז כדי לתמוך את הקו של השכנים,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה, מה?

אמנון ארבל:

צריך לתמוך אותה, כדי,

אריאל גולן:

(לא ברור) ענקיים כאלה,

אליעזר ראוכברגר:

צריך את הדפנות של הבור לתמוך.

אמנון ארבל:

ברגע שהבניין כבר נבנה, אתה כבר לא צריך את זה, כי הבניין הוא בעצם תומך, אבל כל עוד,

אליעזר ראוכברגר:

היסודות של הבניין תומכים,

אמנון ארבל:

(לא ברור), אז צריך לתמוך את ה - ,

עמנואל זלטס:

לשים את זה.

אמנון ארבל:

קירות של השכנים,

עמנואל זלטס:

לא, גם שלא (לא ברור), פעם היינו מוציאים את זה מהקירות.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

גם פה לא מוציאים,

עמנואל זלטס:

לא, היו זמנים בעיקרון הם אמורים להוציא אחר כך,

אמנון ארבל:

לא פה, זה בדרך כלל לא מוציאים,

עמנואל זלטס:

זה מורכב להוציא, ולכן,

אמנון ארבל:

התייחסתי, פשוט הופכים את זה, הם לא צריך אותם יותר פשוט.

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

הם פשוט קיימים, אבל הם לא תומכים בבניין או (לא ברור), ולכן הם,

יוחנן וייצמן:

כבר בנית.

אמנון ארבל:

לכן לא רלוונטי, הבעיה ששכן ירצה לבנות גם, הוא פשוט יכול להוריד אותם.

עמנואל זלטס:

כן.

אריאל גולן:

שכן שלא רוצה לראות עכשיו המגרש שלו, ויש עוגנים או כל מיני כאילו משהו,

אמנון ארבל:

כן, כי ברגע שנבנה כבר הבניין, אז העוגנים אין להם משמעות, הם מתייתרים. אבל להוציא אותם זה סיפור, כי את הקירות הרי של הבניין, אז,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אני הייתי להוציא אותם.

עמנואל זלטס:

אמי, אמי לגבי ה - ,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

לגבי הוראות הריסה,

אמנון ארבל:

חכה רגע, אז הוספתי פה את הסעיף הזה,

אריאל גולן:

יוחנן, עוד משהו, יוחנן, אתה אמרת משהו נכון.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אין לזה פתרון. רק יש תביעה אזרחית.

אמנון ארבל:

עוד הסבר, למה, למה לא להפריד את השלביות,

אריאל גולן:

(לא ברור) על חשבון בעלי הדירות ה - ,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אתה לא, זה יכול עוד 15 שנה,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק לחסוך בהוצאות, זה לא רק לחסוך, גם לצמצם את ההפרעה לשכנים ו - , לסביבה,

אריאל גולן:

אנחנו נותנים בסעיפים כאן ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

פחות אבק, פחות רעש,

אריאל גולן:

הם (לא ברור) ע"י,

יוחנן וייצמן:

זה ברור,

אליעזר ראוכברגר:

ברור לגמרי.

יוחנן וייצמן:

כי זה בזמן ההיתר, אנחנו מדברים עוד 20 שנה השכן ליד ירצה לחפור.

אריאל גולן:

עוד (לא ברור) שנה.

עמנואל זלטס:

גם בסעיף הזה, ולכן מבקשים להכשיר, את זה אולי,

יוחנן וייצמן:

הוועדה קובעת,

עמנואל זלטס:

לכן מבקשים להשאיר,

יוחנן וייצמן:

כאילו,

עמנואל זלטס:

בלי לצמצם את המטרים.

אריאל גולן:

אילנית, שאלה, נגיד סעיף שאומר,

עמנואל זלטס:

בדיוק,

אריאל גולן:

זה שבונה על הגג,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה על חשבון, כן,

אריאל גולן:

למה (לא ברור) שיצטרכו להוציא אותם, השכן ש - , בגלל שהכבידו עליו עוגנים, עכשיו רוצה לבנות להוציא את העוגנים, הוא רוצה לחתוך אותם, לשים אותם.

יוחנן וייצמן:

זה עולה הרבה כסף.

אריאל גולן:

זה עולה הרבה כסף, למה שהוא לא יעשה סעיף שזה יהיה על חשבון זה ששם את העוגנים.

אמנון ארבל:

לא, לא, למה צריך להוציא אותם?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה יכול להיות עוד שנים,

אריאל גולן:

הוא רוצה לבנות עכשיו,

עמנואל זלטס:

זה לא מפריע לו,

אמנון ארבל:

הוא בונה,

עמנואל זלטס:

זה לא מפריע לו הוא בונה,

אריאל גולן:

זה לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה יכול להיות עוד שנים,

אמנון ארבל:

עכשיו המגרש שכרגע שהוא חופר מגרש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה בתנאי להיתר,

אמנון ארבל:

שלם לכל המגרש, זה הוריד מוריד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין לך תנאי בהיתר,

אמנון ארבל:

הוא מוריד את כל מה שיש שמה,

עמנואל זלטס:

הוא מוריד סלע, יש שם סלע בפנים, הוא חוצה את הסלע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, זה עניין כבר שיהיה בבית משפט,

יוחנן וייצמן:

אם זה סלע, זה לא נורא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם יהיה,

אמנון ארבל:

אז זה מה שכתבתי לגבי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא יהיה,

אמנון ארבל:

הסעיפים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל זה לא, לא, זה בשלב הבנייה.

עמנואל זלטס:

מאיפה זה נובע?

אליעזר ראוכברגר:

מה שכתוב עכשיו, אחר,

אריאל גולן:

אבל לא בשלב הבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

על מה אתה מדבר?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ההוצאת העוגנים לא יהיה בשלב הבנייה.

אריאל גולן:

לא, אני אומר, צריך עוגנים לפעמים, משאירים אותם שמה הרי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל אני מסבירה לך, קודם משהו כתוב על הבנייה עצמה והוא בשלב הבנייה, ברור שאפשר להחליט,

יוחנן וייצמן:

בנוסף (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

מעתיק על חשבון (לא ברור).

אמנון ארבל:

הוספתי,

עמנואל זלטס:

זה מה שאמרתי,

אריאל גולן:

8, 10 שנים הוא רוצה להוציא, אז מה אני אעשה? אני לא יכולה, זה עניין קנייני, זה כבר עניין של דיני נזקין ופיצויים, ובכל מיני.

אריאל גולן:

אני רוצה להכניס איזה סעיף שבאמת ה - ,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן ה - ,

אריאל גולן:

האחריות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אחריות נזיקין, אחריות לזה,

יוחנן וייצמן:

זה בכל מקרה.

עמנואל זלטס:

מה זה שנייה שנייה,

אמנון ארבל:

מסומנים,

יוחנן וייצמן:

אל תיכנס לזה,

ישראל קלרמן:

לא, זה של אחד,

יוחנן וייצמן:

מפחד (לא ברור) המבקש.

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל אותך עכשיו,

ישראל קלרמן:

לא, אם יש בקשה, אתה יכול גם,

אליעזר ראוכברגר:

בקשה להיתר,

אריאל גולן:

כן, עכשיו מכניס, צריך להתמודד עם מה שהכנסתם פה.

אליעזר ראוכברגר:

כל החמישה,

עמנואל זלטס:

שהחמישה זה מוגדר שחמישה מבקשים,

אמנון ארבל:

אם חמישה, חמישה בונים,

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אמנון ארבל:

אחרת אין סיבה.

אליעזר ראוכברגר:

חמישה מבקשים?

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

בוודאי, זה חמישה, לא, זה גם לא טוב, ואז זה חמישה מבקשים, והם ביחד,

אליעזר ראוכברגר:

חמישה בהיתר אחד אבל.

ישראל קלרמן:

הוא אמר אבל, בסדר, אבל הוא אמר, הוא אמר על בן אדם,

עמנואל זלטס:

זה מה שכתוב,

ישראל קלרמן:

שלא יהיה מצב,

אמנון ארבל:

רק אחד בונה, יהיה אחד מגיש, לא חמישה מגישים.

אריאל גולן:

לא,

ישראל קלרמן:

לא, יש חמישה מבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

יש לו היתר,

ישראל קלרמן:

5 בהיתר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

לכל אחד יש 5 מטר, זה יגיע ל – 25 זה (לא ברור). אמי, אמי,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

יש 5 מבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

זה באותו היתר,

ישראל קלרמן:

כל אחד בונה רק 5 מטר, זה לא יחול עליהם, ולא כדאי,

יוחנן וייצמן:

גם כל אחד צריך להרוס,

אמנון ארבל:

מבחינת עבירות בנייה אז אין בעיה.

ישראל קלרמן:

לא, לכל אחד יש 5 מטר עבירה, 5,

אמנון ארבל:

זה פחות מ – 20,

ישראל קלרמן:

לא, פחות מ – 20 כל ההיתר, זה 25 לכל ההיתר,

אמנון ארבל:

של כל הזה, של כל,

עמנואל זלטס:

הוספתי תראה רגע,

ישראל קלרמן:

של כל,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

של כל, של כל מגיש בקשה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) רק 20,

עמנואל זלטס:

לא, כל אחד ואחד ממגישי הבקשה.

ישראל קלרמן:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עמנואל זלטס:

כל אחד ואחד.

ישראל קלרמן:

בדיוק, בדיוק.

יוחנן וייצמן:

יש לך, יש לך (לא ברור),

עמנואל זלטס:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

כל אחת,

עמנואל זלטס:

ה – 20 מטר, אולי נוסיף פה, מדובר כ – 20 מטר להריסות, לעומת שניים. כ – 20 מטר. אם נתייחס להיקף של כל זה, ההריסות הם, הם רק של המבקש בקשה להיתר בנייה.

ישראל קלרמן:

איך?

חיים כהן:

מיכאל.

ישראל קלרמן:

איזה מיכאל?

עמנואל זלטס:

לייזר, סעיף נוסף, אני רוצה להוסיף סעיף פה, נגיד יש לפעמים תב"עות שכוללות סעיף נוסף של הריסות, תנאי ראשון בהיתר, יהיה הריסה, תנאי להיתר בנייה ראשון, יהיה הריסת המסומן בצהוב לנספח הבינוי, אני רוצה גם דרך פה, לתקן גם את זה, ולכתוב לתקן, גם את הסעיף שכולל, תנאי ראשון בהיתר,

אמנון ארבל:

לא דובר על זה מעולם,

עמנואל זלטס:

אני יודע, יש תב"עומס תנועה,

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא אמר שלא,

עמנואל זלטס:

יש לי עוד תב"עות ישנות שלא קובעים תנאי להיתר, תנאי להיתר יהיה הריסה, כתוב תנאי ראשון להיתר במתחם, יהיה הריסה, זה אומר שיש למישהו, בכלל אישור לבינוי המבוקש, ואני מקווה שהתב"ע קבעה סעיף דרקוני כזה, תנאי ראשון במתחם להיתר,

אריאל גולן:

תנאי להיתר ראשון,

עמנואל זלטס:

אז בעצם כאילו עד שלא הורסים לההוא, להוא, להוא, הוא לא יכול להתחיל. ואני אומר גם את זה בוא נגיד, שגם תנאי ראשון מכוח התב"ע, גם זה לתקן, שזה יהיה תנאי לכל מגיש בקשה. זה משהו הגיוני לפי הסיבות,

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר שבנוסח הזה זה כבר מתקן?

עמנואל זלטס:

כי פה אנחנו מתקנים רק מה שכתוב תנאי להיתר בנייה יהיה הריסת המסומן בצהוב.

אמנון ארבל:

למה לא בהיתר ראשון? מה ההבדל?

עמנואל זלטס:

יפה אז זה מה שאני אומר, גם את זה להוסיף יחידות גם על זה,

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר שזה, אולי זה,

אמנון ארבל:

הוא אומר אני יכול לפרש את זה ככה.

אליעזר ראובברגר:

כבר מובן מאליו היום (לא ברור),

עמנואל זלטס:

בסדר.

אמנון ארבל:

(לא ברור) כבר יש בהיתר בנייה.

אליעזר ראובברגר:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

לא, לא, אז בוא נפרש את זה פה עכשיו,

אמנון ארבל:

לא, אל תתייחס לזה, אתה פותח משהו שלא כדאי לפתוח,

אליעזר ראובברגר:

זה גם בדיוק, הוועדה המחוזית תגיד שאנחנו הגזמנו, לפעמים כל המוסיף גורע.

אמנון ארבל:

אני מסכים איתך,

אליעזר ראובברגר:

בוא, אני מכיר את הוועדה המחוזית זה לא אנשים,

ישראל קלרמן:

מה זה?

אליעזר ראובברגר:

שאתה יכול לדבר איתם. אתה יודע מה? גם אתה – 20 מטר, הם לא (לא ברור). שנייה, אל תשלה את עצמך,

יוחנן וייצמן:

כן, נלחמנו אז בדיון,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון,

יוחנן וייצמן:

השיח הרחב,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון. אתה רוצה שאני אגיד לך משהו, אתמול היה דיון להיתר, על ממ"דים,

חיים כהן:

קריית יובל,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא היית,

חיים כהן:

הייתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא היית, בהתחדשות?

חיים כהן:

כן,

אמנון ארבל:

פינוי בינוי?

חיים כהן:

אתה ישבת על הספה בבית, אני הייתי בזום.

אליעזר ראוכברגר:

אני ישבתי על הספה בבית, גם אני הייתי בזום, בספה בבית.

חיים כהן:

אני הייתי במשרד. היה מנחם, עו"ד מנחם,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, היה מצד, הוא היה העו"ד של הדיירים, והיה ענר חפץ. בקיצור, אבל ב - ,

אדיר שוורץ:

זה היה באזבסטונים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא באזבסטונים זה היה, זה היה באולסוונגר,

אמנון ארבל:

אולסוונגר,

יוחנן וייצמן:

מה היה? מה החלטה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לאשר, אבל לא משנה מי, בפנימי גם היית?

עמנואל זלטס:

אושר הממ"דים?

אליעזר ראוכברגר:

אושר, כן. אושר, אושר הממ"דים, אבל הם ביקשו את המורחב. באה הגברת, מה פתאום את המורחב, תן את המצומצם.

חיים כהן:

למה? יש את הזה, יש את הזה.

אליעזר ראוכברגר:

דווקא, דווקא דן הלך איתי על זה,

חיים כהן:

כן,

עמנואל זלטס:

אבל בסוף?

אליעזר ראוכברגר:

היה מאוחר,

עמנואל זלטס:

מאוחר?

אריאל גולן:

של (לא ברור) וזה?

עמנואל זלטס:

בן (לא ברור) ואליהן חן,

אליעזר ראוכברגר:

כל הקבוצה הזאת.

עמנואל זלטס:

רק שניים, לא, שני אנשים,

אליעזר ראוכברגר:

4, 4,

חיים כהן:

כן, אבל שמה היה חריף מה ש – 30, או 40 שנה מטדי קולק, אתה אמרת, או מכמה שמה, אמרו שפה יהיה הפינוי בינוי הראשון על ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה זה משנה? זה לא קשור,

חיים כהן:

לא, כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

היזם מסכים,

חיים כהן:

בוא נאשר כבר רק,

אליעזר ראוכברגר:

אבל היזם, היזם גם הסכים, הויכוח היה על התמורות, אני אומר לו תמורות אנחנו לא מתעסקים, שילכו לבית משפט, שילכו לבורר, לא יודע מה. כן? כל התמורות זה 60 מטר לכולם ביחד. אתה מבין? אז על זה הוא ביקש עוד זכויות, 60 מטר אנחנו לא מתעסקים בפרויקט שיש בו מאות, מאות יחידות דיור, נראה לי שיש שם איזה 1000 יחידות דיור משהו כזה. נכון? באולסוואנגר? שזה 1000 יחידות דיור בפינוי בינוי?

אמנון ארבל:

זה תוכנית גדולה כן, 1200 אפילו.

אליעזר ראוכברגר:

1200 אפילו. כן, אז מה אתה מדבר איתי על 60 מטר? תגיד אתה בסדר? אבל מה אכפת לך לתת את המוגדל? יש שם גם, גם קראו לזה ממ"ד רטוב,

עמנואל זלטס:

כן, רטוב.

אמנון ארבל:

3 מטר וזה,

אליעזר ראוכברגר:

נהניתי מההגדרה הזאת. ממ"ד רטוב.

אמנון ארבל:

(לא ברור) נעשה את זה באמת.

אליעזר ראוכברגר:

זה סתם, סתם, אתה מחפש היגיון, הנה קיבלת היגיון.

עמנואל זלטס:

אני מסכים איתך בסדר,

אמנון ארבל:

לא, אני חשבתי שמה שיעשו,

אליעזר ראוכברגר:

קיבלת.

אמנון ארבל:

אנשים שיעשו את היחידת הורים ממ"ד, אבל, כנראה שלא.

חיים כהן:

כן, ברור.

אמנון ארבל:

לא כולם פה, לא כולם חושבים ככה, כן.

ישראל קלרמן:

אבל אנשים בונים,

אליעזר ראוכברגר:

מה? שיעשו ממ"ד,

אמנון ארבל:

כן, במילא יחידת דיור יש פה. ממ"ד בבית זה חדר, אז מה ההבדל?

אליעזר ראוכברגר:

יותר גדול,

ישראל קלרמן:

תעשה יחידות (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה חלק,

מיכל כהן:

חדר אורחים אז,

אדיר שוורץ:

זה מה שרוב האנשים יעשו,

אמנון ארבל:

זה הגיוני, כי,

עמנואל זלטס:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יללה,

אדיר שוורץ:

מי שבא,

אמנון ארבל:

למרות שרוצים מקלחת בבית,

מיכל כהן:

כן,

אמנון ארבל:

כאילו שלישי,

אליעזר ראוכברגר:

יללה, אמי קדימה 8.

תוכנית 1262963

אמנון ארבל:

תוכנית 8 בסדר היום, תוכנית 1262963, תוכנית בסמכות הוועדה,

אליעזר ראובברגר:

אני מבקש להוריד את התוכנית מסדר היום. אני רוצה ללמוד אותה.

אמנון ארבל:

אוקי.

ישראל קלרמן:

(לא ברור)?

אליעזר ראובברגר:

לא, ביקשתי ממנו, נכון, אבל אני התבלבלתי, אני חשבתי שזה משהו אחד שהוא הציג לי, אחרי זה בדקתי, (לא ברור) שהוא הציג, אני שאלתי את יצחק - למה לא הצגת? הוא אומר - טעיתי. בסדר.

יוחנן וייצמן:

הוועדה הבאה.

אליעזר ראובברגר:

כן.

אמנון ארבל:

טוב,

חיים כהן:

יש פה איזה שהוא סיכום עם הוועדה, (לא ברור) שאתה יושב איתם על המעברים שמה עם האדמה.

אמנון ארבל:

לא, לא ביקשו את זה, זה מה ש - , לא הצלחנו (לא ברור).

אריאל גולן:

הוצע פה בתוכנית מעבר,

אליעזר ראובברגר:

כן. המעברים חלק מהתב"ע?

אריאל גולן:

כן, כניסות,

אליעזר ראוכברגר:

אם קיימים, אז אם קיימים לשמור אותם.

אריאל גולן:

לא,

אמנון ארבל:

לא, לא,

אריאל גולן:

יש מעבר דרך (לא ברוח),

אליעזר ראוכברגר:

שנייה תן לאמי.

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

יש היום תוכנית מופקדת, אני רגע,

אריאל גולן:

הסתיימה.

אמנון ארבל:

נכון, זה יבוא לוועדה הבאה אגב. אבל אני רק אראה פה, יש פה מקרה מעניין, זה המגרש, זה חלקה אחת 175, בסדר? פה היום יש בהפקדת תוכנית שבונה פה בניין חדש, והגיש את זה מי שקיבל את ההקצאה, והוא הגיש תב"ע, ובתב"ע שכרגע מקודמת פה, היא תגיע שבוע הבא להתנגדויות, הוועדה הבאה להתנגדויות, הוא מתייחס רק לבניין הזה, ולמה שיש, ויש פה גם, מסומנים זיקות הנאה גם, גם בתוכנית המאושרת,

אליעזר ראוכברגר:

ומה שאנחנו מדברים?

אמנון ארבל:

אנחנו מדברים על הבניין הזה, להרוס את זה, ולבנות פה בניין חדש של 4 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

לבתי כנסת.

אריאל גולן:

לא, עכשיו גם על זה,

ישראל קלרמן:

לא רק בתי כנסת,

אריאל גולן:

גם את זה, וגם את זה.

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, זה אין פה חינוך.

אמנון ארבל:

לא, לא,

אריאל גולן:

לא, יש פה תלמוד תורה, תלמוד תורה,

אליעזר ראוכברגר:

היום בתוכנית שפה, אין חינוך.

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה.

אריאל גולן:

יש, יש תלמוד תורה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין.

אריאל גולן:

פתחתי נספחים, יש תלמוד תורה.

אליעזר ראוכברגר:

אין,

אמנון ארבל:

אין, אין, תיקנו את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אין.

ישראל קלרמן:

לא ידעתי,

אריאל גולן:

מה שמופיע זה יש שמה,

ישראל קלרמן:

הוא אמר שהוא תיקן.

אליעזר ראוכברגר:

אין,

אריאל גולן:

יש שמה תלמוד תורה,

אליעזר ראוכברגר:

גם כתוב מבני דת,

אריאל גולן:

חינוך ומבנה דת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין חינוך.

אמנון ארבל:

אמרת, התוכנית הזאתי יש עכשיו, היא נמצאת בהפקדה, כרגע התוכנית מציעה להרוס את הבניין הזה, שמסומן פה בצהוב, ולעשות בניין חדש,

ישראל קלרמן:

מה זה. איפה זה? אני לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

ברוממה.

אמנון ארבל:

רוממה.

ישראל קלרמן:

איפה?

אריאל גולן:

מנחת יצחק, מנחת יצחק. זה עם (לא ברור).

ישראל קלרמן:

השלד הזה?

עמנואל זלטס:

שנים יושב.

אמנון ארבל:

בנייה חדשה, רק עבור בתי כנסת, זה הבניין החדש,

ישראל קלרמן:

מה שבונים זה,

אליעזר ראוכברגר:

אולי השני זה חינוך.

ישראל קלרמן:

מה השני? נכון.

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה רק את הבניין הזה. זה הבניין שהוא שני בתי כנסת, אחד מעל השני, זה הבניין להריסה. והבניין השני מה שנקרא בניין ב', זה כרגע נמצא בהפקדה, ויבואו לוועדה הבאה. אבל כרגע התוכנית מדברת רק על זה, זה מה שהתוכנית מציעה.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאני יודע גם.

אריאל גולן:

אוקי.

אמנון ארבל:

כן.

חיים כהן:

מה על זה להוריד?

אליעזר ראוכברגר:

אז איפה יש, אז איפה יש פה מעבר?

אמנון ארבל:

לא, יש זיקת הנאה,

אריאל גולן:

לייזר, בנספח הבינוי, אני אראה,

אליעזר ראוכברגר:

אז כנראה שהפרידו,

אריאל גולן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר לא משנה, אבל השאלה היא מה, מה המעברים.

אריאל גולן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

המידות של זה.

אריאל גולן:

תלמוד תורה.

אמנון ארבל:

דובר,

אליעזר ראוכברגר:

מעברים זה בתוכנית השנייה, אוקי, בסדר,

אמנון ארבל:

ולא מבקשים את זה כרגע.

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה פתאום,

אמנון ארבל:

המגרש הזה הוא מגרש בעייתי, הוא כלוא כמו שאפשר לראות, גישה, היה איזה רעיון להחליף אותו עם הירוק, אם אתה זוכר, וגם זה לא התקדם.

אליעזר ראוכברגר:

הם עשו עמותה אחרת.

חיים כהן:

אז למה עשו כאילו,

אמנון ארבל:

כן.

אסף שגיא:

זה לא באתר מינהל התכנון. מה שראיתי, אין פה בינוי בתת-הקרקע, לפחות בבניין הראשון הזה.

אמנון ארבל:

כן, בזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אסף שגיא:

זה כן בפוליון אבל,

אמנון ארבל:

אבל בכל מקרה זה ירד מסדר היום,

אסף שגיא:

סבבה.

חיים כהן:

הם תמיד אומר (לא ברור).

אמנון ארבל:

טוב, ירד מסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

תוכנית 1493352

אמנון ארבל:

תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית 1493352, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה הרב יצחק כדורי בחומת שמואל, תוכנית שמציעה הרחבה של שתי יחידות דיור בקומת קרקע בבניין, ממליצים להפקיד.

תוכנית 1544238

אמנון ארבל:

תוכנית 10 בסדר היום, תוכנית 1544238, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית בהריסה ובנייה שמואל אליעזר 1 בית וגן, תוכנית שמציעה תוספות זכויות, יש פה הרחבה, ממליצים להפקיד.

עמנואל זלטס:

רק טכני אמי פה,

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

זה לא קשור להמלצה.

אמנון ארבל:

אז למה זה קשור?

מיכל כהן:

רגע, מה זה פה?

אליעזר ראובברגר:

10, 10,

מיכל כהן:

10,

אריאל גולן:

שלווה?

עמנואל זלטס :

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר :

שלווה,

עמנואל זלטס :

לא, רק בתקנון שהם הגישו, סתם יכול להיות שאני, צריך לדייק שם משהו,

אמנון ארבל :

מה?

עמנואל זלטס :

גם עצים הם כותבים, יש שם עצים איפה שהם רוצים לבנות, (לא ברור) הם כותבים ש - , יש אפשרות או, בתיאום עם שפ"ע, מצד שני הם כותבים - לא ניתן לעקוב. צריך גמישות בזה. הם כותבים - אסורה עקירה או פגיעה בעצים המיועדים לשימור. הכול בסדר. אחר כך בצד השני כתוב, העצים מיועדים לעקירה, יעקרו ע"י זה. צריך פשוט להגדיר ב - , בתקנון שיהיה גמישות בתיאום מול שפ"ע, זה כן.

אליעזר ראוכברגר :

לא מול שפ"ע, מול מהנדס העיר.

עמנואל זלטס :

מהנדס העיר, איך שאתם רוצים. רק פשוט, אתה רואה, יש לי את זה פה.

אמנון ארבל :

לא, אני רוצה לראות בתשריט אם יש עצים בכלל אבל.

אליעזר ראוכברגר :

מול מהנדס העיר או מול אגף תכנון, לא, לא אכפת לי. טוב. זה נורא ואיום.

עמנואל זלטס :

רק לתקן את זה,

אריאל גולן :

יש לך סגן ראש העיר חדש, הוא ידבר עם שפי"ע, אולי יעשה שם סדר. אנחנו מקווים, מצפים, תיקונים,

אליעזר ראוכברגר:

הלוואי, הלוואי,

אריאל גולן:

יצליח לשנות.

אליעזר ראוכברגר:

אני מאחל לו בהצלחה.

אריאל גולן:

שאנשים יענו שם בטלפון בכלל,

אליעזר ראוכברגר:

לא עכשיו, זה עוד חודש וחצי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בסדר,

עמנואל זלטס:

מחזיקים לו אצבעות.

אדיר שוורץ:

כן? מהפכות בדרך?

אליעזר ראוכברגר:

זה הסכמים קואליציוניים. כל הרוטציות זה עכשיו,

עמנואל זלטס:

זה כבר מופיע.

ישראל קלרמן:

במועצה הקרובה,

אדיר שוורץ:

שנכנס ראיתי, אבל מהפכות במדיניות.

אמנון ארבל:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

מחזיקי תיקים,

עמנואל זלטס:

מחזיק תיק שפ"ע.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מיכל כהן:

באמת? ישראל, מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

תחזיק חזק.

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

עוד לא,

מיכל כהן:

איזה יופי.

עמנואל זלטס:

זה המהפכה הכי גדולה.

אליעזר ראוכברגר:

חכה,

חיים כהן:

יהיה כיף (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

עוד לא בטוח.

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 11 בסדר היום,

עמנואל זלטס:

רגע, רגע, הנה, חכה, תראה,

אליעזר ראוכברגר:

היא אמרה לי,

עמנואל זלטס:

אתה רואה איפה זה?

אליעזר ראוכברגר:

רונית,

עמנואל זלטס:

לא, יש לתקן אותם בעניין העצים, שניתן בתיאום עם זה. (לא ברור) מה רוצים,

אמנון ארבל:

בסדר,

עמנואל זלטס:

לא, הורדת כבר, לא, אני מבקש, תראה,

אמנון ארבל:

אני לא יודע, אין לי פה תשריט אבל,

עמנואל זלטס:

אז אני מראה לך, במקום כתוב - אסורה ועקירה ודברים כאלה. ואז כתוב שניתן לעקור, במקום לכתוב את זה,

אמנון ארבל:

בסדר, אני אבדוק את זה, אני לא יודע,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אמנון ארבל:

עמנואל, די.

אליעזר ראוכברגר:

לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

בסדר,

עמנואל זלטס:

טוב, חכה, עוד דבר,

אמנון ארבל:

מה עוד דבר?

עמנואל זלטס:

עוד דבר ב - ,

יוחנן וייצמן:

לא נעים לי לומר, אבל היום ההשפעה של (לא ברור).

עמנואל זלטס:

הבינוי כתוב למעלה, שהבינוי יהיה,

חיים כהן:

זה יותר טוב,

עמנואל זלטס:

יהיה מרפסת תקינה,

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

כתוב, הסעיף השבלונה, מרפסת תקינה, לא (לא ברור), אלא לדירה מעליה,

יוחנן וייצמן:

אני מבין מה שאתה אומר,

עמנואל זלטס:

יתאפשר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא מבין,

עמנואל זלטס:

שלא,

יוחנן וייצמן:

הבנו.

אליעזר ראוכברגר:

לא נכון, זכותך להגיד לא נכון.

עמנואל זלטס:

זה 7.1, 7.1, לגבי המרפסת גג, דירה מעל,

יוחנן וייצמן:

בוא תאמין לי, שאני כל רגע מתפטר, ולהיות עוזר של עוזר של (לא ברור), ותהיה לי השפעה יותר
ממה שיש לי פה. מה?

עמנואל זלטס:

תציע את זה.

תוכנית 1490655

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 11 בסדר היום, תוכנית 1490655, תיקון החלטה להפקדה, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, היה פה דיון להפקדה פה כבר, יש פה הקמה של בית ספר חדש, שהם בחנו את הפרוגרמה שלהם, לפי רוצים להוסיף עוד קומה, עוד שטחי בנייה, הציגו תוכנית מתוקנת,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

לבית ספר, בית ספר בגבעת רם, מה שנקרא קמפוס רייסמן,

אליעזר ראוכברגר:

פה כתוב קמפוס, זה לא בית ספר.

אמנון ארבל:

זה בית ספר בתוך גבעת רם, שהוא במשותף לעירייה, ולזה, זה בית ספר אופק למחוננים, ואישרנו את התוכנית להפקדה, אנחנו מאשרים רק עוד קומה,

אליעזר ראוכברגר:

בית ספר למחוננים?

אמנון ארבל:

הבת שלי הייתה בזה, אבל,

חיים כהן:

אתה יכול לעשות סיור? לייזר.

אמנון ארבל:

היום היא עושה דוקטורט בהנדסת חשמל, אז השאלה אם בסדר, אבל,

אדיר שוורץ:

זה אופק?

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

אני הייתי,

אליעזר ראוכברגר:

אופק במקום רמות.

אמנון ארבל:

כן, זה היה ברמות פעם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היום ברמות.

אמנון ארבל:

עדיין, אבל עדיין, היא באמת הייתה ברמות.

אדיר שוורץ:

זה עדיין בצונדק.

אמנון ארבל:

אז רוצים להקים פה בית ספר מיוחד לפי זה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

אחלה דבר.

אריאל גולן:

אז אופק יתפנה?

תוכנית 1451483

אמנון ארבל:

תוכנית 12 בסדר היום, תוכנית 1451483, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, הארנון 2, מחנה יהודה, יש פה בניין של קומה אחת קיים היום, כמקדם תמ"א/38, קיבל 5 קומות בחזית הקדמית, ו – 3 קומות בחזית האחורית כמו שמקובל במדיניות באזור הזה, בעצם היום רוצים לסגור את ה - , נסיגה שיש בין ה – 5 ל – 3, ואנחנו חשבנו שזה לא נכון, וצריך לדחות את הבקשה, כי רוצים לשמור על המדיניות כמו שקבענו.

אריאל גולן:

הורדת את זה? אמי,

אמנון ארבל:

קיבלנו, כן, אני מראה, 145,

אדיר שוורץ:

כולם קיבלו?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

אתה לא יכול לקרוא, אין זמן.

אמנון ארבל:

לא, מה שמצחיק אותי, שאומר שזה לא כלכלי, בוא נקבל את זה, אז זה קצת משעשע, אני חייב לציין.

ישראל קלרמן:

שמה?

אמנון ארבל:

שאם לא ניתן לו את זה, זה לא כלכלי התמ"א/38, וזה ימוטט את כל העסקה. אני אראה לכם את הבניין, תגידו לי אתם, אם 5 קומות בחזית הקדמית מאחורה, זה ימוטט את העסקה.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, לא יודע, מה? קיבלתי, מסומן לי פה, 12. מסומן לי איזה פנייה, כן,

אמנון ארבל:

תראו זה הבניין,

עמנואל זלטס:

שלחתי לאמי,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה מה שהוא אומר שזה לא כלכלי נו מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא קורא בכלל.

אמנון ארבל:

תראו, זה הבניין קיים, תסתכלו תראו איזה יופי. זה הבניין קיים ה - , הבניין הזה קומה אחת, הוא קיבל בהיתר בנייה 5 קומות לחזית של רחוב אגריפס,

אדיר שוורץ:

זה על הפינה של,

אריאל גולן:

כמה? כמה?

אדיר שוורץ:

זה המול השוק קניון בדיוק.

אמנון ארבל:

אין יותר ליד.

אליעזר ראוכברגר:

אז תדבר,

אמנון ארבל:

יש פה חמש, יש פה אחד שהוא 5 קומות, שהוא יושב באמת טיפה יותר ימינה ליד,

אריאל גולן:

בלעז.

אמנון ארבל:

ליד,

יוחנן וייצמן:

פה הולך להיות 50 קומות, כן?

אליעזר ראוכברגר:

זה איפה שמסעדת אימא?

אמנון ארבל:

אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אדיר שוורץ:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

אימא זה עוד טיפה.

אדיר שוורץ:

זה ממש מול השוקניון,

אמנון ארבל:

הם הציגו לנו אתמול תוכנית אגב,

אדיר שוורץ:

עם הכניסה לחניון של,

אליעזר ראוכברגר:

אימא זה פה? איפה אימא?

יוחנן וייצמן:

בקומות תוכנית,

אריאל גולן:

אימא זה ימינה.

אדיר שוורץ:

אימא זה,

אליעזר ראוכברגר:

פה כאן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

750 יחידות דיור,

ישראל קלרמן:

פה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

מתחם של בלעז.

אליעזר ראוכברגר:

מה 750 יחידות דיור?

אמנון ארבל:

הם הציגו אתמול לנו תוכנית על המתחם,

אליעזר ראוכברגר:

מי זה הם?

אמנון ארבל:

בלעזים אני יודע מי הם.

עמנואל זלטס:

אחד הטובים.

אמנון ארבל:

המגישים,

אליעזר ראוכברגר:

הולכים להרוס את הבניין הזה?

אמנון ארבל:

הם רוצים לשמר את הבניין הזה, שהוא הבניין ההיסטורי,

אליעזר ראוכברגר:

הדירה,

חיים כהן:

הם רוצים להקים שמה שני מגדלים,

אמנון ארבל:

שלושה,

ישראל קלרמן:

40 קומות?

אמנון ארבל:

40 קומות,

ישראל קלרמן:

של 40 קומות.

חיים כהן:

שלושה מגדלים,

ישראל קלרמן:

של בלעז?

יוחנן וייצמן:

מי?

אריאל גולן:

לא בלעז,

ישראל קלרמן:

בלעז,

אמנון ארבל:

750 יחידות במגרש,

עמנואל זלטס:

בלעז רוצים להקים?

ישראל קלרמן:

בלעז?

חיים כהן:

30 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

מה? זה כמה מגדלים או מגדל אחד?

חיים כהן:

שלושה,

יוחנן וייצמן:

כמה מגדלים,

אריאל גולן:

30 קומות?

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

40,

אדיר שוורץ:

איפה נכנס פה שלושה מגדלים במגרש הזה?

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד 60,

אמנון ארבל:

אחד פה, אחד פה, רגע,

אריאל גולן:

על המתחם?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שצריך,

אמנון ארבל:

אחד פה, ואחד פה, ואחד פה.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שצריך להגיד להם 60,

אמנון ארבל:

אמרנו להם דברים אחרים.

עמנואל זלטס:

מה? 80?

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

וואי, וואי,

אמנון ארבל:

אז בקיצור אני אומר, ה - ,

אריאל גולן:

המגדל שמה של משרד המשפטים כמה הוא?

אמנון ארבל:

אם מישוהו טוען שלהרוס את הבניין הזה ולבנות 5 קומות זה לא כלכלי, אז אני סליחה בואו, הם קצת.

אריאל גולן:

אמי סתם שאלה, הבניינים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל משרד המשפטים הוא לא מגורים,

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור) אמי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מגורים,

אמנון ארבל:

איזה? איזה בניין?

ישראל קלרמן:

אמי הבנייה יקרה.

אריאל גולן:

זה (לא ברור) מה שנקרא.

אמנון ארבל:

איזה? איזה בניין אתה מדבר?

אריאל גולן:

וזה, וזה,

אמנון ארבל:

מה אתה מדבר? איזה בניין?

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש הבדל בין מגורים,

אריאל גולן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

לתעסוקה.

אמנון ארבל:

אריאל, איזה בניין אתה מדבר?

אריאל גולן:

לא, שאלתי על ה - , על הבניין של משרד המשפטים.

אמנון ארבל:

זה שפה?

אריאל גולן:

כמה קומות יש לו?

אמנון ארבל:

נדמה לי 40 גס,

אליעזר ראוכברגר:

אז לתעסוקה,

אמנון ארבל:

והוא תעסוקה, כן,

אדיר שוורץ:

מהותית מה הבעיה? אמי, מה? למה?

אריאל גולן:

זה כבר נחלאות,

אמנון ארבל:

יש מדיניות, יש קומה אחת, אין סיבה לחרוג,

אריאל גולן:

לא, הוא מדבר על,

יוחנן וייצמן:

אני אסביר חברים,

אמנון ארבל:

לא, אני רוצה כן להסביר,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני מכיר את הבניין הזה,

אמנון ארבל:

זה המרקם שיש פה היום, תסתכל,

יוחנן וייצמן:

בשלב התמ"א.

אמנון ארבל:

זה המרקם שיש פה היום.

יוחנן וייצמן:

אני מכיר את הבניין הזה עוד משלב התמ"א.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

התמ"א, היה אפשר לקבל את ה - , הם טענו שיש שמה, היה יותר דירות, היה ויכוח על מספר הדירות,

אדיר שוורץ:

כמה יש מעבר למדיניות?

אמנון ארבל:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

לכן הזכויות שניתנו מכוח התמ"א,

אמנון ארבל:

לא, זה, זה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לכן הזכויות שניתנו מכוח התמ"א,

אמנון ארבל:

פה 5, ופה 3,

מיכל כהן:

שנייה אני לא שומע,

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להסביר,

אליעזר ראובברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני מכיר את הבנו את זה עוד משלב התמ"א שלו. היה שמה שיח כמה דירות היו בשלב הקודם, משה שפירא,

אמנון ארבל:

40,

יוחנן וייצמן:

אין לי מושג. משה שפירא טען איזה מספר, וועדת השימור וכנראה אנה מרום לא קיבלו את המספר הטענות של משה שפירא, ולכן צמצמו אותם בזכויות של, הם צמצמו,

אמנון ארבל:

מה זה משנה? תראו את המרקם,

יוחנן וייצמן:

עכשיו, ככה,

אמנון ארבל:

למה להגזים? נו מה?

יוחנן וייצמן:

מדיניות אגריפס, מדיניות אגריפס מדברת על 5 קומות,

אמנון ארבל:

נכון, הוא קיבל,

יוחנן וייצמן:

לא, אז זה 5 קומות ובשטח שפונה לשצ"פ, ולא לבניין אחר נותנת 3, פה רוב השטח פונה לבניין אחר. זה נכון זה פונה לשצ"פ, אני הייתי שם אתמול דרך אגב מחזה מזעזע מה שהיה שמה עם השצ"פ,

אמנון ארבל:

לא, לא צריך הרצאה, יש פה היום בניין של קומה אחת,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

איך אפשר לטעון שזה לא כלכלי לבנות פה 5, תסביר לי,

יוחנן וייצמן:

יש פה דרישות שימור מאוד גבוהות, שימור של כל הקמרונות,

אמנון ארבל:

פה,

יוחנן וייצמן:

הם צריכים חומה, קומה טיפוסית מעל זה, מדיניות אגריפס מאפשרת פה 5 קומות,

אמנון ארבל:

אז שיבנה 5 קומות בחזית.

יוחנן וייצמן:

שאנחנו קבענו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה מה שאומרים בסדר, אבל כן,

יוחנן וייצמן:

אתם לא מקשיבים אלי, חבל.

אמנון ארבל:

זה לא חשוב,

עמנואל זלטס:

לייזר, אתה יכול להכניס בשלביות הביצוע.

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

עמנואל זלטס:

תנאי לטופס 4 שזה,

מיכל כהן:

1451?

חיים כהן:

כן,

עמנואל זלטס:

טופס 4, בשלביות הביצוע,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

חיים כהן:

אני רוצה אם אפשר לחזור שנייה,

עמנואל זלטס:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע בוא נסיים את זה,

אמנון ארבל:

לא צריך נאום של,

יוחנן וייצמן:

לא הקשבתם לי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר,

יוחנן וייצמן:

מאפשרת את זה. מדיניות אגריפס מאפשרת את זה להיצמד, אם זה צמוד לבניין הרכבת כמו מקרה דן, לתת 5 קומות בחזית האחורית,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

לכן אני אומר אין שום הצדקה לא לאשר את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אומר עמנואל,

חיים כהן:

זה לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אמרת לי,

יוחנן וייצמן:

משהו אחר.

אריאל גולן:

לא, הוא דיבר על אגריפס.

יוחנן וייצמן:

דיברתי על הארנון אגריפס.

אמנון ארבל:

זה אזור, אחד האזורים היחידים שאנחנו מקפידים לגובה,

יוחנן וייצמן:

אבל זה המדיניות שלנו, זה מה (לא ברור),

אמנון ארבל:

הוא יש לו היום קומה אחת, הוא קיבל 5, הוא קיבל 3 מאחורה, הוא קיבל פטור מהיטל השבחה, למה צריך להגביה?

יוחנן וייצמן:

בדיוק, מה שקורה הרגע זה שעל השלוש, על,

אמנון ארבל:

אני יודע מה התוכנית מבקשת, אבל השאלה למה,

יוחנן וייצמן:

מה שקורה הרגע מבחינת היטל השבחה,

אליעזר ראובברגר:

מחר הוא יכול,

יוחנן וייצמן:

זה כל האינסנטיב שלו, בתמ"א הוא יכל לקבל פטור מהיטל השבחה, והוא לא מקבל כעת פטור מהיטל השבחה, על התוכנית הזאת,

אמנון ארבל:

ואני אחסוך לו שלא יבנה, שלא יהיה לו עלויות גם.

יוחנן וייצמן:

אבל למה? זה המדיניות שלנו. המדיניות היא 5 שמה.

אמנון ארבל:

זה לא המדיניות, 5 (לא ברור).

אריאל גולן:

השלמת נסיגה בעצם? כאילו,

אמנון ארבל:

הנה, אני מראה,

יוחנן וייצמן:

כן, השלמת נסיגה והתאמה למדיניות אגריפס מלאה.

אמנון ארבל:

לא נכון,

אריאל גולן:

מרחוב אגריפס?

יוחנן וייצמן:

אם לא היה פה תמ"א קודם, היית מאשר 5 אישרה.

אמנון ארבל:

לא, זה מה שיש לו היום,

ישראל קלרמן:

5,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

זה מה שיש לו היום.

יוחנן וייצמן:

הוא כרגע 5 קומות,

אמנון ארבל:

5 קומות בחזית הקדמית,

יוחנן וייצמן:

זה הזכויות של התמ"א. הוא מבקש (לא ברור) את ה – 5,

אמנון ארבל:

תסתכלו רגע,

ישראל קלרמן:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

נכון,

אריאל גולן:

תוכנית כזאתי באגריפס,

אמנון ארבל:

למה לא? כי אתה לא מקשיב ישראל, למה לא,

יוחנן וייצמן:

אבל זה המדיניות,

אמנון ארבל:

אולי תקשיבו, תשמע מה אני עונה.

ישראל קלרמן:

בסדר, אני אקשיב, עכשיו אני אקשיב,

אמנון ארבל:

לא, אז סיימנו את הדיון. וייצמן, תסתכל, מה ההיגיון של זה, בגובה של זה, שזה הבניין שמאחורה,
מה ההיגיון?

יוחנן וייצמן:

מחר גם, מחר הוא יעלה, מחר הוא יעלה,

אמנון ארבל:

המדיניות של אגריפס 5?

יוחנן וייצמן:

בוא תקשיב, זה התוספת, מה אומרת המדיניות?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה מגרש ליד, הכול 5?

אמנון ארבל:

למה צריך לאשר?

יוחנן וייצמן:

כי רכבת, אבל אתה סותר את המדיניות שאתה רצית.

אמנון ארבל:

אני לא סותר את המדיניות,

אריאל גולן:

אמי, היה בניין גם באגריפס שנתנו להם.

אמנון ארבל:

אני שואל אותך שאלה, בסדר?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אם זה היה מה שאתה רוצה,

אריאל גולן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

שנייה רגע, אם אתה צודק לצורך העניין, כן ואתה חושב שאתה צודק.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אז למה במסגרת תמ"א/38 הוא נתן לצורך העניין, למלא את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא תכנן את זה,

ישראל קלרמן:

לא היה גובים, לא היה גובים.

אמנון ארבל:

מה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

התוספת הזאתי הוא,

אמנון ארבל:

זה רק בתמ"א.

יוחנן וייצמן:

זה לא היה בתמ"א בשלב ב', בשלב א' זה היה בתמ"א,

אמנון ארבל:

שלב א',

יוחנן וייצמן:

דקה, אז לא, דקה. הוא ביקש את זה לתמ"א, אמרו לו - אין לך זכויות, היה ויכוח משה שפירא בא, יש פה זכויות, היה לו זכויות,

אמנון ארבל:

למה הוא לא עשה בתמ"א? אם זה מה שאמרו לו.

יוחנן וייצמן:

כי יודע שאת את זה אנחנו לא מאשרים.

אמנון ארבל:

הוא סמך על זה שתאשר לו את זה אחר כך?

יוחנן וייצמן:

ברור, למה הוא עשה? זה היה חלק מהשיקולים שלו בויתור, הוא וויתר על זה בשלב התמ"א,

אמנון ארבל:

אם הוא סומך עליך,

יוחנן וייצמן:

בשביל, לא, הוא וויתר,

אמנון ארבל:

אני,

יוחנן וייצמן:

הוא לא סומך עלינו, הוא סומך על היושר של הוועדה, והשכל של הוועדה.

אמנון ארבל:

אז השכל כנראה,

יוחנן וייצמן:

הוא וויתר על זה בשלב התמ"א.

אמנון ארבל:

השכל כנראה מתחלק, הוא לא כנראה אחד.

יוחנן וייצמן:

הבן אדם ויתר על זה בשלב התמ"א.

ישראל קלרמן:

היטל השבחה פחות,

אמנון ארבל:

יש לו בניין קומה אחת, הוא כותב מכתב,

יוחנן וייצמן:

אז מה?

אמנון ארבל:

שזה לא כלכלי, על מה אתם מדברים?

ישראל קלרמן:

הוא מבקש תמ"א,

אמנון ארבל:

מה קרה?

ישראל קלרמן:

הוא ביקש תמ"א אבל,

אמנון ארבל:

יש לו תמ"א כבר לזה.

ישראל קלרמן:

אבל (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

תמ"א,

ישראל קלרמן:

יש לו תמ"א כזאת.

אמנון ארבל:

(לא ברור) בכלל לעשות.

ישראל קלרמן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

כי זה מה שהוא יכל לעשות,

אמנון ארבל:

יש חזית נמוכה יותר.

יוחנן וייצמן:

הסל זכויות,

ישראל קלרמן:

מאחורה,

יוחנן וייצמן:

אולי אישרת.

אמנון ארבל:

הנה אתה רואה,

ישראל קלרמן:

ובצמוד אליו? ככה, למה להשאיר את הבניין ככה?

יוחנן וייצמן:

מדיניות אגריפס, אני רוצה להקריא מה שכתוב,

ישראל קלרמן:

לא, לא אכפת לי, אמי, אבל אני שואל, אני רוצה להבין,

אמנון ארבל:

הנה הבניין,

יוחנן וייצמן:

בניין אחר,

אמנון ארבל:

שתי קומות.

אליעזר ראוכברגר:

זה מאחורה?

אמנון ארבל:

כן. וככה נראה כל השכונה, ונלחמים פה ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

תראה את התצ"א שנייה,

אמנון ארבל:

אני מראה, אני מראה את התצ"א,

יוחנן וייצמן:

מה? אני רוצה להקריא את המשפט מדיניות אגריפס, "בחלקות הגובלות בחזית האחורית, בחלקות
בייעוד מגורים",

אמנון ארבל:

זה החלקה.

יוחנן וייצמן:

יותר מדיניות של גובה של 4 קומות.

אמנון ארבל:

זה המרקס, הבניין הוא זה, זה הבניין הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, זה הנמוך פה בצד ימין?

אמנון ארבל:

זה הנמוך מאחורה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

זה זה, וזה מאחורה, זה מה שרואים בחתך את שני אלה. זה ואת זה,

אליעזר ראוכברגר:

ואלה לא יבואו? הם לא יבואו אלינו?

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

אמי צודק, זה לא (לא ברור), אמי צודק. צריך,

אמנון ארבל:

לא צריך לקבל,

יוחנן וייצמן:

נאמר,

אמנון ארבל:

אף אחד לא יקבל.

יוחנן וייצמן:

זה הבניין הזה,

אליעזר ראוכברגר:

הם ישבו על הצומת,

יוחנן וייצמן:

עומד במדיניות אגריפס, אני לא יודע מה, למה מה המריבה פה.

אמנון ארבל:

אני לא מסכים איתך,

יוחנן וייצמן:

אני מקריא לך את הסעיף, של המדיניות,

אמנון ארבל:

אני, אני כתבתי אותה, נו מה?

יוחנן וייצמן:

אני יודע, אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה אתה צועק?

אמנון ארבל:

אבל אתה מסביר לי מה אני כתבתי?

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא צועק, אני מרגיש ויכוח סרק, ואני לא מבין למה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בסדר, תדבר אבל.

אמנון ארבל:

הויכוח סרק, שאתה קיבלת איזה שהוא פתק ממשיהו שטוען שטויות במיץ עגבניות, ואתה נלחם כאילו זה,

יוחנן וייצמן:

זה נכון,

אמנון ארבל:

לא התחייב.

יוחנן וייצמן:

זה לא בניין של 30 קומות,

אמנון ארבל:

זה הכול.

יוחנן וייצמן:

אני נלחם על 30,

אמנון ארבל:

זה לא 30 קומות, נכון,

יוחנן וייצמן:

מדובר בתוספת,

אמנון ארבל:

אם היית עקבי בזה, הייתי אומר לך גם נוחא, אבל אתה לא עקבי בזה, אז, טוב, אליעזר, אני מיציתי, מה החלטה?

יוחנן וייצמן:

אני בעד לאשר.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

אמנון ארבל:

החלטה, יללה נו.

יוחנן וייצמן:

אני חושב להיצמד למדיניות.

אמנון ארבל:

להיצמד למדיניות של וייצמן, יללה.

יוחנן וייצמן:

לא, למדיניות של ה - , למדיניות אגריפס.

אמנון ארבל:

המשפט הטיפשי הזה, שאתה כל הזמן אומר למה לא, כי אתה לא מקשיב לדיון, ולא מקשיב למה שאני אומר,

ישראל קלרמן:

אמי, (לא ברור) זה לא יפה, את כל מה שאמרת, ואני אומר, אני אומר,

אמנון ארבל:

אז מה אתה עונה לזה?

ישראל קלרמן:

מדויק,

אמנון ארבל:

נו.

ישראל קלרמן:

אני לא צריך להסתכל לחרוג, שמסתכל לידו שיותר גרוע לי, שהבניין עומד ככה, ממה שיש לי מאחורה בניין נמוך, אמיתי.

אמנון ארבל:

אז לא הבנת כלום.

ישראל קלרמן:

למה לא הבנתי כלום?

אמנון ארבל:

לא הבנת.

ישראל קלרמן:

אז תסביר לי,

אמנון ארבל:

כי כל,

ישראל קלרמן:

שמעתי,

אמנון ארבל:

כל הרעיון של,

ישראל קלרמן:

זה מה שאמרתי.

אמנון ארבל:

כל הרעיון של המדיניות, שיהיה יותר גבוה לרחוב הראשי יותר נמוך מרחוב האחורי.

ישראל קלרמן:

בכל מקרה יש לך גבוה, זה מה שאני מסביר לך. בכל מקרה.

אמנון ארבל:

אבל יש נסיגה, אתה רוצה לראות את החתך עוד הפעם? מה? ישראל, אתה עושה מעצמך צחוק.

ישראל קלרמן:

תראה לי, תראה לי עוד פעם, את זה תראה לי, פה, פה תראה לי, פה.

אמנון ארבל:

את החתך הנה עוד פעם רגע. רגע זה.

יוחנן וייצמן:

נסיגה של (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, תציע את זה.

יוחנן וייצמן:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אמי אני הצעתי,

יוחנן וייצמן:

הצעת נסיגה,

אליעזר ראוכברגר:

אני הצעתי הצעת פשרה.

יוחנן וייצמן:

אמי,

אמנון ארבל:

אני שומע,

יוחנן וייצמן:

אמי, הצעה,

אליעזר ראוכברגר:

הצעה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

חדשה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מכיר אותי הרי,

יוחנן וייצמן:

היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל, ככה,

יוחנן וייצמן:

זה קומה שלמה, ובקומה השנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לעשות נסיגה,

יוחנן וייצמן:

נסיגה של 3 מטר. כאילו 4,

אליעזר ראוכברגר:

כרגע,

ישראל קלרמן:

איפה? בוא, בוא תראה לי מה התכוונת.

אמנון ארבל:

אני אמרתי לך,

ישראל קלרמן:

שנייה, תראה לי רגע,

אליעזר ראוכברגר:

זה תן לו מלא, וזה ככה,

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

3 מטר,

אמנון ארבל:

תסביר לי,

אליעזר ראוכברגר:

ואז יש נסיגה פה.

ישראל קלרמן:

תן לי רגע שנייה אחת.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) קומה,

אמנון ארבל:

אם הרחוב הראשי תהיה בנייה יותר נמוכה, זה תוכנית שהיא נמוכה בגובה הזה, ולא בגובה הזה.

עמנואל זלטס:

כו, כו,

אמנון ארבל:

ולכן זה (לא ברור) בנסיגה.

אליעזר ראוכברגר:

חלקה 5, אנחנו משנים, אני מתפלא על אמי, אבל בסדר.

אריאל גולן:

יהיה דירוג בקיצור, יהיה דירוג,

אליעזר ראוכברגר:

כו,

יוחנן וייצמן:

זה המדיניות שאתה כתבת,

אמנון ארבל:

ועכשיו רוצים לאשר את זה. גם בחזית האחורית, זה לא אותו גובה. (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זה הבניין בהמשך,

אמנון ארבל:

זה מרחוב הארנון, כנראה אני עומד פה.

ישראל קלרמן:

הבנתי, הבנתי.

אמנון ארבל:

נכון,

ישראל קלרמן:

בסדר, נכון הבנתי. הבנתי מה אתה אומר,

אמנון ארבל:

אתה מציע תוספת קומה ולא שתיים מאחורה?

יוחנן וייצמן:

קומה ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

עוד טיפה, שיהיה נסיגה בשביל שיהיה,

יוחנן וייצמן:

3 קומות ו - 3 (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה איזה שהוא ידידותי לבניין ש - , הצמוד.

יוחנן וייצמן:

מרפסת סוכה.

אליעזר ראוכברגר:

זה יהיה מרפסת גג,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אריאל גולן:

פשרות, פשרות.

אליעזר ראוכברגר:

כל החיים זה פשרות. אנחנו חיים פה בפשרות. זה מה שמעצבן עם הקינג הזה. שאני צריך להתפשר, הוא ככה, אתה מבין? על החשבון שלי, ולבזות אותנו, ולהשפיל אותנו.

אריאל גולן:

מחר יהיה זה, בוא נראה מה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה מה יהיה.

אמנון ארבל:

טוב, אתה אומר שפה בקומה הזאתי,

יוחנן וייצמן:

הקומה הזאתי 3 מטר,

אמנון ארבל:

כאילו נסיגה, כאילו בנסיגה כזאתי, ואז ככה?

אליעזר ראוכברגר:

אפילו, אפילו,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

עוד טיפה נסיגה.

אמנון ארבל:

זה כבר,

עמנואל זלטס:

להראות ל - ,

אמנון ארבל:

כבר עדיף שלא.

מיכל כהן:

שיהיה מדורג.

אמנון ארבל:

עדיף לאשר את זה ככה.

אריאל גולן:

מה? לעשות את הכול מ - ,

יוחנן וייצמן:

אם השטח הוא,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאמי אומר. אם (לא ברור), זה כבר שיקול של אמי.

אמנון ארבל:

לא (לא ברור), אבל תכנונית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לעומת זה, אני אומר.

אריאל גולן:

מה? זה פחות טוב ההצעה הזאת? אמי.

אליעזר ראוכברגר:

ככה הוא אמר,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שהנסיגה פחות טוב.

אמנון ארבל:

נסיגות כאלה רק סוגרים אותם בצורה מכוערת (לא ברור), וזה עדיף שבאמת ירד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל יהיה מרפסת גג,

אמנון ארבל:

היא תיסגר. זה המציאות, אין מה לעשות, לעוד דוגמאות,

אריאל גולן:

אבל גם זה למטה עם מרפסת גג,

יוחנן וייצמן:

הוא מתייחס לזה, כמו חנייה במע"ר צפון.

אריאל גולן:

אמי,

עמנואל זלטס:

אני (לא ברור) תב"ע.

אריאל גולן:

אמי, למה אתה חושב שמה ש - , אמי, למה אתה חושב שמרפסת הגג היום לא תיסגר, וזה כן ייסגר?
זה אותו דבר.

אמנון ארבל:

זה עדיף, אני, אני נגד נסיגות.

אריאל גולן:

לא, אבל גם עכשיו מה שקיים יסגרו.

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה מאוד יפה,

אמנון ארבל:

הם סוגרים אותם אחרי זה בחומרים הרבה יותר גרועים, והתוצאה המתקבלת בסוף.

אריאל גולן:

אמי,

אמנון ארבל:

לעומת בניין הכי"ח.

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה,

אריאל גולן:

אמי, אבל למה,

אמנון ארבל:

אני לא יודע מי הבעל דירה, לכן אני עדיף שלא.

אליעזר ראוכברגר:

אני גם מסכים איתך, אבל,

אמנון ארבל:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל להגיד שכל מרפסות גג סוגרים אותם?

אריאל גולן:

לא, גם המרפסת גג של היום, אתה יכול להגיד שייסגרו אותה. למה אתה לא אומר את זה?

אדיר שוורץ:

מוקדם פה מאוחר,

אליעזר ראוכברגר:

אין היום מרפסת גג,

אריאל גולן:

לא, יש, יש שמה בנסיגה, מה יש בנסיגה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין, יש שמה את הגג רעפים כבר.

אמנון ארבל:

טוב, אני מעלה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

ייללה.

חיים כהן:

רגע אני חוזר ל – 11,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, עוד אחד, תן לי לגמור אתה סעיף, דקה, פשוט בשביל שלא יהיה לנו אחרי זה בעיות במחלקה.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

סעיף 1 אתה כתבת דבר שיש בו איזה צדק שלא בנו קודם.

חיים כהן:

אני לא יודע מי זה.

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר להוציא,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

היות והתמ"א עדיין לא אושרה,

ישראל קלרמן:

פה?

יוחנן וייצמן:

אז אולי נכתוב שתנאי למתן תוקף של התוכנית הזאתי, יהיה אישור התמ"א.

אמנון ארבל:

זה בכלל,

יוחנן וייצמן:

זה יהיה הוצאת ההיתר,

אמנון ארבל:

שכחתי מזה, זה בכלל לא בהיתר, אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נרשום.

אמנון ארבל:

זה לא בסמכות מקומית כרגע,

יוחנן וייצמן:

למה? כי לא, כי הוא לא מבקש זכויות.

אמנון ארבל:

לא יותרו זכויות,

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש זכויות מכוח התב"ע,

עמנואל זלטס:

כן,

יוחנן וייצמן:

ה – 50%, ה – 13, התב"ע נקודתית, השאלה, זכויות בתב"ע,

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

אז ייבדק. ככל שיש לו זכויות מכוח התב"ע, דקה,

אמנון ארבל:

אין לו זכויות מכוח התב"ע, הם הוצעו בתמ"א/38 זה לא שהוא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, התמ"א/38 לא ניצלה את כל הזכויות שיש לו בתב"ע,

אמנון ארבל:

לא, לא ייתכן, לא ייתכן,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

אתה רוצה (לא ברור) היטל השבחה?

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

אני חוזר בי.

יוחנן וייצמן:

לא לכזה,

אמנון ארבל:

סליחה, אי-אפשר להגיע לפשרה הזאתי, יש פה בעיה של, שכחתי ממנה. הוא כרגע, הוא לא קיבל את ההיתר לתמ"א/38, עד שלא יקבל את ההיתר, לא (לא ברור) הזכויות, ולא יכול, ,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז בוא תעשה תנאי למתן, תנאי להפקדה,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

לא, צריך להוריד את זה מסדר היום,

עמנואל זלטס:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

תנאי להפקדה.

עמנואל זלטס:

לא, לא, שנייה,

יוחנן וייצמן:

אז אני אסביר מה הבעיה שלי,

עמנואל זלטס:

שנייה,

אמנון ארבל:

התוכנית לא בסמכות מקומית, נקודה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז זה אומר תנאי להפקדה,

אמנון ארבל:

זה לא יכול להיות תנאי להפקדה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

זה לא בסמכות, היא לא (לא ברור) בתנאי סף,

יוחנן וייצמן:

עו"ד מיכאלי,

ישראל קלרמן:

אז למה זה פה?

אליעזר ראוכברגר:

תנאי להיתר?

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

למה זה פה? למה זה פה?

אליעזר ראוכברגר:

בדקת?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, הוא לא קיבל, לא, אני, הוא לא קיבל, הוא לא שילם אגרות.

אליעזר ראוכברגר:

הוא קיבל,

אמנון ארבל:

המלצה היא לדחייה,

יוחנן וייצמן:

כי מה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל החלטת הוועדה יש?

עמנואל זלטס:

לא, אמי, אבל לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר (לא ברור), את הכול, הוא סוגר.

אמנון ארבל:

השאלה אם אפשר בסמכות הוועדה המקומית (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

בגלל שלא,

אליעזר ראוכברגר:

את ההחלטה סיכמנו,

עמנואל זלטס:

אני מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

מה? צריך לקבל את ההיתר,

עמנואל זלטס:

לא, אז אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז יבוא אחרי שהוא יקבל היתר,

עמנואל זלטס:

זה יופקד בפועל, כשיהיה היתר.

אמנון ארבל:

אבל זה לא עומד בתנאי סף,

ישראל קלרמן:

הוא לא יכול לאשר, אין סמכות. הוא אומר לך - לא.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

זה לא עובר את התנאי סף.

אליעזר ראובברגר:

יש לנו, שנייה,

ישראל קלרמן:

אילנית,

אליעזר ראובברגר:

עו"ד מיכאלי, יש לנו החלטה שזה ככה יהיה, נביא את זה כשאחרי שיהיה לו היתר, מה הבעיה? זה יהיה שוטף בלי בכלל ויכוחים,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אמי,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אומר זה לא סמכות מקומית,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:

דקה, יש תמ"א הוא אוחז כעת באגרות.

אליעזר ראובברגר:

את מבינה למה אמרתי שהיום שלא נסיים מוקדם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל זה לא סמכות מקומית, אני צריכה לאשר את זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

עכשיו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם זה סמכות מקומית,

עמנואל זלטס:

אילנית טענה בחתימה שלה,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת,

עמנואל זלטס:

מה אתה רוצה? בסדר,

יוחנן וייצמן:

את אומרת זה לא סמכות מקומית, היות והתמ"א לא יצא, הוא טוען שני טענות, אחד, שיש לו את ה – 50% האלה מכוח,

אמנון ארבל:

אז שיוציא היתר, למה הוא מגיש תב"ע?

יוחנן וייצמן:

כי הוא מוסיף 50% מ – 13, הוא,

אמנון ארבל:

תחליט, לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

דקה,

אמנון ארבל:

יש לו זכויות מהתב"ע או שהוא מוסיף זכויות?

יוחנן וייצמן:

כן, הוא אומר ש - , כל מה שהוא מבקש כרגע זה בתוך 50% מעל הזכויות שכעת בתוקף, אבל אחרי זה הוא עומד ב - 13,

אמנון ארבל:

אבל אם אתה רוצה עכשיו מה שאתה אומר כרגע,

עמנואל זלטס:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז בוא תבדוק את זה,

אמנון ארבל:

לא, אתה לא מבין מה, אתה לא מבין אפילו מה אתה אומר,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אם זה מה שהוא רוצה, אפשר לעשות את זה, אבל התב"ע תצטרך להיסגר, ויבקש את כל הזכויות פה בבקשה הזאת, ולא (לא ברור) את השתי קומות האלה,

עמנואל זלטס:

זהו, הוא צודק,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יעשה את הכול תב"ע,

אמנון ארבל:

ואז הוא יעשה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הצעת זהב. את הדיון סיכמנו, את ה - , נכון, בוא,

יוחנן וייצמן:

מהנדס העיר פעם הבאה גם אם ההחלטה לאשר?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אמי, בוא נסגור את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אז אני אכתוב תחת מחאה, סתם.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה החלטה שלכם.

עמנואל זלטס:

המלצת וייצמן,

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם,

יוחנן וייצמן:

אז בוא,

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם לסיכום הדיון מתאריך זה וזה, וזה,

יוחנן וייצמן:

בוא נכתוב ככה, הוועדה רואה עדיין,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

הוועדה רואה בעין יפה את התוכנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בחיוב,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

זה יורד מסדר היום או מה? זה יורד מסדר היום.

יוחנן וייצמן:

בחיוב,

עמנואל זלטס:

זה יורד מסדר היום.

יוחנן וייצמן:

התוכנית יורדת מסדר היום, אבל דקה, בוא נכתוב דברי הסבר, או נפרט,

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה רואה בחיוב, זה היום לאור בשל,

עמנואל זלטס:

טרם יצא היתר,

אליעזר ראוכברגר:

על מנת, על מנת להמתין הוצאת היתר התב"ע, התוכנית יורדת מסדר היום.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול.

המשך תוכנית 1490655

חיים כהן:

טוב, אז בסעיף 11,

אמנון ארבל:

11 כן,

חיים כהן:

אני רוצה שזה יהיה שמה טופס, תנאי לטופס 4,

אליעזר ראוכברגר:

אי-אפשר חיים, אי-אפשר.

חיים כהן:

למה אי-אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

אי-אפשר, כי זה לא וועדת הקצאות, אם בסוף יחליטו אחרת? דבר כזה על שתי קצוות של העיר, זה לא.

חיים כהן:

אני רציתי להגן על זה,

אליעזר ראוכברגר:

אני הבנתי מה שאתה רוצה, עמנואל גם אמר, הבנתי, אבל זה לא עובד, אין, זה גם לא עובד ככה. כי זה תוכנית, תוכנית סמל מבנים של מנח"י, מנח"י יכולים לחזור בהם,

עמנואל זלטס:

אני מסכים איתך,

אליעזר ראוכברגר:

ואנחנו צריכים לעמוד על זה, זה הכול. אם היה אפשר,

אמנון ארבל:

לא הצלחתי (לא ברור) את זה שמה, מה זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

כל הרעיון להקים להם מקום מסודר.

חיים כהן:

ולכן חשבתי.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא, אי-אפשר לעשות את זה. הלוואי אם היה,

חיים כהן:

טוב אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה היה באותו מתחם, אולי כן, אבל זה בכלל לא בתוך הקו הכחול, זה בכלל לא בתוך הזה, מה?

חיים כהן:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לעשות גם תנאי לטופס 4 על דברים שהם לא בתוך הקו הכחול?

אמנון ארבל:

(לא ברור) שיגישו את זה מחוץ ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

כן, כן. 18/ז.

אליעזר ראוכברגר:

18/ז, ראיתי כן, בוא, בוא,

חיים כהן:

יש לנו זה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, מי שרוצה שישלם. תשלומים.

עמנואל זלטס:

יוחנן וייצמן לימד אותנו.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

תוכנית 1340017

אמנון ארבל:

טוב, 13 בסדר היום, תוכנית 1340017 תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב זיכרון יעקב 19 ברוממה, התוכנית מציעה יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) סטייה ניכרת על הגובה.

אמנון ארבל:

אוקי, להוריד סטייה ניכרת לגובה?

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

מחר אני יודע, משהו ירצה לבנות.

עמנואל זלטס:

יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

הדברים משתנים בעיר.

עמנואל זלטס:

יש סטייה ניכרת על קומות, אז לא צריך גם גובה.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עמנואל זלטס:

בפרט זה גם,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני לא יודע מה יהיה בעוד 10 שנים, הכול משתנה, הכול זה, בסדר, אפשר לבטל סטייה ניכרת, הרי הקלה גם ממילא אי-אפשר לעשות.

אמנון ארבל:

טוב. תוכנית 14 בסדר היום,

אסף שגיא:

רגע רק הערה,

אליעזר ראוכברגר:

על איזה תוכנית?

אסף שגיא:

לא הופיע באתר מינהל התכנון,

אליעזר ראוכברגר:

על איזה תוכנית?

אסף שגיא:

13,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אסף שגיא:

פולגון של קרקע מזוהמת של רוממה, יש שם חפירות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה תוספת קומות,

עמנואל זלטס:

זה בניין קיים.

אסף שגיא:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בניין קיים, אין נגיעה בכלל.

אסף שגיא:

אין שום חפירה שם?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, לפי מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

זה ייבדק, ככל שאין,

אליעזר ראוכברגר:

לפי מה שהבנתי זה רק תוספת,

אריאל גולן:

מה שכתוב פה, זה רק תוספת דירות ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה אסף, בוא נראה שאמי יבדוק, שנייה.

אמנון ארבל:

התכנון זמין אתה אומר?

עמנואל זלטס:

בוא תבדוק את זה,

אסף שגיא:

כן, זהו, אני. אני מעדיף לעשות את הבדיקות מראש, אז לפעמים אי-אפשר.

עמנואל זלטס:

אסף, אבל זה בניין קיים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

זה מינורי, ועכשיו דייר שירצה להרחיב את הדירה,

אסף שגיא:

הוא רוצה להרחיב ?

עמנואל זלטס:

אז אני אומר, תחשוב דייר שצריך להרחיב את הדירה שלו, בנו את הבניין, הכול היה מצוין, אף אחד לא התעסק, אני לא יודע למה בעבר. עכשיו הוא רוצה איזה פקקת ממ"ד או איזה משהו שולחים אותו עכשיו לסרט.

אסף שגיא:

ואם אתה יודע שזהה קרקע מזוהמת?

עמנואל זלטס:

זה מינורי,

אסף שגיא:

ואז הוא יעשה?

עמנואל זלטס:

זה מינורי ביחס לבניין,

אסף שגיא:

אבל עדיין נגיעה, אבל אולי זה לא רלוונטי, לכן אני אומר,

עמנואל זלטס:

אז זה בוא נראה, זה הרחבות, זה אפילו לא תוכנית, זה כולה הרחבות בבניין, כמה אנשים מצריחים.

ניר מרגלית:

אם הוא באזור אבל, אם הוא יושב כבר באזור, קרקע מזוהמת, מפלסי קרקע, והוא לא רוצה לדעת מזה, גם אם הוא ישב שם 20 שנה?

עמנואל זלטס:

אנחנו סומכים על ניר שבשלב היתרי בנייה, מול איכות הסביבה יהיה תנאי לדיון יבדקו את זה,

אסף שגיא:

אבל גם אם,

ניר מרגלית:

אבל בהיתר בנייה אומרים זה מינורי.

עמנואל זלטס:

לא, אבל כשאתה אומר דבר כזה, אז כולם (לא ברור), רק צריך להגיד יועצים מראש, הכול מלא כסף. זה אדם שזה רחבה שבונה לו 140 מטר פטור מהיטל השבחה, או כל מיני דברים ש - ,

ניר מרגלית:

אבל א', תלוי בזה,

עמנואל זלטס:

במסמרות היא כבר, זה הרבה יותר מורכב. שיקול דעתו תוך כדי תנועה, זה בסדר. זה הגיוני.

אסף שגיא:

ברור שהוא חייב, אז לא היית אומר,

עמנואל זלטס:

הרחבה של 100 מטר שבונים פה (לא ברור).

אסף שגיא:

אתה, עכשיו אתה בקרקע מזוהמת אתה לא נמצא,

עמנואל זלטס:

לא, 10 מטר.

אסף שגיא:

נו, תסביר,

ניר מרגלית:

לא, אני אומר, גם אם הבניין עומד 20 שנה, על קרקע מזוהמת (לא ברור) ריכוז כזה גבוה, שגם עושה, לא יודע חודר לבניין, עושה לך, גם אם עכשיו אתה עושה תוספת של חדר. א' אתה לא רוצה להחמיר אותו, ו – ב',

אליעזר ראוכברגר:

לדחות את ההכרעה.

ניר מרגלית:

חשוב גם לדעת, מה קורה עם הבניין, נכון, אנחנו יש כאן שמשנה מסוימת בודקים את זה, אבל, אם יש שינויים,

אסף שגיא :

אז זה אני מבין,

ניר מרגלית :

אבל אם יש שינויים אתה כבר, אתה כבר בודק דברים,

עמנואל זלטס :

זה מינורי. אגב אני פעם להבין באמת מה המשמעות של מזהמת, ביחס לבינוי. זה סתם מעניין. השלכות זה טכני.

אסף שגיא :

נכון, (לא ברור) יכולים להיות מזהמים בקרקע.

עמנואל זלטס :

ומה קורה, מה ההשלכות לבניין הזה?

ניר מרגלית :

לרוב זה מסתכם באיטום. לרוב זה מסתפקים בהידוק, כמו (לא ברור).

יוחנן וייצמן :

(לא ברור).

אמנון ארבל :

יש פה חפירות.

ניר מרגלית :

לרוב, אני אומר לרוב.

אסף שגיא :

אתה יכול להראות אבל בחתך?

עמנואל זלטס :

כן, בחתך בחזית, כן,

אליעזר ראוכברגר :

יש חפירות בקרקע?

עמנואל זלטס:

השאלה היא כמה,

אמנון ארבל:

נראה שכן.

אליעזר ראוכברגר:

משמעותי או מינורי?

אמנון ארבל:

לא בעצם,

אסף שגיא:

זה לא משנה, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אסף שגיא:

מה זה משנה? אם זה משמעותי או מינורי, זה אותו זיהום קרקע.

עמנואל זלטס:

ימין ושמאל, זה כאילו, הקטע הזה והקטע הזה.

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

לייזר תראה. לא, תחזור,

אמנון ארבל:

אני אחרי רגע, הם נוגעים בקרקע, נו,

עמנואל זלטס:

זה עצים,

אמנון ארבל:

לא מהותי, אבל נוגעים מה?

אסף שגיא:

אז זה כן קורה,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה כמה, בוא, אסף.

עמנואל זלטס:

אני לא יודע להגיד,

ניר מרגלית:

יכול להיות, אליו גם מה רמת הזיהום שלי,

אסף שגיא:

לא צריך לסכן, התוכנית (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אני מציע לא לכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

יש שם בניין,

עמנואל זלטס:

ייבחן,

אליעזר ראוכברגר:

הנגיעה היא איפה שיש בניין כבר.

אסף שגיא:

בסדר, אבל אז, נגיד בעבר אוקי, אז לא,

אליעזר ראוכברגר:

ומה בעבר, אתה אומר לא בדקו?

אסף שגיא:

זה עכשיו הזדמנות.

אליעזר ראוכברגר:

ועכשיו כולם חיים בשלום, אף אחד שמה לא הזדהם, הוא לא קיבל מחלות.

אסף שגיא:

אבל רגע, האינטרס שלך לדאוג לאוכלוסייה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אוקי, בסדר.

אסף שגיא:

טוב, הנה קיבלתי, אז הנה.

עמנואל זלטס:

בסדר. יללה אמי,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

עמנואל זלטס:

הצעה טובה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר קדימה.

אסף שגיא:

בדיקת קרקע מזוהמת.

ניר מרגלית:

הייתי כותב את זה אחרת, הייתי כותב, בשלב ההיתר יש, אמי,

אמנון ארבל:

מה?

ניר מרגלית:

לתחום הזה שלא מזהמות יש אישור, האישור הסופי שאנחנו דורשים זה אישור להינף A, שזה (לא ברור) ורקשינס, זה המשרד מוציא. בשלב ההיתר, הם מציגים, הם מבקשים בקשה מהמשרד.

אליעזר ראוכברגר:

ניר, ניר, עזוב אותי מהמשרד, אני צריך, הבעיה המרכזית אצלכם,

אסף שגיא:

את התיאום,

אליעזר ראוכברגר:

לוקח המון זמן,

ניר מרגלית:

לא, זה נראה לי.

אליעזר ראוכברגר:

נמשך, נמשך, ונמרח,

אסף שגיא:

לא נכון.

ניר מרגלית:

לא נכון.

אסף שגיא:

זה לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:

מוציא את הנשמה ליזמים. לציבור.

אסף שגיא:

מהר,

ניר מרגלית:

זה לא נכון, אתה תראה כמה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני דיברתי על המשרד, דיברתי על הזה, לכן אני לא יודע,

אסף שגיא:

אבל הסמכות שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי,

אסף שגיא:

אנחנו משחררים.

אליעזר ראוכברגר:

אז, בוא הזדמנות שניר פה, ואנחנו פה זה, להגיד לו את זה,

ניר מרגלית:

ויש לי גם מה לענות,

אליעזר ראוכברגר:

אני אשמח, אני אשמח מאוד שהוא יזדרז, זה הכול. אני, הוא איש מקצוע מצוין, אבל זה לא רלוונטי. אנשים מחכים חודשים חודשים,

אסף שגיא:

לא מחכים.

ניר מרגלית:

לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה?

ניר מרגלית:

לתשובה הם מחכים גג, גג וגם במקרים הכי חריגים שבועיים, כולם מקבלים את זה תשובה תוך שבוע. אולי התשובה היא שלילית, זה סיפור אחר,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, שלילי, אין בעיה, אני אומר תשובה,

ניר מרגלית:

לא מחכים אצלנו אף תיק לא יושב יותר משבועיים. זה ממש, אני יכול להראות לך,

אריאל גולן:

אני יכול להגיד שיש פחות פניות לאיכות הסביבה.

ניר מרגלית:

תשאל פה את כל מי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש,

ניר מרגלית:

את כל מי שאתה מכיר,

אריאל גולן:

הרבה פחות, הרבה פחות,

ישראל קלרמן:

לא, אבל,

אריאל גולן:

ישראל, אתה גם פונים אליך, יש לך הרבה פניות,

ישראל קלרמן:

לא, אני אומר ירד, אבל לייזר אומר אחר, אני לא יודע.

ניר מרגלית:

אין, אני יכול לראות במערכת, אין תיקים שיושבים יותר משבועיים.

אליעזר ראוכברגר:

את המקבץ פניות שיש אצלכם.

ניר מרגלית:

אין בעיה, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

כולל ב - , שבכלל זה לא פונים אליכם, כי זה תוכניות עירוניות.

ניר מרגלית:

כולם יודעים שהטלפון שלי פתוח,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) איכות סביבה עוד לא קיבלנו, עוד לא קיבלנו, עוד לא קיבלנו.

ניר מרגלית:

כולם יודעים,

אריאל גולן:

כנראה שיש הרבה פחות. זה לא, יש הרבה פחות מאשר (לא ברור).

ניר מרגלית:

והתשובות מגיעות תוך שבועיים.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה את התשובה?

אריאל גולן:

לא, בסדר,

ניר מרגלית:

אולי תשובות,

אליעזר ראוכברגר:

פעם היה 100 בחודש, היום יש 70 בחודש. סתם מביא את זה כדוגמא. הלאה,

אריאל גולן:

אתה מגיש (לא ברור) היטל השבחה, אין כמעט פניות.

ישראל קלרמן:

היטל השבחה,

אליעזר ראוכברגר:

היטל השבחה אין פניות? רק התגבר הפניות.

אריאל גולן:

לא, לפחות.

אליעזר ראוכברגר:

רק התגבר. עכשיו ה - , שמה זה סיבה, שמה זה סיבה אחרת, שאני, איך אומרים?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם יש נסיבות, אז יש נסיבות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, שמה זה הנסיבות בריאותיות.

אריאל גולן:

אבל התגברו על זה,

אליעזר ראוכברגר:

שמה יש סיבות בריאותיות.

אריאל גולן:

לאחרונה התגברו על זה,

אליעזר ראוכברגר:

אין מה לעשות.

אריאל גולן:

לדעתי, בחודשיים שלושה האחרונים, כבר אין נסיבות.

תוכנית 1468917

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית 1468917, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית חיי אדם 30, מאה שערים. זאת תוכנית במקשת תוספת קומות עד ל – 7 קומות, זה מבנה היסטורי, הוא קיים, אנחנו המלצנו לדחות את התוכנית, יש פה בניין, ש – א', חורג מהמדיניות בצורה משמעותית, כי האזור פה, הוא 4 קומות, ב' יש פה בניין היסטורי שנבנה ב – 1864, והתוכנית לא מתייחסת אליו. התוכנית גם מציעה דברים לא ברורים, כמו שתי קומות מרתף, עבור מלונאות, שזה גם כן לא ברור מה, למה מבקשים ומה המשמעות של זה. אנחנו המלצנו לדחות את התוכנית.

ישראל קלרמן:

לדחות?

אמנון ארבל:

הקשבת לכל מה שאמרתי? ישראל.

יוחנן וייצמן:

אני שמעתי, אני תראה, אני רוצה להגיש משהו קצת לא נעים, אני ביקשתי פעמיים, לשבץ את זה לוועדת שימור, ואני לא יודע, זה לא הגיע לוועדה.

עמנואל זלטס:

איך יכול להיות שיושב ראש וועדת שימור מבקש,

יוחנן וייצמן:

לא, דקה, אז אני לא שיבצתי, לא ביקשו את זה נקודתית.

עמנואל זלטס:

לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

לא, כשאני מבקש נקודתית לשבץ תיק, משבצים. לקחתי את הרשימה של הסדר יום של 25.5, ל – 3.6, שקיבלתי מהמחלקה, ביקשתי שתבדקו מה לשימור, ותביאו את זה לוועדה. אין לי מושג למה, לא,

אליעזר ראובברגר:

ההוא בחיי אדם?

יוחנן וייצמן:

זה, מה שהוא כותב פנט בפנייה, אני שוב, אני לא מכיר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא כותב, ומה שבפועל אתה אומר לא, לא,

אמנון ארבל:

מה הוא כותב? מה?

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה את זה לצימרים.

אמנון ארבל:

להראות לך את הצימרים? בוא אני אראה לך שנייה, מה הוא ביקש תראה איזה,

ישראל קלרמן:

לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

צימרים, זה נחמד. אבל תראה.

ישראל קלרמן:

לא,

אריאל גולן:

לא, יש שמה יקב, מה עם היקב? יש שמה יין משהו,

ישראל קלרמן:

זה טעות של ניר,

אריאל גולן:

יוחנן, מה יש שמה יקב?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, אני לא מכיר פה שום דבר,

ישראל קלרמן:

לא להיות מוסד,

אמנון ארבל:

הבניין שליד,

ישראל קלרמן:

אנחנו אומרים זה לא פנימייה של (לא ברור), שוכרים דיירות באזור,

אליעזר ראוכברגר:

אז תעשה מגורים, הכול מגורים.

ישראל קלרמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

הוא מבקש את הכול מגורים.

יוחנן וייצמן:

הוא עושה את זה, לא, לפי מה שפנט כותב, הוא רוצה את זה,

אמנון ארבל:

אני הצעתי שתי קומות תת-קרקעיות למלונאות, באמת, אני לא יודע מה זה, זה לא הגיוני, זה לא מאוורר, זה לא, נו באמת. תוכנית אני לא מבין אותה. מילא זה 7 קומות,

יוחנן וייצמן:

אני מציע,

אמנון ארבל:

לדחות את התוכנית.

יוחנן וייצמן:

אני מציע להוריד, אני מציע להוריד את זה מסדר היום, אני רוצה לבדוק את זה בשימור.

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

אתה מציע לדחות, ואחרי זה לבדוק בשימור,

ישראל קלרמן:

לייזר,

יוחנן וייצמן:

לא לדחות, להוריד.

אריאל גולן:

14,

ישראל קלרמן:

הוא לא מרים,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אמנון ארבל:

זה נראה לך הגיוני בבניין מגורים של 7 קומות שיש שתי קומות מלונאות בתת-הקרקע?

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אין לי מושג איך הוא עושה את זה,

אמנון ארבל:

זה מה שהוא מציע אבל, אני אראה לך מה הוא מציע.

חיים כהן:

אני לא,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שמה, יקב,

אליעזר ראוכברגר:

הסמטה הזאת.

אמנון ארבל:

אני מכיר אותה, אז 7 קומות לסמטה הזאת? מה?

יוחנן וייצמן:

זה לא תב"ע ראשונה,

אריאל גולן:

אולי יש חלונות אנגליים משהו,

אמנון ארבל:

יש צרפתיים אולי.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

חיים כהן:

אני מסכים עם אמי.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, אמי,

אמנון ארבל:

זה השטחי מלונאות, שתי הקומות האלה, תסתכלו, זה. זה לחלוטין מתחת לקרקע, מלונאות, חדרי מלונאות, וזה חצי איזה שהוא בניין ההיסטורי, נו באמת.

ישראל קלרמן:

למה לא? זה לא,

אמנון ארבל:

זה בבניין מגורים,

חיים כהן:

תחפש את המנהרה שמה,

אמנון ארבל:

זה החתך, כן?

ישראל קלרמן:

השאלה אם הוא נותן אוורור, אני שאלתי אותך סתם אמי,

אמנון ארבל:

רגע, אני,

ישראל קלרמן:

מה אמרת? שמה? חיים הפריע לי, אתה יכול,

אמנון ארבל:

תשאל את חיים,

ישראל קלרמן:

מה אמרת? נו, תגיד אתה,

חיים כהן:

אמי, איפה המנהרה פה?

אסף שגיא:

זה נוף ל - ,

אמנון ארבל:

איזה מנהרה?

חיים כהן:

אין מנהרה?

ישראל קלרמן:

בהמשך יהיה מנהרה.

אמנון ארבל:

יש מפתחות,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה חסמבה?

ישראל קלרמן:

לא, בהמשך,

חיים כהן:

זה היה,

ישראל קלרמן:

רגע, אמי,

חיים כהן:

תאמין לי,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע כמה פה מגלים, זה חסמבה.

חיים כהן:

אנחנו עוד נגלה.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אתה יודע כמה (לא ברור). זה מהילדות שלנו.

ישראל קלרמן:

אמי, אמי, שאלה,

אריאל גולן:

לייזר, (לא ברור) מאאוד,

ישראל קלרמן:

אמי,

אריאל גולן:

זה מיועד,

ישראל קלרמן:

תראה לי רגע,

אריאל גולן:

מה זה?

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

בהחלט ביותר.

אמנון ארבל:

זה המלונאות,

ישראל קלרמן:

איפה? איפה הוא? יש חלונות?

אמנון ארבל:

הקומה הזאתי אין בכלל, הקומה הזאת יש מעט מאוד, אבל זה לא, (לא ברור). ישראל,

יוחנן וייצמן:

זה השמשה מאוד יפה של, של הקומות השימוריות. כן,

אמנון ארבל:

זה בניין שנבנה ב – 1864, נו בחייכם, 7 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אמי.

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 1549369,

יוחנן וייצמן:

אני נמנעתי בהצעה הזאתי.

אליעזר ראובברגר:

טוב, תכתבי, מיכל, שיוחנן נמנע.

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום, 1549369 תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רמת שלמה רחוב ז'לוטי 8
רמת שלמה, תוכנית שמבוקשת להוסיף שתי דיוריות, אנחנו המלצנו להפקיד, אבל יש שמה, יש שמה
פנייה, אבל הפנייה לא התקבלה ברוח יפה. אני אראה לכם את זה רגע,

ישראל קלרמן:

הוא אומר סוכס,

עמנואל זלטס:

לא, מה שהם רוצים פה זה סוגיה,

אמנון ארבל:

מה זה סוכס? תסביר מה סוכס?

ישראל קלרמן:

זה מה שאמר לי עמנואל,

עמנואל זלטס:

אמרתי לישראל שתוכנית שהייתה באמת כמו מה שהוא אמר לי, ואתה טיפלת אישית, וקידמת
ועשית. יש משהו נוסף שאני אומר,

אליעזר ראובברגר:

מה זה קשור אלי?

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

מה זה קשור לסוכה? מה זה?

עמנואל זלטס:

לא, לא קשור,

אליעזר ראוכברגר:

לא קשור אלי, מה? מה זה קשור? זה לא קשור אליו. מה?

אמנון ארבל:

זה לא קיים,

אליעזר ראוכברגר:

שלו.

ישראל קלרמן:

שלה. אין לי בעיה, אני סתם שאלתי אותך.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר איתי, קוראים לה אתי שיינברג,

ישראל קלרמן:

נכון, שכחתי סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

דבורה קלמן.

ישראל קלרמן:

שיינברג? איזה שיינברג?

עמנואל זלטס:

כן, כן, יש לה אח (לא ברור).

(מדברים ביחד ברקע)

ישראל קלרמן:

אח שלו גם בנווה יעקב שהיה במוקד כן. יפה. יש (לא ברור) שמה, כן כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הגיע הזמן להתנגדויות.

אמנון ארבל:

אני מנסה לפתוח את זה, הם פשוט מציעים דיורית שלא מחוברת לדירה, שלא נמצאת מתחת לבניין, מהחצר יורדים במדרגות החוצה, ועושים שם דיורית, זה א' לא עומד בתקנות או בהנחיות של דיוריות, שחייבת להיות חלק מדירה, ושתיים, זה פתחים בקו אפס לכיוון בניין מגורים שכן,

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה לחבר את זה לדירה?

אמנון ארבל:

אי-אפשר,

עמנואל זלטס:

לא, אגב,

אמנון ארבל:

זה מחוץ לקונטור של הבניין,

עמנואל זלטס:

אמי, אני רציתי לשאול את אמי, את אמי, אולי אפשר לכתוב שהתכנון הזה הוא לא מיטבי, שינסו למצוא פתרון ב - , לפי ההנחיות שזה מחובר וזהו,

אמנון ארבל:

אי-אפשר,

עמנואל זלטס:

אין להם?

אמנון ארבל:

זה מחוץ לקונטור הבניין, ובקו אפס לשכנים. תראו, אני אראה לכם את זה,

עמנואל זלטס:

לא, ישבתי עם אמי על זה אתמול, יש שתי סוגיות יש פה גם של, הוא הראה שזה כאילו עד גבול אפס
בפתחים, וגם זה בכלל זה לא מחובר לדירה, זה יציאה לתוך,

ישראל קלרמן:

אז שיכניסו את זה פנימה.

עמנואל זלטס:

זה חצר,

אמנון ארבל:

הם לא יכולים,

עמנואל זלטס:

הם על החצר,

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא אמר שלבדוק אם אפשרי,

עמנואל זלטס:

אמרתי,

ישראל קלרמן:

אמרתי,

עמנואל זלטס:

או לכתוב שניתן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

זה לא ניתן, התכנון הזה הוא לא, הוא לא ניתן זה לא מפריע לך,

אמנון ארבל:

הוא לא יכול לחפור מתחת,

עמנואל זלטס:

אז יוציאו את זה בשלב ההפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אם הוא לא יכול אז לא,

עמנואל זלטס:

בוא נראה,

אמנון ארבל:

מה לכתוב? להציע דיורית במקום אחר בבניין, מה?

עמנואל זלטס:

התכנון הזה, לבדוק היתכנות,

אליעזר ראוכברגר:

התכנון, התכנון הנוכחי אינו מקובל,

אמנון ארבל:

תראו הם רוצים לפתוח,

אליעזר ראוכברגר:

יש, יש לבחון אפשרות לתכנון, לתכנון חלופי שיהיה, שיהיה מקובל. זהו. אתה יודע באים אדריכלים ויש להם, משהו מחוץ לקופסא.

אמנון ארבל:

זה היה טוב אם היו באים אדריכלים,

עמנואל זלטס:

זה רק מתחיל, זה הבעיה.

אמנון ארבל:

מה לעשות?

יוחנן וייצמן:

אני תמיד בטוח שאדריכלים יותר מוצלחים מהמוצעים?

עמנואל זלטס:

אל תפתח את זה עכשיו,

אמנון ארבל:

לא, אבל יש חוק, וצריך לעבוד על פיו,

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

יש הנדסאים מגישים תוכניות היום פינוי בינוי, בניינים של 10 קומות זה לא סביר, ולא הגיוני בשום צורה, ולא תואם לחוק.

עמנואל זלטס:

יש לך,

אליעזר ראובברגר:

אני, אני,

אמנון ארבל:

אדריכל קש כזה או אחר,

אליעזר ראובברגר:

החוק,

אמנון ארבל:

זה שאדריכל קש כזה או אחר חותם להם,

אליעזר ראובברגר:

לגבי, לגבי החוק אני לא מתווכח, אתה צודק. לגבי ה - , בפועל, אני לא בטוח, אדוני, אין חכם כבעל הניסיון, לפעמים יש כאלה שהוא אדריכל, עם כל הכבוד יש לו דיפלומה על הקיר, אבל זה נשאר על הקיר, לעומת גברת אחרת שיש לה ניסיון והיא הגישה אינספור תוכניות,

יוחנן וייצמן:

מאות תוכניות,

אליעזר ראוכברגר:

יש לה היא צוברת ניסיון,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך למה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אומר שבגלל זה, בגלל הניסיון היא הופכת להיות אלופה ומיוחדת,

אמנון ארבל:

לא, לא זה לא העניין,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש לזה, יש לזה משמעות.

אמנון ארבל:

העניין, היות ואני לא אדריכל, אני לא הנדסאי, אני מבין קצת,

עמנואל זלטס:

וגם הילה לא פה,

אמנון ארבל:

בעניין, לא, לא קשור, אני אני אומר, זה לא העניין, אבל יש חוק מה מותר להנדסאי לעשות ומה אדריכל לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

אז אמרתי, אמרתי אני לא מדבר על החוק, החוק הוא חוק, אני חושב להקפיד על החוק, ולשמור על החוק, אם לא רק החוק הזה, כל חוק שיש, על זה אני לא מתווכח. אני רק אומר מבחינה זאת ש - , מה שחזן אומרים - אין חכם כבעל הניסיון,

אמנון ארבל:

זה אני מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

יש לזה משמעות.

אמנון ארבל:

אני מסכים לחלוטין,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול, יכול להיות אחד שיש לו דיפלומה ענקית של עו"ד, והכול טוב ויפה, אבל הוא לא השתמש בזה אף פעם. אז מה זה עזר? והשני עו"ד צעיר וכל זה, אבל הוא כבר שנים רץ בין בתי משפט וכל זה, וצובר מומחיות, וידע.

אמנון ארבל:

אתה רוצה להתחיל עם ההתנגדויות?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

עוד תוספת, התוספת לדיורית זה,

אמנון ארבל:

אחרי סעיף 6 ביטלנו.

עמנואל זלטס:

בסדר, הכול בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית 1 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שני התנגדויות יש לנו.

אמנון ארבל:

אחת,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

שני תיקים,

אליעזר ראוכברגר:

שתי תיקים.

תוכנית 1451400

אמנון ארבל:

תוכנית 1451400, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, מקור חיים,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל.

אמנון ארבל:

47, תוכנית שמציעה, היום נמצאים בהיתרי בנייה, לבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל בבקשה.

אמנון ארבל:

היום יש בבניין, יש היום בניין שנמצא בשלבי בנייה, היה במגרש בניין קטן שהיה לשימור, במסגרת היתר הבנייה הוחלט לפרק אותו ולהרכיב אותו אחרי זה בחזרה. התוכנית המאושרת נתנה 4 קומות ל - , סליחה, נתנה 6 קומות, 8 קומות מגורים, התוכנית החדשה בעצם מציעה להוסיף שתי קומות אחת עבור דירות להשכרה, ואחת דירות, דירות רגילות, הוגשה התנגדות אחת, של שכנים, גדי לובין מצרת 4, בוא נכניס אותו.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה. אין מתנגדים?

דובר לא מזוהה:

לא הגיעו.

מיכל כהן:

לא, המתנגד אמר לי שהוא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יגיע?

מיכל כהן:

הוא היה אצלי, הוא אמר שהוא לא,

אמנון ארבל:

יש לך מצגת?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אז בואו,

אמנון ארבל:

אז אני אקריא את ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא תקריא את התנגדות.

אמנון ארבל:

גדי לובין מצרת 4, עיקרי התנגדות, "אי – עמידה בתנאי שימור, המתנגד טוען כי התוכנית המאושרת הקיימת בחלקה אושרה ככל הנראה כפיצול ליזם, על שימור המבנה ההיסטורי במגרש. הבניין לשימור נהרס במהלך הבנייה, ולכן אין, אין ערך לשימור בתוכנית, ואין כל הצדקה תכנונית ללכת ליזם שתי קומות נוספות. קו בניין קטן, המרחק (לא ברור) בין המבנה המוצע, למבנה של המתנגד הינו קטן עומד על 3 מטר בלבד, תוספת של שתי קומות ייצר חסימה מוחלטת של אור, שמש, אוויר ופרטיות. שינוי מהותי מהסתמכות בעת הרכישה, המתנגד רכש את הנכס לפני 8 שנים, הסתמך על כך שהתכנון יוצע יהיה תואם לאופי השכונה, הגדלת המבנה ב – 10 קומות מהווה חריגה מהצפיות של תושבי הרחוב, פגיעה ישירה בערך הנכס של המתנגד. עומס על תשתיות, רחוב מקור חיים, רחוב צרת סובלים כבר היום מעומסי תנועה, מצוקת חנייה קשה, תוספת של שתי קומות תגביר את העומס על התשתיות הקיימות".

אליעזר ראוכברגר:

תודה, לומברוזו, אתה משיב?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

רק שנייה, אתה ראית המלצת מהנדס העיר?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אז בוא, המלצת מהנדס העיר, את רובה הוא כותב לדחות ממילא, אז אתה אני לא צריך לחזור אנחנו יש לנו,

אריאל גולן:

בראשי,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה רגע,

עו"ד אורי לומברוזו:

סליחה כן,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה, איך אומרים? אנחנו נעשה את זה באיזה שהוא (לא ברור) אושר, אתה יודע מה זה קורץ אושר?

עו"ד אורי לומברוזו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

קצר וחרוף, יפה. עכשיו מה אני אומר? יש את הדברים שהוא מקבל חלקית, ואם יש לך כמובן להוסיף או לחדד את מה שיש, בבקשה אבל מכיוון שאת רוב ה - , ההתנגדות ממילא, המלצת

מהנדס העיר היא לדחות, זה, איך אומרים? המתנגד לא הגיע, ולא, הוא לא בא לפה, בשביל לשכנע נגד המלצת מהנדס העיר, ומה שקראנו גם מהנדס העיר קרא והתייחס, אז,

עו"ד אורי לומברוזו:

ברור,

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם קדימה.

עו"ד אורי לומברוזו:

אדוני יודע שאני לא מאריך את הדברים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בסדר, אני רק,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני אקצר,

אליעזר ראוכברגר:

כיוונתי אותך לכיוון מה, מה לומר מה לא לומר, שלום.

עו"ד אורי לומברוזו:

שלום, שלום.

אמנון ארבל:

יש לכם על הקיר, אם אתם צריכים,

עו"ד אורי לומברוזו:

טוב, בוא נראה ככה, אני לא מתפלא שהמתנגד לא הגיע, מאחר ובאמת ההתנגדות הזאת טוב היה אם לא הייתה באה לעולם. מאחר ובאמת היא לא מחזיקה מים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, עדיין זכותו, זכותו החוקית להתנגד.

עו"ד אורי לומברוזו:

סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

זכותו החוקית להתנגד.

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון, נכון, אבל כשמתנגדים, צריכים להוכיח פגיעה, ואנחנו טוענים שאין פגיעה. וכמו שאמר אדוני, ההתייחסות של המלצת מהנדס העיר, מדברת בעד עצמה. אשתדל לא להאריך, מדובר במתנגד שגר בקומה שלישית, כבר היום מאושרות 8 קומות, הבקשה לשתי קומות נוספות מקורה איננה בנושא השימור, זה היה בבקשה להיתר. הבקשה מקורה ב - ,

אמנון ארבל:

(לא ברור) קודמת.

עו"ד אורי לומברוזו:

בתוספת של דירות שחלקן לטובת שכירות. זה היה מקור הבקשה, ועל כך בעצם מתבקשות שתי הקומות הנוכחיות. נושא השימור הוא נושא שהוא גם כבר בתוכנית הקודמת. הוא מעוגן גם בהיתר שכבר ניתן, מותר לפרק ולהרכיב את המבנה.

אליעזר ראוכברגר:

המבנה התחיל להיבנות כבר?

עו"ד אורי לומברוזו:

המבנה, עוד לא עלינו מהקרקע ולכן בעצם המבנה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש היתר.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל יש היתר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתם עוד לא בניתם. לא, עדיין לא השתמשתם.

עו"ד אורי לומברוזו:

לא הגענו לשם.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

עו"ד אורי לומברוזו:

בעצם בקומת החניון,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, זאת אומרת התחיל, אבל לעבוד מה? במתחם.

עו"ד אורי לומברוזו:

אמת.

אליעזר ראוכברגר:

התחילו לעבוד. הוא לא את המבנה לשימור, מפני שהמבנה לשימור בעצם פורק, ולא אמור להיות מורכב, ולהיבנות,

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי אם ה - , איפה זה אוחו, מבחינת הסטאטוס של ה - ,

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

בינוי,

עו"ד אורי לומברוזו:

בשלבי בנייה, ואנחנו עוד לא הגענו לשלב הזה של הבנייה. לגבי, אם כך אני אתרכז אולי באמת בהמלצה של מהנדס העיר, ואני אומר כך, ההמלצה של מהנדס העיר, לכאורה, ההמלצה האחרונה של מהנדס העיר לדעתי מקורה,

מיכל כהן:

הנה המתנגד, המתנגד הגיע.

גדי לובין:

שלום.

מיכל כהן:

שלום.

אליעזר ראוכברגר:

אדוני זה גדי לובין?

גדי לובין:

אני גדי לובין, נכון אדוני.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו הקראנו את ההתנגדות שלך, כי לא היית.

גדי לובין:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

והבנתי גם שדיברת אתמול עם מיכל,

גדי לובין:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

ואמרת שלא תגיע,

גדי לובין:

כן, בסוף הגעתי.

אליעזר ראוכברגר:

בסוף הגעת, זה בסדר, זכותך כמובן, אבל אנחנו הקראנו את ההתנגדות, אז אני אעצור רק את עו"ד לומברוזו, שהוא כבר בעצם משיב להתנגדות, אם יש לך מה לומר.

גדי לובין:

אני אומר 2, 3 משפטים.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, בבקשה.

גדי לובין:

דבר ראשון אני רוצה לומר א', שתראו שיש פנים מאחורי ההתנגדות, שזה לא רק מכתב. זה כבר היה חשוב לי לבוא.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני.

גדי לובין:

זה דבר ראשון. דבר שני, גם הבניינים ליד כתבו התנגדות עם עשרות חתימות, ומשום מה זה לא נקלט ב - , אני לא יודע למה, אבל הם כתבו אנשים חתמו על זה. גם בבניין ליד הבניין שלי חתמו משום מה זה לא, אז אני לא. בעצם, אני לא לבד פה בתמונה פה. ואם הקראתם את ההתנגדות אז בכל מקרה, מישו.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

גדי לובין:

אני רק אומר שבאמת אני רק אחזור על עיקרי הדברים, שאני קניתי בית לפני שמונה שנים עם מרפסת גדולה שצופה לנוף ובעצם בונים לי ממש על הבניין שלי, ממש במרחק של כלום, בניין גבוה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא מרחק של כלום?

גדי לובין:

של 3 מטר מהמרפסת שלי שממש משלוש מטר שזה כאילו,

אמנון ארבל:

אתה הבניין הזה?

עו"ד אורי לומברוז:

איך יכול להיות?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, שנה, אתה תענה,

גדי לובין:

מטר וחצי בקו בניין שלי,

אליעזר ראוכברגר:

איפה אתה?

גדי לובין:

אני בדיוק, אני אראה לך,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להראות איפה אתה?

גדי לובין:

כן, אני פה. אני פה.

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהפרגולה?

גדי לובין:

אני בדיוק, אני בדיוק פה.

אליעזר ראוכברגר:

ואיפה הבינוי?

אמנון ארבל:

פה, סליחה.

אמנון ארבל:

פה הבניין החדש.

אליעזר ראוכברגר:

אז יש לך אתה עד הקו מגרש שלך כמה יש?

אמנון ארבל:

3 כנראה.

אליעזר ראוכברגר:

3, ושמה כמה יש שמירה? לפחות 3, אז זה כבר 6,

גדי לובין:

בוא נגיד,

גדי לובין:

זה מטר וחצי על מטר וחצי,

דובר לא מזוהה:

מה זאת אומרת? הבניין שלך בנוי מטר וחצי מהגדר?

גדי לובין:

כן,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) בעבירה.

גדי לובין:

וגם מטר וחצי מבניין אחר כך, זה מה שאני, זה מה שאני הבנתי מהתוכנית, שזה מטר וחצי מהקו בניין שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, עכשיו בודקים את הנושא.

גדי לובין:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יכול להיות שההבנה,

אמנון ארבל:

מה הקו בניין בתוכנית זה יהיה ברור, השאלה מה הקו בניין שלו, בוא נראה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שכל הבניין שלו בעבירה גם,

גדי לובין:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לך תדע,

אדיר שוורץ:

זה לא בעיה שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל המציאות החוקית, אני מדבר.

גדי לובין:

אני הבנתי שאנחנו מטר וחצי מהקו בניין, וכן מטר וחצי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא עושה מדידה,

גדי לובין:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו פה את הכלים ה - ,

גדי לובין:

אוקי.

אמנון ארבל:

אין את הבניין שלו,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב גם אם אתה מטר וחצי, אתה לא יכול לדרוש מהם שהם לא יהיו מטר וחצי. אז אולי 3,

גדי לובין:

אני יכול,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה לא יכול לבקש מהם להחמיר יותר ממה שאתה החמרת.

גדי לובין:

אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול לבוא ולהגיד תשמע, אני שמרתי, סתם לצורך השיחה, כן? שמרתי על 5 מטר. למה שהוא יקבל פחות? גם הוא ישמור על 5 מטר, זה בסדר. אבל אם אתה שומר מטר וחצי, מה אתה אומר להם? מה אתם תשמרו 5? למה?

גדי לובין:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

למה שלך יהיה יותר פריבילגיה מאשר להם?

גדי לובין:

אני קניתי את הבית מקבלן. אני לא יודע מה הוא עשה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה? גם פה זה קבלן, הוא מייצג קבלן.

גדי לובין:

הוא מייצג קבלן, אבל זה קבלן.

אליעזר ראוכברגר:

יזם, קבלן לצורך העניין זה אותו דבר.

גדי לובין:

איך אומרים בשפה המשפטית? לא מתקנים טעות בטעות. אם קבלן אחד עשה טעות, לא צריך לתקן את הטעות שלו עם טעות אחרת.

אליעזר ראוכברגר:

אבל גם לא צריך לקפח. אתה אולי צודק, אני לא אומר שלא, אני מסכים במשפט הזה לגמרי, אבל עדיין לא צריך גם לקפח.

באיזו קומה אתה?

גדי לובין:

4,

עו"ד אורי לומברוזו:

אין לאדוני מה לדאוג, אנחנו לא בונים במטר וחצי, אנחנו בונים בשלושה מטר, כך שבכל מקרה אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, נתתי, אני אומר, גם אם כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו לא בונים את אותה טעות, שהוא טוען,

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אומר גם אם כן, הוא לא יכול לדרוש מהשני יותר ממה שהוא דורש מעצמו.

אמנון ארבל:

זה התוכנית, זה התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

אתה שואל את עצמך תחילה, מה שנקרא.

עמנואל זלטס:

רק שנייה,

אמנון ארבל:

זה התוכנית המאושרת של בניין המתנגד, וקו הבניין פה אמור היה להיות,

אליעזר ראוכברגר:

הנה איפה שהאדום,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, תסתכל בצד, בקו בניין צידי, אמי,

אמנון ארבל:

לא, קו המגרש הוא פה, המגרש שלך הוא פה זה. אז זה הקו שצריך להסתכל עליו.

עו"ד אורי לומברוזו:

כן,

אמנון ארבל:

אבל טוב, זה בטח לא מטר וחצי, אבל זה כנראה בין שלושה מטר, בן שלושה, שלושה וחצי מטר.

אליעזר ראוכברגר:

אז אם אתה שומע? אז כבר הגענו ל – 6, 6, 6.5, לא מטר וחצי.

אמנון ארבל:

אלא אם כן זה בנוי בחריגה,

גדי לובין:

אבל זה יותר.

דובר לא מזוהה:

זה שבעה מטר בטוח.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי בין 6 ל – 6.5, 7, בסדר, זה כבר לא הבדל משמעותי, ואם אתה היית מתווכח איתי על חצי מטר בסדר, אבל בן מטר וחצי ל – 6.5 או 7, כבר יש מרחק, כן אדוני.

גדי לובין:

אז,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

גדי לובין:

טוב, אז זהו,

אליעזר ראוכברגר:

זה נחמד, אני רוצה לומר לך,

גדי לובין:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה טוען דברים נחמדים,

גדי לובין:

תודה. תודה רבה. אה, לא, אני פשוט אין לי את המרפסת שלהם, את הפרגולה שלי. היא פונה לנוף ומספיק אישור 8 קומות. עכשיו מאשרים לי עוד, כלומר יהיה לי שש קומות מעליי על המרפסת שלי.

אמנון ארבל:

המרפסת פונה צפונה אבל,

גדי לובין:

היא פונה מערבה,

אליעזר ראוכברגר:

בקטע הקטן.

אמנון ארבל:

בחזית הצרה.

אליעזר ראוכברגר:

בקטע הקטן,

גדי לובין:

לא, היא פונה מערבה וצפונה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יושב, אתה רוצה מרווח, אתה הולך לשם, אתה לא הולך לשם.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בסדר.

גדי לובין:

היא פונה, היא פונה מערבה.

אליעזר ראוכברגר:

גם כשאתה עושה את הסוכה, כן, פרגולה,

אמנון ארבל:

היא פינתית.

אליעזר ראוכברגר:

אני מניח שאתה עושה סוכה, כן?

אמנון ארבל:

אליעזר, היא פינתית,

אליעזר ראוכברגר:

אתה גם שומר תורה ומצוות נראה לי.

אמנון ארבל:

היא פינתית,

גדי לובין:

כן, היא פינתית, בדיוק זה, בדיוק אני פה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל פה הוא עושה דופן,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא חייב מבחינה הלכתית.

גדי לובין:

בפינה,

אמנון ארבל:

הלכתית, אני לא מבין.

אליעזר ראוכברגר:

אז איפה מבין? אני אומר הוא יושב פה, יש לו את הנוף לכאן, מה שיש.

אמנון ארבל:

ופה אין הרבה נוף, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מה שיש בסדר, מה שיש.

אמנון ארבל:

נכון,

גדי לובין:

כן, זה מה שרציתי לומר בעצם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, אמרתי, אני דרך אגב שמח שבאת. לפחות אתה יודע, לפעמים הקריאה, הוא אומר, הוא הגיש התנגדות לא, לא רלוונטי. מה סתם הוא מתעלם להתעלק עלינו. יש לו דירה ליד לבריאות שיהיה לו. פה, אתה יודע, אתה לפחות רואה מי הפנים מאחורי ההתנגדות.

אמנון ארבל:

מה זה המלונה הזאת?

גדי לובין:

עכשיו מה יש לי עכשיו, מה יהיה לי עוד כמה שנים, זה כאילו.

אמנון ארבל:

מה זה המלונה הזאת?

אסף שגיא:

זה אנדרטה של המעברות,

אמנון ארבל:

זה?

אסף שגיא:

היה שם, כן,

דובר לא מזוהה:

הרפת של ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עו"ד לומברוזו, בוא תתחיל מהתחלה, כדי שהוא ישמע אותך.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני אתחיל מהתחלה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

למען המתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה.

עו"ד אורי לומברוזו:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

רק בוא נעשה את זה במסגרת הזמן שהקצבנו לדיון.

עו"ד אורי לומברוזו:

הציג על גבי, על גבי המסך את המיקום שלו כלפי הבניין שלנו, כלפי הבניין שאמור להיבנות. אני רק מזכיר שההצגה הזאתי היא חוטאת לאמת במובן הזה שהיא לא מראה בעצם את הבניין שכבר יכול להיבנות לפי ההיתר, לפי ההיתר הבניין שיכול להיבנות גבוה כבר עכשיו ממרפסת דירתו של המתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר את זה.

עו"ד אורי לומברוזו:

המשמעות,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה אומר? עו"ד לומברוזו,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, אז אני אומר, המשמעות היא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר את זה, שכבר היום יש לי 8,

עו"ד אורי לומברוזו:

יפה.

אליעזר ראוכברגר:

שאלו לי מה לעשות נגדם, ועכשיו מוסיפים לי עוד שתיים.

עו"ד אורי לומברוזו:

מצוין.

גדי לובין:

התנגדתי אליהן.

אליעזר ראוכברגר:

תהיה, תהיה הגון איתו. הוא אמר את זה.

עו"ד אורי לומברוזו:

רגע,

גדי לובין:

גם להם התנגדתי.

עו"ד אורי לומברוזו:

לא סיימתי רבותי,

אליעזר ראוכברגר:

בהגיונותו הוא אמר את זה, אתה יכול לומר תשמע, כבר אין הבדל בין שמונה לעשר,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר.

לא, אני רוצה לומר משהו אחר אדוני.

אליעזר ראוכברגר:

זה זכותך. אבל להגיד שכאילו התעלם מזה שיש בהיתר כבר שמונה, זה לא נכון.

עו"ד אורי לומברוזו:

אז מודה ועוזב ירוחם. אני אומר לא התעלם, אבל התעלם מעובדה נורא פשוטה, שהבניין ייבנה לפי ההיתר הקיים כרגע, ללא קשר לתוכנית, אותו נוף שהוא מדבר עליו לא יהיה קיים כבר בבניין הקיים. לא משנה אם יוסיפו שתי קומות, לא משנה אם יוסיפו ארבע קומות,

אליעזר ראוכברגר:

או כלום,

עו"ד אורי לומברוזו:

או כלום, לא יוסיפו, אין לו נוף לכיוון הזה, וההצגה של הבינוי כביכול על גבי המסך היא חוטאת לאמת במובן הזה, שלא רואים את הבניין שאמור להיבנות על פי ההיתר. ולכן צריך להבין נוף לכיוון הזה אין לאותו מתנגד. לא רק שאין לו לאותו מתנגד, אלא שהתוכנית הזאת לא משנה גם את קווי הבניין לגבי אותו בניין שאושר בהיתר, זאת אומרת שהבניין איננו מתקרב יותר מאשר הבניין שכבר מאושר בהיתר בשמונה קומות, אלא מדובר בשתי קומות באותו קונטור של הבניין שאושר בשמונה

קומות, ולכן גם אין התקרבות מעבר למה שכבר קיים ומאושר בהיתר, ולכן מה שנקרא יש פה מין פיקציה של זכות לנוף, אין פה זכות לנוף. לא מדבר על זה שהזכות לנוף איננה זכות קנויה.

אליעזר ראוכברגר:

בית המשפט כבר קבע שאין, אין קניין.

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון, היא לא זכות קנויה, ואני לא מדבר על זה שהחזית שלו היא כלפי הרחוב ולא כלפי האגף. אבל אני אומר בכל מקרה, שצריך לצורך ההדמיה להציג פה בניין של 8 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי,

עו"ד אורי לומברוזו:

כנקודת, כנקודת מוצא, ואז אם נגיד כנקודת מוצא, נבין שני דברים, אין התקרבות כלפי המתנגד אל מול מה שקיים בהיתר.

אליעזר ראוכברגר:

הקווי בניין הקיימים נשארים.

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון, נשארים אותו דבר ואין למתנגד נוף, גם במצב הקיים, ולכן אין לזה שום השלכה.

אליעזר ראוכברגר:

גם המצב הקיים, למצב המאושר.

עו"ד אורי לומברוזו:

המצב המאושר, סליחה כן. ולכן אין לזה השלכה לגבי ה - , לגבי הטענות שנשמעו פה מבחינת המתנגד, אני כן יכול לומר שבדבר אחד.

אליעזר ראוכברגר:

כמה קומות זה הבניין של המתנגד?

עו"ד אורי לומברוזו:

הבניין של המתנגד.

גדי לובין:

5,

עו"ד אורי לומברוזו:

אפשר לספור לדעתי,

אמנון ארבל:

6,

גדי לובין:

5,

עו"ד אורי לומברוזו:

אפשר לספור אותו, הוא קצת יותר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מסכים איתי, לא, אני רוצה לשאול אותו, אתה מסכים איתי, שאם הם היו לא באים עם, בוא
נאמר שאין כלום עכשיו, אוקי, הם היו באים לא עם 8, אלא עם 5,

אמנון ארבל:

גם 6.

אליעזר ראוכברגר:

6, גם לא היה לך נוף?

גדי לובין:

לא, יש 5 קומות, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אמי אומר 6,

אמנון ארבל:

4, 5, 6,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא,

גדי לובין:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אמי, בוא, אמי מבחינתי,

אמנון ארבל:

שאני יודע לספור.

גדי לובין:

זה קומה תת-קרקע הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

אמי מבחינתי הוא האוטוריטה, הוא אומר 6. בוא נאמר שהם היו באים היום, המגרש הזה אין בו כלום, לא היתר, לא מאושר, שום דבר ועושים 6, אתה לא יכול להגיד - אדוני, אל תעשה 6, לך יש 6, מה אתה יכול להגיד לו אין 6? גם אז כבר אין לך טענות,

גדי לובין:

אבל זה שונה.

אליעזר ראוכברגר:

גם אז אותו קווי בניין.

גדי לובין:

זה שונה שהם רואים אותך מהמרפסת 6 קומות רואים אותך קומה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה כבר מינורי,

גדי לובין:

זה שונה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל מינורי.

גדי לובין:

זה שונה גם לגבי אוויר לגבי הכול.

אליעזר ראובברגר:

אוויר אולי כן, אבל אתה דיברת על נוף. גם מילא אין לך נוף גם ב - 6 קווי בניין אותו דבר, זה מינורי, בסדר.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני דווקא רוצה. אתה יודע מה? אדוני, למעלה מן הצורך אני גם אתייחס לטענה שלו. הרי מה הטענה שלו? הוא אומר? זה שונה אם מסתכלים עליך מלמעלה. קודם כל, במצב הקיים הוא קומה חמישית והשמונה קומות. מותר לנו.

אליעזר ראובברגר:

לא, הוא לא חמישית, הוא שלישית.

גדי לובין:

אם אתה סופר,

אליעזר ראובברגר:

הוא כתב שהוא קומה 3.

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, אבל,

גדי לובין:

אני קומה 4, אבל אני בעצם אני אחד לפני הסוף.

אריאל גולן:

3 מעל הוא מתכוון.

עו"ד אורי לומברוזו:

זאת אומרת 4 קומות כבר, מה שנקרא מסתכלות עליו. בוא נעשה קו אלכסוני עכשיו לעוד שתי קומות העליונות. ברור לך שהמרחקים כבר הופכים להיות מרחקים של,

אליעזר ראובברגר:

זה גם מינורי,

עו"ד אורי לומברוזו:

אפילו מכל, מרחקים הרבה יותר גדולים מאשר כל מרחק סביר. ולכן גם בתפיסה הזאת אין לזה שום משמעות בבנייה עירונית, מרחק של 6 מטר מרחק סביר בין בניין לבניין, בטח בין דירה לדירה, ולכן רואים אלכסונית ורואים כך או כך, זה בוודאי מעבר למרחקים המקובלים. לגבי המרחק, כמו שאמרתי אין שינוי במרחק. אנחנו שומרים על אותם קווי בניין.

ישראל קלרמן:

מה אתה משוגע?

עו"ד אורי לומברוזו:

ואני רק אציין, אני רק אציין שדווקא במקרה הזה באמת הבניין של המתנגד חרג דווקא לתוך חלקת הבניין של המבקשים בקומת החניון, ואנחנו נאלצנו להתקיים עם חריגה של מטר בתת קרקע.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה, אבל זה לא אשמתו. לא קשור אל,

עו"ד אורי לומברוזו:

החריגות, אז החריגות.

אליעזר ראוכברגר:

איך אומרים? הוא קנה מקבלן מה שעשה הקבלן, אתה לא יכול להפיל עליו.

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אני בא ואני אומר הוא לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

עשה את זה איתו. הוא בא וקנה דירה בתום לב. מה? אתה רוצה שהוא יעקוב אחרי הקבלן? אם הוא בנה עוד מטר, פחות מטר?

עו"ד אורי לומברוזו:

אין בעיה, אדוני, אבל אני בונה בהתאם לקווי בניין של,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר,

עו"ד אורי לומברוזו:

של היתר קיים ותוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עוד פעם, זה גם לא קשור לתוספת זה במאושר כבר.

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון, תכנית מאושרת,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רלוונטי.

עו"ד אורי לומברוזו:

הבינוי שלי, דרך אגב, הוא גם לא יוצא דופן ברחוב מקור חיים. אני ברחוב מקור חיים אישית, אישרתי שתי תוכניות גם ב - 54 וגם ב - 62 של, באחת של 9 קומות באחד של 12 קומות, ולכן יש גם בניינים ברחוב מקור חיים שהם מתנשאים לגבהים דומים. ולכן גם בעניין הזה זה לא קשור. לגבי הנושא של עומסי התנועה, אנחנו בסך הכול מבחינת מספר יחידות הדיור, שינינו את התמהיל של.

אליעזר ראוכברגר:

סתם שאלה, זה באמת לא קשור, אבל אני אעשה את זה בסוגריים. אולי אני לא יודע אם הוא יודע עוד פעם, אין לי מושג. הקבלן או היזם שבנה את הבניין שאתה קנית ממנו, ניצל את כל הזכויות? אין לו תוכנית להוסיף גם כן? הרי מה אם כמו שאומר עורך דין לומברוזו שברחוב ובאזור כבר עולים מעל 5 אוה - 6, 8, 9, 10 גם פה ל - 8 במאושר שזה עוד שתיים, שלוש קומות. גם לשאלתך אין לו תוכנית כזאת לעשות אותה?

עמנואל זלטס:

הדיירים לא יתנו לו.

אליעזר ראוכברגר:

לא בטוח? לא בטוח שהם לא יתנו לו. מאיפה אתה יודע? הוא יקנה את הגג, יהיה לו שמה בעלות, יעשה זכויות. יגיד אדוני מה מה? למה הם לא יכולים? למה? מקסימום יתחילו להתווכח על תקופת הבנייה. פיצוי, לא יודע מה, אבל לא בטוח שלא יתנו לו, למה לא? זה היום מקובל בעיר שעולים בבתים של 5 עולים ליותר, ללא קשר פינני בינוי, כי זה בניין חדש לא פינני בינוי.

עו"ד אורי לומברוזו:

בכל מקרה בתוכנית.

אליעזר ראובברגר:

בסוגריים רק השאלה.

עו"ד אורי לומברוזו:

לגבי הנושא של החניה בתוכנית 574251 שזה התוכנית בעצם,

אליעזר ראובברגר:

איזה?

אריאל גולן:

חניה.

עו"ד אורי לומברוזו:

חניה, בתוכנית החלה, אותה תוכנית שתי החלקות כיום, מותר לבנות 24 יחידות דיור. אנחנו רוצים היום 25 יחידות דיור, כלומר תוספת של יחידה אחת בלבד. עשינו שינוי בתמהיל הדירות באופן שבעצם תוספת הדירות היא דירה אחת בלבד, ולכן אין לזה שום השלכה, על נושא תנועה וחניה. אנחנו נותנים מענה חנייתי מלא בתחום המגרש, ולכן גם.

אליעזר ראובברגר:

גם לתוספת של הדירה.

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

במגרש? (לא ברור) ב – GIS.

עו"ד אורי לומברוזו:

עכשיו אני אגע באמת בנושא שהוא באמת הנושא היחידי לדעתי שמצריך התייחסות, וזה הנושא של המלצת מהנדס העיר. אז אני בעצם רוצה להתחיל עם ההיסטוריה טיפה של ה - , של הסיפור הזה, אנחנו מדברים על ההמלצה הראשונה של,

אליעזר ראובברגר:

איזה חלק של ההמלצה?

עו"ד אורי לומברוזו:

סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

על זה איזה כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

בעצם הוא כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

אבל איזה סעיף בהמלצה?

עו"ד אורי לומברוזו:

החלק עתידי שבעצם שמקבל חלקית את ההתנגדות, הוא נוגע לשימושים בקומות הנוספות. כלומר, האם זה יהיה דירות להשכרה או דירות למכירה, לא נוגע לגובה, לא נוגע לקומות. לא נוגע לקווי בניין.

אליעזר ראוכברגר:

אני מכיר את הדבר הזה, אבל שים לב שזה בשונה מההפקדה,

אמנון ארבל:

בהחלטה,

אליעזר ראוכברגר:

בהחלטה להפקדה. אנחנו בדרך כלל בוועדה נוהגים לחזור על ההחלטה,

עו"ד אורי לומברוזו:

החלטה של,

אמנון ארבל:

ליישם, נוהג לחזור על ההמלצות שלו גם.

עו"ד אורי לומברוזו:

ההמלצה שונה מההחלטה להפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, אבל אנחנו בוועדה נוהגים, אנחנו אנשים עקביים. אנחנו נוהגים לחזור על ההחלטה, על החלטה להפקדה.

עו"ד אורי לומברוזו:
אדוני חסך לי הרבה מאוד מלל.

אליעזר ראוכברגר:
חסכתי לי, לא לך.

אריאל גולן:
למה? מה היה בהפקדה?

אליעזר ראוכברגר:
הדיון הבא, הדיון הבא הוא ב - 11 וחצי. אם אתה עכשיו היית מתחיל לתת נאום שלם אז היינו מאחרים.

אריאל גולן:
לייזר, מה היה בהפקדה? כמה קומות?

אליעזר ראוכברגר:
חצי חצי. בסדר,

אריאל גולן:
קומה אחת, וקומה אחת?

אליעזר ראוכברגר:
כן, אחד ואחד, כן,

אמנון ארבל:
מהנדס העיר ששתי הדירות להשכרה.

אליעזר ראוכברגר:
אתה יכול לראות את זה בעמוד,

אריאל גולן:
לא, לא, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לראות את זה בעמוד 3. במטרת התוכנית, אתה יכול לראות את השתי שורות הראשונות.

עמנואל זלטס:

ככה גם מופקד.

עו"ד אורי לומברוזו:

דרך אגב בהמלצה,

אליעזר ראוכברגר:

ככה הופקד,

עמנואל זלטס:

ככה הופקד,

עו"ד אורי לומברוזו:

כך זה הופקד, כך זה הופקד. וכך, וזה אחרי שבוצע תיקון להחלטת ההפקדה ובעצם הגדילו את מספר השנים של ההשכרה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני גם אגיד שההמלצה האחרונה של מהנדס העיר יש טעות.

אליעזר ראוכברגר:

זה היה דרך אגב, חלק מהאיזון שעשינו בהחלטה להפקדה.

אמנון ארבל:

מה הטעות?

עו"ד אורי לומברוזו:

הטעות, אני קורא,

אליעזר ראוכברגר:

הגדלנו את מספר השנים,

עו"ד אורי לומברוזו:

התוכנית החדשה,

אליעזר ראוכברגר:

והורדנו מספר דירות.

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זה היה באיזון, נכון.

עו"ד אורי לומברוזו:

וההמלצה של מהנדס העיר אומרת - התכנית החדשה מציעה תוספת של שתי קומות מעל הבניין המאושר, וזאת עבור דירות להשכרה.

אמנון ארבל:

לא נכון,

עו"ד אורי לומברוזו:

זו לא התכנית, זה לא מה שאני מציע.

אמנון ארבל:

אוקי,

עו"ד אורי לומברוזו:

ואני הצעתי בהתאם להחלטת ההפקדה, ולכן ההמלצה שלכם היא מבוססת על טעות בהבנת החלטת ההפקדה, או,

אליעזר ראוכברגר:

היא לא מבוססת על טעות, כמו שאמרתי כמו שאמר,

עו"ד אורי לומברוזו:

הניסוח,

אמנון ארבל:

כמו שאמר יושב ראש הוועדה שהוא עקבי, גם מהנדס העיר עקבי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

התיאום שנעשה בתחילת הדרך עם היזם, היה ששתי הקומות יהיו להשכרה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נאמר שמהנדס העיר,

אמנון ארבל:

אם רוצים לדבר על היסטוריה,

אליעזר ראוכברגר:

המליץ הוא ידע מה יהיה בתוצאה.

אמנון ארבל:

לא, לא נכון, אבל אם רוצים, אם רוצים לדבר על היסטוריה. לא, שנייה. אם נהיה הוגנים אני הוגנים עד הסוף. הסיכום עם היזם איתי היה שהוא מגיש את התוכניות תוספת שתי קומות רק עבור דירות להשכרה. זה שאחרי זה פנו לוועדה וביקש לא כלכלי, כן כלכלי, אני לא, אני יכול לסיים את המשפט?

אליעזר ראוכברגר:

מי שפנה זה אדריכל מולכו,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע מי היזם, אין לי מושג.

אמנון ארבל:

היזם פנה אדריכל מולכו, ואין פה שאלה של,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי, היזם מול אדריכל מולכו, ברור שהוא עובד איתו ביחד.

אמנון ארבל:

אין בעיה. אני רק, אני רק אומר שהסיבה היחידה שמהנדס המליץ הוסיפו שתי קומות של דירות להשכרה וזה הסיכום גם עם האדריכל. זה שאחרי זה הופעלו לחצים אחרים. זה סבבה, זה לגיטימי, זה מותר. אבל מהנדס הוא היה מאוד עקבי לכל אורך הדרך.

אריאל גולן:

הנה, זה הבעיה שתי קומות מעל המדיניות.

אליעזר ראוכברגר:

אני עדיין חושב שאין שום הצדקה לתת קומה שלא להשכרה,

עו"ד אורי לומברוזו:

אתה סיימת?

אליעזר ראוכברגר:

המלצה שלא היה,

אריאל גולן:

וגם ה - 10 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

קומות 10,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני יכול לענות?

אליעזר ראוכברגר:

קומה אחת רגיל, (לא ברור) 20, כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני רק רוצה לענות למה שאמי אמר, למרות שאני יכולתי להסתפק במה שאמר כבוד היושב ראש.

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל אני רוצה לענות למה שאמי אמר.

אליעזר ראוכברגר:

חברים,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני מסתכל על זה, אני מסתכל על המלצות מהנדס העיר, לא על החלטות, המלצות מהנדס העיר. המלצת מהנדס העיר הראשונה באה ואמרה לאור העובדה שהתוכנית מציעה תוספת של יחידות דיור להשכרה, יש הצדקה לחרוג מהמדיניות. יש לתקן את הסעיף, ובסעיף 3 נאמר לתקן את סעיף 4.1.2 לעניין משך השכירות ל - 20 שנה זו המלצה ראשונה. המלצה שנייה אומרת, התוכנית נקודה מכוח סעיף 62/א/א/16 ו - 14 באופן שקומה אחת נוספת תהיה מכוח סעיף 16, וקומה נוספת תהיה מכוח סעיף 14, והדירות לשכירות יהיו בהתאם לתוספת השישית לתקופה של 20 שנה.

אמנון ארבל:

גם למה שהחליטה הוועדה בדיון הראשון.

עו"ד אורי לומברוזו:

יפה. אז זאת ההמלצה, ולכן אני בא ואומר גם, גם כשאתה קורא את ההמלצה,

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אז לכאורה ההמלצה השנייה כבר תוקן, זה קומה וקומה, אבל אני מה שנקרא, מסתפק במה שנאמר פה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, תודה רבה אדוני,

עו"ד אורי לומברוזו:

תודה רבה.

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה. אני רוצה לומר לך שהרבה הרבה זמן לא שמעתי מתנגד ואומר דברי, אבל אני אומר גם את ההתנגדות בטוב טעם, למרות ש - , לא תמיד מתיישר עם העובדות בשטח כמו שזה, אבל.

גדי לובין:

נעשה את ההשתדלות, זה מה שאני צריך לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

גדי לובין:

תודה רבה אדוני.

אליעזר ראוכברגר:

המשך יום טוב.

עו"ד אורי לומברוזו:

להישאר? אנחנו גם בדיון הבא.

אליעזר ראוכברגר:

לא, נעשה דיון פנימי.

אמנון ארבל:

להישאר בחוץ.

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה שתי דקות,

אדיר שוורץ:

לא ללכת רחוק.

אליעזר ראוכברגר:

אתה בדיון הבא כאן או כאן?

עו"ד אורי לומברוזו:

כאן.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה מה יהיה אם המתנגדים הגיעו, יגיעו, לא יגיעו, יש אוטובוס?

דובר לא מזוהה:

כן,

יוחנן וייצמן:

אוטובוס? רכבת, זה יותר גרוע מההפגנה, כבר צועקים,

ישראל קלרמן:

אנחנו רשומים,

יוחנן וייצמן:

כן, שמח שם בחוץ.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

גם שמה צודקים. אולי גם ...

ישראל קלרמן:

גם אני לא?

אליעזר ראוכברגר:

מישהו אחר. מה? אדיר שיהיה אדיר. לא בטוח, אתה יכול להשתתף.

ישראל קלרמן:

יכול גם להשתתף.

אדיר שוורץ:

למה? מה הסיפור?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא יכול, כי אני, ברחוב הזה יש שמה, יש לי בניינים,

אמנון ארבל:

זה עוד בניין שעשה תמ"א/38, עכשיו עושים,

אדיר שוורץ:

אני אנהל בכיף.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

שנייה, אני צריך. הוא יצא, מדברים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותי, אנחנו שמענו את ה - , רגע, רגע, נחכה שאדריכל מולכו יצא. שיצא עם איזה 50,

ישראל קלרמן:

לא, יהיה פה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא הנה, אתה פוגע בנו, אמי, אנחנו כבר מזמן לא בגיל הזה. טוב.

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא בקושי הולך.

(מדברים ביחד ברקע)

ישראל קלרמן:

טוב.

אליעזר ראובברגר:

טוב רבותי, שמענו את המתנגד, הוא הגיע, אחרי זה הוא הגיע, נתנו לו כמובן לדבר בצורה מלאה כמו שהוא רצה, עשה מה שהוא רצה,

ישראל קלרמן:

גם בלב פתוח ובנפש חפצה.

אליעזר ראובברגר:

שמענו גם, בלב פתוח ונפש חפצה, אפילו שיבחתי אותו, תשמע, הוא היה אדם נחמד. הוא הציג את ההתנגדות בצורה יפה,

אמנון ארבל:

אפשר גם להבין אותו בסוף.

אליעזר ראובברגר:

כן,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראובברגר:

אבל איך אומרים? הנושא של הנוף, גם בתוכנית המאושרת אין לו,

אריאל גולן:

ניסה את מזלו.

אליעזר ראובברגר:

אין לו. כן, הוא אומר, עשה את ההשתדלות, הוא אמר את זה. גם בתוכנית המאושרת. אין לו כבר נוף. קווי בניין ראינו שזה לא מטר וחצי כמו שהוא טען, אלא אנחנו מגיעים לאזור בן 6 ל - 7 מטר, ואם יש חריגה, זה דווקא בבניין שהוא גר בו. יש באזור כבר בניינים באזור הגבהים האלה 8, 9, 10, 12. כבר ברחוב במקור חיים. לכן אין סיבה לא, לא לאשר את התוכנית הזאת גם בהתאם להמלצת מהנדס העיר. נשאר לנו רק הנושא של הקומות השכרה ומכירה. אני מציע שהוועדה תחזור על מה שהיה בהפקדה, של קומה אחת היא דירות להשכרה לטווח ארוך, וקומה אחת של דירות רגילות כמו שהחלטנו בהפקדה. ואז ההחלטה לחזור על ההחלטה.

אמנון ארבל:

אפשר לתקן טעות, אבל, אם זה הטעות.

עמנואל זלטס:

אם זה היה, אם זה היה טעות.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב ככה.

אמנון ארבל:

אני חושב שהם טענו, כן, אני חייב להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. כתבת את זה בסדר,

אמנון ארבל:

אין שום הצדקה לאשר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

אבל אני,

אליעזר ראוכברגר:

אז בסדר, מה?

אמנון ארבל:

אני לא רואה סיבה, אבל אני אומר שכן.

אליעזר ראוכברגר:

גם האורך, משך הזמן של ההשכרה כמו שהחלטנו בהפקדה ל - 15 שנה, 20 שנה. כמה זה היה?
משהו,

אריאל גולן:

20, 20,

אמנון ארבל:

לא, 20 זה מה שעכשיו סעיף 14,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. בסדר גמור, אז זה 20, לאשר את מה שקבענו בהפקדה, לא לשנות.

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

איזה וועדה?

ישראל קלרמן:

יש פה אמריקאי ממך את כל ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

פילנתרופ אמריקאי ממך את כל (לא ברור) של כל הנהגים שהגישו בקשה עד אחד.

אריאל גולן:

היה (לא ברור) לא מאמין.

אליעזר ראוכברגר:

איפה? איפה יש זה?

אמנון ארבל:

טוב, תיק 2,

עמנואל זלטס:

יוצא עכשיו לטיול.

אליעזר ראוכברגר:

תראה לי את ההצעה.

אמנון ארבל:

הורדתי את הסעיף הזה,

ישראל קלרמן:

זה לא (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

מה? את סעיף 2, אוקי קדימה, אני רגע, אני בתיק הזה, שנייה אני לא משתתף, תכתבי את זה גם זה.

ישראל קלרמן:

ואדיר.

אליעזר ראובברגר:

יוחנן, יוחנן. לא, בסדר, הוא ביקש, מה?

אדיר שוורץ:

בכבוד.

אליעזר ראובברגר:

כן, בסדר. אתה יכול להשתתף, אני לא יכול להשתתף. אתה יכול להיות,

ישראל קלרמן:

אתה יוצא?

אליעזר ראובברגר:

אני יושב פה בצד, מה זה משנה? אני אצא, אתה לא יכול להיות יושב ראש, אבל,

ישראל קלרמן:

הבנתי, הבנתי. אמרתי,

אליעזר ראובברגר:

זה מופיע בהסכם ניגוד עניינים.

ישראל קלרמן:

אבל אני גם יכול לצאת.

אליעזר ראובברגר:

כן, יהיה קוורוס, אבל מה אכפת לך להישאר?

ישראל קלרמן:

סתם, צוחק.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות לעשות בחוץ עדיף לך.

ישראל קלרמן:

לא, צריך להביא משהו.

אליעזר ראובברגר:

יללה.

תוכנית 1374503

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 2 בסדר היום, 1374503,

מיכל כהן:

ישראל, אתה לא משתתף בדיון?

אליעזר ראובברגר:

הוא יחזור, הוא יחזור.

אמנון ארבל:

תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, יש פה בניין שלמעשה.

יוחנן וייצמן:

תכניס אותי,

אמנון ארבל:

יש פה תוכנית שלמעשה,

אליעזר ראוכברגר:

בונה הנה איזה בומבה.

יוחנן וייצמן:

כן, אני אומרת לך.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

לא יודע, זה נראה כזה משהו מינורי.

אליעזר ראוכברגר:

לא זה, יש פה מלא ברזלים, ומתקנים, לא יודע מה זה.

אמנון ארבל:

יש פה בניין די, די סטנדרטי בגילה א', שעשה תמ"א/38/1,

עמנואל זלטס:

לא, לא, אל תחשוד.

אליעזר ראוכברגר:

לא לחשוד בהם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא.

אמנון ארבל:

יש פה בניין די סטנדרטי שעשה תמ"א/38/1 הוסיף 2.5 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

תסיים יוחנן, תסיים תקרא לי.

יוחנן וייצמן:

נקרא לד, .

אמנון ארבל:

הוסיף 2.5 קומות במסגרת תמ"א/38, הוא אומר לדעתי גם כבר בנה. התוכנית למעשה מציעה, מעבר לקומות שהיו בתמ"א/38, להוסיף עוד, להשלים קומה אחת, להוסיף עוד קומה אחת מעל. אפשר לראות את זה כאן בחתכים. הוא מבקש להשלים את הקומה הזו שניתנה בתמ"א/38, ובעצם להוסיף עוד קומה כמעט מלאה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא עושים את זה הרבה היום,

אמנון ארבל:

לא, אנחנו לא עושים את זה הרבה, אנחנו משלימים קומה, כן, והבניינים האלה בבניינים מאוד מסיביים שפתרון החניה בהם היה, בוא נגיד, אם בכלל, לא היה קיים. הבניין הזה, כמו שאתם רואים הוא בניין מאוד מאסיבי וגדול.

אריאל גולן:

לא קרוב לרכבת?

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו המלצנו גם במסגרת הדיון בוועדה להפקדה. אנחנו אמרנו שגם אנחנו עקביים לאשר להשלמת קומה ואת המרפסות לא להשלים תוספת קומה, ועכשיו רוב הדיירים מתנגדים לדבר הזה בעצם, ולשמוע אותם.

יוחנן וייצמן:

המלצת מהנדס הייתה,

אמנון ארבל:

להשלים את הקומה, כמו,

יוחנן וייצמן:

והוועדה החליטה בניגוד להמלצת המהנדס.

אמנון ארבל:

ראית את זה, ראית?

יוחנן וייצמן:

מה? כן, בסדר, לא קרה שם אסון.

אמנון ארבל:

קורה.

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להבין.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

וכרגע ההמלצה שלך, לשמור ולראות,

אמנון ארבל:

לחזור על המלצנו להפקיד, להשאיר רק תוספת קומה, אם בכלל, בוא נשמע אותם. בסדר? אני
אכניס אותם.

אריאל גולן:

למה פה בהחלטה להוריד את הקומה העליונה? יוחנן

יוחנן וייצמן:

כן,

אריאל גולן:

רק להוריד את הקומה העליונה.

יוחנן וייצמן:

כן סעיף 8 כאן כתוב,

אריאל גולן:

איפה?

יוחנן וייצמן:

8,

אריאל גולן:

לא, בהחלטות של ההפקדה. איפה ראית להוריד קומה?

יוחנן וייצמן:

החלטה של ההפקדה, לא הייתה להוריד, המלצת מהנדס העיר הייתה,

אריאל גולן:

זה בסדר.

דוברת לא מזוהה:

שלום.

אריאל גולן:

שלום, שלום.

יוחנן וייצמן:

טוב, חברים, לפני שנכנסתם הציגו לנו את התוכנית.

אריאל גולן:

לא כולם פה.

יוחנן וייצמן:

כולם פה?

אריאל גולן:

אורי אמר שהוא יבוא.

דוברת לא מזוהה:

אורי פה.

יוחנן וייצמן:

בסדר חברים. מלפני שנכנסתם נציג סגן מהנדס העיר הציג את התוכנית. הסדר הוא ככה קודם
ידברו המתנגדים, ואחרי זה מבקשים אחרי זה למתנגדים יש זכות תגובה. אני מבקש לא להיכנס
אחד לתוך דברי השני, גם אם,

דוברת לא מזוהה:

אנחנו לא שומעים כל כך טוב, ברשותך.

יוחנן וייצמן:

בסדר, הסדר, סדר הדברים הוא ככה אמרתי שהציגו לנו את התוכנית אחד, שניים, קראנו את ההתנגדויות. שלוש, סדר הדברים הוא קודם מדברים מתנגדים, ואחרי זה מבקשים, למתנגדים, למתנגדים יש זכות תגובה לדברי ה - , לדברי המבקשים, אני מבקש לא להיכנס אחד לתוך דברי השני. זה מבלבל אותי, מוציא אותי עם ריכוז, בגלל שאני לא היור"ר פה ולכן אני קצת פחות מוצלח מהיושב ראש הקבוע. עוד דבר אחד כל מי שמדבר שיאמר את שמו קודם. מי רוצה לדבר ראשון?

אריאל גולן:

נלך לפי הסדר פה.

יוחנן וייצמן:

יש פה שני התנגדויות, כך שזה לא כזה דרמה. מי?

עו"ד בתיה קאופמן:

אני עורכת עם בתיה קאופמן.

יוחנן וייצמן:

יופי, אני ערכתי את ה - , אני מייצגת את המתנגדים בהתנגדות הגדולה ויש עוד אחת נפרדת של אדם אחד מתוכה.

יוחנן וייצמן:

כן, אז את מייצגת בעצם את ה - ,

אריאל גולן:

איריס לוי, מה שרשום איריס לוי?

איריס:

נכון, שתינו יחד.

אריאל גולן:

אתם יחד אוקי.

עו"ד בתיה קאופמן:

אוקי, אז אני רוצה, לפני שאני אדבר על ההתנגדות, לדבר על מהלך העניינים שנעשתה פה עם היזם, ואני אסביר, שבתחילת הדרך, אני לא צועקת, אני פשוט רוצה שתשמעו. כן? בסדר?

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני ראייתי בין השאר כאשר אתם טענתם בשלבים המוקדמים של התוכנית, לא נעלמה מעיני הערתו של יוסי פרץ, שאומר, שאומרת.

יוחנן וייצמן:

יוסי פרץ זה היזם, רק שנבין.

עו"ד בתיה קאופמן:

אצלכם.

אריאל גולן:

לא, לא, זה הבוחן תכנון.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כן,

עו"ד בתיה קאופמן:

שאמר שאמנם לכאורה התוכנית מתיישבת עם מדיניות העירייה, אבל צריך לדקדק ולבדוק, ולבדוק אותה מכיוון שהיא מיטיבה בעיקר עם היזם, וזאת גם דעתי. עכשיו, בתחילת הדרך הדיירים היו מיוצגים על ידי עורך דין תוסיה כהן. אנחנו נכנסנו לתמונה. אפילו הייתי אומרת באקראי, אגב, טענה קטנה של אחד הדיירים והחלפנו עם עו"ד תוסיה כהן בעניין הזה, בתקופתו,

יוחנן וייצמן:

הוא היה עו"ד דיירים, או עו"ד לכל העסקה.

דוברת לא מזוהה:

כן, עדיין עדיין.

עו"ד בתיה קאופמן:

הוא עורך דין הדיירים, אבל כאשר להתנגדות,

דוברת לא מזוהה:

הוא לא יכל לייצג.

עו"ד בתיה קאופמן:

אז נכנסנו לנעליו. בתקופה הקודמת, כאשר הוא היה רק בכובעו כעורך דין הדיירים עלה הרעיון לבצע תוכנית שינויים כזאת או קצת שונה או קצת יותר רחבה או קצת יותר קצרה. אני לא נכנס לפרטיה והיה משא ומתן עם הדיירים, ויש לנו אפילו איזה שהיא טיוטת חוזה שהייתה היה רצון להחתים עליה, ובסוף המשא ומתן הזה לא עלה בהצלחה. והיום המשיך בדרכו, כולל פעולות הכנה לביצוע שינויים כרגע שתיכף נדבר עליהם בהיבט התכנוני. בשבועות האחרונים, לאחר שהגשנו את ההתנגדות. מנסה היום, וזה בהחלט דבר לגיטימי כמובן, לשכנע את הדיירים לרדת מההתנגדות, זה כמובן לגיטימי.

יוחנן וייצמן:

כף.

עו"ד בתיה קאופמן:

בהחלט,

דוברת לא מזוהה:

כף בגדול,

עו"ד בתיה קאופמן:

בעסקים כמו בעסקים, אין בעיה, אלא שמדובר באנשים שהם מיוצגים. ואני אגיד עוד משהו, אומר היום,

יוחנן וייצמן:

מיוצגים,

דוברת לא מזוהה:

אנשים מיוצגים,

דוברת לא מזוהה:

הוא פנה אלי פעם.

עו"ד בתיה קאופמן:

רגע, לא נעלם מעיניי שהיזם הוא לא עורך דין, אז כללי האתיקה של עורכי הדין לא חלים עליו, אבל הוא בא מתוך מסמך שהוא גיבש עם עורך דין. עורך דין בנקי ממשרדו של חבר, עורך דין לומברוזו. המסמך הזה נוסח, כפי שאמרתי בסיבוב הקודם, שהדיירים לא הסכימו לו והוא מחזיק את המסמך הזה. עכשיו אני לא ידעתי שהוא מחזיק את המסמך הזה. אתמול,

יוחנן וייצמן:

העו"ד הזה חתום על ידי הדיירים?

עו"ד בתיה קאופמן:

הוא עוד לא חתום,

דוברת לא מזוהה:

לא,

עו"ד בתיה קאופמן:

זה נייר. עכשיו אני אחרי הסיבוב שעשיתי, ונאמר לי לא לפנות דרך המשרד, אלא דרך היזם. פניתי ליזם ליחיאל ביאנקי היקרים באמת אנשים מוכשרים ולבביים, ואתמול ישבנו שלוש שעות עם נציגי הדיירים, לדון בהצעת פשרה לקראת הסרת ההתנגדות. הייתה שיחה, אני חושבת מאוד עניינית, מאוד אפילו שובת לב. הייתי אומרת סוג מסוים של ניסיון לגשר על הפערים ובסופו של דבר הציעו הצעה, שאני לא אומרת את גדריה, אני שומרת על הסודיות למרות שכאילו, אתם לא משרד עורכי דין, הוצעה הצעה. השעה הייתה אחת בצהריים, ואני המשכתי ואני וחברתי ואני המשכנו עד אתמול עד שמונה בערב לדבר דייר דייר.

דוברת לא מזוהה:

עד 11 וחצי.

עו"ד בתיה קאופמן:

מהלקוחות שלנו, ולהציג להם את ההצעה על סיכונים ועל סיכוייה. מקרב הלקוחות שלנו נחלקו המחנות למחנה אחד שמתנגד בכל תוקף לכל הצעה של פשרה, תיכף אני אסביר למה. ומחנה שני של מתלבטים.

יוחנן וייצמן:

אבל לא רק כי הוא מרגיש מקופח, שזה הצד השני,

עו"ד בתיה קאופמן:

לא, לא בגלל קיפוח. תיכף אני אגיד, לא בגלל קיפוח ואני חושבת שגם הקיפוח לא היה טיעון טוב מבחינתי, כי אין פה, זה לא פינוי בינוי,

אריאל גולן:

תגדירו לנו מה סלע המחלוקת, כאילו על מה? על התוספת של הבניה?

דוברת לא מזוהה:

לא,

אריאל גולן:

התוספת של השלמה.

עו"ד בתיא קאופמן:

על המשרדים, על החנייה,

דוברת לא מזוהה:

המשרדים למטה, ועל החניות.

דוברת לא מזוהה:

כל מה ש - ,

אורטל - מתנגדת:

יש לנו 3 דברים, חניות, משרדים, קומה למטה ואת הקומה העליונה. על זה אנחנו רוצים לדבר.

עו"ד בתיא קאופמן:

שזה גם כרוך לא מבחינה תכנונית, אבל מבחינה עניינית ההתארכות הפרויקט בעוד שנה וחצי.

אורטל - מתנגדת:

לא רק.

עו"ד בתיא קאופמן:

אורטל, אני אדבר, אחר כך את תשלימי. אוקי. אני עדיין מדברת על המהלך. עכשיו כאשר דיברתי עם חברי יאנקי אתמול כשאני ברופא שיניים עם הילד שלי, אמרתי לו ככה וככה המצב, אלה מתנגדים בתוקף, אלה מתנגדים לא בתוקף. המתנגדים בתוקף, סיבת ההתנגדות שלהם היא לא רק תכנונית. הם אומרים שמבחינתם הם הלכו במשך שנה וחצי האחרונות שולל על ידי היזם, לא בגלל שהוא אדם רע, אלא בגלל שהוא עושה מה שבראש שלו. אם עדיין אין היתר, אז הוא עושה פעולות

הכנה על הגג. הוא מחליט לעצמו החלטות, הוא מורח את הזמן. נכון שהיו שלוש מלחמות באמצע, אבל אנחנו כבר יודעים מה המשמעות של מלחמות בדין הישראלי. נכון, לא היה תקדים 7 באוקטובר, אבל אנחנו כבר, כבר עכשיו, באיחור מאוד מאוד דרמטי, יש שאלות קנייניות על הפרק. הם אמרו אנחנו מתנגדים, ייהרג ובל יעבור. לא מעניין אותנו, לא משנה כמה הוא יציע לנו כפשרה, לא מעניין אותנו. אנחנו עומדים בהתנגדות,

אריאל גולן:

רוצים לחזור הביתה.

דובר לא מזוהה:

ומי משלם שכר דירה?

אורטל - מתנגדת:

אנחנו בבית,

עו"ד בתיא קאופמן:

רק שנייה, שנייה,

יוחנן וייצמן:

תמ"א/1.

עו"ד בתיא קאופמן:

חלק מהם כבר חזרו הביתה, אבל בבית הזה יש קירות פתוחים. יש חור למעלית בלי מעלית. יש עבודות בנייה, יש פועלים מסתובבים, יש בהן אחת המתנגדות שהם כן הצליחו (לא ברור) שטח, ותיכף נדבר על זה. יש אימא שהיא נפגעת איבה, קשישה שלא יכולה לראות פועלים ערבים. סליחה,

יוחנן וייצמן:

זה ייקח לך תמונה לחצי דקה דקה כי לנהוג לא לצלם פה הכולל מוקלט. אתה יכול לשמוע את זה באינטרנט, בסדר?

עו"ד בתיא קאופמן:

לדעתי לא, גם לא מקליטים. אוקי. היא לא יכולה להיות בבית שמסתובבים בו מחילה, פועלים ערבים זה לא מטעמי גזענות שלי, אלא מטעמי היא נפגעת פיגוע,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

עו"ד בתיה קאופמן:

וזה קשה לה. אוקי, יש לנו שכנה שאחד הפועלים נגע בילדה שלה, אוקי והיא מעוניינת שלא יהיו יותר פועלים בבניין, כמו שכתוב בחוזה. צריכים לגמור לפני שישה חודשים. זה מה שכתוב בחוזה אז הם מתנגדים. עכשיו אני בכוונה מאריכה ואומרת, שכן, הם פנו לדיירים מאחורי הגב וכך למשל הם פנו לאחת המשפחות שהיא מופיעה בהתנגדות.

צחי ברים:

גברת, אני יכול לעצור אותך שנייה. אני מנסה להבין את האירוע, את מדברת סביב היזם סביב הבעיות. אני רוצה להבין את מהות ההתנגדות.

עו"ד בתיה קאופמן:

עוד שנייה אני אגיע לזה,

אורטל - מתנגדת:

נגיע לזה.

עו"ד בתיה קאופמן:

ממש עוד שנייה משפטים,

צחי ברים:

תודה.

עו"ד בתיה קאופמן:

נגיע לזה,

אריאל גולן:

לא, היא אמרה,

עו"ד בתיה קאופמן:

משפחת בטאט למשל,

אריאל גולן:

מאריכים את משך הבנייה, אבל אנחנו לא מעוניינים.

עו"ד בתיה קאופמן:

זה לא רק משך הבנייה, הם,

אורטל - מתנגדת:

לא רק זה,

עו"ד בתיא קאופמן:

הם מתנגדים,ף

אורטל - מתנגדת:

כל ההתנגדות,

עו"ד בתיא קאופמן:

שנייה, שנייה, ההתנגדות,

אריאל גולן:

לא, בינתיים הטענה הזאת שהיא אמרה עכשיו.

אורטל - מתנגדת:

זה כל ההתנגדות עומדת בעינה.

עו"ד בתיא קאופמן:

ההתנגדות, ההתנגדות היא סדורה, היא כתובה. לכן כל סעיפי ההתנגדות,

אורטל - מתנגדת:

לגמרי,

עו"ד בתיא קאופמן:

בעצם לכל תכנית השינויים למעשה, לעצם הגשת תכנית השינויים ולתכניה. הלכו והחתימו את הגברת בטאט על נספח לחוזה התמ"א, זה חוזה במקרקעין, אני יודעת חוזה במקרקעין יושבים עם שני עורכי דין משני הצדדים, מסבירים את משמעות את חוזה מקרקעין וחתימים עליו, לאחר האזהרות המתאימות החתימו אותה שהיא מסכימה לכל תכנון, תמורת (לא ברור) שהם נתנו לה, שאני שוב לא נוקבת בסכום שלו. היא מוותרת על טענותיה לכל תכנית עתידית, זאת אומרת מחר בבוקר הוא יכול להוסיף עוד מה שהוא רוצה, היא לא תוכל להתנגד, זה ההסכם שהיא לא, היא לא באה כאן כי זה הלבנת פנים.

יוחנן וייצמן:

עושים את זה ... בסדר.

אורטל - מתנגדת:

לא עושה,

עו"ד בתיא קאופמן:

אוקי,

עו"ד בתיא קאופמן:

לא בצורה הזאת ולא מחתימים על חוזה מקרקעין.

אורטל, נכון, לא בטח שמנהלים אותה.

אריאל גולן:

זה לא רלוונטי לשולחן שלנו כרגע.

עו"ד בתיא קאופמן:

אוקי בסדר. אז אני חוזרת, ואני אומרת על כל מה שכתוב בהתנגדות הסדורה אני מתייחסת לעצם הבנייה, למעלה, אני מתייחסת ללמטה, אני מתייחסת למשרדים,

אורטל - מתנגדת:

למשרדים,

עו"ד בתיא קאופמן:

לעניין של המשרדים. אני מדברת על החניה, שאני מודעת בעקבות הישיבה אתמול על המורכבות של החניה, אבל עדיין התכנית, תכנית השינויים נוגסת עוד יותר בחניה מכיוון שיהיו עוד, עוד יחידות. המשפט האחרון שאמרתי הוא נהיר לכולם, מה הכוונה?

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא הצלחתי לתפוס את נושא החניה, יוחנן וייצמן:

עו"ד בתיא קאופמן:

לגבי החנייה,

יוחנן וייצמן:

איפה הבעיה שלכם?

עו"ד בתיה קאופמן:

אנחנו הגשנו התנגדות לגבי החניה באופן כללי, ובין השאר לכוונה להצמיד.

יוחנן וייצמן:

לא, טענתם להעדפה של מישהו? אני מנסה להביא.

עו"ד בתיה קאופמן:

להעדפה,

אורטל - מתנגדת:

כן,

עו"ד בתיה קאופמן:

העדפה של הבניה של דירות הקבלן הגדולות מביניהן.

אורטל - מתנגדת:

כן. אני אגיד,

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל בנוסף, אורטל, רגע,

אורטל - מתנגדת:

סליחה, סליחה,

יוחנן וייצמן:

את מדברת שהחניות בתוך שטח המגרש,

אורטל - מתנגדת:

הוא רוצה להצמיד אותן לדירות פנטהאוז.

יוחנן וייצמן:

ומה רשמתם בהסכם?

אורטל - מתנגדת:

שזה חניות, הוא אמר שזה כללי לכולם.

עו"ד בתיה קאופמן:

זה לא בהסכם, זה רכוש משותף,

אורטל - מתנגדת:

זה רכוש משותף, רכוש משותף,

עו"ד בתיה קאופמן:

אורטל, תני לי בבקשה,

יוחנן וייצמן:

הוועדה תמיד לא רואה את זה בעין טובה.

עו"ד בתיה קאופמן:

זה חלק מהרכוש המשותף וטענו נגד זה במקור, אבל אתמול, עוד שישבנו בישיבת המשא ומתן, התברר לנו שהמצב הוא כשלעצמו מצב יותר בעייתי, מכיוון שיש תוכנית פינוי בינוי בדיוק ממולנו שבעצם זה גם ככה נוגס בשטחי החניה ומשנה את האיזון.

אורטל - מתנגדת:

בנוסף.

יוחנן וייצמן:

הציבוריים, שהם לא של הבניין,

עו"ד בתיה קאופמן:

נכון.

דוברת לא מזוהה:

הם בזיקת הנאה.

יוחנן וייצמן:

מה?

דוברת לא מזוהה:

הם בזיקת הנאה.

אורטל - מתנגדת:

לא, זה השטח הזה שהוא הוסיף לנו, בתמ"א אז את זה הוא רוצה לקחת, לפינוי בינוי העתידי. אני צריכה להראות לכם את זה. הנה, יש לי את זה פה בתוכנית. החלק הזה פה.

יוחנן וייצמן:

את האדריכלית?

אורטל - מתנגדת:

כן, החלק הזה,

אמנון ארבל:

צילום אוויר, את יכולה לראות את התכנית המאושרת החדשה.

אורטל - מתנגדת:

הנה, זה החלק,

יוחנן וייצמן:

שנייה, תראי לי פה,

אמנון ארבל:

זה החנייה הקיימת היום, זה החנייה הקיימת היום.

יוחנן וייצמן:

משטח, הוא מרחוב, אני מבין. זיקת הנאה פרטיים.

עו"ד בתיה קאופמן:

אורטל היא אחת המתנגדות, והיא במקצוע אדריכלית.

אמנון ארבל:

החנייה הזאת, בסדר,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני אומרת שהיא גם אחת המתנגדות.

אורטל - מתנגדת:

פה הוא אמר לנו. בסדר, אבל הוא נתן לנו את זה, את החלק המשולש הזה, בעצם שיהיה חניות לאנשים, פה, בחלק הזה.

אמנון ארבל:

כן, אני רק מסביר, שלא בטוח שאחרי שאושרה תוכנית פינוי בינוי, יש בכלל גישה לשטח הזה.

עו"ד בתיה קאופמן:

נכון,

אורטל - מתנגדת:

אוקי, אבל רגע,

עו"ד בתיה קאופמן:

עוד יותר גרוע.

אורטל - מתנגדת:

אז זה בדיוק הגרוע, אז בעצם ההטבה שהוא נתן להם, לא קיימת,

אמנון ארבל:

בסדר,

אורטל - מתנגדת:

בתמ"א,

אמנון ארבל:

הוא חושב,

אורטל - מתנגדת:

עכשיו בתמ"א, פשוט מאוד, אנחנו צריכים להבין שקיבלנו פה תמ"א, עשינו הסכם תמ"א לקבל הטבות, ולא קיבלנו.

יוחנן וייצמן:

רק שאני אני מבין, או עו"ד או האדריכלית, לא משנה מי שיענה לי, רק מה, של מי הבעלות בשטח של החנייה הרגע?

אורטל - מתנגדת:

החנייה הזאתי של כלל הדיירים פה, המשולש הזה,

אריאל גולן:

רכוש משותף.

יוחנן וייצמן:

בעלות, בעלות.

אורטל - מתנגדת:

רכוש משותף, רכוש משותף.

עו"ד בתיה קאופמן:

רכוש משותף,

יוחנן וייצמן:

רכוש משותף של כולם?

אורטל - מתנגדת:

כל כולם,

יוחנן וייצמן:

בחלק מה - , רכוש משותף גם של חלקה אחרת שבאה פינוי בינוי?

אורטל - מתנגדת:

לא, זה של החלקה שלנו, עכשיו אתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מהרכוש המשותף שלכם לחלקה אחרת?

אורטל - מתנגדת:

זה מה שאני לא מבינה מה קורה בעירייה. אני רוצה להבין, בשביל זה באתי.

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה שלב להתנגדות לפינוי בינוי.

אורטל - מתנגדת:

אז זהו,

עו"ד בתיה קאופמן:

אורטל עכשיו תני לי בבקשה.

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל יש מה שנאמר כאן,

אמנון ארבל:

היא לא בוטלה,

יוחנן וייצמן:

על החנייה, הם לא הגישו התנגדות ל - ,

אמנון ארבל:

זה שצ"פ.

אורטל - מתנגדת:

בטח שהגישו,

עו"ד בתיה קאופמן:

תני לי להסביר,

דובר לא מזוהה:

נידון עכשיו במחוזית.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני רוצה להגיד שמעבר לשטח,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור)?

צחי ברים:

אבל שנייה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא משנה, הם יסבירו אחרי זה גם כן, לא משנה, אני מנסה להבין מה הם טוענים,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני טוענת שני דברים, לגבי ההשלכה של הפינוי בינוי, זה נודע לי עליה למעשה רק אתמול, ממילא זה שייך להתנגדות.

אמנון ארבל:

לא קיבלתי,

עו"ד בתיה קאופמן:

לפינוי בינוי,

יוחנן וייצמן:

הבנתי.

אמנון ארבל:

דיון בהתנגדויות בוטל.

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל כאשר מוסיפים יחידות בבניין שלי, אוקי, בשני הבניינים שלי, יש לזה השלכה נוספת על מצב החנייה. שיהיה פה, ויש פה איזה מחטף זה. וגם שאתמול היזם הציג לי לפחות בעל פה. איזה שהיא דין ודברים, אני לא יודעת אם מותר לפרסם את התוכן שלו, בין לבין היזם של הפינוי בינוי. אז כמובן הייתי בטוחה שזה יהיה. אוקי, ובכל מקרה גם המתת שהוא יקבל הוא יתחלק ליותר אנשים בכל מקרה. אני, אני חושבת שיש פה, זה כאילו נדבך על נדבך. קודם כל ברמה הקניינית והחוזית, יש פה דילוג על הדיירים שלי, זאת אומרת הוא החליט לעצמו, שיש חוזה ושנחנו מסכימים לו. כדי לפתח את תוכנית השינויים הקיימת, עשה משא ומתן, נתקע משא ומתן, ובכל זאת עשה מה שהוא רוצה.

יוחנן וייצמן:

לטעמך לא ניתנה הסכמה לתוכנית השינויים,

עו"ד בתיא קאופמן:

כן. אף אחד לא נתן הסכמה.

יוחנן וייצמן:

והוא היה צריך לקבל הסכמה.

עו"ד בתיא קאופמן:

הוא היה צריך, אפילו לפני, שנקבל הסכמה, מי שמקבל הסכמה,

צחי בריס:

קודם נושא הצדדים, מה? מה?

עו"ד בתיא קאופמן:

מה?

אורטל - מתנגדת:

אני רוצה להגיד על הסכמה.

עו"ד בתיא קאופמן:

רגע אורטל,

אורטל - מתנגדת:

טוב,

יוחנן וייצמן:

רבותי, אחד אחד, אני, ואני מתבלבל גם.

עו"ד בתיא קאופמן:

אני חושבת שעוד לפני המהלך התכנוני, אני מדברת על דרך ארץ, דרך מקובלת בתום לב. אני יזם שמטפל בתמ"א/38 זה הבתים של האנשים, כרתי איתם הסכם, אני מתנהל איתם 8 שנים, באמצע היו שלוש מלחמות, הלכו באו מהבית שלה, והבית מוכן לא מוכן, אני רוצה לשמוע תוכנית שינויים, אני קודם יושב, ואחר כך עושה. ואחרי העושה הזה, הגשת את התוכנית שינויים, מגישים תוכנית התנגדות, לא עושים ישיבת משא ומתן בבוקר אתמול, עד אחת בצהריים. ואחר כך מזנבים במי שעדיין לא גמר לקבל את הייעוץ המשפטי, לא מתנהגים ככה ברמה, עוד החוזית, לפני התכנוני. ואני אומרת,

יוחנן וייצמן:

את אומרת שחלק מההסדרים נמצא, לא עושים אותם אתמול בצהריים, רק פה בפרוזדור.

עו"ד בתיה קאופמן:

בסדר, אז אני,

יוחנן וייצמן:

אז בואי נירגע.

עו"ד בתיה קאופמן:

בסדר, אוקי,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד בתיה קאופמן:

אז אני אומר אלה שנעשים פה בפרוזדור נבחנים לפני ולפנים, ואפילו שחלק מההסדר אולי הוא כשר. איך אומרים אצלנו? כשר, אבל לא רוצה להגיד את המילה זאת. זאת הדרך שזה נעשה. חוזה של תמ"א צריך להיות חוזה סדור, יש לו הרבה ניואנסים. לא כל הדיירים יודעים את כל הניואנסים, זה ברור לנו. בשביל זה הם לוקחים עורכי דין, אבל עורכי דין לא בתמונה. אני קראתי את ההסדר שמנסים להחתים אותם בעשר ורבע בדרך לפה באוטובוס, לא ככה עובדים, אוקי, אז עכשיו בשורה התחתונה, לא.

צחי ברים:

(לא ברור) מדבר.

יוחנן וייצמן:

לא, היא חדשה,

דוברת לא מזוהה:

היא חדשה.

אורטל - מתנגדת:

אלי תוסיה כהן,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני, אני בתמונה,

אורטל - מתנגדת:

לא יכל לייצג אותנו.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני בתמונה, שבעה חודשים, אבל ההסכם הוצג לי על ידי אחת הדיירות. לא על ידי היזם. ברור, לא מציגים אותו בגלל שהוא הלך מאחורי הגב שלי לעשות את זה.

אריאל גולן:

אבל אני אגיד לך משהו עורכת דין, אנחנו פה מתעסקים בטענות תכנוניות.

צחי ברים:

כן,

אריאל גולן:

חניה זה בסדר.

אורטל - מתנגדת:

אז אני רוצה לטעון,

עו"ד בתיה קאופמן:

עכשיו אני מתחברת לזה,

אורטל - מתנגדת:

אז אולי.

עו"ד בתיה קאופמן:

רגע, אז אני,

אריאל גולן:

את ההתנהלות של היזם, זה אתיקה שאנחנו יודעים, זה פחות חשוב לנו.

עו"ד בתיה קאופמן:

אז מה אני אומרת, מה אני אומרת אולי,

אריאל גולן:

זה חמור אולי, אבל לא,

עו"ד בתיה קאופמן:

מה שאני אומרת לפני שאני אתן לאחרים לדבר. אני סבורה שמה שצריך לעשות, מכיוון שיש פה שאלות קנייניות ותכנוניות מחוזיות שהן עומדות על הפרק, אני חושבת שצריך לתת פרק זמן נוסף ולא לחתוך היום ולראות. יכול להיות שהמחיר שהם נתנו כדי לרדת מההתנגדות הוא טיפה נמוך מדי והם צריכים להעלות אותו. יכול להיות שמה שהם צריכים לשנות.

צחי בריס:

אבל איפה הבעיה תכנונית? אני לא מבין.

יוחנן וייצמן:

חברי הוועדה,

עו"ד בתיה קאופמן:

התוכנית המפורטת.

אריאל גולן:

החניות וזה,

צחי בריס:

אני לא סתם שואלת את זה, תציגי שנייה את התוכנית,

עו"ד בתיה קאופמן:

אוקי, אז עכשיו.

צחי בריס:

עם טענות תכנוניות, אחרי זה נגיע לזה.

עו"ד בתיה קאופמן:

חברתי אורטל שלא יכלה להתאפק, ולשמוע אותי עד הסוף, אז היא תגיד בשמי.

אורטל - מתנגדת:

לא, פשוט הם חותכים לבעיות התכנוניות, בגלל זה,

צחי ברים:

את אומרת פה בוועדה אולי זה לא מספיק כסף,

עו"ד בתיה קאופמן:

בסדר, אבל, אבל אני מדברת בפני, הוועדה,

אורטל - מתנגדת:

אז זה לא,

צחי ברים:

זה לא לעניין,

עו"ד בתיה קאופמן:

דברים שאני חושבת שאני צריכה לדבר.

אורטל - מתנגדת:

נכון, נכון, בסדר.

עו"ד בתיה קאופמן:

בואי, לא,

אורטל - מתנגדת:

אבל אם הם מבקשים להגיד.

עו"ד בתיה קאופמן:

אז אורטל שהיא גם אדריכלית, תדבר רגע על העניינים התכנוניים, ואם יהיה לי משהו להשלים, אז אני אשלים.

אורטל - מתנגדת:

אוקי, אז קודם כל יש לנו את בעיית חניה שדיברנו עליה קודם. הבנו את זה שכאילו בעצם הוא רוצה לעשות הצמדות לדירות שלו, כשבעצם ההסכם תמ"א, כשעושים הסכם תמ"א יש הטבה לכלל הציבור והוא לא עומד בהטבה לכלל הציבור,

צחי ברים:

ומי משרת את המגרש חניה הזה שהצגת?

אורטל - מתנגדת:

הם כנראה רוצים. לא יודעת, הוא מדבר עם היזם השני ואיכשהו הם רוצים להסתדר על זה, אז אני לא יודעת איך זה יקרה, אבל זה מה שהוא רוצה לעשות וזה דבר,

עו"ד בתיה קאופמן:

(לא ברור) אבל.

אורטל - מתנגדת:

וזה במקרה ידענו אתמול, זה דבר ראשון.

יוחנן וייצמן:

אתם הגשתם, רק שאני אהיה ברור לעצמי, אתם הגשתם התנגדות לפינוי בינוי.

אורטל - מתנגדת:

אתם הייתם בהתנגדות אילנה רוזן, הם היו שם.

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, היו, הגישו ונשמעו. הגישו ונשמעו, וגם בוצעו עדכונים לתוכנית.

יוחנן וייצמן:

הלך ל – 106/ב?

דובר לא מזוהה:

כן, כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

ובוצעו עדכונים לתוכנית בהתאם.

אורטל - מתנגדת:

אוקי, עכשיו אני רוצה.

יוחנן וייצמן:

וכרגע אתה רוצה לעשות. אתם רוצים לעשות דיון זוטא רק על החניה ואחרי זה להמשיך הלאה?

אורטל - מתנגדת:

לא, אנחנו רוצים להמשיך את הכול ואחרי זה,

יוחנן וייצמן:

אז נמשיך לעבוד, בסדר.

אורטל - מתנגדת:

אוקי, יש כאן עכשיו את העניין של המקלט, מקלט והמחסן.

יוחנן וייצמן:

כן,

אורטל - מתנגדת:

אפשר לפתוח את התוכנית שתוכלו לראות אותה. כי,

צחי ברים:

בטח.

אורטל - מתנגדת:

יש פה מודפסת מולי.

צחי ברים:

מחכים כבר לראות, הנה.

אמנון ארבל:

זה המפלס התחתון?

אורטל - מתנגדת:

אוקי, בעצם מה שקורה.

יוחנן וייצמן:

כן, התחתון.

אורטל - מתנגדת:

בעצם מה שהוא עושה אנחנו בעצם חתמנו על הסכם על הסכם בהיתר בנייה, זה היה מוצמד להסכם שלנו. היה שמה מקל קיים, חדר הסקה, מחסן ועוד מחסן. נפתח? אוקי,

יוחנן וייצמן:

כן,

אורטל - מתנגדת:

כל אלה מחסן, מחסן, מחסן, חדר הסקה ושטח מקלט קיים. עכשיו אני מאוד מוטרדת, ואני אסביר לך למה. לי מגיע ממ"ד. זה במקרה הדירה שלי. אוקי,

יוחנן וייצמן:

כן,

אורטל - מתנגדת:

פה מגיע לי ממ"ד, נכון?

צחי ברים:

כן,

אורטל - מתנגדת:

בהסכם תמ"א צריכה לקבל ממ"ד תיקני,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אורטל - מתנגדת:

יופי. יש לי פה דו"ח שמאי, הממ"ד שלי לא תקני וגם לא ניתן לתקן ממ"ד, כי אם החלון שלו נמוך או הרוזטה שלו, לא, לא בוצעו במקום או הדלת שלו אמורה להיות דלת הדף רסיסים. אז אני לא מבינה איך הוא אומר לי - אני אתקן לך את הליקויים. עכשיו אתה לא יכול לתקן ליקויים בממ"ד, כי לתקן ממד זה סיפור אחר.

אמנון ארבל:

אבל איך זה קשור ל - ?

אורטל - מתנגדת:

דקה,

יוחנן וייצמן:

אז לכן ממ"ד (לא ברור).

אורטל - מתנגדת:

רגע, שנייה אני רוצה להראות לך. עכשיו הוא רוצה לקחת את המקלט הזה, ולעשות ממנו משרד. אני רוצה לטובת כלל הדיירים. לא, לא המקלט שלי. אוקי, אבל לכל הדיירים יש בעיות עם המממ"דים שלהם וממדים כל פגיעה, כל סיטוט, כל דבר מחליש את חוזק הממ"ד. אנחנו יודעים את זה בתור אדריכלים ומהנדסים. אז אני רוצה שהמקלט הזה יישאר מקלט לטובת כלל הדיירים, כי אם העירייה תיתן לו פה אישור אתם תצטרכו לשאת בתוצאה הזאתי. אני יכולה להראות לכם את הדוחות שלנו, אבל זה מזעזע אותי שבממ"ד מקלים ראש, מזעזע.

יוחנן וייצמן:

האזרחי שלכם,

אמנון ארבל:

שאלה,

אורטל - מתנגדת:

איזה אזרחי? אני חתמתי.

צחי ברים:

את מדברת כאילו כבר זה לאחר מעשה,

אורטל - מתנגדת:

אז אני רק רוצה להאיר את תשומת ליבה,

צחי ברים:

לא עדיף. אני בכל אופן בראות עיני, כחבר וועדה, בדרך כלל ממ"ד,

אמנון ארבל:

היא אומרת שלא תקני אבל.

אורטל - מתנגדת:

אבל הוא לא תקני, אם,

צחי ברים:

זה מה שאני רוצה להביא אותך לנקודה. היא לא תקני מה?

אורטל - מתנגדת:

החלון שלו,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא לא עומד בהוראות של הג"ה.

אורטל - מתנגדת:

החלון שלו נמוך. הרוזטות שלו, לא כמו שצריך. זה קורה ברוב הדירות שלא יהיה טעויות. כן? אז אני אז אבא שלי פה רצה לסגור עם היזם איזה שהוא פשרה, ואני לא מסכימה לזה, כי מבחינת חובתי החוקית לבוא ולהגיד - תשמעו, יש פה בעיה קשה והעירייה תצטרך לתת על זה אחריות, בסופו של דבר,

עו"ד בתיה קאופמן:

יש,

אורטל - מתנגדת:

אז אני מבקשת שהמקלט הזה יישאר,

עו"ד בתיה קאופמן:

ממ"ד לא תקני.

אורטל - מתנגדת:

שנייה רגע, רגע שנייה, שנייה.

אמנון ארבל:

אין אישור של הג"ה (לא ברור)?

אורטל - מתנגדת:

עדיין אין אישור של הג"ה ואני אשלח להג"ה את התוכנית. אני כמובן, רגע, שנייה. אני רוצה להגיד לך משהו על האישורים האלה, אני בשטח 20 שנה. עשיתי פיקוח על הבנייה, עשיתי שינויי דיירים, עשיתי המון דברים. את היזמים אני מכירה כמו כף היד שלי. להשיג אישור ככה אפשר לעשות היום במדינה. אני אומרת לך מניסיון מאוד מאוד מאוד ברור.

אמנון ארבל:

לא (לא ברור), אבל בסדר.

אורטל - מתנגדת:

אני צודקת.

אמנון ארבל:

אני לא,

אורטל - מתנגדת:

אני צודקת, אתה יודע שאני צודקת, אתה יודע שאני צודקת ואני לא אוותר על הממ"ד הזה,

אמנון ארבל:

טוב.

אורטל - מתנגדת:

שתדעו. אז זה דבר אחד. דבר שני, שנייה תן לי וגם מהנדס העיר כתב פה שאני רואה את התגובה שלו, שהוא כתב פה מפורש שהוא לא מבין, למה צריך שיהיה שם משרדים והוא לא מבין של מי המשרדים, ולמה צריך שהדבר הזה יקרה. זה דבר ראשון.

עו"ד בתיה קאופמן:

אתם נוגעים למצב של המשרדים,

אורטל - מתנגדת:

שנייה,

עו"ד בתיה קאופמן:

כי יש לו הגבלת גובה.

אורטל - מתנגדת:

רגע, רגע, לא, לא סיימתי עכשיו מבחינת מבחינת גבהים, קודם כל הגובה פה זה 2.30. אתמול אמרת לנו 2.40, זה 2.30 מדדתי היום בבוקר. היום בבוקר אני מטיילת שם, הלכתי במיוחד לפני שבאתי לפה, וכל הסיפור הזה שהוא מציג כרגע. אם אפשר לרדת פה בתוכנית טיפה, כל, כל הקירות המופרדים האלה, אני רוצה להראות לכם, את כל הקירות המופרדים האלה פה. תלכו לשטח. היום יש לי צילום. אם אתם רוצים אני אשלח לכם את הסרטון. כל הקירות האלה לא קיימים. כל המחסן ללא חלוקה, אין קירות, משמע, יש פה פתח לדלת, משמע יש פה חלונות, משמע הוא רוצה לעשות דירה, ועלי אי אפשר לעבוד בדברים האלה, עם כל הכבוד, זה דבר ראשון. דבר שני עוד דירה או משרד, דירה הוא לא יכול לעשות, כי אין לו גובה. יש לו שם גובה של 2.33 ופה יש לו גובה של 2.60

בלי ריצוף. זאת אומרת שאם הוא שם ריצוף הוא מגיע ל - 2.50 וזה לא תקן דירה. אז דירה הוא לא יכול.

עו"ד אורי לומברוזו:

2.50 זה כן, לא נורא.

אורטל - מתנגדת:

לא,

אמנון ארבל:

2.50 זה המינימום,

אורטל - מתנגדת:

זה מינימום אבל,

עו"ד אורי לומברוזו:

זה, מה לעשות?

אורטל - מתנגדת:

הוא צריך לעלות 10 ס"מ,

אמנון ארבל:

זה מותר בתקנות.

עו"ד אורי לומברוזו:

זה תקן.

אורטל - מתנגדת:

זה 2.5 זה, זה גובה תקני. בסופו של דבר, 2.5 זה גובה תקני.

עו"ד אורי לומברוזו:

יופי.

אורטל - מתנגדת:

זה הכול, אז זה דבר ראשון,

יוחנן וייצמן:

בפנינו כעת,

אורטל - מתנגדת:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה עומד בפנינו, מה שאת אומרת,

אורטל - מתנגדת:

מה?

אמנון ארבל:

בסדר, הוא אמר שהוא (לא ברור) לא יודע,

יוחנן וייצמן:

זה לא חלק מה - , מהבקשה.

צחי ברים:

אוקי,

אורטל - מתנגדת:

אוקי, אז זה דיברנו,

אריאל גולן:

אולי הוא לא גמר את הבנייה, הוא יגמור את הבנייה יעשה את החלוקה.

אורטל - מתנגדת:

לא, לא, לא, הוא לא יעשה את החלוקה, ואני גם אגיד לך עוד משהו, אתה רואה פה,

עו"ד בתיא קאופמן:

התחיל אותה.

אמנון ארבל:

תיכף נשמע אותם.

אורטל - מתנגדת:

פה, שנייה אתה רואה פה? רגע, רגע, אתה רואה פה את החלק הזה? פה הוא עשה, הוא פתח פה ועשה פה בלוקים, בלוקים פה, הוא עשה בלוקים כדי, כדי,

אמנון ארבל:

הקיר של המקלט?

אורטל - מתנגדת:

כן, הוא חתך את הקיר של המקלט יש לי תמונות. בוא תסתכל, אני יש לי את הכול מתועד. יש לי סרטונים של כל מה שקורה שם. אני אשלח לכם את זה. אתם רוצים את הטלפון שלי עכשיו לראות ובכוונה עשיתי את זה היום, כשיהיה תאריך וואטסאפ של היום, שאני לא לקחתי את זה מלפני 200 שנה, אז יש שם באמת כאילו יש שם.

צחי ברים:

למה את יוצאת מנקודת הנחה שלא מאמינים לך?

אורטל - מתנגדת:

לא, אני לא רוצה, אתה יודע.

יוחנן וייצמן:

לא,

אורטל - מתנגדת:

אני לא רוצה שתאמין לי, אני רוצה לראות אותך. אתה יודע מה? אני לא רוצה שתאמין לי, אני רוצה שתבדוק אותי.

צחי ברים:

אבל תסבירי,

אורטל - מתנגדת:

אתה יודע למה? כי אני מבחינתי החובה שלכם זה לשבת ולשמוע את הדיירים באמת, כי המאזן כוחות פה, הוא לא נכון, זה שום תמ"א.

אריאל גולן:

זה מה שאנחנו עושים עכשיו.

צחי ברים:

איזה מאזן כוחות?

אורטל - מתנגדת:

אני אסביר לך, בין יזם לקבלן דיירים, המאזן כוחות, אף פעם לא נכון. לא, לא, לא, עכשיו גם אם חתמתי ליזם,

אמנון ארבל:

היית שואל, והייתי אומר לך שלא כדאי לי.

יוחנן וייצמן:

כן,

אורטל - מתנגדת:

אתה מבין את הבעיה?

אמנון ארבל:

הטענה, הטענה הובנה. בואו נמשיך.

עו"ד אורי לומברוזו:

רגע רגע רגע אדוני. אין, אין, אין דיבור בלחישות בוועדה הזאת, תגידי בקול רם מה שרצית להגיד.

אורטל - מתנגדת:

אמרתי שהמאזן כוחות,

עו"ד אורי לומברוזו:

כן,

אורטל - מתנגדת:

בתמ"אות הוא לא באמת,

יוחנן וייצמן:

תראי, אז בואי,

אמנון ארבל:

הכול מוקלט, אז שום דבר,

יוחנן וייצמן:

הוועדה לא נולדה אתמול. הוועדה יודעת שתמיד היזמים יותר חזקים מה - ,

אורטל - מתנגדת:

זה מה (לא ברור) להגיד זה הכול.

אמנון ארבל:

להקלטה,

יוחנן וייצמן:

זה לא חלק מהסוגיה.

אורטל - מתנגדת:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אנחנו יודעים,

אורטל - מתנגדת:

אז זה מה שרציתי להגיד,

יוחנן וייצמן:

לכן אנחנו פה.

אורטל - מתנגדת:

אז מה את חניות,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אורטל - מתנגדת:

מקלטים, והקומה העליונה. הקומה העליונה.

עו"ד בתיה קאופמן:

והמשרדים.

אורטל - מתנגדת:

המשרדים, אמרתי.

עו"ד בתיא קאופמן:

רגע. אבל לגבי המשרדים אני אקדים תרופה או מכה לתרופה, או תרופה למכה. אני לא יודעת. זה אחד הדברים שאומר היזם, המקלט הוא קנייני, לפי ההסכם הבסיסי, ואז בקנייני אני יכול לעשות מה שבא לי, במובן הרחב. אז אני אומרת מה שבא לי. א', אם יש פתרון למיגון של הדיירים,

אורטל - מתנגדת:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה נאמר,

עו"ד בתיא קאופמן:

ו – ב', אני לא ראיתי שיש מה שבא לי, משרדים, לא ראיתי מה שבא לי כזה.

יוחנן וייצמן:

לטעמך מה הוא יכול לעשות במשרדים? רק שאני אבין, את המקלט.

עו"ד בתיא קאופמן:

אני חושבת שהוא היה צריך.

יוחנן וייצמן:

איך שאני מכיר את כל התמ"אות, את המקלט נותנים ליזם. נכון? זה גם במקרה דנן או שאני טועה?

עו"ד בתיא קאופמן:

כל מיני דברים,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל בחוזה תמ"א,

אורטל - מתנגדת:

תראה, שנייה, שנייה,

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

אורטל - מתנגדת:

רגע,

יוחנן וייצמן:

שנייה, תני לי לשאול את העו"ד, תעני לי את (לא ברור) אחרת.

עו"ד בתיה קאופמן:

כן, התשובה היא – כן.

יוחנן וייצמן:

אז מה חשבת? מה הדיירים חשבו שהוא יעשה שמה?

עו"ד בתיה קאופמן:

חשבנו שיעשה חתיכה של ה - , של המחסנים. חשבנו שישנה את המבנה של הרכוש המשותף. הוא הרי שינה את הרכוש המשותף.

דובר לא מזוהה:

להשאיר אז מחסנים,

אורטל - מתנגדת:

נכון.

עו"ד בתיה קאופמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

אין בעיה. לא, לא נעים לי, אבל כשאני, אם אני הייתי חותם על הסכם אני נותן משהו לזום. אני מבין שהזום יעשה את זה.

אורטל - מתנגדת:

לא, אני רוצה.

יוחנן וייצמן:

לטובתו ולעשות לעצמו כמה שיותר כסף.

עו"ד בתיה קאופמן:

נכון, למשל,

אריאל גולן:

הוא אומר מחסן,

עו"ד בתיה קאופמן:

למשל הוא היה יכול לעשות מחסנים, להצמיד מתוך ה - , להצמיד כנגד הרכוש המשותף הכולל של הבניין עבור דירות הפנטהאוז שהוא בנה של 130 מטר ולא כפי שנקבע בהסכם.

אורטל - מתנגדת:

ועוד משהו אני רוצה, זה מה שהוא אמר בהתחלה ובתוכניות היתר אנחנו חתומים,

אמנון ארבל:

הקומה שמבוקשת היום, היא בנויה כבר?

דוברת לא מזוהה:

של הממ"דים,

עו"ד בתיה קאופמן:

כן, הקומה לא יותר, הדירות יותר.

אמנון ארבל:

הקומה החדשה שמבוקשת בנויה? אורי.

דוברת לא מזוהה:

הוא עשה הכנה.

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא,

אורטל - מתנגדת:

הוא בונה בנייה,

אמנון ארבל:

טוב,

אורטל - מתנגדת:

הוא עשה הכנה.

דוברת לא מזוהה:

מה זאת אומרת?

עו"ד בתיה קאופמן:

והכוונה היא לא לרלסים, שיהיה ברור.

אורטל - מתנגדת:

יש בנייה, יש בנייה, הוא עשה הכנה.

עו"ד אורי לומברוזו:

בטח (לא ברור),

צחי ברים:

מה רצית להגיד?

אורטל - מתנגדת:

הוא עשה הכנה,

עו"ד בתיה קאופמן:

זה הוא לא, אני ממשיכה.

אמנון ארבל:

אורי, זה הקומה הזאתי או שזה לא? אורי,

אורטל - מתנגדת:

הקומה הזאת,

עו"ד בתיה קאופמן:

הכנה.

אמנון ארבל:

הקומה הזאתי כל הקירות?

אורטל - מתנגדת:

כן,

יוחנן וייצמן:

רגע הקומה המבוקשת בנויה כבר?

אורטל - מתנגדת:

כן, עצרנו אותו כמה פעמים בעירייה, אבל הפיקוח לא עשה את העבודה.

אמנון ארבל:

פנט, אתה יכול לאשר את זה?

דובר לא מזוהה:

אני יכול להגיד משהו?

אמנון ארבל:

פנט,

אורטל - מתנגדת:

רק עוד משפט אחד על ה - ,

יוחנן וייצמן:

אמי שואל, מי שרוצה שיענה לאמי. אמי שאל שאלה,

אמנון ארבל:

הקומה החדשה,

יוחנן וייצמן:

האם הקומה המבוקשת כבר קיימת?

אמנון ארבל:

זה זה?

דובר לא מזוהה:

מה התשובה?

עו"ד בתיה קאופמן:

לכן שואלים אותך,

דוברת לא מזוהה:

כן,

אמנון ארבל:

אני שואל אותם לא אתכם, שמעתי,

עו"ד בתיה קאופמן:

אוקי, אז תשאל.

יצחק פנט:

במקור זה היה צריך להיות קיר 1.30 מטר כמעקה, הם הגביהו את הקירות עד לגובה 2 וחצי ללא טיפוס.

עו"ד בתיה קאופמן:

בכל הקונטור?

אורטל - מתנגדת:

אז הוא מחייך זה מספיק.

אמנון ארבל:

רגע, חברים, אני שואל, תנו לי גם להבין, עם כל הכבוד, לא הבנתי.

אורטל - מתנגדת:

כן,

אמנון ארבל:

נדחה את התוכנית?

אורטל - מתנגדת:

הלוואי, הלוואי.

צחי ברים:

אני מבין את זה,

עו"ד בתיה קאופמן:

זה (לא ברור) עכשיו.

צחי ברים:

זה נראה לך לא,

עו"ד בתיה קאופמן:

אורטל, אורטל, תסתכלי עלי.

יצחק פנט:

שאלת שאלה אני עונה.

אמנון ארבל:

אני שואל את היזמים,

יצחק פנט:

זה המצב,

אורטל - מתנגדת:

לא,

יצחק פנט:

שנודע לי עכשיו, זה מה שיש, כן? שאלת זה מה יש.

אמנון ארבל:

אז אני שואל את היזמים,

צחי ברים:

יש לך ספק שהם יורידו את זה?

דוברת לא מזוהה:

זה מעשה עשוי.

אמנון ארבל:

אני שואל אתכם,

דובר לא מזוהה:

למה צריך שהוועדה (לא ברור) בחוק?

אמנון ארבל:

אני לא צריך עזרה,

יוחנן וייצמן:

אמי שאל שאלה תענו.

אמנון ארבל:

יש לך תשובה?

דודי:

אני אסביר, הרמנו, הרמנו את הקירות במקום ה – 1.30 מטר ל – 2.5,

אמנון ארבל:

בהיתר בנייה אין את הקומה הזאתי.

דודי:

בהיתר יש לנו מעקה של 1.30 מטר.

אמנון ארבל:

מעקה יש בכל בניין, זה לא מעקה.

דודי:

לא המעקה, הרמנו את זה ל – 2, ל – 2.5, כדי להקל על הסבל של הדיירים לחיפוי אבן של הכול, וגם ישבנו עם הפיקוח של העירייה שלוקחים רק את ה – , רק את ה – ,

אמנון ארבל:

יש אישור של הפיקוח קומה לא חוקית?

דודי:

לא, אין אישור הפיקוח, אבל אנחנו התחייבנו להם, שאנחנו רוצים רק הקונטור, בלי להשלים אותו, כדי (לא ברור), ועשינו את זה אחרי שעברנו את הוועדה, על התוכנית הזאת.

צחי ברים:

אני רוצה עכשיו לשאול,

דובר לא מזוהה:

אני יכול להגיד,

יוחנן וייצמן:

אתה אומר שאחרי שהתוכנית הופקדה, עשיתם את זה.

עו"ד בתיה קאופמן:

הם עושים את זה,

יוחנן וייצמן:

בלי היתר.

עו"ד בתיה קאופמן:

המשיכו לעשות מה שבא להם. כן,

דודי:

להתייעץ איתם.

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

דובר לא מזוהה:

רגע, אני יכול, אני יכול להגיד מילה אחת?

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל יש לך (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אתה מתנגד, אתה מתנגד?

צחי ברים:

לא רוצים לתת את העניין שהיא אמרה,

יוחנן וייצמן:

אז יגיע תורך.

צחי ברים:

לא רוצה העניין שהיא אמרה, בהסכם בעניין הממ"דים, מה שהיושב ראש שאל הסכמתם למקלט.
נכון?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, זה נאמר בפירוש,

צחי ברים:

יפה. עכשיו,

אורטל - מתנגדת:

רק עוד מילה אחת.

צחי ברים:

אוקי,

אורטל - מתנגדת:

עוד מילה. נכון שזה חתום שהמקלט שלו זה נכון, אבל אני אסביר לך בגלל שאין לי מיגון לדיירים.
רגע, ועוד רגע,

יוחנן וייצמן:

שמענו, שמענו,

אורטל - מתנגדת:

רגע,

צחי ברים:

אבל אני (לא ברור).

אורטל - מתנגדת:

בהיתר בנייה,

עו"ד בתיה קאופמן:

שאלה בבקשה.

אורטל - מתנגדת:

רגע,

צחי ברים:

לא שמעת את השאלה.

אורטל - מתנגדת:

אוקי,

עו"ד בתיה קאופמן:

אורטל,

אורטל - מתנגדת:

סליחה.

צחי ברים:

עכשיו אני שואל, זה אם יש אישור לדבר הזה והחלונות ורוזטות שמה, רוזטות, הכול מסודר. אז את מעדיפה את זה על פני המקלט, רק בגלל שהוא ממוגן,

דובר לא מזוהה:

הוא לא תקני.

צחי ברים:

לא תקני.

אורטל - מתנגדת:

זה כל הסיבה שלי. זאת אומרת שאם תקני, זה בסדר?

עו"ד בתיה קאופמן:

לא,

דובר לא מזוהה:

לא רק בגלל זה.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני אסביר, אני אסביר,

אורטל - מתנגדת:

רגע,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני אתן את התשובה, רגע,

אורטל - מתנגדת:

אבל זה המשפט השני שרציתי לענות.

עו"ד בתיה קאופמן:

זה לא נכון. זה לא נכון. אני רוצה להגיד שנכון שיש פה בהסכם המקורי של התמ"א, יש הרשאה מצטברת לתכנון, כי אנחנו זה דבר דינאמי התכנון, אבל כאשר תורגמה, תורגם החוזה לכדי תוכנית, התוכנית כוללת שם מחסנים. היא לא כוללת שמה עוד דירה, אז יש. נכון, יש לנו את השאלה שנשאלתי, אז מה חשבת שיהיה בקניינו? או ברור שהוא יעשה מה שבא לו בקניינו, נכון? אבל את מה שבא לו, הוא תירגם לפני כמה שנים, לפני שהתחלנו את התהליך למחסנים, הוא לא אמר - תהיה פה עוד דירה אם יהיה לי מספיק גובה.

צחי ברים:

לכן אני אומר,

עו"ד בתיה קאופמן:

או משרדים,

צחי ברים:

אני פשוט רוצה להבין,

עו"ד בתיה קאופמן:

או (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

הבנו, הבנו את הנושא.

צחי ברים:

לא,

אורטל - מתנגדת:

אני יכולה לענות לך משהו? ההסכם שלנו, הוא חתמנו במקביל על היתר בנייה בהיתר בנייה זה היה מחסנים.

יוחנן וייצמן:

הבנתי.

אורטל - מתנגדת:

עכשיו אתה רוצה לשנות את זה גם, אין, אני לא, אני לא אמרתי לו - אל תעשה מחסנים, תעשה מחסנים. אני גם לא אגע לך במחסנים. אבל בלי קשר לזה, בגלל ההשתלשלות שלה,

צחי ברים:

הטיעון שלך צריך לא להיות שמה,

יוחנן וייצמן:

הבנו, הבנו.

צחי ברים:

איקס,

אורטל - מתנגדת:

לא,

צחי ברים:

וקיבלנו Y,

אורטל - מתנגדת:

זה לא קשור, אבל עכשיו אני גם אומרת בהמשך לדברים,

צחי ברים :

אין בעיה.

אורטל - מתנגדת :

אז מבחינת פיצואית, אין לי מיגון לדיירים. אני לא מרגישה מוגנת בממ"ד הזה.

יוחנן וייצמן :

זה אמרת.

אורטל - מתנגדת :

אוקי יללה.

עו"ד בתיה קאופמן :

יש מתנגדת נוספת, שרוצה להדבר.

יוחנן וייצמן :

מתנגדת נוספת, ואחרי זה אתה, בסדר?

עו"ד בתיה קאופמן :

אני לא שומעת,

יוחנן וייצמן :

לא, שהמתנגדת הנוספת תדבר, גם הבחור ממולי רצה.

מתנגדת :

אני יכולה לדבר?

יוחנן וייצמן :

כן,

עו"ד בתיה קאופמן :

כן,

יוחנן וייצמן :

כן, את יכולה, שם רק לתמליל לפני שאת מתחילה.

אילנה:

אז נעים מאוד, קוראים אילנה מורטייה,

עו"ד בתיה קאופמן:

אתם שומעים אותה? או שאתם,

צחי ברים:

כן, כן, שומעים.

אילנה:

אני דיירת בבניין בערך עשר שנים. אפשר לומר שאת החוזה של התמ"א/38 אנחנו ממש ליווינו מהחיתולים שלו. אנחנו במשך, משנת 2017 שחתמנו עד שהם קיבלו היתר בנייה וגם הלאה. עכשיו אני חייבת לציין שאנחנו בתחילת ה - , שהוא התחיל לבנות בשנת ינואר 2023 התחילה הבנייה, כל ההכנה החודשים שלפני שהוא התחיל את הבנייה היו חודשים, שהחוזה הזה כמעט נפל. היו דיירים שמאוד מאוד התנגדו, ולא הסכימו וכמעט נפל, ואני ועוד קבוצת דיירים כן האמנו בזה והלכנו בתום לב עם היזם, ואמרנו לו אנחנו מוכנים ללכת איתך ועזרנו לו, וגיבשנו את הדיירים ואמרנו להם - בואו כולם החוזה טוב, בואו נמשיך ונתקדם. החוזה היה חוזה שמה שהיה מדובר חוזה של תמ"א/38 שתיים וחצי קומות ולמטה היה את המחסנים. מה שאתם דיברתם. לא אגיד שהיה לנו קל. עברנו שנים מאוד לא פשוטות, לא היה קל. שתקנו, ושתקנו, ושתקנו. ואני חושבת שקו השבר מבחינתי התחיל בשלב שבו קלטנו שהיזם פשוט בונה למעלה את קומה 8 בלי היתרים,ף

דובר לא מזוהה:

אחריות,

אילנה:

ואנחנו זה מבחינתי הגיע לי עד כאן, לא היה לי הרבה מה לעשות. אני לא, הוא הגיע עם משאיות, הגיעה עם, עם בטון, ולנו לא היה הרבה מה לעשות חוץ מלפנות לעורך דין שלנו שוב ושוב ושוב ולהגיד לו - היזם בונה בלי היתרי בנייה, אנחנו מבקשים שתטפל בזה. זו הפרה חוזית שלנו. אתה צריך לעבוד איתנו לפי היתרי בנייה, אתה לא יכול לבנות. עכשיו אני חייבת לציין, קומה 7 בנויה עם הרחבה בלי היתר, קומה 8, אני לא יודעת. אנחנו ישבנו איתו בפגישה לפני שנה. שאלתי אותו מה זה קומה 8? אמר לי - הרמתי קיר. מחילה, אתה לא הרמת קיר, אתה בונה קומה שצריך לשים עליה גג. עכשיו אין לי בעיה שתבוא איתי לאיזה הסדר ותגיד לי - תשמעי, אני רוצה להקל עלייך, אני רוצה פה, אני רוצה שם. אבל יש לי הסכם כזה שהוא הפרה של חוזה, יש לו מחיר. אני לא מוכנה שתעשה מה שאתה רוצה, ואני חייבת לציין שגם לאחר שנים של עשייה,

דוברת לא מזוהה:

זה קניינית שלהם.

אילנה:

אני חייבת,

דוברת לא מזוהה:

קצת הלך לאיבוד.

אילנה:

בעניין של (לא ברור) שוב ושוב, ואמרה לו תעצור את הבנייה. אני בחודש אוקטובר שנת 2025,

יוחנן וייצמן:

למה לא הלכת לאתיקה?

אילנה:

איד?

יוחנן וייצמן:

למה לא הלכת לאתיקה של עורכי דין?

אילנה:

לאתיקה? אני פניתי לתוסיה, אני מכירה את תוסיה.

עו"ד בתיא קאופמן:

הוא העו"ד שלה.

דובר לא מזוהה:

אני פניתי לאתיקה של עו"ד,

עו"ד בתיא קאופמן:

הוא העו"ד שלה, היא הייתה.

יוחנן וייצמן:

אם העו"ד שלי היה פועל נגדי, הייתי הולך לוועדת האתיקה.

אורטל - מתנגדת:

יפה מאוד,

עו"ד בתיה קאופמן:

העו"ד שלה לא נגדה, הוא לא הצליח לממש את מה שהיא ביקשה ממנו.

אורטל - מתנגדת:

עם כל הכבוד,

עו"ד בתיה קאופמן:

והוא העביר את הייצוג,

אורטל - מתנגדת:

זה תוסיה.

אילנה:

עכשיו, עכשיו אני חייבת לציין, אנחנו, בחודש אוקטובר עדיין הוא הוציא רלסים למרפסות שעדיין לא היה היתר לזה. עכשיו אני רואה את זה ואנחנו לא. אין לנו המון מה לעשות ואני חייבת לציין שאנחנו כן ניהלנו איתו, סוג של משא ומתן בתום לב ואמרנו בוא תשב איתנו, נעשה הסכמות וננסה להתקדם וזה לא הצליח. לא הצליח בגלל שאנחנו פשוט הרגשנו שאין לנו עם מי לדבר. אין לנו עם מי לדבר, ואחר כך זה הגיע למצב שתוסיה אמר לנו - תשמעו, אני עוזב, קחו עורכי דין אחרים שיטפלו בזה, אני לא מצליח להמשיך ככה, המכתבים שלי לא עוזרים. לכו לוועדת התנגדויות ופה אני חייבת לציין שזה המקום היחיד שיש לנו לדבר. "לכו לוועדת ההתנגדויות ותדברו בעירייה", ולכן באנו לכאן עד היום. עכשיו אני חייבת לציין מבחינה תכנונית שדיברת מה הבעיה? דבר ראשון לגבי הקומה למעלה. עורך דין תוסיה סבר שמגיע ליזם את הקומה למעלה. אנחנו התחושה שלנו הייתה שמשו פה לא סביר, כי אנחנו בהסכמה שלנו, בחוזה שאנחנו חתמנו עליו, חתמנו על חוזה שהיה מצורף אליו תשריט, והיה מצורף אליו שהכול בהתאם להיתרי בנייה, ולא היה מדובר על עוד קומה. נכון שעורך דין.

אריאל גולן:

ואין שמה סעיף (לא ברור),

אילנה:

היה סעיף שהם יכולים לבנות,

אריאל גולן:

מה?

אילנה:

לקומות,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מכירים,

אילנה:

אבל,

יוחנן וייצמן:

שוב, אני לא מכיר את ההסכם שלכם, אבל מה שאמר לך החבר גולן, אני לא ראיתי את ההסכם שלכם, אבל מה שאמר לך החבר גולן שהוא בוגר של לקרוא הרבה הסכמים כאלה. שוב, עוד מעט זה כנראה יהיה תפקידם לענות. זה שאיך שאנחנו מכירים, רוב ההסכמים שוב,

אריאל גולן:

השאלה אם סעיף שהם יכולים,

יוחנן וייצמן:

כבר היזם משאיר את זה לעצמו.

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל אין בעיה,

אילנה:

בסדר, אני יכולה שנייה להמשיך?

עו"ד בתיה קאופמן:

סתם הוא יוכל עכשיו לבנות קומה פנטהאוס.

אורטל - מתנגדת:

להביא תוכניות,

עו"ד בתיה קאופמן:

15 יחידות לחלוקה.

אריאל גולן:

השאלה מה כתוב בהסכם.

עו"ד בתיה קאופמן:

מה שכתוב, אז אני אומרת,

אריאל גולן:

או אם לא כתוב הגבלה, זה יכול בלי הגבלה.

עו"ד בתיה קאופמן:

אז אני אענה לך שתי תשובות, קודם כל לגבי החוזה, לגבי מספר הקומות יש אי בהירות לגבי קו האפס, לפעמים

עו"ד אורי לומברוזו:

אדוני, אנחנו בוועדה, אנחנו בבית משפט לענייני חוזים, אנחנו בוועדת תכנון? מה? עכשיו אנחנו נפתח את החוזה?

אריאל גולן:

לא, השאלה,

יוחנן וייצמן:

תנאי סף,

עו"ד אורי לומברוזו:

בוודאי,

יוחנן וייצמן:

אורי, אורי, עו"ד לומברוזו, השאלה אם חברתם, היא טוענת על הדסק שהביא אותך תנאי סף. זה מה שהיא טענה.

עו"ד אורי לומברוזו:

זה קניינים. נו.

יוחנן וייצמן:

זה מה שהיא, אז אנחנו, שוב, אני לא יודע לקרוא חוזים, אני לא יודע לפרש חוזים. אני לא עורך דין, לא משפטן וגם לא אדריכל.

דוברת לא מזוהה:

היה עצה קטנה, ואין לו.

יוחנן וייצמן:

אבל לפחות עם חוש צדק אני מנסה לעבוד,

דוברת לא מזוהה:

לא בכדי.

עו"ד אורי לומברוזו:

אתם שמים לב שעו"ד דיירים לא נמצא פה.

דוברת לא מזוהה:

וועדה,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אורי לומברוזו:

אתם שמים לב שהעורך דין דיירים לא נמצא פה.

אריאל גולן:

כן, זה גם משהו ש - ,

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון?

יוחנן וייצמן:

מה שהם דיברו מאחורי הגב שלו כעת. ממש לא נעים.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל עורך דין הדיירים שמייצג דיירים, לא נמצא פה. מה זה אומר? זה אומר משהו?

אורטל - מתנגדת:

אני רוצה להגיד,

עו"ד אורי לומברוזו:

תבינו, אבל בסדר. לא משנה, בואו נגמור עם זה יש לנו תשובות.

אילנה:

אבל שנייה,

יוחנן וייצמן:

יש לך עוד מה להאריך?

אילנה:

כן,

יוחנן וייצמן:

את רוצה להוסיף על מה ש - ?

אילנה:

אני רוצה להדגיש שגם עו"ד תוסיה סבר, בצורה חד-משמעית, שהנושא של המשרדים הוא לא נושא שסוכם איתנו. והוא לא היה בחוזה המקורי. כלומר מדובר פה בהטבה נוספת ליזם,

יוחנן וייצמן:

הבנו. בסדר.

אילנה:

שגם על תוסיה לא מקובלת.

יוחנן וייצמן:

טוב, מאה אחוז.

צחי ברים:

מצוין.

יוחנן וייצמן:

מה היה לך לומר? אתה שהגשת תלונה, כן?

חנן צוריאל:

כן.

יוחנן וייצמן:

כן, רק שם בתחילת דבריך השם זה הכול.

חנן צוריאל:

אז קודם כל אני אומר ש - , קודם כול ואני אדבר בקצרה, ברור.

יוחנן וייצמן:

השם.

חנן צוריאל:

חנן צוריאל,

יוחנן וייצמן:

יופי.

חנן צוריאל:

דירה 10. קודם כול ברור שלא מתקבל על הדעת שהם יבנו אפילו סנטימטר אחד מחוץ להסכם. ברור שזה לא, מבחינתי ללכת עם זה עד לבג"ץ אם צריך. ולגבי המחסנים, המחסנים מלכתחילה שהציגו את זה, זה גם כתוב בהסכם לא כתוב שהם לא היו מחסנים. הוא אפילו אמר שהוא ימכור חלק מהמחסנים לדיירים. זה ההטבה שהוא מקבל שהוא יוכל למכור את המחסנים. בפועל מה שהוא עושה, זה שהוא הופך אותם לדירות או למשרד, הנזק הגדול, למשל, אני אביא לך דוגמא, הדירה של אבא שלי שצמודה לאותו מחסן, הוא הקטין חלק מהקיר שלו, בקיר החיצוני של חדר, חדר שינה, הקטין חלק כדי שתהיה גישה למחסן הזה, לקח את הגינה שהייתה לאבא שלי, סיפח אותה למחסן שהוא בונה, כשהוא הופך אותה לדירה, וגם לאבא שלי ובעצם,

יוחנן וייצמן:

תראה לנו,

חנן צוריאל:

גם לאבא שלי בעצם הולך להיות שכן צמוד, במקום שיש המחסן. עכשיו זה דבר אחד, אבל אני רוצה להגיד דבר אחד, שעל הרקע של ההתנהלות, גם של היזם, שבעצם למה? למה? גם המשך הבנייה הוא כל כך סכנה? השלוש שנים, אני רוצה להביא לך דוגמא, שלוש שנים שהיו פועלים, ישנו, התקלחו

וגרו בדירה של אבא שלי, כשאני מתקשר כל חודשיים, כל חודש לזום ומתחנן אליו להוציא את הדיירים, אני מוציא את (לא ברור) את החשמל, מוציא את המים ומחזירים אותם, הם חיים שם גם אדוני יאנקי פה, תפסתי אותו וצילמתי אותו. אתה יאנקי? מי זה יאנקי?

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה עכשיו?

דובר לא מזוהה:

אני יאנקי.

חנן צוריאל:

אחד העובדים של היזם, גם נכנס, אני שמתי גם מארב, בוא הנה תגיד - זה הדירה שלך? אתה חי שם? עם הפועלים הערבים שנמצאים שם, היזם הזה זה אין, אין נוכחות, ואין תחבולה שלא נעשה, זה אנשים בתחפוש. ואני לא יודע כמה עוד פרויקטים יש להם, כן טריק ושפיץ שהם לא עשו, כדי לרמות ולנשל דיירים שלא מבינים את הזכויות שלהם. וזה צריך לדעת את זה. זה אנשים מחופשים, שכן דירה בכלל זה תביעה אחת.

אילנה:

כן,

חנן צוריאל:

עזוב, לא שילמת,

עו"ד בתיה קאופמן:

וחוץ מזה יש גם באמת הפרות קטנות של החוזה, שזה לא המקום פה לדבר עליהם. אבל,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני גם לא מבין בזה.

עו"ד בתיה קאופמן:

חלק מהעבירות,

יוחנן וייצמן:

כן, אדוני.

עו"ד בתיה קאופמן:

זה למשל לא לשלם שכר דירה.

יוחנן וייצמן:

שם בתחילת דבריו.

לב באנק:

לב באנק. אני בן של שני קשישים בני 86 ו-87. מההתחלה כמו שהוא אמר אני הזמנתי בדק בית. הדלת בממ"ד לא נסגרת.

דוברת לא מזוהה:

זה חשוב תשמע.

לב באנק:

זה דבר אחד, בדק בית, שילמתי, תיקנו במשך כמה זמן. דבר שני, מרפסת, קיבלנו מכתב תשלום 25 אלף דולר, המרפסת הייתה באלכסון, 10 ס"מ החיצוני יותר גבוה,

אילנה:

אי-אפשר להראות?

לב באנק:

עקום. הזמנתי בדק בית,

ישראל קלרמן:

חאפרים.

לב באנק:

הזמנתי בדק בית, דו"ח, מה יאנקי אומר לי? העובד, העובדים לא טובים. עשו ככה. אוקי, אחרי כמה זמן רק בגלל הדו"ח הזה בדק בית, הפסיקו לשלם בלי שום הודעה מוקדמת. השכר דירה שמגיע להורים שלי, בלי הודעה, בלי שום דבר מבחינתם דירה מוכנה. וגם סברו העובדים שסגרו את הקיר שברו את התנור גז,

יוחנן וייצמן:

בוא נשמע אותם.

לב באנק:

ואדון נתן, דקה, ואדון יהושע אמר לי - אבל אתה זה היה שבור שעזבתם את הדירה. לא, הכול היה תקין.

עו"ד אורי לומברוזו:
(לא ברור) בית משפט ל - ,

יוחנן וייצמן:
כן, כן, שמענו אותך. תודה. יש פה פוזן? שהגיש התנגדות?

דוברת לא מזוהה:
כן, כן,

דובר לא מזוהה:
יש פה.

יוחנן וייצמן:
אתה רוצה להסביר אותם?

עו"ד אורי לומברוזו:
מה?

יוחנן וייצמן:
אתה רוצה להסביר אותה? או ש - , האם אתה מסתפק במה שנאמר או?

דובר לא מזוהה:
הכול כמו שנאמר, אני לא, אין לי מה להוסיף.

יוחנן וייצמן:
מקסים.

דובר לא מזוהה:
רק נקודה אחת, שבקשר למה שאמרו, הבנייה של הקומה שיש את, הגביהו את הקירות של המעקה, יש מעקים גם באמצע הגג.

יוחנן וייצמן:
בסדר, ראינו את זה בתמונות הלאה.

דובר לא מזוהה:

מעקה באמצע?

יוחנן וייצמן:

בסדר, בסדר, זהו, בסדר, מיותר. טוב, חברים, מי עונה?

עו"ד בתיה קאופמן:

יש מחיצות.

יוחנן וייצמן:

כן.

עו"ד מיכל כהן:

אז אני אענה, מיכל כהן.

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד מיכל כהן:

ממשרד לומברוזו, ואחרי אורי,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני אשלים במידה וצורך.

עו"ד מיכל כהן:

כן, טוב. אז קודם כל יש לנו כמובן הסכם חתום עם הדיירים, ההסכם כמובן בתוקף,

צחי ברים:

כמה דיירים?

עו"ד מיכל כהן:

לפני הכול אני באמת ארצה,

יוחנן וייצמן:

שואל ברים, ואני רוצה באמת להרחיב את השאלה שלו.

עו"ד מיכל כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

אבל בתמ"א היה התנגדויות או שזה היה רק לשם?

עו"ד מיכל כהן:

ההתנגדויות הם במסגרת ההיתר,

יוחנן וייצמן:

איך התמ"א אושרה? האם התמ"א היה דיון בהתנגדויות?

עו"ד מיכל כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני שואל סתם בהיתר על התמ"א.

חנן צוריאל:

היה הוועדה לגבי חניות,

יוחנן וייצמן:

היה, הוועדה דנה בתמ"א, דנה זאת אומרת בדיון בהתנגדויות, רק בנושא החניות.

צחי ברים:

היו מתנגדים רק בחניות.

אמנון ארבל:

הבנתי.

יוחנן וייצמן:

בסדר, כן, סליחה, סליחה שקטעתי.

עו"ד מיכל כהן:

בסדר, אני אקריא רגע מתוך סעיפי ההסכם,

יוחנן וייצמן:

כן, זה חשוב.

עו"ד מיכל כהן:

רק שזה יהיה לנו ברור. יש סעיף ככה - "מוסכם כי שני המקלטים המשותפים שבבניין ימסרו ליזם להיות קניינו, ותמורת זאת יכלול היזם בבקשה להיתר שתוגש תוספת של מרפסות לדירות הבעלים, ככל שיאושרו על ידי רשויות התכנון. היזם ניסה",

יוחנן וייצמן:

בסדר, כן,

עו"ד מיכל כהן:

בכל מקרה,

אורטל - מתנגדת:

אז למה הוא מבקש תוספת של ה - ?

עו"ד אורי לומברוז:

רגע.

יוחנן וייצמן:

אנחנו חברים,

צחי ברים:

יש לכם זכות תגובה.

יוחנן וייצמן:

הם לא נכנסו לתוך הדברים שלכם.

אמנון ארבל:

הם לא הפריעו לכם, תנו להם לסיים, ואחרי זה יש זכות תגובה שלכם.

יוחנן וייצמן:

תגובה, הסברתי את זה בהתחלת הדיון.

צחי ברים:

קודם כל שומר על זה שהצד שלו בדרך כלל,

עו"ד מיכל כהן:

בכל מקרה מכוח ההסכם המקלטים, בבעלות היזם.

יוחנן וייצמן:

לא היה ויכוח.

עו"ד מיכל כהן:

בסדר, זה חשוב להדגיש את זה. יש לנו עוד סעיף 19.5 בהסכם, מוסכם במפורש כי כל הצמדה ו/ חלק בבניין שלא הוסכם במפורש שיהיה שייך לדיירים. יהיה שייך ליזם או יירשם כרכוש משותף לפי שיקול דעתו של היזם, בסדר? ובלבד שהיזם לא יוציא את הרכוש המשותף לחלקים שאין להוציאם. בסדר זה,

יוחנן וייצמן:

זה כאן ההסכם, סטנדרטי, מכיר.

עו"ד מיכל כהן:

זה לא,

אמנון ארבל:

שנייה אבל שאלה,

עו"ד מיכל כהן:

יש לנו עוד,

יוחנן וייצמן:

ברכוש המשותף,

אמנון ארבל:

שאלה, שאלה,

עו"ד מיכל כהן:

כן,

אמנון ארבל:

בעניין הזה לגבי, לגבי, תסבירו רגע מה? שתי היבטים הבנו קניינית שלכאורה זה בהסכם. שתי שאלות, א', למה מיועד המשרד הזה? כי לא כל כך ברור למה הוא מיועד, זה אחד. ומה ההיגיון שיהיה בניין בבניין מגורים משרד שתגידו של מי. ו - 2 בעניין התקנות והגוב,

עו"ד מיכל כהן:

אוקי, אז בהתחלה באמת רצינו.

יוחנן וייצמן:

אולי זה גם ירגיע את הדיירים.

עו"ד מיכל כהן:

יכול להיות, יכול להיות.

יוחנן וייצמן:

מה?

דוברת לא מזוהה:

של הממ"ד הוא תנאי הכרחי.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עו"ד מיכל כהן:

כן, קודם כל המקלטים האלה, רצינו כמובן בהתחלה שישמשו אותנו למגורים היות ואנחנו מוגבלים, ובמסגרת ההסכם הדיירים אפשרו ליזם עד 20 יחידות דיור נוספות לבנות ושלוש וחצי קומות. זה נקודת ההנחה, מכאן נקודת המוצא שממנה אנו יוצאים. היזם כן ניסה לממש יחידות למגורים באזור הזה, רק שהיה לנו את הבעיה עם המיגון, אז אנחנו חשבנו.

אמנון ארבל:

איזה בעיה של מיגון?

עו"ד מיכל כהן:

בעיה של ה - , באזור הזה.

אמנון ארבל:

שמה?

עו"ד מיכל כהן:

זאת אומרת שאם אנחנו נוכל לתכנן פה מגורים זה עדיף.

דובר לא מזוהה:

אמי.

אמנון ארבל:

אני מודה שאני עוד לא מכיר מקרה שמישהו הציע במקלט לעשות מגורים, אבל תמיד יש פעם ראשונה, אבל לא מבין מה זה קשור למה ששאלתי. הגובה של השטח הזה הוא לא עיקרי בהגדרה שלו, הוא 2.20 מטר או 30.

עו"ד מיכל כהן:

זה 2.33,

אמנון ארבל:

אני מניח, אני מניח שאתם מכירים,

עו"ד בתיה קאופמן:

מסכימה איתם שזה נורא מקורי.

יוחנן וייצמן:

חברים, חברים,

עו"ד מיכל כהן:

המגורים,

יוחנן וייצמן:

אתם מוציאים אותי מריכוז, אני אמרתי את זה בהתחלה, אני לא יושב ראש קבוע, אני (לא ברור).

עו"ד בתיה קאופמן:

אמרתי משהו לטובתם, שזה באמת הדבר שובה לב,

אמנון ארבל:

לא, אל תעזרו להם, חברים, אל תעזרו להם, זה רק (לא ברור).

עו"ד מיכל כהן:

יש, יש, הרי זה קומת מגורים,

אמנון ארבל:

אני שאלתי שאלה נורא פשוטה.

עו"ד מיכל כהן:

כן,

אמנון ארבל:

היום הגובה שם הוא לא תקני, אי אפשר לעשות שמה שטח עיקרי. אז אחד, איך אתם מציעים את זה? ושתיים מה אמור להיות שמה? אני שואל.

צחי ברים:

מה? מה רצית להגיד?

עו"ד אורי לומברוזו:

א', ניתן לחפור את הרצפה, זה דבר ראשון.

אמנון ארבל:

אתה לא מציע כרגע.

עו"ד אורי לומברוזו:

מה?

אמנון ארבל:

אתה לא מציע.

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, אנחנו הצענו משרדים.

אמנון ארבל:

אני אומר לך,

עו"ד אורי לומברוזו:

שאתה שואל,

אמנון ארבל:

משרדים יש מינימום 2.5,

עו"ד אורי לומברוזו:

אתה שואל אם אפשר, אז אפשר. אפשר,

אמנון ארבל:

התוכנית לא מציעה את זה אורי,

עו"ד אורי לומברוזו:

בסדר אני אומר, מבחינה טכנית ניתן. עכשיו יכול להיות שההיתר הזה, או הבקשה הזאת איננה תואמת למטרה שאנחנו מבקשים,

יוחנן וייצמן:

חזון.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל ניתן.

אמנון ארבל:

אוקי, אז נניח שזה, נניח שיתקן,

עו"ד אורי לומברוזו:

גם מבחינת מספר הקומות, גם מספר הקומות,

אמנון ארבל:

אני לא יודע מה מספר קומות רגע, אל תלכו למקומות אחרים, דבר על מספר הקומות. אני רוצה להבין קודם כל שמה, מה אמור להיות שם, מה זה משרד? מה יהיה משרד? של ה - ,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא,

אמנון ארבל:

להשכרה? למה?

יוחנן וייצמן:

קופת חולים, בנק.

אמנון ארבל:

אני שואל אותך, מה ההיגיון שבבניין מגורים שדיירים גרים בו והוא עושה תמ"א/38 יהיה משרד במקלט?

עו"ד אורי לומברוזו:

אני שואל אותך,

עו"ד מיכל כהן:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

מה ההיגיון שבבניין מגורים יש משרדים פרטיים? יש.

אמנון ארבל:

בקומת המקלט?

עו"ד אורי לומברוזו:

לא משנה באיזה קומה. ככל שזה עונה שנייה, שנייה,

אמנון ארבל:

קומה של מגורים,

עו"ד אורי לומברוזו:

ככל שזה עונה, ככל שזה עונה על דרישות התקן.

אמנון ארבל:

זה לא עונה.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל שנייה, בסדר. אבל אם אתה שואל אותי מה ההיגיון, נכון?

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

קודם כל שאלת אותי מה ההיגיון, על התקן.

אמנון ארבל:

לא, סליחה שאני, אני לא הדיירים, בסדר? ולא נולדתי אתמול. אני יודע מה זה עירוב שימושי. אני יודע מה זה בניין משרדים ומעורב.

עו"ד אורי לומברוזו:

מצוין.

אמנון ארבל:

אני עוד לא ראיתי מקרה בירושלים ואני כבר 30 שנה שמישהו הציע משרד במקלט. אז אל תספר לי על עירוב שימושים. תסביר לי ספציפית על זה, מה ההיגיון שיהיה פה משרד.

עו"ד אורי לומברוזו:

הקומה הזאת,

אמנון ארבל:

אורי, אני שואל שאלה מאד ברורה. מה ההיגיון שיהיה משרד פה?

עו"ד אורי לומברוזו:

מה זאת אומרת? מה הבעיה?

אמנון ארבל:

סבבה אז תמשיכו. בסדר, הבנתי, הבנתי, הלאה.

עו"ד אורי לומברוזו:

לא מבין את השאלה, אני באמת לא מבין את השאלה, מה זה אומר? מה ההיגיון? יש, יש,

אמנון ארבל:

אורי, זה תכנון, לא? מה זאת אומרת? יש תכנון.

עו"ד אורי לומברוזו:

יש מניעה הגיונית לעניין הזה?

אמנון ארבל:

גם וגם בעיני.

עו"ד אורי לומברוזו:

מה?

אמנון ארבל:

גם וגם.

עו"ד אורי לומברוזו:

בוא נשמע, שנייה,

אורטל - מתנגדת:

של אנשים,

עו"ד אורי לומברוזו:

בוא נשמע מה המניעה ההגיונית, לא התכנונית, בסדר תכנונית. הבנו,

אמנון ארבל:

אתה אומר לקחת מקלט בבניין קיים של 8, 7 קומות, 6, 7 קומות לצורך העניין, ולעשות שם משרד של 30 מטר בקומת המרתף.

עו"ד אורי לומברוזו:

וזה לא רק במקלט.

אמנון ארבל:

אז איפה זה?

עו"ד אורי לומברוזו:

יש שם שטח נוסף,

אמנון ארבל:

לא,

עו"ד אורי לומברוזו:

כל הקומה הזאת,

אמנון ארבל:

מה זה מקלט כמשרד.

עו"ד אורי לומברוזו:

כל הקומה הזאת היא קומה, שלצורך העניין, על פי הסכם, אני יכול,

יוחנן וייצמן:

שלכם, בסדר.

עו"ד אורי לומברוזו:

שלנו.

אמנון ארבל:

שימוש למה אבל? עבור מה? בסדר אורי, סבבה, הבנתי. אין תשובה. הבנתי בוא נמשיך, בוא נמשיך, הלאה.

יוחנן וייצמן:

אתם יכולים להשיב לו, יש לכם זכות תגובה,

עו"ד בתיה קאופמן:

אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אז ויהיה אסור לו להתערב.

אורטל - מתנגדת:

רק על החפירה, סליחה, על החפירה, אפשר להגיד לכם,

יוחנן וייצמן:

רגע, זה לא יהיה, כן,

עו"ד בתיה קאופמן:

(לא ברור) לעצמך אורטל,

אמנון ארבל:

כן,

יצחק פנט:

הקומה הזאת, שבה נמצאים המתנגדים זאת קומת מגורים.

אמנון ארבל:

כן.

יצחק פנט:

יש כאן 4 דירות, 1, 2, 3, 4,

אמנון ארבל:

אוקי,

יצחק פנט:

באותו מפלס הכניסה לדירה, יש גם מפלס הכניסה למקלט, שאין מדרגה בין שני. זה אותו מפלס.

אמנון ארבל:

אוקי,

יצחק פנט:

המקלט הוא השטח הזה לידו, בצמוד, יש נבנה אגף מגורים חדש שהגובה שלו הוא גובה תקני. גם המקלט מאחר והרצפה תהיה שווה לרצפת המגורים, אז הבעיה היא שתקרת המקלט נבנתה קצת עבה יותר ב - 10 ס"מ יותר.

יוחנן וייצמן:

מקלט.

יצחק פנט:

אנחנו מדדנו 2.40, 2.33,

אורטל - מתנגדת:

הנה תמונה מהיום בבוקר.

יצחק פנט:

אולי שמודדים מנקודה מסוימת.

אמנון ארבל:

אבל 2.40,

יוחנן וייצמן:

הלאה, בסדר.

עו"ד בתיה קאופמן:

תרשמי, תרשמי.

יצחק פנט:

יש לנו אישור ממנהנדס שאומר שניתן להוריד פה 10 ס"מ או 12 ס"מ כדי ליצור פה 2.50. וזה יהיה תקני.

יוחנן וייצמן:

זה צריך לבוא בתוכנית החדשה,

יצחק פנט:

זה צריך לעדכן,

יוחנן וייצמן:

או 106/ב, אני לא יודע, אבל,

אמנון ארבל:

ואז מה יהיה בשטח הזה?

יצחק פנט:

לא, רגע, ההצעה היא משרד. עכשיו,

אמנון ארבל:

משרד למה?

יצחק פנט:

זה, זה משרד.

אריאל גולן:

אתם הדיירים,

אמנון ארבל:

משרד למה אבל,

אריאל גולן:

מעדיפים משרד או מגורים?

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, לא,

אריאל גולן:

אני שואל אמי,

יוחנן וייצמן:

אמי כן אברר,

דובר לא מזוהה:

משרד זה לא מגורים, זה משרד.

דוברת לא מזוהה:

קודם כל לא כולם נמצאים פה.

אורטל - מתנגדת:

לא, רגע,

אריאל גולן:

לא, סתם אני,

דוברת לא מזוהה:

קודם כל לא כולם נמצאים.

אריאל גולן:

הסביר,

אורטל - מתנגדת:

אני אגיד לך, אבל רגע אני אגיד לך משהו,

יוחנן וייצמן:

חברים, זה לא ילך, חברים. חברים, חברים, אריאל,

צחי ברים:

רגע, בוא נשמע.

יצחק פנט:

אני רק רוצה לעשות,

יוחנן וייצמן:

אל תעשה שיח עם מתנגדים, זה יהרוג אותנו כעת.

אריאל גולן:

לא, רק כדי להבין,

צחי ברים:

שנייה, שנייה, לא,

אריאל גולן:

(לא ברור) משרדים,

צחי ברים:

שנאפים את זה, שנייה. להבין את זה.

עו"ד בתיה קאופמן:

שנייה, זה גם לא שאלה למתנגדים, זה שאלה לכלל הבעלים.

אריאל גולן:

כן,

דוברת לא מזוהה:

זה שאלה לכולם.

יוחנן וייצמן:

צריכים את זה.

עו"ד אורי לומברוזו:

כבוד היו"ר אני מציע הצעה, יש לי הצעה.

דוברת לא מזוהה:

מה?

צחי ברים:

אני שואל שאלה,

אריאל גולן:

משרד ללא קבלת קהל.

יוחנן וייצמן:

את המחסנים אתם מסכימים לשנות?

אורטל - מתנגדת:

מחסנים אנחנו רוצים שיהיה שמה מחסנים,

עו"ד אורי לומברוזו:

שנייה,

אורטל - מתנגדת:

זה בתוכנית שחתמנו.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני,

אורטל - מתנגדת:

אנחנו רוצים מחסנים,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני מציע הצעה. אנחנו, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אני לא בטוח שאסור לשנות את זה, בסדר,

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו נבקש את זה כרגע כמחסנים,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אורטל - מתנגדת:

מה זה כרגע?

עו"ד אורי לומברוזו:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

זה לא ילך.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני אבקש את זה כמחסנים, בסדר?

אמנון ארבל:

אוקי.

עו"ד אורי לומברוזו:

הגובה הוא תקני, המיקום הוא נכון. הכול בסדר, עונה לטענות של אמי עונה לטענות של המתנגדים.

אמנון ארבל:

בסדר, הלאה, הבנו.

עו"ד אורי לומברוזו:

ההיתר הבא בתור,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אורי לומברוזו:

יותר בגדול, אני אומר,

חנן צוריאל:

לצרף את הגינה שמעבר למחסן,

עו"ד אורי לומברוזו:

בסדר, אנחנו כרגע מבקשים את זה כמחסנים,

אמנון ארבל:

טוב.

חנן צוריאל:

לפרק את הגינה.

עו"ד אורי לומברוזו:

קניינית זה שלנו.

אמנון ארבל:

אפשר לא להפריע? אי אפשר כל משפט שהוא אומר להגיב, אבל זה לא, צריכים לסיים את הדיון, הבנו. הבנו, הבנו שלא מסכימים. גם זה גם בסדר, ואתה לא צריך שום דבר שהוא אומר. אתה לא צריך להסכים. די.

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אני אומר שוב, קניין פטור, תקן פטור. תכנון פטור,

אמנון ארבל:

הנושא הבא, הנושא הבא.

עו"ד אורי לומברוזו:

הנושא הבא, בעצם העלו פה רק שלוש טענות, העלו נושא המשרדים. עכשיו פתרנו את הבעיה הזאת.
נושא החניות ונושא הממ"דים זה,

אמנון ארבל:

תוספת זכויות בנייה.

עו"ד אורי לומברוזו:

מה?

אמנון ארבל:

תוספת זכויות בנייה.

עו"ד אורי לומברוזו:

יפה.

יוחנן וייצמן:

תקריא שוב את הסעיף ש - ,

עו"ד אורי לומברוזו:

בוא נתחיל מהקומה,

יוחנן וייצמן:

שנייה אורי, תקריא שוב את הסעיף שמדבר על מה יהיה במקרה במקלט,

אמנון ארבל:

בהסכם.

יוחנן וייצמן:

בהסכם, בהסכם.

עו"ד אורי לומברוזו:

סעיף 3.4,

יוחנן וייצמן:

5 אמרתם, כן,

דובר לא מזוהה:

3.4,

עו"ד אורי לומברוזו:

"מוסכם כי שני המקלטים המשותפים שבבניין הם אסור ליזם להיות קניינו, ותמורת זאת יכול היזם בקשה להיתר שתוגש תוספת מרפסות לדירות הבעלים ככל שיאושרו על ידי רשויות המקומיות".

יוחנן וייצמן:

הערות סעיף ש - ,

עו"ד אורי לומברוזו:

משלים הערות, (לא ברור) כן לגבי הרכוש המשותף סעיף 19.5,

יוחנן וייצמן:

כן מספיק לי. בסדר,

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו בעצם יכולים להצמיד הכול, כל מה שלא צמוד כיום לדירות הדיירים ואנחנו יכולים להצמיד. אוקי, אז,

יוחנן וייצמן:

אבל לא דיברת, אתה מסכים איתי שבשלב המשא ומתן של התמ"א לא דובר על, על משרדים בבניין?

עו"ד אורי לומברוזו:

אני לא צריך כרגע,

צחי ברים:

הוא אומר, הוא אומר,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני לא צריך להסכים על כלום. פתרתי את הבעיה,

אמנון ארבל:

כן, הוא ביטל.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני לא צריך להסכים על כלום, אני טוען שאפשר, הם טוענים שאי אפשר, אבל לא צריך להכריע בזה. הוועדה לא צריכה להכריע בזה.

אורטל - מתנגדת:

למה? אם יש היתר בניה זה תוכנית שאתם,

עו"ד אורי לומברוזו:

היא לא צריכה להכריע, ההיתרים למחסנים.

עו"ד בתיה קאופמן:

כמו שאת רוצה, משנים את המחסן.

יוחנן וייצמן:

אתה אמרת שאתה רוצה מחסנים?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן,

יוחנן וייצמן:

ירדת מהמשרדים.

עו"ד אורי לומברוזו:

ירדתי,

דובר לא מזוהה:

כן, הוא הציע.

אמנון ארבל:

הלאה נושא הבא, נושא הבא.

עו"ד אורי לומברוזו:

פתרנו את הבעיה.

יוחנן וייצמן:

שלום.

עו"ד אורי לומברוזו:

הנושא, הנושא הבא בתור שאני אמר שלגבי, הנושא,

אריאל גולן:

זה היה בתיקון פתאום.

עו"ד אורי לומברוזו:

כולם ממחרים היום או לשיירות או הביתה, אז ברור,

יוחנן וייצמן:

אני לשיירות.

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, אז בואו נקצר.

עו"ד בתיה קאופמן:

לא, לשיירות זה לאט.

עו"ד אורי לומברוזו:

אוקי. שם לא ממחרים באמת, שמה זה לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אורי לומברוזו:

אני אומר בשיירות לא ממחרים,

יוחנן וייצמן:

צריך לצאת.

עו"ד אורי לומברוזו:

שיירות עושים לאט.

יוחנן וייצמן:

לא ידעתי שהיושב ראש הקבוע ימלכד אותי פה ככה.

עו"ד אורי לומברוזו:

בוא נדבר על תרומות.

דוברת לא מזוהה:

בעיני חבריך.

עו"ד אורי לומברוזו:

בוא נדבר על קומות, מבחינת קומות, מבחינת קומות, היזם לפי ההסכם רשאי להוסיף 3.5 קומות, בפועל אנחנו מוסיפים כרגע 2 וחצי קומות. בקומה הזאת היא קומה קיימת.

יוחנן וייצמן:

בסכם רשום המספר 3.5?

עו"ד אורי לומברוזו:

3.5, כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אנחנו מבחינת ההסכם רשאים סעיף 2.5 להוסיף 3.5 קומות, הוספנו שתיים וחצי. וזאת קומה קיימת. זה לא תוספת, ואפילו תחשיב אותה כתוספת. היא לצורך העניין הקומה השלישית וחצי, אבל היא לא התוספת, היא קיימת. אנחנו לא מוסיפים, אנחנו בעצם רק משתמשים.

דובר לא מזוהה:

לא הבנתי.

אריאל גולן:

מה שהוא אומר זה כלול,

יוחנן וייצמן:

אפשר להעביר לעורך דין לסיים?

עו"ד אורי לומברוזו:

3.5 קומות על הקיים בפועל אני מוסיף 2 וחצי על הקיים.

אמנון ארבל:

אתה משלים את הקומה ומוסיף עוד אחד, סך הכול אתה מוסיף 4.

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, למה?

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

אורטל - מתנגדת:

זה תלוי שניים וחצי מאיפה.

אמנון ארבל:

הוספת 2.5, סליחה סך הכול 3,

יוחנן וייצמן:

חברים, זה לא ילך, זה לא ילך, יש לכם זכות להשיב.

אמנון ארבל:

אני מבין, אני מבין לבד. תודה, זה 3.

עו"ד אורי לומברוזו:

בסדר, הלאה,

אורטל - מתנגדת:

נכון.

עו"ד אורי לומברוזו:

יפה. גמרנו את בעיית הקומות, נעבור לעניין הממ"דים, בוא נעבור לעניין הממ"דים. עלתה פה טענה שיש פגם כזה או אחר בממ"דים ולכן הממדים לא שמישים ולכן בעצם אין להרוס את המקלטים, כדי שישאר פיתרון נכון. מה היה לתמיכת הטענה הזאת? הציגו לי פה חוות דעת. חוות דעת הזאת קודם כל לא הייתה חלק ממסמכי ההתנגדות, נתחיל בזה, לא צורפה להתנגדות,

יוחנן וייצמן:

הם קיבלו אתמול. נו,

עו"ד אורי לומברוזו:

פעם ראשונה שאנחנו מקבלים אותה, זה היום, לא אתמול, היום, כאן לפני שעה, אפילו לא היום,

אמנון ארבל:

זה משהו שמבוקש בתוכנית.

אורטל - מתנגדת:

אבל רגע סליחה, אבל את זה היזם קיבל באותה דרך שאני קיבלתי.

אמנון ארבל:

שנ, שנייה,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני לא מנהל איתך דו-שיח.

אורטל - מתנגדת:

אל תנהל.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני לא מנהל איתך דו-שיח,

עו"ד בתיה קאופמן:

אורטל, די, מספיק.

יוחנן וייצמן:

אדריכלית אם היית עו"ד היית יכולה, היית יודעת, סליחה שאני מלמד אותך קורסים בעריכת דין, היית יכולה להשיב על זה, אז לא, הוא לא יכול להשיב אלייך.

עו"ד אורי לומברוזו:

אוקי.

צחי ברים:

נו נו.

עו"ד בתיא קאופמן:

עוד מעט,

יוחנן וייצמן:

יש לך זכות תגובה אחרונה. די.

צחי ברים:

באמת אנחנו (לא ברור).

עו"ד אורי לומברוזו:

המסמך שהוגש, המסמך שהוגש לתמיכת הטענות, איננו חוות דעת, איננו חוות דעת הנדסית, לא ערוך כחוות דעת הנדסית, ולא נועד להיות חוות דעת הנדסית שנייה. תראו את המסמך, תכף אתם תקבלו אותו, כי אני רוצה שתקבלו אותו, כי אני רוצה שתראו מה המסמך הזה. זה מסמך שאפילו לא חתום על ידי אף אחד, לא נאמר מתי הוא נערך, לא נאמר על ידי מי הוא נערך. לא נאמר מה כישורים של מי ש - , לא נאמר מה הכישורים של מי שערך אותו.

צחי ברים:

דבר אחד שזה תקני?

עו"ד אורי לומברוזו:

מה?

צחי ברים:

זה עומד בתנאי תקן?

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו אומרים שזה עומד, ואנחנו אומרים שאם יהיו פגמים כלשהם, ממילא אני לא יכול למסור טופס 4, אני לא מקבל, אלא אם כן אני אעמוד בתקנות של הג"ה לגבי הממ"דים, ולכן כל פגם שישנו, אם ישנו יתוקן. יחד עם זאת, אני כן רוצה להגיד לכם מה כן כתוב בחוות דעת הזאת, מה הפגמים שנטענו פה שכביכול בעטיים, אי אפשר לתקן את הממ"דים. בואו נסתכל על כל ההוראות, כל הדברים שנכתבו פה לגבי הממ"דים, שאמרו לנו שאי אפשר לתקן אותם, אי אפשר בשום פנים ואופן.

אורטל - מתנגדת:

חלון אתה יכול.

עו"ד אורי לומברוזו:

אז בואו נראה, חלון או משקוף פלדה ממ"ד לא תקין, יש לבצע צביעה,

אורטל - מתנגדת:

לא, כתוב, יש לך חסימה של מטר של גובה.

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, כן,

אמנון ארבל:

את לא יכולה אבל כל משפט שהוא אומר.

עו"ד אורי לומברוזו:

הלאה, משקוף דלת ממ"ד, צבע מלא, ואחיד, תה תה לא תקין, יש לבצע צביעה. אחר כך דלת ממ"ד, סגירה, נעילה פתיחה לא תקין. יש להתקין DHR. אף אחד לא יודע מה זה אבל זה כנראה דלת הדף רסיסים, משהו כזה, אפשר להתקין, הכול בסדר, יתקינו. הלאה. כתוב לגבי הלאה אני ממשיך, דלת ממ"ד, סליחה. קירות ממ"ד, קירות ממ"ד לא תקין, יש לבצע השלמת טייח, הלאה. ערכת אב"כ לא תקין, צריך להתקין.

יוחנן וייצמן:

בואו נעזוב את הסוגיה הזאת.

עו"ד אורי לומברוזו:

בקיצור, אני יכול,

צחי ברים:

יש משהו, ממה שאמרת שכן יש בעיה?

עו"ד אורי לומברוזו:

רק הדלת הזאת החלפה של הדלת.

אורטל - מתנגדת:

החלון,

עו"ד אורי לומברוזו:

שצריך להחליף אותה, חלון אחד שהוא נמוך מהגובה, מהגובה הקבוע בתקנות, שזה לצורך העניין. לדעתי לא פוסל את הממ"ד הזה מלהיות ממ"ד לצורך העניין, זה, מה?

דובר לא מזוהה:

גם עבירות בנייה בנו.

אמנון ארבל:

אורי, נושא החנייה, בבקשה.

עו"ד אורי לומברוזו:

יפה, נושא החנייה.

יוחנן וייצמן:

זה תסביר לנו בכלל,

עו"ד אורי לומברוזו:

בעוונותיו, בעוונותיו, אני גם טיפלתי בתוכנית האפרסמון. תוכנית האפרסמון הוגשה על ידי הוועדה.

אמנון ארבל:

פינוי בינוי?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, גם על ידי הוועדה המקומית, היא לא רק תוכנית של היזם, שם זה של מימושים. תוכנית שהייתה בוועדה המחוזית, תוכנית שהתנגדו אליה, הדיירים שיושבים פה על ידי נציגים או כאלה אחרים התנגדו אליה, וטענותיהם נשמעו בעניין החניה ונקבע במפורש שכנגד כל חניה שקיימת לבניין הזה, שתיגרע מהבניין הזה, תותקן חניה תת קרקעית בחניון התת קרקעי של רחוב האפרסמון, וזה קבוע היום בתקנון המתוקן בסעיף 6.5 של התקנון המתוקן זה נכתב, ולכן הבעיה הזאת גם קיבלה מענה ולכן אני לא מבין את הטענה הזאת. אני לא מדבר על כך שגם לפי מה שקראתי פה, כל השטחים שאינם צמודים היום לדיירים שייכים לי, הם לא של הדיירים. כלומר אותה אותו משולש שהם מצביעים עליו ואומרים - פה אנחנו היינו יכולים אולי לעשות חניה. זה שלי, זה לא שלהם, זה נגרע מהם בהסכם, אז לכן גם בעיית החניה.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר לך סתם, יכול להיות שיש לכם כזה הסכם, הוועדה המקומית לא אוהבת, כן, ולפעמים גם לא מאשרת.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל ליבנו לא היה גס בדיירים, הרי בתוכנית של אפרסמון ניתן מענה לבעיה של הבניין הזה, והם התנגדו ונשמעו וניתנה החלטה גם. אז לכן אני בא ואומר.

יוחנן וייצמן:

זה בסדר, כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

לכן אני בא ואני אומר חבר'ה, זה, זה ניתן.

אמנון ארבל:

ברור.

עו"ד אורי לומברוזו:

עכשיו אנחנו הוספנו בסך הכול שימו לב, בכל התכנית הזאת אנחנו מוסיפים יחידת דיור אחת, אחת בודדת,

דוברת לא מזוהה:

איפה?

עו"ד אורי לומברוזו:

בגג, לכן גם בעניין הזה תבינו את הפרופורציות, אנחנו בסך הכול מוסיפים יחידת דיור אחת. בכל (לא ברור) שאנחנו מנהלים פה בסיפור הזה.

אמנון ארבל:

למה צריך להוסיף יחידת דיור אחרי תמ"א?

עו"ד אורי לומברוזו:

מה זאת אומרת?

אמנון ארבל:

אני שואל,

עו"ד אורי לומברוזו:

למה צריך להוסיף? למה לא?

אמנון ארבל:

כן, שאלתי אותו לא אותך,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא,

דובר לא מזוהה:

אדם רוצה להרוויח.

אורטל - מתנגדת:

לתת לאנשים.

אמנון ארבל:

למה? הפרויקט לא, לא כלכלי?

עו"ד אורי לומברוזו:

מותר לי, אמר, מותר היה לי לפי ההסכם איתם 20 יחידות דיור.

אמנון ארבל:

אני שואל, מה זה, אני לא מדבר על ההסכם. שאלתי תכנונית אבל,

עו"ד אורי לומברוזו:

שיקולים, שיקולים כלכליים של היזם.

אמנון ארבל:

אז שאלתי.

עו"ד אורי לומברוזו:

בסדר, אז ענית.

אמנון ארבל:

אוקי,

עו"ד אורי לומברוזו:

אוקי שיקולים כלכליים,

יוחנן וייצמן:

יכולת גם לענות על עקרונות הציפוף לייצר,

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אני אומר,

יוחנן וייצמן:

זה גם, (לא ברור), למה? אישרו לנו 30 קומות,

עו"ד אורי לומברוזו:

היזם,

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל הוא היה יכול לבנות שם 4 יחידות דיור,

עו"ד אורי לומברוזו:

היזם, היזם, בסדר נעזוב את זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, עזוב, הלאה.

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, אז אני חושב שבמישור התכנוני, במישור התכנוני, אנחנו ענינו על ההתנגדויות.

אמנון ארבל:

אוקי,

עו"ד אורי לומברוזו:

עכשיו יש פה הרבה התנגדויות שהן התנגדויות שנוגעות לכללי האתיקה, או לליקויי בניה. או לצורך העניין, טענות חוזיות או לנושא ש - , נושא ייצוג שבינם לבין עורך דין הדיירים או לכל מיני נושאים, שהם לא מונחים על שולחנה של הוועדה הזאת.

אריאל גולן:

המעקות החיצוניים שנבנו לפני שהתוכנית אושרה, לפני שההיתר. מה זה?

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אני אומר, אני האמת, לא הייתי מודע לזה,

אריאל גולן:

איך?

עו"ד אורי לומברוזו:

לא הייתי מודע לזה. אבל אני ראיתי עכשיו מה שאתם ראיתם ואני. אבל כן,

אמנון ארבל:

זה אגב צילום מלפני שנה. אני חייב להגיד מה המצב היום,

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל כן,

אמנון ארבל:

אבל זה צילום לפני שנה.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל כן ראיתי,

אמנון ארבל:

(לא ברור)

עו"ד אורי לומברוזו:

כן קיבלתי עכשיו מהיזמים, סליחה, כן, קיבלתי מהיזמים דבר אחד, שהוא בעצם כתב התחייבות שניתן לפיקוח העירוני, שהיזם התחייב שלא לבנות את התקרה, ובמידה וכמובן לא יינתן או לא תאושר התוכנית, אז הוא יבצע הריסה. כלומר כן הייתה פה מעורבות של הפיקוח העירוני. זה לא דבר שעבר מתחת לרדאר, ואף אחד לא ידע, כולל הוועדה המקומית, ולכן צריך להבין שזה משהו שנכון. אני מסכים, ואמי יגיד לי שזה לא תקין, אני מסכים שזה לא תקין, קודם צריך.

צחי ברים:

לא צריך את אמי שזה לא תקין.

עו"ד אורי לומברוזו:

מה?

צחי ברים:

לא צריך את אמי שזה לא תקין.

אמנון ארבל:

זה טעם החוק.

צחי ברים:

אבל אני רוצה לשאול אותך,

אמנון ארבל:

אפילו אני לא,

צחי ברים:

בהסכם יש לנו 3.5 קומות?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן,

צחי ברים:

היא אומרת שכשאת עשית את החוזה כבר אז בדעתך הייתה להגיש היתר להגיע לזה?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, בוודאי,

עו"ד בתיה קאופמן:

אז למה לא הגשת?

צחי ברים:

ולמה לא? רגע,

עו"ד בתיה קאופמן:

סליחה.

אריאל גולן:

הוא יסיים, אחרי זה אתם.

אמנון ארבל:

אתם פשוט לא היה להם זכות תגובה בסוף, אם תעצרו כל הזמן,

צחי בריס:

בדיוק,

אמנון ארבל:

חבל.

עו"ד בתיה קאופמן:

סליחה.

יוחנן וייצמן:

בעצם החלוקה הזו הייתה בשביל פעם ראשונה תמ"א?

עו"ד אורי לומברוזו:

יש מה שנקרא תמ"א תב"ע,

אמנון ארבל:

לא, הוא מיצה את מה שהוא יכול.

עו"ד אורי לומברוזו:

מיציתי את התמ"א, ואני מבקש עכשיו מכוח התב"ע.

יוחנן וייצמן:

אתה יודע כמה תוכניות כאלה יש פה היום?

עו"ד אורי לומברוזו:

יש פה אינסוף תוכניות כאלה.

צחי בריס:

רציתי לשמוע אותו, שזה הייתה כוונתו, זה הכול. בסדר.

עו"ד אורי לומברוזו:

שתיים, אני שוב אומר כמה דברים כלליים,

מיכל כהן:

זה שחמט מה שהוא עשה.

אורטל - מתנגדת:

נכון, נכון,

עו"ד אורי לומברוזו:

כמה דברים כלליים, ששוב אני חושב שזה לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני שוב אומר, אני לא חושב שזה עניינה של הוועדה הנושאים החוזיים. גם לא נושא של ליקויי בנייה, גם לא נושא של, לצורך העניין, גם לא נושא של, של ההתקשרות החוזית. אבל אני כן אומר כמה דברים בשביל, כי אני לא יודע איך הוועדה נותנת משקל כן או לא. אם תגידו לי שזה מיותר, אני לא.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הוועדה רוצה להבין שלא נעשה עוול.

עו"ד אורי לומברוזו:

אוקי, אז אני אומר ככה, קודם כל הדיירים מיוצגים על ידי עורך דין דיירים. עורך דין הדיירים מייצג אותם. עורכת הדין, חברתי פה מייצגת בהתנגדות, אבל עדיין בנושאים שנוגעים לתמ"א יש עורך דין דיירים. היא לא מייצגת את הדיירים בתמ"א, היא מייצגת.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שאתה גורם עוול במה שאתה אומר.

עו"ד אורי לומברוזו:

יפה, אז עכשיו, יפה. היא מייצגת בהתנגדות. עכשיו נושאים מסחריים, נושאים מסחריים שבין היזם לבין הדיירים, זה מול עורך דין הדיירים ולא מול עורך דין התנגדויות.

דובר לא מזוהה:

יזמים.

עו"ד אורי לומברוזו:

ולכן בעצם לא היה צורך לפנות לעורך דין המתנגדים, כי זה עניינו של עורך הדין הדיירים, יש ויכוח מסחרי, שמעתם אותו, כן, תוסיפו לנו, לא תוסיפו לנו כמה תוסיפו לנו. אם תוסיפו לנו זה לא עניין להתנגדויות, זה עניין מסחרי שמתנהל בין הצדדים, ולצורך העניין הכתובת היא לא עורך דין המתנגדים, ואין שום בעיה בזה שזה יתנהל גם בין היזם ישירות לבין הדיירים.

יוחנן וייצמן:

זה אין בעיה, ברור.

עו"ד אורי לומברוזו:

מפני שמותר לצדדים גם לדבר ללא מייצגים,

יוחנן וייצמן:

בזה אתה צודק.

עו"ד אורי לומברוזו:

לכן גם שם אין שום בעיה, לא אתית, ולא לא אתית.

אריאל גולן:

אנחנו לא וועדת אתיקה.

עו"ד אורי לומברוזו:

חופש ההתקשרות,

יוחנן וייצמן:

אתה קצת כן מפחיד אותי שאתה, אני מדבר על פרויקטים אחרים. בוא נדבר על הפרויקט הזה כי אתה לא פעם. זה לא הפרויקט היחיד שאתה מדבר עליו, שבעצם כן. אני לא מנסה להתווכח, להתנסח בזהירות שעורך דין דיירים אולי לא תמיד טובת הדיירים לנגד עיניו.

עו"ד אורי לומברוזו:

אי אפשר לחשוד.

דובר לא מזוהה:

אי-אפשר להגיד את זה.

עו"ד אורי לומברוזו:

אי אפשר לחשוד בעורך דין יוסי תוסיה, בעו"ד דין סליחה אלי תוסיה כהן, הוא מייצג רק דיירים, הוא לא מייצג יזמים.

אורטל - מתנגדת:

אבל מי שמשלם זה היזם.

עו"ד אורי לומברוזו:

הוא מייצג רק דיירים.

עו"ד בתיה קאופמן:

בתור מי שקיבל ממנו (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

חברים, זה לא ילד,

ישראל קלרמן:

רגע, רגע, לא הויכוחים האלה, אבל היושב ראש מבקש. בעדינות, שנייה תנו רגע לאורי לסיים, ואז תענו.

עו"ד בתיה קאופמן:

של עו"ד תוסיה כהן,

ישראל קלרמן:

אורי בבקשה, יוחנן. תנהל את הדיון, אני לא יכול ככה לשמוע את כל הצעקות האלה.

אמנון ארבל:

אבל לא, את לא מסבירה עכשיו, את מסבירה כשיהיה לך זכות תגובה,

יוחנן וייצמן:

אמי אמר לכם מקודם, הגבתם, אז יללה, כשהוא מסיים את הדברים, אתם יוצאים החוצה לא מדברים אחרי זה?

עו"ד בתיה קאופמן:

לא,

אמנון ארבל:

אז די,

יוחנן וייצמן:

אז בסדר, אז תנו לה גם.

עו"ד בתיה קאופמן:

טוב.

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אני אומר שוב, עו"ד תוסיה כהן,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) את ההתנגדות,

עו"ד אורי לומברוזו:

מה עכשיו דיירים. הוא לא מייצג יזמים, הוא מייצג בהרבה מאוד פרויקטים פה בעיר. אני לצורך העניין אני מוצא את עצמי שאני נאלץ להגן על כבודו, כי הוא לא נוכח פה.

יוחנן וייצמן:

נכון,

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל אני אגן על כבודו, אני אגן על כבודו. אני חושב שכבודו במקומו מונח. עכשיו אני אומר, כך, אומרים לי פה שמעתי בחצי און, משלמים לו היזמים, רבותיי, בכל תוכניות התמ"א ובכל תוכניות הפינוי בינוי, היזמים משלמים לדיירים, שימו לב.

יוחנן וייצמן:

הדבר היחיד שלא ענית לנו.

עו"ד אורי לומברוזו:

משלמים לדיירים והדיירים בוחרים לעצמם עורך דין. היזם לא בוחר לדיירים את העורך דין. הם בחרו את העורך דין, אז הם לא יכולים לבוא היום בטענות לעצמם, על למה בחרנו את יוסי תוסיה, את אלי תוסיה כהן.

דוברת לא מזוהה:

אלי.

עו"ד אורי לומברוזו:

הם בחרו אותי,

יוחנן וייצמן:

תגיד לי הגינה שמה,

עו"ד אורי לומברוזו:

יכלו לבחור מישהו אחר. יש מספי עורכי דין דיירים בעיר הזא.

יוחנן וייצמן:

אורי, אתה או האדריכל פנט, הגינה שטוען הבחור שם בסוף, אני שכחתי את שמו.

חנן צוריאל:

חנן.

דוברת לא מזוהה:

חנן צוריאל.

עו"ד אורי לומברוזו:

שלנו.

יוחנן וייצמן:

הגינה, הגינה שלכם?

עו"ד אורי לומברוזו:

שלנו,

יוחנן וייצמן:

היא חלק מהרכוש המשותף?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, כן, זה שלנו לפי ההסכם.

חנן צוריאל:

עליו בשום מצב.

יוחנן וייצמן: הוא לא היה מוצמד אליו, הבנתי. קיבלתי תשובה, בסדר.

חנן צוריאל:

זה כרם נבות, הרצחת וגם ירשת, זה פשוט נוכלים, רמאים,

יוחנן וייצמן:

בסדר, טוב.

חנן צוריאל:

גנבים גולנים, אין לי איך לתאר את האנשים האלה.

אמנון ארבל:

זה לא עוזר, אתה לא עוזר לא לעצמך ולא לדיון.

חנן צוריאל:

אם הוא אומר שזה שלהם.

עו"ד אורי לומברוזו:

כן. היא קיבלה את ההסכם,

צחי ברים:

אני רק נותן לכם טיפ קטן.

אמנון ארבל:

סיימת?

צחי ברים:

אל, אל,

עו"ד אורי לומברוזו:

סיימתי.

צחי ברים:

כן, כן, אל תיכנסו עכשיו לכל זה, תענו נקודתית על זה,

עו"ד בתיא קאופמן:

אז אני, אני, כן,

צחי בריס:

יהיה גם,

אמנון ארבל:

שנייה,

עו"ד בתיא קאופמן:

אני משיבה לדבריו של חבר,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, ברור.

אמנון ארבל:

כן, יש לי שתי שאלות לפני שאתם,

עו"ד אורי לומברוז:

שנייה אחת,

אמנון ארבל:

מה?

עו"ד אורי לומברוז:

רק על ההמלצה של מהנדס העיר.

דובר לא מזוהה:

רק הערה, הערת אחת.

יוחנן וייצמן:

תשאיר את זה לאחרי זה, בסדר? ניתן לך.

אמנון ארבל:

אין לו אחרי זה.

יוחנן וייצמן:

לא, אחרי זה בסדר, סליחה.

דובר לא מזוהה:

במקצועי.

אמנון ארבל:

אין לו אחרי זה.

יוחנן וייצמן:

אני מדבר על המקצועי, לכן רציתי. לא, לא, יש בן אדם לחברו, יש בן למקום, בסדר אנחנו אתכם.

דובר לא מזוהה:

אז לדבר או לא?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

יש לך זכות תגובה אחר כך, אז זה.

יוחנן וייצמן:

זכות תגובה.

יצחק פנט:

בסעיף 8 להמלצה, כתוב שכפי שנכתב בהמלצת מהנדס העיר לדיון בהפקדה, היות והתכנית שאושרה במסגרת תמ"א/38 לפי התוספת,

יוחנן וייצמן:

כן, הבנו.

יצחק פנט:

של שתיים וחצי קומות,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

יצחק פנט:

מיצתה את התוספות,

אמנון ארבל:

כן,

יצחק פנט:

ולא הציעה הפרשות ציבוריות ו/או תרומה למרחב. לכן התוספת הקומה החדשה תבוטל. טוב, תראו,

אמנון ארבל:

זה הייתה המלצה בהפקדה אגב.

יצחק פנט:

נכון, היה המלצה הזאת כבר בדיון להפקדה,

יוחנן וייצמן:

הבנו. בסדר.

יצחק פנט:

ההמלצה הזאת נמחקה ובהסכמת אמי ארבל, היה לנו על זה תכתובת,

אמנון ארבל:

שמה?

יוחנן וייצמן:

הבנו הכול, בסדר, אמי, זה מיותר, פנט, מיותר הבנו.

יצחק פנט:

בוא תראה את התכתובת.

אמנון ארבל:

יש לי אותה.

יוחנן וייצמן:

אחרי שיח ארוך בנושא.

יצחק פנט:

(לא ברור) בסדר, ובדיון,

אמנון ארבל:

תיכף אני אבוא לראות, אוקי.

יצחק פנט:

תיכף תראה, מה הנקודה? הנקודה היא, שאנחנו מציעים תרומה לציבור וגדולה. מגרש החניה הולך לתוכנית הפינוי הבינוי. העירייה ביקשה,

אמנון ארבל:

זה לך שלך אבל,

יצחק פנט:

יש לנו זיקות הנאה לשמה, אין לנו חנייה אחרת.

עו"ד בתיה קאופמן:

זה חזקה,

אמנון ארבל:

בוא נראה לטובת הציבור.

יוחנן וייצמן:

לפחות לא בתוכנית הזאת.

יצחק פנט:

שנייה, שנייה, בוא אמר, אני לא רוצה לייצר,

אמנון ארבל:

אני תיכף אבוא לראות,

יצחק פנט:

אני חייב שתראו את זה.

אמנון ארבל:

אין בעיה,

יצחק פנט:

בדיון להפקדה, הסעיף הזה ירד. איך זה חוזר פתאום עוד הפעם? אני לא יודע.

אמנון ארבל:

זה הייתה החלטת הוועדה, ולא (לא ברור), אני אבוא לראות, הבנתי.

יוחנן וייצמן:

מהנדס העיר הוא ילד גדול, הוא יכול לכתוב מה שהוא רוצה,

אמנון ארבל:

אני רק, לפני שאתם משיבים, וכמו שנאמר פה,

דוברת לא מזוהה:

זה חצי,

אמנון ארבל:

רגע, יש לכם זכות תגובה לדברים שהוא אמר, לא לפתוח את הכול, ואין צורך לחזור. אני רוצה שתתחילו רגע, אם כן, השאלה שהם דיברו פה. יש כרגע, אין מחלוקת שיש הסכם ביניכם.

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

אמנון ארבל:

בהסכם נאמר פה שני דברים, אחד שבהסכם מותר לבנות שלוש וחצי קומות ואתם כרגע מתנגדים לקומה השלישית, בעצם אתם תסבירו. ושתיים גם רשום גם על גבי המקלטים, וגם כל שאר, לא יודע אם זה בסדר שחתמתם על זה, אבל חתמתם על זה, שכל השטחים המשותפים שהם לא של הדיירים צמודים אליו גם כן. אז אם תתחילו בשני הדברים האלה בבקשה. בסדר.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני רוצה להתחיל מדבר יותר חשוב, וזה עו"ד תוסיה כהן, כי אני נשאר בליבי.

אמנון ארבל:

אוקי,

עו"ד בתיה קאופמן:

אוקי, בסדר. עורך דין תוסיה כהן.

יוחנן וייצמן:

חבל שאנחנו עושים את זה פה,

עו"ד בתיה קאופמן:

לא, זה לא חבל, לא חבל,

יוחנן וייצמן:

כי אנחנו,

אמנון ארבל:

הוא לא פה.

עו"ד בתיה קאופמן:

אז אני אקדיש עוד 20 שניות.

יוחנן וייצמן:

כבר עשיתי שגיאה שקטעתי מקודם, את לומברוזו בנושא הזה.

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל אני בכל זאת מחזירה את ה - , את שמו הטוב,

אורטל - מתנגדת:

כן,

עו"ד בתיה קאופמן:

הוא עושה.

אורטל - מתנגדת:

הוא שמו הטוב.

עו"ד בתיה קאופמן:

עו"ד תוסיה כהן, לא פעל בניגוד לאינטרס הדיירים. בשלב מסוים הוא אמר - אני עייף, מרים ידיים, מעביר את הייצוג לחברתי לגבי ההתנגדות. אני חברתי, אני פה. אני עשיתי את הדרך הזאת על ידי ישיבה משותפת עם עורך דין תוסיה כהן והדיירים, שאחרי הישיבה שלו היו יכולים לבחור אותי או מישו אחר, בחרו אותי ולכן אני כאן.

אמנון ארבל:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

עו"ד בתיה קאופמן:

אז תוסיה כהן בכלל לא שייך, כל מה שנאמר ולא נאמר.

צחי ברים:

כי עכשיו את העניין (לא ברור).

עו"ד בתיה קאופמן:

ואני חושבת שאנחנו חברים באותה מידה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה, בסדר. יללה, אז טוב, דרך אגב טוב שאמרת.

עו"ד בתיה קאופמן:

אוקי. עכשיו אני רוצה לדבר על ציר הזמן. נכון שיש פה מהלך של תמ"א תב"ע. אוקי, אבל יש גם יחסי אמון עם דיירים, אנחנו מתנהלים על התוכנית הזאת מ - 2017, דרך 2022 תחנת ביניים ועד היום. תוכנית השינויים מוגשת רק השנה. הדיירים האלה כבר עברו שלוש מלחמות בלי ממ"ד ובלי מקלט, כי במקלט יש בלוקים ונכון שצריך לעשות תיקוני צבע, אבל לגבי חלק מהם אין להם דלתות לממ"ד, בשלוש המלחמות האחרונות. יש איזה גבול גם לסיבולת ולסבירות של אנשים שנמצאים בתוך פרויקט בנייה ארבע שנים. ועכשיו יש להם עוד שנה וחצי, כי לא נזכרו לעשות את הכלכליות הזאת.

דובר לא מזוהה:

לא, לא, זה ממש לא.

אמנון ארבל:

למה אתם לא מבינים,

יוחנן וייצמן:

יש לי שאלה אליך, אולי תגידי לי וזה יהיה קל. אם תנאי למתן תוקף, למתן תוקף? לא לזה, יהיה לסדר לכם את הבעיות? לא טופס 4 ולא סיפורים, העליתם טענות של בעיות בתוך הדירות שלכם. אני אשאל אותם אם הם מסכימים, וזה, יישר פה קצת את ההדורים. את הבעיות הנקודתיות שיש לכם בדירות, ויש בעיות. אני מאמין שיש בעיות, בוא נעשה את זה תנאי למתן תוקף אם הם מסכימים, זאת אומרת אם לא, אז הוועדה תשב על זה אחרי זה, אבל בהנחה שיש הסכמה סביב השולחן, אז, יכול להיות שפתרנו חלק גדול מהבעיה.

דוברת לא מזוהה:

צריך את הסכמת כל הדיירים,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני רוצה, זאת אומרת הרי, זה פחות או יותר ישבנו בוועדה של ההסכמות. אני נוטה לכיוון כשזה, אבל יש לי 11 לקוחות, או 10 לקוחות כרגע, תלוי (לא ברור) את האחרון או לא, שאני צריכה שם (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד בתיה קאופמן:

אז לכן אני פתחתי את דברי, במקור, קודם כל אני מייצגת את המתנגדים, אבל יש הרבה 10 אנשים לא שלי. אוקי, יש 19,

צחי ברים:

את תדברי על הדברים שלך, לא על דברים של אחרים.

עו"ד בתיה קאופמן:

לא, שנייה, שנייה, אני חושבת שיש פתרון, אני אומרת מה שאמרת פלוס נקודה. אני חושבת שבמקום לעשות את זה כתנאי למתן תוקף, צריך לתת ארכה של 30 יום, להגיע להסכמים,

צחי ברים:

לא, זה לא,

עו"ד בתיה קאופמן:

20 יום, או שעתיים, רגע, רגע שנייה, אני אגמור. אני אומרת, הרי אני יושבת פה עם הלקוחות שלי המתנגדים, אבל השאלות הללו הן קשורות גם לקניין, וצריך לשבת עם האחרים שהם לא לקוחות שלי בכלל, אולי עו"ד תוסיה כהן, הוא עדיין שלהם, אני לא יודעת, זה דבר אחד. ודבר שני, התנאי, אני מניחה שאחד התנאים יהיה מה שאמרת, שאתה באמת הולך על המחסנים וזה לא חוסם,

צחי ברים:

אבל גברת.

יוחנן וייצמן:

סיימנו, סיימנו, הנושא הזה אחר כך. לא,

עו"ד בתיה קאופמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

סיימנו את הנושא,

צחי ברים:

אבל את אומרת,

יוחנן וייצמן:

תמשיכי לדבר,

צחי ברים:

את אומרת שעברו שלוש מלחמות, כבר בלי ממ"דים, ואת מציעה עכשיו שידחה את זה עוד זמן,

אורטל - מתנגדת:

עוד שתי מלחמות?

עו"ד בתיה קאופמן:

שנייה, הוא שואל אותי, אז אני אומרת,

אורטל - מתנגדת:

נו באמת.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני לא אמרתי דחה,

צחי ברים:

שלוש,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני אומרת, בוא נשב לדבר על ההסכמות קצת יותר,

צחי ברים:

אז שואל אותך היושב ראש, האם את מוכנה שהדבר הזה,

עו"ד בתיה קאופמן:

שאני לא יכולה,

צחי ברים:

אם יהיה תנאי למתן תוקף בשביל שיהיה את הממ"דים, שאת מדברת.

עו"ד בתיה קאופמן:

אז אני אומרת,

צחי ברים:

(לא ברור) הזמן,

עו"ד בתיה קאופמן:

שעל פניו זה נשמע לי דברים נכוחים והגיוניים, אבל יש לי עשרה דיירים לקוחות, שאני רוצה להתייעץ איתם, אם זה משביע את רצונם. אז אני זקוקה לא לשלושה, לא לחודש, אני צריכה ל – 5 שעות, יומיים,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עו"ד בתיה קאופמן:

ליום ראשון, להגיד מה אני אומרת על זה,

צחי ברים:

בוא נמשיך הלאה, כן.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני רוצה להפנות למשהו קטן, שאולי הוא קצת פרובוקטיבי, לגבי הקטע הזה של המרפסות, אני רוצה להגיד לכם, אפרופו הצעת הפשרה שקיבלנו, לא חושפת את הפרטים, צריכים לשלם על המרפסות האלה, שהרגע אמרנו שזה מה שמקנה לו את הקניין, אז זה דבר שאתם צריכים לבדוק בעצמכם, ולכן זה לא תכנוני, אבל איך אתם, כאילו הצעת הפשרה שהצעתם זה לא ישלמו על המרפסות שאתם צריכים,

יוחנן וייצמן:

ממילא אתם חייבים אותם.

אורטל - מתנגדת:

נכון, ממילא,

דוברת לא מזוהה:

אז מאיפה הכנסתם 35?

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

דוברת לא מזוהה:

קראנו, קראנו,

עו"ד בתיה קאופמן:

קראתי את הסעיף,

דוברת לא מזוהה:

קראנו יחד איתו,

עו"ד בתיה קאופמן:

קראתי את הסעיף,

עו"ד אורי לומברוזו:

בסדר אנחנו לא,

עו"ד בתיה קאופמן:

ואני מסתפקת בזה, כרגע אם זה שאני אומרת אני רוצה זמן לחשוב על ההצעה שהיא על פניו מעניינת,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד בתיה קאופמן:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

הלאה, יש עוד מישהו שרוצה להגיב?

אמנון ארבל:

לא נתתם לי תשובה רק לגבי מה ששאלתי. לגבי ההסכם, לגבי ה- 3.5 וכל ה- ,

עו"ד בתיה קאופמן:

לגבי ה- 3.5,

יוחנן וייצמן:

3.5 זה גם,

עו"ד בתיה קאופמן:

מאיפה סופרים?

אמנון ארבל:

אתם פה מתנגדים, למה שכתוב בהסכם.

אורטל - מתנגדת:

אז רגע, זה כבר מאיפה סופרים, אני רוצה להבין מאיפה סופרים את ה- 3.5 קומות האלה,

אמנון ארבל:

תוספת שהוצגה,

אורטל - מתנגדת:

כן, אבל מאיפה הוא סופר אותה?

יוחנן וייצמן:

מהגג.

אמנון ארבל:

היה בניין קיים ובנו עליו קומות, אני מתחיל משם,

אורטל - מתנגדת:

3.5, אבל רגע, אנחנו, אנחנו , זה באמת משהו (לא ברור) מבינתנו, אני רוצה, ברגע שעושים תמ"א, שנייה, תמ"א, אנחנו סגרנו על תמ"א, אנחנו לא אמרנו תב"ע.

אמנון ארבל:

אבל בהסכם שהוא,

אורטל - מתנגדת:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

הוא החתים אתכם על משהו אחר,

אמנון ארבל:

אתם חתומים על חוזה, בסוף חוזה הוא מחייב גם אתכם,

אורטל - מתנגדת:

אין בעיה, אבל,

אמנון ארבל:

רגע, בחוזה נאמר פה, ואתם לא סותרים את זה, שמותר עדיין לבנות 3.5 קומות, היזם כרגע מבקש לבנות, להבנתי אפילו פחות אולי מ – 3.5, אבל ניח 3.5, ואתם מתנגדים לזה, למרות שאתם חתומים על ההסכם.

אורטל - מתנגדת:

לא, אני אסביר לך למה, כי אנחנו כשהציגו לנו את הפרויקט הזה,

אמנון ארבל:

אבל זה לא משנה את חתומה על הסכם,

אורטל - מתנגדת:

אוקי,

אמנון ארבל:

מה זה משנה?

אורטל - מתנגדת:

רגע,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני מדברת על אפקט ההסתמכות,

אורטל - מתנגדת:

מהתחלה, מהתחלה,

אמנון ארבל:

אבל אם את מייצגת דיירים שחתמו על הסכם,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני מבינה את מה שאתה אומר,

אמנון ארבל:

שמותר לבנות 3.5 קומות, ואתם כרגע מתנגדים לקומה השלישית.

אורטל - מתנגדת:

אני מבינה, אבל,

עו"ד בתיה קאופמן:

אין לי מה להוסיף.

אורטל - מתנגדת:

אני רוצה להבין משהו,

אמנון ארבל:

כן,

אורטל - מתנגדת:

אנחנו כשחתמנו,

עו"ד בתיה קאופמן:

מהתחלה כנראה,

אורטל - מתנגדת:

הראש של היזם, היה בקטע של לעשות 3.5 קומות, אנחנו הסתמכנו,

אמנון ארבל:

ברור,

אורטל - מתנגדת:

רגע, רגע, רגע,

אמנון ארבל:

זה מה שכתוב.

אורטל - מתנגדת:

אנחנו, רגע, אנחנו הסתמכנו, הרי שוב בעירייה, שבעצם ההיתר בנייה שיהיה 2.5 קומות, ולנו, לנו הוסבר תמ"א, אני אז לא הייתי בתמונה, מודה אבא שלי היה בתמונה, לא בדקתי, לא יודעת,

אמנון ארבל:

אבל זה לא משנה יש לך,

יוחנן וייצמן:

זה לא הפרויקט הראשון בעיקר שעובד,

אורטל - מתנגדת:

נכון,

דובר לא מזוהה:

אבל הסכם לפי ההיתר גם, לא?

אורטל - מתנגדת:

אבל,

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

אם אתה עכשיו חותם איתי, אם אתה עכשיו חותם איתי על הסכם, כן?

יוחנן וייצמן:

ברור,

אמנון ארבל:

חותמים שאפשר מותר לבנות 3.5 קומות על הבניין, אז הוא בונה 2.5 בתמ"א, כי זה מה שהיה מותר לו, ועכשיו רוצה להוסיף את הקומה השלישית.

חנן צוריאל:

אני מבין אותך, אבל לפי ההסכם, הוא בהיתר הראשון שהוא קיבל לא היה,

אמנון ארבל:

זה לא משנה,

צחי ברים:

לא משנה,

אמנון ארבל:

נכון,

צחי ברים:

יש לו את הזכות אבל,

אמנון ארבל:

אבל עכשיו הוא הגיש את הקומה הזאתי,

חנן צוריאל:

שהוא יכול אחרי כמה שנים

צחי ברים:

לא,

אמנון ארבל:

מה זה? אבל כתוב בהסכם 3.5 קומות.

אורטל - מתנגדת:

אוקי, הבנו, את זה הבנו. עכשיו עוד משהו, הפרוטוקול מסירה הזה, זה פרוטוקול פיקוח את הדיירים,

יוחנן וייצמן:

הבנו, הבנו,

אורטל - מתנגדת:

שזה,

יוחנן וייצמן:

הבנו את זה גם,

אורטל - מתנגדת:

רגע שנייה, רק אני רוצה לענות לו מבחינה טכנית שלהחליף לדלת רסיסים, זה לפרק את כל המשקוף, ולהביא דלת חדשה, ולצקת אותה, זה לא, לא, הוא אמר שזה צ'יק צ'יק להחליף אותה,

אמנון ארבל:

בסדר,

עו"ד בתיא קאופמן:

החלון זה אותו סיפור, הוא היה יכול לעשות,

יוחנן וייצמן:

זה לא על חשבונכם, זה על חשבוננו.

אורטל - מתנגדת:

אוקי,

אמנון ארבל:

הוועדה לא מטפלת בדברים כאלה,

אורטל - מתנגדת:

לא, שנייה,

אמנון ארבל:

בסדר.

אורטל - מתנגדת:

בסדר, אבל אתם צריכים, אני לא בטוחה שאפשר לתקן את הממ"ד, וזה יהיה ממ"ד חזק ותקני, אבל,

צחי ברים:

אז הוא לא יקבל טופס 4,

אורטל - מתנגדת:

אז, אני לא בטוחה, יכול להיות שהוא יקבל, אני אומרת לך שע"פ החוק, הממ"ד שלו (לא ברור), זהו.

יוחנן וייצמן:

כמה וועדות יש?

מיכל כהן:

יש לנו עד ה – 5.

צחי ברים:

אי-אפשר לקחת החוק,

יוחנן וייצמן:

שתי וועדות יש או שלוש?

מיכל כהן:

שבוע הבא יש,

ישראל קלרמן:

ועוד שתיים, ועוד שתיים.

צחי ברים:

מי שנתן לו,

אורטל - מתנגדת:

כמה דירות, ואתה תראה שהממ"דים,

עו"ד בתיה קאופמן:

הוא יש לו זמן לטופס 4, עכשיו הוא רוצה, אני עכשיו,

אורטל - מתנגדת:

אוקי.

צחי ברים:

(לא ברור) עוד שנה וחצי, כי את אומרת,

אורטל - מתנגדת:

ולגבי,

צחי ברים:

אני שואל אבל, יוחנן, אני שואל עוד שאלה,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני מסכימה איתך,

אמנון ארבל:

רגע, אפשר, אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

אמי מציע הצעה, שדיברנו בינינו,

אורטל - מתנגדת:

כן.

עו"ד בתיה קאופמן:

מה ההצעה?

יוחנן וייצמן:

תציע את זה אתה,

אמנון ארבל:

לא, התחלתם בדיון, ואמרתם שהיה, היה ביניכם דיוני, וגם שמעתם חלק ממה שהיה היום, אתם רוצים שהוועדה לא תקבל החלטה, תיתן לכם 30 יום, לדבר אחד עם השני, לנסות להגיע להסכמות,

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה חוזר לפה ב – 21 לאוגוסט, מה?

ישראל קלרמן:

ב – 21 זה חוזר, אמי,

יוחנן וייצמן:

4 ימים? שבועיים, רגע היא אמרה כמה שעות, לוועדה הבאה, הוועדה הבאה בעוד שבועיים, לשבץ את זה,

אמנון ארבל:

אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

לוועדה הבאה עיוור, אתם מביאים הסכמות עד הוועדה הבאה?

דובר לא מזוהה:

רגע רק שנייה, אמי, שנייה אחת.

יוחנן וייצמן:

דיון פנימי, גמרנו,

צחי ברים:

רגע, רגע, הוא רוצה שנייה,

יוחנן וייצמן:

היה פה, ונקבל החלטה,

עו"ד אורי לומברוזו:

שנייה יוחנן, דבר היזם.

יוחנן וייצמן:

הוא היזם, בסדר,

עו"ד אורי לומברוזו:

גם היזם.

יחיאל:

אני חייב להגיד משהו, אני בדרך כלל,

יוחנן וייצמן:

שם,

ישראל קלרמן:

השם שלו, מה שם?

יוחנן וייצמן:

תמליל,

יחיאל:

שמי יחיאל פרידמן, מנהל פרויקטים בחברה, בסדר?

עו"ד בתיה קאופמן:

הוא איש משכמו ומעלה, אני אומרת בתור, בתור המתנגדים,

צחי ברים:

התחלה טובה.

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל בכל זאת,

צחי ברים:

התחלה טובה.

עו"ד בתיה קאופמן:

להתקרב.

צחי ברים:

התחלת את זה בשביל זה, הבנתי.

יחיאל:

אני מיכל מכירה, אני נהייתי נודניק בתקופה האחרונה. אני שנתיים פה, רק על התוכנית הזאתי, שנתיים,

עו"ד בתיה קאופמן:

אז לא תמשיך פה,

יחיאל:

בהתחלה היה עמידה בתנאי סף, סעיף 14,

צחי ברים:

לא,

יחיאל:

אחר כך סעיף 13/ב,

עו"ד בתיה קאופמן:

לא, אבל הוא היה, לא,

יחיאל:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

חוזר לוועדה הבאה, מקובל עליך?

יחיאל:

אני לא רוצה, אני לא מסכים,

עו"ד בתיה קאופמן:
אבל הוא יכול לחכות.

אמנון ארבל:
מה זה?

יוחנן וייצמן:
מקבל הסרת התנגדות אתה,

אורטל - מתנגדת:
אבל אמי לא הכיר אותנו קודם.

יוחנן וייצמן:
אבל זה כדאי לך,

יחיאל:
אני לא רוצה,

צחי ברים:
טוב, כתוב (לא ברור).

אמנון ארבל:
ההצעה כרגע שהוועדה היום לא תקבל החלטה, היא תיתן לכם שבועיים, לעשות (לא ברור).

עו"ד אורי לומברוז:
אנחנו רק נודה,

אמנון ארבל:
תעדכנו, אם הגעתם או לא, אם לא, הוועדה תקבל,

יוחנן וייצמן:
הוועדה תיכנס,

צחי ברים:

אנחנו מקבלים, רגע, רגע, אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

רגע, אורי אתה מודיע ביחד עם העו"ד, מייל משותף. כן,

אמנון ארבל:

כן, כן,

צחי ברים:

חכה רגע, אני רוצה רק לחדד את זה, אנחנו בדיון פנימי מקבלים החלטה,

עו"ד בתיה קאופמן:

כן.

צחי ברים:

אבל לא,

יוחנן וייצמן:

לא, היום לא נקבל החלטה.

אמנון ארבל:

בוועדה הבאה.

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא יכול, ברוח איזה בתמליל מה דיברנו.

אמנון ארבל:

יוסי, בוודאי. עזוב,

יוחנן וייצמן:

שבועיים עזוב.

אמנון ארבל:

תעדכנו אותנו,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני רוצה להגיד,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מורים ללייזר, מתחילים את הסדר יום מאוחר, הוא צריך לצאת להפגנה.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני רוצה,

אמנון ארבל:

תודה רבה לכולם.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני רק רוצה להגיד לך, שמעתי את חברתי, ואני רוצה להגיד לך, שכנגד זה אני יכולה להגיד, הוא רודף שנתיים, חבל שהוא לא (לא ברור) בשנתיים האלה, אלא אני בתור (לא ברור).

אורטל - מתנגדת:

תקשיב, עד לפני שעה,

עו"ד בתיה קאופמן:

לא, אנחנו,

אורטל - מתנגדת:

קיבלתי טלפון שלכם.

עו"ד בתיה קאופמן:

7 חודשים,

אורטל - מתנגדת:

נתנו לי טלפון, עד לפני שנה.

עו"ד אורי לומברוזו:

בהנחה שאנחנו נקבל את הצעת הוועדה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה לדעת כעת?

עו"ד אורי לומברוזו:

אלא בעוד שבועיים,

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו תוך שבועיים נגיע אם הגענו להסכמה או לא,

אמנון ארבל:

עד שבועיים,

עו"ד אורי לומברוזו:

הא ותו לו, עד שבועיים.

אמנון ארבל:

עד יום שלישי,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא נתנו הודעה, לא נתנו הודעה שלא הגענו להסכמה, אני מבקש רק שיהיה ברור, שבשוטף של עוד שבועיים,

יוחנן וייצמן:

כן, ברור,

עו"ד אורי לומברוזו:

זה נכנס,

יוחנן וייצמן:

ברור זה מה שסוכם, על דעת כולם.

עו"ד בתיה קאופמן:

בהחלט.

אורטל - מתנגדת:

כן,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שיש הסכמה, אתם מודיעים על זה במשותף.

אורטל - מתנגדת:

בטח,

יוחנן וייצמן:

אם לא, הוועדה תתכנס ותדון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר.

עו"ד אורי לומברוזו:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אני הייתי פה רק,

עו"ד אורי לומברוזו:

נסיעה טובה.

יוחנן וייצמן:

אדיר, אתה היית בדיון? כן, ברים היה, ואני הייתי.

עו"ד בתיה קאופמן:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

קלרמן היה, בסדר, מה שכן, סליחה, מנהלת הוועדה גברת כהן,

ישראל קלרמן:

בוא נרשום בפרוטוקול מיכל ראתה אותי.

יוחנן וייצמן:

מנהלת הוועדה, מנהלת הוועדה, ככל שאין עוד הסרת התנגדות, תשלחי את התמליל של הדיון הזה. ביום שלישי בעוד שבועיים,

ישראל קלרמן:

למה?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שתעבור על התמליל, לא, לא לקבל החלטה. זה היה ההצעה. לא, אסור לנו, אי-אפשר בצד אחד.

אורטל - מתנגדת:

אבל אתה חושב שאני (לא ברור).

צחי ברים:

אבל ענית לי כבר.

יוחנן וייצמן:

שמענו. (לא ברור), אתה רצית לומר משהו? סליחה. חברים, תמתינו עוד 10 שניות, חצי דקה. פוזן מה רצית לומר? סליחה.

דובר לא מזוהה:

מוקלט.

מיכל כהן:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מוקלטים עדיין, כן.

אמנון ארבל:

הכול מוקלט.

דובר לא מזוהה:

רק יש פה נושא בסיסי שמגיעים אלינו עם חוזה, אני מסכים החוזה, חוזה חתום 0 על 3.5 קומות והכול, היה פה שאלה בסיסית שעלתה, שיש פה הפרת חוזה, הוא עבר את הזמנים, הולך עוד כמה חודשים להגיע ל - , (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לך איתו לדין תורה, אתה רוצה ממני?

דובר לא מזוהה:

מה?

יוחנן וייצמן:

לך איתו לדין תורה,

אדיר שוורץ:

זה לא קשור לוועדת תכנון ובנייה.

אמנון ארבל:

לא נראה לי שאתה מעדיף שיעצרו את הבניין כרגע ויפסיק, נכון?

דובר לא מזוהה:

לא, השאלה אם,

אמנון ארבל:

אבל זה (לא ברור).

צחי ברים:

אבל זה עניין משפטי, זה לא וועדת תכנון ובנייה.

אמנון ארבל:

בסדר, אוקי,

יוחנן וייצמן:

יללה, סיימנו.

אריאל גולן:

זה לא רלוונטי.

יוחנן וייצמן:

עזוב, אתה רוצה, זה חשוב שתגיד את זה?

דובר לא מזוהה:

אני חושב אתם בטח יודעים את זה,

יוחנן וייצמן:

טוב גמרנו, זה המחיר.

יצחק פנט:

מילה אחת. כשאנחנו גומרים תמ"א, אנחנו לא יכולים לבקש תב"ע עד ש - ,

יוחנן וייצמן:

ברור, זה מובן לכולם, זה מובן,

יצחק פנט:

לכן הזמן הזה,

יוחנן וייצמן:

קיבלנו הכול.

דובר לא מזוהה:

תודה רבה לכולם.

אורטל - מתנגדת:

הזמן הזה צריך פיצוי.

יוחנן וייצמן:

התמליל רק, לייזר סיבכת אותי כמו שצריך,

אליעזר ראובברגר:

אני לא יכול כלום.

יוחנן וייצמן:

כן.

אריאל גולן:

אתה התנדבת, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

וואו,

אליעזר ראוכברגר:

היה מסובך?

יוחנן וייצמן:

קשוח.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

יוחנן וייצמן:

לא יודע, כי אני לא,

צחי ברים:

יש, יש מצב שמקבלים החלטה ונכנס לתוקף?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

צחי ברים:

במידה ו - ?

אריאל גולן:

לא, לא,

אמנון ארבב:

עוד שבועיים, נו לא יקרה כלום,

צחי ברים:

לא, אבל אני אומר עוד שבועיים אנחנו צריך לתכלל את הכול, למה לא עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

מה הם רוצים שמה? כמה מרפסות מה?

יוחנן וייצמן:

קומה וחצי. קומה וחצי,

אליעזר ראוכברגר:

שתי קומות,

יוחנן וייצמן:

כרגע (לא ברור) קומה וחצי, בוא, יש פה, באמת,

צחי ברים:

יוחנן. יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

מה היה שמה? יש שמה היום תמ"א,

יוחנן וייצמן:

כן, יש תמ"א.

אמנון ארבל:

תמ"א והוא כבר בנה את הקומה הנוספת, רק בלי גג.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

זה כבר בנוי,

אליעזר ראוכברגר:

זה תמ"א של כמה קומות?

יוחנן וייצמן:

2.5,

אליעזר ראוכברגר:

לא, תמ"א, תמ"א כמה יש היום?

מיכל כהן:

2,

אליעזר ראוכברגר:

התמ"א מאוכלסת מלפני שנים,

אמנון ארבל:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

התמ"א?

אמנון ארבל:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

הנה וייצמן שמבקש.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

(לא ברור). זה מה שהם אמרו שזה מה שהיזם אמר,

יוחנן וייצמן:

עכשיו זה היושב ראש,

ישראל קלרמן:

זה היושב ראש,

יוחנן וייצמן:

זה היושב ראש. הוא רוצה להעתיק (לא ברור) בבוקר.

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא רוצה?

יוחנן וייצמן:

התיק של (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

חיי אדם? בסדר.

צחי ברים:

אני אגיד איפה הבעיה מה ש - , עוד שבועיים, אבל אם אנחנו עכשיו, אנחנו נקבל, אז,

יוחנן וייצמן:

עדיף בראש הכול, לך יש בראש הכול. הכול פה מובן.

צחי ברים:

המחסנים אתם יודעים שהוא מחליף את זה?

יוחנן וייצמן:

אורי,

אמנון ארבל:

הוא הציע,

יוחנן וייצמן:

אורי משך את זה.

אמנון ארבל:

הוא הציע,

יוחנן וייצמן:

עשו בסך הכול,

צחי ברים:

הבנתי.

יוחנן וייצמן:

ברים, חבל ש - , חבל שזה יצא בתמליל. תרכז לעצמך את המחשבות במוח נראה לי שכולנו חושבים אותו דבר. זה הכול. לא.

אליעזר ראובברגר:

שוטף?

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראובברגר:

חברים, מה עכשיו?

אדיר שוורץ:

אבל הוא לא נכנס עכשיו להיות חבר מועצה.

ישראל קלרמן:

אז לכן הוא עוד לא רוצה את זה פה.

אליעזר ראובברגר:

מי זה? לא, היום חודש וחצי,

ישראל קלרמן:

חודש וחצי הוא יכול,

אליעזר ראובברגר:

שכר,

אריאל גולן:

אז מתי נחליט? עוד חודשיים?

יוחנן וייצמן:

למה? הוא צריך,

ישראל קלרמן:

להחליף כן, אבל לא, הוא יכול.

אדיר שוורץ:

זה במכה אחת,

ישראל קלרמן:

הוא לא יכול להישבע עכשיו. הוא יכול להישבע אמונים עכשיו כחבר מועצה, כי הוא מיד (לא ברור).

אדיר שוורץ:

למה ברים כן והוא לא? זאת השאלה,

ישראל קלרמן:

איובי. כי ברים עכשיו, ברים עכשיו מקבל (לא ברור), לא, הוא לא מקבל שכר היום, הוא לא מקבל שכר היום. אז הוא נכנס לזה. הוא לא נשבע אמונים היום הוא חבר כבר.

אמנון ארבל:

טוב, חברים 16 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

כן. בהצלחה לכולם.

ישראל קלרמן:

נבוא.

אריאל גולן:

התנגדויות הבאות. לייזר, ההתנגדויות הבאות אין דיון?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

התיק הבא של ההתנגדויות ירד?

אמנון ארבל:

כן, כן, אמרנו בבוקר.

אליעזר ראוכברגר:

הסירו התנגדויות.

מיכל כהן:

ירד כן,

חיים כהן:

אז מה? אז מה נשאר בינתיים?

אמנון ארבל:

אנחנו ב – 16 עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

16, אנחנו בשוטף.

חיים כהן:

4 ירד?

אמנון ארבל:

4 דנו.

אליעזר ראוכברגר:

הכול דנו, אנחנו ב – 16 שוטף.

חיים כהן:

גמרת את כל ההתנגדויות?

אליעזר ראוכברגר:

כן, היה שתיים רק.

חיים כהן:

לא,

אריאל גולן:

השלישי ירד, ירד,

אליעזר ראוכברגר:

אמרנו השלישי הסירו התנגדות,

אמנון ארבל:

היה שלושה מוזמנים, שניים דנו, והשלישי ירד.

חיים כהן:

ומה עם ה – מה עם הרביעי?

אמנון ארבל:

דנו בו בבוקר.

אליעזר ראוכברגר:

אין רביעי,

מיכל כהן:

זה מחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

זה שוטף.

אמנון ארבל:

דנו בבוקר.

אליעזר ראוכברגר:

הכול דנו, הכול דנו, אנחנו ב – 16, קדימה אמי.

אמנון ארבל:

תוכנית 16 בסדר היום, תוכנית,

מיכל כהן:

זה לא שלנו,

אמנון ארבל:

1502665. תוכנית בסמכות הוועדה המקומית רחוב הרקח 3 מאה שערים, זה הבניין שאתם רואים פה, היום הבניין הוא בערך 6 או 7 קומות, הם מבקשים להוסיף עליו עוד שתי קומות, אנחנו המלצנו לדחות.

אריאל גולן:

איפה זה? איפה זה?

ישראל קלרמן:

איפה? תראה לי.

יוחנן וייצמן:

איך אתה עושה לנו את זה?

אריאל גולן:

זה כל ה - ,

אמנון ארבל:

המדיניות פה היא 5 קומות היום,

יוחנן וייצמן:

איזה מדיניות?

אמנון ארבל:

זה, זה הבניין הזה. שכונת החבשים,

ישראל קלרמן:

זה היה,

אמנון ארבל:

זה הבניין המאוד יפה. שהחנייה שלו משמשת למוסדות, לא יודע, שתי מוסדות אבל, עזוב את זה בצד, אז הוא רוצה להציע להוסיף שתי קומות, בניגוד חמור מהמדיניות, כבר היום בבוקר סותר את המדיניות, כי הוא 6 קומות, באזור של 5,

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה?

אמנון ארבל:

חיי אדם,

יוחנן וייצמן:

החבשים, תראה שמה,

אמנון ארבל:

אתה רואה שמה את החבשים.

ישראל קלרמן:

לייזר, אל,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה כל המבנה תעשייה?

אמנון ארבל:

זה בתי מלאכה כאלה.

יוחנן וייצמן:

זה הבתי מלאכה קטנים האלה, מעל מעין (לא ברור).

חיים כהן:

בערד, זה בערד, וכל זה,

יוחנן וייצמן:

בערד זה רחוב שעולה.

אמנון ארבל:

ברור.

חיים כהן:

אבל למה? למה לדון בזה עכשיו? למה לא להוריד את זה מסדר היום?

אמנון ארבל:

הם הגישו תב"ע, מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

ברור,

חיים כהן:

אנחנו רוצים לעבוד על זה, איזה שהוא שינוי של מע"ר צפון, בסוף תוכנית חדשה, אז למה לדחות להם את זה, אולי לחכות עם זה, לייזר, לא?

אליעזר ראוכברגר:

מה? להוריד מסדר היום?

חיים כהן:

כן, אנחנו עובדים על איזה שהוא מדיניות, אולי זה יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה שמה זה,

אמנון ארבל:

האזור הזה צמוד להרחבה שלא לקבל יותר מ - , לא לקבל 8 קומות, 8, 9 קומות כמו שהוא מציע,

ישראל קלרמן:

אבל עוד קומה יקבל,

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

זה דחייה.

אמנון ארבל:

היום הוא כבר, תראה כמה קומות הוא קיבל.

ישראל קלרמן:

5,

אמנון ארבל:

1, 2, 3, 4, 5,

ישראל קלרמן:

5,

יוחנן וייצמן:

6 קומות,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שאתה צודק, הוא באזור, אני לא יודע, אבל הוא כן יקבל במתחם הזה ביחד.

אמנון ארבל:

המתחם הזה, מנסים לקדם פה תוכנית 200 שנה, יש לו היום קומה אחת,

ישראל קלרמן:

למה זה לא הולך באמת?

יוחנן וייצמן:

12,

ישראל קלרמן:

לא, זה תעשייה, זה תעשייה, זה לא מגורים.

אמנון ארבל:

זה לא,

ישראל קלרמן:

זה תעשייה,

חיים כהן:

זה תעשייה, זה תעשייה,

יוחנן וייצמן:

לא, היום מגורים,

ישראל קלרמן:

זה תעשייה.

אמנון ארבל:

לא, זה לא,

ישראל קלרמן:

למה לא מצליחים באמת לעשות את התוכנית? למה? יש פה בעלויות?

אמנון ארבל:

נורא, נורא פשוט, התיאבון של בעלי הקרקע, אין כלום, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה? זו טיפה.

חיים כהן:

כמה מטרים, וכל אחד רוצה, לא מוכן להתפשר.

אמנון ארבל:

הרחוב הזה שמה,

יוחנן וייצמן:

זה זה,

חיים כהן:

למה? למה?

ישראל קלרמן:

אותה משפחה.

חיים כהן:

אין, כל הקנוי עדיין שם, מה? במשך השנים לא גודל המשפחה?

יוחנן וייצמן:

כן, זה,

חיים כהן:

כשיש מחלוקת,

אליעזר ראוכברגר:

זה בגאולה,

חיים כהן:

הם לא יודעים להתפשר.

יוחנן וייצמן:

זה הבניין ש - , שכל היום,

ישראל קלרמן:

אמי, זה לא בסדר, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

שמה זה כאילו זה בית ההסתדרות.

אמנון ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

זה לא בסדר.

אמנון ארבל:

רעידות יש להם שם.

חיים כהן:

טוב, אני לא יודע, לייזר,

אמנון ארבל:

בניין מזעזע נו בחייכם, מה? להוסיף על זה עוד שתי קומות, זה,

אריאל גולן:

לא, זה לא בסדר, אמרת שיש שמה איזה שתי מוסדות, מה זה?

אמנון ארבל:

כן, בחנייה יש מוסדות, לא יודע, לקרוא אפילו אבל, זה קומת חנייה ויש מוסדות,

אריאל גולן:

אוקי, אנחנו מאפשרים, השאלה אם אפשר (לא ברור).

ישראל קלרמן:

בכל מקרה,

עמנואל זלטס:

חנייה,

ישראל קלרמן:

שיישבו איתך.

אמנון ארבל:

אין מה לשבת איתי,

ישראל קלרמן:

לא, אולי הם רוצים לפתוח פה איתך,

חיים כהן:

יש בעיה, יש חניות,

אמנון ארבל:

לפתוח מה?

חיים כהן:

יש חניות,

ישראל קלרמן:

לדחות.

אמנון ארבל:

איפה יש חניות?

ישראל קלרמן:

מה? אני אומר.

אמנון ארבל:

יש פה שני מוסדות.

חיים כהן:

יש הרבה חנייה.

אמנון ארבל:

איפה? זה?

חיים כהן:

לא, תתקדם עוד,

אמנון ארבל:

איפה?

חיים כהן:

זה, המגרש של חנייה,

אמנון ארבל:

זה?

חיים כהן:

זה,

אמנון ארבל:

זה היה כניסה לחנייה, אתה צודק,

חיים כהן:

בפנים בחניון עשו מוסד?

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

כתוב על הקיר,

יוחנן וייצמן:

פה, חיים,

אמנון ארבל:

מה? יותר מזה?

יוחנן וייצמן:

חיים, רוב החניות במע"ר צפון,

אמנון ארבל:

כן. תפסיקו לאשר חניות למע"ר צפון.

יוחנן וייצמן:

בדיוק,

אמנון ארבל:

יללה, בוא, בוא נמשיך.

אליעזר ראוכברגר:

אתה הולך ל - , לזה, להפגנה עם חמור או עם גמל?

יוחנן וייצמן:

לא, אני יוצא מהעיר.

אליעזר ראוכברגר:

גם וגם.

יוחנן וייצמן:

אני יוצא מהעיר.

ישראל קלרמן:

שנייה לא לדחות.

אליעזר ראוכברגר:

חניות לחמורים וגמלים.

ישראל קלרמן:

לייזר, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אכפת לי להוריד את זה, או שלעשות סיור שמה.

אתה רוצה אולי לעשות סיור שמה.

ישראל קלרמן:

גם אני חושב.

אליעזר ראוכברגר:

אולי לעשות סיור שמה, לראות מה, מה מדובר, אם יש אפשרות, אם אין אפשרות שמה גם, איך אומרים? אנחנו מדברים הרי על לעשות שינוי במע"ר צפון, אני גם ביקשתי ממך להכין מסמך, טיוטה, ונשב על זה עוד שבועיים, שלושה, אמרת שאתה מבקש, בסדר. השאלה אם שמה יש היתכנות, להכניס את זה בתוך השינויים או לא להכניס בתוך השינויים. עכשיו אתה אומר אולי קומה. מה אתה אומר לי קומה? יכול להיות אבל קומה זה לא תוכנית עכשיו,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

צריך להגיש תוכנית,

ישראל קלרמן:

אמרתי לא,

אמנון ארבל:

המדיניות היא פה כרגע, רק שתבין, המדיניות פה היא כרגע 5, בנוי בפועל,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל,

אמנון ארבל:

6, והוא רוצה 8,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי נעשה שמה,

אמנון ארבל:

לא אכפת לי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, לצורך סיור.

ישראל קלרמן:

אמי, לא, סתם אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

זה בעלים אחד.

חיים כהן:

סיור.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

הבעלים יש רק אחד.

אמנון ארבל:

מה אחד?

ישראל קלרמן:

בניין אחד, עכשיו שראיתי את זה, זה,

אמנון ארבל:

נכון. תוכנית 17 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

נראה, נראה אם בכלל יש שמה סיכוי לראות אם יש שם סיכוי להגדיל, לשנות את המדיניות.

חיים כהן:

שייתנו לנו להיכנס בכלל.

אמנון ארבל:

תלוי באיזה שעה.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא? אין בעיה.

עמנואל זלטס:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

זה מעל השוק.

אמנון ארבל:

(לא ברור) שהוא יותר יצירתי.

אליעזר ראוכברגר:

מעל השוק,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא (לא ברור) לשוק.

יוחנן וייצמן:

לא מעל השוק.

עמנואל זלטס:

אמי, 22,

אליעזר ראוכברגר:

לכיוון הבניין של שטרן, של היתומות.

אמנון ארבל:

רק בשביל שתהיה מרוצה.

עמנואל זלטס:

בוא, סיכמנו שהדברים ישתנו.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

אתה סיכמת עם עצמך.

אמנון ארבל:

תוכנית 17 בסדר היום, גם משהו מאוד יצירתי, תוכנית 153,

יוחנן וייצמן:

למה כל כך קצת קומות?

אליעזר ראוכברגר:

די.

אמנון ארבל:

תוכנית 1530849, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, עמוס 11, כרם אברהם. שטח התוכנית כמו שאתם רואים, את זה החצי בניין הזה.

יוחנן וייצמן:

כו,

אמנון ארבל:

שאלוהים יודע למה, חצי בניין, זה הספיק להם.

עמנואל זלטס:

זה החלקה, זה כל,

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה, לא, זה חלקה אחת.

עמנואל זלטס:

אז זה הכול,

אמנון ארבל:

לא, לא יודע שנייה.

עמנואל זלטס:

מעניין,

אמנון ארבל:

רגע, לא יודע רגע, אני מניח,

עמנואל זלטס:

תעשה חלקות ונראה.

אמנון ארבל:

רגע סליחה. לא, זה חלקה,

יוחנן וייצמן:

חלקה, חלקה מלאה שבדבק.

עמנואל זלטס:

אבל זה לא סתם, זה כנראה חלקה.

אמנון ארבל:

כן, אבל תסתכל את הבניין, אז תראה שאין שום היגיון. התוכנית מציעה למעשה להרוס את הבניין, להקים בניין של 6 קומות, וגג רעפים. 11 יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש היום?

אמנון ארבל:

היום אני מראה לך מה קיים,

יוחנן וייצמן:

יש שמה חנות דגים,

אמנון ארבל:

זה הבניין שיש היום.

אליעזר ראוכברגר:

חנות דגים לחרדים, אבל הוא לא מקים לך.

אמנון ארבל:

תסביר לי איך אפשר להרוס חצי מהבניין הזה, כי אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

כמה יחידות דיור יש היום?

אמנון ארבל:

לא יודע. זה הבניין שיש היום, חצי מהבניין הזה יש היום. אני לא חושב שאפשרי בכלל להרוס חצי בניין, לבנות בניין חדש, אותו דבר כל עבירות בנייה,

יוחנן וייצמן:

את הנושא ההנדסי שיעשו.

אמנון ארבל:

התוכנית, התוכנית, לא, זה לא רק נושא הנדסי, גם לא הגיוני תכנוני, זה עם כל הכבוד,

עמנואל זלטס:

אגב אני כן מכיר.

אמנון ארבל:

מעבר לשאלה של הקומות,

עמנואל זלטס:

יש חתימה לשכן ליד?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שעושים את זה,

אמנון ארבל:

לא,

עמנואל זלטס:

הם מגישים תב"ע. אתה הורס,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אבל למה חצי בניין?

אמנון ארבל:

המלצתי לדחות. כי זה מה שהם הגישו.

יוחנן וייצמן:

כי הצד השני לא רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

אז (לא ברור) אותם להביא את החצי השני.

אמנון ארבל:

זה לא רק זה, הקווי בניין שהם מציעים הם לא אפשריים, מציעים פה גם של מטר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עזוב, אבל בוא נשלח אותם להביא את החצי הבניין.

אמנון ארבל:

להביא את כל הבניין זה סיפור אחר.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית הגיוני.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא ניתן להם 45 יום, 60 יום, לא יודע כמה זמן שיביאו את החצי השני.

עמנואל זלטס:

לא, אבל איך אתה יכול להרוס למישהו שהוא,

יוחנן וייצמן:

שלפחות שיסבירו שהם לא רוצים, לא, לא, לא יחרסו את הקיר, הם יצטרכו לעשות קיר,

עמנואל זלטס:

איך?

אליעזר ראוכברגר:

לא, חצי בניין אי-אפשר, בוא,

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נהיה הגיוניים.

אמנון ארבל:

זה לא אפשרי,

אליעזר ראוכברגר:

אי-אפשר חצי בניין, אבל, למה הם, אתה שאלת אותם למה הם לא הביאו את החצי השני?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא אמרו כלום, אז בואו ניתן להם,

יוחנן וייצמן:

אני כן שאלתי אותם.

אמנון ארבל:

לא תיאמנו אותם, לא דיברו איתנו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה,

יוחנן וייצמן:

הם היו בוועדת שימור, והם אמרו שהם לא, הם מאוד רצו,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

בעלויות וסיפורים לא הולך.

עמנואל זלטס:

הוא קודם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם זה יהיה בהחלטת וועדה, הוא יכול לא לקבוע,

יוחנן וייצמן:

לא, היא לא עומדת,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בסדר.

יוחנן וייצמן:

היא לא עומדת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

חיים כהן:

הוא חסיד גור.

אליעזר ראוכברגר:

מי חסיד גור?

חיים כהן:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, לא, הבקשה כן,

חיים כהן:

זהו זה מה שהבנתי מה? רק חסיד גור יכול.

אליעזר ראוכברגר:

החנות דגים?

חיים כהן:

בקשה כזאת.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה זה חצי ביניהם, לא מבין מה זה.

חיים כהן:

זה חסיד גור. נו מה?

עמנואל זלטס:

החצר השני הוא לא יכול,

חיים כהן:

אתה מתחיל עם החצי, ואתה בסוף מוצא את עצמך בפנים. עם החצי השני.

עמנואל זלטס:

לא, השני זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

גם אמי אומר, אם הוא יביא את כל הבניין זה משהו אחר.

יוחנן וייצמן:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא ייתכן.

יוחנן וייצמן:

גם הם יודעים,

אליעזר ראוכברגר:

חצי בניין זה משהו אחר, נראה לי, לא הגיוני.

יוחנן וייצמן:

חכה ותראה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תן להם, כמה? 60 יום?

אמנון ארבל:

כן, זה סמכות מחוזית, אבל אני לא יודע מה המחוזית יעשו, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

נראה לך שהמחוזית ילכו לחצי בניין,

חיים כהן:

אם,

אמנון ארבל:

יכול להיות גם, הוא רוצה להעמיד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אם יבהירו להם שאנחנו,

אמנון ארבל:

אמונה זה לא הצד שלי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל אם אנחנו נביא, אם יביאו ל - ,

חיים כהן:

מבקשים את ההסכמה, אני יושב שמה, אני אגיד להם מה פתאום אתם דנים בזה, מה? אתם יכולים להזמין אומרים לי, שיהיה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל גם הם, גם הם, במקום לדחות, יראו יגידו שיש היגיון בלהביא בניין שלם.

חיים כהן:

נכון.

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

למרות שכמו שאמרתי אני לא מחפש הרבה היגיון בוועדה מחוזית, אבל אולי מעט נשאר, אולי. טוב.

תוכנית 1541879

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1541879, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, הרב שך 10 עד 12
רמת שלמה, התוכנית מציעה תוספת קומה והרחבות דיור בשני מבנים, אנחנו המלצנו להפקיד.
קיבלנו פנייה,

עמנואל זלטס:

ישבנו.

אמנון ארבל:

ישבנו, אני מקבל חלק, את רוב מה שהם אמרו,

עמנואל זלטס:

הרוב,

אמנון ארבל:

רוב מה שהם אמרו, אני מקבל,

חיים כהן:

מה זה? רחוב הרב שך זה בניינים חדשים,

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

נכון,

חיים כהן:

מה הם רוצים?

עמנואל זלטס:

הם רוצים קצת מרפסות בצורה מסודרת לכולם.

אמנון ארבל:

מרפסות,

חיים כהן:

כן,

עמנואל זלטס:

בעיקר מרפסות שזה יהיה משהו נורמאלי.

חיים כהן:

למה? כי זה המחיר למשתכן? זה הבניינים האלה?

ישראל קלרמן:

כן. גם,

עמנואל זלטס:

זה היה סוכות גדולות,

ישראל קלרמן:

היה גם מחיר למשתכן, בוודאי. יכול להיות שעופר ברקוביץ אחד מהדירות.

עמנואל זלטס:

לא, הוא מכר.

יוחנן וייצמן:

הוא לא שם

דובר לא מזוהה:

הוא מכר.

אמנון ארבל:

זה הבניינים, זה הבניין המבוקש, חיים,

ישראל קלרמן:

אז מה?

אמנון ארבל:

זה הבניינים האלה,

ישראל קלרמן:

הוא קיבל?

עמנואל זלטס:

קיבל ישבתי הורדנו לו,

חיים כהן:

מה?

עמנואל זלטס:

וככה דיברנו, בסדר הוא,

ישראל קלרמן:

בסדר גמור. לא, הוא אמר חלק, אז איזה חלק לא?

עמנואל זלטס:

יש חלק אחד בהתחלה, שהיא כותבת, אמי כתב בהמלצה, שניתן רק בסמכות מקומית עדג 50%,
וניתן גם מחסנים בתת-הקרקע,

אמנון ארבל:

אתה לא רוצה,

עמנואל זלטס:

לי הוא כתב רק את המחסנים, אף אחד לא אמר שתיקחי,

אמנון ארבל:

מצוין.

עמנואל זלטס:

כתוב פה שזה הסמכות שניתן. זה מה שכתוב.

ישראל קלרמן:

טוב.

אמנון ארבל:

אני רק מראה לך את הבניינים ושני אלה פה. שני הבניינים האלה, זה וזה.

חיים כהן:

עכשיו השתי בניינים מעניין למה האחרים לא,

אמנון ארבל:

כן, זה בנייה זה,

ישראל קלרמן:

ניתן (לא ברור) לשתיים?

חיים כהן:

זה יוצא גם אותו דבר.

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

מי עושה את זה?

ישראל קלרמן:

לא,

עמנואל זלטס:

איפה זה גם,

חיים כהן:

כן, אבל למה הוא לא עשה לאחרים גם?

עמנואל זלטס:

איפה אנחנו?

אמנון ארבל:

זה כביש 9,

חיים כהן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

סליחה אני טעיתי, לא, כביש 9 שמה,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

זה לכיוון ה - ,

יוחנן וייצמן:

זה תחילת הרב שך.

אמנון ארבל:

זה הכביש המקיף ה - ,

חיים כהן:

מה אתה מבקש עוד תוספת שתי קומות?

אמנון ארבל:

קומה אחת, קומה אחת,

ישראל קלרמן:

מה פתאום,

חיים כהן:

אז מה?

אמנון ארבל:

קומה אחת,

ישראל קלרמן:

מרפסות,

אמנון ארבל:

קומה אחת,

ישראל קלרמן:

קומה אחת למעלה?

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

על מה אתה מדבר?

ישראל קלרמן:

סליחה,

חיים כהן:

מה אתה?

אריאל גולן:

זה תוספת קומה,

עמנואל זלטס:

זה לא רק על המרפסות,

חיים כהן:

כשהוא הציג את זה הוא אמר,

עמנואל זלטס:

כן,

ישראל קלרמן:

הרחבות,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

תיקנת בהמלצה גם?

אמנון ארבל:

כו,

חיים כהן:

בסדר, תודה רבה.

אמנון ארבל:

הורדתי את ה – 4 מטר, ו - , והוגשה,

עמנואל זלטס:

אני אסתכל שמה, (לא ברור) מה הבעיה?

חיים כהן:

אני מבין,

עמנואל זלטס:

זה שטויות.

אמנון ארבל:

לגבי המרפסת של קומת (לא ברור), הורדתי את ה – 4 מטר,

עמנואל זלטס:

אתה רץ מהר, אמי. סתם. לא, תוריד זה מוגזם,

חיים כהן:

זה בעצם, התוספת קומה זה עוד יחידה,

עמנואל זלטס:

אנחנו מאשרים את זה, אנחנו מאשרים מוגזם, לא יכול להיות.

חיים כהן:

אמי, בתוספת קומה זה עוד שתי יחידות, או עוד כמה?

אמנון ארבל:

לא,

אריאל גולן:

הרחבה, הרחבה.

חיים כהן:

הרחבה של הקומה האחרונה, הוא עושה את זה כפנטהאוס.

עמנואל זלטס:

רגע, מה אתה אומר? במקום לעשות (לא ברור) רגולארי, לא, כן.

אמנון ארבל:

את הלמטה ייתן לי 2.60 ולמעלה, אני אשאר.

עמנואל זלטס:

בסדר גמור.

תוכנית 1553551

אמנון ארבל:

תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית 1553551, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, שמעון הצדיק, זה ישיבת דושינסקי.

יוחנן וייצמן:

זה מחוזית או מקומית?

אמנון ארבל:

זה כרגע מחוזית,

מיכל כהן:

מחוזית.

אמנון ארבל:

אני חושב שיכולה להיות מקומית, התוכנית אני אראה לכם את המיקום רגע, אבל,

חיים כהן:

זה שטח פרטי, אמי.

יוחנן וייצמן:

מה זה?

אמנון ארבל:

כן, היו כבר כמה תוכניות שבאו וביקשנו לשנות ייעוד משטח כתום מוסד לחום, והוועדה המחוזית גם קיבלה את העמדה שלנו שזה, שזה אפשר לעשות בסמכות הוועדה המקומית, כי זה שינוי טכני. היזם פה כתב, רגע, לפני היזם, אני אומר התוכנית מציעה פה בעצם לעשות 10 קומות, אנחנו התייחסנו לכאן,

יוחנן וייצמן:

זה מוסד, זה לא מגורים,

אמנון ארבל:

זה מוסד,

אליעזר ראובברגר:

לא הכול מוסד.

אמנון ארבל:

אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

אין פה המגורים כלום, הכול מוסד.

אמנון ארבל:

נכון, אנחנו המלצנו להפקיד, זה קיבלנו פנייה ש - , קיבלתי חלק מהדברים שהוא כתב בפנייה. לעניין ה - , חשבנו שנכון לעשות נסיגה בקומות ה - , מאחורה, עדיין ישיבה בעניין הזה ואני,

יוחנן וייצמן:

אבל זה (לא ברור),

אמנון ארבל:

קבענו שזה אפשרי,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

כן הוספתי פה.

יוחנן וייצמן:

אמרנו שזה אפשרי ה - , המצב המוצג.

אמנון ארבל:

כן, כן, המצב המוצג. כן ביקשנו פה מחלקת נכסים יש פה איזה טענה שחלקה 122 שצריך להסדיר אותה, כי היא נראית,

יוחנן וייצמן:

זה ברור,

אמנון ארבל:

גם לזום, צריך לפתור את זה. והורדתי את העניין של ה - , קווי בניין שביקשנו להוריד, וגם (לא ברור).

חיים כהן:

וחניות הורדת בגלל ציר רק"ל או מה?

אמנון ארבל:

מה?

חיים כהן:

חניות?

אמנון ארבל:

אין חניות זה מוסד,

יוחנן וייצמן:

זה מוסד,

אמנון ארבל:

מוסד קיים, הוא בונה מעל בניין קיים, אני לא חושב ש - ,

יוחנן וייצמן:

זה ישיבה, מה יכול להיות שמה?

אמנון ארבל:

כן, כן, יש פה כן, נושא אחד,

אליעזר ראוכברגר:

גם ישיבה, וגם בית כנסת,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

גם וגם.

אמנון ארבל:

יש פה נושא אחד שהתייחסנו אליו בהמלצה, גם,

אליעזר ראוכברגר:

המעבר ציבורי,

אמנון ארבל:

גם ישבנו ישיבה. יש פה שטח למעבר ציבורי,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני אמרתי בישיבה, שאני,

אמנון ארבל:

וצריך להסדיר אותו,

אליעזר ראוכברגר:

בקטע הזה, אנחנו לא יכולים לוותר.

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אין, אין דרך, בחייד, מה ששייך לציבור, אסור לפגוע בו. אלא אם כן הוא נותן משהו חלופי, אבל אם אין משהו חלופי, ואין משהו אחר,

חיים כהן:

זה, זה קיצור דרך לשכונה של (לא ברור) דירה מאחורה,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

כן, אבל היום זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש לך משהו אחר במקום, משהו, אם אין, אם אין מעבר אחר, צריך את המעבר הזה להסדיר.

אמנון ארבל:

לא, יש שמה מעבר.

חיים כהן:

מה זה מעבר?

אמנון ארבל:

אני אראה לכם אותו,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, תראה לנו את המעבר,

חיים כהן:

(לא ברור) סימון,

אמנון ארבל:

תראו,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, הוא מראה,

אמנון ארבל:

בפועל הייעוד של המעבר ציבורי זה למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

זה המעבר לעיר, זה,

אמנון ארבל:

כל מה שמפוספס פה בירוק, אמור,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה קיים,

אמנון ארבל:

לא זה לא קיים, זה מה שאני רוצה להגיד,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה קיים בתיאורי,

יוחנן וייצמן:

לייזר אמר שהוא קיים אצל,

אמנון ארבל:

שנייה, תנו לי, אני אסביר לכם, כל הירוק הזה אמור להיות מעבר ציבורי שמתחבר למעשה בין הרחוב, לבין החזית האחורית.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמנון ארבל:

בפועל קיים מתוך כל הדבר הזה רוב השטח הוא, בעצם, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

בתמונה ראינו עם סוכה, זה לא, לא, לא בעיה.

אמנון ארבל:

בסדר, לא משנה, אבל רואים את זה טוב, מבינים את זה טוב. זה כאן, הנה אתם רואים?

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

היום בפועל רוב השטח, רגע, רק שנייה, סליחה, הנה. רוב השטח למעשה משמש כמרפסת שלהם, שבקצה יש מדרגות שיורדות ועושות, זה מה שיש פה כרגע, זה לא, זה לא עניין של סוכה, אליעזר, זה בלי סוכה. אתה רואה?

אליעזר ראוכברגר:

רואים שזה סוכה.

אמנון ארבל:

זה אולי תמונות שהם הראו, אבל בפועל, כל השטח הזה אמור להיות מעבר שתתחבר לפה, בפועל יש רק את המדרגות הקטנטנות האלה, שזה,

אליעזר ראוכברגר:

אגב,

ישראל קלרמן:

למה? למה? יש שמה עוד שביל, אתה רואה את השביל,

חיים כהן:

זה משהו אחר,

ישראל קלרמן:

זה השביל,

אמנון ארבל:

אני אומר בפועל כל ההרחבה הזאתי הם משתמשים בה די בלעדי לדעתי, צריך מעבר יותר רחב ומשמעותי, כי בסוף כל זה יישאר ציבורי. וזה מה שביקשנו, וש - ,

יוחנן וייצמן:

רגע,

אמנון ארבל:

יש בינוי לכל,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מאשרים,

אליעזר ראוכברגר:

הכול, מה? לאן כניסה?

חיים כהן:

אין עוד מעבר חוץ מזה, אז זה הדירה.

אמנון ארבל:

אז צריך,

ישראל קלרמן:

שאמי אומר,

אמנון ארבל:

צריכים יותר דוגמא שהיא יותר משמעותית ממעבר כזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שיחתכו מטר, או מטר וחצי וירחיבו את המעבר. יש מעבר, הוא לא מספיק, שיחתכו את המעבר.

יוחנן וייצמן:

בקומת הקרקע בלבד, לא צריך כל הקומות.

אמנון ארבל:

אני רק אומר עוד דבר אחד שלא הסכמנו עליו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

קומת האפס.

אליעזר ראובברגר:

מפלס האפס, כן.

אמנון ארבל:

עוד דבר אחד שלא הסכמנו עליו בישיבה, וגם כתבנו על זה, וגם מחלקת שימור התייחסה לזה, היום הבניין זה בניין לשימור, אתם רואים את הסימטריה שיש פה,

יוחנן וייצמן:

כן, זה בניין לשימור?

אמנון ארבל:

הזאתי, כן, הם מציעים פה היום,

ישראל קלרמן:

זה היה אצלך, זה היה אצלך?

אמנון ארבל:

כן, גם אמרנו,

יוחנן וייצמן:

תב"ע?

אמנון ארבל:

עדיין אני לא יודע, סביר להניח שלא בתב"ע,

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת,

אמנון ארבל:

הם מציעים,

יוחנן וייצמן:

בניין לשימור אני מנסה להבין מה הכוונה,

אליעזר ראוכברגר:

אני דרך אגב הלכתי לראות את,

אמנון ארבל:

את הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אני הלכתי לראות את החלק הזה,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה שפה דיברנו על זה ב - ,

אמנון ארבל:

נכון, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בפגישה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הלכתי לראות,

אמנון ארבל:

למה? לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

אני ראיתי את זה, הלכתי במיוחד בשביל לראות,

אמנון ארבל:

אני חושב ש - ,

אליעזר ראוכברגר :

בעקבות גם הזה, הייתי שמה,

ישראל קלרמן :

מה אתה רוצה?

אמנון ארבל :

אליעזר עד לפני יומיים,

אליעזר ראוכברגר :

(לא ברור) נראה שמה.

אמנון ארבל :

עד לפני יומיים, היה המדיניות פה הייתה 6 קומות, הוא מקבל 10, ואין לי בעיה, אז תשמרו על החזית, מה יש מה?

יוחנן וייצמן :

תשמע, בדקה שלהם, הם היו בוועדת שימור,

אמנון ארבל :

מה?

יוחנן וייצמן :

גם הקופות צדקה שלהם, שהם אוספים בהם כסף, עם הדוגמא של הבניין הזה, זאת אומרת, הם רוצים להשאיר את העיגולים.

אמנון ארבל :

הם לא משאירים, אבל זה בדיוק העניין.

יוחנן וייצמן :

מגיעים עד אליהם,

אמנון ארבל :

לא, כן, מה זה אומר? צריך שם סימטריה.

יוחנן וייצמן:

סימטריה לא תהיה, אותו דבר.

אמנון ארבל:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם לא מתכוונים בעיגולים,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בשימור.

אמנון ארבל:

העיגולים אבל האגף הימני,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל הם,

יוחנן וייצמן:

זה שני אגפים.

אליעזר ראוכברגר:

בחינת העיגולים,

אמנון ארבל:

אבל זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא ה - , לא הבננה.

אמנון ארבל:

אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

לא מגיעים לבננה.

אמנון ארבל:

אני חושב שזה,

אליעזר ראוכברגר:

תחזור רגע שנייה,

יוחנן וייצמן:

חבל על ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

אמנון ארבל:

עד אתמול היה להם פה 6 קומות, אתה נותן להם 10,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, שנייה, תחזור רגע לתצ"א,

אמנון ארבל:

רגע אני אראה לך את זה, פה תראו את זה,

יוחנן וייצמן:

עכשיו עוד נקודה היה שמה עם בעיה עם השימור,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה,

יוחנן וייצמן:

הם רוצים לחפור בתת-הקרקע,

אמנון ארבל:

הנה זה זה, הנה.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הם לא, הם לא מגיעים עד לפה. הם לא מגיעים, מגיעים לפה כאילו.

ישראל קלרמן:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

לפה.

אמנון ארבל:

אבל למה?

אליעזר ראוכברגר:

העיגול הזה יישאר,

יוחנן וייצמן:

שני לוחות הברית האלה יישארו,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, שני לוחות הברית יישארו,

אמנון ארבל:

אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב גם הם קראו לזה בפגישה שלהם, לוחות הברית.

אמנון ארבל:

אני חושב שזה חבל מאוד. יש לך היום סימטריה באגף הזה ובאגף הזה. ואני, התוספת שיש פה, היא שולית בשביל לפגוע בדבר הזה ולשחזר אותו.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אני בדושינסקי ואמי.

אמנון ארבל:

תראו את התוכנית שנייה רגע, בסדר, לדעתי הוא באמת בשוליים, זה לא (לא ברור) את המעבר.

ישראל קלרמן:

מי האדריכל פה?

אמנון ארבל:

אין פה אדריכל.

אליעזר ראוכברגר:

הבנת את התשובה?

ישראל קלרמן:

הבנתי כן.

אריאל גולן:

מי עורך הבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

עורכת.

אמנון ארבל:

אסתי קליין.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא עובד, אתה אומר את זה, אתה עולה על יבלת.

יוחנן וייצמן:

לא, זה העובד של ברים עושה את זה.

ישראל קלרמן:

עובד של ברים,

יוחנן וייצמן:

עובד לשעבר אצל ברים.

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

הוא עובד, הוא עובד אצלך?

ישראל קלרמן:

כן, אצל דושינסקי.

יוחנן וייצמן:

העובד הזה דושינסקי, בסדר, זה מה שאני עושה.

חיים כהן:

הוא עובד אצל ברים.

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

יש לו עוזר של בלרנד, יש לו עוזר של דושינסקי, יש לו גם הוא מחולק יפה.

ישראל קלרמן:

מי ברלנד?

חיים כהן:

ברים.

יוחנן וייצמן:

לא דרים, ברים.

אמנון ארבל:

אליעזר, הסכמנו עם כל התיקונים ולא מתעקש על זה, ואני חושב שזה כן צריך להתעקש, אני חושב
אני אראה לך את התוספת,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה תוספת שולית, זה חבל, מאוד חבל.

יוחנן וייצמן:

אני מציע בכלל לא לתת שום הוראות שימור לבניין, לתת הוראות אדריכליות, זה תלוי בשיקול הדעת שלהם, הם, בוא תבין, הם עלו באו מהונגריה לפני 100 שנה,

אמנון ארבל:

גם אבא שלי, אז מה?

יוחנן וייצמן:

גם אבא שלך, בגלל זה (לא ברור) בבנין הזה. הם צריכים היום להתרחב,

אמנון ארבל:

בתיאום,

יוחנן וייצמן:

אני באתי אליהם פעם, במה שקוראים,

אמנון ארבל:

גם הוגשה תוכנית על המתחם ההונגרי, החדשה.

יוחנן וייצמן:

אני יודע, גם דרך אגב גם שמה הדרישות שימור קצת קיצוניות, אבל זה (לא ברור), מגיע לזה.

אמנון ארבל:

לא פוגעים בהם לדעתי, אבל בסדר,

יוחנן וייצמן:

כן, בסדר. הם רוצים למעלה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני בעד לא (לא ברור) הוראת שימור, לאפשר להם, ולבקש שהעיצוב האדריכלי, דומה ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

היית בזה?

יוחנן וייצמן:

למצב הקיים.

אמנון ארבל:

אליעזר, תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה כל התוספת,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

באמת זה על, קיבלו פה 10 קומות, באמת להתווכח על זה,

יוחנן וייצמן:

הם לא,

אמנון ארבל:

באמת לא פייר.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אמי,

אמנון ארבל:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

מה? מה קורה בתת-הקרקע, זה השאלה,

אמנון ארבל:

מה אכפת לי?

יוחנן וייצמן:

זה תרומה,

אמנון ארבל:

מה אכפת לי?

יוחנן וייצמן:

מאוד לא אכפת לי,

אמנון ארבל:

בתת-הקרקע?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

שיעשו מה שהם רוצים,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם צריכים לתלות פה את הקירות,

אמנון ארבל:

זה,

יוחנן וייצמן:

תבין אם אני מבין נותן לזה הוראת שימור,

אמנון ארבל:

אני לא אמרתי שזה הוראת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

זה כמו שאני אמרתי,

אמנון ארבל:

נכון, אבל אני אומר, אבל זה משנה את כל הפרופורציה של החזית של הבניין, בשביל מה?

יוחנן וייצמן:

מי אמר?

ישראל קלרמן:

גם הוא (לא ברור),

אמנון ארבל:

הוא מקבל פה,

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

אבל רגע,

ישראל קלרמן:

כתוב,

אמנון ארבל:

הוא מקבל פה אלפי מטרים, בשביל,

ישראל קלרמן:

הוא כתב שחזור,

אמנון ארבל:

אבל זה, יש לו פרופורציה לבניין.

ישראל קלרמן:

אז הוא שומר.

יוחנן וייצמן:

אין ה - , ברגע שהוא לא יהיה 10 קומות, כבר אין פרופורציה לבניין.

אמנון ארבל:

לא, אני לא מסכים איתך. יש פרופורציה.

ישראל קלרמן:

רק זה אותו אחד?

אמנון ארבל:

איך אמר ליזר? עושים פשרות כל הזמן, אני וויתרתי על כל הסעיפים שכתבתי, אני זה, אני חושב שלא נכון במקרה הזה, התוספת פה היא שולית בשביל הבניין, שימור את החזית הזאתי לא יקרה כלום.

ישראל קלרמן:

השאלה, הוא רוצה לשמר לגמרי, שחזור לא מספיק?

אמנון ארבל:

אני רוצה להשאיר את החזית כמו שזה.

ישראל קלרמן:

שחזור לא מספיק.

יוחנן וייצמן:

בוודאי שחזור,

אמנון ארבל:

יש פה,

ישראל קלרמן:

כתוב שחזור, כתוב שחזור.

יוחנן וייצמן:

ברור שחזור, ברור, אין שימור, זה ברור.

אמנון ארבל:

יש פה, יש פה,

ישראל קלרמן:

אבל הוא אומר שכן,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

יש פה את האלמנט הזה שהוא בולט גם בצד הזה, וגם בצד הזה, להביא את זה היום עד לפה, זה משנה כל את הפרופורציה.

יוחנן וייצמן:

אז?

אמנון ארבל:

כי התוספת הקלה הזאתי מה קרה?

ישראל קלרמן:

למה?

יוחנן וייצמן:

זה 10 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה אמי, אפשר לפתור את הבעיה בצורה אחרת.

אמנון ארבל:

לעשות צד שני, נו.

אליעזר ראוכברגר:

לעשות את זה גם כן,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

אני חושב שזה מוגזם, ולא צריך לגעת בזה.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שצריך להשוות את הסימטריה כמו ההצעה של היושב ראש.

אמנון ארבל:

אז אני חוזר לכל הדברים שהסכמתי.

יוחנן וייצמן:

למה?

אמנון ארבל:

לא, כי אם עושים פשרות, עושים פשרות.

אליעזר ראובברגר:

בוא, מוקלט כבר, אתה לא יכול,

אמנון ארבל:

אני יכול, הנה אני חוזר.

יוחנן וייצמן:

למה פשרות?

ישראל קלרמן:

רגע, איפה? רואים את זה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך,

יוחנן וייצמן:

בוא הנה אתה יודע שהונגרים, אצל הונגרים אין פשרות.

אמנון ארבל:

לא, אני חצי הונגרי.

יוחנן וייצמן:

חבל שהתמליל שומע את זה, אבל,

ישראל קלרמן:

מאיפה הם?

אמנון ארבל:

אני חושב שהם מקבלים פה אלפי,

יוחנן וייצמן:

הם הונגרים, הונגרים.

אמנון ארבל:

מקבלים פה אלפי מטרים, אני חושב שבאמת, אל תתעקשו על הדבר הזה.

יוחנן וייצמן:

פשרות זה סוף העולם אצלם.

אמנון ארבל:

וייצמן, זה משהו,

ישראל קלרמן:

אמי, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני נתפס אצלם כפסול, כי אני פשרני. באמת.

ישראל קלרמן:

אמי, איפה ההחלטה?

יוחנן וייצמן:

אמי, אמי אפשר לתת את זה, עוד דבר, גם בוא תבין דבר, כשאתה תראה את תת - הקרקע ותבין למה זה לא אפשרי לשמר. הם,

אמנון ארבל:

אני לא מבקש לשמר, רק שלא ייבנו שמה, אני רוצה.

יוחנן וייצמן:

אבל מה אכפת לך? זה, בוא תבין דבר אחד,

אמנון ארבל:

הסברתי חצי שעה למה,

יוחנן וייצמן:

זה עוד 2000 מטר למוסד,

אמנון ארבל:

אתם כאילו, אני מבין שאתם כאילו כל פנייה (לא ברור) במאה אחוז, אבל יש פה בנייה שמקבל אלפי מטרים תוספת נורא משמעותי למוסד, כבדו את הבניין ואת הפרופורציה שלו, לא יקרה כלום, מה קרה? זה לא איזה משהו דרמטי, תוספת כל כך דרמטית וחשובה, קצת פרופורציה, לא צריך להגזים. למרות שהיזם חושב שזה הכי חשוב בעולם, לא צריך להגזים. יש פה מבנה ייחודי, זה לא שימור, בסדר?

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמנון ארבל:

יש פה מבנה ייחודי, בעל פרופורציה, אתה אומר שמתגאים בספר התורה הזה, תשמרו על זה מה קרה?

אליעזר ראובברגר:

כמה מטרים? כמה מטר זה התוספת?

יוחנן וייצמן:

התוספת,

אמנון ארבל:

זה כלום, תסתכל, זה התוספת, מה?

אליעזר ראובברגר:

כמה? כמה מטר?

אמנון ארבל:

אני לא יודע להגיד, אין פה מידות. אין פה מידות, לא יודע להגיד. תראה איזה מסה של בניין מתקבל פה, לא יקרה שום דבר אם ישמרו, ויכבדו את הבניין שלהם. למען יוצאי הונגריה. מה? כן זה ייחודי, תראה איזה מסה גדולה יש פה של הבניין, אין בעיה, קיבלתם, המדיניות עלתה ל – 10 קומות, תקבלו תיהנו 10 קומות, לא יקרה כלום את האגף הקטנצ'יק הזה לא ייבנו, מה? אפשר לחשוב.

יוחנן וייצמן:

אני אומר לך את האמת התוצאה היא בעיקרון שנראית לי טובה.

אמנון ארבל:

אם הייתי מבין אדריכלות, הייתי אומר משהו, אבל,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

כמה מטרים אתה לא יכול לדעת?

יוחנן וייצמן:

לא, אני מבין בהולך רגל.

אמנון ארבל:

נראה איפה זה.

יוחנן וייצמן:

כמה מטרים התוספת? מה שהיושב ראש כמה מטרים תוספת כפול 10.

אמנון ארבל:

אתה יודע מה? אני מעדיף להוסיף פה עוד קומה בשביל לבטל את התוספת הזאת.

חיים כהן:

קדימה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע אם זה כל כך טוב. אבל,

חיים כהן:

קדימה.

אמנון ארבל:

למה לא? מה זה משנה?

חיים כהן:

למה לא?

אמנון ארבל:

מעדיף.

חיים כהן:

קדימה.

אמנון ארבל:

תשמרו את הפרופורציה.

חיים כהן:

הוא צודק, אני מסכים,

אמנון ארבל:

ברור,

ישראל קלרמן:

וואלה?

חיים כהן:

אני מסכים איתו,

אמנון ארבל:

עדיף.

חיים כהן:

אני מסכים איתו.

אליעזר ראוכברגר:

רעיון,

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. רעיון.

ישראל קלרמן:

לא, זה,

אמנון ארבל:

זה יצירתי, המדיניות פה יצירתית.

אליעזר ראוכברגר:

פרופורציה, בסדר פיצוי.

יוחנן וייצמן:

עוד דבר, עכשיו סעיף 7 השימור,

אמנון ארבל:

לא, קומה, קומה תהיה לא פחות מה – 10 כפול השטח הזה לדעתי.

חיים כהן:

ברור,

אליעזר ראוכברגר:

כן?

אמנון ארבל:

לפי דעתי כן, זה בניין גדול.

חיים כהן:

בניין עם נפח גדול.

אליעזר ראוכברגר:

כפול 11,

חיים כהן:

מה?

אריאל גולן:

(לא ברור) כאילו,

ישראל קלרמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

חיים כהן:

טוב, מה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

סעיף 7, אני רוצה לדבר עליו,

אליעזר ראוכברגר:

אחד מהפשרות שאני אוהב.

יוחנן וייצמן:

מה? לא, זה מאחורה הורדנו, נכון?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, הכול ירד, הכול, חוץ מהמעבר וזה, הכול,

יוחנן וייצמן:

לא, עכשיו סעיף 7,

אליעזר ראוכברגר:

הכול בסדר. הכול הסתדר.

יוחנן וייצמן:

סעיף 7 שימור,

אליעזר ראוכברגר:

מה עם 7?

יוחנן וייצמן:

שהוא לא בזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, משמרים את זה וזה בסדר.

יוחנן וייצמן:

לא, לא משמרים. אני לא רואה, לא משמרים.

אליעזר ראוכברגר:

אז אם אין בינוי, אז זה שימור, מה?

יוחנן וייצמן:

לא, אבל שיתאפשר פירוק והרכבה של זה.

ישראל קלרמן:

כתוב שחזור, כתוב שחזור.

אמנון ארבל:

של מה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

השאלה,

ישראל קלרמן:

של הקיר הזה.

אמנון ארבל:

אין צורך.

אליעזר ראובברגר:

אם לא בונים שמה, אין צורך.

אמנון ארבל:

אין צורך.

יוחנן וייצמן:

אבל הוא חופר מתחת, זה הולך לעלות לול עשרות מיליוני שקלים.

אמנון ארבל:

מה הוא חופר מתחת? לא הבנתי, לא הבנתי. לא, בסדר, מה הוא חופר מתחת?

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה לבנות מתחת זה,

אמנון ארבל:

מתחת למה?

יוחנן וייצמן:

מתחת,

ישראל קלרמן:

למה שרצית לא לגעת.

יוחנן וייצמן:

מתחת לפני הקרקע,

אמנון ארבל:

איפה? רגע שנייה. קומה, הקומות האלה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

נו,

יוחנן וייצמן:

ולתלות פה את הקירות,

אמנון ארבל:

הוא לא מציע, והוא כבר קבע שם חזית שהוא מציע, כדי להעביר אותה מכאן לכאן, זה לא קשור
לכל זה,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני מציע את כל זה, את כל זה, את כל זה, אם אתה רוצה שהפרופורציה תישאר, בסדר.
אבל שיעשה את זה הוא כבר קבע,

אמנון ארבל:

הוא לא צריך אבל, למה?

יוחנן וייצמן:

אני אומר לך למה, כי הוא לא יכול לחפור מתחת זה,

אמנון ארבל:

הוא כן יכול,

יוחנן וייצמן:

הוא לא יכול,

אמנון ארבל:

הוא יכול.

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור) שקלים, אי-אפשר לחייב אותו. זה מוסד, כמה הם צריכים?

אמנון ארבל:

אבל הוא לא ביקש לפרק את זה אבל,

יוחנן וייצמן:

הוא ביקש שחזור של זה.

אמנון ארבל:

בגלל שהוא בונה שם מחדש,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל הוא לא ביקש לשמר את זה על השימור פה תתקע אותו,

אמנון ארבל:

אתה לא מבין, אתה סתם מתעקש.

יוחנן וייצמן:

אני מבקש, אני באמת מתעקש,

אמנון ארבל:

אבל זה לא מה שהוא ביקש,

יוחנן וייצמן:

אמי, אני מתחנן. יתאפשר פירוק והרכבה של הקירות ה - ,

אמנון ארבל:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

המזרחיים,

אמנון ארבל:

היות ואתה כן מקשיב מסבירים מה שאומרים לך, זה מה שהוא הציע פה היום, כן?

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל,

אמנון ארבל:

הוא הציע לשחזר את האבן מהקיר הקיים, לא בגלל החפירה, כמו שאתה רואה בכל זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמנון ארבל:

הוא לא מציע את זה,

יוחנן וייצמן:

נכון, כי פה,

אמנון ארבל:

אלא הוא הורס, רגע תן לי לסיים,

יוחנן וייצמן:

סליחה.

אמנון ארבל:

הוא הציע את זה פה, כי הוא הורס את זה פה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

זה החזית היום נמצאת פה, הוא ביקש להעביר אותה לפה, שחזור, פה יש לו, הוא לא מבקש את כל זה פה, כי הוא לא צריך לפרק את זה,

יוחנן וייצמן:

הוא יצטרך,

אמנון ארבל:

הוא לא מבקש.

יוחנן וייצמן:

הוא (לא ברור) את הבנייה,

אמנון ארבל:

הוא לא מבקש את זה.

יוחנן וייצמן:

בסדר. במהלך הבנייה הוא יצטרך לעשות את זה,

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

לא.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אני אומר לך שלא, נו כן, לא, כן לא,

יוחנן וייצמן:

אותו דבר, כן, כן, לא, לא, לא ירצה לא יעשה. ירצה יפרק, לא ירצה,

אמנון ארבל:

הוא לא מבקש ואין צורך,

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר, ירצה יפרק, לא ירצה, לא יפרק.

אמנון ארבל:

וייצמן, יש פה תוכנית שהוא הגיש, אנחנו סתם פונים עליה, הוא הגיש בקשה למה מפריע לו, זה לא הפריע לו,

יוחנן וייצמן:

בסדר. אז אני אומר, תרשה לו פירוק, זה, הבניין,

אמנון ארבל:

הוא לא מבקש את זה אבל, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו מבקשים את זה,

אמנון ארבל:

למה?

אליעזר ראובברגר:

מה?

אמנון ארבל:

למה אתה מבקש את זה? אם הוא לא ביקש את זה?

יוחנן וייצמן:

כי אני רוצה לחסוך עשרות מיליוני שקלים,

אמנון ארבל:

אל תחסוך לו, הוא ילד גדול.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לחסוך לו.

אמנון ארבל:

הוא ילד גדול,

יוחנן וייצמן:

אני מבקש (לא ברור).

אמנון ארבל:

אני חושב שאתה, אני לא חושב שאתה צודק,

יוחנן וייצמן:

אני אומר,

אמנון ארבל:

אליעזר,

יוחנן וייצמן:

סעיף 7,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר שהוא לא, הוא לא צריך את זה?

אמנון ארבל:

הוא לא מבקש את זה, והוא לא צריך את זה, וייצמן סתם ממציא המצאות,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאני אומר,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה ה - , אבל זה כתוב רק צד אחד, אני אומר על הכול. ועכשיו זה גם יורד.

אמנון ארבל:

וייצמן, אתה,

יוחנן וייצמן:

צמצמו.

אמנון ארבל:

וייצמן, אתה סתם.

יוחנן וייצמן:

צמצמו נסיגה להנה.

אמנון ארבל:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

ההצעה של אמני הייתה ליסוג חזרה לפה, זה יורד,

ישראל קלרמן:

אבל זה נשאר, השחזור נשאר, מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

לא, השחזור, וואלה אתם, חיים, תסביר להם, תעשה לי טובה.

ישראל קלרמן:

הוא לא יודע להסביר,

אמנון ארבל:

הוא יודע להסביר,

עו"ד בתיא קאופמן:

הוא לא יודע,

יוחנן וייצמן:

אני אומר שאי-אפשר לקחת מוסד,

אליעזר ראובברגר:

אין שחזור כי הרי לא, אין בינוי שמה, העלינו את זה למעלה.

ישראל קלרמן:

למה? למה?

חיים כהן:

יהיו מאות שמה, נו מה אתה.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

אתה מדבר על השחזור, אז מה הבעיה?

חיים כהן:

אבל הוא לא ביקש את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל היה, לא, גם אין צורך. בגלל שהעלינו למעלה, ואין בינוי שמה.

חיים כהן:

שמענו אותו,

יוחנן וייצמן:

ירצה, להוריד, לא, לא, אז אני אסביר,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני אסביר, אני לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

על הקונטור, הוא לא יוצא קדימה.

יוחנן וייצמן:

לייזר,

ישראל קלרמן:

נכון, הוא לא יוצא,

יוחנן וייצמן:

אתה מודע למה (לא ברור) שהיה פה.

ישראל קלרמן:

הוא יכול להשאיר את זה כל הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

הוא יכול להשאיר את זה כל הבנייה?

יוחנן וייצמן:

לתלות את זה באוויר,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

יוחנן וייצמן:

כשהוא בונה,

ישראל קלרמן:

איד? איד?

יוחנן וייצמן:

כי הוא חופר למטה,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

איפה הוא יכול להשאיר את זה?

אמנון ארבל:

בוודאי, כל הבניין,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע כמה כסף זה עולה?

אמנון ארבל:

כל הבניין נשאר, אבל הוא חופר מתחת לכל הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא לא צריך.

אמנון ארבל:

הוא חופר מתחת לכל הבניין. ישראל,

ישראל קלרמן:

אז איך להשאיר את זה? באוויר?

אמנון ארבל:

הוא חופר מתחת לכל הבניין, לא רק על החזית.

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

כל הבניין הוא יפרק.

יוחנן וייצמן:

התעללות במוסד עשרות מיליוני שקלים,

אמנון ארבל:

כן, החפירה היא מתחת לכל הבניין, בסדר?

יוחנן וייצמן:

הוא יפרק, אז הוא יהרוס,

אמנון ארבל:

זה מה שמפריע לך?

יוחנן וייצמן:

הוא ירצה, הוא יפרק, לא ירצה, לא יפרק.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא.

יוחנן וייצמן:

אמי,

אמנון ארבל:

חבר'ה אתם לא,

יוחנן וייצמן:

וזה יפרק. לא ירצה, לא יפרק.

אמנון ארבל:

אתם מבלבלים במוח.

ישראל קלרמן:

בסדר, הוא לא, הוא אומר לך בסדר. הוא אומר לך, אם הוא לא צריך, לא צריך,

יוחנן וייצמן:

לא צריך, לא צריך.

ישראל קלרמן:

נכון, תחייב אותו,

אמנון ארבל:

זה נחמד שאתם הולכים צעד קדימה, מעבר למה שהיזם מבקש, ומעבר לתוכנית שמוגשת, אתם טועים במה שאתם אומרים, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא נכון,

אמנון ארבל:

אליעזר, תקבל החלטה, אני,

אליעזר ראובברגר:

ככל שיבקש,

יוחנן וייצמן:

ככל שייבקש,

אמנון ארבל:

איך? זה תוכנית,

יוחנן וייצמן:

לא, בהיתר.

ישראל קלרמן:

ככל שיצטרך.

יוחנן וייצמן:

בהיתר,

אליעזר ראובברגר:

אולי יגיש התנגדות עצמית.

יוחנן וייצמן:

בשלב ההיתר, בשלב ההיתר.

ישראל קלרמן:

לא, אמי, ככל שיצטרך.

אמנון ארבל:

אתם עושים מעצמכם צחוק, ישראל,

יוחנן וייצמן:

אמי, תאפשר פירוק והרכבה של,

ישראל קלרמן:

אני מדבר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי היא כזאתי יתאפשר פירוק והרכבה של החזית המזרחית.

אליעזר ראובברגר:

ככל שהיא תהיה,

יוחנן וייצמן:

ככל שתהיה,

אליעזר ראובברגר:

ככל שיבקש.

יוחנן וייצמן:

ככל שיתבקש, ותיאום עם מחלקת שימור, זה בסדר.

אמנון ארבל:

פשוט אתם עושים מעצמכם צחוק, אבל,

יוחנן וייצמן:

לא נכון,

אמנון ארבל:

אני חושב שכן. כן, תגיד עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

יתאפשר פירוק והרכבה של החזית המזרחית, בתיאום עם מחלקת שימור, ככל שיתבקש, בתיאום עם מחלקת שימור.

אמנון ארבל:

טוב. טוב. תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית 1553551, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, ישיבת מיר, תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו ב – 20,

אמנון ארבל:

זה דושינסקי, סליחה, סליחה.

תוכנית 1417195

אמנון ארבל:

תוכנית 20 בסדר היום, תוכנית 1417195, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בירמיהו 19 רוממה, התוכנית שמבקשת הריסה של בניין, אני אראה לכם אותו רגע,

יוחנן וייצמן:

קווי בניין אמי צודק.

ישראל קלרמן:

זה 23?

אמנון ארבל:

1417195,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

זה המגרש נמצא, יש בו היום מגרש שהיא עדיין ביעוד תעשייה, זה הבניין קיים, אני מזכיר לכם אם היא לא הייתה, התוכנית המפורסמת של הבניין שמסתבר שזה אותו יום, שבונה בית ספר, כן אני משתמש זה אותו יום.

יוחנן וייצמן:

זה אותו יום?

אמנון ארבל:

כן, ככה הוא אומר,

אריאל גולן:

המקווה.

אמנון ארבל:

עם המקווה כן. וועדת ערר אגב קיבלה החלטה אתמול, שהיות ו - קרמר לא הגיש תגובה.

יוחנן וייצמן:

היא אישרה,

אמנון ארבל:

אז בעצם, בוטל,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

לא, הם כתבו, הם רמזו לו בצורה מאוד, שלא כדאי לעמוד על הערר שלו. זה, זה הבניין שיש פה
היום זה זה, בניין קיים שהוא בניין תעשייה נקרא לזה,

יוחנן וייצמן:

תסתכל על ה - , מה?

אמנון ארבל:

זה זה, סליחה,

ישראל קלרמן:

לא, זה (לא ברור), מה שאמרת.

אמנון ארבל:

זה הבניין הם מציעים להרוס אותו, לבנות שני בניינים חדשים, מעל קומת מסד.

אליעזר ראוכברגר:

זה מגודר שם כבר היום,

אמנון ארבל:

ההוא כן,

ישראל קלרמן:

זה לא,

אמנון ארבל:

לא, רואים את זה, רואים את זה פה.

אליעזר ראוכברגר:

גם זה, גם זה מהצד השני,

אמנון ארבל:

לא, רואים את זה שכבר חפור, הנה זה. התלת מימד פשוט צילום אוויר יותר ישן, זה יותר מעודכן, וראינו את החפירה כבר, אז זה היום הבניין שעוד לא, הבניין הזה, הוא נמצא בין, בין רחוב תובל מאחורה, לרחוב ירמיהו,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, בדרך כלל,

אמנון ארבל:

זה הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

רחוב תובל הוא במגודר.

אריאל גולן:

הצד השני זה רחוב תובל.

אמנון ארבל:

פה מגודר,

יוחנן וייצמן:

זה תובל,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני הייתי שמה לפני יומיים. יש שמה חנות, יש שמה חנות של חולצות, איך זה נקרא?

ישראל קלרמן:

של המקום הנכון.

אליעזר ראוכברגר:

המקום הנכון כן,

אריאל גולן:

לא, עוד יותר פנימה,

אליעזר ראוכברגר:

זה שם, כאן,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה להרוס את הבניין ולהקים שני בניינים חדשים מעל קומת המסד, סך הכול 63 יחידות דיור, הם עשו איזה חלוקה לשני, שני מגרשים נפרדים בעצם של שני, כנראה שני יזמים. שאחד מקבל 36 יחידות דיור, והשני 27 יחידות דיור, סך הכול אמרתי 63 יחידות דיור. הם הציעו עבור, הפרשה לצורכי ציבור של בערך 950 מטר. אנחנו בגדול המלצנו להפקיד, ואנחנו ביקשנו להגדיל את הפרשה לצורכי ציבור בצורה משמעותית. מה שאנחנו בעצם טענו בהמלצה, שהמגרש, לכאורה לפי תוכנית אב הוא היה צריך להפריש 40% לצורכי ציבור, התוכנית לא מפרישה 40% לצורכי ציבור, ולכן ביקשנו,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

למה היא לא מפרישה?

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

כמה צריך?

אמנון ארבל:

תוכנית האב אומרת, שכל שינוי או תעשייה כרוך ב – 40% הפרשה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לתעשייה?

אמנון ארבל:

זה תעשייה תוכנית אב רוממה,

יוחנן וייצמן:

אז הם מבקשים פה?

אמנון ארבל:

אז אנחנו ביקשנו, אנחנו ביקשנו להגדיל את ההפרשה לצורכי ציבור ל – 2000 מטר, היזם פנה, עשה לי השוואה מאוד נרחבת בין כל הפרויקטים שיש בסביבה, מה אחוז ההפרשה, ומה אחוזי, סליחה, אני עשיתי את אחוזי הבנייה,

יוחנן וייצמן:

שאתה תעשה את זה דירות להשכרה.

אמנון ארבל:

כן, זה אני מסכים איתך, אבל הטענה שלו הייתה, שאנחנו הגזמנו לצורך העניין, ביקשנו,

חיים כהן:

לא הגזמנו שום דבר,

אמנון ארבל:

שטח גדול,

חיים כהן:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, שנייה,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

תן לו להשלים, תן לו להשלים את ה - ,

אמנון ארבל:

אני עברתי בכל הדוגמאות שהוא עשה, דוגמאות חלקן לא נכונות, כי למשל תוכנית אחת זה תוכנית שאנחנו ביקשנו,

אליעזר ראובברגר:

רגע שנייה,

אמנון ארבל:

הפרשה. ותוכנית אחרת זה תוכנית שאנחנו בכלל התנגדנו אליה, ובסוף הוועדה המחוזית אישרה בניגוד לדעתנו. עם הפרשה לצורכי ציבור אגב של בתת-הקרקע שבכלל לא מקובלת. אני, אני השתכנעתי,

חיים כהן:

מה לא בתת-הקרקע?

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

לא, לא, אתה, תפסיקו.

אמנון ארבל:

לא, כן, התוכנית ליד, יש פה קומות ציבורית בתת-הקרקע, שלא, שלא ראוי בעיני, וכך אישרה הוועדה המחוזית,

ישראל קלרמן:

לא, אתה חוזר של הבוקר, הוא עושה (לא ברור).

אמנון ארבל:

מה שאני אגיד, אני עשיתי השוואה של, אני עשיתי השוואה של, ישראל, עשיתי השוואה של מה שהוא העביר, הוא התייחס בעיקר לאחוז ההפרשה לצורכי ציבור של, (לא ברור) שטחי הבנייה. אני עשיתי גם אחוזי בנייה הוא מבקש, והתוכניות האחרות, חוץ מתוכנית אחת שהיא ביקשה אחוזי בנייה יחסית גדולים, שזה תוכנית שאנחנו התנגדנו אליה. אז שאר אחוזי הבנייה בתוכנית, הן יותר נמוכות. חלק 457%, 520, 620,

אליעזר ראובברגר:

כמה הוא מבקש?

אמנון ארבל:

הוא מבקש 709% בנייה, שזה יותר משמעותי. עדיין אחרי שקראתי את כל זה, אני חושב שקצת הגזמנו עם ה- 2000 מטר, אני מציע להוריד ל- 1200 מטר, וזאת ההצעה שלי, אחרי שבחנתי את כל המספרים.

ישראל קלרמן:

במקום 960 שהם הגישו,

אמנון ארבל:

במקום 950 שהם הגישו, אני חשבתי, זה ההפרשות שביקשנו.

אליעזר ראוכברגר:

כמה יחידות דיור?

אמנון ארבל:

63,

אריאל גולן:

אז מה אתה מציע?

ישראל קלרמן:

ביחד,

אריאל גולן:

להוציא, מה אתה מציע?

אמנון ארבל:

מה? לא, אז אני, גם ככה מעונות יום זה קצת קשה בתצורה של הבניין הזה, אז אני חשבתי שלצמצם את זה ל- 1200 מטר, 400 שימושי קהילה ורווחה, כמו שהם ביקשו. לצמצם את התרבות ופנאי, מ- 800 ל- 500, ולתת לו 300 מטר בית כנסת. ביחד זה 1200 מטר.

ישראל קלרמן:

בית כנסת להגדיל,

אמנון ארבל:

זה 300 מטר בית כנסת זה נראה לי, נראה לי הגיוני, ל – 63 יחידות דיור, זה סביר,

אריאל גולן:

עוד פעם,

ישראל קלרמן:

מה זה ה – 400, 400 אולי,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

תעשה, השימושי תרבות ופנאי תעשה 400, ו – 400 בית כנסת, לא?

אמנון ארבל:

ל – 63 יחידות דיור זה בסדר.

ישראל קלרמן:

לא, אני אומר, את ה – 500 ל – 300, תעשה 400,

אמנון ארבל:

אני עונה לך,

יוחנן וייצמן:

למה?

חיים כהן:

800 מטר?

אמנון ארבל:

כי תראה, אנחנו ביקשנו את זה, ו - , אני חושב שקצת הגזמנו, קיבלתי נתונים, בדקתי את כל התוכניות מסביב, ואני,

אליעזר ראוכברגר:

אבל מה שאתה אומר, זה כאילו הגזמנו, במאה אחוז.

ישראל קלרמן:

לא במאה אחוז.

אמנון ארבל:

הגזמנו ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

בין 960 ל - 1200, היית אומר לי 1600, אה, בסדר.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה בעצם נסוגת ב - , בהמון,

אמנון ארבל:

נכון, אני, אני רק אומר שההשוואה שלי בעיקר הייתה לבניין שליד, שהוא בעצם בונה שם בית ספר של כמה אלפי מטרים, והוא אמר אני, אני מבין את מה שאתה עושה, אבל זה, אני שם באתי וביקשתי לעשות את הבית ספר הזה, ואז אתה מעניש אותי ומבקש משהו דומה. שוב, אני, כשאני מגזים, אני אומר אני מודה, אני חושב ש - , אני חושב ש - 1200 מטר הפרשה, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

יש להגדיל ב - 200, במקום 1000.

אמנון ארבל:

אני חושב ש - 1200 מטר זה ,

אליעזר ראוכברגר:

בית ספר?

אמנון ארבל:

אני חושב ש - 1200 מטר ל - 63 יחידות זה סביר, זה, רוצים קצת יותר אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה סביר, יכול, אבל אתה מדבר על בית כנסת 300 מטר, ואני חושב ש – א', צריך שם אולי שתיים. כי תמיד שלא יהיה מריבה בין מגורים,

אמנון ארבל:

של בתי כנסת?

אליעזר ראוכברגר:

יש ספרדים, אשכנזים, חסידים,

אריאל גולן:

יש מלא חסידויות, וזה,

ישראל קלרמן:

תהפוך את זה,

אמנון ארבל:

בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

מה אני אעשה עם 150 150?

ישראל קלרמן:

לא, 250, 250, תרבות ייתן 300.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר.

ישראל קלרמן:

אמי, תעשה 250, 250, עבור בית כנסת, ו – 300 תרבות ופנאי.

אליעזר ראוכברגר:

250, אז שייתן,

אמנון ארבל:

אז אתה דופק אותם, מה?

ישראל קלרמן:

ושתיים של 250,

אליעזר ראוכברגר:

שתיים תמיד יש, יש שם יותר מגזרים, תמיד יש שני מגזרים.

אמנון ארבל:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כמה חסידויות,

אמנון ארבל:

גם ביקשנו 800,

אליעזר ראוכברגר:

אשכנזי, (לא ברור).

חיים כהן:

ה – 500,

ישראל קלרמן:

400,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע,

אמנון ארבל:

לא, אז בוא נגדיל את ה - ,

חיים כהן:

סליחה, מה זה ה – 500?

ישראל קלרמן:

לא, אז תוריד,

חיים כהן:

לא, לא להוריד למה להוריד?

אמנון ארבל:

בלי להוריד,

ישראל קלרמן:

תרבות ופנאי? מה אתה רוצה?

חיים כהן:

לא, מה זה תרבות ופנאי 500? אני רוצה להבין, מה? מה? אמור להיות שמה?

ישראל קלרמן:

אני לא יודע, שלוחת מתנ"ס,

אמנון ארבל:

(לא ברור).

חיים כהן:

אז תכתוב שלוחה של מינהל קהילתי, למה,

ישראל קלרמן:

כתוב, כתוב.

חיים כהן:

לא, כי אתה כותב תרבות,

אמנון ארבל:

כגון,

חיים כהן:

לא כגון, אני רוצה,

אמנון ארבל:

כי זה משפחת שימושים,

חיים כהן:

אני רוצה שזה יהיה כתוב,

ישראל קלרמן:

למה לצמצם אבל? למה לצמצם?

אמנון ארבל:

חיים, אין, רגע, אני עונה לך,

חיים כהן:

רגע, שנייה,

אמנון ארבל:

אני עונה לך, חיים, בסוף אני לא יודע מתי ייבנה הפרויקט.

חיים כהן:

מה?

אמנון ארבל:

מתי ייבנו פה מחירים, לכן אני לא יודע, היום להגיד,

חיים כהן:

אתה יודע למה אני שואל,

אמנון ארבל:

משהו ספציפי, יכול להיות שיהיה פרויקט אחר שייבנה לפניו, וייתן לזה, אז לא נצטרך את זה כאן.

חיים כהן:

למה אני אומר לך את זה? כי הם לא יעשו בסוף, זה לוקח את זה לעצמם, תרבות ופנאי, התרבות הפנאי הם יעשו לך שמה, כל דבר לא (לא ברור) פנאי. אני רוצה למקד את זה למתני"ס.

אליעזר ראובברגר:

ספריה.

אמנון ארבל:

שייבנו את זה לא יהיה צורך, מה?

חיים כהן:

אין צורך, יהיה צורך, למה? (לא ברור) בצפון? בטח שיהיה צורך?

אליעזר ראוכברגר:

אז בסדר, נותן דוגמא,

חיים כהן:

אני רוצה מתנ"ס, לייזר, אני רוצה שתסמן את זה למתנ"ס. לא לתרבות פנאי, זה בדיחה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע סליחה, ואם רוצים לעשות שמה ספרייה? סתם הוא אומר שיש ממול, אבל אני אומר גם ברעיון,

חיים כהן:

עזוב ספרייה,

אליעזר ראוכברגר:

ספרייה תורנית לא טוב לך?

חיים כהן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

חיים כהן:

בגלל שהוא לא יעשה ספריה תורנית,

אמנון ארבל:

זה לא תרבות,

חיים כהן:

(לא ברור) הוא יעשה לך תרבות, ויעשה לך,

אליעזר ראוכברגר:

בטח זה תרבות.

אמנון ארבל:

אני צוחק.

חיים כהן:

עזוב אותך, נו מה? על הקומבינות של כל הזה, עזוב. אני אומר לך תעשה שמה, אתה רוצה תוריד שמה 400 מטר, ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני חושב שקודם כל צריך לעשות את השתי בתי כנסת,

חיים כהן:

שתי בתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

רק מלמעלה,

חיים כהן:

ששמה יש דרישה הרבה יותר מהכול, השתי בתי כנסת.

אריאל גולן:

השטחים יהיו ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, ברור, שתי בתי כנסת, מה?

ישראל קלרמן:

אבל הוא עשה כבר, הוא עשה, מה זה אבל? מה זה ה - 400 מטר? שימושי קהילה,

חיים כהן:

כן,

ישראל קלרמן:

חברה,

חיים כהן:

500 מטר לשימושי זה, תוסיף לשימושי, איך כותבים? שלוחת מתנ"ס, זהו, כן, שלוחת מתנ"ס.
תורידי את התרבות, תורידי את ה - ,

אמנון ארבל:

אתה מגביל את עצמך פשוט, זה העניין.

חיים כהן:

אני מגביל, אני רוצה את זה , זה בדיוק מה שאני רוצה, זה בדיוק מה שאני רוצה למקדם אותו לזה.

אריאל גולן:

אני רוצה להוסיף באמת שהשטחים יהיו נטו, כי לפעמים יש כל מיני שטחים, מסדרונות, מעברים.
יש דבר, הפונקציות נשארות מאוד מצומצמות.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה לכתוב שצריך לתת את זה במקום (לא ברור)?

חיים כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מקום איכותי,

חיים כהן:

נכון,

אמנון ארבל:

לא, הוא רוצה את זה אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מקום איכותי, לא בתת-הקרקע.

אמנון ארבל:

הוא לא הציע את זה בתת-הקרקע.

אליעזר ראוכברגר:

לא בתת-הקרקע.

אמנון ארבל:

הוא לא הציע התת-קרקעי.

אריאל גולן:

לא משנה, אבל שיהיה, גם כן, שטחים שיהיו נטו,

אליעזר ראוכברגר:

הציבור צריך לתת את הכי טוב.

חיים כהן:

נכון, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

חיים כהן:

אז אתה תיקנת שמה?

אמנון ארבל:

כן. שנייה אני רק, הוא ביקש שלא יהיה בהינף אחד, שיש שניים, אני רוצה לראות איפה כתבתי את זה.

חיים כהן:

רגע ויוחנן,

יוחנן וייצמן:

סידרנו (לא ברור)?

אריאל גולן:

אבל אנחנו רוצים איפה שמים כל דבר.

חיים כהן:

בדיוק.

אריאל גולן:

להגיד לך הפונקציה הציבורית בצד ימין, בצד הזה או (לא ברור).

אמנון ארבל:

אתה מחלק את זה, כי זה שני יזמים שונים.

חיים כהן:

הם (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אילנית,

אריאל גולן:

לא, אבל אתה, לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה דיברנו כבר,

חיים כהן:

מה זה משנה בכלל? לא,

אליעזר ראוכברגר:

ישבו על זה, כבר דיברנו על זה. עוד פעם, (לא ברור) יושב על (לא ברור).

אמנון ארבל:

אז רק שלוחת מתנ"ס, בקיצור?

חיים כהן:

כן, שלוחת מתנ"ס.

אליעזר ראוכברגר:

אתה זוכר מה שיש,

חיים כהן:

לשתי הבתי כנסת שהגדלת,

אמנון ארבל:

זה כתבתי, עבור שתי בתי כנסת.

חיים כהן:

עבור שני בתי כנסת.

ישראל קלרמן:

מה זה הראשון? מה זה ה – 400 הראשון?

אמנון ארבל:

זה מרחק,

חיים כהן:

כן, לא, חדשים, מה אכפת לי שיש שמה,

ישראל קלרמן:

אז אמרת איפה? אמי, צריך להוריד את זה ל – 300, מה?

חיים כהן:

לא,

אמנון ארבל:

אז הוספנו עכשיו 1200,

ישראל קלרמן:

1200?

חיים כהן:

כן.

ישראל קלרמן:

והם הוא צריך טישו, תכתוב לו, יש אצלי בחינם. צריך את זה?

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו בשלכיות, ייקבעו בהוראות התוכנית שלכיות הביצוע תיעשה בקומת המסד כולל שטחי ציבור תיבנה בהינף אחד.

חיים כהן:

נכון.

אמנון ארבל:

והוא רוצה להפקיד את זה שני יזמים, אני לדעתי זה קצת בעייתי.

אריאל גולן:

כן,

ישראל קלרמן:

למה?

אריאל גולן:

כל אחד יצעק על השני (לא ברור).

אמנון ארבל:

כי זה חצי, לא, הוא עושה חצי חצי אבל,

ישראל קלרמן:

לא, הבנייה עצמה.

חיים כהן:

נו, תעשה את זה בהינף אחד, למה לא?

ירק שטחי ציבור?

אמנון ארבל:

אני חושב שהמסד זה יכול להיות בהינף אחד, לא יקרה שום דבר.

חיים כהן:

ברור,

אמנון ארבל:

בסדר, צורכי ציבור למעשה בהינף אחד.

חיים כהן:

נכון,

ישראל קלרמן:

אבל שאר הבנייה אמרת,

אמנון ארבל:

שאר הבנייה יכול להיות בשלביות. טוב, תוכנית 21.

אסף שגיא:

רק יש פה עוד עניין אמי,

אמנון ארבל:

כן,

אסף שגיא:

הוא רוצה 4 קומות בתת-הקרקע, יש פה פוליגון קרקע מזהמת של רוממה,

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

להכניס אותו,

אסף שגיא:

(לא ברור) לדבר על הסקר היסטורי,

אליעזר ראובברגר:

מי זה?

חיים כהן:

אין לי מושג מי זה.

ישראל קלרמן:

שתיים,

חיים כהן:

הכי מעצבן, זה מה מעצבן, טוב, אני לא רוצה, לא בהקלטה.

יוחנן וייצמן:

אפשר לדושינסקי משהו לחזור אחד?

חיים כהן:

נו מה? עכשיו?

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה.

אסף שגיא:

לא, לא, צריך להגיש,

אמנון ארבל:

מה להגיש?

אסף שגיא:

תנאי להפקדה

יוחנן וייצמן:

יש לנו הינף אחד.

אמנון ארבל:

תנאי להפקדה.

אסף שגיא:

כן, סקר היסטורי ותוכנית דיגומים לבדיקת המשרד להגנת הסביבה.

יוחנן וייצמן:

מה? מה?

ישראל קלרמן:

למה? למה הוא אומר?

יוחנן וייצמן:

זה מקומית, כן,

ישראל קלרמן:

בטח. למה לא? מה?

חיים כהן:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אמי,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אפשר בבקשה ברשות היושב ראש, לחזור שנייה לדושינסקי.

אמנון ארבל:

כן,

המשך תוכנית 1553551

המשך 1553551

יוחנן וייצמן:

התב"ע מבקשת פה הינף אחד,

אמנון ארבל:

כן, התב"ע מבקשת?

יוחנן וייצמן:

התב"ע מבקשת הינף אחד,

אמנון ארבל:

כו,

יוחנן וייצמן:

אני מציע לעשות את מה שעשו,

חיים כהן:

זה מגורי (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כל קומה שנפרד,

חיים כהן:

בדיוק,

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים כהן:

הולך להיות פרויקט מאוד גדול,

יוחנן וייצמן:

אין להם תרומות.

אמנון ארבל:

הם הציעו משהו, ואתה מציע לשנות?

יוחנן וייצמן:

הם לא מבינים. זה הכול.

אמנון ארבל:

הם לא מבינים,

חיים כהן:

אז אתה מסכים,

אריאל גולן:

מבני ציבור ושתרומות, אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:

כן, זה מבני ציבור מה? מה?

אמנון ארבל:

אבל נראה לך הגיוני שייבנו קומה, כאילו 6 קומות ייבנו כל אחד בנפרד?

יוחנן וייצמן:

בטח. להוציא לקבל את הכסף שלה, היא לא מעניין אותה כלום, אם (לא ברור).

חיים כהן:

אז מה זה יעזור לך?

יוחנן וייצמן:

זה מה שמעצבן,

חיים כהן:

מה זה יעזור?

אמנון ארבל:

יש פה יזם אבל,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לעזור גם,

אמנון ארבל:

יש יזם מה?

יוחנן וייצמן:

אין פה יזם.

אמנון ארבל:

לא, אין, זה לא יזם, זה דושינסקי, מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה המוסד, המוסד הוא היזם.

יוחנן וייצמן:

אני אומר לך הם לא מבינים את המשמעות של זה.

אמנון ארבל:

אני חייב להגיד לך שישבנו את זה בישיבה, ונראה שהם מבינים מצוין, אבל,

יוחנן וייצמן:

הם לא מבינים את המשמעות של הינף אחד. אתה יודע מה?

אמנון ארבל:

נראה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא היה נראה אחד שמבין,

אמנון ארבל:

נכון,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

נראה לך הגיוני,

אליעזר ראוכברגר:

לא (לא ברור), איך קוראים לה?

יוחנן וייצמן:

הרב?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא זוכר את השם שלה.

אמנון ארבל:

נראה לך הגיוני ש – 6 קומות ייבנו קומה קומה?

אליעזר ראוכברגר:

לא (לא ברור), אבל מדושינסקי,

יוחנן וייצמן:

הוא דושינסקי?

אליעזר ראוכברגר:

הגבאי הראשי שמה.

אמנון ארבל:

וייצמן,

ישראל קלרמן:

אלישע.

אליעזר ראוכברגר:

לא, (לא ברור).

אמנון ארבל:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

זה לא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

שלום.

אליעזר ראוכברגר:

גם לא שישה אחר. קראו לו שם אחר.

אמנון ארבל:

נראה לך הגיוני שהם ייבנו קומה, אבל יפסיקו,

יוחנן וייצמן:

למה שיעשו (לא ברור).

אמנון ארבל:

מה פתאום,

אליעזר ראוכברגר:

איך? אגף,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אגף היה.

אמנון ארבל:

גור בנו את הכול ביחד, מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

לא, מלכי ישראל 49, העבירו תב"ע, שאפשרה להם, מאפשרת להם כל קומה בנפרד.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אריאל גולן:

באמת מוסד, זה אתה יודע,

יוחנן וייצמן:

אם זה תרומות, זה להרוג, זה להרוג את המוסד, מהתב"ע הזאתי לא יוכלו להוציא היתר,

אמנון ארבל:

לדעתי זה יהרוג את המוסד, אם עכשיו 20 שנה ייבנו עוד פעם קומה. אבל,

יוחנן וייצמן:

לא, המוסדות מסתדרים עם זה.

צחי ברים:

לא, יש פה בניין, יש לפעמים אתה יודע הם כן עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קשור לטכני, ברים, צריכים לגייס 100 מיליון,

יוחנן וייצמן:

לגייס, 100 מיליון,

אליעזר ראובברגר:

לא מגייסים 100 מיליון בבת אחת.

צחי ברים:

זה גם צריך את הכסף,

אליעזר ראובברגר:

גם נכון.

חיים כהן:

אני רוצה להסביר,

אליעזר ראובברגר:

כל ה - , כל האנשים העשירים, לא מוכנים לתרום לך באוויר, הם רוצים לראות שבנית, רוצים לראות שמשחו,

אמנון ארבל:

כל קומה על שם מישהו אחד גם תהיה.

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

זה גם נכון. כן, נכון.

צחי ברים:

זה אחד מהפתרונות בשביל לגייס כסף, אתה יכול,

אליעזר ראובברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 21,

אליעזר ראובברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

שכל קומה בנפרד.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, בסדר. קדימה,

תוכנית 1370741

אמנון ארבל:

תוכנית 21 בסדר היום, 1370741, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית משעול ההדס 10, ברמות, תוכנית שבמקשת תוספת בנייה, המלצנו להפקיד.

תוכנית 1363852

אמנון ארבל:

תוכנית 22 בסדר היום, תוכנית 1363852, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, אפרים, ברחוב אורך 2 בית ישראל,

יוחנן וייצמן:

זה היה גם בשימור.

אמנון ארבל:

תוכנית שמבקשת הכשרת עבירות בנייה בשני בניינים קיימים, ותוספת סך הכול בין 4 ל – 5 קומות, 8 יחידות דיור, והמלצנו להפקיד.

יוחנן וייצמן:

יש איזה, היה איזה פנייה בזה?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, היה, קיבלת.

ישראל קלרמן:

הראו את התיק גם לפני שבועיים היינו, עכשיו זה התוכנית, אז היה הצטרפות.

אמנון ארבל:

22 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. ברור.

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראוכברגר:

יש נושא של המעלית והמדרגות.

אמנון ארבל:

רגע, הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

הנה כאן, יש לך פה.

ישראל קלרמן:

מה זה?

אמנון ארבל:

אני אראה לכם רגע, כי זה בעייתי, לדעתי זה בעייתי, אני אראה לכם,

יוחנן וייצמן:

כן?

אליעזר ראוכברגר:

הם טוענים שזה הפוך, מה שאתה מציע,

אמנון ארבל:

ברור שהם טוענים הפוך,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. אני אמרתי מה טוענים.

מיכל כהן:

22.

אמנון ארבל:

נראה לי הצטרפות הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

היה הצטרפות, עכשיו זה הפקדה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

עד לפני חודש.

יוחנן וייצמן:

תציג לנו את זה, נכון?

אמנון ארבל:

ניר?

יוחנן וייצמן:

כן,

אריאל גולן:

הצגנו.

אליעזר ראוכברגר:

הציגו לכם את זה בהפקדה, בסדר גם עכשיו.

אמנון ארבל:

יש לי את המצגת.

אליעזר ראוכברגר:

צריך כמה דברים לסדר פה כבר, נטפל בזה עוד מעט. מה?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לשימור?

אליעזר ראוכברגר:

מה פתאום.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך למה זה לא סמכות מקומית?

אליעזר ראוכברגר:

זה כן בסמכות מקומית,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור), אתה נוסע להפגנה? אני רוצה להפגין (לא ברור) וועדה מקומית. זה לא יארך שעה, נכון?

אליעזר ראוכברגר:

תלוי בך.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מתקרבים לסוף,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו עוד 10 תוכניות, 8, אבל תלוי בך, כמה שאתה תשגע אותנו.

יוחנן וייצמן:

אני מתנגד להכול. להבא אני מתנגד, בוודאי.

אליעזר ראוכברגר:

הבא, הבא זה מיר.

יוחנן וייצמן:

לא, אחרי מרחקי הפרדה, ארגנטינה. בסדר. ארגנטינה אהובת נפשי. עובדים משקרים אותנו, מרמים אותנו, ואנחנו לא צריכים להיות פראירים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא משנה,

יוחנן וייצמן:

בארגנטינה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

בעצים, בעצים בחניות, היה החלטה של וועדת ערר, כל התב"ע הזאתי היא עושה צחוק, עוד מעט נגיע לזה. היא פשוט, זה צחוק מעצמנו, טוב, אני אנתק אתכם, נדבר אחרי זה, שלום.

אליעזר ראוכברגר:

מי זה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

תראו זה הבניין היום, יש פה היום חצר, רגע, תסתכלו רגע בבקשה. באמת פאר היצירה. תראו, תסתכל רגע אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה הבניין, אמרנו רגע תוספות, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

הכול עכשיו על ה - התוכנית,

אמנון ארבל:

כן, כל הדבר הזה זה מה שיש היום בחצר, בסדר? זה הבניין, ויש פה את החצר שזה הדבר ה - ,

ישראל קלרמן:

מה זה?

אמנון ארבל:

המזוויע הזה. זה, עכשיו מה שהם מציעים פה,

ישראל קלרמן:

איפה זה? לייזר, אתה מזהה? אני לא מזהה את זה,

אמנון ארבל:

זה ברחוב אורבך. זה, זה לא משנה, זה לא משנה איפה זה פה ככה. הם מציעים כרגע למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, איפה זה?

ישראל קלרמן:

רחוב אורבך זה מול, מול (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

איפה זה? איפה? אני לא רואה,

ישראל קלרמן:

תראה רגע מלמעלה,

אמנון ארבל:

הנה.

יוחנן וייצמן:

איפה הישיבה?

אמנון ארבל:

מה זה עוזר לכם?

אליעזר ראוכברגר:

איזה ישיבה?

ישראל קלרמן:

טעיתי, טעיתי,

אמנון ארבל:

זה אותו דבר,

ישראל קלרמן:

טעיתי, טעיתי.

אמנון ארבל:

בקיצור, זה לא משנה איפה זה, השאלה פה היא נקודתית, כי זה לא כל כך משנה, כל החצר והבלגאן שיש פה, עם כל המדרגות, המעברים כל הדבר הזה, זה מה שקיים היום. עכשיו התוכנית שהם מציעים היא מנסה להסדיר את זה, זה לא זה.

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא זה.

אמנון ארבל:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה מציעה לבנות פה מעלית שרחוקה מכל, הייתי בכלל, המעלית למעשה לא מחוברת לבינוי, היא מוצעת בנפרד כאילו עומדת בפני עצמה.

יוחנן וייצמן:

למה?

אמנון ארבל:

ומעמידים את כל החצר, כאילו בעצם מקרים את זה את כל הקומות,

אליעזר ראובברגר:

זה גשר?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

ברור.

אמנון ארבל:

בעצם הכול זה גשר אחד מעל השני, והכול פתוח.

יוחנן וייצמן:

מה הסיבה?

אמנון ארבל:

למה הם מציעים את זה? היא כותבת שאנחנו, המופע שייתן לנו,

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להיזכר מה היה,

אמנון ארבל:

החלופה שהצענו במקום חדר מדרגות זאת החלופה הנכונה ביותר תכנונית לדירות הקיימות, אופן חלקות החצרות, בין הדיירים לאוורור אידיאלי, כל השינוי בחצרות והזה, בצמוד לדופן הכביש יפגע באוורור בתכנון הדירות. אנחנו אמרנו שתי אפשרויות,

יוחנן וייצמן:

מה מוצע ליד? מה איתה?

אמנון ארבל:

אנחנו אמרנו המלצה, מה?

יוחנן וייצמן:

בחלקה ליד מה איתה?

אמנון ארבל:

החלקה פה?

יוחנן וייצמן:

כן, סתם אני מנסה להבין ממקום הגיוני,

אמנון ארבל:

זה החלקה ליד,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא רלוונטי אבל,

יוחנן וייצמן:

הם הגישו התנגדות, זה רלוונטי מאוד.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

כי אני מבקש להרחיק מהקיר, אני צריך לחשוב מה,

אמנון ארבל:

המעלית שמציעים היא בעצם פה, היא צמודה לשכן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה באמצע.

אמנון ארבל:

המעלית צמודה פה לשכן, היא פה, כאן תראה. אופס, למה לא,

יוחנן וייצמן:

אז החלקה ליד היא יכולה להתנגד להם.

אמנון ארבל:

הם יכולים להתנגד. המעלית היא פה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא התנגדות, זה לא רק,

אמנון ארבל:

המעלית פה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא המקום המתאים.

אמנון ארבל:

עכשיו אני אמרתי שני דברים, או שתיקחו את המעלית,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר ימינה,

אמנון ארבל:

אמרנו או שתיקחו, תצמידו אותה לבניין, ותשפרו את כל המהלך המדרגות בצורה מסודרת. או ש - ,
אם אתם לא רוצים את זה, תבנו לי פה קיר, תעשו פה הוא יהיה בקו אפס, תחסמו את הכול, תסגרו
את הכול בקו אפס, שיהיה בינוי מסודר. וכל הבלגאן שיהיה בחצר שלהם כלפי אותו רחוב, כי זה
כרגע בלגאן זה מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

הבנתי.

אמנון ארבל:

זה מה שכתבנו בהחלטה, נראה לי סביר לבחור או את זה, או את זה, או שתסגרי מסודר, או שתזיזי
את המעלית, אני חושב שזה נכו. שתיים מה להלן, מרפסת הגג האמת משמש פתרון סוכה, מחלקת
שימור למשוך את (לא ברור) ביטלו את הדרישה לשנות גג רעפים. כן, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

היה לנו שיח על הנושא הזה.

אמנון ארבל:

כן, רגע,

יוחנן וייצמן:

הם ביקשו שלא יהיה רעפים,

אליעזר ראוכברגר:

בוא תראה לי את האזור, נראה מה אפשר,

יוחנן וייצמן:

חצי חצי,

אמנון ארבל:

זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אם חצי חצי, אני לא רואה בעיה.

אמנון ארבל:

לא, הם לא שרוצים גג רעפים, הם מציעים כרגע את זה. שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

הם רוצים שיהיה להם מרפסת גג,

אמנון ארבל:

שנייה, אני מראה לכם את זה, חתכים. זה זה? התוכנית הזאת?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

כן, כן, זה זה, רגע מה כתבנו בהמלצה. (לא ברור) שנייה רגע. זה כן, זה אחד, זה אחד, זה ד', רגע.
מה זה ד'?

אליעזר ראוכברגר:

זה ד/3, 3.4 נדמה לי,

אמנון ארבל:

כן, זה, אני לא יודע, אולי זה 7,

אליעזר ראוכברגר:

תראה את (לא ברור) בוא נראה,

אמנון ארבל:

סדר, אני אסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה נגיע,

אמנון ארבל:

גג רעפים המבנה הצפוני, רגע. זה דיברנו, גג רעפים זה, שכל גג, גג רעפים, בסדר, אוקי, אפשר לבטל את זה, זה אפשר,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה אפשר לבטל,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

בסדר? ודבר אחרון, שיש שטחים זה בסדר, מרפסות, כן, הם מציעים מרפסות בסמטה מאוד צרה, אני חושב,

יוחנן וייצמן:

מה הרוחב של הסמטה?

אמנון ארבל:

אני אראה לך,

יוחנן וייצמן:

בצד השני יש?

אליעזר ראוכברגר:

מרפסות סוכה?

אמנון ארבל:

כן, אבל סמטה,

אליעזר ראוכברגר:

נו אז מה?

אמנון ארבל:

תראה מה הרוחב של הסמטה אבל.

יוחנן וייצמן:

להפגין אני חושב (לא ברור). זאת הסמטה. רואים את זה פה יותר טוב אולי כאן הסמטה הזאת.

יוחנן וייצמן:

איפה זה שם? איפה זה שם?

אמנון ארבל:

זה הסמטה, היום בבניין כמו שאתם רואים אין מרפסות, זה הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

זה יהיה מעל דרך מה אכפת לי?

אמנון ארבל:

נורא צר הסמטה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

מעל דרך? מה אכפת לי? זה לא יפריע למי, למשאיות, למי?

אמנון ארבל:

בצד השני,

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה? כמה רוחב?

אמנון ארבל:

הרוחב של הסמטה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא, הרוחב של הסמטה,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

תעשה מרפסות לא 2 מטר, 1.40 מטר,

אמנון ארבל:

היום יש פה בין,

אליעזר ראוכברגר:

5 מטר?

אמנון ארבל:

5 מטרים.

אליעזר ראוכברגר:

אז תעשה 1.40 מטר מרפסת,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן בסדר.

יוחנן וייצמן:

עוד דבר אחד, וחיים כדאי שאנחנו נהיה ערניים לזה, יש לנו פה וועדת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד איזה שזה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

רוצים לשמר את ה - , התיק היה בוועדת שימור, נדרשנו ש - , לאפשר חיזוק חיצוני, בתור, הבניין לשימור, אבל לאפשר חיזוק חיצוני בדרך של פירוק והרכבה נקודתי בתיאום עם מחלקת שימור.

אמנון ארבל:

מה השאלה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

מה השאלה?

אליעזר ראוכברגר:

אני ביקשתי להוסיף סעיף לתוכנית,

אמנון ארבל:

לא הבנתי, עכשיו זה מדבר עם חיים, עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

לאפשר, אני אקריא את הסעיפים, וועדת שימור שיהיה לנו קל, ואני חושב שהסעיף הזה צריך להיות רוחבי בכל המקומות שלא מדובר בשימור גדול, (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה לא במע"ר החרדי בקיצור,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, כלקח דרך גם בנרקיס אישרנו ככה,

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה לרשום?

יוחנן וייצמן:

דקה, אז אחפש את ההחלטה של הוועדת שימור ואני אקריא לך - ניתן לבחון חיזוק חיצוני נקודתי לעת מתן היתר בתיאום עם מחלקת שימור. זה בסדר? הבנת אותי?

אמנון ארבל:

חיזוק, כן, אני חושב שזה לא טוב, אבל בסדר, ניתן חיזוק חיצוני, עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

נקודתי לעת מתן היתר, בתיאום עם מחלקת שימור. ככה לא צריכים שכנים, אפשר עדיין לעשות תוצאה טובה ויפה.

אמנון ארבל:

אני שואל, אני שואל שאלה בקול רם, אבל אם הבניין היום בנוי, בנוי בקו בניין אפס, איך תעשה חיזוק חיצוני?

יוחנן וייצמן:

יפרקו, לא, לא התכוונתי לעשות כוורת.

אמנון ארבל:

אז מה לעשות?

יוחנן וייצמן:

שיפרק את האבנים, ישתול לנו בטון, ויחזיר.

אמנון ארבל:

טוב.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, סליחה, בוא, אם אתה חשבת שאני מתכוון שכל הבניינים,

אמנון ארבל:

חיזוק חיצוני יש קיר,

יוחנן וייצמן:

יראו כמו כוורת של איקאה, התשובה היא – לא, בסדר?

אמנון ארבל:

אבל זה המשמעות אבל.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בסדר.

אמנון ארבל:

זה לא חיזוק חיצוני,

אליעזר ראוכברגר:

מאיפה חסיד גור יודע מה זה איקאה?

יוחנן וייצמן:

מה זה כוורת?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה איקאה.

אמנון ארבל:

אז זה לא חיזוק חיצוני.

עמנואל זלטס:

בהפגנה עם רכבים עברו ליד זה.

אמנון ארבל:

אז זה לא חיזוק חיצוני, וייצמן,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

וייצמן, זה לא חיזוק חיצוני מה שאתה אומר, זה חיזוק בתוך הקיר.

יוחנן וייצמן:

אז תכתוב בדרך של פירוק והרכבה, בסדר, אני, אתה צודק.

אליעזר ראוכברגר:

אני נוסע יחד עם וייצמן, עם חמורים וגמלים.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן נוסע עם חמור. לא משנה, יש פה חמור, יש פה גם (לא ברור).

עמנואל זלטס:

יש חמור שנוסע,

יוחנן וייצמן:

הרבה קודם.

אמנון ארבל:

תוכנית 23 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

יללה קדימה.

תוכנית 1390814

אמנון ארבל:

תוכנית 1390814, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה ישיבת מיר בית ישראל.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

יש תוכנית שבאמת הצגנו לכם במסגרת הדיון,

אליעזר ראוכברגר:

חברים,

יוחנן וייצמן:

עכשיו תורך.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן,

אמנון ארבל:

ישיבת מיר.

עמנואל זלטס:

לא רוצה להיות שמח.

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה מציעה פה, שטחי בנייה כוללים של כמעט 50 אלף מטר, בבנייה של 8, 9 קומות. התוכנית למעשה כוללת את מספר מתחמים, את הבניין המרכזי שזה המגרש החום הזה, את המגרש החום הזה, ואת השטחים, וגם את השטחים האלה, וגם את המגרש הזה כאן. זה המצב המוצע, למעשה כל המגרשים הם מגרשים חומים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

כל המגרשים הם מגרשים חומים, התוכנית מציעה שינוי של מעבר ציבורי שנמצא היום כאן, מציעה להעביר אותו לכאן, תיכף אני אתייחס לזה, ומציעה פה גם חיבור בשני, בין מעל שני כבישים עבור חיבור בין הבניינים,

עמנואל זלטס:

לבינוי גם,

אמנון ארבל:

זה בינוי מעל, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

רק, רק גשר. עוד שנייה בסדר, תן לאמי.

אמנון ארבל:

זה דוגמא של גשר אחד למעשה, אפשר לראות את הרוחב שלו, ואת הגובה שלו, זה נראה בחזיתות, רגע זה המעבר שהיום נמצא למעשה כאן, ורוצים להעביר אותו לכאן. אין בעיה להעביר אותו, אבל תיכף אני אראה לכם מה המשמעות שלו. עכשיו זה, זה הגשר שלמעשה מציעים או חיבורים שהם מציעים בין הבניינים זה הדבר הזה. זאת אומרת זה כל זה למטה, תחום דרך, ומציעים פה את הבנייה הזאתי, 3, 4 קומות מעל,

יוחנן וייצמן:

מעל דרך.

אמנון ארבל:

כנ"ל, מעל דרך,

אליעזר ראוכברגר:

פה זה שתי קומות.

אמנון ארבל:

וגם,

יוחנן וייצמן:

זה יפה, זה דווקא יפה אבל,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, עוד שנייה נדבר על זה עוד מעט,

חיים כהן:

זה נראה 3,

אמנון ארבל:

כן, זה נראה, זה נראה מאסיבי,

חיים כהן:

3 קומות,

אמנון ארבל:

זה נראה בעיני,

אליעזר ראוכברגר:

2,

אמנון ארבל:

מאוד מאסיבי.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, בסדר בוא.

חיים כהן:

תסתכל לפי החלונות,

יוחנן וייצמן:

מה שאנחנו יכולים,

אמנון ארבל:

המעבר ציבורי, המעבר ציבורי,

חיים כהן:

שנייה, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, תן לאמי, תן לאמי לשלים, ועוד שנייה אנחנו נדבר על הכול, סעיף,

אמנון ארבל:

כן, זה נראה 3 קומות,

חיים כהן:

3 קומות, אתה רואה לפי החלונות.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא מעבר גבוהה, זה לא בדיוק ככה, עוד שנייה נסביר את הכול,

עמנואל זלטס:

זה קומות גבוהות.

אליעזר ראוכברגר:

אני כבר דיברתי על זה עם אמי.

אמנון ארבל:

המעבר הציבורי שהם הציעו למעשה זה שטח הציבורי שמופיע, שהוא בעצם מופיע כאן, אבל בפועל גם אותו למעשה, הם בונים לחלוטין מעל הבניין, אני אראה לכם את המעבר הזה, איך הוא נראה בעצם בפועל, בוא נראה את זה פה, זה עדיין זה, זה לא זה, רגע. פה גם לא רואים את זה. כן, זה למעשה המעבר הציבורי, אתם רואים כאן, זה שטח ציבורי, פתוח שהוא עובר לעיריית ירושלים כחלקה נפרדת, אבל מעל זה הכול בנוי. וזה גם מבחינת קניינית נכסית זה בעייתי, ושוב, בסוף יש פה, אין לי בעיה עקרונית עם ההיקפים פה, אמרתי גם לאליעזר, אני חושב שאין לי בעיה שגם יוסיפו קומה הם רוצים, כי חסר להם מטרים, אבל בסוף נוצר פה מסה נורא גדולה. גם החיבורים בין הבניינים שאני מבין שזה רק גשרים, אבל זה שלוש, אגב אתה רואה, 1, 2, 3, קומות של גשרים.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא רואה,

אמנון ארבל:

זה 2,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא גשר מעבר, זה סתם, כנראה זה קישוט.

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת?

אליעזר ראוכברגר:

תראה, זה, אין לך פה מעבר,

אמנון ארבל:

לא, הם עולים כנראה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מעבר מלא, זה מעבר מלא, ופה אין כלום,

עמנואל זלטס:

בשביל הצבעוני שיהיה יפה.

אליעזר ראוכברגר:

בשביל העיצוב או משהו.

עמנואל זלטס:

כי בונים,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא נראה לי ממש,

עמנואל זלטס:

זה צבעוני, זה לא,

אמנון ארבל:

אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה בוא,

אריאל גולן:

משאית גבוהה יגידו לו אתה,

אליעזר ראוכברגר:

נטפל בזה ב - , בהמלצה.

אריאל גולן:

אמי, זה משאיות, יש שמה כמה מטר,

אמנון ארבל:

רואים פה זה,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה מוסכם שיהיה רק מעברים, לא בינוי, לא בינוי של, לא חדרי פנימייה ולא חדרי לימוד.

אמנון ארבל:

אוקי, בשטח הזה שפה שזה בעצם המעבר הציבורי להולכי רגל זה בעצם בנוי לגמרי,

אליעזר ראוכברגר:

אז עוד שנייה נדבר, בסדר בוא, בוא תעבור על זה,

אמנון ארבל:

בגדול,

אליעזר ראוכברגר:

בוא תעבור רגע להמלצת מהנדס העיר,

ישראל קלרמן:

מטורף.

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

אתה אומר שיש לו עוד מצגת,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה יש לו?

אריאל גולן:

למה לא? מה?

ישראל קלרמן:

מצגת,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה שהוא הראה עכשיו? בסדר, למה לא?

אריאל גולן:

הוא שלח לי,

אמנון ארבל:

הכול פתוח,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, סעיף 1, בטח שהכול מה זה?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 1 אתה רוצה שלא יהיה בין 4 ל – 6, אלא 4.5,

אמנון ארבל:

כל קומה כן,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה, אין להם בעיה, רק למעט בתי מדרש, כי בתי מדרש הולכים להכין שמה הכול במגרש 1200 (לא ברור), שהוא אומר אני לא יכול בקומה נמוכה 1200 זה חנוק, אני צריך גובה בשביל שיהיה אוויר, אז למעט בתי מדרש,

יוחנן וייצמן:

אבל למה אנחנו בכלל צריכים להיכנס להוראות עיצוביות?

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לי?

אמנון ארבל:

לא, זה גובה קומה, מה זאת אומרת?

אליעזר ראוכברגר:

גובה קומה.

יוחנן וייצמן:

גובה קומה למוסד, אני צריך היום להחליט?

אמנון ארבל:

4.5 מטר?

אריאל גולן:

בסוף לא מגיע,

ישראל קלרמן:

8 מטר מה? בישיבות?

אמנון ארבל:

ישיבות,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) זה 20 מטר,

אמנון ארבל:

בבניין של 8 קומות?

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמרתי,

ישראל קלרמן:

פוליביץ',

אליעזר ראוכברגר:

אבל,

ישראל קלרמן:

5 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל,

יוחנן וייצמן:

קומה למעט בתי מדרש,

אליעזר ראוכברגר:

אבל שנייה לכן, בית מדרש, כן,

יוחנן וייצמן:

לייזר עשה את זה הכי טוב שיש.

אליעזר ראוכברגר:

בית המדרש.

אמנון ארבל:

הלאה,

אליעזר ראוכברגר:

פנימייה לא צריך גובה של 6 מטר, פנימייה, למעט בתי מדרש.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמרתי למעט בתי מדרש,

יוחנן וייצמן:

אנחנו (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

הכול טוב.

ישראל קלרמן:

כן,

עמנואל זלטס:

אבל לייזר, או עדיף להוסיף אם צריך מתקנים טכניים, יש מקומות שצריך,

אמנון ארבל:

זה לא רלוונטי,

עמנואל זלטס:

מתקנים טכניים, הקומה נגזרת כן לפי הקומה. אם, בחדר אוכל דוגמא,

אמנון ארבל:

זה 4.5,

עמנואל זלטס:

או לא יודע מה צריך, לא, אם עד 4.5, וצריך להוריד גם את המתקנים הטכניים פה זה כבר מגיע
בבעיה, כשיש לך,

אמנון ארבל:

קומה לחדר אוכל, מה הכוונה?

עמנואל זלטס:

כשיש לך כמות מטורפת של בתוך חדר?

אמנון ארבל:

(לא ברור) זה 4 מטר? זה 2.5,

אריאל גולן:

לא, זה יותר מ – 2.5 פה.

עמנואל זלטס:

זה יותר, זה יותר מ – 2.5 פה,

אמנון ארבל:

לא, לא, הרבה יותר,

אריאל גולן:

זה יוצא 2.70,

אמנון ארבל:

2.70 נו, בסדר.

עמנואל זלטס:

צריך מתקנים טכניים,

אליעזר ראוכברגר:

3 מטר,

עמנואל זלטס:

אז 3, אם צריך מתקנים טכניים מספיק לי, מקומות כאלה,

אליעזר ראוכברגר:

עוד 50% מהגובה, זה המון,

אמנון ארבל:

כן, זה המון, זה המון.

אליעזר ראוכברגר:

זה המון, אבל עוד פעם,

אריאל גולן:

לא, צריך,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בתי מדרך שירות אתה הולך להכניס באולם אחד 1000, 1500 איש אתה לא יכול לחנוק אותם.

אמנון ארבל:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה צריך אוויר, בסדר מקובל אוקי, גמרנו,

עמנואל זלטס:

אם צריך מתקנים טכניים?

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו,

עמנואל זלטס:

יש מקומות לפעמים, זה מה שהיה בישיבה, מערכת צילרים בפנים, משהו בגובה, אתה יודע אף פעם לדעת (לא ברור) לבחון את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה אחר כך אתה עושה הנמכת תקרה.

עמנואל זלטס:

אבל,

יוחנן וייצמן:

זה 4.5,

עמנואל זלטס:

הקומה אבל, לא, מה פתאום, הקומה נקבעת לפי התב"ע, ל לפי היתר בנייה שאתה, מגדיר כמה אתה מפחית.

אליעזר ראוכברגר:

גם פה יש עוד דברים בפנים.

עמנואל זלטס:

והקומה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע כמה יש פה ב - , מעל,

עמנואל זלטס:

תפתח את ה – (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שיש פה מטר, או חצי מטר,

עמנואל זלטס:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אין לי מושג,

עמנואל זלטס:

אמי, תפתח את התב"ע פה לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

את המתקנים הטכניים,

עמנואל זלטס:

תפתח את התב"ע פה שנקבע גובה, לא מפה מה שאנחנו רואים פה, (לא ברור) מעל זה.

אליעזר ראוכברגר:

אז תכתוב לא כולל מתקנים טכניים, בסדר,

עמנואל זלטס:

חוץ ממתקנים טכניים שצריך,

אליעזר ראוכברגר:

למעט מתקנים טכניים, בסדר, אני יודע מה זה, חכה שאנחנו נגיע למזגנים.

חיים כהן:

אני לא חושב שמגיעה לגג.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חיים כהן:

זה חדרים מיוחדים,

אמנון ארבל:

כן, הלאה,

חיים כהן:

דברים כאלה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, שנייה. עכשיו 2,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה בעצם הגענו למעבר,

אמנון ארבל:

זה כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה המעבר, עכשיו מה שהם טוענים שני דברים, א', אי-אפשר, איפה שהם עושים היום, בלי בינוי מעל, זה בעצם לבתי מדרש, אתה חייב את ה - , את הפלאטה, רגע, שנייה, אתה חייב את הפלאטה של הבית מדרש, כאילו שיהיה בית (לא ברור) הגדול, פה הרי הם בונים 10,000 תלמידים.

אמנון ארבל:

אז שלא תהיה,

אליעזר ראוכברגר:

הם צריכים כמה (לא ברור).

אמנון ארבל:

אז שלא תהיה מעבר פה,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה רוצה? בכלל בלי מעבר? הם חייבים מעבר.

אמנון ארבל:

שישאירו אותו בצד השני,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא יכולים להשאיר, אז הם לא יכולים להשאיר את זה בצד השני, אני גם אמרתי להם את זה. בדקתי איתם, אז בוא תעביר חלקות,

אמנון ארבל:

אז מה המשמעות של (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

פה, שנייה תעביר את זה ל - , זה הקיים היום?

אמנון ארבל:

זה החדש,

אליעזר ראוכברגר:

יפה, זה לא, אז תביא לי את הישן. יפה, רגע, עוד פעם,

אמנון ארבל:

לא, זה לא קשור אליהם. הישן הוא כאן,

אליעזר ראוכברגר:

נכון. החלקה הזאת אתה רואה? החלקה הזאתי היא עדיין לא בתוכו. זה הם מה שנקרא משא ומתן לרכוש שמה. אם הם ירכשו אותה, והפה יהיה מעבר, הלך עליהם. הם לא יוכלו לעשות את כל הזה ביחד. לכן הם בגלל זה שהם רוצים לרכוש, ואז יהיה להם את כל זה, יוסיפו אותו, תוכנית נפרדת בהמשך, כן. הם לא יכולים לעשות את המעבר, אפשר לעשות לו פה, שבו בסוף בשלביות הביצוע מה הם צריכים את המעבר? לעבור מפה לפה, חכה עוד שנייה אני אגיד לך מה הרעיון שאני אמרתי להם פה, ואני בטוח שאתה תשמח לי עם הרעיון הזה. אני אגיד כבר עכשיו, אני הצעתי להם את זה, סליחה,

אמנון ארבל:

לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

אני הצעתי להם את זה, בכלל הפוך.

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

למדרחוב.

אמנון ארבל:

אבל צריך תוכנית בשביל זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

זה הסדרי תנועה.

אליעזר ראוכברגר:

לא מכונית, לא, בסדר, להכניס אותם בתוך התב"ע מה יש?

אמנון ארבל:

אתה לא יכול לקבוע הסדרי תנועה בתב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה, מה?

אמנון ארבל:

אתה לא יכול לקבוע הסדרי תנועה בתב"ע.

עמנואל זלטס:

לא, אתה אומר את הפיתוח של ה - ,

אמנון ארבל:

זה לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עמנואל זלטס:

לא, את הפיתוח של הרחוב יהיה כמו,

אליעזר ראוכברגר:

שפה יהיה מדרחוב,

ישראל קלרמן:

מה? (לא ברור) פרטי,

יוחנן וייצמן:

אין נספח פיתוח,

אליעזר ראוכברגר:

פה זה,

ישראל קלרמן:

רגע לייזר, זה רחוב פרטי?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

הייעוד הוא דרך.

ישראל קלרמן:

זה רחוב פרטי, אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, מדרחוב,

ישראל קלרמן:

של העירייה?

אליעזר ראוכברגר:

לציבור.

אמנון ארבל:

אנחנו נעשה את זה מחר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יכול להיות,

אמנון ארבל:

נעשה את זה מחר.

אליעזר ראוכברגר:

הולכי רגל,

אמנון ארבל:

נעשה את זה מחר בבוקר, לא צריך תב"ע בשביל זה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אני רוצה לעשות את זה אחרי הכול,

יוחנן וייצמן:

הולכי רגל (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הולכי רגל, הולכי רגל,

אמנון ארבל:

לא (לא ברור) הסדרי תנועה בתב"ע, לשנות את ההתייחסות שינוי תב"ע, זה לא הגיוני. לכן זה הסדרי תנועה, מחר בבוקר תשים להם אין כניסה, תהפוך למדרחוב, מה אתה צריך תב"ע בשביל זה?

עמנואל זלטס:

אז בוא אני אגיד למה, לפחות בשביל הסדרי תנועה, נגיע קריאת כיוון, הוועדה מבקשת, אז גם להרחיב את הקו הכחול שיהיה פה אמירה,

אמנון ארבל:

אין לזה משמעות אבל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש לזה משמעות גדולה,

אמנון ארבל:

מה המשמעות?

אליעזר ראוכברגר:

עוד שנייה אתה תראה, בגלל,

אמנון ארבל:

אני רק אומר לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

בהמשך אתה מדבר על הזכות דרך, ועל,

יוחנן וייצמן:

בסוף אתה רואה את התוכנית הכוללנית של האזור,

אליעזר ראוכברגר:

על סמטה, לא, אתה כותב סמטה צרה, אם אין מכוניות זה לא סמטה צרה. אם יש שם רק להולכי רגל. בהמשך,

אמנון ארבל:

אני רק אומר, אליעזר, אין לי,

אליעזר ראוכברגר:

זה סעיף, זה סעיף 2,

אמנון ארבל:

רגע בוא נסכם,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה לא, בסעיף 3, הסדרת בינוי בתחום הדרך.

אמנון ארבל:

לא, זה משהו אחר, בסדר, לא קשור.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

על מה מדובר,

אליעזר ראוכברגר:

זה,

אמנון ארבל:

אבל זה לא (לא ברור), בתחום הדרך.

אליעזר ראוכברגר:

הם לא בנו, זה היה קיים כבר.

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) את הבניין.

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל נותנים לך דרך חלופית.

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

נותנים דרך חלופית.

אמנון ארבל:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

הם נותנים, נותנים מאחורה יש שמה את ה - ,

אמנון ארבל:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

את זה בדיוק, את אלה,

אמנון ארבל:

תיכף את הסעיף הזה, אני רק אומר אבל מבחינה, גם מקצועית תכנונית, אי-אפשר לקחת חלקה שהיום בבעלות עיריית ירושלים, להעביר אותה לפה, בייעוד של שביל, ולבנות מעל זה מגרש פרטי, איך?

אליעזר ראוכברגר:

מסתדר עם נכסים,

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

עכשיו צריך הסדר עם נכסים אבל.

יוחנן וייצמן:

גם נכסים,

אמנון ארבל:

נכסים אמרו שהם מתנגדים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל שינהלו איתם משא ומתן, מה? בשביל זה יש להם עורכי דין, בשביל זה יש זה,

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

ישבו עם אלעד גונן, ישבו עם מי שצריך,

חיים כהן:

אני (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

שמה? תחליט, לא יכול להחליט על זה,

ישראל קלרמן:

למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

ככה, כי הם צריכים,

ישראל קלרמן:

מה? למעלה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו מחליטים שיש פה מעבר ציבורי, איך עושים את ה - ,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה מעליו לעשות את זה ככה?

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה, איך עושים את הרישום תלת – מימדי הכול, אני לא יכול, זה הכול (לא ברור) הנכסים לעשות רישום תלת – מימדי.

ישראל קלרמן:

שום דבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן. בוודאי, בוודאי,

ישראל קלרמן:

אבל לא שזה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נאשר את זה פה.

ישראל קלרמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הרישום וכל זה, נכסים מתנגדים, בסדר, אני הרבה דברים אנחנו לא מקבל פה,

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

את העמדות של הדרג המקצועי, עם כל הכבוד. עכשיו אם לא היה דרך אגב,

אמנון ארבל:

כן, אבל השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב זה, דרך אגב המעבר פה. הוא גם חוסך לך הרבה אנשים, בגלל שהרבה מהבניין שמשמשים היום במעבר, הם לא יצטרכו לעבור במעבר הציבורי, הם לא ירדו לרחוב בכלל. אתה חוסך מהרחוב, אלפי איש.

אריאל גולן:

גשרים, הגשרים חוסמים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, שהכול יהיה ביחד. אז הם לא צריכים הרי ככה,

יוחנן וייצמן:

מערכת שלמה,

אליעזר ראוכברגר:

ככה, הם צריכים, לרדת מהבניין, ואנחנו פה, ואז להפוך למעבר.

אריאל גולן:

יש בינוי גם בתת-הקרקע,

אליעזר ראוכברגר:

ככה יש את הכול ב - בבינוי אחד ארוך, הם לא יורדים בכלל לרחוב. הם חיים בפנים, יש לך בית מדרש בפנים, יש לך חדר אוכל בפנים, יש לך פנימייה בפנים, הכול בסדר.

אריאל גולן:

יש למטה, גם מעבר מלמטה בין (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

מתחת לאדמה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני לא מדבר עכשיו, יכול להיות אבל זה לא,

אריאל גולן:

אוקי. עכשיו הגענו לגשרים,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לסעיף 2/ב,

אמנון ארבל:

נגיע לגשר נעבור אותו.

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית מציעה, כמו שאמרתי לך, כל מה שאין בינוי מעל הגשרים, אנחנו נקבל החלטה שאין בינוי מעל הגשרים, למעט מעברים. עכשיו שאלתי אותם למה אתם צריכים שתי קומות למעברים. מעבר אחד, הולכים לעבור גשרים, עכשיו מה קורה? יוצאים ברגע שמסתיים,

יוחנן וייצמן:

גוררים (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מסתיים הלימוד באותה שנייה, מסיימים אלפי איש ביחד, אתה פעם צריך לבוא לראות, כשיוצאים משהו, זה,

יוחנן וייצמן:

אחד מהמחזות היפות,

אליעזר ראוכברגר:

כמו מנהטן, פתאום יוצאים לך,

ישראל קלרמן:

יוצאים ומחכים,

אליעזר ראוכברגר:

נהר של אנשים, יוצאים לך 5000, 6000 איש ביחד. אין מצב שבו מעבר אחד, זה בוא, אנחנו גוזרים עליהם חנק, אין מצב של אלפי איש שיעברו במעבר אחד, לכן אתם צריכים לעשות את זה בשתי קומות. לעשות את המעברים.

עמנואל זלטס:

אגב אם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי לך את זה, כשהם באו.

אמנון ארבל:

נכסים,

עמנואל זלטס:

כן, אמרת נכסים.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אומר עוד פעם, ככל שהם, אמר, תשנה את ההחלטה, אמר, תשנה את הטקסט, ככל שמדובר בגשרים לצורך מעברים בלבד, אין בעיה, ללא בינוי של,

אריאל גולן:

לייזר, יש פה גם הבינוי מתחת (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לעשות בינוי של,

ישראל קלרמן:

לא, בגשרים האלה, איפה בגשרים?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אמר, הוא חשב שיש מעל הגשרים בינוי של,

אמנון ארבל:

זה נראה,

אליעזר ראוכברגר:

פנימייה או חדרי לימוד, או משהו כזה. זה לא, אין שמה.

ישראל קלרמן:

מעל?

אליעזר ראוכברגר:

מעל הגשרים, כן,

אמנון ארבל:

בכל הבינוי שמוצע פה,

ישראל קלרמן:

לא, מעל המעבר, יש לך בעיה של משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם לא רוצים,

יוחנן וייצמן:

טוב, שיצאתי מהתוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אין.

אמנון ארבל:

לא הודעת שאתה יוצא.

מיכל כהן:

אתה לא בתוכנית?

אריאל גולן:

לייזר, אני רואה שכן מציעים,

ישראל קלרמן:

למה? למה?

אריאל גולן:

מתחת לאדמה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא דיברתי עכשיו על תחת האדמה. יכול להיות אבל הוא לא מתייחס לזה, אז,

אמנון ארבל:

כתבתי גם את זה.

אריאל גולן:

הוא יהיה (לא ברור) מאדמה, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

לתאם את זה מול נכסים.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו לגבי הסדרת בינוי בתחום הדרך, אז קודם כל, כתבתי לך את הנושא של המדרחוב. הוא אומר שלא צריך, אבל סתם אפשר להכניס זה, דווקא שהועלתה הצעה לעשות, הוועדה רואה את זה בחיוב, הוועדה רואה את זה, כרעיון טוב, שייתן ייעול ל - , להצטיידות בשכונה, ול - , לנראות של השכונה. בוא עם כל הכבוד יש לך אלפי שמה, בוא, לא צריך מכוניות, לא צריך מכוניות.

אמנון ארבל:

אני ההתנגדות שלי לא מכוניות, זה לא העניין.

אליעזר ראובברגר:

אל תשכח גם זה תלמידים, א', תלמידים הם חיים שמה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראובברגר:

הם חיים שמה בתוך ה - , ה - 3, 4 סמטאות שונות, הם חיים שמה, כל הזמן, מתי הם יוצאים משמה, פעם ב - , מילא אלה שהולכים הביתה המבוגרים שהם נשואים, בסדר, אבל השאר, יוצאים משם פעם בחודש, לפעמים כאלה בכלל לא, כי זה בכלל אמריקאים, או אנגלים. עכשיו לגבי הנושא של (לא ברור). בוא, אין לבקש, ישראל, אל תפריע בבקשה.

ישראל קלרמן:

אני מפריע? אני רק מסביר לו,

אליעזר ראובברגר:

אז אחר כך תסביר לו, אחרי שנקבל את ההחלטה,

ישראל קלרמן:

על זה אבל.

אליעזר ראובברגר:

מצוין, אתה תעזור לי להסביר לאמי.

ישראל קלרמן:

לאמי הכי טוב להסביר,

אליעזר ראובברגר:

אמי נהדר. בוא, הנושא של, אין היגיון להגיד להם עכשיו תהרסו בניין, תגזרו אותו טיפה לפני 60, 70 שנה בנו על הדרך, אין מה לעשות עם זה, זה לא רלוונטי, אז לכן נותנים שטח דרך חלופית, זה מה שהראיתי לך, האדומים ה - , פה זה נראה סגולים אני ראיתי את זה אתמול באדום. מה עוד נשאר לי? זהו ה - ,

חיים כהן:

אני לא בטוח כל זה צריך לכתוב?

ישראל קלרמן:

כתוב,

חיים כהן:

לא כתבתי,

אליעזר ראוכברגר:

יש ב - , יש שימור של 5.3.

אמנון ארבל:

5.3.

אליעזר ראוכברגר:

5.3 שנייה. (לא ברור) אין בעיה, אבל שיתאפשר חיזוק חיצוני.

ישראל קלרמן:

אני לא יודע,

אמנון ארבל:

איפה? איפה?

אליעזר ראוכברגר:

5.3 שימוש בחזיתות ההיסטוריות בבינוי המוצע, יתאפשר חיזוק חיצוני.

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת? הם הורסים את הכול. הבניין לשימור הם הורסים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

כן, בטח.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הם בונים מעל,

אמנון ארבל:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

לא, אבל רגע.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לא, אני לא חושב,

אמנון ארבל:

את הבניינים שנייה, אני מסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

עמנואל זלטס:

איפה? על מה אתה מדבר?

אליעזר ראוכברגר:

כאן, על שינוי החזיתות הבנייה המוצעת, אלמנטים נוספים (לא ברור) בתיקי התיעוד, זה חיזוק
חיצוני,

אמנון ארבל:

לא, זה מגרש (לא ברור) את הבניינים.

ישראל קלרמן:

אם לא יחרסו. כן,

אליעזר ראוכברגר:

בניין,

ישראל קלרמן:

אין שימור, ככל שיש שימור,

אליעזר ראוכברגר:

מה? אפשר להוריד את כל סעיף 5?

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שהוא לשימור ?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

אפשר לשים אותו,

עמנואל זלטס:

בכתב,

ישראל קלרמן:

בוועדה הקודמת של השימור.

אמנון ארבל:

מה נכתב?

ישראל קלרמן:

של הצטרפות.

עמנואל זלטס:

להזכיר לך?

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

היה כתוב בהצטרפות, הוועדה מנחה שבמתחם זה לא יהיה,

ישראל קלרמן:

נכון, וייצמן ניסח את זה,

עמנואל זלטס:

לשימור,

אמנון ארבל:

משפט ממש חכם להגיד,

עמנואל זלטס:

זה היה כתוב, הוועדה,

יוחנן וייצמן:

מה זאת אומרת?

אמנון ארבל:

אבל מה הבעיה עם מה שכתבנו פה? אני לא מצליח להבין.

עמנואל זלטס:

לא, לא אני לא רוצה שיהיה בעיות אחר כך,

ישראל קלרמן:

צודק,

עמנואל זלטס:

כן, אפשר, אי-אפשר, שאתה מבקש תיאום איתם. תפתח פה.

אליעזר ראוכברגר:

לכן כתבתי יתאפשר,

אמנון ארבל:

תראה הבתים האלה מסומנים להריסה.

אליעזר ראוכברגר:

כתבתי יתאפשר.

אמנון ארבל:

אליעזר, הבתים האלה מסומנים להריסה, וכל הבתים הקטנים האלה, מסומנים להריסה.

עמנואל זלטס:

אמי, איפה ה - ,

אמנון ארבל:

הבניין היחידי שלא הורסים, זה הבניין הזה, ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה (לא ברור) מה פתאום, זה יהרסו?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בחיים לא, את זה? בחיים לא,

אמנון ארבל:

זה מה שהחליטו בשימור אבל.

אליעזר ראוכברגר:

בחיים לא יהרסו את זה, זה יהיה, זה בניין שהביא אותו משנחאי.

אמנון ארבל:

אבל זה מה שמסומן בתוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה מה שמסומן בתוכנית.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

מה לא?

אליעזר ראוכברגר:

זה,

ישראל קלרמן:

לייזר, לא הביאו, לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

זה המרכזי.

ישראל קלרמן:

הקטנים הורסים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה.

עמנואל זלטס:

הוועדה להצטרף כמגישת התוכנית, הוועדה סבורה כי חשיבות התוכנית גוברת על ערכי השימור שהם לא נמצאים במקום.

אמנון ארבל:

נו אז?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עמנואל זלטס:

לא, אני אומר (לא ברור),

אמנון ארבל:

אתם בעצמם כתבתם בוועדה, אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא לא,

אמנון ארבל:

אז לא כתייעוד? לא צריך לשלב?

עמנואל זלטס:

אבל זה כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, הוא לא מבקש, הוא לא מבקש שום דבר, הוא מבקש השלמה.

אמנון ארבל:

חכם מה שאתה אומר עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

עמנואל זלטס:

מה שכתוב?

אמנון ארבל:

מה שאתה אומר עכשיו אמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, הוא מבקש השלמה,

אמנון ארבל:

מה שכתוב לא,

אליעזר ראוכברגר:

תיעוד זה כלום, מבחינת אדריכל שימור מלווה. בסדר.

עמנואל זלטס:

לא, זה בסדר בוודאי.

אליעזר ראוכברגר:

אז זהו, שימור החזיתות ההיסטוריות, אין בעיה, רק שיתאפשר חיזוק חיצוני, בגלל שהוא לא יכול לפנות את כל, אם הוא צריך חיזוק פנימי הוא צריך לפנות את כל הבניין. הוא לא יכול, זה אין, אין מציאות כזאת. אני אומר ככל שצריך, המילה יתאפשר.

עמנואל זלטס:

אגב בנוסף לזה, אמר, אני הייתי מציע פה לכתוב, שינוי בחזיתות ההיסטורית, ככל הניתן או משהו, שזה לא יהיה,

אמנון ארבל:

זה,

עמנואל זלטס:

שזה לא ישליך להם על התכנון שהם הציעו. זה בסדר, אבל שיהיה כתוב ככל הניתן אם משהו,

אמנון ארבל:

ככל ויימצאו בתיקי התיעוד, מה?

עמנואל זלטס:

לא, אם זה פוגע משמעותית בתוכנית שהם הגישו,

אמנון ארבל:

כי הוא בונה ביחד, אז זה ניתן, מה הבעיה?

עמנואל זלטס:

מה זה?

אמנון ארבל:

אם הוא בונה בניין חדש, הוא הורס את הבניין, בונה חדש. מה הבעיה לשלב את החזית?

עמנואל זלטס:

זה רק השילוב, סליחה,

אמנון ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

לא, חשבתי שאתה,

אמנון ארבל:

לא, לא, זה בסדר.

עמנואל זלטס:

רק שילוב, זה משהו אחר.

אמנון ארבל:

לא, לא, אמרתי. הוספתי שזה יותר חיזוק חיצוני אליעזר, מה עוד?

ישראל קלרמן:

זה לא תנאי להפקדה אבל, אמי, בכל מקרה. השימור,

אמנון ארבל:

מה זה להפקדה? זה תנאי להיתר הכול. להיתר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כתוב תנאי להפקדה,

אמנון ארבל:

זה יכול להיות תנאי להפקדה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, תנאי להיתר. עכשיו לגבי המי נגר.

אמנון ארבל:

כן, איפה סעיף?

אליעזר ראוכברגר:

הבא 7,

אמנון ארבל:

זה עצים אחרי זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, עצים הם (לא ברור),

עמנואל זלטס:

שנייה לייזר, וועדת שימור, רגע אמי, שנייה שנייה, מה המשמעות של זה? שנייה,

אמנון ארבל:

שמה?

עמנואל זלטס:

זה בעצם מצמצם בינוי? תסתכל שנייה,

אמנון ארבל:

על מה אתה מדבר?

עמנואל זלטס:

תתקרב טיפה לפה, הנה פה.

אמנון ארבל:

על העצים?

עמנואל זלטס:

כתוב בתוכנית, שנייה, לא,

אריאל גולן:

לא,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) הרחוב בית ישראל, עץ לשימור להתרחק מהעץ לפחות 3 מטר עם הבינוי. מה המשמעות של הצמצום של הבינוי ב – 3 מטר האלה?

אמנון ארבל:

מה השינוי צריך לבדוק אבל, זה לא משמעותי אבל לדעתי.

עמנואל זלטס:

כי אתה עושים את זה בינוי,

אמנון ארבל:

קצת אולי,

עמנואל זלטס:

השאלה מה המשמעות של (לא ברור),

אמנון ארבל:

לא יודע, צריך לבדוק את זה, צריך לראות מה ה – 3 מטר אומר, ולהראות מה הם,

ישראל קלרמן:

למה לא תוריד אותו?

עמנואל זלטס:

אז תכתוב,

אמנון ארבל:

יש שם עץ, זה תוכנית משמעותית למה לא?

ישראל קלרמן:

לשימור?

אמנון ארבל:

יש שמה עץ גדול,

ישראל קלרמן:

לשימור?

אמנון ארבל:

אף עץ לא מסומן לשימור, עד שלא מוגשת תוכנית,

ישראל קלרמן:

הבנתי, אבל עכשיו, אבל אם הוא אומר לך, שהורידו כבר, אתה מוריד את זה,

אמנון ארבל:

מי זה הוא אומר לי?

עמנואל זלטס:

לא, כתוב,

אמנון ארבל:

הוא שואל, הוא לא אומר לי, מה זה אומר לי?

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

אין לך איזה מישהו ששלח מכתב על העץ?

ישראל קלרמן:

עוד לא ראיתי,

אמנון ארבל:

עוד לא ראיתי?

ישראל קלרמן:

אצל וייצמן,

אמנון ארבל:

אז אולי, אולי,

עמנואל זלטס:

אמי אתה,

אמנון ארבל:

אז תעבור לפה.

עמנואל זלטס:

אמי, אתה מזמין את זה בכוח.

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

אתה מזמין את המכתבים בכוח,

אמנון ארבל:

אני לא אכפת לי,

עמנואל זלטס:

תכתוב פה, אז ככל הניתן לפחות. המשמעות של זה.

ישראל קלרמן:

אמי, אמי,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

לא, השאלה כמה זה מוריד בגיבוי.

אמנון ארבל:

אמרתי אבל, (לא ברור) הוא אמר לי שאני לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חיים כהן:

מה שאמרתי לו,

אמנון ארבל:

טוב, מה עוד?

עמנואל זלטס:

בסדר, לייזר,

אמנון ארבל:

מה עם החלחול? אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהם רוצים, מה פתאום תגיע, אתה משוגע. בסדר, לגבי הנגר.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תמ"א/1 מאפשר הם אמצעים מכאניים, וגם דברים כאלה, למה צריכים (לא ברור) להם את זה, בוא נכתוב, אני כתבתי לעצמי את זה משמאל. ש - , לא, לא, שהנגר יהיה בהתאם לעמוד בתמ"א/1 חלחול, החדרה, השהייה, אגירה והשקיה, זהו, ושזה יהיה רק על החדש, לא על הבניינים הקיימים.

אמנון ארבל:

או שזה (לא ברור) בהתאם לתמ"א/1. בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

מה כתבת?

אמנון ארבל:

או שזה (לא ברור) בהתאם לתמ"א/1.

אליעזר ראוכברגר:

כן, וזה יהיה רק על התוספת, ולא על הבניינים הקיימים. זה רק על התוספת, לא על הקיים, הקטן הוא קיים מה? על התוספת כן, טוב, משהו אחרון, זה סעיף ט', ונדמה לי עם ח' צריכים לרדת. כתבת מערכות האוויר.

עמנואל זלטס:

שנייה, אמי, מה שכתבת פה לגבי, ההמלצות מעבר לקווי בניין,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

זה רלוונטי לגשרים, וכל מה שהם עושים? כי פה כתבת שלא ניתן.

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

עמנואל זלטס:

סעיף 17,

אמנון ארבל:

יש לבטל (לא ברור),

עמנואל זלטס:

פה את זה, זה לא סותר את כל הגשרים והכול.

אמנון ארבל:

אני צריך להסתכל בסעיפים,

עמנואל זלטס:

אז זה חשוב,

אמנון ארבל:

בוא נראה.

עמנואל זלטס:

שלא דרך הקווי בניין אנחנו,

ישראל קלרמן:

מה אמרת ב – ח'? ליזר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני התחלתי ב – ט', ואז מילא זה גם ח'. יש לקבוע בהוראות התוכנית (לא ברור) בקומת החניון. אין חניון.

אמנון ארבל:

יש חניון, יש חניון באחד הבניינים לדעת.

אליעזר ראוכברגר:

אין חניון שמה,

אמנון ארבל:

אני חושב שכן, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

צריך להיות בגג. אז מילא צריך להוריד גם את ח'. לא, בשביל מי? כל (לא ברור) שמה אוטובוסים,

עמנואל זלטס:

הם חונים בזוועהיל, הם חונים בזוועהיל,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ישראל קלרמן:

נמצא שמה,

אליעזר ראוכברגר:

אין, אין,

ישראל קלרמן:

הבית כנסת אתה מאחר אתה, בעשר וחצי עוד אין לך מקום. היה שם, בגלל (לא ברור) שהם יעשו,

אליעזר ראוכברגר:

אין, אין חניון בתוכנית,

עמנואל זלטס:

שהם לא יעשו חניון, לא יעשו, לא יעזור.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) על הגדול,

אליעזר ראוכברגר:

אין בה חניון,

אמנון ארבל:

1, 2,

אריאל גולן:

למה לא יכולים לחפור חניון למטה?

ישראל קלרמן:

הכי טוב,

עמנואל זלטס:

גם (לא ברור) וגם זה לא יספיק, זה לא יספיק.

אליעזר ראוכברגר:

מאוד צר, אתה צריך רמפות, אין שמה אפילו איפה לעשות רמפה ב - , בסמטאות ה - , הקטנות האלה.

עמנואל זלטס:

שהרכבת תיכנס איזה שלוחה זה הרכבת,

אמנון ארבל:

תראה מה כתוב, תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

יש שם רכבת לא רחוק,

אמנון ארבל:

זה הסעיף,

אליעזר ראוכברגר:

5.1,

עמנואל זלטס:

כן, אבל איזה תחנה,

אמנון ארבל:

זה הסעיף,

עמנואל זלטס:

זה ללכת או לשמעון הצדיק, או ל - , לכיוון שער שכס, זה מעצבן.

אמנון ארבל:

זה הסעיף, תסתכל. יוצרו הבלטות של קרניזים ארקאדים,

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה? איפה זה?

אמנון ארבל:

חלונות,

מיכל כהן:

בתקנון,

אמנון ארבל:

בתקנון,

אליעזר ראוכברגר:

בתקנון,

עמנואל זלטס:

זה חשוב מאוד אמי,

אמנון ארבל:

(לא ברור) של קרניזים, ארקאדים, אדני חלונות (לא ברור) פתחים,

עמנואל זלטס:

בוודאי שחשוב שזה יהיה מחוץ לקווי בניין,

אמנון ארבל:

כן, הכביש גם?

עמנואל זלטס:

לא, לא יודע איפה, אבל שלא יהיה בנייה מעל או מתחת,

אמנון ארבל:

כל הבניין בקו אפס.

עמנואל זלטס:

לא, שלא יהיה בנייה ליד,

אמנון ארבל:

כל הבניין בקו אפס,

ישראל קלרמן:

כתוב אבל, כתוב, מה אתה רוצה? כתוב,

עמנואל זלטס:

אבל אמי כתוב בהמלצה, אני מסיר את זה,

ישראל קלרמן:

מסיר?

אמנון ארבל:

מה ההיגיון שזה (לא ברור) בתחום הדרך?

אליעזר ראוכברגר:

את מה? את זה?

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

הסעיף הזה, כל (לא ברור) האלה זה מעל תחום הדרך.

אליעזר ראוכברגר:

אין צורך,

עמנואל זלטס:

פנימייה, פנימייה. מעל, מתחת.

ישראל קלרמן:

אין מתחת לבנייה,

אמנון ארבל:

את כל התיקונים ואז אני אומר מתחיל להבין את הכול,

ישראל קלרמן:

אין פנימייה מתחת, לייזר, מה הבעיה? אני לא מבין את זה,

אמנון ארבל:

מה אין בעיה?

ישראל קלרמן:

אין בעיה להוריד את זה.

אמנון ארבל:

למה אין בעיה? תסביר,

ישראל קלרמן:

כי אין מיטות מתחת,

אמנון ארבל:

מה אין?

ישראל קלרמן:

אנחנו עושים את זה בבתי מגורים, בשביל שלא יישנו מתחת לארון קודש, אבל פה זה ישיבה, (לא ברור) למעלה.

עמנואל זלטס:

אבל למעלה לא רוצים מעל ארון קודש.

ישראל קלרמן:

אין בעיה, יש בעיה מלמטה, בוא,

עמנואל זלטס:

גם למעלה ולמטה.

ישראל קלרמן:

עם למעלה ולמטה?

עמנואל זלטס:

אתה לא גר מעל ארון קודש,

ישראל קלרמן:

אין בעיה למעלה.

עמנואל זלטס:

גם מעל, וגם מתחת.

ישראל קלרמן:

תסתכל (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

גם מעל,

עמנואל זלטס:

בטח שמעל לא, בעיקר מעל יכול להיות.

ישראל קלרמן:

מתחת הבעיה.

אליעזר ראוכברגר:

גם מעל,

חיים כהן:

מעל,

אליעזר ראוכברגר:

וגם מתחת.

עמנואל זלטס:

כן.

חיים כהן:

בטח שזה מעל,

ישראל קלרמן:

ולמעלה, אבל גם לא במרכזי.

חיים כהן:

תעלה,

אליעזר ראוכברגר:

לא רוצים (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אבל אין פנימייה למעלה, בוא,

חיים כהן:

בית דין תודה, אתה,

אליעזר ראוכברגר:

גם שירותים לא רוצים לשים, גם מטבח, כל דבר שהוא פסולת,

ישראל קלרמן:

הבנתי, אין, אבל אין,

אליעזר ראוכברגר:

או מאוס או דברים כאלה.

ישראל קלרמן:

אין בעיה, אבל אין פנימייה שם מעל, מעל ארון קודש.

עמנואל זלטס:

הם בונים פה מפלצת עכשיו. משהו כזה,

ישראל קלרמן:

אין פנימייה מעל ארון קודש,

אליעזר ראוכברגר:

אז אולי שירותים, יש, לא יודע, בוא, יש דברים אחרים,

עמנואל זלטס:

אגב, אני מניח שלא,

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לך?

עמנואל זלטס:

הם ביקשו את זה ככה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא ישאיר הבלטה,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יש שירותים אולי. בוא,

אמנון ארבל:

איזה סעיף אמרת לי? אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

איזה סעיפים דיברת?

אליעזר ראוכברגר:

אני דיברתי על ט'.

מיכל כהן:

4 בתקנון,

אמנון ארבל:

ט' זה לקבוע (לא ברור) מערכות האוורור,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, ט', אז מילא גם ח' צריך לרדת.

אמנון ארבל:

אבל לדעתי יש פה חניון, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

אין, אין חניון, אין חניון. גם אם יש משהו קטן.

ישראל קלרמן:

אז ארון קודש תשאיר,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה את כל הזה.

אליעזר ראוכברגר:

זה מספיק בשביל, לא מספיק בשביל כמות המערכות, צריך לשים שם בשביל כל ה - , (לא ברור),
כמות בניינים ואנשים שצריך שמה. את העוצמה. אז מילא גם את, גם את ח' צריך להוריד. כי זה
אי-אפשר לעשות גגות ירוקים, כי אתה צריך לשים את המערכות בגג. זהו. גם את ח' וגם את ט'
להוריד.

עמנואל זלטס:

קווי בניין (לא ברור).

אמנון ארבל:

טוב,

עמנואל זלטס:

רגע, לייזר, שלביות הביצוע, שיהיה ברור.

אליעזר ראוכברגר:

כן, ברור,

עמנואל זלטס:

אתה יודע,

אליעזר ראוכברגר:

שאי-אפשר לעשות ביום אחד,

עמנואל זלטס:

ביקשת משהו בשלביות הביצוע,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע כמה עולה כזה דבר? זה הלכתי.

חיים כהן:

המיקום החילופי, זה רלוונטי.

אמנון ארבל:

טוב,

אסף שגיא:

רגע אמי, עניין של זיהום קרקע.

חיים כהן:

עוד פעם,

אסף שגיא:

אין פוליגונים,

אמנון ארבל:

הקדושה מטהרת את זיהום הקרקע,

עמנואל זלטס:

רגע, תחזור שוב אמי, תחזור,

ישראל קלרמן:

זה לפרוטוקול, זה לפרוטוקול,

עמנואל זלטס:

אמי, תחזור שוב, אמי.

חיים כהן:

שקדושה מטהרת זיהום קרקע, ע"פ אמי ארבל, בבקשה.

עמנואל זלטס:

זהו,

אמנון ארבל:

אמי ארבל זה לא כזה גדול.

אליעזר ראוכברגר:

אתמול הוא, אתמול הוא השלים מניין,

חיים כהן:

השפעה שיש,

אליעזר ראוכברגר:

אתמול הוא השלים מניין, היום זה, לאט לאט.

אסף שגיא:

אתה בכיוון הנכון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם כן (לא ברור) אתה לא יכול.

אמנון ארבל:

אל תבנו, אל תבנו על זה.

עמנואל זלטס:

אמי תראה, כל יום זה.

אמנון ארבל:

מצטער לאכזב את כולם,

חיים כהן:

לא כולם, תראה את ההשפעה של מיר.

עמנואל זלטס:

זה התחלת בתחילת היום, בוא, אל תהיה זה,

אמנון ארבל:

טוב, מה? מה עוד?

אסף שגיא:

ככה.

אמנון ארבל:

יללה, הלאה.

אסף שגיא:

רגע,

ישראל קלרמן:

אמרת בסוף (לא ברור) את כל הסעיף?

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע,

אמנון ארבל:

בקשתך לא התקבלה.

ישראל קלרמן:

אמי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע אסף.

ישראל קלרמן:

את כל הסעיף הזה?

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

של הקווי בניין הוספת? השארת את זה?

אמנון ארבל:

כן, אסף.

אסף שגיא:

יש פה שני פוליגונים, חופפים של זיהום קרקע, בערך חצי מהתוכנית נמצא בתוכן, והם כן לפי הנספח בינוי חפירה, אז נאלץ לדרוש מהם תנאי להפקדה,

אמנון ארבל:

תגובת הוועדה,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אליעזר ראובברגר:

תגובת הוועדה, שגם אם לוקחים חפירה, זה מתחת לבניינים קיימים.

חיים כהן:

לא, מה אתה,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה רוצה עכשיו?

אסף שגיא:

זה לא נראה ככה.

אליעזר ראוכברגר:

אין, הם עושים רק על הקונטור, הם לא עושים,

חיים כהן:

הוועדה מאמצת את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

הם עושים רק על קונטור, אמי,

אסף שגיא:

זה לא נראה,

אליעזר ראוכברגר:

לאשר את זה, שהכול רק על קונטור קיים? הנה,

חיים כהן:

הוועדה מאמצת,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר.

חיים כהן:

את הפתרון של אמי ארבל, שהקדושה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר. עכשיו,

עמנואל זלטס:

תנאי להיתר זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה בסדר, חיים זה בסדר, אבל חוץ מזה,

חיים כהן:

תנאי להיתר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל חוץ מזה, כמענה לאסף.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אישור אמי.

אליעזר ראוכברגר:

זה הוא לא, הוא לא, אמי לא הדובר שלו, אז אני אומר זה רק מתחת לקונטור קיים, אין,

אסף שגיא:

אין חפירות חדשות?

ישראל קלרמן:

אין,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש, אבל בקונטור הקיים.

חיים כהן:

הקיים,

אליעזר ראוכברגר:

צריכים לעשות חיזוקים, לא מעבר.

חיים כהן:

לא מעבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

חיים כהן:

זהו.

תוכנית 1420249

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 24 בסדר היום, תוכנית 1420249, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית,

אליעזר ראובברגר:

חשבתי שהלכת כבר הפגנה.

אמנון ארבל:

הרחבת הדרך בקריית יובל, התוכנית הוחלט להפקיד אותה, רק שכחנו לצערי הרב, אני מודה, ולהגיד שהתוכנית מוגשת ע"י עיריית ירושלים, כי אנחנו יוזמי התוכנית. ולכן אנחנו מתקנים רק את זה,

יוחנן וייצמן:

אז אפשר אדוני, מה שמפתיע מאוד,

אמנון ארבל:

כן, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

התוכנית הזאת היא שלא העירייה הגישה אותה כעת, זה חצי צרה.

אמנון ארבל:

לא, הוועדה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה שקורה הרגע, זה, הוועדה מה שקורה הרגע, הוועדה המקומית אישרה שמה ב - , בנייה של בית ספר בלי חניות, הלכו לוועדת ערר, וועדת ערר קבעה שהיא צריכה להוסיף 30 חניות, התנאי כאילו ל - , לטופס 4 היא החנייה של הבית ספר, שאמור להתאכלס עוד חודש. זה החניות האלה, איפה ה -

30 חניות? זאת אומרת מה עושים פה? זאת אומרת אני מנסה, אני עובר על התוכנית, אני לא רואים בכלל ש - ,

אמנון ארבל:

להזכיר לך, שהוועדה דנה בתוכנית,

יוחנן וייצמן:

הוועדה דנה והחליטה להפקיד, כי היא ידעה שהיא אחראית,

אמנון ארבל:

היא ידעה, היא ידעה.

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור), אני הייתי אז בחוץ.

אמנון ארבל:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא ידעתי שישנו את סדר היום, אז אני אזכיר, הוועדה שינתה את סדר היום, אז כי ביקשנו כמה פעמים שיבוא פה מישהו מה - ,

מיכל כהן:

היה פה אופירה.

יוחנן וייצמן:

מהתנועה, ואני, אני לא הייתי אז,

אליעזר ראובברגר:

לא ביקשנו מהתנועה, ביקשנו משפ"ע.

אמנון ארבל:

נכון, שפ"ע.

יוחנן וייצמן:

משפ"ע. אני לא זוכר, היה לי באותו יום ניגוד עניינים אמיתי, (לא ברור), לכן יצאתי, לכן לא באתי
אפילו לבניין.

אמנון ארבל:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

ודנו, ולכן אני מנסה להבין הרגע,

אמנון ארבל:

היעדרותך לא משנה, אתה יודע שהוועדה החליטה להפקיד תוכנית,

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר, אז אני אומר כעת, היות והוועדה, זה אחריותה, לפני 5 דקות.

אמנון ארבל:

מה לא ידענו?

יוחנן וייצמן:

עד לפני 2 דקות, הוועדה לא ידעה שזה אחריות שלה.

אמנון ארבל:

מה אחריות שלה?

יוחנן וייצמן:

התוכנית הזאת.

אמנון ארבל:

בוודאי שהיא ידעה,

יוחנן וייצמן:

רק היא החליטה,

אמנון ארבל:

לא, לא, לא נכון, זה הוצגה לה ב - ,

יוחנן וייצמן:

היא לא ידעה, כרגע אנחנו (לא ברור).

אמנון ארבל:

היו יודעים, וגם, בסדר נו.

יוחנן וייצמן:

יוחנן וייצמן:

אז אני מנסה להבין, אני,

אמנון ארבל:

אליעזר, יללה.

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להבין מה קורה פה.

אמנון ארבל:

לא קורה שום דבר,

יוחנן וייצמן:

אני כן, לא, אני עברתי על התמליל שמה, ראיתי מה נאמר,

אמנון ארבל:

מה? מה לא ברור לך?

יוחנן וייצמן:

כרגע משהו, כמה חניות יש?

אמנון ארבל:

לייזר,

יוחנן וייצמן:

כמה עצים מורידים אני יודע.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו בדיוק כתבתי לו את (לא ברור).

חיים כהן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

כמה חניות יש?

אמנון ארבל:

המקסימום שניתן,

יוחנן וייצמן:

כמה?

אמנון ארבל:

אני לא זוכר, צריך לפתוח את זה בשביל זה.

יוחנן וייצמן:

חשוב לי.

אדיר שוורץ:

וייצמן, אי-אפשר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה לא עדכון החלטה, זה לא תיקון,

אמנון ארבל:

זה תיקון.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מחליטים חגיגית,

אדיר שוורץ:

כבר החלטנו.

אמנון ארבל:

החלטנו,

יוחנן וייצמן:

לא, החלטנו,

אדיר שוורץ:

שכחו לכתוב עיריית ירושלים, וזה כל ההבדל.

יוחנן וייצמן:

היה החלטת,

אמנון ארבל:

זה תוכנית שמקודמת ע"י האגף, (לא ברור).

אדיר שוורץ:

כמעט לא (לא ברור) למי שהיה פה שהחלטנו.

יוחנן וייצמן:

מה?

אדיר שוורץ:

כמעט לא הוגן למי שלא היה פה שהחלטנו.

יוחנן וייצמן:

אפשר לחכות שחביליו יחזור.

אדיר שוורץ:

מה?

אמנון ארבל:

לא כתבנו שהוועדה היא מגישת התוכנית,

אדיר שוורץ:

העניין הוא לא חביליו, מה הקשר חביליו? היה דיון, אני לא יודע מי היה, ולא היה.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל הוועדה המקומית בעצמה. תעשה כזה דבר חמור, ותאשר תוכנית,

אדיר שורץ:

הוועדה המקומית בעצמה התבלבלה פעם קודמת, ועכשיו היא,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך שהיא התבלבלה פעם קודמת, אבל (לא ברור),

אדיר שורץ:

אבל אני מבין את הבלבול שלא, עכשיו היה לך,

חיים כהן:

הוא ממשיך לשיטת,

אדיר שורץ:

לשיטת ההתשה,

חיים כהן:

אם הוא כבר הגיע לפה, אז הוא צריך (לא ברור) משם.

אדיר שורץ:

וייצמן,

חיים כהן:

זה אותו דבר.

אמנון ארבל:

איך אתה אומר לי לפעמים, תלמד להפסיד בכבוד,

אדיר שורץ:

וייצמן, היה לך פה מופע של שעות, היום, אנחנו, בוא נתקדם.

אליעזר ראובברגר:

אבל אני לא מבין למה צריך בכלל,

אדיר שורץ:

אתה לא פה עורכי דין שמשלמים להם לפי מילה, בוא, אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל איך אפשר באמת לאשר את זה, אני שואל אותך אדיר, אתה,

אדיר שוורץ:

למיטב ידיעתי.

יוחנן וייצמן:

אתה אזרח שומר חוק.

אדיר שוורץ:

גם אני, אפשר להתקדם?

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא, אבל, עכשיו רצינות, לא, יש פה,

אדיר שוורץ:

לא, עכשיו ברצינות, הייתה החלטה,

יוחנן וייצמן:

דיברנו,

אדיר שוורץ:

היה פה דיון ארוך.

יוחנן וייצמן:

יש החלטה של וועדת ערר,

אדיר שוורץ:

דנו. הבאת את הטענות,

יוחנן וייצמן:

אז אני מנסה להבין מה,

אדיר שוורץ:

היו פה אנשים שהיו פה, הייתה טעות סופר, זה לא הוגן בגלל טעות סופר,

אמנון ארבל:

זה לבית ספר מה הוא רוצה, נו מה? מה הוא רוצה?

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה? זה בהחלטה,

אדיר שוורץ:

בגלל,

חיים כהן:

היא רוצה,

אדיר שוורץ:

תיקון (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

שהוועדה (לא ברור) לא תצטרך.

ישראל קלרמן:

לייזר, אפשר לא לאשר,

יוחנן וייצמן:

להחליט לא להגיש את זה.

אמנון ארבל:

לא, אי-אפשר.

יוחנן וייצמן:

אפשר לא להגיש.

אליעזר ראובברגר:

אפשר לא לאשר?

יוחנן וייצמן:

בטח.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

כי אין פה 30 חניות, אין פה, אנחנו לא עומדים בהחלטת וועדת ערר.

אדיר שוורץ:

וייצמן, זה לא רציני, אפשר להתקדם?

יוחנן וייצמן:

לא עומד בהחלטת וועדת ערר.

חיים כהן:

זה ההסכם שיש לך, נו צריך ההסכם.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה?

חיים כהן:

זה ההסכם,

אליעזר ראוכברגר:

כל פעם מחדש? כל יום אתה נולד מחדש? חשבתי שאתה כבר בן 60 עוד מעט,

אדיר שוורץ:

לייזר, אפשר להתקדם?

ישראל קלרמן:

וייצמן אומר, אתה צריך,

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא אומר?

ישראל קלרמן:

לא, הוא מסביר את זה,

יוחנן וייצמן:

את החניות החלטת וועדת ערר, לא,

אליעזר ראובברגר:

הוא לא אומר כלום, הוא בא,

יוחנן וייצמן:

אני אומר שיש החלטה שקובעת ש - , אני רוצה להגיד תנאי לאכלוס להפעלת מוסדות החינוך, יהיה השלמת ביצוע הסדרי תנועה, 27 רגילות, 8 נכים, עוד מפרצים ל – 10,

אדיר שוורץ:

לא הוגן מה שאתה עושה, יש פה רק,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, לא הוגן,

יוחנן וייצמן:

דקה.

אליעזר ראובברגר:

לא פטרו את זה בהחלטה?

יוחנן וייצמן:

לא, הסדרי תנועה, אין,

אדיר שוורץ:

דנו על זה כבר, קיבלנו החלטה,

יוחנן וייצמן:

דקה.

אדיר שוורץ:

הם עשו שתי מילים בהפקדה.

יוחנן וייצמן:

בדיוק, זה מה שאתה אמרת, (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה באמת טעות.

יוחנן וייצמן:

אז טעינו באמת, הסדרי תנועה, יתווה בנספח התנועה,

אדיר שוורץ:

אני לא מבין מתי,

יוחנן וייצמן:

1420249, איך מאשרים את זה?

אליעזר ראוכברגר:

מחכים, ועוד יחכו.

אדיר שוורץ:

לייזר, אני לא מבין ממתי דיונים על תיקון טעות סופר, הם נהיו דיונים, אפשר להתקדם?

יוחנן וייצמן:

אבל ההיתר, אתה מדבר על ההיתר, את מדברת על התב"ע,

חיים כהן:

אני מציע לתת את זה ליהודה.

אליעזר ראוכברגר:

פצצה של רעיון.

חיים כהן:

באמת.

אליעזר ראוכברגר:

באמת. פצצה של רעיון.

עמנואל זלטס:

אני דיברתי על מזרח העיר,

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

פצצה של רעיון.

עמנואל זלטס:

אני דיברתי על מזרח העיר,

אליעזר ראוכברגר:

תאמין לי אחלה רעיון.

ישראל קלרמן:

בוא נקבל החלטה,

יוחנן וייצמן:

תראה, אני אומר ככה, אם אנחנו עומדים בהחלטה של וועדת ערר, אני אומר, אם אנחנו,

עמנואל זלטס:

שלביות ביצוע,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שהתב"ע תומכת ב - , מה שהעירייה אמרה בוועדת ערר, בהחלטה של וועדת ערר, אז אני מרים ידיים, אפילו שאני נגד זה, אני מבין. אבל ככל שאנחנו לא עובדים עם החלטה של וועדת ערר, הוועדה המקומית לא יכולה להצטרף לכזאת תוכנית. לא יעלה על הדעת.

אמנון ארבל:

היא לא מצטרפת, היא מגישה אותה לבד.

יוחנן וייצמן:

להגיש אותה. איך הוועדה המקומית שאמרה משהו בוועדת ערר,

אדיר שוורץ:

ממתי דיון בתיקון טעות סופר הופך להיות,

יוחנן וייצמן:

זה לא דיון בטעות סופר,

אדיר שוורץ:

זה לא הוגן מה שהוא עושה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה,

אדיר שוורץ:

לא הוגן, מה שהוא עושה פה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא טעות סופר.

אדיר שוורץ:

זה לא הוגן, אילנית, זה אפשרי דבר כזה? זה לא הוגן למי שהיה פה בדיון המהותי, היה טעות לתיקון סופר,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, אדיר,

אדיר שוורץ:

שאמי בא, אמי,

אמנון ארבל:

אני מודה ו - ,

אדיר שוורץ:

ומכה על חטא, מכה על חטא, (לא ברור).

עמנואל זלטס:

כולו מסמיק.

אליעזר ראוכברגר:

עזוב בוא, החלטת וועדת ערר.

אדיר שוורץ:

אילנית, יש לזה תקדים?

חיים כהן:

אמי,

אדיר שוורץ:

תיקון טעות סופר לבטל החלטה קודמת? הדיון הוא בתיקון טעות סופר, היה פה דיון ארוך שהפקדנו את הדבר הזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו לא פותחים את ה - , את כל ההחלטה.

אדיר שוורץ:

אבל זה מה שוייצמן מנסה לעשות. אז בוא,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר לפני שהוועדה תקבל החלטה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

יוחנן וייצמן:

בטח שכן,

אמנון ארבל:

היא כבר קיבלה החלטה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש החלטה, וכל מה ש - , זה יפגע בתיקון טעות סופר,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא תיקון טעות סופר, זה החלטה על הגשה. זה לא, אולי אמי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נקודה מסוימת.

יוחנן וייצמן:

נכון, זה לא טעות סופר שטעינו ב – 4 מטר ל – 6 מטר,

אמנון ארבל:

זה לא תיקון טעות סופר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז השאלה אם זה טעות סופר או לא,

אדיר שוורץ:

תיקון החלטה להפקדה, בגלל טעות סופר. זה מה שזה, אמי,

יוחנן וייצמן:

זה לא תיקון טעות סופר,

אדיר שוורץ:

אמי שעובד 18 שעות ביום, כפרה עליו מכה על חטא, בטעות לא כתב,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אמי צודק שזה תיקון טעות סופר,

אדיר שוורץ:

עכשיו אני מעריך,

יוחנן וייצמן:

את הוועדה,

אדיר שוורץ:

אני מעריך את הנחישות שלך.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתם יודעים מה בוא נעשה את זה אחרת, זה לא טעות סופר, זה תיקון החלטה, לא יודעת איזה תיקון החלטה כמו שאמי ביקש, ודי, בואו.

יוחנן וייצמן:

זה גם לא תיקון החלטה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל זה כן תיקון החלטה,

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה אתה רוצה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

זה החלטה להגשה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה החלטה שאנחנו נגיש, זה הבקשה שלהם, היא תישאר.

אמנון ארבל:

הבעיה שכולם צודקים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אמנון ארבל:

אדיר צודק, ואת צודקת.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

וגם אני צודק, גם הוא צודק. ברגע שהיה דיון, בעצם שכן הוועדה שלא קיבלה החלטה, פעם שעברה, כי זה היה ברור מאליו, וזה לא היה כתוב, צריכה לקבל היום החלטה שנשאר (לא ברור), והוא אומר - אני לא רוצה להגיש את התוכנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול להתנגד, וזהו,

יוחנן וייצמן:

לא, אני יכול להתנגד זה מה שאני אומר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היושב ראש אפשר,

יוחנן וייצמן:

אני פונה לוועדה, בוא נציע הצעה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תעשה הצבעה, וזהו.

אליעזר ראובברגר:

תגיד שלא יחזור, אני רק שואל. יש פה שתי סעיפים, דרך אגב למה זה 3 ו-4, ולא 1 ו-2? בהמלצת מהנדס העיר.

אמנון ארבל:

רגע.

אדיר שוורץ:

אמי לא מספיק עם טעויות סופר.

יוחנן וייצמן:

לא מספיק עם טעויות,

אליעזר ראובברגר:

מה כתוב שמה?

אריאל גולן:

לא, פה 3, 4

אמנון ארבל:

פה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא ילך.

אדיר שוורץ:

הפעם הוא כבר תיקן במקום.

אמנון ארבל:

תראה,

אליעזר ראוכברגר:

תראה לו.

יוחנן וייצמן:

כמה טעויות בן אדם אחד?

ישראל קלרמן:

3, 4.

אמנון ארבל:

הנה. לפעמים,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, מה אצלך?

אדיר שוורץ:

אני לא מדפיס, כי לי יש את זה פה,

אריאל גולן:

3, 4,

אליעזר ראוכברגר:

3, 4, אפשר להוסיף עכשיו 3? יש לעמוד בהחלטת הוועדה,

עמנואל זלטס:

להבין את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוחנן וייצמן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בסדר. אוקי,

יוחנן וייצמן:

אז אני מבקש להצביע.

אדיר שוורץ:

אפשר להצביע?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד לאשר בהתאם,

יוחנן וייצמן:

לא בהתאם להחלטת וועדת ערר,

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם להמלצת מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

זה לא, מאה אחוז.

חיים כהן:

שנייה, שנייה, אילנית, בוא נעשה את זה יותר מסודר.

אליעזר ראובברגר:

כן,

חיים כהן:

אילנית, אפשר או אי-אפשר?

אמנון ארבל:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה אפשר?

חיים כהן:

(לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

אני ההצעה ש - , אז אני אסביר את שני ההצעות שלי, יש את הצעת מהנדס העיר לאשר, אני אומר
האישור צריך להיות כמו שהתחלנו עם וועדת ערר, לעמוד בהחלטת וועדת ערר. זה הכול. שזה
התב"ע המבוקשת. התב"ע המבוקשת זה חייב מול וועדת ערר, מספרים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אל תכתוב את זה,

יוחנן וייצמן:

רגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

דבר מעורפל,

יוחנן וייצמן:

החלטת וועדת ערר, אז אני אומר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

החלטה וזהו,

יוחנן וייצמן:

החלטת וועדת ערר, כתבה שהסדרי תנועה האלו, קרי התב"ע, יותנו בנספח התנועה של התוכנית שלנו, של 1420249, זה קביעה של וועדת ערר, הסדרי תנועה האלה, 27 רגילות, 3 נכים, מפרצים 10, מפרץ, עמדת הורדה (לא ברור) ומפרץ להוצאת אוטובוס, צריך להיות בתב"ע הזאתי, התחייבות של עיריית ירושלים בוועדת ערר, שבסוף ניתנה החלטה. מה שאני אומר זה דבר נורא פשוט, שזה יהיה בתב"ע. לא יותר מזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

השאלה אם אפשר להכניס, אמי, אפשר להכניס את זה?

אמנון ארבל:

לא, כי אנחנו לא עומדים בהחלטה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אז לא,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו עושים צחוק,

אמנון ארבל:

הוועדה פה היית הנורא מוטרדת,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו עושים צחוק מוועדת,

אמנון ארבל:

שזה שעוקרים עצים, ולכן בגלל עקירת העצים שהיה כל כך חשוב לוייצמן עקירת העצים, אז צמצום את מספר הקומות החנייה, וזה מה שאישרתם כרגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל הבעיה,

יוחנן וייצמן:

אז בעצם אתה אומר שאנחנו עושים צחוק מההחלטה של וועדת ערר?

אמנון ארבל:

חס וחלילה,

אריאל גולן:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאתה אמרת, לא אני אמרתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה צמצמה את המקומות חנייה, אני אעשה את זה אי-אפשר עכשיו להתחיל,

אמנון ארבל:

בגלל העצים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו עומדים בהחלטה של וועדת ערר? או לא? הוועדה לא צמצמה, יש החלטה של התחייבות,

חיים כהן:

זה לא הדיון, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

וועדת ערר, דקה.

חיים כהן:

זה לא הדיון,

אמנון ארבל:

אבל תוכנית שהוגשה, נתנה מענה.

יוחנן וייצמן:

התוכנית שהוגשה,

אמנון ארבל:

הוועדה הייתה מאוד מוטרדת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע,

אמנון ארבל:

בנושא העצים,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

לצמצם את הפגיעה בעצים,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

אי-אפשר גם לשמור עצים, וגם לשים חנייה על העצים, זה לא הולך ביחד.

יוחנן וייצמן:

אז אתה לא,

אמנון ארבל:

וזה אותה וועדה שהחליטה,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז אז רק תגיד שאנחנו לא עומדים בהחלטת וועדת ערר, מצידו הכול בסדר. רק תגיד את זה בעברית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אריאל גולן:

יוחנן, יש וועדת ערר ועכשיו אתה עושה תוכנית חדשה, אני צריך לעמוד בהנחיות התוכניות קודמות?

יוחנן וייצמן:

מי?

ישראל קלרמן:

מה היה? מה היה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

מי?

עו"ד אילנית מיכאלי:

החלטת וועדת ערר,

יוחנן וייצמן:

טוב, בוא נעזוב את זה, החלטת וועדת ערר קבעה משהו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לתיק הזה?

יוחנן וייצמן:

לתיק הזה, ל – 1420249, לזה, לזה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נו מה היא אמרה?

יוחנן וייצמן:

היא אמרה, וועדת ערר היתר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה היית פה בדיון הקודם?

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז רגע לא, אז חשוב לדעת, אתה סתם, בעצם אומר, אתה אומר לוועדה שימו לב,

אליעזר ראוכברגר:

לא, על העצים שהופיע לא היית, אבל כשביקשנו מהם,

יוחנן וייצמן:

כשביקשנו, שהופיע בדיון, לא היינו, אני לא הייתי.

אליעזר ראוכברגר:

וכשביקשנו?

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

כשביקשנו?

יוחנן וייצמן:

כן, הייתי בוודאי.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא דיברת על זה?

יוחנן וייצמן:

לא ידעתי את כל, אני הייתי בטוח שהכול מוכן פה.

עמנואל זלטס:

הבקשה או (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

באמת צריך,

אמנון ארבל:

הוא עונה על הכול.

יוחנן וייצמן:

אמי אני יכול לדעת כמה חניות יש פה? כן?

אמנון ארבל:

אפשר לפתוח את הניסוח.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נדבר על זה,

אדיר שוורץ:

אבל למה עוד פעם? נו וייצמן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל תקשיב, וייצמן אומד נקודה חשובה,

יוחנן וייצמן:

זה לא תיקון החלטה, יוחנן,

אדיר שוורץ:

כתוב.

אליעזר ראובברגר:

איפה כתוב? מה כתוב?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אדיר שוורץ:

כתוב,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל מה אומר יוחנן?

אדיר שוורץ:

זה תיקון החלטה,

יוחנן וייצמן:

זה לא נכון.

אדיר שוורץ:

אמי אומר בעל פה, המלצת מהנדס העיר היא המלצה של תיקון החלטה, היא לא המלצה שעכשיו מפרטת,

יוחנן וייצמן:

זה לא משנה,

אדיר שוורץ:

וגם אתה יודע את זה.

יוחנן וייצמן:

לא,

אדיר שוורץ:

וגם אתה יודע, ברור שכן.

יוחנן וייצמן:

חברי הוועדה כעת מחליטה ל - ,

אדיר שוורץ:

וגם אתה יודע את זה.

יוחנן וייצמן:

לא, התיקון טעות סופר,

אדיר שוורץ:

אבל אתה עושה שקר בנפשך, ואומר שלא. ומעכב את כולנו,

יוחנן וייצמן:

בתחילת הוועדה, (לא ברור) לא יודעת.

אדיר שוורץ:

וקלרמן מחכה לארוחת צהריים הוא חיוור כולו, עוד רגע הוא פה רוטט.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוחנן,

אדיר שוורץ:

(לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

במקום עצים?

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא הבנתי.

אמנון ארבל:

(לא ברור) עצים, מה זאת אומרת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה פעם ראשונה שהוא בעד חניות,

אמנון ארבל:

(לא ברור) הבית ספר הזה מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

פעם ראשונה אתה בעד חניות.

יוחנן וייצמן:

החמור מחכה לי,

ישראל קלרמן:

בוא נגמור.

חיים כהן:

זה נכון, זה נכון.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראובברגר:

שמה?

חיים כהן:

פעם ראשונה שוייצמן בעד חניות, במקום עצים.

אדיר שוורץ:

אבל זאת זכותו להיות לא עקבי, זה אני, את זה בסדר גמור.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, תתקן את זה,

יוחנן וייצמן:

לא משנה, זה החלטה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

את הבקשה.

יוחנן וייצמן:

אני חוקי.

אדיר שוורץ:

פה זה בדיוק,

עו"ד אילנית מיכאלי :

אין בעיה יוחנן,

אדיר שוורץ :

הגשה של מכוניות לא יכולות לזוז יותר במדינת ישראל,

עו"ד אילנית מיכאלי :

שנייה יוחנן,

אדיר שוורץ :

בגלל (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי :

האם זה (לא ברור).

אדיר שוורץ :

ואז משמה,

עו"ד אילנית מיכאלי :

מקובל על היושב ראש?

יוחנן וייצמן :

חכי זה הולך להיות הרבה,

עו"ד אילנית מיכאלי :

שנתקן את זה כמו שביקשה המחלקה, לא משנה,, היה הצבעה לא היה הצבעה, יהיה תיקון. ואני באמת אבדוק את ההחלטה של הוועדת ערר, שאנחנו באמת עומדים,

אליעזר ראובברגר :

אז מה? מה את רוצה שיהיה כתוב?

עו"ד אילנית מיכאלי :

הוא אומר שלא עומדים,

יוחנן וייצמן :

אני מסכים, שהיועצת המשפטית,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בלי קשר, אחר כך,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם יש תקלה, אני אחזור, הוא אומר שיש פה תקלה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ולא עמדנו בהחלטת וועדת ערר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם נראה שיש איזה תקלה, נחזיר את זה.

אליעזר ראוכברגר:

כרגע אנחנו מקבלים את ה - , ההחלטה כמו שהיא.

יוחנן וייצמן:

מקובל פה אחד? ההחלטה היא של היועצת המשפטית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, החלטה היא, שאנחנו מאשרים,

יוחנן וייצמן:

לאשר.

אליעזר ראוכברגר:
המלצת מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
בנוסף, היועצת המשפטית תבדוק האם אנחנו עומדים בכל הוראות החוק, כולל,

ישראל קלרמן:
וועדת ערר.

אליעזר ראוכברגר:
וועדת ערר, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:
מעולה, אני בעד.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר.

ישראל קלרמן:
יללה.

אדיר שוורץ:
היא לא,

ישראל קלרמן:
הלאה, אמי, זהו.

אליעזר ראוכברגר:
יללה, בואו אנחנו רעבים. אדיר, קלרמן רוטט.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) את כולו.

אליעזר ראובברגר:

הלאה.

תוכנית 1380765

אמנון ארבל:

תוכנית 25 בסדר היום, תוכנית 1380,

אליעזר ראובברגר:

בית מלון, אתם לא רוצים בית מלון?

אמנון ארבל:

1380765, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, דוד המלך 6, לא יער ירושלים, זה טעות פה תיקנתי.
זה תיקון החלטה להפקדה, בהמלצה להפקדה כתבנו בטעות שסמכות היא מחוזית, וסמכות היא
(לא ברור).

ישראל קלרמן:

איזה מלון זה?

אמנון ארבל:

מלון דוד המלך.

ישראל קלרמן:

איזה?

חיים כהן:

זה ב - ,

אמנון ארבל:

זה בבנייה עכשיו. אולי זה מגודר כבר שמה, כן.

תוכנית 1393040

אמנון ארבל:

תוכנית 26 בסדר היום, תוכנית 1393040, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בא – טור, יש שם בקשה לבניין חדש, מבקשים להסדיר איזה שהוא דרך, שמשמשת בפועל כדרך, אנחנו מבקשים הוועדה תצטרף לצורך הסדרת הדרך.

תוכנית 1475813

אמנון ארבל:

תוכנית 1475813, תוכנית בסמכות מחוזית, במשה ברעם בית צפפה. זה תוכנית שגם מבקשת לעשות איחוד וחלוקה, עם מגרש היה לא ידוע, ואנחנו מבקשים שהוועדה תצטרף לצורך הסדרת הדרך, זה תוכנית (לא ברור), קיבלנו פה מכתב מאפוטרופוס לנכסי נפקדים, שהחלקה שלא ידעו של מי, היא שלו. והוא חושב שלא נכון לקדם את התוכנית, כתבתי אותו, אני חושב שהוא טועה, התוכנית עושה איחוד וחלוקה, ומציעה לו מגרש מוסדר ורגולארי הרבה יותר מהמגרש שיש לו היום, ואני סבור שעדיין נכון לקדם את התוכנית לדיונים. תוכנית 28 בסדר היום,

אריאל גולן:

אמי, מטלות יזם נותנים שמה? בהמשך?

אמנון ארבל:

יש שצ"פ, יש שם הפרשה בנויה,

אריאל גולן:

שצ"פ והכול?

תוכנית 531ב

אמנון ארבל:

תוכנית 28 בסדר היום, תוכנית 531ב, תוכנית בסמכות הוועדה, תוכנית בינוי סליחה, במבוא נטף 4. זה תוכנית שבמקשת תוספת קומה, ועמודית ממ"מים לבית ספר קיים, אנחנו ממליצים לאשר.

תוכנית 530ב

אמנון ארבל:

תוכנית 29 בסדר היום, תוכנית 530ב, זה גם תוכנית בינוי, בדרך האמריקאית, זה מגרש מגורים, שע"פ תוכניות המאושרת, צריך להגיש תוכנית בינוי, ואנחנו מאשרים.

תוכנית 504ב

אמנון ארבל:

תוכנית 30 בסדר היום, 504ב, תוכנית בינוי גם כן צור – באהר, שגם פה אנחנו מאשרים, תודה רבה.

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה לכולם, חברים. הישיבה נעולה.

אמנון ארבל:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

יללה, לבתים מהר.

סיום הדיון

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - תב"ע – תמליל

מספר הוועדה : 16

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ט' בתמוז תשפ"ו (24.6.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : מיכל כהן

שעת תחילת הוועדה : 9:46

שעות סיום הוועדה : 14:00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

טוב, אילנית, אנחנו יכולים להתחיל?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

השעה והקוורום, זה בסדר?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, כן, יש לנו.

אישור פרוטוקול דיון מיום 10.6.2026

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, חברים אנחנו השעה רבע ל – 10, אנחנו פותחים את ישיבת הוועדה. אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום רביעי ט' בתמוז תשפ"ו, 24.6.2026, נוכחים אדיר שוורץ, צביקה אסולין, ישראל קלרמן, יוחנן וייצמן, ואנוכי יושב ראש הוועדה אליעזר ראוכברגר. אמי, מיכל, אילנית, ואסף, יופי. אנחנו קודם כל אנחנו מבקשים לאשר פרוטוקול דיון מיום 4.6.2026, יש למישהו הערות?

יוחנן וייצמן:

רק שאלה, הצבעות מופיעות בפרוטוקול?

מיכל כהן:

בטח, אתה ראית את הפרוטוקול?

אליעזר ראוכברגר:

זה קיצור, זה לא פרוטוקול מלא, זה קיצור פרוטוקול.

מיכל כהן:

זה עיקרי,

אליעזר ראוכברגר:

זה עיקרי,

יוחנן וייצמן:

עיקרי דיון ההצבעות,

מיכל כהן:

הצבעות בוודאי מופיע,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה מה שחשוב לי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, לא,

מיכל כהן:

כתוב מי, אתה רוצה עותק?

יוחנן וייצמן:

החוק מחייב מי אבל, לדרישת חבר וועדה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה טוב שיהיה, מה? מאה אחוז, מאושר. תודה. אנחנו מתחילים, אני מבין שתי התוכניות 3
הסירו התנגדויות, עושים את זה כשוטף?

מיכל כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בעצם,

אמנון ארבל:

למעשה יורד מסדר היום,

מיכל כהן:

לא,

אמנון ארבל:

אין צורך.

אליעזר ראוכברגר:

למה? 108, נכון, אוקי,

צביקה אסולין:

זה 4,

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית 3 בסדר היום, יורד מסדר היום.

יוחנן וייצמן:

יש סיכוי שאנחנו נהיה בבית מוקדם?

אליעזר ראוכברגר:

יש סיכוי,

אמנון ארבל:

(לא ברור) עבודה.

אליעזר ראוכברגר:

יש סיכוי שאם לא תפריע, אז אולי נהיה מוקדם בבית.

יוחנן וייצמן:

בלי הפרעות היום, בסדר,

תוכנית 1297423

אליעזר ראוכברגר:

יורד מסדר היום תיק מספר 3, כי הסירו התנגדות, וזה התקבל לתוקף לפי, וועדה מקומית נו. אנחנו תוכנית 4 בסדר היום, בבקשה.

תוכנית 1350719

אמנון ארבל:

תוכנית 4 בסדר היום, תוכנית 1350719, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית רחוב ישי 7, אין בעיות תור.

אליעזר ראובברגר:

רק שנייה הצטרפו אלינו, אריאל גולן, צחי בריס ו - , חיים כהן, בבקשה.

אמנון ארבל:

חלקה קטנה אפשר לראות את המיקום שלה, בשכונת אבו – תור, התוכנית ביקשה להוסיף שתי קומות,

אליעזר ראובברגר:

1350719,

אמנון ארבל:

כן, תוכנית שביקשה להוסיף שתי קומות על בניין, בניין לשימור, התוכנית הוחלט להפקיד גם מקומית, גם מחוזית, יש פה התנגדות של, שתי התנגדויות, אחת גלית רגיואן בשם המינהל הקהילתי בקעה, הם מתייחסים לשינוי מפלס הכניסה הקובעת, ותנועה עם חנייה, שינוי מפלס הכניסה הקובעת איזה שהוא חשש שלהם שבגלל הגדרה של מפלס הכניסה הקובעת, במקום גבוהה, אז יהיה אפשר בעתיד להוסיף שתי קומות, אז זה לא רלוונטי, כי אין שום קשר בין, בין מספר ה - , בין מפלס הכניסה הקובעת שהוא חלק ממפלס שרוצים לבין ה - 4 קומות שזה מה שהמדיניות פה, וזה מה שאנחנו מאשרים. ותנועה וחנייה, זה נכון יש פה היום רחוב יחסית צר, אבל יש פה תוספת מאוד קטנה של יחידות דיור, בניין לשימור, ואין לו פתרון חנייה אחר, ולכן חשבנו גם אנחנו, גם הוועדה המחוזית שנכון לתת פטור מחנייה. עו"ד רפי אטינגר בשם בעלי דירות בבניינים, בגוש 19 חלקות, 3, 4, 5, זה החלקות מאחורה, הם טענו לגבי פגיעה חמורה בנוף ובאופי השכונה, חריגה בגובה מתוכנית מתאר 2000, שינוי מפלס הכניסה הקובעת, משטח תוספת שפוגע בבניין לשימור, ואיזה שהוא פגם בהליך. אנחנו בגדול דחינו את כל ההתנגדויות, חשבנו שהתוכנית טובה וראויה.

אליעזר ראובברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

הערות?

יוחנן וייצמן:

ביקשת, ביקשת גובה 3.5 מטר, לא יותר.

אמנון ארבל:

כן, זה כבר, זה כבר היה,

יוחנן וייצמן:

זה נקודה שצריך להיות עירנים אליה, לפחות באזור היסטורי לא לתת לאנשים, שאנשים מדברים על תצפיות וזה,

אמנון ארבל:

כן, זה מוצע אבל 3.5, אז אין בעיה מהבחינה הזאת.

יוחנן וייצמן:

מוצע 3.5?

אמנון ארבל:

כן.

תוכנית 1277227

אמנון ארבל:

תוכנית מספר 5, בסדר היום, תוכנית 1277227, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, סליחה הוועדה המחוזית, זה פינוי בינוי בקריית יובל, הכניסה לרחוב גורדון, זה רחוב, אני אראה רגע איפה זה נמצא. יש פה תוכנית פינוי בינוי קטנה יחסית, זה בחלקה, זה זנגוויל, זה כניסה לבורוכוב, בניין אחד עושה פינוי בינוי, התוכנית הופקדה, הבניין הוא 12 קומות, שני גני ילדים, חזית מסחרית קטנה ברחוב זנגוויל, הוגשו פה התנגדויות של מינהל קהילתי יובלים, עומס על השכונה, היקף הבנייה הנוכחי יוצר עומס מצטבר משמעותי.

יוחנן וייצמן:

חמודים, חמודים.

אליעזר ראוכברגר:

כשיהיה 30, אז הם אומרים תוריד ל – 12, וזה טוב. עכשיו כשיש 12, גם זה לא טוב להם.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

הם טוענים שהמכפיל גבוה, וצריך לעשות תקן 21, בעיות של תנועה וחנייה בשכונה, פרוגרמה, הם מבקשים להוסיף עוד גן ילדים לפי,

אדיר שוורץ:

מה זה, באיזה צבע?

אמנון ארבל:

כתום, כתום זה מאפשר רק 12 קומות, כן, אין פה משהו יוצא דופן,

אליעזר ראוכברגר:

לפי המדיניות,

אמנון ארבל:

הם מדברים על המצטבר סך הכול, גן ילדים אנחנו, אני לא יודע למה הם כתבו את זה, כי יש שני גני ילדים בתוכנית. וגם המיקום שלהם בסך הכול הוא הכניסה לכיוון רחוב זנגוויל שהוא נמוך, יש מסחר קטן, ושני גני ילדים בעצם ניגשים בחזית האחורית, זה סך הכול מאוד הגיוני. הם מבקשים שיהיה חזית מסחרית בזנגוויל למרות שיש,

אליעזר ראוכברגר:

שמה יהיה?

אמנון ארבל:

שיהיה חזית מסחרית לזנגוויל,

אליעזר ראוכברגר:

יש,

אמנון ארבל:

(לא ברור).

אדיר שוורץ:

מה?

אמנון ארבל:

מה?

אדיר שוורץ:

מה המכפיל?

אמנון ארבל:

המכפיל פה הוא יחסית גבוה, 4.8, כי זה בניין שאין לו 24 יחידות דיור, ולכן אין פטור מהיטל השבחה. גם כן זה משפיע על המכפיל. אבל עדיין הבינוי הוא בסך הכול סביר והגיוני,

אדיר שוורץ:

במצב היוצא 24?

אליעזר ראוכברגר:

לא, בנכנס.

אמנון ארבל:

נכנס, אם אתה פחות מ-24,

אליעזר ראוכברגר:

פחות מ-24, אתה לא יכול לקבל הכרה,

אמנון ארבל:

לא מקבל הכרזה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול לקבל הכרזה.

אמנון ארבל:

התנגדות שנייה, תושבי השכונה, יש פה רשימה של כמה תושבים, אין מיפוי נגיש של ייעודי קרקע למסחר ותעסוקה, מדובר במצב בשטח, הם מדברים סך הכול על ה - , על התמונה היותר רחבה, קיים חשש שהתוכנית תקבל היתר בנייה לפני תוכניות ישנות אחרות. חושבים שנכון לקדם תוכניות אחרות יותר חשובות מאשר התוכנית הזאת, ולא דווקא את זאת. כי אז הקיבולת תחרוג, ממה שהוחרג, או יכולה לתת. מבקשים לחייב את עיריית ירושלים לספק מידע יותר מקיף לציבור, אנחנו חושבים שזה נעשה בעדכון של תוכנית האב בצורה מאוד ארוכה,

יוחנן וייצמן:

להתחשב, לא,

אמנון ארבל:

הם טוענים שאין צורך בשני נוסחים, כי יש מעבר לכביש המרכז המסחרי חדש, זה נכון אגב, אבל אם בסך הכול מסחר קטן מאוד ומקומי שמנצל את הפרשי הטופוגרפיה, זה באמת נכון.

אליעזר ראובברגר:

מה זה קטן? השאלה מה זה קטן?

אמנון ארבל:

לא, חורג מ – 100 מטר, הוא ממש קטנצ'יק,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

אין מספיק מענה לשטחי ציבור,

אליעזר ראובברגר:

יש שם בקושי חנות פרחים, להשכרה, בורקס.

אמנון ארבל:

ממש לנצל את הפרשי הטופוגרפיה, לא מעבר לזה.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

הם טוענים שאין פה מענה מספיק לצורכי ציבור, של בתי ספר וגני ילדים, התוכנית כן מציעה שני גני ילדים. ואז מדברים על הגבלה של משאיות בתקופת הבנייה והגדרות, בקיצור תוכנית סך הכול אנחנו דחינו את רוב ההתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

מה קורה שם עם מרפסות סוכה?

אמנון ארבל:

אין מרפסות סוכה?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אני שואל,

אמנון ארבל:

אתה שואל אם יש או אין, אני לא יודע, כן. עמנואל, בדקת אם יש מרפסות סוכה?

עמנואל זלטס:

אני עכשיו אעזור לך לבדוק. אני זוכר לבדוק, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

שכונה חרדית, מה? אין מרפסות סוכה?

עמנואל זלטס:

הוא ימכור את זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני רק שואל, גם בשכונה חילונית יש צורך במרפסות סוכה. אז קודם כל בסוכות תלך גם בשכונות חילוניות, עושים המון סוכות, ו – ב', אני לא מדבר, זה שבוע בשנה, בוא אנשים רוצים אוויר, שהם רוצים שמש, אנשים רוצים לצאת החוצה, בוא.

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

מאשימים אותנו אחר כך, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

1277, מה?

חיים כהן:

אנחנו דואגים רק לאיכות החיים שלנו, אצלם אנחנו לא דואגים.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו לא פורים לבדיחות.

חיים כהן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בדיחה.

חיים כהן:

בדיחה,

אליעזר ראוכברגר:

לא על חשבוננו,

עמנואל זלטס:

בעייתי.

אמנון ארבל:

בתחום קווי בניין ככל הניתן אחת מעל השנייה בקונטור אחיד, שטחי מרפסות עבור מקורות יהיו מעבר, לא ניתן (לא ברור), שתי מרפסות לסגירה זה גם, מה יש לנו עוד? מה מעבר לזה?

אליעזר ראוכברגר:

זה מעל השנייה, זה בעייתי.

אמנון ארבל:

(לא ברור) כנראה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמנון ארבל:

לא, אין סעיפים מעבר לזה. מה אתם רוצים לעשות בהמלצה? שיהיה מרפסות ככל הניתן?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רק ככל הניתן, זה גם אזור, גם בניין נמוך, שיהיה לפחות 50% מרפסות סוכה,

אריאל גולן:

כן מה? זה בניין 12 קומות, אתה יכול להגיע ליותר, מה?

עמנואל זלטס:

תעשה 412/ב,

אליעזר ראוכברגר:

אולי יותר,

אריאל גולן:

לא (לא ברור).

עמנואל זלטס:

412/ב,

אליעזר ראוכברגר:

זה תלוי ב - ,

אמנון ארבל:

הוספתי בהערות,

אליעזר ראוכברגר:

במיצוב, תלוי בקרבה, תלוי,

אמנון ארבל:

הוספתי פה הערות של מחלקת נכסים,

אריאל גולן:

לנו תמיד אומרים שעד 12 קומות, אפשר לעשות זה מאה אחוז,

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע שבפתח תקווה שם עשו ב – 18 קומות מאה.

אריאל גולן:

ה – וי.

ישראל קלרמן:

מרפסת גדולה, מרפסת גדולה,

אליעזר ראוכברגר:

המניפות האלה.

אריאל גולן:

וי, וי כזה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבורג' – כליפה הגיע אדריכל משיקו ועשה שמה בבורג – כליפה בגובה, שאני לא יודע כמה, עשה שם 70%. נו אז מה? וועדה מחוזית לא קיבלה.

אמנון ארבל:

זה בסדר? יש להציג בעקבות (לא ברור) לייצר מרפסות סוכה לרוב הדירות.

עמנואל זלטס:

לא, תכתוב לתקן את סעיף זה וזה, תכתוב.

אמנון ארבל:

בסדר.

אריאל גולן:

סתירה בסעיפים אמי.

אמנון ארבל:

זה ברור שאתה כותב משהו, עם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

את הסעיפים הרלוונטיים הסותרים, הסותרים גישה זו, משהו כזה.

עמנואל זלטס:

גם אני הייתי מוסיף עוד סעיף לזה נוסף, ניתן גמישות בקווי בניין לצורך סוכה גם. שהכול יהיה בתוך קו בניין. בוא נעשה גמישות מקווי הבניין לצורך סוכות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עמנואל זלטס:

זה לעזור לזים. זה לקחת לו משהו, לעזור לו.

חיים כהן:

לייזר, (לא ברור) מהמדיניות. אנחנו לא רוצים לתפוס.

אליעזר ראוכברגר:

מה? לא, אילנית אומרת,

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

עמנואל זלטס:

מי זה? מבני ציבור,

אמנון ארבל:

לא, לא, אתה עם גמל וחמור,

יוחנן וייצמן:

מה? זה נגיש.

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, זה הגבלה של היום של הרכבים, הוא הולך עם גמל וחמור.

יוחנן וייצמן:

ראיתם כבר כמה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל אין לו חנייה לגמל וחמור, פה הבעיה שלנו.

יוחנן וייצמן:

תראי אני אחרי לראות כמה מאות (לא ברור) היום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

היה לך (לא ברור), כמו שעושים לאופניים.

עמנואל זלטס:

הוא הולך לשם.

חיים כהן:

הוא הולך עם גמל וחמור כל הזמן,

אליעזר ראובברגר:

כל השנה, לך עם רכב, מי שאין גמל,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

כמה מילים (לא ברור). כן,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בארבע מתחילים?

עמנואל זלטס:

זה רק 10 קומות,

צחי ברים:

כן,

אדיר שוורץ:

תשאלו את ברים, הוא אתמול התראיין על כל התוכנית.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

איפה התראיין?

עמנואל זלטס:

אפשר בהכול,

אדיר שוורץ:

בערוץ 2,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תגיד לי,

אמנון ארבל:

לכתוב שיהיה בהכול?

עמנואל זלטס:

10 קומות,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

את צחי, צחי.

יוחנן וייצמן:

אני אבוא להפגין.

אמנון ארבל:

הרוב זה מספיק לדעתי.

עמנואל זלטס:

לייזר, 10 קומות.

אדיר שוורץ:

אין פה (לא ברור) לחמורים במע"ר צפון אולי,

יוחנן וייצמן:

כן,

מיכל כהן:

וגם לזה צריך.

צחי ברים:

בארבע שלוש, לא,

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 6 בסדר היום, חברים.

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, בואי, בואי אנחנו רוצים לסיים מוקדם. מה?

חיים כהן:

יש פתקים מיוחדים למען גברים, כמו במירון.

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה עולה?

חיים כהן:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה עולה?

חיים כהן:

אנחנו מוקלטים.

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר כזה בלי, בלי תשלום, לא עובד.

אמנון ארבל:

יוחנן, (לא ברור) בירושלים.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אבל פתאום תראה אותו,

אליעזר ראוכברגר:

אין בירושלים, אין בעיה.

אדיר שוורץ:

בתוך ירושלים לא יהיה,

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני שוכר רכב ומצטרף,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא יורד לי כלום.

ישראל קלרמן:

מה? מה?

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לי אפשר,

עמנואל זלטס:

הוא שוכר רכב בשביל זה הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

כן.

אריאל גולן:

זה החיים של חביליו, יוחנן.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לסדר שישאירו אותו שם?

אריאל גולן:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן,

אריאל גולן:

קח את הגייפ של חביליו.

אליעזר ראוכברגר:

הם לא מוכנים לקבל סחורה כזאת, מה?

צחי ברים:

מיואשים.

ישראל קלרמן:

מה זה לא לקבל? הבן שלו ב - , תגיד איפה הבן שלך,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא מוכנים לקבל סחורה.

ישראל קלרמן:

איפה? איפה?

אליעזר ראוכברגר:

יללה חברים, די, גמרנו.

אמנון ארבל:

תוכנית 6 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

התרוצצנו עכשיו נחזור לעבוד.

יוחנן וייצמן:

כן,

תוכנית 1409911

אמנון ארבל:

תוכנית 1409911, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, ברחל נחמן ביאליק 9, זה בניין אתם רואים את החלקה זה בבית הכרם, בלב בית הכרם, חלקה יחסית גדולה עם בניין קטן שנחמד לשימור בן קומה אחת, התוכנית ביקשה להוסיף זכויות בניה בחלקה. הוועדה המקומית והמחוזית כמובן החליטו להפקיד. הוגשו פה שלוש התנגדויות, אחד מינהל קהילתי, בית הכרם. הבניין המוצע חורג ממדיניות המאושרת, הוועדה המחוזית ציינה בהחלטה, לצמצם את תכנית הבנייה לשמירה על העצים. מוצעים 27 עצים לכריתה, מבקשים לשמור על מספר רק של עצים ככל הניתן, מבקשים פיצוי על העצים, ומבקשים לחלק, מקומות חנייה מוצעים בתוכנית השכנים. תושבי השכונה האחרים, עומס תחבורתי מצוקת חנייה, לא תאפשר כניסה של רכבים חירום, רכבי חירום לרחוב. תוספת יחידות דיור ללא שדרוג של תשתיות, מספר הקומות מהווה חריגה מהמקובל באזור. (לא ברור) החניון התת קרקעי המוצע עלולה לפגוע בבניינים השכנים, יחידות דיור רבות מוצעות באזור הזה. לשמור על צביון ואופי הירוק של השכונה.

אריאל גולן:

מה? כולה 6 קומות, מה? 6 קומות,

אמנון ארבל:

לא, קודם כל זה אזור בבית הכרם זה 3 וגג רעפים, צריך לציין, זה הלב של בית הכרם,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל משמרים את ה - ,

אמנון ארבל:

הם עושים גם שימור של הבניין, שימור כלשהו של הבניין הקיים. אני רק אומר מההתנגדויות לא מהתוכנית, אבל אין הצדקה כלכלית, היזם יכול להרוויח גם אם יצמצם ב - 50% ויעדכן את הבינוי המוצע. ולא לאפשר תוספת קומה מעל בניין לשימור, לכל הפחות לאפשר תוספת של 30% בקומה הקיימת בחזית האחורית. הבינוי חורגת מתוכנית האב 16000, יש להפחית קומה. ושמירה על עצים, וקו בניין תת-קרקעי שיכול לפגוע בעצים, זה שמש. התנגדות עצמית של ענבר קרסני שהוא היזם, יש איזה טעות בסימון קו הבניין, והתת - קרקעי באמצע חלקה, שלא תאפשר לציבור חנייה בתת-הקרקע בחלקה, בחלק הקדמי של החלקה, ולא יאפשר שימוש המחסנים,

אליעזר ראוכברגר:

זה אתה מקבל?

אמנון ארבל:

מבוקש להתאים תשריט מצב מוצע לנספח הבינוי,

יוחנן וייצמן:

לצמצם (לא ברור).

אמנון ארבל:

קווי בניין תת-קרקעי. כן, אני אגיד, אנחנו גם בהמלצה להפקדה גם מהנדס העיר, וגם וועדה מקומית, אמרו שאין שום הצדקה לחרוג מהמדיניות, שזה 130%, יש לנו כמה דוגמאות שגם כתבנו ב - , במסגרת ההמלצה של בניינים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו המלצנו 130%?

אמנון ארבל:

כן, נתנו 130.

יוחנן וייצמן:

ומה וועדת שימור?

אמנון ארבל:

וועדת שימור, אני לא חושב שיש חריגה מזה, אבל,

יוחנן וייצמן:

לא נכנסנו, לא נכנסנו, יכול להיות שלא נכנס בסוגיה,

אליעזר ראובברגר:

גם לא רלוונטי אחרי (לא ברור) .

אמנון ארבל:

נכון, אבל אנחנו, אנחנו בגדול חזרנו על ההמלצה, סך הכול אין פה,

אדיר שוורץ:

הם חושבים שמה, צריך לצמצם מאוד הפגיעה.

אמנון ארבל:

תראה יש פה, אני אראה לכם,

יוחנן וייצמן:

לצמצם את החניות,

אמנון ארבל:

אני אגיד לכם רגע מה עשינו, עוד שנייה מה עשינו,

אדיר שוורץ:

קודם כל אתם צודקים בהמלצה של ה – 130%, (לא ברור).

אמנון ארבל:

נעשה פה מאמץ בתוכנית לשימור, על כל החזית הקדמית, ועל העצים, ולכן גם תכסית תת-קרקעית
לא מגיעה לשם. 140911, זה,

אדיר שוורץ:

כ"ח הערכיות שמה היא מאוד גבוהה ב - ,

אמנון ארבל:

כן, זה לא, זה בית הכרם, אין פה באמת הצדקה,

אדיר שוורץ:

תחושה של ה - ,

אמנון ארבל:

היה פה הרבה ויכוחים, הצעה שזה לא כלכלי,

אליעזר ראוכברגר:

מה שצריך,

אמנון ארבל:

אתה יודע, בסוף כלכליות כשיש בניין אחד בן קומה אחת, אתה מבקש בבית הכרם, 4 או 4 כל חתך, זה סך הכול קשה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא, הוא לא יצליח ללכת לעשות סיור בכותל.

אמנון ארבל:

כן, עשינו פה למעשה שימור, שימור של כל החזית הקדמית,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יצטרף.

אמנון ארבל:

לכל העצים שיש בחזית,

אליעזר ראוכברגר:

לבריאות שיהיה (לא ברור), אבל נכון הוא צודק אדיר, שאין סיבה לחרוג.

אמנון ארבל:

כן, זה מה שאמרנו, אני אומר גם החנייה שכן הצענו, התוכנית הציעה זאת אומרת,

אדיר שוורץ:

לא הבנתי אז עוקרים את הברוש בחזיתות או לא?

אמנון ארבל:

לא, אני אראה לך בנספח הבינוי זה יותר טוב אני חושב.

אליעזר ראובברגר:

אני חושב שצריך, צריך לכתוב לשמור ככל הניתן.

אמנון ארבל:

נכון, אבל בסוף,

אדיר שוורץ:

אני רוצה שאת החזית ישמרו מאחורה,

אמנון ארבל:

שומרים, שומרים,

יוחנן וייצמן:

גם אותה כניסה לחנייה, יש שמה כמה, אני זוכר את הדיון בוועדת שימור, אני לא זוכר את כל הזמן פרטים אבל.

אמנון ארבל:

רגע אני מראה שנייה,

יוחנן וייצמן:

הוא הסביר את התוכנית טוב.

אמנון ארבל:

כן, התוכנית לא כזאתי מסובכת, זה לא העניין, באמת העניין זה היה,

אליעזר ראובברגר:

גם תוכנית קטנה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

הנה תסתכל רגע כאן, אתה רואה ?

אדיר שוורץ:

על ה - , על העומס? בתוך הישיבה.

אמנון ארבל:

למעשה פה הוא עושה את הכניסה לחנייה, אז אני, שמרנו את כל העצים בחזית,

אדיר שוורץ:

ממש (לא ברור),

אמנון ארבל:

וגם החנייה הוא לא חופר מתחת לבניין לשימור, אלא מפה והלאה. וכל זה,

אליעזר ראובברגר:

פה אפשר, פה זה בסדר. כי זה אזור השימור, ישמרו על העצים גם.

אמנון ארבל:

בחזית, חוץ מאיפה שהכניסה לחנייה,

אליעזר ראובברגר:

כן, איפה שהאדומים.

יוחנן וייצמן:

לא, הפוך,

אליעזר ראובברגר:

זה מה שהוא אמר.

אליעזר ראובברגר:

הוא לא חופר, הוא אומר שהוא לא חופר פה.

יוחנן וייצמן:

אבל כל העצים האלה, כל העצים האלה הולכים להיעקר,

אליעזר ראובברגר:

בגלל הכניסה,

אמנון ארבל:

בגלל הכניסה לחנייה,

יוחנן וייצמן:

בגלל,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן. אבל אם היינו מחליטים לא לשמר את האזור הזה,

אמנון ארבל:

נו,

יוחנן וייצמן:

הם היו יכולים להישאר.

אמנון ארבל:

אם היית מזיז את החנייה לאמצע המגרש? את הכניסה לחנייה?

יוחנן וייצמן:

בהנחה שהיינו מחליטים, כן,

אליעזר ראובברגר:

אז היית, אז היית עוקר עצים שם.

יוחנן וייצמן:

עץ אחד.

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) שתיים אפילו.

יוחנן וייצמן:

אז אולי שתיים תפסת אותי,

אמנון ארבל:

אני חושב שהתוצאה שמתקבלת פה היא בהחלט סבירה.

יוחנן וייצמן:

זה אתה הורס את כל השורה, בשביל השימור.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע מה האיכותיות של העצים פה,

יוחנן וייצמן:

לא, יש סיבה גדולה שרצו לשמר את הבניין הזה.

אמנון ארבל:

גם החנייה.

יוחנן וייצמן:

הבניין כאן עם ערך שימורי גבוה, ואני כבר לא זוכר למה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

רואים את הבניין פה, תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש לו ערך שימורי,

יוחנן וייצמן:

לא, גם מי שגר פה, מי שמתכנן אותו, אני מבין שיש פה הרבה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי,

אמנון ארבל:

באילוץ הקיים עשינו את המיטב,

אליעזר ראוכברגר:

זה לשימור, זה לשימור הזה, ובסוף אתה עושה את האיונים.

אמנון ארבל:

נכון.

אדיר שוורץ:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

זהו, פירטנו את כל התשובות בצורה מסודרת.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

תוכנית 1207158

אמנון ארבל:

תוכנית 7 בסדר היום, תוכנית 1207158, תוכנית כלל עירונית, שאנחנו הגשנו כעיריית ירושלים, התוכנית למעשה עוסקת בשני נושאים, תוכנית של ה - , התרה של החדרת עוגנים, ונושא של שלביות ביצוע לגבי הריסה. אני מזכיר שהתוכנית קודמה, בהתחלה כסמכות הוועדה המקומית, עם עוד נושא נוסף שזה היה הנושא של השלמת קומת גג, הגענו לוועדת ערר אחרי דיון בהתנגדויות כבר, וועדת ערר בעצם אמרה לנו שהסיפור של עוגנים הוא לא במסגרת הוועדה המקומית, לא יכול להיות להתקדם בסמכות הוועדה המקומית, אלא סמכות הוועדה המחוזית, אבל הפרדנו את התוכניות,

עמנואל זלטס:

כמה בסוף?

אמנון ארבל:

את העניין של ה – 5% השלמת קומת גג עשינו בתוכנית, והתוכנית קיבלה תוקף. בנושא של ההריסות וה – , העוגנים עברו לשלב, לסמכות מחוזית עם הפקדה מחדש,

ישראל קלרמן:

אבל עדיין סמכות מקומית,

אליעזר ראובברגר:

מה? מה?

אמנון ארבל:

התוכנית הופקדה מחדש,

ישראל קלרמן:

לא, אבל עדיין ב – , לא, בסמכות מקומית,

עמנואל זלטס:

כי זה אותו מספר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) חדש.

אמנון ארבל:

תיקנתי את זה.

אליעזר ראובברגר:

אותו מבקש וועדה מחוזית מקומית,

אמנון ארבל:

לא, לא, הוא צודק,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

הסמכות, הסמכות, אתה צודק,

אליעזר ראובברגר:

לא,

אמנון ארבל:

ותיקנתי את זה,

ישראל קלרמן:

בסדר, מאה אחוז.

יוחנן וייצמן:

אחרי שינוי הסמכות.

אמנון ארבל:

הוגשו פה,

יוחנן וייצמן:

התוכנית הופקדה שוב, אז אתה,

אמנון ארבל:

כן, הופקדה שוב בסמכות הוועדה המחוזית, הם לא,

אליעזר ראובברגר:

זה סמכות וועדה מחוזית,

אמנון ארבל:

הם לא ירצו בהליך,

עמנואל זלטס:

זהו, הנה הם קיימו דיון ושינוי מה שנאמר פה.

יוחנן וייצמן:

קיימו דיון, אתה זוכר, את הדיון,

עמנואל זלטס:

עם השינוי ממה שנאמר פה,

אמנון ארבל:

כן, עכשיו ה - ,

אליעזר ראובברגר:

מבקש וועדה מחוזית,

ישראל קלרמן:

מה? לא הסכימו איתנו?

עמנואל זלטס:

חלק,

אמנון ארבל:

חלק כן, חלק לא.

עמנואל זלטס:

עכשיו אנחנו נחזור,

אמנון ארבל:

התוכנית, התוכנית למעשה הוגשו לה שלוש התנגדויות, אחת (לא ברור) וינוגרד ואחרים, זה התנגדות נורא ארוכה, אבל היא בעצם בעלים של מגרש ברחוב מגדים 14 בבית הכרם, יש התנגדות נורא ארוכה שהוא טוען שהוא חושב שה - ,

אליעזר ראובברגר:

צריך לשמוע את ההתנגדויות,

אמנון ארבל:

הפרוצדורה לא נכונה, הוא חושב שהחדרת עוגנים זה משהו שהוא לא נכון, ו - , מצטט כל מיני כאלה בתי משפט, התוכנית ערים אחרות שעשו דברים אחרים, התקבלו דברים אחרים, זה פגיעה בזכויות, בזכויות מקרקעין פגיעה ב - , בחוק, חוק המקרקעין, פגיעה בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. הוא מסביר ארוכות למה הוא חושב שזה מהווה פגיעה, שהתייחסנו לזה במסגרת התשובה להתנגדויות. יש התנגדות השנייה של הרב נתן קרמר בשם ירושלים שקופה. אולי המקום היחידי שהוא יכול להגיש התנגדות, כי הוא בעצם יש לו מעמד, כי זה כל תושבי ירושלים, בכל ירושלים.

יוחנן וייצמן:

הוא מגיש דרך אגב בכל הארץ על ה - ,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אז הוא טוען הרבה מאוד טענות,

יוחנן וייצמן:

בעוגנים.

אמנון ארבל:

בנושא הזה של, גם בנושא של ה - , של העוגנים, וגם בנושא של ההריסה, הוא חושב שהתוכנית יש לה שורה ארוכה של פגמים מהותיים פרוצדוראליים, שמסתברים כדי מסקנה אחת ברורה, שהתוכנית הוכנה הוגשה, והופקדה מחוסר סמכות, תוך פגיעה קשה בזכויות יסוד, חריגה מהוראות הדין, ותוכנית שלא עומדת במדיניות תכנון, שאינו עומד בדרישות החוק, הפסיקה וההיגיון התכנוני, היא כוללת הרבה מאוד דברים. וגם יש טענה שהתוכנית בעצם כן בסמכות הוועדה המקומית, ולא בסמכות הוועדה המחוזית,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

היו הרבה מאוד טענות שהוא, שהוא טוען. והתנגדות שלישית,

יוחנן וייצמן:

וועדה מחוזית זה רק סמכות ארצית,

אמנון ארבל:

אתה טועה.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא טען שזה לא בסמכות של הוועדה המחוזית,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אלא סמכות,

אמנון ארבל:

הוא טען שיש גם במקביל קידום של תוכנית 40/ה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית ארצית,

יוחנן וייצמן:

לא, 40/ה, את תמ"א/40/ה, הגישו נגד קרמר. זה התמ"א הראשונה,

אמנון ארבל:

בסדר, אז הוא טוען פה שהיות ומקודמת,

אליעזר ראובברגר:

כן, אנחנו לא צריכים לחכות לה,

אמנון ארבל:

אין צורך לקדם תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו לא צריכים לחכות לה.

אמנון ארבל:

ותוכנית שלישית, כן, היא קבעה היא יכולה לסתור תוכנית שעוד לא מאושרת. ועו"ד שלישי עו"ד מנחם גלזר בשם פז קמעונות ואנרגיה, הם בעצם טוענים שתחנת פז מפעילה תחנות דלק בתחום העיר, וזה בעייתי יותר, לעשות עוגנים במגרשים של תחנות דלק.

יוחנן וייצמן:

התוכנית לא דורשת פרסום לפני העוגנים?

אמנון ארבל:

התוכנית,

יוחנן וייצמן:

כשאני עושה עוגנים,

אמנון ארבל:

היא דורשת יידוע,

יוחנן וייצמן:

יידוע,

אמנון ארבל:

כן. צריך לעשות, לא, כאן אנחנו רואים,

יוחנן וייצמן:

כעת תואם תב"ע, אני לא יודע אם אני אקבל היטל השבחה,

אמנון ארבל:

באופן עקרוני כן, זה אומר תואם תב"ע.

יוחנן וייצמן:

לא, יידוע, יש עליו מסוים ש - , ניתן לשכנים להתנגד. אם התוכנית דורשת יידוע, קרי הטענות אמורות להישמע,

אמנון ארבל:

אני רק אגיד לגבי, לגבי תחנות דלק שהייתה התנגדות שהוגשה גם,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

בהליך הקודם,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

לעמוד וקיבלנו את זה, אמרנו שבאמת תחנות דלק זה משהו יותר רגיש, ואנחנו מבקשים את זה כן לתאם עם בעלי הקרקע ואני חושב שזה לא יהיה בצורה גורפת. ולכן זה כבר אנחנו קיבלנו את ההתנגדות בשלב הקודם. אני רגע אגיד מה התהליך ש - ,

יוחנן וייצמן:

לא, לוועדה יש סמכות לפי חוק לאפשר מעבר לשני גם לעוגנים גם לתשתיות,

אמנון ארבל:

כן, זה תואם,

יוחנן וייצמן:

זה ברור,

אמנון ארבל:

הם טוענים שלא,

יוחנן וייצמן:

זה אין ספק.

אמנון ארבל:

הם טוענים שזה סטייה, וזה חוק המקרקעין וחוק,

עמנואל זלטס:

זה נעשה לבקשת וועדת ערר אתה פה,

יוחנן וייצמן:

ברור,

עמנואל זלטס:

בסמכות,

יוחנן וייצמן:

הוא חולק על (לא ברור),

אמנון ארבל:

לא, אנחנו חושבים שזה נכון לעשות את זה כאילו אנחנו לא. מה שהתוכנית דורשת מבחינת,

יוחנן וייצמן:

זה הנפילות שלנו, כן נורמאלי כן עוזר להרחיב סמכויות של הוועדה המקומית, לא, כפר – עקב,

אליעזר ראוכברגר:

לא מדבשך, ולא מעוקצך,

יוחנן וייצמן:

כן. טוב, ההמשך הוא טוב.

עמנואל זלטס:

אצלך,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להשתמש בו, לא, לא, כולם.

אליעזר ראוכברגר:

עוד שנייה הוא מקבל טלפון.

עמנואל זלטס:

הוא על הקו כבר, מה?

אליעזר ראוכברגר:

ברמקול,

עמנואל זלטס:

מחובר כל הזמן.

אליעזר ראוכברגר:

שידור ישיר.

אמנון ארבל:

יידוע. רגע, איפה זה?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) משהו, עמנואל.

יוחנן וייצמן:

עוד דבר הנושא של הזמן בהיתרי בהריסה, מוצע גם בתוכנית הזאת?

אמנון ארבל:

כן, כן, אמרתי זה מופיע גם בתוכנית הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

מה? במקום היתר, תחילת עבודות,

אמנון ארבל:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

תחילת עבודות,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי זה ביחד,

יוחנן וייצמן:

ועל זה אין התנגדויות?

אמנון ארבל:

לא, יש התנגדות אחת, קרמר טוען שזה לא סביר, ולא הגיוני, ופוגעים בשלטון החוק, וממש לא תקין שאנחנו עושים את זה, וזה לא ראוי, אני כן אגיד שהוועדה המקומית, בגלל שעמנואל בטלפון,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

הוועדה המחוזית קבעה שהעניין הזה יחול רק על עבירות בנייה של עד, עד 20 מטר בלבד. אני לא חושב, היא הייתה כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא הסכמנו.

יוחנן וייצמן:

מה כתוב בתוכנית (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

להגדיל את זה,

אמנון ארבל:

התייחסנו פה במסגרת,

יוחנן וייצמן:

מה כתוב בתוכנית שהופקדה? שפורסמה להפקדה?

אמנון ארבל:

הנה זה מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

20 מטר?

אמנון ארבל:

כן, 20 מטר,

יוחנן וייצמן:

אז מה אתה עונה? הבקשה שלך מצריכה 106/ב,

אמנון ארבל:

יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

המטרה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה כמה אתה מגדיל, אם תגדיל את זה בלי הגבלה אתה צודק, תגדיל את זה 100 מטר זה גם (לא ברור), אם אתה מגדיל את זה למשל 30, אני לא חושב,

יוחנן וייצמן:

21, אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב.

אמנון ארבל:

אני חושב שאין שום היגיון בלקבוע,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב שצריך,

אמנון ארבל:

הלוגיקה של כל הדבר הזה היה שאנשים לא יעשו היתר בנייה פעמיים, שיבואו עם קבלן להרוס, ואז להוציא היתר בנייה יבוא עוד פעם קבלן, ולכן ה - , אני לא חושב שיש היגיון ב - 21.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה גם עניין של סתם להתעלל באזרח.

יוחנן וייצמן:

זה סתם להתעלל בו,

אליעזר ראוכברגר:

זה עוד לכלוך,

אמנון ארבל:

אני לא אומר (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

עוד מכולה, עוד דבר, כל רעש,

יוחנן וייצמן:

לשכנים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

לפצל את זה לא 20, ולא 30 מטר, עדיף שזה לא הגיוני.

יוחנן וייצמן:

עוד פעם לחסום מדרכות, ועוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון, מכולה, זה מה שאמרתי.

אמנון ארבל:

זה בעיה, למה? שנייה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל לחפש ולמצוא בוועדה מחוזית היגיון, זה דבר שהוא,

יוחנן וייצמן:

טוב, לא בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

נצטרך אדיר,

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

נדיר,

יוחנן וייצמן:

אתה התנסחת נורא בעדינות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לפעמים אני עדין, לפעמים פחות.

יוחנן וייצמן:

אתה חושב שלפעמים אתה מרגיש ביקום מקביל, השבוע זה היה,

אליעזר ראוכברגר:

השבוע זה היה,

יוחנן וייצמן:

היה אז,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמנון ארבל:

מה אתה אומר?

עמנואל זלטס:

אתה נכנס דרך ההתחברות.

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

טוב.

עמנואל זלטס:

יוחנן גם על זה,

יוחנן וייצמן:

מה יוחנן (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

כמו המדינה, זה לא שאנג'ל שמה 300 (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

היות ויותר גרוע, מקבלים הקצאה בחינם, הקצאה.

אליעזר ראוכברגר:

אז,

יוחנן וייצמן:

כן, אתה יודע מה? אתה יודע מה?

אליעזר ראוכברגר:

מהבלוק הראשון הוא מרוויח.

יוחנן וייצמן:

לפחות 60, 40 מגיע,

אליעזר ראוכברגר:

מהבלוק הראשון הוא מרוויח כסף.

יוחנן וייצמן:

הוועדה נגד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

זה לא לציבור, אבל מה? זה לא קרקע מגורים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היה על זה (לא ברור) בוועדה מחוזית,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

שמעתי את הריקושטים.

יוחנן וייצמן:

כן, הוא היה, הוא היה חבר שלך בדיון,

אמנון ארבל:

מי חבר שלי?

יוחנן וייצמן:

השליח שלך, יוסי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה פתאום, זה היה פנימי.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל גם בחיצוני היה שמח.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל פחות.

יוחנן וייצמן:

לא, בפנימי היה ממש (לא ברור).

אריאל גולן:

מה אישרו להם בסוף שמה, מה?

יוחנן וייצמן:

30,

אליעזר ראוכברגר:

30.

יוחנן וייצמן:

מה חשבת שאישרו להם?

אריאל גולן:

גם ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, תעסוקה לא דיברנו,

חיים כהן:

כן, שני מגדלים,

אריאל גולן:

בכניסה להר נוף כאילו 30? מה זה כניסה? בתוך הר נוף כבר כמעט,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, היה,

חיים כהן:

היה שם בלגאן גדול,

אליעזר ראוכברגר:

בלגאן גדול היה.

אמנון ארבל:

הוא עושה (לא ברור) 9, 3 בהצבעה.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

9 – 3, לא יודע, היה 3, אני יודע, מה היה בצד השני אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

היא לפעמים יודעת לספור כמו ברקת, אתה לא בדיוק מבין את הספירה שלה.

חיים כהן:

טוב, יללה.

אליעזר ראוכברגר:

אני שאלתי, היא הקריאה מישוהו שהצביע, שאלתי אותו - למה לא הצבעת איתנו. הוא אמר לי - לא הצבעתי בכלל. אבישי,

חיים כהן:

למה הוא לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי את אבישי. לא, שאלתי אותו אחרי זה.

חיים כהן:

הוא שאל, אני הייתי בפגישה, הוא הקריא, הוא הקריא את אבישי.

אליעזר ראוכברגר:

זה בכלל מה שהוא אמר לי.

חיים כהן:

לייזר, לייזר,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה לבקש פה, מה?

(מדברים ביחד ברקע)

חיים כהן:

לייזר, הוא היה, הקריאו את השם שלו, והוא לא אמר שהוא לא מצביע. אני ראיתי את זה, הסתכלתי, כי אני (לא ברור).

אמנון ארבל:

שתיקה כהודיה אתה אומר. אוקי, אני נכנסתי.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

כן, זה מה שכתוב בתוכנית, וייצמן, תראה כתוב שבכל, הוראה עבירות בנייה שטחן עולה על 20 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

בית משפט (לא ברור).

אמנון ארבל:

וייצמן, זה מה שכתוב היום בתקנון שהופקד.

יוחנן וייצמן:

אתה אומר בוא נגדיל את זה, אין בזה,

אמנון ארבל:

לא, אני אומר צריך לבטל את הסעיף הזה,

עמנואל זלטס:

אנחנו צריכים לחזור למה שאמרנו פה בהפקדה.

יוחנן וייצמן:

כן, נכון.

ישראל קלרמן:

שמה? על איזה סעיף?

עמנואל זלטס:

תנאי לתחילת עבודות בלי הגבלה של סך המטרים,

ישראל קלרמן:

למה אתה רוצה לתת הגבלה?

אליעזר ראוכברגר:

106/ב,

עמנואל זלטס:

גם היה 106/ב פה,

ישראל קלרמן:

זה הופקדה עם הדבר הזה?

עמנואל זלטס:

אז אם צריך, אז זה המחיר,

יוחנן וייצמן:

אז יהיה 106/ב,

עמנואל זלטס:

לא עושים כל יום תוכנית עירונית בכל ירושלים,

אמנון ארבל:

וזה היידוע,

עמנואל זלטס:

אם זה המחיר, זה המחיר,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה המחיר של היידוע,

יוחנן וייצמן:

תראה, תראה את הסעיף,

עמנואל זלטס:

בוא נשאיר את זה לוועדה המחוזית, למה להביא?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב שצריך 106/ב,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

אמרנו,

יוחנן וייצמן:

מה הפירוש של המילה יידוע? משפטית.

אמנון ארבל:

ידע, אתה מספר משהו,

אליעזר ראוכברגר:

ליידע, ליידע,

יוחנן וייצמן:

לא, ליידע זה אומר שאם אני מגיש התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

ליידע זה אומר להביא לידיעה.

יוחנן וייצמן:

להביא לידיעה, אז אני שואל,

אמנון ארבל:

היום כשאתה שולח הודעה, להיתר בנייה תואם תב"ע,

יוחנן וייצמן:

כן, אז בן אדם לפעמים מתנגד,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

הסמכות שלנו נגדו היא נורא נורא מוגבלת, לקבל התנגדות.

אמנון ארבל:

אז זה אותו דבר.

יוחנן וייצמן:

אז זה אותו דבר,

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת מי שיגיש התנגדות, הסמכות שלנו מוגבלת.

ישראל קלרמן:

הוא מקל רק על ערבים לא לנו,

אמנון ארבל:

כן, כי זה תואם תוכנית, זה בדיוק העניין, לעשות תוכנית,

יוחנן וייצמן:

ואם אתה בא ועושים תוכנית כמו 10038 שאומרת, נכון יש תוכנית, אבל נתנו 5022,

עמנואל זלטס:

אמרנו פה,

יוחנן וייצמן:

גם 5022 אותו דבר,

עמנואל זלטס:

זה יכול לחזור לדיון,

אמנון ארבל:

5022, בסדר, זה משהו אחר,

יוחנן וייצמן:

יידוע זה יש משמעות.

ישראל קלרמן:

נכון,

יוחנן וייצמן:

השאלה מה הידוע,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אמנון ארבל:

אני לא יודע למה אתם עושים,

ישראל קלרמן:

פה בבניין הזה.

אמנון ארבל:

יש פה, אילנית,

ישראל קלרמן:

אין לנו, אין לנו,

אמנון ארבל:

שהוועדה עושה, כתוב בתוכנית של העוגנים שיש יידוע,

יוחנן וייצמן:

תעלי לשיחה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יידוע הוא כמו, הפרסום הוא 149,

אמנון ארבל:

ישראל שנייה,

יוחנן וייצמן:

כן, עכשיו,

אמנון ארבל:

(לא ברור) יהודה,

יוחנן וייצמן:

נגיד לו אתה תואם תב"ע ונזרוק אותו?

אמנון ארבל:

לא, אז היא אומרת שהוא יכול להתנגד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ברור שכן,

יוחנן וייצמן:

לא, בן אדם שיגיש התנגדות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יידוע זה רק שינוי ובלי,

יוחנן וייצמן:

אז אני שואל שאלה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הרעיון לתת להם הזדמנות.

יוחנן וייצמן:

אני מנסה,

אמנון ארבל:

היתר בנייה שתואם תב"ע שמיידיעים את השכנים, הוא יכול להתנגד, ואז לזמן אותו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בהיתר?

אמנון ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

בוחנים את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

עמנואל זלטס:

בוחנים,

יוחנן וייצמן:

אז ברוב המקרים לא מזמנים, ב – 95%,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל תקשיב,

יוחנן וייצמן:

מהמקרים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה אנחנו עושים בהיתרים? הרי זה משלוח הודעות,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לדיירים,

יוחנן וייצמן:

36,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם זה תואם, אז אנחנו לא מזמנים את הצדדים, משלוח הודעות,

יוחנן וייצמן:

טוב, אז במקרה דנן,

אמנון ארבל:

הנה, אבל אם הוא שולח את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו בודקים את ההתנגדויות, היום כבר לא שומעים את כולם. פעם שמעו את כולם, אבל כן מחליטים אם צריך או לא צריך. לפעמים כשהוא יגיד, הוא אומר שהוא קצת מפריעים לו וחוסמים לו חלון וכולה, אז כן מקשיבים לו, וכן מנסים לראות אם אפשר להזיז את זה,

אמנון ארבל:

בלי לזמן אותו, ובלי לעשות, עושים דיון לבד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לפעמים גם לזמן,

אמנון ארבל:

זה אותו דבר, אני לא רואה,

יוחנן וייצמן:

אני מנסה, היושב ראש והיועצת המשפטית, תהיו איתנו בראש אחד, שהתב"ע תהיה ברורה לכולם. בן אדם בונה לידי, שלח לי הודעה, שהוא רוצה לעשות לי עוגנים, אני חושב שעוגנים הולכים לפגוע לי מחר ב - , צובר גז שאני רוצה,

יוחנן וייצמן:

מגיש התנגדות, יבואו פה הרפרנט של הצוות, ויגיד יש פה התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

זה תואם תב"ע,

יוחנן וייצמן:

תואם תב"ע במלואו, אני מביא את זה להכרעת הוועדה האם לזמן, מה תענה לו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אגיד לך, יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

לראות לגופה, אני בעד לראות גופה של ההתנגדות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בתואם תב"ע אנחנו אומרים בדרך כלל ש - ,

יוחנן וייצמן:

לא, אם היה לך להתנגד בזמן התב"ע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם יש משהו, לא, לא נכון, לא נכון, כי לא התנגדת למקרה שלך הספציפי, אם יש משהו באמת צורם
לפעמים, גם בתואמי תב"ע, הזזנו מרפסת שהיא חסמה, שהיא קירתה מרפסת,

יוחנן וייצמן:

כן, יש החלטות.

אליעזר ראובברגר:

לגופה של התנגדות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מוותר להתערב אם זה קיצוני, וגם במקרה הזה, אם זה באמת, אתה מגלה שזה באמת גורם לו נזק.

אליעזר ראובברגר:

אילנית את אומרת מה שאני אמרתי, תלוי לגופה של התנגדות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

בסדר, יכול להיות שצריך, קובע לזה כללים כעת, סוג של,

אליעזר ראובברגר:

אתה יודע אם למשל היה פה התנגדות של תחנת דלק, הוא נכנס לתחנת דלק, ומגיע עד המיכלים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

בנייה (לא ברור) אז זה נקרא התנגדות שאתה צריך להתחשב בה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

גם בתב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם זה אתה שם את זה בצד, במרחק אמנם זה בתוך ה - , המתחם הבעלות של תחנת דלק,

יוחנן וייצמן:

לא בא לי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל איך אומרים? אתה שם את זה בצד, לא פוגע במרחק של 10, 15, 20 מטר.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא אומר סתם לא בא לי, איך אומרים? או תשלם לי בשביל להיכנס, אז בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

השיקול, השיקול שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

או תשלם לי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

השיקול דעת להתערב בתואם תב"ע, הוא כמובן כשזה תב"ע עירונית כללית, הוא יותר גדול מאשר,

יוחנן וייצמן:

זה מה שהצעת,י,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תב"ע ספציפית שסימנה כבר את הבנייה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

את ההבהרה הזאתי יותר חשובה, זה מה שכעת אמרת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

חייב לראות,

אליעזר ראוכברגר:

זה הגיוני ככה,

יוחנן וייצמן:

לא, כעת היועצת המשפטית נתנה חוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל אני אומר שזה, כל דבר צריך להפעיל שיקול דעת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם מישוהו יעשה עוגנים אצלי בחצר ויפגע לי בכל הביוב ובכל הזה, אני אגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק בביוב, בגינון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא יודעת מה,

אליעזר ראוכברגר:

ב - , בצמחייה שמה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז אתה תגיד, אז,

אליעזר ראוכברגר:

בצמחייה שם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

סליחה, אבל זה פוגע בי בקנייני.

אמנון ארבל:

לא מעל הקרקע.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה,

יוחנן וייצמן:

בשורשים,

אליעזר ראוכברגר:

גינן, בשורשים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה דברים,

יוחנן וייצמן:

יש עצים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

של פגיעה (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, יש דברים שכן הוועדה תגיד בסדר, זה לא שייך, היא יכולה, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

אז ההצעה היא שלך, היא די פשוטה, אנחנו כדי, אולי להכניס לפרוטוקול ולא לתמליל, לא להחלטה, כי זה לא ילך,

אליעזר ראובברגר:

הנה לפרוטוקול נשמע כבר.

יוחנן וייצמן:

ברור. כן, בסדר, אני מדבר לפרוטוקול פרוטוקול. ככל שתבוא התנגדות, היא תיבחן, היא תיבחן עניינית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תיבחן עניינית,

יוחנן וייצמן:

יש לצורך לזמן או?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ואז נגיד אם יש צורך לזמן, היא תיבחן עניינית כמקובל, משהו,

יוחנן וייצמן:

רגע, אני לא אומר לקבוע מסמרות בתב"ע. אני אומר לקבוע מסמרות בפרוטוקול.

אמנון ארבל:

אמרת.

עמנואל זלטס:

אמרת.

יוחנן וייצמן:

לא אמרתי, זה היועצת המשפטית אמרה.

אמנון ארבל:

בסדר. אני נושא, סעיף 1 הוספתי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה פוגע גם קניינית בדבר,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים, לכן אני,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מיצינו בתוכנית כזאת עכשיו,

עמנואל זלטס:

לא, רגע שנייה שנייה יש פה עוד דבר, אמי,

אמנון ארבל:

לא, אדיר, אדיר. עושים לפעמים בורות של 20 מטר, 15 מטר,

יוחנן וייצמן:

חייבים,

אמנון ארבל:

אז כדי לתמוך את הקו של השכנים,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה, מה?

אמנון ארבל:

צריך לתמוך אותה, כדי,

אריאל גולן:

(לא ברור) ענקיים כאלה,

אליעזר ראוכברגר:

צריך את הדפנות של הבור לתמוך.

אמנון ארבל:

ברגע שהבניין כבר נבנה, אתה כבר לא צריך את זה, כי הבניין הוא בעצם תומך, אבל כל עוד,

אליעזר ראוכברגר:

היסודות של הבניין תומכים,

אמנון ארבל:

(לא ברור), אז צריך לתמוך את ה - ,

עמנואל זלטס:

לשים את זה.

אמנון ארבל:

קירות של השכנים,

עמנואל זלטס:

לא, גם שלא (לא ברור), פעם היינו מוציאים את זה מהקירות.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

גם פה לא מוציאים,

עמנואל זלטס:

לא, היו זמנים בעיקרון הם אמורים להוציא אחר כך,

אמנון ארבל:

לא פה, זה בדרך כלל לא מוציאים,

עמנואל זלטס:

זה מורכב להוציא, ולכן,

אמנון ארבל:

התייחסתי, פשוט הופכים את זה, הם לא צריך אותם יותר פשוט.

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

הם פשוט קיימים, אבל הם לא תומכים בבניין או (לא ברור), ולכן הם,

יוחנן וייצמן:

כבר בנית.

אמנון ארבל:

לכן לא רלוונטי, הבעיה ששכן ירצה לבנות גם, הוא פשוט יכול להוריד אותם.

עמנואל זלטס:

כן.

אריאל גולן:

שכן שלא רוצה לראות עכשיו המגרש שלו, ויש עוגנים או כל מיני כאילו משהו,

אמנון ארבל:

כן, כי ברגע שנבנה כבר הבניין, אז העוגנים אין להם משמעות, הם מתייתרים. אבל להוציא אותם זה סיפור, כי את הקירות הרי של הבניין, אז,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אני הייתי להוציא אותם.

עמנואל זלטס:

אמי, אמי לגבי ה - ,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

לגבי הוראות הריסה,

אמנון ארבל:

חכה רגע, אז הוספתי פה את הסעיף הזה,

אריאל גולן:

יוחנן, עוד משהו, יוחנן, אתה אמרת משהו נכון.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אין לזה פתרון. רק יש תביעה אזרחית.

אמנון ארבל:

עוד הסבר, למה, למה לא להפריד את השלביות,

אריאל גולן:

(לא ברור) על חשבון בעלי הדירות ה - ,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אתה לא, זה יכול עוד 15 שנה,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק לחסוך בהוצאות, זה לא רק לחסוך, גם לצמצם את ההפרעה לשכנים ו - , לסביבה,

אריאל גולן:

אנחנו נותנים בסעיפים כאן ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

פחות אבק, פחות רעש,

אריאל גולן:

הם (לא ברור) ע"י,

יוחנן וייצמן:

זה ברור,

אליעזר ראוכברגר:

ברור לגמרי.

יוחנן וייצמן:

כי זה בזמן ההיתר, אנחנו מדברים עוד 20 שנה השכן ליד ירצה לחפור.

אריאל גולן:

עוד (לא ברור) שנה.

עמנואל זלטס:

גם בסעיף הזה, ולכן מבקשים להכשיר, את זה אולי,

יוחנן וייצמן:

הוועדה קובעת,

עמנואל זלטס:

לכן מבקשים להשאיר,

יוחנן וייצמן:

כאילו,

עמנואל זלטס:

בלי לצמצם את המטרים.

אריאל גולן:

אילנית, שאלה, נגיד סעיף שאומר,

עמנואל זלטס:

בדיוק,

אריאל גולן:

זה שבונה על הגג,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה על חשבון, כן,

אריאל גולן:

למה (לא ברור) שיצטרכו להוציא אותם, השכן ש - , בגלל שהכבידו עליו עוגנים, עכשיו רוצה לבנות להוציא את העוגנים, הוא רוצה לחתוך אותם, לשים אותם.

יוחנן וייצמן:

זה עולה הרבה כסף.

אריאל גולן:

זה עולה הרבה כסף, למה שהוא לא יעשה סעיף שזה יהיה על חשבון זה ששם את העוגנים.

אמנון ארבל:

לא, לא, למה צריך להוציא אותם?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה יכול להיות עוד שנים,

אריאל גולן:

הוא רוצה לבנות עכשיו,

עמנואל זלטס:

זה לא מפריע לו,

אמנון ארבל:

הוא בונה,

עמנואל זלטס:

זה לא מפריע לו הוא בונה,

אריאל גולן:

זה לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה יכול להיות עוד שנים,

אמנון ארבל:

עכשיו המגרש שכרגע שהוא חופר מגרש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה בתנאי להיתר,

אמנון ארבל:

שלם לכל המגרש, זה הוריד מוריד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין לך תנאי בהיתר,

אמנון ארבל:

הוא מוריד את כל מה שיש שמה,

עמנואל זלטס:

הוא מוריד סלע, יש שם סלע בפנים, הוא חוצה את הסלע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, זה עניין כבר שיהיה בבית משפט,

יוחנן וייצמן:

אם זה סלע, זה לא נורא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם יהיה,

אמנון ארבל:

אז זה מה שכתבתי לגבי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא יהיה,

אמנון ארבל:

הסעיפים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל זה לא, לא, זה בשלב הבנייה.

עמנואל זלטס:

מאיפה זה נובע?

אליעזר ראוכברגר:

מה שכתוב עכשיו, אחר,

אריאל גולן:

אבל לא בשלב הבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

על מה אתה מדבר?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ההוצאת העוגנים לא יהיה בשלב הבנייה.

אריאל גולן:

לא, אני אומר, צריך עוגנים לפעמים, משאירים אותם שמה הרי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל אני מסבירה לך, קודם משהו כתוב על הבנייה עצמה והוא בשלב הבנייה, ברור שאפשר להחליט,

יוחנן וייצמן:

בנוסף (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

מעתיק על חשבון (לא ברור).

אמנון ארבל:

הוספתי,

עמנואל זלטס:

זה מה שאמרתי,

אריאל גולן:

8, 10 שנים הוא רוצה להוציא, אז מה אני אעשה? אני לא יכולה, זה עניין קנייני, זה כבר עניין של דיני נזקין ופיצויים, ובכל מיני.

אריאל גולן:

אני רוצה להכניס איזה סעיף שבאמת ה - ,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן ה - ,

אריאל גולן:

האחריות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אחריות נזיקין, אחריות לזה,

יוחנן וייצמן:

זה בכל מקרה.

עמנואל זלטס:

מה זה שנייה שנייה,

אמנון ארבל:

מסומנים,

יוחנן וייצמן:

אל תיכנס לזה,

ישראל קלרמן:

לא, זה של אחד,

יוחנן וייצמן:

מפחד (לא ברור) המבקש.

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל אותך עכשיו,

ישראל קלרמן:

לא, אם יש בקשה, אתה יכול גם,

אליעזר ראוכברגר:

בקשה להיתר,

אריאל גולן:

כן, עכשיו מכניס, צריך להתמודד עם מה שהכנסתם פה.

אליעזר ראוכברגר:

כל החמישה,

עמנואל זלטס:

שהחמישה זה מוגדר שחמישה מבקשים,

אמנון ארבל:

אם חמישה, חמישה בונים,

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אמנון ארבל:

אחרת אין סיבה.

אליעזר ראוכברגר:

חמישה מבקשים?

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

בוודאי, זה חמישה, לא, זה גם לא טוב, ואז זה חמישה מבקשים, והם ביחד,

אליעזר ראוכברגר:

חמישה בהיתר אחד אבל.

ישראל קלרמן:

הוא אמר אבל, בסדר, אבל הוא אמר, הוא אמר על בן אדם,

עמנואל זלטס:

זה מה שכתוב,

ישראל קלרמן:

שלא יהיה מצב,

אמנון ארבל:

רק אחד בונה, יהיה אחד מגיש, לא חמישה מגישים.

אריאל גולן:

לא,

ישראל קלרמן:

לא, יש חמישה מבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

יש לו היתר,

ישראל קלרמן:

5 בהיתר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

לכל אחד יש 5 מטר, זה יגיע ל – 25 זה (לא ברור). אמי, אמי,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

יש 5 מבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

זה באותו היתר,

ישראל קלרמן:

כל אחד בונה רק 5 מטר, זה לא יחול עליהם, ולא כדאי,

יוחנן וייצמן:

גם כל אחד צריך להרוס,

אמנון ארבל:

מבחינת עבירות בנייה אז אין בעיה.

ישראל קלרמן:

לא, לכל אחד יש 5 מטר עבירה, 5,

אמנון ארבל:

זה פחות מ – 20,

ישראל קלרמן:

לא, פחות מ – 20 כל ההיתר, זה 25 לכל ההיתר,

אמנון ארבל:

של כל הזה, של כל,

עמנואל זלטס:

הוספתי תראה רגע,

ישראל קלרמן:

של כל,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

של כל, של כל מגיש בקשה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) רק 20,

עמנואל זלטס:

לא, כל אחד ואחד ממגישי הבקשה.

ישראל קלרמן:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עמנואל זלטס:

כל אחד ואחד.

ישראל קלרמן:

בדיוק, בדיוק.

יוחנן וייצמן:

יש לך, יש לך (לא ברור),

עמנואל זלטס:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

כל אחת,

עמנואל זלטס:

ה – 20 מטר, אולי נוסיף פה, מדובר כ – 20 מטר להריסות, לעומת שניים. כ – 20 מטר. אם נתייחס להיקף של כל זה, ההריסות הם, הם רק של המבקש בקשה להיתר בנייה.

ישראל קלרמן:

איך?

חיים כהן:

מיכאל.

ישראל קלרמן:

איזה מיכאל?

עמנואל זלטס:

לייזר, סעיף נוסף, אני רוצה להוסיף סעיף פה, נגיד יש לפעמים תב"עות שכוללות סעיף נוסף של הריסות, תנאי ראשון בהיתר, יהיה הריסה, תנאי להיתר בנייה ראשון, יהיה הריסת המסומן בצהוב לנספח הבינוי, אני רוצה גם דרך פה, לתקן גם את זה, ולכתוב לתקן, גם את הסעיף שכולל, תנאי ראשון בהיתר,

אמנון ארבל:

לא דובר על זה מעולם,

עמנואל זלטס:

אני יודע, יש תב"עומס תנועה,

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא אמר שלא,

עמנואל זלטס:

יש לי עוד תב"עות ישנות שלא קובעים תנאי להיתר, תנאי להיתר יהיה הריסה, כתוב תנאי ראשון להיתר במתחם, יהיה הריסה, זה אומר שיש למישהו, בכלל אישור לבינוי המבוקש, ואני מקווה שהתב"ע קבעה סעיף דרקוני כזה, תנאי ראשון במתחם להיתר,

אריאל גולן:

תנאי להיתר ראשון,

עמנואל זלטס:

אז בעצם כאילו עד שלא הורסים לההוא, להוא, להוא, הוא לא יכול להתחיל. ואני אומר גם את זה בוא נגיד, שגם תנאי ראשון מכוח התב"ע, גם זה לתקן, שזה יהיה תנאי לכל מגיש בקשה. זה משהו הגיוני לפי הסיבות,

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר שבנוסח הזה זה כבר מתקן?

עמנואל זלטס:

כי פה אנחנו מתקנים רק מה שכתוב תנאי להיתר בנייה יהיה הריסת המסומן בצהוב.

אמנון ארבל:

למה לא בהיתר ראשון? מה ההבדל?

עמנואל זלטס:

יפה אז זה מה שאני אומר, גם את זה להוסיף יחידות גם על זה,

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר שזה, אולי זה,

אמנון ארבל:

הוא אומר אני יכול לפרש את זה ככה.

אליעזר ראובברגר:

כבר מובן מאליו היום (לא ברור),

עמנואל זלטס:

בסדר.

אמנון ארבל:

(לא ברור) כבר יש בהיתר בנייה.

אליעזר ראובברגר:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

לא, לא, אז בוא נפרש את זה פה עכשיו,

אמנון ארבל:

לא, אל תתייחס לזה, אתה פותח משהו שלא כדאי לפתוח,

אליעזר ראובברגר:

זה גם בדיוק, הוועדה המחוזית תגיד שאנחנו הגזמנו, לפעמים כל המוסיף גורע.

אמנון ארבל:

אני מסכים איתך,

אליעזר ראובברגר:

בוא, אני מכיר את הוועדה המחוזית זה לא אנשים,

ישראל קלרמן:

מה זה?

אליעזר ראובברגר:

שאתה יכול לדבר איתם. אתה יודע מה? גם אתה – 20 מטר, הם לא (לא ברור). שנייה, אל תשלה את עצמך,

יוחנן וייצמן:

כן, נלחמנו אז בדיון,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון,

יוחנן וייצמן:

השיח הרחב,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון. אתה רוצה שאני אגיד לך משהו, אתמול היה דיון להיתר, על ממ"דים,

חיים כהן:

קריית יובל,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא היית,

חיים כהן:

הייתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא היית, בהתחדשות?

חיים כהן:

כן,

אמנון ארבל:

פינוי בינוי?

חיים כהן:

אתה ישבת על הספה בבית, אני הייתי בזום.

אליעזר ראוכברגר:

אני ישבתי על הספה בבית, גם אני הייתי בזום, בספה בבית.

חיים כהן:

אני הייתי במשרד. היה מנחם, עו"ד מנחם,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, היה מצד, הוא היה העו"ד של הדיירים, והיה ענר חפץ. בקיצור, אבל ב - ,

אדיר שוורץ:

זה היה באזבסטונים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא באזבסטונים זה היה, זה היה באולסוונגר,

אמנון ארבל:

אולסוונגר,

יוחנן וייצמן:

מה היה? מה החלטה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לאשר, אבל לא משנה מי, בפנימי גם היית?

עמנואל זלטס:

אושר הממ"דים?

אליעזר ראוכברגר:

אושר, כן. אושר, אושר הממ"דים, אבל הם ביקשו את המורחב. באה הגברת, מה פתאום את המורחב, תן את המצומצם.

חיים כהן:

למה? יש את הזה, יש את הזה.

אליעזר ראוכברגר:

דווקא, דווקא דן הלך איתי על זה,

חיים כהן:

כן,

עמנואל זלטס:

אבל בסוף?

אליעזר ראוכברגר:

היה מאוחר,

עמנואל זלטס:

מאוחר?

אריאל גולן:

של (לא ברור) וזה?

עמנואל זלטס:

בן (לא ברור) ואליהן חן,

אליעזר ראוכברגר:

כל הקבוצה הזאת.

עמנואל זלטס:

רק שניים, לא, שני אנשים,

אליעזר ראוכברגר:

4, 4,

חיים כהן:

כן, אבל שמה היה חריף מה ש – 30, או 40 שנה מטדי קולק, אתה אמרת, או מכמה שמה, אמרו שפה יהיה הפינוי בינוי הראשון על ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה זה משנה? זה לא קשור,

חיים כהן:

לא, כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

היזם מסכים,

חיים כהן:

בוא נאשר כבר רק,

אליעזר ראוכברגר:

אבל היזם, היזם גם הסכים, הויכוח היה על התמורות, אני אומר לו תמורות אנחנו לא מתעסקים, שילכו לבית משפט, שילכו לבורר, לא יודע מה. כן? כל התמורות זה 60 מטר לכולם ביחד. אתה מבין? אז על זה הוא ביקש עוד זכויות, 60 מטר אנחנו לא מתעסקים בפרויקט שיש בו מאות, מאות יחידות דיור, נראה לי שיש שם איזה 1000 יחידות דיור משהו כזה. נכון? באולסוואנגר? שזה 1000 יחידות דיור בפינוי בינוי?

אמנון ארבל:

זה תוכנית גדולה כן, 1200 אפילו.

אליעזר ראוכברגר:

1200 אפילו. כן, אז מה אתה מדבר איתי על 60 מטר? תגיד אתה בסדר? אבל מה אכפת לך לתת את המוגדל? יש שם גם, גם קראו לזה ממ"ד רטוב,

עמנואל זלטס:

כן, רטוב.

אמנון ארבל:

3 מטר וזה,

אליעזר ראוכברגר:

נהניתי מההגדרה הזאת. ממ"ד רטוב.

אמנון ארבל:

(לא ברור) נעשה את זה באמת.

אליעזר ראוכברגר:

זה סתם, סתם, אתה מחפש היגיון, הנה קיבלת היגיון.

עמנואל זלטס:

אני מסכים איתך בסדר,

אמנון ארבל:

לא, אני חשבתי שמה שיעשו,

אליעזר ראוכברגר:

קיבלת.

אמנון ארבל:

אנשים שיעשו את היחידת הורים ממ"ד, אבל, כנראה שלא.

חיים כהן:

כן, ברור.

אמנון ארבל:

לא כולם פה, לא כולם חושבים ככה, כן.

ישראל קלרמן:

אבל אנשים בונים,

אליעזר ראוכברגר:

מה? שיעשו ממ"ד,

אמנון ארבל:

כן, במילא יחידת דיור יש פה. ממ"ד בבית זה חדר, אז מה ההבדל?

אליעזר ראוכברגר:

יותר גדול,

ישראל קלרמן:

תעשה יחידות (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה חלק,

מיכל כהן:

חדר אורחים אז,

אדיר שוורץ:

זה מה שרוב האנשים יעשו,

אמנון ארבל:

זה הגיוני, כי,

עמנואל זלטס:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יללה,

אדיר שוורץ:

מי שבא,

אמנון ארבל:

למרות שרוצים מקלחת בבית,

מיכל כהן:

כן,

אמנון ארבל:

כאילו שלישי,

אליעזר ראוכברגר:

יללה, אמי קדימה 8.

תוכנית 1262963

אמנון ארבל:

תוכנית 8 בסדר היום, תוכנית 1262963, תוכנית בסמכות הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

אני מבקש להוריד את התוכנית מסדר היום. אני רוצה ללמוד אותה.

אמנון ארבל:

אוקי.

ישראל קלרמן:

(לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

לא, ביקשתי ממנו, נכון, אבל אני התבלבלתי, אני חשבתי שזה משהו אחד שהוא הציג לי, אחרי זה בדקתי, (לא ברור) שהוא הציג, אני שאלתי את יצחק - למה לא הצגת? הוא אומר - טעיתי. בסדר.

יוחנן וייצמן:

הוועדה הבאה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

טוב,

חיים כהן:

יש פה איזה שהוא סיכום עם הוועדה, (לא ברור) שאתה יושב איתם על המעברים שמה עם האדמה.

אמנון ארבל:

לא, לא ביקשו את זה, זה מה ש - , לא הצלחנו (לא ברור).

אריאל גולן:

הוצע פה בתוכנית מעבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן. המעברים חלק מהתב"ע?

אריאל גולן:

כן, כניסות,

אליעזר ראוכברגר:

אם קיימים, אז אם קיימים לשמור אותם.

אריאל גולן:

לא,

אמנון ארבל:

לא, לא,

אריאל גולן:

יש מעבר דרך (לא ברוח),

אליעזר ראוכברגר:

שנייה תן לאמי.

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

יש היום תוכנית מופקדת, אני רגע,

אריאל גולן:

הסתיימה.

אמנון ארבל:

נכון, זה יבוא לוועדה הבאה אגב. אבל אני רק אראה פה, יש פה מקרה מעניין, זה המגרש, זה חלקה אחת 175, בסדר? פה היום יש בהפקדת תוכנית שבונה פה בניין חדש, והגיש את זה מי שקיבל את ההקצאה, והוא הגיש תב"ע, ובתב"ע שכרגע מקודמת פה, היא תגיע שבוע הבא להתנגדויות, הוועדה הבאה להתנגדויות, הוא מתייחס רק לבניין הזה, ולמה שיש, ויש פה גם, מסומנים זיקות הנאה גם, גם בתוכנית המאושרת,

אליעזר ראוכברגר:

ומה שאנחנו מדברים?

אמנון ארבל:

אנחנו מדברים על הבניין הזה, להרוס את זה, ולבנות פה בניין חדש של 4 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

לבתי כנסת.

אריאל גולן:

לא, עכשיו גם על זה,

ישראל קלרמן:

לא רק בתי כנסת,

אריאל גולן:

גם את זה, וגם את זה.

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, זה אין פה חינוך.

אמנון ארבל:

לא, לא,

אריאל גולן:

לא, יש פה תלמוד תורה, תלמוד תורה,

אליעזר ראוכברגר:

היום בתוכנית שפה, אין חינוך.

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה.

אריאל גולן:

יש, יש תלמוד תורה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין.

אריאל גולן:

פתחתי נספחים, יש תלמוד תורה.

אליעזר ראוכברגר:

אין,

אמנון ארבל:

אין, אין, תיקנו את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אין.

ישראל קלרמן:

לא ידעתי,

אריאל גולן:

מה שמופיע זה יש שמה,

ישראל קלרמן:

הוא אמר שהוא תיקן.

אליעזר ראוכברגר:

אין,

אריאל גולן:

יש שמה תלמוד תורה,

אליעזר ראוכברגר:

גם כתוב מבני דת,

אריאל גולן:

חינוך ומבנה דת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין חינוך.

אמנון ארבל:

אמרת, התוכנית הזאתי יש עכשיו, היא נמצאת בהפקדה, כרגע התוכנית מציעה להרוס את הבניין הזה, שמסומן פה בצהוב, ולעשות בניין חדש,

ישראל קלרמן:

מה זה. איפה זה? אני לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

ברוממה.

אמנון ארבל:

רוממה.

ישראל קלרמן:

איפה?

אריאל גולן:

מנחת יצחק, מנחת יצחק. זה עם (לא ברור).

ישראל קלרמן:

השלד הזה?

עמנואל זלטס:

שנים יושב.

אמנון ארבל:

בנייה חדשה, רק עבור בתי כנסת, זה הבניין החדש,

ישראל קלרמן:

מה שבונים זה,

אליעזר ראוכברגר:

אולי השני זה חינוך.

ישראל קלרמן:

מה השני? נכון.

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה רק את הבניין הזה. זה הבניין שהוא שני בתי כנסת, אחד מעל השני, זה הבניין להריסה. והבניין השני מה שנקרא בניין ב', זה כרגע נמצא בהפקדה, ויבואו לוועדה הבאה. אבל כרגע התוכנית מדברת רק על זה, זה מה שהתוכנית מציעה.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאני יודע גם.

אריאל גולן:

אוקי.

אמנון ארבל:

כן.

חיים כהן:

מה על זה להוריד?

אליעזר ראוכברגר:

אז איפה יש, אז איפה יש פה מעבר?

אמנון ארבל:

לא, יש זיקת הנאה,

אריאל גולן:

לייזר, בנספח הבינוי, אני אראה,

אליעזר ראוכברגר:

אז כנראה שהפרידו,

אריאל גולן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר לא משנה, אבל השאלה היא מה, מה המעברים.

אריאל גולן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

המידות של זה.

אריאל גולן:

תלמוד תורה.

אמנון ארבל:

דובר,

אליעזר ראוכברגר:

מעברים זה בתוכנית השנייה, אוקי, בסדר,

אמנון ארבל:

ולא מבקשים את זה כרגע.

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה פתאום,

אמנון ארבל:

המגרש הזה הוא מגרש בעייתי, הוא כלוא כמו שאפשר לראות, גישה, היה איזה רעיון להחליף אותו עם הירוק, אם אתה זוכר, וגם זה לא התקדם.

אליעזר ראוכברגר:

הם עשו עמותה אחרת.

חיים כהן:

אז למה עשו כאילו,

אמנון ארבל:

כן.

אסף שגיא:

זה לא באתר מינהל התכנון. מה שראיתי, אין פה בינוי בתת-הקרקע, לפחות בבניין הראשון הזה.

אמנון ארבל:

כן, בזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אסף שגיא:

זה כן בפוליון אבל,

אמנון ארבל:

אבל בכל מקרה זה ירד מסדר היום,

אסף שגיא:

סבבה.

חיים כהן:

הם תמיד אומר (לא ברור).

אמנון ארבל:

טוב, ירד מסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

תוכנית 1493352

אמנון ארבל:

תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית 1493352, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה הרב יצחק כדורי בחומת שמואל, תוכנית שמציעה הרחבה של שתי יחידות דיור בקומת קרקע בבניין, ממליצים להפקיד.

תוכנית 1544238

אמנון ארבל:

תוכנית 10 בסדר היום, תוכנית 1544238, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית בהריסה ובנייה שמואל אליעזר 1 בית וגן, תוכנית שמציעה תוספות זכויות, יש פה הרחבה, ממליצים להפקיד.

עמנואל זלטס:

רק טכני אמי פה,

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

זה לא קשור להמלצה.

אמנון ארבל:

אז למה זה קשור?

מיכל כהן:

רגע, מה זה פה?

אליעזר ראובברגר:

10, 10,

מיכל כהן:

10,

אריאל גולן:

שלווה?

עמנואל זלטס :

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר :

שלווה,

עמנואל זלטס :

לא, רק בתקנון שהם הגישו, סתם יכול להיות שאני, צריך לדייק שם משהו,

אמנון ארבל :

מה?

עמנואל זלטס :

גם עצים הם כותבים, יש שם עצים איפה שהם רוצים לבנות, (לא ברור) הם כותבים ש - , יש אפשרות או, בתיאום עם שפי"ע, מצד שני הם כותבים - לא ניתן לעקוב. צריך גמישות בזה. הם כותבים - אסורה עקירה או פגיעה בעצים המיועדים לשימור. הכול בסדר. אחר כך בצד השני כתוב, העצים מיועדים לעקירה, יעקרו ע"י זה. צריך פשוט להגדיר ב - , בתקנון שיהיה גמישות בתיאום מול שפי"ע, זה כן.

אליעזר ראוכברגר :

לא מול שפי"ע, מול מהנדס העיר.

עמנואל זלטס :

מהנדס העיר, איך שאתם רוצים. רק פשוט, אתה רואה, יש לי את זה פה.

אמנון ארבל :

לא, אני רוצה לראות בתשריט אם יש עצים בכלל אבל.

אליעזר ראוכברגר :

מול מהנדס העיר או מול אגף תכנון, לא, לא אכפת לי. טוב. זה נורא ואיום.

עמנואל זלטס :

רק לתקן את זה,

אריאל גולן :

יש לך סגן ראש העיר חדש, הוא ידבר עם שפי"ע, אולי יעשה שם סדר. אנחנו מקווים, מצפים, תיקונים,

אליעזר ראוכברגר:

הלוואי, הלוואי,

אריאל גולן:

יצליח לשנות.

אליעזר ראוכברגר:

אני מאחל לו בהצלחה.

אריאל גולן:

שאנשים יענו שם בטלפון בכלל,

אליעזר ראוכברגר:

לא עכשיו, זה עוד חודש וחצי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בסדר,

עמנואל זלטס:

מחזיקים לו אצבעות.

אדיר שוורץ:

כן? מהפכות בדרך?

אליעזר ראוכברגר:

זה הסכמים קואליציוניים. כל הרוטציות זה עכשיו,

עמנואל זלטס:

זה כבר מופיע.

ישראל קלרמן:

במועצה הקרובה,

אדיר שוורץ:

שנכנס ראיתי, אבל מהפכות במדיניות.

אמנון ארבל:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

מחזיקי תיקים,

עמנואל זלטס:

מחזיק תיק שפ"ע.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מיכל כהן:

באמת? ישראל, מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

תחזיק חזק.

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

עוד לא,

מיכל כהן:

איזה יופי.

עמנואל זלטס:

זה המהפכה הכי גדולה.

אליעזר ראוכברגר:

חכה,

חיים כהן:

יהיה כיף (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

עוד לא בטוח.

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 11 בסדר היום,

עמנואל זלטס:

רגע, רגע, הנה, חכה, תראה,

אליעזר ראוכברגר:

היא אמרה לי,

עמנואל זלטס:

אתה רואה איפה זה?

אליעזר ראוכברגר:

רונית,

עמנואל זלטס:

לא, יש לתקן אותם בעניין העצים, שניתן בתיאום עם זה. (לא ברור) מה רוצים,

אמנון ארבל:

בסדר,

עמנואל זלטס:

לא, הורדת כבר, לא, אני מבקש, תראה,

אמנון ארבל:

אני לא יודע, אין לי פה תשריט אבל,

עמנואל זלטס:

אז אני מראה לך, במקום כתוב - אסורה ועקירה ודברים כאלה. ואז כתוב שניתן לעקור, במקום לכתוב את זה,

אמנון ארבל:

בסדר, אני אבדוק את זה, אני לא יודע,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אמנון ארבל:

עמנואל, די.

אליעזר ראוכברגר:

לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

בסדר,

עמנואל זלטס:

טוב, חכה, עוד דבר,

אמנון ארבל:

מה עוד דבר?

עמנואל זלטס:

עוד דבר ב - ,

יוחנן וייצמן:

לא נעים לי לומר, אבל היום ההשפעה של (לא ברור).

עמנואל זלטס:

הבינוי כתוב למעלה, שהבינוי יהיה,

חיים כהן:

זה יותר טוב,

עמנואל זלטס:

יהיה מרפסת תקינה,

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

כתוב, הסעיף השבלונה, מרפסת תקינה, לא (לא ברור), אלא לדירה מעליה,

יוחנן וייצמן:

אני מבין מה שאתה אומר,

עמנואל זלטס:

יתאפשר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא מבין,

עמנואל זלטס:

שלא,

יוחנן וייצמן:

הבנו.

אליעזר ראוכברגר:

לא נכון, זכותך להגיד לא נכון.

עמנואל זלטס:

זה 7.1, 7.1, לגבי המרפסת גג, דירה מעל,

יוחנן וייצמן:

בוא תאמין לי, שאני כל רגע מתפטר, ולהיות עוזר של עוזר של (לא ברור), ותהיה לי השפעה יותר
ממה שיש לי פה. מה?

עמנואל זלטס:

תציע את זה.

תוכנית 1490655

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 11 בסדר היום, תוכנית 1490655, תיקון החלטה להפקדה, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, היה פה דיון להפקדה פה כבר, יש פה הקמה של בית ספר חדש, שהם בחנו את הפרוגרמה שלהם, לפי רוצים להוסיף עוד קומה, עוד שטחי בנייה, הציגו תוכנית מתוקנת,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

לבית ספר, בית ספר בגבעת רם, מה שנקרא קמפוס רייסמן,

אליעזר ראוכברגר:

פה כתוב קמפוס, זה לא בית ספר.

אמנון ארבל:

זה בית ספר בתוך גבעת רם, שהוא במשותף לעירייה, ולזה, זה בית ספר אופק למחוננים, ואישרנו את התוכנית להפקדה, אנחנו מאשרים רק עוד קומה,

אליעזר ראוכברגר:

בית ספר למחוננים?

אמנון ארבל:

הבת שלי הייתה בזה, אבל,

חיים כהן:

אתה יכול לעשות סיור? לייזר.

אמנון ארבל:

היום היא עושה דוקטורט בהנדסת חשמל, אז השאלה אם בסדר, אבל,

אדיר שוורץ:

זה אופק?

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

אני הייתי,

אליעזר ראוכברגר:

אופק במקום רמות.

אמנון ארבל:

כן, זה היה ברמות פעם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היום ברמות.

אמנון ארבל:

עדיין, אבל עדיין, היא באמת הייתה ברמות.

אדיר שוורץ:

זה עדיין בצונדק.

אמנון ארבל:

אז רוצים להקים פה בית ספר מיוחד לפי זה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

אחלה דבר.

אריאל גולן:

אז אופק יתפנה?

תוכנית 1451483

אמנון ארבל:

תוכנית 12 בסדר היום, תוכנית 1451483, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, הארנון 2, מחנה יהודה, יש פה בניין של קומה אחת קיים היום, כמקדם תמ"א/38, קיבל 5 קומות בחזית הקדמית, ו – 3 קומות בחזית האחורית כמו שמקובל במדיניות באזור הזה, בעצם היום רוצים לסגור את ה - , נסיגה שיש בין ה – 5 ל – 3, ואנחנו חשבנו שזה לא נכון, וצריך לדחות את הבקשה, כי רוצים לשמור על המדיניות כמו שקבענו.

אריאל גולן:

הורדת את זה? אמי,

אמנון ארבל:

קיבלנו, כן, אני מראה, 145,

אדיר שוורץ:

כולם קיבלו?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

אתה לא יכול לקרוא, אין זמן.

אמנון ארבל:

לא, מה שמצחיק אותי, שאומר שזה לא כלכלי, בוא נקבל את זה, אז זה קצת משעשע, אני חייב לציין.

ישראל קלרמן:

שמה?

אמנון ארבל:

שאם לא ניתן לו את זה, זה לא כלכלי התמ"א/38, וזה ימוטט את כל העסקה. אני אראה לכם את הבניין, תגידו לי אתם, אם 5 קומות בחזית הקדמית מאחורה, זה ימוטט את העסקה.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, לא יודע, מה? קיבלתי, מסומן לי פה, 12. מסומן לי איזה פנייה, כן,

אמנון ארבל:

תראו זה הבניין,

עמנואל זלטס:

שלחתי לאמי,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה מה שהוא אומר שזה לא כלכלי נו מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא קורא בכלל.

אמנון ארבל:

תראו, זה הבניין קיים, תסתכלו תראו איזה יופי. זה הבניין קיים ה - , הבניין הזה קומה אחת, הוא קיבל בהיתר בנייה 5 קומות לחזית של רחוב אגריפס,

אדיר שוורץ:

זה על הפינה של,

אריאל גולן:

כמה? כמה?

אדיר שוורץ:

זה המול השוק קניון בדיוק.

אמנון ארבל:

אין יותר ליד.

אליעזר ראוכברגר:

אז תדבר,

אמנון ארבל:

יש פה חמש, יש פה אחד שהוא 5 קומות, שהוא יושב באמת טיפה יותר ימינה ליד,

אריאל גולן:

בלעז.

אמנון ארבל:

ליד,

יוחנן וייצמן:

פה הולך להיות 50 קומות, כן?

אליעזר ראוכברגר:

זה איפה שמסעדת אימא?

אמנון ארבל:

אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אדיר שוורץ:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

אימא זה עוד טיפה.

אדיר שוורץ:

זה ממש מול השוקניון,

אמנון ארבל:

הם הציגו לנו אתמול תוכנית אגב,

אדיר שוורץ:

עם הכניסה לחניון של,

אליעזר ראוכברגר:

אימא זה פה? איפה אימא?

יוחנן וייצמן:

בקומות תוכנית,

אריאל גולן:

אימא זה ימינה.

אדיר שוורץ:

אימא זה,

אליעזר ראוכברגר:

פה כאן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

750 יחידות דיור,

ישראל קלרמן:

פה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

מתחם של בלעז.

אליעזר ראוכברגר:

מה 750 יחידות דיור?

אמנון ארבל:

הם הציגו אתמול לנו תוכנית על המתחם,

אליעזר ראוכברגר:

מי זה הם?

אמנון ארבל:

בלעזים אני יודע מי הם.

עמנואל זלטס:

אחד הטובים.

אמנון ארבל:

המגישים,

אליעזר ראוכברגר:

הולכים להרוס את הבניין הזה?

אמנון ארבל:

הם רוצים לשמר את הבניין הזה, שהוא הבניין ההיסטורי,

אליעזר ראוכברגר:

הדירה,

חיים כהן:

הם רוצים להקים שמה שני מגדלים,

אמנון ארבל:

שלושה,

ישראל קלרמן:

40 קומות?

אמנון ארבל:

40 קומות,

ישראל קלרמן:

של 40 קומות.

חיים כהן:

שלושה מגדלים,

ישראל קלרמן:

של בלעז?

יוחנן וייצמן:

מי?

אריאל גולן:

לא בלעז,

ישראל קלרמן:

בלעז,

אמנון ארבל:

750 יחידות במגרש,

עמנואל זלטס:

בלעז רוצים להקים?

ישראל קלרמן:

בלעז?

חיים כהן:

30 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

מה? זה כמה מגדלים או מגדל אחד?

חיים כהן:

שלושה,

יוחנן וייצמן:

כמה מגדלים,

אריאל גולן:

30 קומות?

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

40,

אדיר שוורץ:

איפה נכנס פה שלושה מגדלים במגרש הזה?

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד 60,

אמנון ארבל:

אחד פה, אחד פה, רגע,

אריאל גולן:

על המתחם?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שצריך,

אמנון ארבל:

אחד פה, ואחד פה, ואחד פה.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שצריך להגיד להם 60,

אמנון ארבל:

אמרנו להם דברים אחרים.

עמנואל זלטס:

מה? 80?

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

וואי, וואי,

אמנון ארבל:

אז בקיצור אני אומר, ה - ,

אריאל גולן:

המגדל שמה של משרד המשפטים כמה הוא?

אמנון ארבל:

אם מישחו טוען שלהרוס את הבניין הזה ולבנות 5 קומות זה לא כלכלי, אז אני סליחה בואו, הם קצת.

אריאל גולן:

אמי סתם שאלה, הבניינים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל משרד המשפטים הוא לא מגורים,

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור) אמי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מגורים,

אמנון ארבל:

איזה? איזה בניין?

ישראל קלרמן:

אמי הבנייה יקרה.

אריאל גולן:

זה (לא ברור) מה שנקרא.

אמנון ארבל:

איזה? איזה בניין אתה מדבר?

אריאל גולן:

וזה, וזה,

אמנון ארבל:

מה אתה מדבר? איזה בניין?

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש הבדל בין מגורים,

אריאל גולן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

לתעסוקה.

אמנון ארבל:

אריאל, איזה בניין אתה מדבר?

אריאל גולן:

לא, שאלתי על ה - , על הבניין של משרד המשפטים.

אמנון ארבל:

זה שפה?

אריאל גולן:

כמה קומות יש לו?

אמנון ארבל:

נדמה לי 40 גס,

אליעזר ראוכברגר:

אז לתעסוקה,

אמנון ארבל:

והוא תעסוקה, כן,

אדיר שוורץ:

מהותית מה הבעיה? אמי, מה? למה?

אריאל גולן:

זה כבר נחלאות,

אמנון ארבל:

יש מדיניות, יש קומה אחת, אין סיבה לחרוג,

אריאל גולן:

לא, הוא מדבר על,

יוחנן וייצמן:

אני אסביר חברים,

אמנון ארבל:

לא, אני רוצה כן להסביר,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני מכיר את הבניין הזה,

אמנון ארבל:

זה המרקם שיש פה היום, תסתכל,

יוחנן וייצמן:

בשלב התמ"א.

אמנון ארבל:

זה המרקם שיש פה היום.

יוחנן וייצמן:

אני מכיר את הבניין הזה עוד משלב התמ"א.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

התמ"א, היה אפשר לקבל את ה - , הם טענו שיש שמה, היה יותר דירות, היה ויכוח על מספר הדירות,

אדיר שוורץ:

כמה יש מעבר למדיניות?

אמנון ארבל:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

לכן הזכויות שניתנו מכוח התמ"א,

אמנון ארבל:

לא, זה, זה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לכן הזכויות שניתנו מכוח התמ"א,

אמנון ארבל:

פה 5, ופה 3,

מיכל כהן:

שנייה אני לא שומע,

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להסביר,

אליעזר ראובברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני מכיר את הבנו את זה עוד משלב התמ"א שלו. היה שמה שיח כמה דירות היו בשלב הקודם, משה שפירא,

אמנון ארבל:

40,

יוחנן וייצמן:

אין לי מושג. משה שפירא טען איזה מספר, וועדת השימור וכנראה אנה מרום לא קיבלו את המספר הטענות של משה שפירא, ולכן צמצמו אותם בזכויות של, הם צמצמו,

אמנון ארבל:

מה זה משנה? תראו את המרקם,

יוחנן וייצמן:

עכשיו, ככה,

אמנון ארבל:

למה להגזים? נו מה?

יוחנן וייצמן:

מדיניות אגריפס, מדיניות אגריפס מדברת על 5 קומות,

אמנון ארבל:

נכון, הוא קיבל,

יוחנן וייצמן:

לא, אז זה 5 קומות ובשטח שפונה לשצ"פ, ולא לבניין אחר נותנת 3, פה רוב השטח פונה לבניין אחר. זה נכון זה פונה לשצ"פ, אני הייתי שם אתמול דרך אגב מחזה מזעזע מה שהיה שמה עם השצ"פ,

אמנון ארבל:

לא, לא צריך הרצאה, יש פה היום בניין של קומה אחת,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

איך אפשר לטעון שזה לא כלכלי לבנות פה 5, תסביר לי,

יוחנן וייצמן:

יש פה דרישות שימור מאוד גבוהות, שימור של כל הקמרונות,

אמנון ארבל:

פה,

יוחנן וייצמן:

הם צריכים חומה, קומה טיפוסית מעל זה, מדיניות אגריפס מאפשרת פה 5 קומות,

אמנון ארבל:

אז שיבנה 5 קומות בחזית.

יוחנן וייצמן:

שאנחנו קבענו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה מה שאומרים בסדר, אבל כן,

יוחנן וייצמן:

אתם לא מקשיבים אלי, חבל.

אמנון ארבל:

זה לא חשוב,

עמנואל זלטס:

לייזר, אתה יכול להכניס בשלביות הביצוע.

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

עמנואל זלטס:

תנאי לטופס 4 שזה,

מיכל כהן:

1451?

חיים כהן:

כן,

עמנואל זלטס:

טופס 4, בשלביות הביצוע,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

חיים כהן:

אני רוצה אם אפשר לחזור שנייה,

עמנואל זלטס:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע בוא נסיים את זה,

אמנון ארבל:

לא צריך נאום של,

יוחנן וייצמן:

לא הקשבתם לי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר,

יוחנן וייצמן:

מאפשרת את זה. מדיניות אגריפס מאפשרת את זה להיצמד, אם זה צמוד לבניין הרכבת כמו מקרה דן, לתת 5 קומות בחזית האחורית,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

לכן אני אומר אין שום הצדקה לא לאשר את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אומר עמנואל,

חיים כהן:

זה לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אמרת לי,

יוחנן וייצמן:

משהו אחר.

אריאל גולן:

לא, הוא דיבר על אגריפס.

יוחנן וייצמן:

דיברתי על הארנון אגריפס.

אמנון ארבל:

זה אזור, אחד האזורים היחידים שאנחנו מקפידים לגובה,

יוחנן וייצמן:

אבל זה המדיניות שלנו, זה מה (לא ברור),

אמנון ארבל:

הוא יש לו היום קומה אחת, הוא קיבל 5, הוא קיבל 3 מאחורה, הוא קיבל פטור מהיטל השבחה, למה צריך להגביה?

יוחנן וייצמן:

בדיוק, מה שקורה הרגע זה שעל השלוש, על,

אמנון ארבל:

אני יודע מה התוכנית מבקשת, אבל השאלה למה,

יוחנן וייצמן:

מה שקורה הרגע מבחינת היטל השבחה,

אליעזר ראובברגר:

מחר הוא יכול,

יוחנן וייצמן:

זה כל האינסנטיב שלו, בתמ"א הוא יכל לקבל פטור מהיטל השבחה, והוא לא מקבל כעת פטור מהיטל השבחה, על התוכנית הזאת,

אמנון ארבל:

ואני אחסוך לו שלא יבנה, שלא יהיה לו עלויות גם.

יוחנן וייצמן:

אבל למה? זה המדיניות שלנו. המדיניות היא 5 שמה.

אמנון ארבל:

זה לא המדיניות, 5 (לא ברור).

אריאל גולן:

השלמת נסיגה בעצם? כאילו,

אמנון ארבל:

הנה, אני מראה,

יוחנן וייצמן:

כן, השלמת נסיגה והתאמה למדיניות אגריפס מלאה.

אמנון ארבל:

לא נכון,

אריאל גולן:

מרחוב אגריפס?

יוחנן וייצמן:

אם לא היה פה תמ"א קודם, היית מאשר 5 אישרה.

אמנון ארבל:

לא, זה מה שיש לו היום,

ישראל קלרמן:

5,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

זה מה שיש לו היום.

יוחנן וייצמן:

הוא כרגע 5 קומות,

אמנון ארבל:

5 קומות בחזית הקדמית,

יוחנן וייצמן:

זה הזכויות של התמ"א. הוא מבקש (לא ברור) את ה – 5,

אמנון ארבל:

תסתכלו רגע,

ישראל קלרמן:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

נכון,

אריאל גולן:

תוכנית כזאתי באגריפס,

אמנון ארבל:

למה לא? כי אתה לא מקשיב ישראל, למה לא,

יוחנן וייצמן:

אבל זה המדיניות,

אמנון ארבל:

אולי תקשיבו, תשמע מה אני עונה.

ישראל קלרמן:

בסדר, אני אקשיב, עכשיו אני אקשיב,

אמנון ארבל:

לא, אז סיימנו את הדיון. וייצמן, תסתכל, מה ההיגיון של זה, בגובה של זה, שזה הבניין שמאחורה,
מה ההיגיון?

יוחנן וייצמן:

מחר גם, מחר הוא יעלה, מחר הוא יעלה,

אמנון ארבל:

המדיניות של אגריפס 5?

יוחנן וייצמן:

בוא תקשיב, זה התוספת, מה אומרת המדיניות?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה מגרש ליד, הכול 5?

אמנון ארבל:

למה צריך לאשר?

יוחנן וייצמן:

כי רכבת, אבל אתה סותר את המדיניות שאתה רצית.

אמנון ארבל:

אני לא סותר את המדיניות,

אריאל גולן:

אמי, היה בניין גם באגריפס שנתנו להם.

אמנון ארבל:

אני שואל אותך שאלה, בסדר?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אם זה היה מה שאתה רוצה,

אריאל גולן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

שנייה רגע, אם אתה צודק לצורך העניין, כן ואתה חושב שאתה צודק.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אז למה במסגרת תמ"א/38 הוא נתן לצורך העניין, למלא את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא תכנן את זה,

ישראל קלרמן:

לא היה גובים, לא היה גובים.

אמנון ארבל:

מה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

התוספת הזאתי הוא,

אמנון ארבל:

זה רק בתמ"א.

יוחנן וייצמן:

זה לא היה בתמ"א בשלב ב', בשלב א' זה היה בתמ"א,

אמנון ארבל:

שלב א',

יוחנן וייצמן:

דקה, אז לא, דקה. הוא ביקש את זה לתמ"א, אמרו לו - אין לך זכויות, היה ויכוח משה שפירא בא, יש פה זכויות, היה לו זכויות,

אמנון ארבל:

למה הוא לא עשה בתמ"א? אם זה מה שאמרו לו.

יוחנן וייצמן:

כי יודע שאת את זה אנחנו לא מאשרים.

אמנון ארבל:

הוא סמך על זה שתאשר לו את זה אחר כך?

יוחנן וייצמן:

ברור, למה הוא עשה? זה היה חלק מהשיקולים שלו בויתור, הוא וויתר על זה בשלב התמ"א,

אמנון ארבל:

אם הוא סומך עליך,

יוחנן וייצמן:

בשביל, לא, הוא וויתר,

אמנון ארבל:

אני,

יוחנן וייצמן:

הוא לא סומך עלינו, הוא סומך על היושר של הוועדה, והשכל של הוועדה.

אמנון ארבל:

אז השכל כנראה,

יוחנן וייצמן:

הוא וויתר על זה בשלב התמ"א.

אמנון ארבל:

השכל כנראה מתחלק, הוא לא כנראה אחד.

יוחנן וייצמן:

הבן אדם ויתר על זה בשלב התמ"א.

ישראל קלרמן:

היטל השבחה פחות,

אמנון ארבל:

יש לו בניין קומה אחת, הוא כותב מכתב,

יוחנן וייצמן:

אז מה?

אמנון ארבל:

שזה לא כלכלי, על מה אתם מדברים?

ישראל קלרמן:

הוא מבקש תמ"א,

אמנון ארבל:

מה קרה?

ישראל קלרמן:

הוא ביקש תמ"א אבל,

אמנון ארבל:

יש לו תמ"א כבר לזה.

ישראל קלרמן:

אבל (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

תמ"א,

ישראל קלרמן:

יש לו תמ"א כזאת.

אמנון ארבל:

(לא ברור) בכלל לעשות.

ישראל קלרמן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

כי זה מה שהוא יכל לעשות,

אמנון ארבל:

יש חזית נמוכה יותר.

יוחנן וייצמן:

הסל זכויות,

ישראל קלרמן:

מאחורה,

יוחנן וייצמן:

אולי אישרת.

אמנון ארבל:

הנה אתה רואה,

ישראל קלרמן:

ובצמוד אליו? ככה, למה להשאיר את הבניין ככה?

יוחנן וייצמן:

מדיניות אגריפס, אני רוצה להקריא מה שכתוב,

ישראל קלרמן:

לא, לא אכפת לי, אמי, אבל אני שואל, אני רוצה להבין,

אמנון ארבל:

הנה הבניין,

יוחנן וייצמן:

בניין אחר,

אמנון ארבל:

שתי קומות.

אליעזר ראוכברגר:

זה מאחורה?

אמנון ארבל:

כן. וככה נראה כל השכונה, ונלחמים פה ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

תראה את התצ"א שנייה,

אמנון ארבל:

אני מראה, אני מראה את התצ"א,

יוחנן וייצמן:

מה? אני רוצה להקריא את המשפט מדיניות אגריפס, "בחלקות הגובלות בחזית האחורית, בחלקות
בייעוד מגורים",

אמנון ארבל:

זה החלקה.

יוחנן וייצמן:

יותר מדיניות של גובה של 4 קומות.

אמנון ארבל:

זה המרקס, הבניין הוא זה, זה הבניין הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, זה הנמוך פה בצד ימין?

אמנון ארבל:

זה הנמוך מאחורה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

זה זה, וזה מאחורה, זה מה שרואים בחתך את שני אלה. זה ואת זה,

אליעזר ראוכברגר:

ואלה לא יבואו? הם לא יבואו אלינו?

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

אמי צודק, זה לא (לא ברור), אמי צודק. צריך,

אמנון ארבל:

לא צריך לקבל,

יוחנן וייצמן:

נאמר,

אמנון ארבל:

אף אחד לא יקבל.

יוחנן וייצמן:

זה הבניין הזה,

אליעזר ראוכברגר:

הם ישבו על הצומת,

יוחנן וייצמן:

עומד במדיניות אגריפס, אני לא יודע מה, למה מה המריבה פה.

אמנון ארבל:

אני לא מסכים איתך,

יוחנן וייצמן:

אני מקריא לך את הסעיף, של המדיניות,

אמנון ארבל:

אני, אני כתבתי אותה, נו מה?

יוחנן וייצמן:

אני יודע, אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה אתה צועק?

אמנון ארבל:

אבל אתה מסביר לי מה אני כתבתי?

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא צועק, אני מרגיש ויכוח סרק, ואני לא מבין למה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בסדר, תדבר אבל.

אמנון ארבל:

הויכוח סרק, שאתה קיבלת איזה שהוא פתק ממשיהו שטוען שטויות במיץ עגבניות, ואתה נלחם כאילו זה,

יוחנן וייצמן:

זה נכון,

אמנון ארבל:

לא התחייב.

יוחנן וייצמן:

זה לא בניין של 30 קומות,

אמנון ארבל:

זה הכול.

יוחנן וייצמן:

אני נלחם על 30,

אמנון ארבל:

זה לא 30 קומות, נכון,

יוחנן וייצמן:

מדובר בתוספת,

אמנון ארבל:

אם היית עקבי בזה, הייתי אומר לך גם נוחא, אבל אתה לא עקבי בזה, אז, טוב, אליעזר, אני מיציתי, מה החלטה?

יוחנן וייצמן:

אני בעד לאשר.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

אמנון ארבל:

החלטה, יללה נו.

יוחנן וייצמן:

אני חושב להיצמד למדיניות.

אמנון ארבל:

להיצמד למדיניות של וייצמן, יללה.

יוחנן וייצמן:

לא, למדיניות של ה - , למדיניות אגריפס.

אמנון ארבל:

המשפט הטיפשי הזה, שאתה כל הזמן אומר למה לא, כי אתה לא מקשיב לדיון, ולא מקשיב למה שאני אומר,

ישראל קלרמן:

אמי, (לא ברור) זה לא יפה, את כל מה שאמרת, ואני אומר, אני אומר,

אמנון ארבל:

אז מה אתה עונה לזה?

ישראל קלרמן:

מדויק,

אמנון ארבל:

נו.

ישראל קלרמן:

אני לא צריך להסתכל לחרוג, שמסתכל לידו שיותר גרוע לי, שהבניין עומד ככה, ממה שיש לי מאחורה בניין נמוך, אמיתי.

אמנון ארבל:

אז לא הבנת כלום.

ישראל קלרמן:

למה לא הבנתי כלום?

אמנון ארבל:

לא הבנת.

ישראל קלרמן:

אז תסביר לי,

אמנון ארבל:

כי כל,

ישראל קלרמן:

שמעתי,

אמנון ארבל:

כל הרעיון של,

ישראל קלרמן:

זה מה שאמרתי.

אמנון ארבל:

כל הרעיון של המדיניות, שיהיה יותר גבוה לרחוב הראשי יותר נמוך מרחוב האחורי.

ישראל קלרמן:

בכל מקרה יש לך גבוה, זה מה שאני מסביר לך. בכל מקרה.

אמנון ארבל:

אבל יש נסיגה, אתה רוצה לראות את החתך עוד הפעם? מה? ישראל, אתה עושה מעצמך צחוק.

ישראל קלרמן:

תראה לי, תראה לי עוד פעם, את זה תראה לי, פה, פה תראה לי, פה.

אמנון ארבל:

את החתך הנה עוד פעם רגע. רגע זה.

יוחנן וייצמן:

נסיגה של (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, תציע את זה.

יוחנן וייצמן:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אמי אני הצעתי,

יוחנן וייצמן:

הצעת נסיגה,

אליעזר ראוכברגר:

אני הצעתי הצעת פשרה.

יוחנן וייצמן:

אמי,

אמנון ארבל:

אני שומע,

יוחנן וייצמן:

אמי, הצעה,

אליעזר ראוכברגר:

הצעה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

חדשה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מכיר אותי הרי,

יוחנן וייצמן:

היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל, ככה,

יוחנן וייצמן:

זה קומה שלמה, ובקומה השנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לעשות נסיגה,

יוחנן וייצמן:

נסיגה של 3 מטר. כאילו 4,

אליעזר ראוכברגר:

כרגע,

ישראל קלרמן:

איפה? בוא, בוא תראה לי מה התכוונת.

אמנון ארבל:

אני אמרתי לך,

ישראל קלרמן:

שנייה, תראה לי רגע,

אליעזר ראוכברגר:

זה תן לו מלא, וזה ככה,

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

3 מטר,

אמנון ארבל:

תסביר לי,

אליעזר ראוכברגר:

ואז יש נסיגה פה.

ישראל קלרמן:

תן לי רגע שנייה אחת.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) קומה,

אמנון ארבל:

אם הרחוב הראשי תהיה בנייה יותר נמוכה, זה תוכנית שהיא נמוכה בגובה הזה, ולא בגובה הזה.

עמנואל זלטס:

כו, כו,

אמנון ארבל:

ולכן זה (לא ברור) בנסיגה.

אליעזר ראוכברגר:

חלקה 5, אנחנו משנים, אני מתפלא על אמי, אבל בסדר.

אריאל גולן:

יהיה דירוג בקיצור, יהיה דירוג,

אליעזר ראוכברגר:

כו,

יוחנן וייצמן:

זה המדיניות שאתה כתבת,

אמנון ארבל:

ועכשיו רוצים לאשר את זה. גם בחזית האחורית, זה לא אותו גובה. (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זה הבניין בהמשך,

אמנון ארבל:

זה מרחוב הארנון, כנראה אני עומד פה.

ישראל קלרמן:

הבנתי, הבנתי.

אמנון ארבל:

נכון,

ישראל קלרמן:

בסדר, נכון הבנתי. הבנתי מה אתה אומר,

אמנון ארבל:

אתה מציע תוספת קומה ולא שתיים מאחורה?

יוחנן וייצמן:

קומה ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

עוד טיפה, שיהיה נסיגה בשביל שיהיה,

יוחנן וייצמן:

3 קומות ו - 3 (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה איזה שהוא ידידותי לבניין ש - , הצמוד.

יוחנן וייצמן:

מרפסת סוכה.

אליעזר ראוכברגר:

זה יהיה מרפסת גג,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אריאל גולן:

פשרות, פשרות.

אליעזר ראוכברגר:

כל החיים זה פשרות. אנחנו חיים פה בפשרות. זה מה שמעצבן עם הקינג הזה. שאני צריך להתפשר, הוא ככה, אתה מבין? על החשבון שלי, ולבזות אותנו, ולהשפיל אותנו.

אריאל גולן:

מחר יהיה זה, בוא נראה מה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה מה יהיה.

אמנון ארבל:

טוב, אתה אומר שפה בקומה הזאתי,

יוחנן וייצמן:

הקומה הזאתי 3 מטר,

אמנון ארבל:

כאילו נסיגה, כאילו בנסיגה כזאתי, ואז ככה?

אליעזר ראוכברגר:

אפילו, אפילו,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

עוד טיפה נסיגה.

אמנון ארבל:

זה כבר,

עמנואל זלטס:

להראות ל - ,

אמנון ארבל:

כבר עדיף שלא.

מיכל כהן:

שיהיה מדורג.

אמנון ארבל:

עדיף לאשר את זה ככה.

אריאל גולן:

מה? לעשות את הכול מ - ,

יוחנן וייצמן:

אם השטח הוא,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאמי אומר. אם (לא ברור), זה כבר שיקול של אמי.

אמנון ארבל:

לא (לא ברור), אבל תכנונית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לעומת זה, אני אומר.

אריאל גולן:

מה? זה פחות טוב ההצעה הזאתי? אמי.

אליעזר ראוכברגר:

ככה הוא אמר,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שהנסיגה פחות טוב.

אמנון ארבל:

נסיגות כאלה רק סוגרים אותם בצורה מכוערת (לא ברור), וזה עדיף שבאמת ירד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל יהיה מרפסת גג,

אמנון ארבל:

היא תיסגר. זה המציאות, אין מה לעשות, לעוד דוגמאות,

אריאל גולן:

אבל גם זה למטה עם מרפסת גג,

יוחנן וייצמן:

הוא מתייחס לזה, כמו חנייה במע"ר צפון.

אריאל גולן:

אמי,

עמנואל זלטס:

אני (לא ברור) תב"ע.

אריאל גולן:

אמי, למה אתה חושב שמה ש - , אמי, למה אתה חושב שמרפסת הגג היום לא תיסגר, וזה כן ייסגר?
זה אותו דבר.

אמנון ארבל:

זה עדיף, אני, אני נגד נסיגות.

אריאל גולן:

לא, אבל גם עכשיו מה שקיים יסגרו.

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה מאוד יפה,

אמנון ארבל:

הם סוגרים אותם אחרי זה בחומרים הרבה יותר גרועים, והתוצאה המתקבלת בסוף.

אריאל גולן:

אמי,

אמנון ארבל:

לעומת בניין הכי"ח.

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה,

אריאל גולן:

אמי, אבל למה,

אמנון ארבל:

אני לא יודע מי הבעל דירה, לכן אני עדיף שלא.

אליעזר ראוכברגר:

אני גם מסכים איתך, אבל,

אמנון ארבל:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל להגיד שכל מרפסות גג סוגרים אותם?

אריאל גולן:

לא, גם המרפסת גג של היום, אתה יכול להגיד שייסגרו אותה. למה אתה לא אומר את זה?

אדיר שוורץ:

מוקדם פה מאוחר,

אליעזר ראוכברגר:

אין היום מרפסת גג,

אריאל גולן:

לא, יש, יש שמה בנסיגה, מה יש בנסיגה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין, יש שמה את הגג רעפים כבר.

אמנון ארבל:

טוב, אני מעלה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

ייללה.

חיים כהן:

רגע אני חוזר ל – 11,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, עוד אחד, תן לי לגמור אתה סעיף, דקה, פשוט בשביל שלא יהיה לנו אחרי זה בעיות במחלקה.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

סעיף 1 אתה כתבת דבר שיש בו איזה צדק שלא בנו קודם.

חיים כהן:

אני לא יודע מי זה.

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר להוציא,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

היות והתמ"א עדיין לא אושרה,

ישראל קלרמן:

פה?

יוחנן וייצמן:

אז אולי נכתוב שתנאי למתן תוקף של התוכנית הזאתי, יהיה אישור התמ"א.

אמנון ארבל:

זה בכלל,

יוחנן וייצמן:

זה יהיה הוצאת ההיתר,

אמנון ארבל:

שכחתי מזה, זה בכלל לא בהיתר, אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נרשום.

אמנון ארבל:

זה לא בסמכות מקומית כרגע,

יוחנן וייצמן:

למה? כי לא, כי הוא לא מבקש זכויות.

אמנון ארבל:

לא יותרו זכויות,

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש זכויות מכוח התב"ע,

עמנואל זלטס:

כן,

יוחנן וייצמן:

ה – 50%, ה – 13, התב"ע נקודתית, השאלה, זכויות בתב"ע,

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

אז ייבדק. ככל שיש לו זכויות מכוח התב"ע, דקה,

אמנון ארבל:

אין לו זכויות מכוח התב"ע, הם הוצעו בתמ"א/38 זה לא שהוא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, התמ"א/38 לא ניצלה את כל הזכויות שיש לו בתב"ע,

אמנון ארבל:

לא, לא ייתכן, לא ייתכן,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

אתה רוצה (לא ברור) היטל השבחה?

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

אני חוזר בי.

יוחנן וייצמן:

לא לכזה,

אמנון ארבל:

סליחה, אי-אפשר להגיע לפשרה הזאתי, יש פה בעיה של, שכחתי ממנה. הוא כרגע, הוא לא קיבל את ההיתר לתמ"א/38, עד שלא יקבל את ההיתר, לא (לא ברור) הזכויות, ולא יכול, ,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז בוא תעשה תנאי למתן, תנאי להפקדה,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

לא, צריך להוריד את זה מסדר היום,

עמנואל זלטס:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

תנאי להפקדה.

עמנואל זלטס:

לא, לא, שנייה,

יוחנן וייצמן:

אז אני אסביר מה הבעיה שלי,

עמנואל זלטס:

שנייה,

אמנון ארבל:

התוכנית לא בסמכות מקומית, נקודה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז זה אומר תנאי להפקדה,

אמנון ארבל:

זה לא יכול להיות תנאי להפקדה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

זה לא בסמכות, היא לא (לא ברור) בתנאי סף,

יוחנן וייצמן:

עו"ד מיכאלי,

ישראל קלרמן:

אז למה זה פה?

אליעזר ראוכברגר:

תנאי להיתר?

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

למה זה פה? למה זה פה?

אליעזר ראוכברגר:

בדקת?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, הוא לא קיבל, לא, אני, הוא לא קיבל, הוא לא שילם אגרות.

אליעזר ראוכברגר:

הוא קיבל,

אמנון ארבל:

המלצה היא לדחייה,

יוחנן וייצמן:

כי מה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל החלטת הוועדה יש?

עמנואל זלטס:

לא, אמי, אבל לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר (לא ברור), את הכול, הוא סוגר.

אמנון ארבל:

השאלה אם אפשר בסמכות הוועדה המקומית (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

בגלל שלא,

אליעזר ראוכברגר:

את ההחלטה סיכמנו,

עמנואל זלטס:

אני מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

מה? צריך לקבל את ההיתר,

עמנואל זלטס:

לא, אז אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז יבוא אחרי שהוא יקבל היתר,

עמנואל זלטס:

זה יופקד בפועל, כשיהיה היתר.

אמנון ארבל:

אבל זה לא עומד בתנאי סף,

ישראל קלרמן:

הוא לא יכול לאשר, אין סמכות. הוא אומר לך - לא.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

זה לא עובר את התנאי סף.

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו, שנייה,

ישראל קלרמן:

אילנית,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד מיכאלי, יש לנו החלטה שזה ככה יהיה, נביא את זה כשאחרי שיהיה לו היתר, מה הבעיה? זה יהיה שוטף בלי בכלל ויכוחים,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אמי,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אומר זה לא סמכות מקומית,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:

דקה, יש תמ"א הוא אוחז כעת באגרות.

אליעזר ראוכברגר:

את מבינה למה אמרתי שהיום שלא נסיים מוקדם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל זה לא סמכות מקומית, אני צריכה לאשר את זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

עכשיו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם זה סמכות מקומית,

עמנואל זלטס:

אילנית טענה בחתימה שלה,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת,

עמנואל זלטס:

מה אתה רוצה? בסדר,

יוחנן וייצמן:

את אומרת זה לא סמכות מקומית, היות והתמ"א לא יצא, הוא טוען שני טענות, אחד, שיש לו את ה – 50% האלה מכוח,

אמנון ארבל:

אז שיוציא היתר, למה הוא מגיש תב"ע?

יוחנן וייצמן:

כי הוא מוסיף 50% מ – 13, הוא,

אמנון ארבל:

תחליט, לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

דקה,

אמנון ארבל:

יש לו זכויות מהתב"ע או שהוא מוסיף זכויות?

יוחנן וייצמן:

כן, הוא אומר ש - , כל מה שהוא מבקש כרגע זה בתוך 50% מעל הזכויות שכעת בתוקף, אבל אחרי זה הוא עומד ב - 13,

אמנון ארבל:

אבל אם אתה רוצה עכשיו מה שאתה אומר כרגע,

עמנואל זלטס:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז בוא תבדוק את זה,

אמנון ארבל:

לא, אתה לא מבין מה, אתה לא מבין אפילו מה אתה אומר,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אם זה מה שהוא רוצה, אפשר לעשות את זה, אבל התב"ע תצטרך להיסגר, ויבקש את כל הזכויות פה בבקשה הזאת, ולא (לא ברור) את השתי קומות האלה,

עמנואל זלטס:

זהו, הוא צודק,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יעשה את הכול תב"ע,

אמנון ארבל:

ואז הוא יעשה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הצעת זהב. את הדיון סיכמנו, את ה - , נכון, בוא,

יוחנן וייצמן:

מהנדס העיר פעם הבאה גם אם ההחלטה לאשר?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אמי, בוא נסגור את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אז אני אכתוב תחת מחאה, סתם.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה החלטה שלכם.

עמנואל זלטס:

המלצת וייצמן,

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם,

יוחנן וייצמן:

אז בוא,

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם לסיכום הדיון מתאריך זה וזה, וזה,

יוחנן וייצמן:

בוא נכתוב ככה, הוועדה רואה עדיין,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

הוועדה רואה בעין יפה את התוכנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בחיוב,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

זה יורד מסדר היום או מה? זה יורד מסדר היום.

יוחנן וייצמן:

בחיוב,

עמנואל זלטס:

זה יורד מסדר היום.

יוחנן וייצמן:

התוכנית יורדת מסדר היום, אבל דקה, בוא נכתוב דברי הסבר, או נפרט,

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה רואה בחיוב, זה היום לאור בשל,

עמנואל זלטס:

טרם יצא היתר,

אליעזר ראוכברגר:

על מנת, על מנת להמתין הוצאת היתר התב"ע, התוכנית יורדת מסדר היום.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול.

המשך תוכנית 1490655

חיים כהן:

טוב, אז בסעיף 11,

אמנון ארבל:

11 כן,

חיים כהן:

אני רוצה שזה יהיה שמה טופס, תנאי לטופס 4,

אליעזר ראוכברגר:

אי-אפשר חיים, אי-אפשר.

חיים כהן:

למה אי-אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

אי-אפשר, כי זה לא וועדת הקצאות, אם בסוף יחליטו אחרת? דבר כזה על שתי קצוות של העיר, זה לא.

חיים כהן:

אני רציתי להגן על זה,

אליעזר ראוכברגר:

אני הבנתי מה שאתה רוצה, עמנואל גם אמר, הבנתי, אבל זה לא עובד, אין, זה גם לא עובד ככה. כי זה תוכנית, תוכנית סמל מבנים של מנח"י, מנח"י יכולים לחזור בהם,

עמנואל זלטס:

אני מסכים איתך,

אליעזר ראוכברגר:

ואנחנו צריכים לעמוד על זה, זה הכול. אם היה אפשר,

אמנון ארבל:

לא הצלחתי (לא ברור) את זה שמה, מה זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

כל הרעיון להקים להם מקום מסודר.

חיים כהן:

ולכן חשבתי.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא, אי-אפשר לעשות את זה. הלוואי אם היה,

חיים כהן:

טוב אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה היה באותו מתחם, אולי כן, אבל זה בכלל לא בתוך הקו הכחול, זה בכלל לא בתוך הזה, מה?

חיים כהן:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לעשות גם תנאי לטופס 4 על דברים שהם לא בתוך הקו הכחול?

אמנון ארבל:

(לא ברור) שיגישו את זה מחוץ ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

כן, כן. 18/ז.

אליעזר ראוכברגר:

18/ז, ראיתי כן, בוא, בוא,

חיים כהן:

יש לנו זה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, מי שרוצה שישלם. תשלומים.

עמנואל זלטס:

יוחנן וייצמן לימד אותנו.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

תוכנית 1340017

אמנון ארבל:

טוב, 13 בסדר היום, תוכנית 1340017 תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב זיכרון יעקב 19 ברוממה, התוכנית מציעה יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) סטייה ניכרת על הגובה.

אמנון ארבל:

אוקי, להוריד סטייה ניכרת לגובה?

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

מחר אני יודע, משהו ירצה לבנות.

עמנואל זלטס:

יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

הדברים משתנים בעיר.

עמנואל זלטס:

יש סטייה ניכרת על קומות, אז לא צריך גם גובה.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עמנואל זלטס:

בפרט זה גם,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני לא יודע מה יהיה בעוד 10 שנים, הכול משתנה, הכול זה, בסדר, אפשר לבטל סטייה ניכרת, הרי הקלה גם ממילא אי-אפשר לעשות.

אמנון ארבל:

טוב. תוכנית 14 בסדר היום,

אסף שגיא:

רגע רק הערה,

אליעזר ראוכברגר:

על איזה תוכנית?

אסף שגיא:

לא הופיע באתר מינהל התכנון,

אליעזר ראוכברגר:

על איזה תוכנית?

אסף שגיא:

13,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אסף שגיא:

פולגון של קרקע מזוהמת של רוממה, יש שם חפירות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה תוספת קומות,

עמנואל זלטס:

זה בניין קיים.

אסף שגיא:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בניין קיים, אין נגיעה בכלל.

אסף שגיא:

אין שום חפירה שם?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, לפי מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

זה ייבדק, ככל שאין,

אליעזר ראוכברגר:

לפי מה שהבנתי זה רק תוספת,

אריאל גולן:

מה שכתוב פה, זה רק תוספת דירות ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה אסף, בוא נראה שאמי יבדוק, שנייה.

אמנון ארבל:

התכנון זמין אתה אומר?

עמנואל זלטס:

בוא תבדוק את זה,

אסף שגיא:

כן, זהו, אני. אני מעדיף לעשות את הבדיקות מראש, אז לפעמים אי-אפשר.

עמנואל זלטס:

אסף, אבל זה בניין קיים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

זה מינורי, ועכשיו דייר שירצה להרחיב את הדירה,

אסף שגיא:

הוא רוצה להרחיב ?

עמנואל זלטס:

אז אני אומר, תחשוב דייר שצריך להרחיב את הדירה שלו, בנו את הבניין, הכול היה מצוין, אף אחד לא התעסק, אני לא יודע למה בעבר. עכשיו הוא רוצה איזה פקקת ממ"ד או איזה משהו שולחים אותו עכשיו לסרט.

אסף שגיא:

ואם אתה יודע שזהה קרקע מזוהמת?

עמנואל זלטס:

זה מינורי,

אסף שגיא:

ואז הוא יעשה?

עמנואל זלטס:

זה מינורי ביחס לבניין,

אסף שגיא:

אבל עדיין נגיעה, אבל אולי זה לא רלוונטי, לכן אני אומר,

עמנואל זלטס:

אז זה בוא נראה, זה הרחבות, זה אפילו לא תוכנית, זה כולה הרחבות בבנין, כמה אנשים מצריחים.

ניר מרגלית:

אם הוא באזור אבל, אם הוא יושב כבר באזור, קרקע מזוהמת, מפלסי קרקע, והוא לא רוצה לדעת מזה, גם אם הוא ישב שם 20 שנה?

עמנואל זלטס:

אנחנו סומכים על ניר שבשלב היתרי בנייה, מול איכות הסביבה יהיה תנאי לדיון יבדקו את זה,

אסף שגיא:

אבל גם אם,

ניר מרגלית:

אבל בהיתר בנייה אומרים זה מינורי.

עמנואל זלטס:

לא, אבל כשאתה אומר דבר כזה, אז כולם (לא ברור), רק צריך להגיד יועצים מראש, הכול מלא כסף. זה אדם שזה רחבה שבונה לו 140 מטר פטור מהיטל השבחה, או כל מיני דברים ש - ,

ניר מרגלית:

אבל א', תלוי בזה,

עמנואל זלטס:

במסמרות היא כבר, זה הרבה יותר מורכב. שיקול דעתו תוך כדי תנועה, זה בסדר. זה הגיוני.

אסף שגיא:

ברור שהוא חייב, אז לא היית אומר,

עמנואל זלטס:

הרחבה של 100 מטר שבונים פה (לא ברור).

אסף שגיא:

אתה, עכשיו אתה בקרקע מזוהמת אתה לא נמצא,

עמנואל זלטס:

לא, 10 מטר.

אסף שגיא:

נו, תסביר,

ניר מרגלית:

לא, אני אומר, גם אם הבניין עומד 20 שנה, על קרקע מזוהמת (לא ברור) ריכוז כזה גבוה, שגם עושה, לא יודע חודר לבניין, עושה לך, גם אם עכשיו אתה עושה תוספת של חדר. א' אתה לא רוצה להחמיר אותו, ו – ב',

אליעזר ראוכברגר:

לדחות את ההכרעה.

ניר מרגלית:

חשוב גם לדעת, מה קורה עם הבניין, נכון, אנחנו יש כאן שמשנה מסוימת בודקים את זה, אבל, אם יש שינויים,

אסף שגיא :

אז זה אני מבין,

ניר מרגלית :

אבל אם יש שינויים אתה כבר, אתה כבר בודק דברים,

עמנואל זלטס :

זה מינורי. אגב אני פעם להבין באמת מה המשמעות של מזהמת, ביחס לבינוי. זה סתם מעניין. השלכות זה טכני.

אסף שגיא :

נכון, (לא ברור) יכולים להיות מזהמים בקרקע.

עמנואל זלטס :

ומה קורה, מה ההשלכות לבניין הזה?

ניר מרגלית :

לרוב זה מסתכם באיטום. לרוב זה מסתפקים בהידוק, כמו (לא ברור).

יוחנן וייצמן :

(לא ברור).

אמנון ארבל :

יש פה חפירות.

ניר מרגלית :

לרוב, אני אומר לרוב.

אסף שגיא :

אתה יכול להראות אבל בחתך?

עמנואל זלטס :

כן, בחתך בחזית, כן,

אליעזר ראובברגר :

יש חפירות בקרקע?

עמנואל זלטס:

השאלה היא כמה,

אמנון ארבל:

נראה שכן.

אליעזר ראוכברגר:

משמעותי או מינורי?

אמנון ארבל:

לא בעצם,

אסף שגיא:

זה לא משנה, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אסף שגיא:

מה זה משנה? אם זה משמעותי או מינורי, זה אותו זיהום קרקע.

עמנואל זלטס:

ימין ושמאל, זה כאילו, הקטע הזה והקטע הזה.

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

לייזר תראה. לא, תחזור,

אמנון ארבל:

אני אחרי רגע, הם נוגעים בקרקע, נו,

עמנואל זלטס:

זה עצים,

אמנון ארבל:

לא מהותי, אבל נוגעים מה?

אסף שגיא:

אז זה כן קורה,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה כמה, בוא, אסף.

עמנואל זלטס:

אני לא יודע להגיד,

ניר מרגלית:

יכול להיות, אליו גם מה רמת הזיהום שלי,

אסף שגיא:

לא צריך לסכן, התוכנית (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אני מציע לא לכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

יש שם בניין,

עמנואל זלטס:

ייבחן,

אליעזר ראוכברגר:

הנגיעה היא איפה שיש בניין כבר.

אסף שגיא:

בסדר, אבל אז, נגיד בעבר אוקי, אז לא,

אליעזר ראוכברגר:

ומה בעבר, אתה אומר לא בדקו?

אסף שגיא:

זה עכשיו הזדמנות.

אליעזר ראוכברגר:

ועכשיו כולם חיים בשלום, אף אחד שמה לא הזדהם, הוא לא קיבל מחלות.

אסף שגיא:

אבל רגע, האינטרס שלך לדאוג לאוכלוסייה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אוקי, בסדר.

אסף שגיא:

טוב, הנה קיבלתי, אז הנה.

עמנואל זלטס:

בסדר. יללה אמי,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

עמנואל זלטס:

הצעה טובה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר קדימה.

אסף שגיא:

בדיקת קרקע מזוהמת.

ניר מרגלית:

הייתי כותב את זה אחרת, הייתי כותב, בשלב ההיתר יש, אמי,

אמנון ארבל:

מה?

ניר מרגלית:

לתחום הזה שלא מזהמות יש אישור, האישור הסופי שאנחנו דורשים זה אישור להינף A, שזה (לא ברור) ורקשינס, זה המשרד מוציא. בשלב ההיתר, הם מציגים, הם מבקשים בקשה מהמשרד.

אליעזר ראוכברגר:

ניר, ניר, עזוב אותי מהמשרד, אני צריך, הבעיה המרכזית אצלכם,

אסף שגיא:

את התיאום,

אליעזר ראוכברגר:

לוקח המון זמן,

ניר מרגלית:

לא, זה נראה לי.

אליעזר ראוכברגר:

נמשך, נמשך, ונמרח,

אסף שגיא:

לא נכון.

ניר מרגלית:

לא נכון.

אסף שגיא:

זה לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:

מוציא את הנשמה ליזמים. לציבור.

אסף שגיא:

מהר,

ניר מרגלית:

זה לא נכון, אתה תראה כמה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני דיברתי על המשרד, דיברתי על הזה, לכן אני לא יודע,

אסף שגיא:

אבל הסמכות שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי,

אסף שגיא:

אנחנו משחררים.

אליעזר ראוכברגר:

אז, בוא הזדמנות שניר פה, ואנחנו פה זה, להגיד לו את זה,

ניר מרגלית:

ויש לי גם מה לענות,

אליעזר ראוכברגר:

אני אשמח, אני אשמח מאוד שהוא יזדרז, זה הכול. אני, הוא איש מקצוע מצוין, אבל זה לא רלוונטי. אנשים מחכים חודשים חודשים,

אסף שגיא:

לא מחכים.

ניר מרגלית:

לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה?

ניר מרגלית:

לתשובה הם מחכים גג, גג וגם במקרים הכי חריגים שבועיים, כולם מקבלים את זה תשובה תוך שבוע. אולי התשובה היא שלילית, זה סיפור אחר,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, שלילי, אין בעיה, אני אומר תשובה,

ניר מרגלית:

לא מחכים אצלנו אף תיק לא יושב יותר משבועיים. זה ממש, אני יכול להראות לך,

אריאל גולן:

אני יכול להגיד שיש פחות פניות לאיכות הסביבה.

ניר מרגלית:

תשאל פה את כל מי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש,

ניר מרגלית:

את כל מי שאתה מכיר,

אריאל גולן:

הרבה פחות, הרבה פחות,

ישראל קלרמן:

לא, אבל,

אריאל גולן:

ישראל, אתה גם פונים אליך, יש לך הרבה פניות,

ישראל קלרמן:

לא, אני אומר ירד, אבל לייזר אומר אחר, אני לא יודע.

ניר מרגלית:

אין, אני יכול לראות במערכת, אין תיקים שיושבים יותר משבועיים.

אליעזר ראוכברגר:

את המקבץ פניות שיש אצלכם.

ניר מרגלית:

אין בעיה, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

כולל ב - , שבכלל זה לא פונים אליכם, כי זה תוכניות עירוניות.

ניר מרגלית:

כולם יודעים שהטלפון שלי פתוח,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) איכות סביבה עוד לא קיבלנו, עוד לא קיבלנו, עוד לא קיבלנו.

ניר מרגלית:

כולם יודעים,

אריאל גולן:

כנראה שיש הרבה פחות. זה לא, יש הרבה פחות מאשר (לא ברור).

ניר מרגלית:

והתשובות מגיעות תוך שבועיים.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה את התשובה?

אריאל גולן:

לא, בסדר,

ניר מרגלית:

אולי תשובות,

אליעזר ראוכברגר:

פעם היה 100 בחודש, היום יש 70 בחודש. סתם מביא את זה כדוגמא. הלאה,

אריאל גולן:

אתה מגיש (לא ברור) היטל השבחה, אין כמעט פניות.

ישראל קלרמן:

היטל השבחה,

אליעזר ראוכברגר:

היטל השבחה אין פניות? רק התגבר הפניות.

אריאל גולן:

לא, לפחות.

אליעזר ראוכברגר:

רק התגבר. עכשיו ה - , שמה זה סיבה, שמה זה סיבה אחרת, שאני, איך אומרים?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם יש נסיבות, אז יש נסיבות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, שמה זה הנסיבות בריאותיות.

אריאל גולן:

אבל התגברו על זה,

אליעזר ראוכברגר:

שמה יש סיבות בריאותיות.

אריאל גולן:

לאחרונה התגברו על זה,

אליעזר ראוכברגר:

אין מה לעשות.

אריאל גולן:

לדעתי, בחודשיים שלושה האחרונים, כבר אין נסיבות.

תוכנית 1468917

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית 1468917, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית חיי אדם 30, מאה שערים. זאת תוכנית במקשת תוספת קומות עד ל – 7 קומות, זה מבנה היסטורי, הוא קיים, אנחנו המלצנו לדחות את התוכנית, יש פה בניין, ש – א', חורג מהמדיניות בצורה משמעותית, כי האזור פה, הוא 4 קומות, ב' יש פה בניין היסטורי שנבנה ב – 1864, והתוכנית לא מתייחסת אליו. התוכנית גם מציעה דברים לא ברורים, כמו שתי קומות מרתף, עבור מלונאות, שזה גם כן לא ברור מה, למה מבקשים ומה המשמעות של זה. אנחנו המלצנו לדחות את התוכנית.

ישראל קלרמן:

לדחות?

אמנון ארבל:

הקשבת לכל מה שאמרת? ישראל.

יוחנן וייצמן:

אני שמעתי, אני תראה, אני רוצה להגיש משהו קצת לא נעים, אני ביקשתי פעמיים, לשבץ את זה לוועדת שימור, ואני לא יודע, זה לא הגיע לוועדה.

עמנואל זלטס:

איך יכול להיות שיושב ראש וועדת שימור מבקש,

יוחנן וייצמן:

לא, דקה, אז אני לא שיבצתי, לא ביקשו את זה נקודתית.

עמנואל זלטס:

לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

לא, כשאני מבקש נקודתית לשבץ תיק, משבצים. לקחתי את הרשימה של הסדר יום של 25.5, ל – 3.6, שקיבלתי מהמחלקה, ביקשתי שתבדקו מה לשימור, ותביאו את זה לוועדה. אין לי מושג למה, לא,

אליעזר ראובברגר:

ההוא בחיי אדם?

יוחנן וייצמן:

זה, מה שהוא כותב פנט בפנייה, אני שוב, אני לא מכיר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא כותב, ומה שבפועל אתה אומר לא, לא,

אמנון ארבל:

מה הוא כותב? מה?

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה את זה לצימרים.

אמנון ארבל:

להראות לך את הצימרים? בוא אני אראה לך שנייה, מה הוא ביקש תראה איזה,

ישראל קלרמן:

לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

צימרים, זה נחמד. אבל תראה.

ישראל קלרמן:

לא,

אריאל גולן:

לא, יש שמה יקב, מה עם היקב? יש שמה יין משהו,

ישראל קלרמן:

זה טעות של ניר,

אריאל גולן:

יוחנן, מה יש שמה יקב?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, אני לא מכיר פה שום דבר,

ישראל קלרמן:

לא להיות מוסד,

אמנון ארבל:

הבניין שליד,

ישראל קלרמן:

אנחנו אומרים זה לא פנימייה של (לא ברור), שוכרים דיירות באזור,

אליעזר ראוכברגר:

אז תעשה מגורים, הכול מגורים.

ישראל קלרמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

הוא מבקש את הכול מגורים.

יוחנן וייצמן:

הוא עושה את זה, לא, לפי מה שפנט כותב, הוא רוצה את זה,

אמנון ארבל:

אני הצעתי שתי קומות תת-קרקעיות למלונאות, באמת, אני לא יודע מה זה, זה לא הגיוני, זה לא מאוורר, זה לא, נו באמת. תוכנית אני לא מבין אותה. מילא זה 7 קומות,

יוחנן וייצמן:

אני מציע,

אמנון ארבל:

לדחות את התוכנית.

יוחנן וייצמן:

אני מציע להוריד, אני מציע להוריד את זה מסדר היום, אני רוצה לבדוק את זה בשימור.

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

אתה מציע לדחות, ואחרי זה לבדוק בשימור,

ישראל קלרמן:

לייזר,

יוחנן וייצמן:

לא לדחות, להוריד.

אריאל גולן:

14,

ישראל קלרמן:

הוא לא מרים,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אמנון ארבל:

זה נראה לך הגיוני בבניין מגורים של 7 קומות שיש שתי קומות מלונאות בתת-הקרקע?

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אין לי מושג איך הוא עושה את זה,

אמנון ארבל:

זה מה שהוא מציע אבל, אני אראה לך מה הוא מציע.

חיים כהן:

אני לא,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שמה, יקב,

אליעזר ראוכברגר:

הסמטה הזאת.

אמנון ארבל:

אני מכיר אותה, אז 7 קומות לסמטה הזאת? מה?

יוחנן וייצמן:

זה לא תב"ע ראשונה,

אריאל גולן:

אולי יש חלונות אנגליים משהו,

אמנון ארבל:

יש צרפתיים אולי.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

חיים כהן:

אני מסכים עם אמי.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, אמי,

אמנון ארבל:

זה השטחי מלונאות, שתי הקומות האלה, תסתכלו, זה. זה לחלוטין מתחת לקרקע, מלונאות, חדרי מלונאות, וזה חצי איזה שהוא בניין ההיסטורי, נו באמת.

ישראל קלרמן:

למה לא? זה לא,

אמנון ארבל:

זה בבניין מגורים,

חיים כהן:

תחפש את המנהרה שמה,

אמנון ארבל:

זה החתך, כן?

ישראל קלרמן:

השאלה אם הוא נותן אוורור, אני שאלתי אותך סתם אמי,

אמנון ארבל:

רגע, אני,

ישראל קלרמן:

מה אמרת? שמה? חיים הפריע לי, אתה יכול,

אמנון ארבל:

תשאל את חיים,

ישראל קלרמן:

מה אמרת? נו, תגיד אתה,

חיים כהן:

אמי, איפה המנהרה פה?

אסף שגיא:

זה נוף ל - ,

אמנון ארבל:

איזה מנהרה?

חיים כהן:

אין מנהרה?

ישראל קלרמן:

בהמשך יהיה מנהרה.

אמנון ארבל:

יש מפתחות,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה חסמבה?

ישראל קלרמן:

לא, בהמשך,

חיים כהן:

זה היה,

ישראל קלרמן:

רגע, אמי,

חיים כהן:

תאמין לי,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע כמה פה מגלים, זה חסמבה.

חיים כהן:

אנחנו עוד נגלה.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אתה יודע כמה (לא ברור). זה מהילדות שלנו.

ישראל קלרמן:

אמי, אמי, שאלה,

אריאל גולן:

לייזר, (לא ברור) מאאוד,

ישראל קלרמן:

אמי,

אריאל גולן:

זה מיועד,

ישראל קלרמן:

תראה לי רגע,

אריאל גולן:

מה זה?

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

בהחלט ביותר.

אמנון ארבל:

זה המלונאות,

ישראל קלרמן:

איפה? איפה הוא? יש חלונות?

אמנון ארבל:

הקומה הזאתי אין בכלל, הקומה הזאת יש מעט מאוד, אבל זה לא, (לא ברור). ישראל,

יוחנן וייצמן:

זה השמשה מאוד יפה של, של הקומות השימוריות. כן,

אמנון ארבל:

זה בניין שנבנה ב – 1864, נו בחייכם, 7 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אמי.

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 1549369,

יוחנן וייצמן:

אני נמנעתי בהצעה הזאתי.

אליעזר ראובברגר:

טוב, תכתבי, מיכל, שיוחנן נמנע.

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום, 1549369 תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רמת שלמה רחוב ז'לוטי 8
רמת שלמה, תוכנית שמבוקשת להוסיף שתי דיוריות, אנחנו המלצנו להפקיד, אבל יש שמה, יש שמה
פנייה, אבל הפנייה לא התקבלה ברוח יפה. אני אראה לכם את זה רגע,

ישראל קלרמן:

הוא אומר סוכס,

עמנואל זלטס:

לא, מה שהם רוצים פה זה סוגיה,

אמנון ארבל:

מה זה סוכס? תסביר מה סוכס?

ישראל קלרמן:

זה מה שאמר לי עמנואל,

עמנואל זלטס:

אמרתי לישראל שתוכנית שהייתה באמת כמו מה שהוא אמר לי, ואתה טיפלת אישית, וקידמת
ועשית. יש משהו נוסף שאני אומר,

אליעזר ראובברגר:

מה זה קשור אלי?

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

מה זה קשור לסוכה? מה זה?

עמנואל זלטס:

לא, לא קשור,

אליעזר ראוכברגר:

לא קשור אלי, מה? מה זה קשור? זה לא קשור אליו. מה?

אמנון ארבל:

זה לא קיים,

אליעזר ראוכברגר:

שלו.

ישראל קלרמן:

שלה. אין לי בעיה, אני סתם שאלתי אותך.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר איתי, קוראים לה אתי שיינברג,

ישראל קלרמן:

נכון, שכחתי סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

דבורה קלמן.

ישראל קלרמן:

שיינברג? איזה שיינברג?

עמנואל זלטס:

כן, כן, יש לה אח (לא ברור).

(מדברים ביחד ברקע)

ישראל קלרמן:

אח שלו גם בנווה יעקב שהיה במוקד כן. יפה. יש (לא ברור) שמה, כן כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הגיע הזמן להתנגדויות.

אמנון ארבל:

אני מנסה לפתוח את זה, הם פשוט מציעים דיורית שלא מחוברת לדירה, שלא נמצאת מתחת לבניין, מהחצר יורדים במדרגות החוצה, ועושים שם דיורית, זה א' לא עומד בתקנות או בהנחיות של דיוריות, שחייבת להיות חלק מדירה, ושתיים, זה פתחים בקו אפס לכיוון בניין מגורים שכן,

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה לחבר את זה לדירה?

אמנון ארבל:

אי-אפשר,

עמנואל זלטס:

לא, אגב,

אמנון ארבל:

זה מחוץ לקונטור של הבניין,

עמנואל זלטס:

אמי, אני רציתי לשאול את אמי, את אמי, אולי אפשר לכתוב שהתכנון הזה הוא לא מיטבי, שינסו למצוא פתרון ב - , לפי ההנחיות שזה מחובר וזהו,

אמנון ארבל:

אי-אפשר,

עמנואל זלטס:

אין להם?

אמנון ארבל:

זה מחוץ לקונטור הבניין, ובקו אפס לשכנים. תראו, אני אראה לכם את זה,

עמנואל זלטס:

לא, ישבתי עם אמי על זה אתמול, יש שתי סוגיות יש פה גם של, הוא הראה שזה כאילו עד גבול אפס
בפתחים, וגם זה בכלל זה לא מחובר לדירה, זה יציאה לתוך,

ישראל קלרמן:

אז שיכניסו את זה פנימה.

עמנואל זלטס:

זה חצר,

אמנון ארבל:

הם לא יכולים,

עמנואל זלטס:

הם על החצר,

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא אמר שלבדוק אם אפשרי,

עמנואל זלטס:

אמרתי,

ישראל קלרמן:

אמרתי,

עמנואל זלטס:

או לכתוב שניתן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

זה לא ניתן, התכנון הזה הוא לא, הוא לא ניתן זה לא מפריע לך,

אמנון ארבל:

הוא לא יכול לחפור מתחת,

עמנואל זלטס:

אז יוציאו את זה בשלב ההפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אם הוא לא יכול אז לא,

עמנואל זלטס:

בוא נראה,

אמנון ארבל:

מה לכתוב? להציע דיורית במקום אחר בבניין, מה?

עמנואל זלטס:

התכנון הזה, לבדוק היתכנות,

אליעזר ראוכברגר:

התכנון, התכנון הנוכחי אינו מקובל,

אמנון ארבל:

תראו הם רוצים לפתוח,

אליעזר ראוכברגר:

יש, יש לבחון אפשרות לתכנון, לתכנון חלופי שיהיה, שיהיה מקובל. זהו. אתה יודע באים אדריכלים ויש להם, משהו מחוץ לקופסא.

אמנון ארבל:

זה היה טוב אם היו באים אדריכלים,

עמנואל זלטס:

זה רק מתחיל, זה הבעיה.

אמנון ארבל:

מה לעשות?

יוחנן וייצמן:

אני תמיד בטוח שאדריכלים יותר מוצלחים מהמוצעים?

עמנואל זלטס:

אל תפתח את זה עכשיו,

אמנון ארבל:

לא, אבל יש חוק, וצריך לעבוד על פיו,

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

יש הנדסאים מגישים תוכניות היום פינוי בינוי, בניינים של 10 קומות זה לא סביר, ולא הגיוני בשום צורה, ולא תואם לחוק.

עמנואל זלטס:

יש לך,

אליעזר ראובברגר:

אני, אני,

אמנון ארבל:

אדריכל קש כזה או אחר,

אליעזר ראובברגר:

החוק,

אמנון ארבל:

זה שאדריכל קש כזה או אחר חותם להם,

אליעזר ראובברגר:

לגבי, לגבי החוק אני לא מתווכח, אתה צודק. לגבי ה - , בפועל, אני לא בטוח, אדוני, אין חכם כבעל הניסיון, לפעמים יש כאלה שהוא אדריכל, עם כל הכבוד יש לו דיפלומה על הקיר, אבל זה נשאר על הקיר, לעומת גברת אחרת שיש לה ניסיון והיא הגישה אינספור תוכניות,

יוחנן וייצמן:

מאות תוכניות,

אליעזר ראוכברגר:

יש לה היא צוברת ניסיון,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך למה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אומר שבגלל זה, בגלל הניסיון היא הופכת להיות אלופה ומיוחדת,

אמנון ארבל:

לא, לא זה לא העניין,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש לזה, יש לזה משמעות.

אמנון ארבל:

העניין, היות ואני לא אדריכל, אני לא הנדסאי, אני מבין קצת,

עמנואל זלטס:

וגם הילה לא פה,

אמנון ארבל:

בעניין, לא, לא קשור, אני אני אומר, זה לא העניין, אבל יש חוק מה מותר להנדסאי לעשות ומה אדריכל לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

אז אמרתי, אמרתי אני לא מדבר על החוק, החוק הוא חוק, אני חושב להקפיד על החוק, ולשמור על החוק, אם לא רק החוק הזה, כל חוק שיש, על זה אני לא מתווכח. אני רק אומר מבחינה זאת ש - , מה שחזן אומרים - אין חכם כבעל הניסיון,

אמנון ארבל:

זה אני מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

יש לזה משמעות.

אמנון ארבל:

אני מסכים לחלוטין,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול, יכול להיות אחד שיש לו דיפלומה ענקית של עו"ד, והכול טוב ויפה, אבל הוא לא השתמש בזה אף פעם. אז מה זה עזר? והשני עו"ד צעיר וכל זה, אבל הוא כבר שנים רץ בין בתי משפט וכל זה, וצובר מומחיות, וידע.

אמנון ארבל:

אתה רוצה להתחיל עם ההתנגדויות?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

עוד תוספת, התוספת לדיורית זה,

אמנון ארבל:

אחרי סעיף 6 ביטלנו.

עמנואל זלטס:

בסדר, הכול בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית 1 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שני התנגדויות יש לנו.

אמנון ארבל:

אחת,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

שני תיקים,

אליעזר ראוכברגר:

שתי תיקים.

תוכנית 1451400

אמנון ארבל:

תוכנית 1451400, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, מקור חיים,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל.

אמנון ארבל:

47, תוכנית שמציעה, היום נמצאים בהיתרי בנייה, לבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל בבקשה.

אמנון ארבל:

היום יש בבניין, יש היום בניין שנמצא בשלבי בנייה, היה במגרש בניין קטן שהיה לשימור, במסגרת היתר הבנייה הוחלט לפרק אותו ולהרכיב אותו אחרי זה בחזרה. התוכנית המאושרת נתנה 4 קומות ל - , סליחה, נתנה 6 קומות, 8 קומות מגורים, התוכנית החדשה בעצם מציעה להוסיף שתי קומות אחת עבור דירות להשכרה, ואחת דירות, דירות רגילות, הוגשה התנגדות אחת, של שכנים, גדי לובין מצרת 4, בוא נכניס אותו.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה. אין מתנגדים?

דובר לא מזוהה:

לא הגיעו.

מיכל כהן:

לא, המתנגד אמר לי שהוא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יגיע?

מיכל כהן:

הוא היה אצלי, הוא אמר שהוא לא,

אמנון ארבל:

יש לך מצגת?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אז בואו,

אמנון ארבל:

אז אני אקריא את ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא תקריא את התנגדות.

אמנון ארבל:

גדי לובין מצרת 4, עיקרי התנגדות, "אי – עמידה בתנאי שימור, המתנגד טוען כי התוכנית המאושרת הקיימת בחלקה אושרה ככל הנראה כפיצול ליזם, על שימור המבנה ההיסטורי במגרש. הבניין לשימור נהרס במהלך הבנייה, ולכן אין, אין ערך לשימור בתוכנית, ואין כל הצדקה תכנונית ללכת ליזם שתי קומות נוספות. קו בניין קטן, המרחק (לא ברור) בין המבנה המוצע, למבנה של המתנגד הינו קטן עומד על 3 מטר בלבד, תוספת של שתי קומות ייצר חסימה מוחלטת של אור, שמש, אוויר ופרטיות. שינוי מהותי מהסתמכות בעת הרכישה, המתנגד רכש את הנכס לפני 8 שנים, הסתמך על כך שהתכנון יוצע יהיה תואם לאופי השכונה, הגדלת המבנה ב – 10 קומות מהווה חריגה מהצפיות של תושבי הרחוב, פגיעה ישירה בערך הנכס של המתנגד. עומס על תשתיות, רחוב מקור חיים, רחוב צרת סובלים כבר היום מעומסי תנועה, מצוקת חנייה קשה, תוספת של שתי קומות תגביר את העומס על התשתיות הקיימות".

אליעזר ראוכברגר:

תודה, לומברוזו, אתה משיב?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

רק שנייה, אתה ראית המלצת מהנדס העיר?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אז בוא, המלצת מהנדס העיר, את רובה הוא כותב לדחות ממילא, אז אתה אני לא צריך לחזור אנחנו יש לנו,

אריאל גולן:

בראשי,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה רגע,

עו"ד אורי לומברוזו:

סליחה כן,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה, איך אומרים? אנחנו נעשה את זה באיזה שהוא (לא ברור) אושר, אתה יודע מה זה קורץ אושר?

עו"ד אורי לומברוזו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

קצר וחרוף, יפה. עכשיו מה אני אומר? יש את הדברים שהוא מקבל חלקית, ואם יש לך כמובן להוסיף או לחדד את מה שיש, בבקשה אבל מכיוון שאת רוב ה - , ההתנגדות ממילא, המלצת

מהנדס העיר היא לדחות, זה, איך אומרים? המתנגד לא הגיע, ולא, הוא לא בא לפה, בשביל לשכנע נגד המלצת מהנדס העיר, ומה שקראנו גם מהנדס העיר קרא והתייחס, אז,

עו"ד אורי לומברוזו:

ברור,

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם קדימה.

עו"ד אורי לומברוזו:

אדוני יודע שאני לא מאריך את הדברים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בסדר, אני רק,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני אקצר,

אליעזר ראוכברגר:

כיוונתי אותך לכיוון מה, מה לומר מה לא לומר, שלום.

עו"ד אורי לומברוזו:

שלום, שלום.

אמנון ארבל:

יש לכם על הקיר, אם אתם צריכים,

עו"ד אורי לומברוזו:

טוב, בוא נראה ככה, אני לא מתפלא שהמתנגד לא הגיע, מאחר ובאמת ההתנגדות הזאת טוב היה אם לא הייתה באה לעולם. מאחר ובאמת היא לא מחזיקה מים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, עדיין זכותו, זכותו החוקית להתנגד.

עו"ד אורי לומברוזו:

סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

זכותו החוקית להתנגד.

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון, נכון, אבל כשמתנגדים, צריכים להוכיח פגיעה, ואנחנו טוענים שאין פגיעה. וכמו שאמר אדוני, ההתייחסות של המלצת מהנדס העיר, מדברת בעד עצמה. אשתדל לא להאריך, מדובר במתנגד שגר בקומה שלישית, כבר היום מאושרות 8 קומות, הבקשה לשתי קומות נוספות מקורה איננה בנושא השימור, זה היה בבקשה להיתר. הבקשה מקורה ב - ,

אמנון ארבל:

(לא ברור) קודמת.

עו"ד אורי לומברוזו:

בתוספת של דירות שחלקן לטובת שכירות. זה היה מקור הבקשה, ועל כך בעצם מתבקשות שתי הקומות הנוכחיות. נושא השימור הוא נושא שהוא גם כבר בתוכנית הקודמת. הוא מעוגן גם בהיתר שכבר ניתן, מותר לפרק ולהרכיב את המבנה.

אליעזר ראוכברגר:

המבנה התחיל להיבנות כבר?

עו"ד אורי לומברוזו:

המבנה, עוד לא עלינו מהקרקע ולכן בעצם המבנה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש היתר.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל יש היתר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתם עוד לא בניתם. לא, עדיין לא השתמשתם.

עו"ד אורי לומברוזו:

לא הגענו לשם.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

עו"ד אורי לומברוזו:

בעצם בקומת החניון,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, זאת אומרת התחיל, אבל לעבוד מה? במתחם.

עו"ד אורי לומברוזו:

אמת.

אליעזר ראוכברגר:

התחילו לעבוד. הוא לא את המבנה לשימור, מפני שהמבנה לשימור בעצם פורק, ולא אמור להיות מורכב, ולהיבנות,

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי אם ה - , איפה זה אוחו, מבחינת הסטאטוס של ה - ,

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

בינוי,

עו"ד אורי לומברוזו:

בשלבי בנייה, ואנחנו עוד לא הגענו לשלב הזה של הבנייה. לגבי, אם כך אני אתרכז אולי באמת בהמלצה של מהנדס העיר, ואני אומר כך, ההמלצה של מהנדס העיר, לכאורה, ההמלצה האחרונה של מהנדס העיר לדעתי מקורה,

מיכל כהן:

הנה המתנגד, המתנגד הגיע.

גדי לובין:

שלום.

מיכל כהן:

שלום.

אליעזר ראוכברגר:

אדוני זה גדי לובין?

גדי לובין:

אני גדי לובין, נכון אדוני.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו הקראנו את ההתנגדות שלך, כי לא היית.

גדי לובין:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

והבנתי גם שדיברת אתמול עם מיכל,

גדי לובין:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

ואמרת שלא תגיע,

גדי לובין:

כן, בסוף הגעתי.

אליעזר ראוכברגר:

בסוף הגעת, זה בסדר, זכותך כמובן, אבל אנחנו הקראנו את ההתנגדות, אז אני אעצור רק את עו"ד לומברוזו, שהוא כבר בעצם משיב להתנגדות, אם יש לך מה לומר.

גדי לובין:

אני אומר 2, 3 משפטים.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, בבקשה.

גדי לובין:

דבר ראשון אני רוצה לומר א', שתראו שיש פנים מאחורי ההתנגדות, שזה לא רק מכתב. זה כבר היה חשוב לי לבוא.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני.

גדי לובין:

זה דבר ראשון. דבר שני, גם הבניינים ליד כתבו התנגדות עם עשרות חתימות, ומשום מה זה לא נקלט ב - , אני לא יודע למה, אבל הם כתבו אנשים חתמו על זה. גם בבניין ליד הבניין שלי חתמו משום מה זה לא, אז אני לא. בעצם, אני לא לבד פה בתמונה פה. ואם הקראתם את ההתנגדות אז בכל מקרה, מישו.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

גדי לובין:

אני רק אומר שבאמת אני רק אחזור על עיקרי הדברים, שאני קניתי בית לפני שמונה שנים עם מרפסת גדולה שצופה לנוף ובעצם בונים לי ממש על הבניין שלי, ממש במרחק של כלום, בניין גבוה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא מרחק של כלום?

גדי לובין:

של 3 מטר מהמרפסת שלי שממש משלוש מטר שזה כאילו,

אמנון ארבל:

אתה הבניין הזה?

עו"ד אורי לומברוז:

איך יכול להיות?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, שנה, אתה תענה,

גדי לובין:

מטר וחצי בקו בניין שלי,

אליעזר ראוכברגר:

איפה אתה?

גדי לובין:

אני בדיוק, אני אראה לך,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להראות איפה אתה?

גדי לובין:

כן, אני פה. אני פה.

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהפרגולה?

גדי לובין:

אני בדיוק, אני בדיוק פה.

אליעזר ראוכברגר:

ואיפה הבינוי?

אמנון ארבל:

פה, סליחה.

אמנון ארבל:

פה הבניין החדש.

אליעזר ראוכברגר:

אז יש לך אתה עד הקו מגרש שלך כמה יש?

אמנון ארבל:

3 כנראה.

אליעזר ראוכברגר:

3, ושמה כמה יש שמירה? לפחות 3, אז זה כבר 6,

גדי לובין:

בוא נגיד,

גדי לובין:

זה מטר וחצי על מטר וחצי,

דובר לא מזוהה:

מה זאת אומרת? הבניין שלך בנוי מטר וחצי מהגדר?

גדי לובין:

כן,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) בעבירה.

גדי לובין:

וגם מטר וחצי מבניין אחר כך, זה מה שאני, זה מה שאני הבנתי מהתוכנית, שזה מטר וחצי מהקו בניין שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, עכשיו בודקים את הנושא.

גדי לובין:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יכול להיות שההבנה,

אמנון ארבל:

מה הקו בניין בתוכנית זה יהיה ברור, השאלה מה הקו בניין שלו, בוא נראה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שכל הבניין שלו בעבירה גם,

גדי לובין:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לך תדע,

אדיר שוורץ:

זה לא בעיה שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל המציאות החוקית, אני מדבר.

גדי לובין:

אני הבנתי שאנחנו מטר וחצי מהקו בניין, וכן מטר וחצי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא עושה מדידה,

גדי לובין:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו פה את הכלים ה - ,

גדי לובין:

אוקי.

אמנון ארבל:

אין את הבניין שלו,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב גם אם אתה מטר וחצי, אתה לא יכול לדרוש מהם שהם לא יהיו מטר וחצי. אז אולי 3,

גדי לובין:

אני יכול,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה לא יכול לבקש מהם להחמיר יותר ממה שאתה החמרת.

גדי לובין:

אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול לבוא ולהגיד תשמע, אני שמרתי, סתם לצורך השיחה, כן? שמרתי על 5 מטר. למה שהוא יקבל פחות? גם הוא ישמור על 5 מטר, זה בסדר. אבל אם אתה שומר מטר וחצי, מה אתה אומר להם? מה אתם תשמרו 5? למה?

גדי לובין:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

למה שלך יהיה יותר פריבילגיה מאשר להם?

גדי לובין:

אני קניתי את הבית מקבלן. אני לא יודע מה הוא עשה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה? גם פה זה קבלן, הוא מייצג קבלן.

גדי לובין:

הוא מייצג קבלן, אבל זה קבלן.

אליעזר ראוכברגר:

יזם, קבלן לצורך העניין זה אותו דבר.

גדי לובין:

איך אומרים בשפה המשפטית? לא מתקנים טעות בטעות. אם קבלן אחד עשה טעות, לא צריך לתקן את הטעות שלו עם טעות אחרת.

אליעזר ראוכברגר:

אבל גם לא צריך לקפח. אתה אולי צודק, אני לא אומר שלא, אני מסכים במשפט הזה לגמרי, אבל עדיין לא צריך גם לקפח.

באיזו קומה אתה?

גדי לובין:

4,

עו"ד אורי לומברוזו:

אין לאדוני מה לדאוג, אנחנו לא בונים במטר וחצי, אנחנו בונים בשלושה מטר, כך שבכל מקרה אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, נתתי, אני אומר, גם אם כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו לא בונים את אותה טעות, שהוא טוען,

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אומר גם אם כן, הוא לא יכול לדרוש מהשני יותר ממה שהוא דורש מעצמו.

אמנון ארבל:

זה התוכנית, זה התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

אתה שואל את עצמך תחילה, מה שנקרא.

עמנואל זלטס:

רק שנייה,

אמנון ארבל:

זה התוכנית המאושרת של בניין המתנגד, וקו הבניין פה אמור היה להיות,

אליעזר ראוכברגר:

הנה איפה שהאדום,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, תסתכל בצד, בקו בניין צידי, אמי,

אמנון ארבל:

לא, קו המגרש הוא פה, המגרש שלך הוא פה זה. אז זה הקו שצריך להסתכל עליו.

עו"ד אורי לומברוזו:

כן,

אמנון ארבל:

אבל טוב, זה בטח לא מטר וחצי, אבל זה כנראה בין שלושה מטר, בן שלושה, שלושה וחצי מטר.

אליעזר ראוכברגר:

אז אם אתה שומע? אז כבר הגענו ל – 6, 6, 6.5, לא מטר וחצי.

אמנון ארבל:

אלא אם כן זה בנוי בחריגה,

גדי לובין:

אבל זה יותר.

דובר לא מזוהה:

זה שבעה מטר בטוח.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי בין 6 ל – 6.5, 7, בסדר, זה כבר לא הבדל משמעותי, ואם אתה היית מתווכח איתי על חצי מטר בסדר, אבל בן מטר וחצי ל – 6.5 או 7, כבר יש מרחק, כן אדוני.

גדי לובין:

אז,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

גדי לובין:

טוב, אז זהו,

אליעזר ראוכברגר:

זה נחמד, אני רוצה לומר לך,

גדי לובין:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה טוען דברים נחמדים,

גדי לובין:

תודה. תודה רבה. אה, לא, אני פשוט אין לי את המרפסת שלהם, את הפרגולה שלי. היא פונה לנוף ומספיק אישור 8 קומות. עכשיו מאשרים לי עוד, כלומר יהיה לי שש קומות מעליי על המרפסת שלי.

אמנון ארבל:

המרפסת פונה צפונה אבל,

גדי לובין:

היא פונה מערבה,

אליעזר ראוכברגר:

בקטע הקטן.

אמנון ארבל:

בחזית הצרה.

אליעזר ראוכברגר:

בקטע הקטן,

גדי לובין:

לא, היא פונה מערבה וצפונה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יושב, אתה רוצה מרווח, אתה הולך לשם, אתה לא הולך לשם.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בסדר.

גדי לובין:

היא פונה, היא פונה מערבה.

אליעזר ראוכברגר:

גם כשאתה עושה את הסוכה, כן, פרגולה,

אמנון ארבל:

היא פינתית.

אליעזר ראוכברגר:

אני מניח שאתה עושה סוכה, כן?

אמנון ארבל:

אליעזר, היא פינתית,

אליעזר ראוכברגר:

אתה גם שומר תורה ומצוות נראה לי.

אמנון ארבל:

היא פינתית,

גדי לובין:

כן, היא פינתית, בדיוק זה, בדיוק אני פה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל פה הוא עושה דופן,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא חייב מבחינה הלכתית.

גדי לובין:

בפינה,

אמנון ארבל:

הלכתית, אני לא מבין.

אליעזר ראוכברגר:

אז איפה מבין? אני אומר הוא יושב פה, יש לו את הנוף לכאן, מה שיש.

אמנון ארבל:

ופה אין הרבה נוף, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מה שיש בסדר, מה שיש.

אמנון ארבל:

נכון,

גדי לובין:

כן, זה מה שרציתי לומר בעצם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, אמרתי, אני דרך אגב שמח שבאת. לפחות אתה יודע, לפעמים הקריאה, הוא אומר, הוא הגיש התנגדות לא, לא רלוונטי. מה סתם הוא מתעלם להתעלק עלינו. יש לו דירה ליד לבריאות שיהיה לו. פה, אתה יודע, אתה לפחות רואה מי הפנים מאחורי ההתנגדות.

אמנון ארבל:

מה זה המלונה הזאת?

גדי לובין:

עכשיו מה יש לי עכשיו, מה יהיה לי עוד כמה שנים, זה כאילו.

אמנון ארבל:

מה זה המלונה הזאת?

אסף שגיא:

זה אנדרטה של המעברות,

אמנון ארבל:

זה?

אסף שגיא:

היה שם, כן,

דובר לא מזוהה:

הרפת של ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עו"ד לומברוזו, בוא תתחיל מהתחלה, כדי שהוא ישמע אותך.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני אתחיל מהתחלה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

למען המתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה.

עו"ד אורי לומברוזו:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

רק בוא נעשה את זה במסגרת הזמן שהקצבנו לדיון.

עו"ד אורי לומברוזו:

הציג על גבי, על גבי המסך את המיקום שלו כלפי הבניין שלנו, כלפי הבניין שאמור להיבנות. אני רק מזכיר שההצגה הזאתי היא חוטאת לאמת במובן הזה שהיא לא מראה בעצם את הבניין שכבר יכול להיבנות לפי ההיתר, לפי ההיתר הבניין שיכול להיבנות גבוה כבר עכשיו ממרפסת דירתו של המתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר את זה.

עו"ד אורי לומברוזו:

המשמעות,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה אומר? עו"ד לומברוזו,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, אז אני אומר, המשמעות היא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר את זה, שכבר היום יש לי 8,

עו"ד אורי לומברוזו:

יפה.

אליעזר ראוכברגר:

שאין לי מה לעשות נגדם, ועכשיו מוסיפים לי עוד שתיים.

עו"ד אורי לומברוזו:

מצוין.

גדי לובין:

התנגדתי אליהן.

אליעזר ראוכברגר:

תהיה, תהיה הגון איתו. הוא אמר את זה.

עו"ד אורי לומברוזו:

רגע,

גדי לובין:

גם להם התנגדתי.

עו"ד אורי לומברוזו:

לא סיימתי רבותי,

אליעזר ראוכברגר:

בהגנותו הוא אמר את זה, אתה יכול לומר תשמע, כבר אין הבדל בין שמונה לעשר,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר.

לא, אני רוצה לומר משהו אחר אדוני.

אליעזר ראוכברגר:

זה זכותך. אבל להגיד שכאילו התעלם מזה שיש בהיתר כבר שמונה, זה לא נכון.

עו"ד אורי לומברוזו:

אז מודה ועוזב ירוחם. אני אומר לא התעלם, אבל התעלם מעובדה נורא פשוטה, שהבניין ייבנה לפי ההיתר הקיים כרגע, ללא קשר לתוכנית, אותו נוף שהוא מדבר עליו לא יהיה קיים כבר בבניין הקיים. לא משנה אם יוסיפו שתי קומות, לא משנה אם יוסיפו ארבע קומות,

אליעזר ראוכברגר:

או כלום,

עו"ד אורי לומברוזו:

או כלום, לא יוסיפו, אין לו נוף לכיוון הזה, וההצגה של הבינוי כביכול על גבי המסך היא חוטאת לאמת במובן הזה, שלא רואים את הבניין שאמור להיבנות על פי ההיתר. ולכן צריך להבין נוף לכיוון הזה אין לאותו מתנגד. לא רק שאין לו לאותו מתנגד, אלא שהתוכנית הזאת לא משנה גם את קווי הבניין לגבי אותו בניין שאושר בהיתר, זאת אומרת שהבניין איננו מתקרב יותר מאשר הבניין שכבר מאושר בהיתר בשמונה קומות, אלא מדובר בשתי קומות באותו קונטור של הבניין שאושר בשמונה

קומות, ולכן גם אין התקרבות מעבר למה שכבר קיים ומאושר בהיתר, ולכן מה שנקרא יש פה מין פיקציה של זכות לנוף, אין פה זכות לנוף. לא מדבר על זה שהזכות לנוף איננה זכות קנויה.

אליעזר ראוכברגר:

בית המשפט כבר קבע שאין, אין קניין.

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון, היא לא זכות קנויה, ואני לא מדבר על זה שהחזית שלו היא כלפי הרחוב ולא כלפי האגף. אבל אני אומר בכל מקרה, שצריך לצורך ההדמיה להציג פה בניין של 8 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי,

עו"ד אורי לומברוזו:

כנקודת, כנקודת מוצא, ואז אם נגיד כנקודת מוצא, נבין שני דברים, אין התקרבות כלפי המתנגד אל מול מה שקיים בהיתר.

אליעזר ראוכברגר:

הקווי בניין הקיימים נשארים.

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון, נשארים אותו דבר ואין למתנגד נוף, גם במצב הקיים, ולכן אין לזה שום השלכה.

אליעזר ראוכברגר:

גם המצב הקיים, למצב המאושר.

עו"ד אורי לומברוזו:

המצב המאושר, סליחה כן. ולכן אין לזה השלכה לגבי ה - , לגבי הטענות שנשמעו פה מבחינת המתנגד, אני כן יכול לומר שבדבר אחד.

אליעזר ראוכברגר:

כמה קומות זה הבניין של המתנגד?

עו"ד אורי לומברוזו:

הבניין של המתנגד.

גדי לובין:

5,

עו"ד אורי לומברוזו:

אפשר לספור לדעתי,

אמנון ארבל:

6,

גדי לובין:

5,

עו"ד אורי לומברוזו:

אפשר לספור אותו, הוא קצת יותר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מסכים איתי, לא, אני רוצה לשאול אותו, אתה מסכים איתי, שאם הם היו לא באים עם, בוא
נאמר שאין כלום עכשיו, אוקי, הם היו באים לא עם 8, אלא עם 5,

אמנון ארבל:

גם 6.

אליעזר ראוכברגר:

6, גם לא היה לך נוף?

גדי לובין:

לא, יש 5 קומות, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אמי אומר 6,

אמנון ארבל:

4, 5, 6,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא,

גדי לובין:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אמי, בוא, אמי מבחינתי,

אמנון ארבל:

שאני יודע לספור.

גדי לובין:

זה קומה תת-קרקע הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

אמי מבחינתי הוא האוטוריטה, הוא אומר 6. בוא נאמר שהם היו באים היום, המגרש הזה אין בו כלום, לא היתר, לא מאושר, שום דבר ועושים 6, אתה לא יכול להגיד - אדוני, אל תעשה 6, לך יש 6, מה אתה יכול להגיד לו אין 6? גם אז כבר אין לך טענות,

גדי לובין:

אבל זה שונה.

אליעזר ראוכברגר:

גם אז אותו קווי בניין.

גדי לובין:

זה שונה שהם רואים אותך מהמרפסת 6 קומות רואים אותך קומה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה כבר מינורי,

גדי לובין:

זה שונה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל מינורי.

גדי לובין:

זה שונה גם לגבי אוויר לגבי הכול.

אליעזר ראוכברגר:

אוויר אולי כן, אבל אתה דיברת על נוף. גם מילא אין לך נוף גם ב - 6 קווי בניין אותו דבר, זה מינורי, בסדר.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני דווקא רוצה. אתה יודע מה? אדוני, למעלה מן הצורך אני גם אתייחס לטענה שלו. הרי מה הטענה שלו? הוא אומר? זה שונה אם מסתכלים עליך מלמעלה. קודם כל, במצב הקיים הוא קומה חמישית והשמונה קומות. מותר לנו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא חמישית, הוא שלישית.

גדי לובין:

אם אתה סופר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא כתב שהוא קומה 3.

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, אבל,

גדי לובין:

אני קומה 4, אבל אני בעצם אני אחד לפני הסוף.

אריאל גולן:

3 מעל הוא מתכוון.

עו"ד אורי לומברוזו:

זאת אומרת 4 קומות כבר, מה שנקרא מסתכלות עליו. בוא נעשה קו אלכסוני עכשיו לעוד שתי קומות העליונות. ברור לך שהמרחקים כבר הופכים להיות מרחקים של,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם מינורי,

עו"ד אורי לומברוזו:

אפילו מכל, מרחקים הרבה יותר גדולים מאשר כל מרחק סביר. ולכן גם בתפיסה הזאת אין לזה שום משמעות בבנייה עירונית, מרחק של 6 מטר מרחק סביר בין בניין לבניין, בטח בין דירה לדירה, ולכן רואים אלכסונית ורואים כך או כך, זה בוודאי מעבר למרחקים המקובלים. לגבי המרחק, כמו שאמרתי אין שינוי במרחק. אנחנו שומרים על אותם קווי בניין.

ישראל קלרמן:

מה אתה משוגע?

עו"ד אורי לומברוזו:

ואני רק אציין, אני רק אציין שדווקא במקרה הזה באמת הבניין של המתנגד חרג דווקא לתוך חלקת הבניין של המבקשים בקומת החניון, ואנחנו נאלצנו להתקיים עם חריגה של מטר בתת קרקע.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה, אבל זה לא אשמתו. לא קשור אל,

עו"ד אורי לומברוזו:

החריגות, אז החריגות.

אליעזר ראוכברגר:

איך אומרים? הוא קנה מקבלן מה שעשה הקבלן, אתה לא יכול להפיל עליו.

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אני בא ואני אומר הוא לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

עשה את זה איתו. הוא בא וקנה דירה בתום לב. מה? אתה רוצה שהוא יעקוב אחרי הקבלן? אם הוא בנה עוד מטר, פחות מטר?

עו"ד אורי לומברוזו:

אין בעיה, אדוני, אבל אני בונה בהתאם לקווי בניין של,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר,

עו"ד אורי לומברוזו:

של היתר קיים ותוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עוד פעם, זה גם לא קשור לתוספת זה במאושר כבר.

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון, תכנית מאושרת,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רלוונטי.

עו"ד אורי לומברוזו:

הבינוי שלי, דרך אגב, הוא גם לא יוצא דופן ברחוב מקור חיים. אני ברחוב מקור חיים אישית, אישרתי שתי תוכניות גם ב - 54 וגם ב - 62 של, באחת של 9 קומות באחד של 12 קומות, ולכן יש גם בניינים ברחוב מקור חיים שהם מתנשאים לגבהים דומים. ולכן גם בעניין הזה זה לא קשור. לגבי הנושא של עומסי התנועה, אנחנו בסך הכול מבחינת מספר יחידות הדיור, שינינו את התמהיל של.

אליעזר ראוכברגר:

סתם שאלה, זה באמת לא קשור, אבל אני אעשה את זה בסוגריים. אולי אני לא יודע אם הוא יודע עוד פעם, אין לי מושג. הקבלן או היזם שבנה את הבניין שאתה קנית ממנו, ניצל את כל הזכויות? אין לו תוכנית להוסיף גם כן? הרי מה אם כמו שאומר עורך דין לומברוזו שברחוב ובאזור כבר עולים מעל 5 אוה - 6, 8, 9, 10 גם פה ל - 8 במאושר שזה עוד שתיים, שלוש קומות. גם לשאלתך אין לו תוכנית כזאת לעשות אותה?

עמנואל זלטס:

הדיירים לא יתנו לו.

אליעזר ראוכברגר:

לא בטוח? לא בטוח שהם לא יתנו לו. מאיפה אתה יודע? הוא יקנה את הגג, יהיה לו שמה בעלות, יעשה זכויות. יגיד אדוני מה מה? למה הם לא יכולים? למה? מקסימום יתחילו להתווכח על תקופת הבנייה. פיצוי, לא יודע מה, אבל לא בטוח שלא יתנו לו, למה לא? זה היום מקובל בעיר שעולים בבתים של 5 עולים ליותר, ללא קשר פינני בינוי, כי זה בניין חדש לא פינני בינוי.

עו"ד אורי לומברוזו:

בכל מקרה בתוכנית.

אליעזר ראובברגר:

בסוגריים רק השאלה.

עו"ד אורי לומברוזו:

לגבי הנושא של החניה בתוכנית 574251 שזה התוכנית בעצם,

אליעזר ראובברגר:

איזה?

אריאל גולן:

חניה.

עו"ד אורי לומברוזו:

חניה, בתוכנית החלה, אותה תוכנית שתי החלקות כיום, מותר לבנות 24 יחידות דיור. אנחנו רוצים היום 25 יחידות דיור, כלומר תוספת של יחידה אחת בלבד. עשינו שינוי בתמהיל הדירות באופן שבעצם תוספת הדירות היא דירה אחת בלבד, ולכן אין לזה שום השלכה, על נושא תנועה וחניה. אנחנו נותנים מענה חנייתי מלא בתחום המגרש, ולכן גם.

אליעזר ראובברגר:

גם לתוספת של הדירה.

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

במגרש? (לא ברור) ב – GIS.

עו"ד אורי לומברוזו:

עכשיו אני אגע באמת בנושא שהוא באמת הנושא היחידי לדעתי שמצריך התייחסות, וזה הנושא של המלצת מהנדס העיר. אז אני בעצם רוצה להתחיל עם ההיסטוריה טיפה של ה - , של הסיפור הזה, אנחנו מדברים על ההמלצה הראשונה של,

אליעזר ראובברגר:

איזה חלק של ההמלצה?

עו"ד אורי לומברוזו:

סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

על זה איזה כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

בעצם הוא כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

אבל איזה סעיף בהמלצה?

עו"ד אורי לומברוזו:

החלק עתידי שבעצם שמקבל חלקית את ההתנגדות, הוא נוגע לשימושים בקומות הנוספות. כלומר, האם זה יהיה דירות להשכרה או דירות למכירה, לא נוגע לגובה, לא נוגע לקומות. לא נוגע לקווי בניין.

אליעזר ראוכברגר:

אני מכיר את הדבר הזה, אבל שים לב שזה בשונה מההפקדה,

אמנון ארבל:

בהחלטה,

אליעזר ראוכברגר:

בהחלטה להפקדה. אנחנו בדרך כלל בוועדה נוהגים לחזור על ההחלטה,

עו"ד אורי לומברוזו:

החלטה של,

אמנון ארבל:

ליישם, נוהג לחזור על ההמלצות שלו גם.

עו"ד אורי לומברוזו:

ההמלצה שונה מההחלטה להפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, אבל אנחנו בוועדה נוהגים, אנחנו אנשים עקביים. אנחנו נוהגים לחזור על ההחלטה, על החלטה להפקדה.

עו"ד אורי לומברוזו:

אדוני חסך לי הרבה מאוד מלל.

אליעזר ראוכברגר:

חסכתי לי, לא לך.

אריאל גולן:

למה? מה היה בהפקדה?

אליעזר ראוכברגר:

הדיון הבא, הדיון הבא הוא ב - 11 וחצי. אם אתה עכשיו היית מתחיל לתת נאום שלם אז היינו מאחרים.

אריאל גולן:

לייזר, מה היה בהפקדה? כמה קומות?

אליעזר ראוכברגר:

חצי חצי. בסדר,

אריאל גולן:

קומה אחת, וקומה אחת?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אחד ואחד, כן,

אמנון ארבל:

מהנדס העיר ששתי הדירות להשכרה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לראות את זה בעמוד,

אריאל גולן:

לא, לא, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לראות את זה בעמוד 3. במטרת התוכנית, אתה יכול לראות את השתי שורות הראשונות.

עמנואל זלטס:

ככה גם מופקד.

עו"ד אורי לומברוזו:

דרך אגב בהמלצה,

אליעזר ראוכברגר:

ככה הופקד,

עמנואל זלטס:

ככה הופקד,

עו"ד אורי לומברוזו:

כך זה הופקד, כך זה הופקד. וכך, וזה אחרי שבוצע תיקון להחלטת ההפקדה ובעצם הגדילו את מספר השנים של ההשכרה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני גם אגיד שההמלצה האחרונה של מהנדס העיר יש טעות.

אליעזר ראוכברגר:

זה היה דרך אגב, חלק מהאיזון שעשינו בהחלטה להפקדה.

אמנון ארבל:

מה הטעות?

עו"ד אורי לומברוזו:

הטעות, אני קורא,

אליעזר ראוכברגר:

הגדלנו את מספר השנים,

עו"ד אורי לומברוזו:

התוכנית החדשה,

אליעזר ראוכברגר:

והורדנו מספר דירות.

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זה היה באיזון, נכון.

עו"ד אורי לומברוזו:

וההמלצה של מהנדס העיר אומרת - התכנית החדשה מציעה תוספת של שתי קומות מעל הבניין המאושר, וזאת עבור דירות להשכרה.

אמנון ארבל:

לא נכון,

עו"ד אורי לומברוזו:

זו לא התכנית, זה לא מה שאני מציע.

אמנון ארבל:

אוקי,

עו"ד אורי לומברוזו:

ואני הצעתי בהתאם להחלטת ההפקדה, ולכן ההמלצה שלכם היא מבוססת על טעות בהבנת החלטת ההפקדה, או,

אליעזר ראוכברגר:

היא לא מבוססת על טעות, כמו שאמרתי כמו שאמר,

עו"ד אורי לומברוזו:

הניסוח,

אמנון ארבל:

כמו שאמר יושב ראש הוועדה שהוא עקבי, גם מהנדס העיר עקבי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

התיאום שנעשה בתחילת הדרך עם היזם, היה ששתי הקומות יהיו להשכרה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נאמר שמהנדס העיר,

אמנון ארבל:

אם רוצים לדבר על היסטוריה,

אליעזר ראוכברגר:

המליץ הוא ידע מה יהיה בתוצאה.

אמנון ארבל:

לא, לא נכון, אבל אם רוצים, אם רוצים לדבר על היסטוריה. לא, שנייה. אם נהיה הוגנים אני הוגנים עד הסוף. הסיכום עם היזם איתי היה שהוא מגיש את התוכניות תוספת שתי קומות רק עבור דירות להשכרה. זה שאחרי זה פנו לוועדה וביקש לא כלכלי, כן כלכלי, אני לא, אני יכול לסיים את המשפט?

אליעזר ראוכברגר:

מי שפנה זה אדריכל מולכו,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע מי היזם, אין לי מושג.

אמנון ארבל:

היזם פנה אדריכל מולכו, ואין פה שאלה של,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי, היזם מול אדריכל מולכו, ברור שהוא עובד איתו ביחד.

אמנון ארבל:

אין בעיה. אני רק, אני רק אומר שהסיבה היחידה שמהנדס המליץ הוסיפו שתי קומות של דירות להשכרה וזה הסיכום גם עם האדריכל. זה שאחרי זה הופעלו לחצים אחרים. זה סבבה, זה לגיטימי, זה מותר. אבל מהנדס הוא היה מאוד עקבי לכל אורך הדרך.

אריאל גולן:

הנה, זה הבעיה שתי קומות מעל המדיניות.

אליעזר ראוכברגר:

אני עדיין חושב שאין שום הצדקה לתת קומה שלא להשכרה,

עו"ד אורי לומברוזו:

אתה סיימת?

אליעזר ראוכברגר:

המלצה שלא היה,

אריאל גולן:

וגם ה - 10 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

קומות 10,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני יכול לענות?

אליעזר ראוכברגר:

קומה אחת רגיל, (לא ברור) 20, כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני רק רוצה לענות למה שאמי אמר, למרות שאני יכולתי להסתפק במה שאמר כבוד היושב ראש.

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל אני רוצה לענות למה שאמי אמר.

אליעזר ראוכברגר:

חברים,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני מסתכל על זה, אני מסתכל על המלצות מהנדס העיר, לא על החלטות, המלצות מהנדס העיר. המלצת מהנדס העיר הראשונה באה ואמרה לאור העובדה שהתוכנית מציעה תוספת של יחידות דיור להשכרה, יש הצדקה לחרוג מהמדיניות. יש לתקן את הסעיף, ובסעיף 3 נאמר לתקן את סעיף 4.1.2 לעניין משך השכירות ל - 20 שנה זו המלצה ראשונה. המלצה שנייה אומרת, התוכנית נקודה מכוח סעיף 62/א/א/16 ו - 14 באופן שקומה אחת נוספת תהיה מכוח סעיף 16, וקומה נוספת תהיה מכוח סעיף 14, והדירות לשכירות יהיו בהתאם לתוספת השישית לתקופה של 20 שנה.

אמנון ארבל:

גם למה שהחליטה הוועדה בדיון הראשון.

עו"ד אורי לומברוזו:

יפה. אז זאת ההמלצה, ולכן אני בא ואומר גם, גם כשאתה קורא את ההמלצה,

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אז לכאורה ההמלצה השנייה כבר תוקן, זה קומה וקומה, אבל אני מה שנקרא, מסתפק במה שנאמר פה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, תודה רבה אדוני,

עו"ד אורי לומברוזו:

תודה רבה.

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה. אני רוצה לומר לך שהרבה הרבה זמן לא שמעתי מתנגד ואומר דברי, אבל אני אומר גם את ההתנגדות בטוב טעם, למרות ש - , לא תמיד מתיישר עם העובדות בשטח כמו שזה, אבל.

גדי לובין:

נעשה את ההשתדלות, זה מה שאני צריך לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

גדי לובין:

תודה רבה אדוני.

אליעזר ראוכברגר:

המשך יום טוב.

עו"ד אורי לומברוזו:

להישאר? אנחנו גם בדיון הבא.

אליעזר ראוכברגר:

לא, נעשה דיון פנימי.

אמנון ארבל:

להישאר בחוץ.

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה שתי דקות,

אדיר שוורץ:

לא ללכת רחוק.

אליעזר ראוכברגר:

אתה בדיון הבא כאן או כאן?

עו"ד אורי לומברוזו:

כאן.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה מה יהיה אם המתנגדים הגיעו, יגיעו, לא יגיעו, יש אוטובוס?

דובר לא מזוהה:

כן,

יוחנן וייצמן:

אוטובוס? רכבת, זה יותר גרוע מההפגנה, כבר צועקים,

ישראל קלרמן:

אנחנו רשומים,

יוחנן וייצמן:

כן, שמח שם בחוץ.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

גם שמה צודקים. אולי גם ...

ישראל קלרמן:

גם אני לא?

אליעזר ראוכברגר:

מישהו אחר. מה? אדיר שיהיה אדיר. לא בטוח, אתה יכול להשתתף.

ישראל קלרמן:

יכול גם להשתתף.

אדיר שוורץ:

למה? מה הסיפור?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא יכול, כי אני, ברחוב הזה יש שמה, יש לי בניינים,

אמנון ארבל:

זה עוד בניין שעשה תמ"א/38, עכשיו עושים,

אדיר שוורץ:

אני אנהל בכיף.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

שנייה, אני צריך. הוא יצא, מדברים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותי, אנחנו שמענו את ה - , רגע, רגע, נחכה שאדריכל מולכו יצא. שיצא עם איזה 50,

ישראל קלרמן:

לא, יהיה פה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא הנה, אתה פוגע בנו, אמי, אנחנו כבר מזמן לא בגיל הזה. טוב.

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא בקושי הולך.

(מדברים ביחד ברקע)

ישראל קלרמן:

טוב.

אליעזר ראובברגר:

טוב רבותי, שמענו את המתנגד, הוא הגיע, אחרי זה הוא הגיע, נתנו לו כמובן לדבר בצורה מלאה כמו שהוא רצה, עשה מה שהוא רצה,

ישראל קלרמן:

גם בלב פתוח ובנפש חפצה.

אליעזר ראובברגר:

שמענו גם, בלב פתוח ונפש חפצה, אפילו שיבחתי אותו, תשמע, הוא היה אדם נחמד. הוא הציג את ההתנגדות בצורה יפה,

אמנון ארבל:

אפשר גם להבין אותו בסוף.

אליעזר ראובברגר:

כן,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראובברגר:

אבל איך אומרים? הנושא של הנוף, גם בתוכנית המאושרת אין לו,

אריאל גולן:

ניסה את מזלו.

אליעזר ראובברגר:

אין לו. כן, הוא אומר, עשה את ההשתדלות, הוא אמר את זה. גם בתוכנית המאושרת. אין לו כבר נוף. קווי בניין ראינו שזה לא מטר וחצי כמו שהוא טען, אלא אנחנו מגיעים לאזור בן 6 ל - 7 מטר, ואם יש חריגה, זה דווקא בבניין שהוא גר בו. יש באזור כבר בניינים באזור הגבהים האלה 8, 9, 10, 12. כבר ברחוב במקור חיים. לכן אין סיבה לא, לא לאשר את התוכנית הזאת גם בהתאם להמלצת מהנדס העיר. נשאר לנו רק הנושא של הקומות השכרה ומכירה. אני מציע שהוועדה תחזור על מה שהיה בהפקדה, של קומה אחת היא דירות להשכרה לטווח ארוך, וקומה אחת של דירות רגילות כמו שהחלטנו בהפקדה. ואז ההחלטה לחזור על ההחלטה.

אמנון ארבל:

אפשר לתקן טעות, אבל, אם זה הטעות.

עמנואל זלטס:

אם זה היה, אם זה היה טעות.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב ככה.

אמנון ארבל:

אני חושב שהם טענו, כן, אני חייב להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. כתבת את זה בסדר,

אמנון ארבל:

אין שום הצדקה לאשר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

אבל אני,

אליעזר ראוכברגר:

אז בסדר, מה?

אמנון ארבל:

אני לא רואה סיבה, אבל אני אומר שכן.

אליעזר ראוכברגר:

גם האורך, משך הזמן של ההשכרה כמו שהחלטנו בהפקדה ל - 15 שנה, 20 שנה. כמה זה היה?
משהו,

אריאל גולן:

20, 20,

אמנון ארבל:

לא, 20 זה מה שעכשיו סעיף 14,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. בסדר גמור, אז זה 20, לאשר את מה שקבענו בהפקדה, לא לשנות.

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

איזה וועדה?

ישראל קלרמן:

יש פה אמריקאי ממך את כל ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

פילנתרופ אמריקאי ממך את כל (לא ברור) של כל הנהגים שהגישו בקשה עד אחד.

אריאל גולן:

היה (לא ברור) לא מאמין.

אליעזר ראוכברגר:

איפה? איפה יש זה?

אמנון ארבל:

טוב, תיק 2,

עמנואל זלטס:

יוצא עכשיו לטיול.

אליעזר ראוכברגר:

תראה לי את ההצעה.

אמנון ארבל:

הורדתי את הסעיף הזה,

ישראל קלרמן:

זה לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מה? את סעיף 2, אוקי קדימה, אני רגע, אני בתיק הזה, שנייה אני לא משתתף, תכתבי את זה גם זה.

ישראל קלרמן:

ואדיר.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, יוחנן. לא, בסדר, הוא ביקש, מה?

אדיר שוורץ:

בכבוד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר. אתה יכול להשתתף, אני לא יכול להשתתף. אתה יכול להיות,

ישראל קלרמן:

אתה יוצא?

אליעזר ראוכברגר:

אני יושב פה בצד, מה זה משנה? אני אצא, אתה לא יכול להיות יושב ראש, אבל,

ישראל קלרמן:

הבנתי, הבנתי. אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

זה מופיע בהסכם ניגוד עניינים.

ישראל קלרמן:

אבל אני גם יכול לצאת.

אליעזר ראובברגר:

כן, יהיה קוורוס, אבל מה אכפת לך להישאר?

ישראל קלרמן:

סתם, צוחק.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות לעשות בחוץ עדיף לך.

ישראל קלרמן:

לא, צריך להביא משהו.

אליעזר ראובברגר:

יללה.

תוכנית 1374503

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 2 בסדר היום, 1374503,

מיכל כהן:

ישראל, אתה לא משתתף בדיון?

אליעזר ראובברגר:

הוא יחזור, הוא יחזור.

אמנון ארבל:

תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, יש פה בניין שלמעשה.

יוחנן וייצמן:

תכניס אותי,

אמנון ארבל:

יש פה תוכנית שלמעשה,

אליעזר ראוכברגר:

בונה הנה איזה בומבה.

יוחנן וייצמן:

כן, אני אומרת לך.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

לא יודע, זה נראה כזה משהו מינורי.

אליעזר ראוכברגר:

לא זה, יש פה מלא ברזלים, ומתקנים, לא יודע מה זה.

אמנון ארבל:

יש פה בניין די, די סטנדרטי בגילה א', שעשה תמ"א/38/1,

עמנואל זלטס:

לא, לא, אל תחשוד.

אליעזר ראוכברגר:

לא לחשוד בהם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא.

אמנון ארבל:

יש פה בניין די סטנדרטי שעשה תמ"א/38/1 הוסיף 2.5 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

תסיים יוחנן, תסיים תקרא לי.

יוחנן וייצמן:

נקרא לד, .

אמנון ארבל:

הוסיף 2.5 קומות במסגרת תמ"א/38, הוא אומר לדעתי גם כבר בנה. התוכנית למעשה מציעה, מעבר לקומות שהיו בתמ"א/38, להוסיף עוד, להשלים קומה אחת, להוסיף עוד קומה אחת מעל. אפשר לראות את זה כאן בחתכים. הוא מבקש להשלים את הקומה הזו שניתנה בתמ"א/38, ובעצם להוסיף עוד קומה כמעט מלאה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא עושים את זה הרבה היום,

אמנון ארבל:

לא, אנחנו לא עושים את זה הרבה, אנחנו משלימים קומה, כן, והבניינים האלה בבניינים מאוד מסיביים שפתרון החניה בהם היה, בוא נגיד, אם בכלל, לא היה קיים. הבניין הזה, כמו שאתם רואים הוא בניין מאוד מאסיבי וגדול.

אריאל גולן:

לא קרוב לרכבת?

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו המלצנו גם במסגרת הדיון בוועדה להפקדה. אנחנו אמרנו שגם אנחנו עקביים לאשר להשלמת קומה ואת המרפסות לא להשלים תוספת קומה, ועכשיו רוב הדיירים מתנגדים לדבר הזה בעצם, ולשמוע אותם.

יוחנן וייצמן:

המלצת מהנדס הייתה,

אמנון ארבל:

להשלים את הקומה, כמו,

יוחנן וייצמן:

והוועדה החליטה בניגוד להמלצת המהנדס.

אמנון ארבל:

ראית את זה, ראית?

יוחנן וייצמן:

מה? כן, בסדר, לא קרה שם אסון.

אמנון ארבל:

קורה.

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להבין.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

וכרגע ההמלצה שלך, לשמור ולראות,

אמנון ארבל:

לחזור על המלצנו להפקיד, להשאיר רק תוספת קומה, אם בכלל, בוא נשמע אותם. בסדר? אני
אכניס אותם.

אריאל גולן:

למה פה בהחלטה להוריד את הקומה העליונה? יוחנן

יוחנן וייצמן:

כן,

אריאל גולן:

רק להוריד את הקומה העליונה.

יוחנן וייצמן:

כן סעיף 8 כאן כתוב,

אריאל גולן:

איפה?

יוחנן וייצמן:

8,

אריאל גולן:

לא, בהחלטות של ההפקדה. איפה ראית להוריד קומה?

יוחנן וייצמן:

החלטה של ההפקדה, לא הייתה להוריד, המלצת מהנדס העיר הייתה,

אריאל גולן:

זה בסדר.

דוברת לא מזוהה:

שלום.

אריאל גולן:

שלום, שלום.

יוחנן וייצמן:

טוב, חברים, לפני שנכנסתם הציגו לנו את התוכנית.

אריאל גולן:

לא כולם פה.

יוחנן וייצמן:

כולם פה?

אריאל גולן:

אורי אמר שהוא יבוא.

דוברת לא מזוהה:

אורי פה.

יוחנן וייצמן:

בסדר חברים. מלפני שנכנסתם נציג סגן מהנדס העיר הציג את התוכנית. הסדר הוא ככה קודם
ידברו המתנגדים, ואחרי זה מבקשים אחרי זה למתנגדים יש זכות תגובה. אני מבקש לא להיכנס
אחד לתוך דברי השני, גם אם,

דוברת לא מזוהה:

אנחנו לא שומעים כל כך טוב, ברשותך.

יוחנן וייצמן:

בסדר, הסדר, סדר הדברים הוא ככה אמרתי שהציגו לנו את התוכנית אחד, שניים, קראנו את ההתנגדויות. שלוש, סדר הדברים הוא קודם מדברים מתנגדים, ואחרי זה מבקשים, למתנגדים, למתנגדים יש זכות תגובה לדברי ה - , לדברי המבקשים, אני מבקש לא להיכנס אחד לתוך דברי השני. זה מבלבל אותי, מוציא אותי עם ריכוז, בגלל שאני לא היור"ר פה ולכן אני קצת פחות מוצלח מהיושב ראש הקבוע. עוד דבר אחד כל מי שמדבר שיאמר את שמו קודם. מי רוצה לדבר ראשון?

אריאל גולן:

נלך לפי הסדר פה.

יוחנן וייצמן:

יש פה שני התנגדויות, כך שזה לא כזה דרמה. מי?

עו"ד בתיה קאופמן:

אני עורכת עם בתיה קאופמן.

יוחנן וייצמן:

יופי, אני ערכתי את ה - , אני מייצגת את המתנגדים בהתנגדות הגדולה ויש עוד אחת נפרדת של אדם אחד מתוכה.

יוחנן וייצמן:

כן, אז את מייצגת בעצם את ה - ,

אריאל גולן:

איריס לוי, מה שרשום איריס לוי?

איריס:

נכון, שתינו יחד.

אריאל גולן:

אתם יחד אוקי.

עו"ד בתיה קאופמן:

אוקי, אז אני רוצה, לפני שאני אדבר על ההתנגדות, לדבר על מהלך העניינים שנעשתה פה עם היזם, ואני אסביר, שבתחילת הדרך, אני לא צועקת, אני פשוט רוצה שתשמעו. כן? בסדר?

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני ראייתי בין השאר כאשר אתם טענתם בשלבים המוקדמים של התוכנית, לא נעלמה מעיני הערתו של יוסי פרץ, שאומר, שאומרת.

יוחנן וייצמן:

יוסי פרץ זה היזם, רק שנבין.

עו"ד בתיה קאופמן:

אצלכם.

אריאל גולן:

לא, לא, זה הבוחן תכנון.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כן,

עו"ד בתיה קאופמן:

שאמר שאמנם לכאורה התוכנית מתיישבת עם מדיניות העירייה, אבל צריך לדקדק ולבדוק, ולבדוק אותה מכיוון שהיא מיטיבה בעיקר עם היזם, וזאת גם דעתי. עכשיו, בתחילת הדרך הדיירים היו מיוצגים על ידי עורך דין תוסיה כהן. אנחנו נכנסנו לתמונה. אפילו הייתי אומרת באקראי, אגב, טענה קטנה של אחד הדיירים והחלפנו עם עו"ד תוסיה כהן בעניין הזה, בתקופתו,

יוחנן וייצמן:

הוא היה עו"ד דיירים, או עו"ד לכל העסקה.

דוברת לא מזוהה:

כן, עדיין עדיין.

עו"ד בתיה קאופמן:

הוא עורך דין הדיירים, אבל כאשר להתנגדות,

דוברת לא מזוהה:

הוא לא יכל לייצג.

עו"ד בתיה קאופמן:

אז נכנסנו לנעליו. בתקופה הקודמת, כאשר הוא היה רק בכובעו כעורך דין הדיירים עלה הרעיון לבצע תוכנית שינויים כזאת או קצת שונה או קצת יותר רחבה או קצת יותר קצרה. אני לא נכנס לפרטיה והיה משא ומתן עם הדיירים, ויש לנו אפילו איזה שהיא טיוטת חוזה שהייתה היה רצון להחתים עליה, ובסוף המשא ומתן הזה לא עלה בהצלחה. והיום המשיך בדרכו, כולל פעולות הכנה לביצוע שינויים כרגע שתיכף נדבר עליהם בהיבט התכנוני. בשבועות האחרונים, לאחר שהגשנו את ההתנגדות. מנסה היום, וזה בהחלט דבר לגיטימי כמובן, לשכנע את הדיירים לרדת מההתנגדות, זה כמובן לגיטימי.

יוחנן וייצמן:

כף.

עו"ד בתיה קאופמן:

בהחלט,

דוברת לא מזוהה:

כף בגדול,

עו"ד בתיה קאופמן:

בעסקים כמו בעסקים, אין בעיה, אלא שמדובר באנשים שהם מיוצגים. ואני אגיד עוד משהו, אומר היום,

יוחנן וייצמן:

מיוצגים,

דוברת לא מזוהה:

אנשים מיוצגים,

דוברת לא מזוהה:

הוא פנה אלי פעם.

עו"ד בתיה קאופמן:

רגע, לא נעלם מעיניי שהיזם הוא לא עורך דין, אז כללי האתיקה של עורכי הדין לא חלים עליו, אבל הוא בא מתוך מסמך שהוא גיבש עם עורך דין. עורך דין בנקי ממשרדו של חבר, עורך דין לומברוזו. המסמך הזה נוסח, כפי שאמרתי בסיבוב הקודם, שהדיירים לא הסכימו לו והוא מחזיק את המסמך הזה. עכשיו אני לא ידעתי שהוא מחזיק את המסמך הזה. אתמול,

יוחנן וייצמן:

העו"ד הזה חתום על ידי הדיירים?

עו"ד בתיה קאופמן:

הוא עוד לא חתום,

דוברת לא מזוהה:

לא,

עו"ד בתיה קאופמן:

זה נייר. עכשיו אני אחרי הסיבוב שעשיתי, ונאמר לי לא לפנות דרך המשרד, אלא דרך היזם. פניתי ליזם ליחיאל ביאנקי היקרים באמת אנשים מוכשרים ולבביים, ואתמול ישבנו שלוש שעות עם נציגי הדיירים, לדון בהצעת פשרה לקראת הסרת ההתנגדות. הייתה שיחה, אני חושבת מאוד עניינית, מאוד אפילו שובת לב. הייתי אומרת סוג מסוים של ניסיון לגשר על הפערים ובסופו של דבר הציעו הצעה, שאני לא אומרת את גדריה, אני שומרת על הסודיות למרות שכאילו, אתם לא משרד עורכי דין, הוצעה הצעה. השעה הייתה אחת בצהריים, ואני המשכתי ואני וחברתי ואני המשכנו עד אתמול עד שמונה בערב לדבר דייר דייר.

דוברת לא מזוהה:

עד 11 וחצי.

עו"ד בתיה קאופמן:

מהלקוחות שלנו, ולהציג להם את ההצעה על סיכונים ועל סיכוייה. מקרב הלקוחות שלנו נחלקו המחנות למחנה אחד שמתנגד בכל תוקף לכל הצעה של פשרה, תיכף אני אסביר למה. ומחנה שני של מתלבטים.

יוחנן וייצמן:

אבל לא רק כי הוא מרגיש מקופח, שזה הצד השני,

עו"ד בתיה קאופמן:

לא, לא בגלל קיפוח. תיכף אני אגיד, לא בגלל קיפוח ואני חושבת שגם הקיפוח לא היה טיעון טוב מבחינתי, כי אין פה, זה לא פינוי בינוי,

אריאל גולן:

תגדירו לנו מה סלע המחלוקת, כאילו על מה? על התוספת של הבניה?

דוברת לא מזוהה:

לא,

אריאל גולן:

התוספת של השלמה.

עו"ד בתיא קאופמן:

על המשרדים, על החנייה,

דוברת לא מזוהה:

המשרדים למטה, ועל החניות.

דוברת לא מזוהה:

כל מה ש - ,

אורטל - מתנגדת:

יש לנו 3 דברים, חניות, משרדים, קומה למטה ואת הקומה העליונה. על זה אנחנו רוצים לדבר.

עו"ד בתיא קאופמן:

שזה גם כרוך לא מבחינה תכנונית, אבל מבחינה עניינית ההתארכות הפרויקט בעוד שנה וחצי.

אורטל - מתנגדת:

לא רק.

עו"ד בתיא קאופמן:

אורטל, אני אדבר, אחר כך את תשלימי. אוקי. אני עדיין מדברת על המהלך. עכשיו כאשר דיברתי עם חברי יאנקי אתמול כשאני ברופא שיניים עם הילד שלי, אמרתי לו ככה וככה המצב, אלה מתנגדים בתוקף, אלה מתנגדים לא בתוקף. המתנגדים בתוקף, סיבת ההתנגדות שלהם היא לא רק תכנונית. הם אומרים שמבחינתם הם הלכו במשך שנה וחצי האחרונות שולל על ידי היזם, לא בגלל שהוא אדם רע, אלא בגלל שהוא עושה מה שבראש שלו. אם עדיין אין היתר, אז הוא עושה פעולות

הכנה על הגג. הוא מחליט לעצמו החלטות, הוא מורח את הזמן. נכון שהיו שלוש מלחמות באמצע, אבל אנחנו כבר יודעים מה המשמעות של מלחמות בדין הישראלי. נכון, לא היה תקדים 7 באוקטובר, אבל אנחנו כבר, כבר עכשיו, באיחור מאוד מאוד דרמטי, יש שאלות קנייניות על הפרק. הם אמרו אנחנו מתנגדים, ייהרג ובל יעבור. לא מעניין אותנו, לא משנה כמה הוא יציע לנו כפשרה, לא מעניין אותנו. אנחנו עומדים בהתנגדות,

אריאל גולן:

רוצים לחזור הביתה.

דובר לא מזוהה:

ומי משלם שכר דירה?

אורטל - מתנגדת:

אנחנו בבית,

עו"ד בתיא קאופמן:

רק שנייה, שנייה,

יוחנן וייצמן:

תמ"א/1.

עו"ד בתיא קאופמן:

חלק מהם כבר חזרו הביתה, אבל בבית הזה יש קירות פתוחים. יש חור למעלית בלי מעלית. יש עבודות בנייה, יש פועלים מסתובבים, יש בהן אחת המתנגדות שהם כן הצליחו (לא ברור) שטח, ותיכף נדבר על זה. יש אימא שהיא נפגעת איבה, קשישה שלא יכולה לראות פועלים ערבים. סליחה,

יוחנן וייצמן:

זה ייקח לך תמונה לחצי דקה דקה כי לנהוג לא לצלם פה הכולל מוקלט. אתה יכול לשמוע את זה באינטרנט, בסדר?

עו"ד בתיא קאופמן:

לדעתי לא, גם לא מקליטים. אוקי. היא לא יכולה להיות בבית שמסתובבים בו מחילה, פועלים ערבים זה לא מטעמי גזענות שלי, אלא מטעמי היא נפגעת פיגוע,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

עו"ד בתיה קאופמן:

וזה קשה לה. אוקי, יש לנו שכנה שאחד הפועלים נגע בילדה שלה, אוקי והיא מעוניינת שלא יהיו יותר פועלים בבניין, כמו שכתוב בחוזה. צריכים לגמור לפני שישה חודשים. זה מה שכתוב בחוזה אז הם מתנגדים. עכשיו אני בכוונה מאריכה ואומרת, שכן, הם פנו לדיירים מאחורי הגב וכך למשל הם פנו לאחת המשפחות שהיא מופיעה בהתנגדות.

צחי ברים:

גברת, אני יכול לעצור אותך שנייה. אני מנסה להבין את האירוע, את מדברת סביב היזם סביב הבעיות. אני רוצה להבין את מהות ההתנגדות.

עו"ד בתיה קאופמן:

עוד שנייה אני אגיע לזה,

אורטל - מתנגדת:

נגיע לזה.

עו"ד בתיה קאופמן:

ממש עוד שנייה משפטים,

צחי ברים:

תודה.

עו"ד בתיה קאופמן:

נגיע לזה,

אריאל גולן:

לא, היא אמרה,

עו"ד בתיה קאופמן:

משפחת בטאט למשל,

אריאל גולן:

מאריכים את משך הבנייה, אבל אנחנו לא מעוניינים.

עו"ד בתיה קאופמן:

זה לא רק משך הבנייה, הם,

אורטל - מתנגדת:

לא רק זה,

עו"ד בתיא קאופמן:

הם מתנגדים,

אורטל - מתנגדת:

כל ההתנגדות,

עו"ד בתיא קאופמן:

שנייה, שנייה, ההתנגדות,

אריאל גולן:

לא, בינתיים הטענה הזאת שהיא אמרה עכשיו.

אורטל - מתנגדת:

זה כל ההתנגדות עומדת בעינה.

עו"ד בתיא קאופמן:

ההתנגדות, ההתנגדות היא סדורה, היא כתובה. לכן כל סעיפי ההתנגדות,

אורטל - מתנגדת:

לגמרי,

עו"ד בתיא קאופמן:

בעצם לכל תכנית השינויים למעשה, לעצם הגשת תכנית השינויים ולתכניה. הלכו והחתימו את הגברת בטאט על נספח לחוזה התמ"א, זה חוזה במקרקעין, אני יודעת חוזה במקרקעין יושבים עם שני עורכי דין משני הצדדים, מסבירים את משמעות את חוזה מקרקעין וחתימים עליו, לאחר האזהרות המתאימות החתימו אותה שהיא מסכימה לכל תכנון, תמורת (לא ברור) שהם נתנו לה, שאני שוב לא נוקבת בסכום שלו. היא מוותרת על טענותיה לכל תכנית עתידית, זאת אומרת מחר בבוקר הוא יכול להוסיף עוד מה שהוא רוצה, היא לא תוכל להתנגד, זה ההסכם שהיא לא, היא לא באה כאן כי זה הלבנת פנים.

יוחנן וייצמן:

עושים את זה ... בסדר.

אורטל - מתנגדת:

לא עושה,

עו"ד בתיא קאופמן:

אוקי,

עו"ד בתיא קאופמן:

לא בצורה הזאת ולא מחתימים על חוזה מקרקעין.

אורטל, נכון, לא בטח שמנהלים אותה.

אריאל גולן:

זה לא רלוונטי לשולחן שלנו כרגע.

עו"ד בתיא קאופמן:

אוקי בסדר. אז אני חוזרת, ואני אומרת על כל מה שכתוב בהתנגדות הסדורה אני מתייחסת לעצם הבנייה, למעלה, אני מתייחסת ללמטה, אני מתייחסת למשרדים,

אורטל - מתנגדת:

למשרדים,

עו"ד בתיא קאופמן:

לעניין של המשרדים. אני מדברת על החניה, שאני מודעת בעקבות הישיבה אתמול על המורכבות של החניה, אבל עדיין התכנית, תכנית השינויים נוגסת עוד יותר בחניה מכיוון שיהיו עוד, עוד יחידות. המשפט האחרון שאמרתי הוא נהיר לכולם, מה הכוונה?

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא הצלחתי לתפוס את נושא החניה, יוחנן וייצמן:

עו"ד בתיא קאופמן:

לגבי החנייה,

יוחנן וייצמן:

איפה הבעיה שלכם?

עו"ד בתיה קאופמן:

אנחנו הגשנו התנגדות לגבי החניה באופן כללי, ובין השאר לכוונה להצמיד.

יוחנן וייצמן:

לא, טענתם להעדפה של מישהו? אני מנסה להביא.

עו"ד בתיה קאופמן:

להעדפה,

אורטל - מתנגדת:

כן,

עו"ד בתיה קאופמן:

העדפה של הבניה של דירות הקבלן הגדולות מביניהן.

אורטל - מתנגדת:

כן. אני אגיד,

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל בנוסף, אורטל, רגע,

אורטל - מתנגדת:

סליחה, סליחה,

יוחנן וייצמן:

את מדברת שהחניות בתוך שטח המגרש,

אורטל - מתנגדת:

הוא רוצה להצמיד אותן לדירות פנטהאוז.

יוחנן וייצמן:

ומה רשמתם בהסכם?

אורטל - מתנגדת:

שזה חניות, הוא אמר שזה כללי לכולם.

עו"ד בתיה קאופמן:

זה לא בהסכם, זה רכוש משותף,

אורטל - מתנגדת:

זה רכוש משותף, רכוש משותף,

עו"ד בתיה קאופמן:

אורטל, תני לי בבקשה,

יוחנן וייצמן:

הוועדה תמיד לא רואה את זה בעין טובה.

עו"ד בתיה קאופמן:

זה חלק מהרכוש המשותף וטענו נגד זה במקור, אבל אתמול, עוד שישבנו בישיבת המשא ומתן, התברר לנו שהמצב הוא כשלעצמו מצב יותר בעייתי, מכיוון שיש תוכנית פינוי בינוי בדיוק ממולנו שבעצם זה גם ככה נוגס בשטחי החניה ומשנה את האיזון.

אורטל - מתנגדת:

בנוסף.

יוחנן וייצמן:

הציבוריים, שהם לא של הבניין,

עו"ד בתיה קאופמן:

נכון.

דוברת לא מזוהה:

הם בזיקת הנאה.

יוחנן וייצמן:

מה?

דוברת לא מזוהה:

הם בזיקת הנאה.

אורטל - מתנגדת:

לא, זה השטח הזה שהוא הוסיף לנו, בתמ"א אז את זה הוא רוצה לקחת, לפינוי בינוי העתידי. אני צריכה להראות לכם את זה. הנה, יש לי את זה פה בתוכנית. החלק הזה פה.

יוחנן וייצמן:

את האדריכלית?

אורטל - מתנגדת:

כן, החלק הזה,

אמנון ארבל:

צילום אוויר, את יכולה לראות את התכנית המאושרת החדשה.

אורטל - מתנגדת:

הנה, זה החלק,

יוחנן וייצמן:

שנייה, תראי לי פה,

אמנון ארבל:

זה החנייה הקיימת היום, זה החנייה הקיימת היום.

יוחנן וייצמן:

משטח, הוא מרחוב, אני מבין. זיקת הנאה פרטיים.

עו"ד בתיה קאופמן:

אורטל היא אחת המתנגדות, והיא במקצוע אדריכלית.

אמנון ארבל:

החנייה הזאת, בסדר,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני אומרת שהיא גם אחת המתנגדות.

אורטל - מתנגדת:

פה הוא אמר לנו. בסדר, אבל הוא נתן לנו את זה, את החלק המשולש הזה, בעצם שיהיה חניות לאנשים, פה, בחלק הזה.

אמנון ארבל:

כן, אני רק מסביר, שלא בטוח שאחרי שאושרה תוכנית פינוי בינוי, יש בכלל גישה לשטח הזה.

עו"ד בתיה קאופמן:

נכון,

אורטל - מתנגדת:

אוקי, אבל רגע,

עו"ד בתיה קאופמן:

עוד יותר גרוע.

אורטל - מתנגדת:

אז זה בדיוק הגרוע, אז בעצם ההטבה שהוא נתן להם, לא קיימת,

אמנון ארבל:

בסדר,

אורטל - מתנגדת:

בתמ"א,

אמנון ארבל:

הוא חושב,

אורטל - מתנגדת:

עכשיו בתמ"א, פשוט מאוד, אנחנו צריכים להבין שקיבלנו פה תמ"א, עשינו הסכם תמ"א לקבל הטבות, ולא קיבלנו.

יוחנן וייצמן:

רק שאני אני מבין, או עו"ד או האדריכלית, לא משנה מי שיענה לי, רק מה, של מי הבעלות בשטח של החנייה הרגע?

אורטל - מתנגדת:

החנייה הזאתי של כלל הדיירים פה, המשולש הזה,

אריאל גולן:

רכוש משותף.

יוחנן וייצמן:

בעלות, בעלות.

אורטל - מתנגדת:

רכוש משותף, רכוש משותף.

עו"ד בתיה קאופמן:

רכוש משותף,

יוחנן וייצמן:

רכוש משותף של כולם?

אורטל - מתנגדת:

כל כולם,

יוחנן וייצמן:

בחלק מה - , רכוש משותף גם של חלקה אחרת שבאה פינוי בינוי?

אורטל - מתנגדת:

לא, זה של החלקה שלנו, עכשיו אתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מהרכוש המשותף שלכם לחלקה אחרת?

אורטל - מתנגדת:

זה מה שאני לא מבינה מה קורה בעירייה. אני רוצה להבין, בשביל זה באתי.

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה שלב להתנגדות לפינוי בינוי.

אורטל - מתנגדת:

אז זהו,

עו"ד בתיה קאופמן:

אורטל עכשיו תני לי בבקשה.

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל יש מה שנאמר כאן,

אמנון ארבל:

היא לא בוטלה,

יוחנן וייצמן:

על החנייה, הם לא הגישו התנגדות ל - ,

אמנון ארבל:

זה שצ"פ.

אורטל - מתנגדת:

בטח שהגישו,

עו"ד בתיה קאופמן:

תני לי להסביר,

דובר לא מזוהה:

נידון עכשיו במחוזית.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני רוצה להגיד שמעבר לשטח,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור)?

צחי ברים:

אבל שנייה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא משנה, הם יסבירו אחרי זה גם כן, לא משנה, אני מנסה להבין מה הם טוענים,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני טוענת שני דברים, לגבי ההשלכה של הפינוי בינוי, זה נודע לי עליה למעשה רק אתמול, ממילא זה שייך להתנגדות.

אמנון ארבל:

לא קיבלתי,

עו"ד בתיה קאופמן:

לפינוי בינוי,

יוחנן וייצמן:

הבנתי.

אמנון ארבל:

דיון בהתנגדויות בוטל.

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל כאשר מוסיפים יחידות בבניין שלי, אוקי, בשני הבניינים שלי, יש לזה השלכה נוספת על מצב החנייה. שיהיה פה, ויש פה איזה מחטף זה. וגם שאתמול היזם הציג לי לפחות בעל פה. איזה שהיא דין ודברים, אני לא יודעת אם מותר לפרסם את התוכן שלו, בין לבין היזם של הפינוי בינוי. אז כמובן הייתי בטוחה שזה יהיה. אוקי, ובכל מקרה גם המתת שהוא יקבל הוא יתחלק ליותר אנשים בכל מקרה. אני, אני חושבת שיש פה, זה כאילו נדבך על נדבך. קודם כל ברמה הקניינית והחוזית, יש פה דילוג על הדיירים שלי, זאת אומרת הוא החליט לעצמו, שיש חוזה ושנחנו מסכימים לו. כדי לפתח את תוכנית השינויים הקיימת, עשה משא ומתן, נתקע משא ומתן, ובכל זאת עשה מה שהוא רוצה.

יוחנן וייצמן:

לטעמך לא ניתנה הסכמה לתוכנית השינויים,

עו"ד בתיא קאופמן:

כן. אף אחד לא נתן הסכמה.

יוחנן וייצמן:

והוא היה צריך לקבל הסכמה.

עו"ד בתיא קאופמן:

הוא היה צריך, אפילו לפני, שנקבל הסכמה, מי שמקבל הסכמה,

צחי בריס:

קודם נושא הצדדים, מה? מה?

עו"ד בתיא קאופמן:

מה?

אורטל - מתנגדת:

אני רוצה להגיד על הסכמה.

עו"ד בתיא קאופמן:

רגע אורטל,

אורטל - מתנגדת:

טוב,

יוחנן וייצמן:

רבותי, אחד אחד, אני, ואני מתבלבל גם.

עו"ד בתיא קאופמן:

אני חושבת שעוד לפני המהלך התכנוני, אני מדברת על דרך ארץ, דרך מקובלת בתום לב. אני יזם שמטפל בתמ"א/38 זה הבתים של האנשים, כרתי איתם הסכם, אני מתנהל איתם 8 שנים, באמצע היו שלוש מלחמות, הלכו באו מהבית שלה, והבית מוכן לא מוכן, אני רוצה לשמוע תוכנית שינויים, אני קודם יושב, ואחר כך עושה. ואחרי העושה הזה, הגשת את התוכנית שינויים, מגישים תוכנית התנגדות, לא עושים ישיבת משא ומתן בבוקר אתמול, עד אחת בצהריים. ואחר כך מזנבים במי שעדיין לא גמר לקבל את הייעוץ המשפטי, לא מתנהגים ככה ברמה, עוד החוזית, לפני התכנוני. ואני אומרת,

יוחנן וייצמן:

את אומרת שחלק מההסדרים נמצא, לא עושים אותם אתמול בצהריים, רק פה בפרוזדור.

עו"ד בתיה קאופמן:

בסדר, אז אני,

יוחנן וייצמן:

אז בואי נירגע.

עו"ד בתיה קאופמן:

בסדר, אוקי,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד בתיה קאופמן:

אז אני אומר אלה שנעשים פה בפרוזדור נבחנים לפני ולפנים, ואפילו שחלק מההסדר אולי הוא כשר. איך אומרים אצלנו? כשר, אבל לא רוצה להגיד את המילה זאת. זאת הדרך שזה נעשה. חוזה של תמ"א צריך להיות חוזה סדור, יש לו הרבה ניואנסים. לא כל הדיירים יודעים את כל הניואנסים, זה ברור לנו. בשביל זה הם לוקחים עורכי דין, אבל עורכי דין לא בתמונה. אני קראתי את ההסדר שמנסים להחתים אותם בעשר ורבע בדרך לפה באוטובוס, לא ככה עובדים, אוקי, אז עכשיו בשורה התחתונה, לא.

צחי ברים:

(לא ברור) מדבר.

יוחנן וייצמן:

לא, היא חדשה,

דוברת לא מזוהה:

היא חדשה.

אורטל - מתנגדת:

אלי תוסיח כהן,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני, אני בתמונה,

אורטל - מתנגדת:

לא יכל לייצג אותנו.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני בתמונה, שבעה חודשים, אבל ההסכם הוצג לי על ידי אחת הדיירות. לא על ידי היזם. ברור, לא מציגים אותו בגלל שהוא הלך מאחורי הגב שלי לעשות את זה.

אריאל גולן:

אבל אני אגיד לך משהו עורכת דין, אנחנו פה מתעסקים בטענות תכנוניות.

צחי ברים:

כן,

אריאל גולן:

חניה זה בסדר.

אורטל - מתנגדת:

אז אני רוצה לטעון,

עו"ד בתיה קאופמן:

עכשיו אני מתחברת לזה,

אורטל - מתנגדת:

אז אולי.

עו"ד בתיה קאופמן:

רגע, אז אני,

אריאל גולן:

את ההתנהלות של היזם, זה אתיקה שאנחנו יודעים, זה פחות חשוב לנו.

עו"ד בתיה קאופמן:

אז מה אני אומרת, מה אני אומרת אולי,

אריאל גולן:

זה חמור אולי, אבל לא,

עו"ד בתיה קאופמן:

מה שאני אומרת לפני שאני אתן לאחרים לדבר. אני סבורה שמה שצריך לעשות, מכיוון שיש פה שאלות קנייניות ותכנוניות מחוזיות שהן עומדות על הפרק, אני חושבת שצריך לתת פרק זמן נוסף ולא לחתוך היום ולראות. יכול להיות שהמחיר שהם נתנו כדי לרדת מההתנגדות הוא טיפה נמוך מדי והם צריכים להעלות אותו. יכול להיות שמה שהם צריכים לשנות.

צחי בריס:

אבל איפה הבעיה תכנונית? אני לא מבין.

יוחנן וייצמן:

חברי הוועדה,

עו"ד בתיה קאופמן:

התוכנית המפורטת.

אריאל גולן:

החניות וזה,

צחי בריס:

אני לא סתם שואלת את זה, תציגי שנייה את התוכנית,

עו"ד בתיה קאופמן:

אוקי, אז עכשיו.

צחי בריס:

עם טענות תכנוניות, אחרי זה נגיע לזה.

עו"ד בתיה קאופמן:

חברתי אורטל שלא יכלה להתאפק, ולשמוע אותי עד הסוף, אז היא תגיד בשמי.

אורטל - מתנגדת:

לא, פשוט הם חותכים לבעיות התכנוניות, בגלל זה,

צחי ברים:

את אומרת פה בוועדה אולי זה לא מספיק כסף,

עו"ד בתיה קאופמן:

בסדר, אבל, אבל אני מדברת בפני, הוועדה,

אורטל - מתנגדת:

אז זה לא,

צחי ברים:

זה לא לעניין,

עו"ד בתיה קאופמן:

דברים שאני חושבת שאני צריכה לדבר.

אורטל - מתנגדת:

נכון, נכון, בסדר.

עו"ד בתיה קאופמן:

בואי, לא,

אורטל - מתנגדת:

אבל אם הם מבקשים להגיד.

עו"ד בתיה קאופמן:

אז אורטל שהיא גם אדריכלית, תדבר רגע על העניינים התכנוניים, ואם יהיה לי משהו להשלים, אז אני אשלים.

אורטל - מתנגדת:

אוקי, אז קודם כל יש לנו את בעיית חניה שדיברנו עליה קודם. הבנו את זה שכאילו בעצם הוא רוצה לעשות הצמדות לדירות שלו, כשבעצם ההסכם תמ"א, כשעושים הסכם תמ"א יש הטבה לכלל הציבור והוא לא עומד בהטבה לכלל הציבור,

צחי ברים:

ומי משרת את המגרש חניה הזה שהצגת?

אורטל - מתנגדת:

הם כנראה רוצים. לא יודעת, הוא מדבר עם היזם השני ואיכשהו הם רוצים להסתדר על זה, אז אני לא יודעת איך זה יקרה, אבל זה מה שהוא רוצה לעשות וזה דבר,

עו"ד בתיה קאופמן:

(לא ברור) אבל.

אורטל - מתנגדת:

וזה במקרה ידענו אתמול, זה דבר ראשון.

יוחנן וייצמן:

אתם הגשתם, רק שאני אהיה ברור לעצמי, אתם הגשתם התנגדות לפינוי בינוי.

אורטל - מתנגדת:

אתם הייתם בהתנגדות אילנה רוזן, הם היו שם.

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, היו, הגישו ונשמעו. הגישו ונשמעו, וגם בוצעו עדכונים לתוכנית.

יוחנן וייצמן:

הלך ל – 106/ב?

דובר לא מזוהה:

כן, כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

ובוצעו עדכונים לתוכנית בהתאם.

אורטל - מתנגדת:

אוקי, עכשיו אני רוצה.

יוחנן וייצמן:

וכרגע אתה רוצה לעשות. אתם רוצים לעשות דיון זוטא רק על החניה ואחרי זה להמשיך הלאה?

אורטל - מתנגדת:

לא, אנחנו רוצים להמשיך את הכול ואחרי זה,

יוחנן וייצמן:

אז נמשיך לעבוד, בסדר.

אורטל - מתנגדת:

אוקי, יש כאן עכשיו את העניין של המקלט, מקלט והמחסן.

יוחנן וייצמן:

כן,

אורטל - מתנגדת:

אפשר לפתוח את התוכנית שתוכלו לראות אותה. כי,

צחי ברים:

בטח.

אורטל - מתנגדת:

יש פה מודפסת מולי.

צחי ברים:

מחכים כבר לראות, הנה.

אמנון ארבל:

זה המפלס התחתון?

אורטל - מתנגדת:

אוקי, בעצם מה שקורה.

יוחנן וייצמן:

כן, התחתון.

אורטל - מתנגדת:

בעצם מה שהוא עושה אנחנו בעצם חתמנו על הסכם על הסכם בהיתר בנייה, זה היה מוצמד להסכם שלנו. היה שמה מקל קיים, חדר הסקה, מחסן ועוד מחסן. נפתח? אוקי,

יוחנן וייצמן:

כן,

אורטל - מתנגדת:

כל אלה מחסן, מחסן, מחסן, חדר הסקה ושטח מקלט קיים. עכשיו אני מאוד מוטרדת, ואני אסביר לך למה. לי מגיע ממ"ד. זה במקרה הדירה שלי. אוקי,

יוחנן וייצמן:

כן,

אורטל - מתנגדת:

פה מגיע לי ממ"ד, נכון?

צחי ברים:

כן,

אורטל - מתנגדת:

בהסכם תמ"א צריכה לקבל ממ"ד תיקני,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אורטל - מתנגדת:

יופי. יש לי פה דו"ח שמאי, הממ"ד שלי לא תקני וגם לא ניתן לתקן ממ"ד, כי אם החלון שלו נמוך או הרוזטה שלו, לא, לא בוצעו במקום או הדלת שלו אמורה להיות דלת הדף רסיסים. אז אני לא מבינה איך הוא אומר לי - אני אתקן לך את הליקויים. עכשיו אתה לא יכול לתקן ליקויים בממ"ד, כי לתקן ממד זה סיפור אחר.

אמנון ארבל:

אבל איך זה קשור ל - ?

אורטל - מתנגדת:

דקה,

יוחנן וייצמן:

אז לכן ממ"ד (לא ברור).

אורטל - מתנגדת:

רגע, שנייה אני רוצה להראות לך. עכשיו הוא רוצה לקחת את המקלט הזה, ולעשות ממנו משרד. אני רוצה לטובת כלל הדיירים. לא, לא המקלט שלי. אוקי, אבל לכל הדיירים יש בעיות עם המממ"דים שלהם וממדים כל פגיעה, כל סיטוט, כל דבר מחליש את חוזק הממ"ד. אנחנו יודעים את זה בתור אדריכלים ומהנדסים. אז אני רוצה שהמקלט הזה יישאר מקלט לטובת כלל הדיירים, כי אם העירייה תיתן לו פה אישור אתם תצטרכו לשאת בתוצאה הזאתי. אני יכולה להראות לכם את הדוחות שלנו, אבל זה מזעזע אותי שבממ"ד מקלים ראש, מזעזע.

יוחנן וייצמן:

האזרחי שלכם,

אמנון ארבל:

שאלה,

אורטל - מתנגדת:

איזה אזרחי? אני חתמתי.

צחי ברים:

את מדברת כאילו כבר זה לאחר מעשה,

אורטל - מתנגדת:

אז אני רק רוצה להאיר את תשומת ליבה,

צחי ברים:

לא עדיף. אני בכל אופן בראות עיני, כחבר וועדה, בדרך כלל ממ"ד,

אמנון ארבל:

היא אומרת שלא תקני אבל.

אורטל - מתנגדת:

אבל הוא לא תקני, אם,

צחי ברים:

זה מה שאני רוצה להביא אותך לנקודה. היא לא תקני מה?

אורטל - מתנגדת:

החלון שלו,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא לא עומד בהוראות של הג"ה.

אורטל - מתנגדת:

החלון שלו נמוך. הרוזטות שלו, לא כמו שצריך. זה קורה ברוב הדירות שלא יהיה טעויות. כן? אז אני אז אבא שלי פה רצה לסגור עם היזם איזה שהוא פשרה, ואני לא מסכימה לזה, כי מבחינת חובתי החוקית לבוא ולהגיד - תשמעו, יש פה בעיה קשה והעירייה תצטרך לתת על זה אחריות, בסופו של דבר,

עו"ד בתיה קאופמן:

יש,

אורטל - מתנגדת:

אז אני מבקשת שהמקלט הזה יישאר,

עו"ד בתיה קאופמן:

ממ"ד לא תקני.

אורטל - מתנגדת:

שנייה רגע, רגע שנייה, שנייה.

אמנון ארבל:

אין אישור של הג"ה (לא ברור)?

אורטל - מתנגדת:

עדיין אין אישור של הג"ה ואני אשלח להג"ה את התוכנית. אני כמובן, רגע, שנייה. אני רוצה להגיד לך משהו על האישורים האלה, אני בשטח 20 שנה. עשיתי פיקוח על הבנייה, עשיתי שינויי דיירים, עשיתי המון דברים. את היזמים אני מכירה כמו כף היד שלי. להשיג אישור ככה אפשר לעשות היום במדינה. אני אומרת לך מניסיון מאוד מאוד מאוד ברור.

אמנון ארבל:

לא (לא ברור), אבל בסדר.

אורטל - מתנגדת:

אני צודקת.

אמנון ארבל:

אני לא,

אורטל - מתנגדת:

אני צודקת, אתה יודע שאני צודקת, אתה יודע שאני צודקת ואני לא אוותר על הממ"ד הזה,

אמנון ארבל:

טוב.

אורטל - מתנגדת:

שתדעו. אז זה דבר אחד. דבר שני, שנייה תן לי וגם מהנדס העיר כתב פה שאני רואה את התגובה שלו, שהוא כתב פה מפורש שהוא לא מבין, למה צריך שיהיה שם משרדים והוא לא מבין של מי המשרדים, ולמה צריך שהדבר הזה יקרה. זה דבר ראשון.

עו"ד בתיה קאופמן:

אתם נוגעים למצב של המשרדים,

אורטל - מתנגדת:

שנייה,

עו"ד בתיה קאופמן:

כי יש לו הגבלת גובה.

אורטל - מתנגדת:

רגע, רגע, לא, לא סיימתי עכשיו מבחינת מבחינת גבהים, קודם כל הגובה פה זה 2.30. אתמול אמרת לנו 2.40, זה 2.30 מדדתי היום בבוקר. היום בבוקר אני מטיילת שם, הלכתי במיוחד לפני שבאתי לפה, וכל הסיפור הזה שהוא מציג כרגע. אם אפשר לרדת פה בתוכנית טיפה, כל, כל הקירות המופרדים האלה, אני רוצה להראות לכם, את כל הקירות המופרדים האלה פה. תלכו לשטח. היום יש לי צילום. אם אתם רוצים אני אשלח לכם את הסרטון. כל הקירות האלה לא קיימים. כל המחסן ללא חלוקה, אין קירות, משמע, יש פה פתח לדלת, משמע יש פה חלונות, משמע הוא רוצה לעשות דירה, ועלי אי אפשר לעבוד בדברים האלה, עם כל הכבוד, זה דבר ראשון. דבר שני עוד דירה או משרד, דירה הוא לא יכול לעשות, כי אין לו גובה. יש לו שם גובה של 2.33 ופה יש לו גובה של 2.60

בלי ריצוף. זאת אומרת שאם הוא שם ריצוף הוא מגיע ל - 2.50 וזה לא תקן דירה. אז דירה הוא לא יכול.

עו"ד אורי לומברוזו:

2.50 זה כן, לא נורא.

אורטל - מתנגדת:

לא,

אמנון ארבל:

2.50 זה המינימום,

אורטל - מתנגדת:

זה מינימום אבל,

עו"ד אורי לומברוזו:

זה, מה לעשות?

אורטל - מתנגדת:

הוא צריך לעלות 10 ס"מ,

אמנון ארבל:

זה מותר בתקנות.

עו"ד אורי לומברוזו:

זה תקן.

אורטל - מתנגדת:

זה 2.5 זה, זה גובה תקני. בסופו של דבר, 2.5 זה גובה תקני.

עו"ד אורי לומברוזו:

יופי.

אורטל - מתנגדת:

זה הכול, אז זה דבר ראשון,

יוחנן וייצמן:

בפנינו כעת,

אורטל - מתנגדת:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה עומד בפנינו, מה שאת אומרת,

אורטל - מתנגדת:

מה?

אמנון ארבל:

בסדר, הוא אמר שהוא (לא ברור) לא יודע,

יוחנן וייצמן:

זה לא חלק מה - , מהבקשה.

צחי ברים:

אוקי,

אורטל - מתנגדת:

אוקי, אז זה דיברנו,

אריאל גולן:

אולי הוא לא גמר את הבנייה, הוא יגמור את הבנייה יעשה את החלוקה.

אורטל - מתנגדת:

לא, לא, לא, הוא לא יעשה את החלוקה, ואני גם אגיד לך עוד משהו, אתה רואה פה,

עו"ד בתיא קאופמן:

התחיל אותה.

אמנון ארבל:

תיכף נשמע אותם.

אורטל - מתנגדת:

פה, שנייה אתה רואה פה? רגע, רגע, אתה רואה פה את החלק הזה? פה הוא עשה, הוא פתח פה ועשה פה בלוקים, בלוקים פה, הוא עשה בלוקים כדי, כדי,

אמנון ארבל:

הקיר של המקלט?

אורטל - מתנגדת:

כן, הוא חתך את הקיר של המקלט יש לי תמונות. בוא תסתכל, אני יש לי את הכול מתועד. יש לי סרטונים של כל מה שקורה שם. אני אשלח לכם את זה. אתם רוצים את הטלפון שלי עכשיו לראות ובכוונה עשיתי את זה היום, כשיהיה תאריך וואטסאפ של היום, שאני לא לקחתי את זה מלפני 200 שנה, אז יש שם באמת כאילו יש שם.

צחי ברים:

למה את יוצאת מנקודת הנחה שלא מאמינים לך?

אורטל - מתנגדת:

לא, אני לא רוצה, אתה יודע.

יוחנן וייצמן:

לא,

אורטל - מתנגדת:

אני לא רוצה שתאמין לי, אני רוצה לראות אותך. אתה יודע מה? אני לא רוצה שתאמין לי, אני רוצה שתבדוק אותי.

צחי ברים:

אבל תסבירי,

אורטל - מתנגדת:

אתה יודע למה? כי אני מבחינתי החובה שלכם זה לשבת ולשמוע את הדיירים באמת, כי המאזן כוחות פה, הוא לא נכון, זה שום תמ"א.

אריאל גולן:

זה מה שאנחנו עושים עכשיו.

צחי ברים:

איזה מאזן כוחות?

אורטל - מתנגדת:

אני אסביר לך, בין יזם לקבלן דיירים, המאזן כוחות, אף פעם לא נכון. לא, לא, לא, עכשיו גם אם חתמתי ליזם,

אמנון ארבל:

היית שואל, והייתי אומר לך שלא כדאי לי.

יוחנן וייצמן:

כן,

אורטל - מתנגדת:

אתה מבין את הבעיה?

אמנון ארבל:

הטענה, הטענה הובנה. בואו נמשיך.

עו"ד אורי לומברוזו:

רגע רגע רגע אדוני. אין, אין, אין דיבור בלחישות בוועדה הזאת, תגידי בקול רם מה שרצית להגיד.

אורטל - מתנגדת:

אמרתי שהמאזן כוחות,

עו"ד אורי לומברוזו:

כן,

אורטל - מתנגדת:

בתמ"אות הוא לא באמת,

יוחנן וייצמן:

תראי, אז בואי,

אמנון ארבל:

הכול מוקלט, אז שום דבר,

יוחנן וייצמן:

הוועדה לא נולדה אתמול. הוועדה יודעת שתמיד היזמים יותר חזקים מה - ,

אורטל - מתנגדת:

זה מה (לא ברור) להגיד זה הכול.

אמנון ארבל:

להקלטה,

יוחנן וייצמן:

זה לא חלק מהסוגיה.

אורטל - מתנגדת:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אנחנו יודעים,

אורטל - מתנגדת:

אז זה מה שרציתי להגיד,

יוחנן וייצמן:

לכן אנחנו פה.

אורטל - מתנגדת:

אז מה את חניות,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אורטל - מתנגדת:

מקלטים, והקומה העליונה. הקומה העליונה.

עו"ד בתיה קאופמן:

והמשרדים.

אורטל - מתנגדת:

המשרדים, אמרתי.

עו"ד בתיא קאופמן:

רגע. אבל לגבי המשרדים אני אקדים תרופה או מכה לתרופה, או תרופה למכה. אני לא יודעת. זה אחד הדברים שאומר היזם, המקלט הוא קנייני, לפי ההסכם הבסיסי, ואז בקנייני אני יכול לעשות מה שבא לי, במובן הרחב. אז אני אומרת מה שבא לי. א', אם יש פתרון למיגון של הדיירים,

אורטל - מתנגדת:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה נאמר,

עו"ד בתיא קאופמן:

ו – ב', אני לא ראיתי שיש מה שבא לי, משרדים, לא ראיתי מה שבא לי כזה.

יוחנן וייצמן:

לטעמך מה הוא יכול לעשות במשרדים? רק שאני אבין, את המקלט.

עו"ד בתיא קאופמן:

אני חושבת שהוא היה צריך.

יוחנן וייצמן:

איך שאני מכיר את כל התמ"אות, את המקלט נותנים ליזם. נכון? זה גם במקרה דנן או שאני טועה?

עו"ד בתיא קאופמן:

כל מיני דברים,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל בחוזה תמ"א,

אורטל - מתנגדת:

תראה, שנייה, שנייה,

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

אורטל - מתנגדת:

רגע,

יוחנן וייצמן:

שנייה, תני לי לשאול את העו"ד, תעני לי את (לא ברור) אחרת.

עו"ד בתיה קאופמן:

כן, התשובה היא – כן.

יוחנן וייצמן:

אז מה חשבת? מה הדיירים חשבו שהוא יעשה שמה?

עו"ד בתיה קאופמן:

חשבנו שיעשה חתיכה של ה - , של המחסנים. חשבנו שישנה את המבנה של הרכוש המשותף. הוא הרי שינה את הרכוש המשותף.

דובר לא מזוהה:

להשאיר אז מחסנים,

אורטל - מתנגדת:

נכון.

עו"ד בתיה קאופמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

אין בעיה. לא, לא נעים לי, אבל כשאני, אם אני הייתי חותם על הסכם אני נותן משהו ליוזם. אני מבין שהיוזם יעשה את זה.

אורטל - מתנגדת:

לא, אני רוצה.

יוחנן וייצמן:

לטובתו ולעשות לעצמו כמה שיותר כסף.

עו"ד בתיה קאופמן:

נכון, למשל,

אריאל גולן:

הוא אומר מחסן,

עו"ד בתיה קאופמן:

למשל הוא היה יכול לעשות מחסנים, להצמיד מתוך ה - , להצמיד כנגד הרכוש המשותף הכולל של הבניין עבור דירות הפנטהאוז שהוא בנה של 130 מטר ולא כפי שנקבע בהסכם.

אורטל - מתנגדת:

ועוד משהו אני רוצה, זה מה שהוא אמר בהתחלה ובתוכניות היתר אנחנו חתומים,

אמנון ארבל:

הקומה שמבוקשת היום, היא בנויה כבר?

דוברת לא מזוהה:

של הממ"דים,

עו"ד בתיה קאופמן:

כן, הקומה לא יותר, הדירות יותר.

אמנון ארבל:

הקומה החדשה שמבוקשת בנויה? אורי.

דוברת לא מזוהה:

הוא עשה הכנה.

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא,

אורטל - מתנגדת:

הוא בונה בנייה,

אמנון ארבל:

טוב,

אורטל - מתנגדת:

הוא עשה הכנה.

דוברת לא מזוהה:

מה זאת אומרת?

עו"ד בתיה קאופמן:

והכוונה היא לא לרלסים, שיהיה ברור.

אורטל - מתנגדת:

יש בנייה, יש בנייה, הוא עשה הכנה.

עו"ד אורי לומברוזו:

בטח (לא ברור),

צחי ברים:

מה רצית להגיד?

אורטל - מתנגדת:

הוא עשה הכנה,

עו"ד בתיה קאופמן:

זה הוא לא, אני ממשיכה.

אמנון ארבל:

אורי, זה הקומה הזאתי או שזה לא? אורי,

אורטל - מתנגדת:

הקומה הזאת,

עו"ד בתיה קאופמן:

הכנה.

אמנון ארבל:

הקומה הזאתי כל הקירות?

אורטל - מתנגדת:

כן,

יוחנן וייצמן:

רגע הקומה המבוקשת בנויה כבר?

אורטל - מתנגדת:

כן, עצרנו אותו כמה פעמים בעירייה, אבל הפיקוח לא עשה את העבודה.

אמנון ארבל:

פנט, אתה יכול לאשר את זה?

דובר לא מזוהה:

אני יכול להגיד משהו?

אמנון ארבל:

פנט,

אורטל - מתנגדת:

רק עוד משפט אחד על ה - ,

יוחנן וייצמן:

אמי שואל, מי שרוצה שיענה לאמי. אמי שאל שאלה,

אמנון ארבל:

הקומה החדשה,

יוחנן וייצמן:

האם הקומה המבוקשת כבר קיימת?

אמנון ארבל:

זה זה?

דובר לא מזוהה:

מה התשובה?

עו"ד בתיה קאופמן:

לכן שואלים אותך,

דוברת לא מזוהה:

כן,

אמנון ארבל:

אני שואל אותם לא אתכם, שמעתי,

עו"ד בתיה קאופמן:

אוקי, אז תשאל.

יצחק פנט:

במקור זה היה צריך להיות קיר 1.30 מטר כמעקה, הם הגביהו את הקירות עד לגובה 2 וחצי ללא טיפוס.

עו"ד בתיה קאופמן:

בכל הקונטור?

אורטל - מתנגדת:

אז הוא מחייך זה מספיק.

אמנון ארבל:

רגע, חברים, אני שואל, תנו לי גם להבין, עם כל הכבוד, לא הבנתי.

אורטל - מתנגדת:

כן,

אמנון ארבל:

נדחה את התוכנית?

אורטל - מתנגדת:

הלוואי, הלוואי.

צחי ברים:

אני מבין את זה,

עו"ד בתיה קאופמן:

זה (לא ברור) עכשיו.

צחי ברים:

זה נראה לך לא,

עו"ד בתיה קאופמן:

אורטל, אורטל, תסתכלי עלי.

יצחק פנט:

שאלת שאלה אני עונה.

אמנון ארבל:

אני שואל את היזמים,

יצחק פנט:

זה המצב,

אורטל - מתנגדת:

לא,

יצחק פנט:

שנודע לי עכשיו, זה מה שיש, כן? שאלת זה מה יש.

אמנון ארבל:

אז אני שואל את היזמים,

צחי ברים:

יש לך ספק שהם יורידו את זה?

דוברת לא מזוהה:

זה מעשה עשוי.

אמנון ארבל:

אני שואל אתכם,

דובר לא מזוהה:

למה צריך שהוועדה (לא ברור) בחוק?

אמנון ארבל:

אני לא צריך עזרה,

יוחנן וייצמן:

אמי שאל שאלה תענו.

אמנון ארבל:

יש לך תשובה?

דודי:

אני אסביר, הרמנו, הרמנו את הקירות במקום ה – 1.30 מטר ל – 2.5,

אמנון ארבל:

בהיתר בנייה אין את הקומה הזאתי.

דודי:

בהיתר יש לנו מעקה של 1.30 מטר.

אמנון ארבל:

מעקה יש בכל בניין, זה לא מעקה.

דודי:

לא המעקה, הרמנו את זה ל – 2, ל – 2.5, כדי להקל על הסבל של הדיירים לחיפוי אבן של הכול, וגם
ישבנו עם הפיקוח של העירייה שלוקחים רק את ה – , רק את ה – ,

אמנון ארבל:

יש אישור של הפיקוח קומה לא חוקית?

דודי:

לא, אין אישור הפיקוח, אבל אנחנו התחייבנו להם, שאנחנו רוצים רק הקונטור, בלי להשלים אותו, כדי (לא ברור), ועשינו את זה אחרי שעברנו את הוועדה, על התוכנית הזאת.

צחי ברים:

אני רוצה עכשיו לשאול,

דובר לא מזוהה:

אני יכול להגיד,

יוחנן וייצמן:

אתה אומר שאחרי שהתוכנית הופקדה, עשיתם את זה.

עו"ד בתיה קאופמן:

הם עושים את זה,

יוחנן וייצמן:

בלי היתר.

עו"ד בתיה קאופמן:

המשיכו לעשות מה שבא להם. כן,

דודי:

להתייעץ איתם.

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

דובר לא מזוהה:

רגע, אני יכול, אני יכול להגיד מילה אחת?

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל יש לך (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אתה מתנגד, אתה מתנגד?

צחי ברים:

לא רוצים לתת את העניין שהיא אמרה,

יוחנן וייצמן:

אז יגיע תורך.

צחי ברים:

לא רוצה העניין שהיא אמרה, בהסכם בעניין הממ"דים, מה שהיושב ראש שאל הסכמתם למקלט.
נכון?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, זה נאמר בפירוש,

צחי ברים:

יפה. עכשיו,

אורטל - מתנגדת:

רק עוד מילה אחת.

צחי ברים:

אוקי,

אורטל - מתנגדת:

עוד מילה. נכון שזה חתום שהמקלט שלו זה נכון, אבל אני אסביר לך בגלל שאין לי מיגון לדיירים.
רגע, ועוד רגע,

יוחנן וייצמן:

שמענו, שמענו,

אורטל - מתנגדת:

רגע,

צחי ברים:

אבל אני (לא ברור).

אורטל - מתנגדת:

בהיתר בנייה,

עו"ד בתיה קאופמן:

שאלה בבקשה.

אורטל - מתנגדת:

רגע,

צחי ברים:

לא שמעת את השאלה.

אורטל - מתנגדת:

אוקי,

עו"ד בתיה קאופמן:

אורטל,

אורטל - מתנגדת:

סליחה.

צחי ברים:

עכשיו אני שואל, זה אם יש אישור לדבר הזה והחלונות ורוזטות שמה, רוזטות, הכול מסודר. אז את מעדיפה את זה על פני המקלט, רק בגלל שהוא ממוגן,

דובר לא מזוהה:

הוא לא תקני.

צחי ברים:

לא תקני.

אורטל - מתנגדת:

זה כל הסיבה שלי. זאת אומרת שאם תקני, זה בסדר?

עו"ד בתיה קאופמן:

לא,

דובר לא מזוהה:

לא רק בגלל זה.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני אסביר, אני אסביר,

אורטל - מתנגדת:

רגע,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני אתן את התשובה, רגע,

אורטל - מתנגדת:

אבל זה המשפט השני שרציתי לענות.

עו"ד בתיה קאופמן:

זה לא נכון. זה לא נכון. אני רוצה להגיד שנכון שיש פה בהסכם המקורי של התמ"א, יש הרשאה מצטברת לתכנון, כי אנחנו זה דבר דינאמי התכנון, אבל כאשר תורגמה, תורגם החוזה לכדי תוכנית, התוכנית כוללת שם מחסנים. היא לא כוללת שמה עוד דירה, אז יש. נכון, יש לנו את השאלה שנשאלתי, אז מה חשבת שיהיה בקניינו? או ברור שהוא יעשה מה שבא לו בקניינו, נכון? אבל את מה שבא לו, הוא תירגם לפני כמה שנים, לפני שהתחלנו את התהליך למחסנים, הוא לא אמר - תהיה פה עוד דירה אם יהיה לי מספיק גובה.

צחי ברים:

לכן אני אומר,

עו"ד בתיה קאופמן:

או משרדים,

צחי ברים:

אני פשוט רוצה להבין,

עו"ד בתיה קאופמן:

או (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

הבנו, הבנו את הנושא.

צחי ברים:

לא,

אורטל - מתנגדת:

אני יכולה לענות לך משהו? ההסכם שלנו, הוא חתמנו במקביל על היתר בנייה בהיתר בנייה זה היה מחסנים.

יוחנן וייצמן:

הבנתי.

אורטל - מתנגדת:

עכשיו אתה רוצה לשנות את זה גם, אין, אני לא, אני לא אמרתי לו - אל תעשה מחסנים, תעשה מחסנים. אני גם לא אגע לך במחסנים. אבל בלי קשר לזה, בגלל ההשתלשלות שלה,

צחי ברים:

הטיעון שלך צריך לא להיות שמה,

יוחנן וייצמן:

הבנו, הבנו.

צחי ברים:

איקס,

אורטל - מתנגדת:

לא,

צחי ברים:

וקיבלנו Y,

אורטל - מתנגדת:

זה לא קשור, אבל עכשיו אני גם אומרת בהמשך לדברים,

צחי ברים :

אין בעיה.

אורטל - מתנגדת :

אז מבחינת פיצואית, אין לי מיגון לדיירים. אני לא מרגישה מוגנת בממ"ד הזה.

יוחנן וייצמן :

זה אמרת.

אורטל - מתנגדת :

אוקי יללה.

עו"ד בתיה קאופמן :

יש מתנגדת נוספת, שרוצה להדבר.

יוחנן וייצמן :

מתנגדת נוספת, ואחרי זה אתה, בסדר?

עו"ד בתיה קאופמן :

אני לא שומעת,

יוחנן וייצמן :

לא, שהמתנגדת הנוספת תדבר, גם הבחור ממולי רצה.

מתנגדת :

אני יכולה לדבר?

יוחנן וייצמן :

כן,

עו"ד בתיה קאופמן :

כן,

יוחנן וייצמן :

כן, את יכולה, שם רק לתמליל לפני שאת מתחילה.

אילנה:

אז נעים מאוד, קוראים אילנה מורטייה,

עו"ד בתיה קאופמן:

אתם שומעים אותה? או שאתם,

צחי ברים:

כן, כן, שומעים.

אילנה:

אני דיירת בבניין בערך עשר שנים. אפשר לומר שאת החוזה של התמ"א/38 אנחנו ממש ליווינו מהחיתולים שלו. אנחנו במשך, משנת 2017 שחתמנו עד שהם קיבלו היתר בנייה וגם הלאה. עכשיו אני חייבת לציין שאנחנו בתחילת ה - , שהוא התחיל לבנות בשנת ינואר 2023 התחילה הבנייה, כל ההכנה החודשים שלפני שהוא התחיל את הבנייה היו חודשים, שהחוזה הזה כמעט נפל. היו דיירים שמאוד מאוד התנגדו, ולא הסכימו וכמעט נפל, ואני ועוד קבוצת דיירים כן האמנו בזה והלכנו בתום לב עם היזם, ואמרנו לו אנחנו מוכנים ללכת איתך ועזרנו לו, וגיבשנו את הדיירים ואמרנו להם - בואו כולם החוזה טוב, בואו נמשיך ונתקדם. החוזה היה חוזה שמה שהיה מדובר חוזה של תמ"א/38 שתיים וחצי קומות ולמטה היה את המחסנים. מה שאתם דיברתם. לא אגיד שהיה לנו קל. עברנו שנים מאוד לא פשוטות, לא היה קל. שתקנו, ושתקנו, ושתקנו. ואני חושבת שקו השבר מבחינתי התחיל בשלב שבו קלטנו שהיזם פשוט בונה למעלה את קומה 8 בלי היתרים,ף

דובר לא מזוהה:

אחריות,

אילנה:

ואנחנו זה מבחינתי הגיע לי עד כאן, לא היה לי הרבה מה לעשות. אני לא, הוא הגיע עם משאיות, הגיעה עם, עם בטון, ולנו לא היה הרבה מה לעשות חוץ מלפנות לעורך דין שלנו שוב ושוב ושוב ולהגיד לו - היזם בונה בלי היתרי בנייה, אנחנו מבקשים שתטפל בזה. זו הפרה חוזית שלנו. אתה צריך לעבוד איתנו לפי היתרי בנייה, אתה לא יכול לבנות. עכשיו אני חייבת לציין, קומה 7 בנויה עם הרחבה בלי היתר, קומה 8, אני לא יודעת. אנחנו ישבנו איתו בפגישה לפני שנה. שאלתי אותו מה זה קומה 8? אמר לי - הרמתי קיר. מחילה, אתה לא הרמת קיר, אתה בונה קומה שצריך לשים עליה גג. עכשיו אין לי בעיה שתבוא איתי לאיזה הסדר ותגיד לי - תשמעי, אני רוצה להקל עלייך, אני רוצה פה, אני רוצה שם. אבל יש לי הסכם כזה שהוא הפרה של חוזה, יש לו מחיר. אני לא מוכנה שתעשה מה שאתה רוצה, ואני חייבת לציין שגם לאחר שנים של עשייה,

דוברת לא מזוהה:

זה קניינית שלהם.

אילנה:

אני חייבת,

דוברת לא מזוהה:

קצת הלך לאיבוד.

אילנה:

בעניין של (לא ברור) שוב ושוב, ואמרה לו תעצור את הבנייה. אני בחודש אוקטובר שנת 2025,

יוחנן וייצמן:

למה לא הלכת לאתיקה?

אילנה:

איד?

יוחנן וייצמן:

למה לא הלכת לאתיקה של עורכי דין?

אילנה:

לאתיקה? אני פניתי לתוסיה, אני מכירה את תוסיה.

עו"ד בתיא קאופמן:

הוא העו"ד שלה.

דובר לא מזוהה:

אני פניתי לאתיקה של עו"ד,

עו"ד בתיא קאופמן:

הוא העו"ד שלה, היא הייתה.

יוחנן וייצמן:

אם העו"ד שלי היה פועל נגדי, הייתי הולך לוועדת האתיקה.

אורטל - מתנגדת:

יפה מאוד,

עו"ד בתיה קאופמן:

העו"ד שלה לא נגדה, הוא לא הצליח לממש את מה שהיא ביקשה ממנו.

אורטל - מתנגדת:

עם כל הכבוד,

עו"ד בתיה קאופמן:

והוא העביר את הייצוג,

אורטל - מתנגדת:

זה תוסיה.

אילנה:

עכשיו, עכשיו אני חייבת לציין, אנחנו, בחודש אוקטובר עדיין הוא הוציא רלסים למרפסות שעדיין לא היה היתר לזה. עכשיו אני רואה את זה ואנחנו לא. אין לנו המון מה לעשות ואני חייבת לציין שאנחנו כן ניהלנו איתו, סוג של משא ומתן בתום לב ואמרנו בוא תשב איתנו, נעשה הסכמות וננסה להתקדם וזה לא הצליח. לא הצליח בגלל שאנחנו פשוט הרגשנו שאין לנו עם מי לדבר. אין לנו עם מי לדבר, ואחר כך זה הגיע למצב שתוסיה אמר לנו - תשמעו, אני עוזב, קחו עורכי דין אחרים שיטפלו בזה, אני לא מצליח להמשיך ככה, המכתבים שלי לא עוזרים. לכו לוועדת התנגדויות ופה אני חייבת לציין שזה המקום היחיד שיש לנו לדבר. "לכו לוועדת ההתנגדויות ותדברו בעירייה", ולכן באנו לכאן עד היום. עכשיו אני חייבת לציין מבחינה תכנונית שדיברת מה הבעיה? דבר ראשון לגבי הקומה למעלה. עורך דין תוסיה סבר שמגיע ליזם את הקומה למעלה. אנחנו התחושה שלנו הייתה שמשוה פה לא סביר, כי אנחנו בהסכמה שלנו, בחוזה שאנחנו חתמנו עליו, חתמנו על חוזה שהיה מצורף אליו תשריט, והיה מצורף אליו שהכול בהתאם להיתרי בנייה, ולא היה מדובר על עוד קומה. נכון שעורך דין.

אריאל גולן:

ואין שמה סעיף (לא ברור),

אילנה:

היה סעיף שהם יכולים לבנות,

אריאל גולן:

מה?

אילנה:

לקומות,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מכירים,

אילנה:

אבל,

יוחנן וייצמן:

שוב, אני לא מכיר את ההסכם שלכם, אבל מה שאמר לך החבר גולן, אני לא ראיתי את ההסכם שלכם, אבל מה שאמר לך החבר גולן שהוא בוגר של לקרוא הרבה הסכמים כאלה. שוב, עוד מעט זה כנראה יהיה תפקידם לענות. זה שאיך שאנחנו מכירים, רוב ההסכמים שוב,

אריאל גולן:

השאלה אם סעיף שהם יכולים,

יוחנן וייצמן:

כבר היזם משאיר את זה לעצמו.

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל אין בעיה,

אילנה:

בסדר, אני יכולה שנייה להמשיך?

עו"ד בתיה קאופמן:

סתם הוא יוכל עכשיו לבנות קומה פנטהאוס.

אורטל - מתנגדת:

להביא תוכניות,

עו"ד בתיה קאופמן:

15 יחידות לחלוקה.

אריאל גולן:

השאלה מה כתוב בהסכם.

עו"ד בתיא קאופמן:

מה שכתוב, אז אני אומרת,

אריאל גולן:

או אם לא כתוב הגבלה, זה יכול בלי הגבלה.

עו"ד בתיא קאופמן:

אז אני אענה לך שתי תשובות, קודם כל לגבי החוזה, לגבי מספר הקומות יש אי בהירות לגבי קו האפס, לפעמים

עו"ד אורי לומברוזו:

אדוני, אנחנו בוועדה, אנחנו בבית משפט לענייני חוזים, אנחנו בוועדת תכנון? מה? עכשיו אנחנו נפתח את החוזה?

אריאל גולן:

לא, השאלה,

יוחנן וייצמן:

תנאי סף,

עו"ד אורי לומברוזו:

בוודאי,

יוחנן וייצמן:

אורי, אורי, עו"ד לומברוזו, השאלה אם חברתם, היא טוענת על הדסק שהביא אותך תנאי סף. זה מה שהיא טענה.

עו"ד אורי לומברוזו:

זה קניינים. נו.

יוחנן וייצמן:

זה מה שהיא, אז אנחנו, שוב, אני לא יודע לקרוא חוזים, אני לא יודע לפרש חוזים. אני לא עורך דין, לא משפטן וגם לא אדריכל.

דוברת לא מזוהה:

היה עצה קטנה, ואין לו.

יוחנן וייצמן:

אבל לפחות עם חוש צדק אני מנסה לעבוד,

דוברת לא מזוהה:

לא בכדי.

עו"ד אורי לומברוזו:

אתם שמים לב שעו"ד דיירים לא נמצא פה.

דוברת לא מזוהה:

וועדה,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אורי לומברוזו:

אתם שמים לב שהעורך דין דיירים לא נמצא פה.

אריאל גולן:

כן, זה גם משהו ש - ,

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון?

יוחנן וייצמן:

מה שהם דיברו מאחורי הגב שלו כעת. ממש לא נעים.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל עורך דין הדיירים שמייצג דיירים, לא נמצא פה. מה זה אומר? זה אומר משהו?

אורטל - מתנגדת:

אני רוצה להגיד,

עו"ד אורי לומברוזו:

תבינו, אבל בסדר. לא משנה, בואו נגמור עם זה יש לנו תשובות.

אילנה:

אבל שנייה,

יוחנן וייצמן:

יש לך עוד מה להאריך?

אילנה:

כן,

יוחנן וייצמן:

את רוצה להוסיף על מה ש - ?

אילנה:

אני רוצה להדגיש שגם עו"ד תוסיה סבר, בצורה חד-משמעית, שהנושא של המשרדים הוא לא נושא שסוכם איתנו. והוא לא היה בחוזה המקורי. כלומר מדובר פה בהטבה נוספת ליזם,

יוחנן וייצמן:

הבנו. בסדר.

אילנה:

שגם על תוסיה לא מקובלת.

יוחנן וייצמן:

טוב, מאה אחוז.

צחי ברים:

מצוין.

יוחנן וייצמן:

מה היה לך לומר? אתה שהגשת תלונה, כן?

חנן צוריאל:

כן.

יוחנן וייצמן:

כן, רק שם בתחילת דבריך השם זה הכול.

חנן צוריאל:

אז קודם כל אני אומר ש - , קודם כול ואני אדבר בקצרה, ברור.

יוחנן וייצמן:

השם.

חנן צוריאל:

חנן צוריאל,

יוחנן וייצמן:

יופי.

חנן צוריאל:

דירה 10. קודם כול ברור שלא מתקבל על הדעת שהם יבנו אפילו סנטימטר אחד מחוץ להסכם. ברור שזה לא, מבחינתי ללכת עם זה עד לבג"ץ אם צריך. ולגבי המחסנים, המחסנים מלכתחילה שהציגו את זה, זה גם כתוב בהסכם לא כתוב שהם לא היו מחסנים. הוא אפילו אמר שהוא ימכור חלק מהמחסנים לדיירים. זה ההטבה שהוא מקבל שהוא יוכל למכור את המחסנים. בפועל מה שהוא עושה, זה שהוא הופך אותם לדירות או למשרד, הנזק הגדול, למשל, אני אביא לך דוגמא, הדירה של אבא שלי שצמודה לאותו מחסן, הוא הקטין חלק מהקיר שלו, בקיר החיצוני של חדר, חדר שינה, הקטין חלק כדי שתהיה גישה למחסן הזה, לקח את הגינה שהייתה לאבא שלי, סיפח אותה למחסן שהוא בונה, כשהוא הופך אותה לדירה, וגם לאבא שלי ובעצם,

יוחנן וייצמן:

תראה לנו,

חנן צוריאל:

גם לאבא שלי בעצם הולך להיות שכן צמוד, במקום שיש המחסן. עכשיו זה דבר אחד, אבל אני רוצה להגיד דבר אחד, שעל הרקע של ההתנהלות, גם של היזם, שבעצם למה? למה? גם המשך הבנייה הוא כל כך סכנה? השלוש שנים, אני רוצה להביא לך דוגמא, שלוש שנים שהיו פועלים, ישנו, התקלחו

וגרו בדירה של אבא שלי, כשאני מתקשר כל חודשיים, כל חודש לזום ומתחנן אליו להוציא את הדיירים, אני מוציא את (לא ברור) את החשמל, מוציא את המים ומחזירים אותם, הם חיים שם גם אדוני יאנקי פה, תפסתי אותו וצילמתי אותו. אתה יאנקי? מי זה יאנקי?

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה עכשיו?

דובר לא מזוהה:

אני יאנקי.

חנן צוריאל:

אחד העובדים של היזם, גם נכנס, אני שמתי גם מארב, בוא הנה תגיד - זה הדירה שלך? אתה חי שם? עם הפועלים הערבים שנמצאים שם, היזם הזה זה אין, אין נוכלות, ואין תחבולה שלא נעשה, זה אנשים בתחפוש. ואני לא יודע כמה עוד פרויקטים יש להם, כן טריק ושפיץ שהם לא עשו, כדי לרמות ולנשל דיירים שלא מבינים את הזכויות שלהם. וזה צריך לדעת את זה. זה אנשים מחופשים, שכן דירה בכלל זה תביעה אחת.

אילנה:

כן,

חנן צוריאל:

עזוב, לא שילמת,

עו"ד בתיה קאופמן:

וחוץ מזה יש גם באמת הפרות קטנות של החוזה, שזה לא המקום פה לדבר עליהם. אבל,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני גם לא מבין בזה.

עו"ד בתיה קאופמן:

חלק מהעבירות,

יוחנן וייצמן:

כן, אדוני.

עו"ד בתיה קאופמן:

זה למשל לא לשלם שכר דירה.

יוחנן וייצמן:

שם בתחילת דבריו.

לב באנק:

לב באנק. אני בן של שני קשישים בני 86 ו-87. מההתחלה כמו שהוא אמר אני הזמנתי בדק בית. הדלת בממ"ד לא נסגרת.

דוברת לא מזוהה:

זה חשוב תשמע.

לב באנק:

זה דבר אחד, בדק בית, שילמתי, תיקנו במשך כמה זמן. דבר שני, מרפסת, קיבלנו מכתב תשלום 25 אלף דולר, המרפסת הייתה באלכסון, 10 ס"מ החיצוני יותר גבוה,

אילנה:

אי-אפשר להראות?

לב באנק:

עקום. הזמנתי בדק בית,

ישראל קלרמן:

חאפרים.

לב באנק:

הזמנתי בדק בית, דו"ח, מה יאנקי אומר לי? העובד, העובדים לא טובים. עשו ככה. אוקי, אחרי כמה זמן רק בגלל הדו"ח הזה בדק בית, הפסיקו לשלם בלי שום הודעה מוקדמת. השכר דירה שמגיע להורים שלי, בלי הודעה, בלי שום דבר מבחינתם דירה מוכנה. וגם סברו העובדים שסגרו את הקיר שברו את התנור גז,

יוחנן וייצמן:

בוא נשמע אותם.

לב באנק:

ואדון נתן, דקה, ואדון יהושע אמר לי - אבל אתה זה היה שבור שעזבתם את הדירה. לא, הכול היה תקין.

עו"ד אורי לומברוזו:
(לא ברור) בית משפט ל - ,

יוחנן וייצמן:
כן, כן, שמענו אותך. תודה. יש פה פוזן? שהגיש התנגדות?

דוברת לא מזוהה:
כן, כן,

דובר לא מזוהה:
יש פה.

יוחנן וייצמן:
אתה רוצה להסביר אותם?

עו"ד אורי לומברוזו:
מה?

יוחנן וייצמן:
אתה רוצה להסביר אותה? או ש - , האם אתה מסתפק במה שנאמר או?

דובר לא מזוהה:
הכול כמו שנאמר, אני לא, אין לי מה להוסיף.

יוחנן וייצמן:
מקסים.

דובר לא מזוהה:
רק נקודה אחת, שבקשר למה שאמרו, הבנייה של הקומה שיש את, הגביהו את הקירות של המעקה, יש מעקים גם באמצע הגג.

יוחנן וייצמן:
בסדר, ראינו את זה בתמונות הלאה.

דובר לא מזוהה:

מעקה באמצע?

יוחנן וייצמן:

בסדר, בסדר, זהו, בסדר, מיותר. טוב, חברים, מי עונה?

עו"ד בתיה קאופמן:

יש מחיצות.

יוחנן וייצמן:

כן.

עו"ד מיכל כהן:

אז אני אענה, מיכל כהן.

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד מיכל כהן:

ממשרד לומברוזו, ואחרי אורי,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני אשלים במידה וצורך.

עו"ד מיכל כהן:

כן, טוב. אז קודם כל יש לנו כמובן הסכם חתום עם הדיירים, ההסכם כמובן בתוקף,

צחי ברים:

כמה דיירים?

עו"ד מיכל כהן:

לפני הכול אני באמת ארצה,

יוחנן וייצמן:

שואל ברים, ואני רוצה באמת להרחיב את השאלה שלו.

עו"ד מיכל כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

אבל בתמ"א היה התנגדויות או שזה היה רק לשם?

עו"ד מיכל כהן:

ההתנגדויות הם במסגרת ההיתר,

יוחנן וייצמן:

איך התמ"א אושרה? האם התמ"א היה דיון בהתנגדויות?

עו"ד מיכל כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני שואל סתם בהיתר על התמ"א.

חנן צוריאל:

היה הוועדה לגבי חניות,

יוחנן וייצמן:

היה, הוועדה דנה בתמ"א, דנה זאת אומרת בדיון בהתנגדויות, רק בנושא החניות.

צחי ברים:

היו מתנגדים רק בחניות.

אמנון ארבל:

הבנתי.

יוחנן וייצמן:

בסדר, כן, סליחה, סליחה שקטעתי.

עו"ד מיכל כהן:

בסדר, אני אקריא רגע מתוך סעיפי ההסכם,

יוחנן וייצמן:

כן, זה חשוב.

עו"ד מיכל כהן:

רק שזה יהיה לנו ברור. יש סעיף ככה - "מוסכם כי שני המקלטים המשותפים שבבניין ימסרו ליזם להיות קניינו, ותמורת זאת יכלול היזם בבקשה להיתר שתוגש תוספת של מרפסות לדירות הבעלים, ככל שיאושרו על ידי רשויות התכנון. היזם ניסה",

יוחנן וייצמן:

בסדר, כן,

עו"ד מיכל כהן:

בכל מקרה,

אורטל - מתנגדת:

אז למה הוא מבקש תוספת של ה - ?

עו"ד אורי לומברוז:

רגע.

יוחנן וייצמן:

אנחנו חברים,

צחי ברים:

יש לכם זכות תגובה.

יוחנן וייצמן:

הם לא נכנסו לתוך הדברים שלכם.

אמנון ארבל:

הם לא הפריעו לכם, תנו להם לסיים, ואחרי זה יש זכות תגובה שלכם.

יוחנן וייצמן:

תגובה, הסברתי את זה בהתחלת הדיון.

צחי ברים:

קודם כל שומר על זה שהצד שלו בדרך כלל,

עו"ד מיכל כהן:

בכל מקרה מכוח ההסכם המקלטים, בבעלות היזם.

יוחנן וייצמן:

לא היה ויכוח.

עו"ד מיכל כהן:

בסדר, זה חשוב להדגיש את זה. יש לנו עוד סעיף 19.5 בהסכם, מוסכם במפורש כי כל הצמדה ו/ חלק בבניין שלא הוסכם במפורש שיהיה שייך לדיירים. יהיה שייך ליזם או יירשם כרכוש משותף לפי שיקול דעתו של היזם, בסדר? ובלבד שהיזם לא יוציא את הרכוש המשותף לחלקים שאין להוציאם. בסדר זה,

יוחנן וייצמן:

זה כאן ההסכם, סטנדרטי, מכיר.

עו"ד מיכל כהן:

זה לא,

אמנון ארבל:

שנייה אבל שאלה,

עו"ד מיכל כהן:

יש לנו עוד,

יוחנן וייצמן:

ברכוש המשותף,

אמנון ארבל:

שאלה, שאלה,

עו"ד מיכל כהן:

כן,

אמנון ארבל:

בעניין הזה לגבי, לגבי, תסבירו רגע מה? שתי היבטים הבנו קניינית שלכאורה זה בהסכם. שתי שאלות, א', למה מיועד המשרד הזה? כי לא כל כך ברור למה הוא מיועד, זה אחד. ומה ההיגיון שיהיה בניין בבניין מגורים משרד שתגידו של מי. ו - 2 בעניין התקנות והגוב,

עו"ד מיכל כהן:

אוקי, אז בהתחלה באמת רצינו.

יוחנן וייצמן:

אולי זה גם ירגיע את הדיירים.

עו"ד מיכל כהן:

יכול להיות, יכול להיות.

יוחנן וייצמן:

מה?

דוברת לא מזוהה:

של הממ"ד הוא תנאי הכרחי.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עו"ד מיכל כהן:

כן, קודם כל המקלטים האלה, רצינו כמובן בהתחלה שישמשו אותנו למגורים היות ואנחנו מוגבלים, ובמסגרת ההסכם הדיירים אפשרו ליזם עד 20 יחידות דיור נוספות לבנות ושלוש וחצי קומות. זה נקודת ההנחה, מכאן נקודת המוצא שממנה אנו יוצאים. היזם כן ניסה לממש יחידות למגורים באזור הזה, רק שהיה לנו את הבעיה עם המיגון, אז אנחנו חשבנו.

אמנון ארבל:

איזה בעיה של מיגון?

עו"ד מיכל כהן:

בעיה של ה - , באזור הזה.

אמנון ארבל:

שמה?

עו"ד מיכל כהן:

זאת אומרת שאם אנחנו נוכל לתכנן פה מגורים זה עדיף.

דובר לא מזוהה:

אמי.

אמנון ארבל:

אני מודה שאני עוד לא מכיר מקרה שמישהו הציע במקלט לעשות מגורים, אבל תמיד יש פעם ראשונה, אבל לא מבין מה זה קשור למה ששאלתי. הגובה של השטח הזה הוא לא עיקרי בהגדרה שלו, הוא 2.20 מטר או 30.

עו"ד מיכל כהן:

זה 2.33,

אמנון ארבל:

אני מניח, אני מניח שאתם מכירים,

עו"ד בתיה קאופמן:

מסכימה איתם שזה נורא מקורי.

יוחנן וייצמן:

חברים, חברים,

עו"ד מיכל כהן:

המגורים,

יוחנן וייצמן:

אתם מוציאים אותי מריכוז, אני אמרתי את זה בהתחלה, אני לא יושב ראש קבוע, אני (לא ברור).

עו"ד בתיה קאופמן:

אמרתי משהו לטובתם, שזה באמת הדבר שובה לב,

אמנון ארבל:

לא, אל תעזרו להם, חברים, אל תעזרו להם, זה רק (לא ברור).

עו"ד מיכל כהן:

יש, יש, הרי זה קומת מגורים,

אמנון ארבל:

אני שאלתי שאלה נורא פשוטה.

עו"ד מיכל כהן:

כן,

אמנון ארבל:

היום הגובה שם הוא לא תקני, אי אפשר לעשות שמה שטח עיקרי. אז אחד, איך אתם מציעים את זה? ושתיים מה אמור להיות שמה? אני שואל.

צחי ברים:

מה? מה רצית להגיד?

עו"ד אורי לומברוזו:

א', ניתן לחפור את הרצפה, זה דבר ראשון.

אמנון ארבל:

אתה לא מציע כרגע.

עו"ד אורי לומברוזו:

מה?

אמנון ארבל:

אתה לא מציע.

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, אנחנו הצענו משרדים.

אמנון ארבל:

אני אומר לך,

עו"ד אורי לומברוזו:

שאתה שואל,

אמנון ארבל:

משרדים יש מינימום 2.5,

עו"ד אורי לומברוזו:

אתה שואל אם אפשר, אז אפשר. אפשר,

אמנון ארבל:

התוכנית לא מציעה את זה אורי,

עו"ד אורי לומברוזו:

בסדר אני אומר, מבחינה טכנית ניתן. עכשיו יכול להיות שההיתר הזה, או הבקשה הזאת איננה תואמת למטרה שאנחנו מבקשים,

יוחנן וייצמן:

חזון.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל ניתן.

אמנון ארבל:

אוקי, אז נניח שזה, נניח שיתקן,

עו"ד אורי לומברוזו:

גם מבחינת מספר הקומות, גם מספר הקומות,

אמנון ארבל:

אני לא יודע מה מספר קומות רגע, אל תלכו למקומות אחרים, דבר על מספר הקומות. אני רוצה להבין קודם כל שמה, מה אמור להיות שם, מה זה משרד? מה יהיה משרד? של ה - ,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא,

אמנון ארבל:

להשכרה? למה?

יוחנן וייצמן:

קופת חולים, בנק.

אמנון ארבל:

אני שואל אותך, מה ההיגיון שבבניין מגורים שדיירים גרים בו והוא עושה תמ"א/38 יהיה משרד במקלט?

עו"ד אורי לומברוזו:

אני שואל אותך,

עו"ד מיכל כהן:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

מה ההיגיון שבבניין מגורים יש משרדים פרטיים? יש.

אמנון ארבל:

בקומת המקלט?

עו"ד אורי לומברוזו:

לא משנה באיזה קומה. ככל שזה עונה שנייה, שנייה,

אמנון ארבל:

קומה של מגורים,

עו"ד אורי לומברוזו:

ככל שזה עונה, ככל שזה עונה על דרישות התקן.

אמנון ארבל:

זה לא עונה.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל שנייה, בסדר. אבל אם אתה שואל אותי מה ההיגיון, נכון?

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

קודם כל שאלת אותי מה ההיגיון, על התקן.

אמנון ארבל:

לא, סליחה שאני, אני לא הדיירים, בסדר? ולא נולדתי אתמול. אני יודע מה זה עירוב שימושי. אני יודע מה זה בניין משרדים ומעורב.

עו"ד אורי לומברוזו:

מצוין.

אמנון ארבל:

אני עוד לא ראיתי מקרה בירושלים ואני כבר 30 שנה שמישהו הציע משרד במקלט. אז אל תספר לי על עירוב שימושים. תסביר לי ספציפית על זה, מה ההיגיון שיהיה פה משרד.

עו"ד אורי לומברוזו:

הקומה הזאת,

אמנון ארבל:

אורי, אני שואל שאלה מאד ברורה. מה ההיגיון שיהיה משרד פה?

עו"ד אורי לומברוזו:

מה זאת אומרת? מה הבעיה?

אמנון ארבל:

סבבה אז תמשיכו. בסדר, הבנתי, הבנתי, הלאה.

עו"ד אורי לומברוזו:

לא מבין את השאלה, אני באמת לא מבין את השאלה, מה זה אומר? מה ההיגיון? יש, יש,

אמנון ארבל:

אורי, זה תכנון, לא? מה זאת אומרת? יש תכנון.

עו"ד אורי לומברוזו:

יש מניעה הגיונית לעניין הזה?

אמנון ארבל:

גם וגם בעיני.

עו"ד אורי לומברוזו:

מה?

אמנון ארבל:

גם וגם.

עו"ד אורי לומברוזו:

בוא נשמע, שנייה,

אורטל - מתנגדת:

של אנשים,

עו"ד אורי לומברוזו:

בוא נשמע מה המניעה ההגיונית, לא התכנונית, בסדר תכנונית. הבנו,

אמנון ארבל:

אתה אומר לקחת מקלט בבניין קיים של 8, 7 קומות, 6, 7 קומות לצורך העניין, ולעשות שם משרד של 30 מטר בקומת המרתף.

עו"ד אורי לומברוזו:

וזה לא רק במקלט.

אמנון ארבל:

אז איפה זה?

עו"ד אורי לומברוזו:

יש שם שטח נוסף,

אמנון ארבל:

לא,

עו"ד אורי לומברוזו:

כל הקומה הזאת,

אמנון ארבל:

מה זה מקלט כמשרד.

עו"ד אורי לומברוזו:

כל הקומה הזאת היא קומה, שלצורך העניין, על פי הסכם, אני יכול,

יוחנן וייצמן:

שלכם, בסדר.

עו"ד אורי לומברוזו:

שלנו.

אמנון ארבל:

שימוש למה אבל? עבור מה? בסדר אורי, סבבה, הבנתי. אין תשובה. הבנתי בוא נמשיך, בוא נמשיך, הלאה.

יוחנן וייצמן:

אתם יכולים להשיב לו, יש לכם זכות תגובה,

עו"ד בתיה קאופמן:

אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אז ויהיה אסור לו להתערב.

אורטל - מתנגדת:

רק על החפירה, סליחה, על החפירה, אפשר להגיד לכם,

יוחנן וייצמן:

רגע, זה לא יהיה, כן,

עו"ד בתיה קאופמן:

(לא ברור) לעצמך אורטל,

אמנון ארבל:

כן,

יצחק פנט:

הקומה הזאת, שבה נמצאים המתנגדים זאת קומת מגורים.

אמנון ארבל:

כן.

יצחק פנט:

יש כאן 4 דירות, 1, 2, 3, 4,

אמנון ארבל:

אוקי,

יצחק פנט:

באותו מפלס הכניסה לדירה, יש גם מפלס הכניסה למקלט, שאין מדרגה בין שני. זה אותו מפלס.

אמנון ארבל:

אוקי,

יצחק פנט:

המקלט הוא השטח הזה לידו, בצמוד, יש נבנה אגף מגורים חדש שהגובה שלו הוא גובה תקני. גם המקלט מאחר והרצפה תהיה שווה לרצפת המגורים, אז הבעיה היא שתקרת המקלט נבנתה קצת עבה יותר ב - 10 ס"מ יותר.

יוחנן וייצמן:

מקלט.

יצחק פנט:

אנחנו מדדנו 2.40, 2.33,

אורטל - מתנגדת:

הנה תמונה מהיום בבוקר.

יצחק פנט:

אולי שמודדים מנקודה מסוימת.

אמנון ארבל:

אבל 2.40,

יוחנן וייצמן:

הלאה, בסדר.

עו"ד בתיה קאופמן:

תרשמי, תרשמי.

יצחק פנט:

יש לנו אישור ממהנדס שאומר שניתן להוריד פה 10 ס"מ או 12 ס"מ כדי ליצור פה 2.50. וזה יהיה תקני.

יוחנן וייצמן:

זה צריך לבוא בתוכנית החדשה,

יצחק פנט:

זה צריך לעדכן,

יוחנן וייצמן:

או 106/ב, אני לא יודע, אבל,

אמנון ארבל:

ואז מה יהיה בשטח הזה?

יצחק פנט:

לא, רגע, ההצעה היא משרד. עכשיו,

אמנון ארבל:

משרד למה?

יצחק פנט:

זה, זה משרד.

אריאל גולן:

אתם הדיירים,

אמנון ארבל:

משרד למה אבל,

אריאל גולן:

מעדיפים משרד או מגורים?

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, לא,

אריאל גולן:

אני שואל אמי,

יוחנן וייצמן:

אמי כן אברר,

דובר לא מזוהה:

משרד זה לא מגורים, זה משרד.

דוברת לא מזוהה:

קודם כל לא כולם נמצאים פה.

אורטל - מתנגדת:

לא, רגע,

אריאל גולן:

לא, סתם אני,

דוברת לא מזוהה:

קודם כל לא כולם נמצאים.

אריאל גולן:

הסביר,

אורטל - מתנגדת:

אני אגיד לך, אבל רגע אני אגיד לך משהו,

יוחנן וייצמן:

חברים, זה לא ילך, חברים. חברים, חברים, אריאל,

צחי ברים:

רגע, בוא נשמע.

יצחק פנט:

אני רק רוצה לעשות,

יוחנן וייצמן:

אל תעשה שיח עם מתנגדים, זה יהרוג אותנו כעת.

אריאל גולן:

לא, רק כדי להבין,

צחי ברים:

שנייה, שנייה, לא,

אריאל גולן:

(לא ברור) משרדים,

צחי ברים:

שנאיים את זה, שנייה. להבין את זה.

עו"ד בתיה קאופמן:

שנייה, זה גם לא שאלה למתנגדים, זה שאלה לכלל הבעלים.

אריאל גולן:

כן,

דוברת לא מזוהה:

זה שאלה לכולם.

יוחנן וייצמן:

צריכים את זה.

עו"ד אורי לומברוזו:

כבוד היו"ר אני מציע הצעה, יש לי הצעה.

דוברת לא מזוהה:

מה?

צחי ברים:

אני שואל שאלה,

אריאל גולן:

משרד ללא קבלת קהל.

יוחנן וייצמן:

את המחסנים אתם מסכימים לשנות?

אורטל - מתנגדת:

מחסנים אנחנו רוצים שיהיה שמה מחסנים,

עו"ד אורי לומברוזו:

שנייה,

אורטל - מתנגדת:

זה בתוכנית שחתמנו.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני,

אורטל - מתנגדת:

אנחנו רוצים מחסנים,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני מציע הצעה. אנחנו, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אני לא בטוח שאסור לשנות את זה, בסדר,

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו נבקש את זה כרגע כמחסנים,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אורטל - מתנגדת:

מה זה כרגע?

עו"ד אורי לומברוזו:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

זה לא ילך.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני אבקש את זה כמחסנים, בסדר?

אמנון ארבל:

אוקי.

עו"ד אורי לומברוזו:

הגובה הוא תקני, המיקום הוא נכון. הכול בסדר, עונה לטענות של אמי עונה לטענות של המתנגדים.

אמנון ארבל:

בסדר, הלאה, הבנו.

עו"ד אורי לומברוזו:

ההיתר הבא בתור,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אורי לומברוזו:

יותר בגדול, אני אומר,

חנן צוריאל:

לצרף את הגינה שמעבר למחסן,

עו"ד אורי לומברוזו:

בסדר, אנחנו כרגע מבקשים את זה כמחסנים,

אמנון ארבל:

טוב.

חנן צוריאל:

לפרק את הגינה.

עו"ד אורי לומברוזו:

קניינית זה שלנו.

אמנון ארבל:

אפשר לא להפריע? אי אפשר כל משפט שהוא אומר להגיב, אבל זה לא, צריכים לסיים את הדיון, הבנו. הבנו, הבנו שלא מסכימים. גם זה גם בסדר, ואתה לא צריך שום דבר שהוא אומר. אתה לא צריך להסכים. די.

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אני אומר שוב, קניין פטור, תקן פטור. תכנון פטור,

אמנון ארבל:

הנושא הבא, הנושא הבא.

עו"ד אורי לומברוזו:

הנושא הבא, בעצם העלו פה רק שלוש טענות, העלו נושא המשרדים. עכשיו פתרנו את הבעיה הזאת.
נושא החניות ונושא הממ"דים זה,

אמנון ארבל:

תוספת זכויות בנייה.

עו"ד אורי לומברוזו:

מה?

אמנון ארבל:

תוספת זכויות בנייה.

עו"ד אורי לומברוזו:

יפה.

יוחנן וייצמן:

תקריא שוב את הסעיף ש - ,

עו"ד אורי לומברוזו:

בוא נתחיל מהקומה,

יוחנן וייצמן:

שנייה אורי, תקריא שוב את הסעיף שמדבר על מה יהיה במקרה במקלט,

אמנון ארבל:

בהסכם.

יוחנן וייצמן:

בהסכם, בהסכם.

עו"ד אורי לומברוזו:

סעיף 3.4,

יוחנן וייצמן:

5 אמרתם, כן,

דובר לא מזוהה:

3.4,

עו"ד אורי לומברוזו:

"מוסכם כי שני המקלטים המשותפים שבבניין הם אסור ליזם להיות קניינו, ותמורת זאת יכול היזם בקשה להיתר שתוגש תוספת מרפסות לדירות הבעלים ככל שיאושרו על ידי רשויות המקומיות".

יוחנן וייצמן:

הערות סעיף ש - ,

עו"ד אורי לומברוזו:

משלים הערות, (לא ברור) כן לגבי הרכוש המשותף סעיף 19.5,

יוחנן וייצמן:

כן מספיק לי. בסדר,

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו בעצם יכולים להצמיד הכול, כל מה שלא צמוד כיום לדירות הדיירים ואנחנו יכולים להצמיד. אוקי, אז,

יוחנן וייצמן:

אבל לא דיברת, אתה מסכים איתי שבשלב המשא ומתן של התמ"א לא דובר על, על משרדים בבניין?

עו"ד אורי לומברוזו:

אני לא צריך כרגע,

צחי ברים:

הוא אומר, הוא אומר,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני לא צריך להסכים על כלום. פתרתי את הבעיה,

אמנון ארבל:

כן, הוא ביטל.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני לא צריך להסכים על כלום, אני טוען שאפשר, הם טוענים שאי אפשר, אבל לא צריך להכריע בזה. הוועדה לא צריכה להכריע בזה.

אורטל - מתנגדת:

למה? אם יש היתר בניה זה תוכנית שאתם,

עו"ד אורי לומברוזו:

היא לא צריכה להכריע, ההיתרים למחסנים.

עו"ד בתיה קאופמן:

כמו שאת רוצה, משנים את המחסן.

יוחנן וייצמן:

אתה אמרת שאתה רוצה מחסנים?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן,

יוחנן וייצמן:

ירדת מהמשרדים.

עו"ד אורי לומברוזו:

ירדתי,

דובר לא מזוהה:

כן, הוא הציע.

אמנון ארבל:

הלאה נושא הבא, נושא הבא.

עו"ד אורי לומברוזו:

פתרנו את הבעיה.

יוחנן וייצמן:

שלום.

עו"ד אורי לומברוזו:

הנושא, הנושא הבא בתור שאני אמר שלגבי, הנושא,

אריאל גולן:

זה היה בתיקון פתאום.

עו"ד אורי לומברוזו:

כולם ממחרים היום או לשיירות או הביתה, אז ברור,

יוחנן וייצמן:

אני לשיירות.

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, אז בואו נקצר.

עו"ד בתיה קאופמן:

לא, לשיירות זה לאט.

עו"ד אורי לומברוזו:

אוקי. שם לא ממחרים באמת, שמה זה לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אורי לומברוזו:

אני אומר בשיירות לא ממחרים,

יוחנן וייצמן:

צריך לצאת.

עו"ד אורי לומברוזו:

שיירות עושים לאט.

יוחנן וייצמן:

לא ידעתי שהיושב ראש הקבוע ימלכד אותי פה ככה.

עו"ד אורי לומברוזו:

בוא נדבר על תרומות.

דוברת לא מזוהה:

בעיני חבריך.

עו"ד אורי לומברוזו:

בוא נדבר על קומות, מבחינת קומות, מבחינת קומות, היזם לפי ההסכם רשאי להוסיף 3.5 קומות, בפועל אנחנו מוסיפים כרגע 2 וחצי קומות. בקומה הזאת היא קומה קיימת.

יוחנן וייצמן:

בסכם רשום המספר 3.5?

עו"ד אורי לומברוזו:

3.5, כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אנחנו מבחינת ההסכם רשאים סעיף 2.5 להוסיף 3.5 קומות, הוספנו שתיים וחצי. וזאת קומה קיימת. זה לא תוספת, ואפילו תחשיב אותה כתוספת. היא לצורך העניין הקומה השלישית וחצי, אבל היא לא התוספת, היא קיימת. אנחנו לא מוסיפים, אנחנו בעצם רק משתמשים.

דובר לא מזוהה:

לא הבנתי.

אריאל גולן:

מה שהוא אומר זה כלול,

יוחנן וייצמן:

אפשר להעביר לעורך דין לסיים?

עו"ד אורי לומברוזו:

3.5 קומות על הקיים בפועל אני מוסיף 2 וחצי על הקיים.

אמנון ארבל:

אתה משלים את הקומה ומוסיף עוד אחד, סך הכול אתה מוסיף 4.

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, למה?

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

אורטל - מתנגדת:

זה תלוי שניים וחצי מאיפה.

אמנון ארבל:

הוספת 2.5, סליחה סך הכול 3,

יוחנן וייצמן:

חברים, זה לא ילך, זה לא ילך, יש לכם זכות להשיב.

אמנון ארבל:

אני מבין, אני מבין לבד. תודה, זה 3.

עו"ד אורי לומברוזו:

בסדר, הלאה,

אורטל - מתנגדת:

נכון.

עו"ד אורי לומברוזו:

יפה. גמרנו את בעיית הקומות, נעבור לעניין הממ"דים, בוא נעבור לעניין הממ"דים. עלתה פה טענה שיש פגם כזה או אחר בממ"דים ולכן הממדים לא שמישים ולכן בעצם אין להרוס את המקלטים, כדי שיישאר פיתרון נכון. מה היה לתמיכת הטענה הזאת? הציגו לי פה חוות דעת. חוות דעת הזאת קודם כל לא הייתה חלק ממסמכי ההתנגדות, נתחיל בזה, לא צורפה להתנגדות,

יוחנן וייצמן:

הם קיבלו אתמול. נו,

עו"ד אורי לומברוזו:

פעם ראשונה שאנחנו מקבלים אותה, זה היום, לא אתמול, היום, כאן לפני שעה, אפילו לא היום,

אמנון ארבל:

זה משהו שמבוקש בתוכנית.

אורטל - מתנגדת:

אבל רגע סליחה, אבל את זה היזם קיבל באותה דרך שאני קיבלתי.

אמנון ארבל:

שנ, שנייה,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני לא מנהל איתך דו-שיח.

אורטל - מתנגדת:

אל תנהל.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני לא מנהל איתך דו-שיח,

עו"ד בתיה קאופמן:

אורטל, די, מספיק.

יוחנן וייצמן:

אדריכלית אם היית עו"ד היית יכולה, היית יודעת, סליחה שאני מלמד אותך קורסים בעריכת דין, היית יכולה להשיב על זה, אז לא, הוא לא יכול להשיב אלייך.

עו"ד אורי לומברוזו:

אוקי.

צחי ברים:

נו נו.

עו"ד בתיא קאופמן:

עוד מעט,

יוחנן וייצמן:

יש לך זכות תגובה אחרונה. די.

צחי ברים:

באמת אנחנו (לא ברור).

עו"ד אורי לומברוזו:

המסמך שהוגש, המסמך שהוגש לתמיכת הטענות, איננו חוות דעת, איננו חוות דעת הנדסית, לא ערוך כחוות דעת הנדסית, ולא נועד להיות חוות דעת הנדסית שנייה. תראו את המסמך, תכף אתם תקבלו אותו, כי אני רוצה שתקבלו אותו, כי אני רוצה שתראו מה המסמך הזה. זה מסמך שאפילו לא חתום על ידי אף אחד, לא נאמר מתי הוא נערך, לא נאמר על ידי מי הוא נערך. לא נאמר מה כישורים של מי ש - , לא נאמר מה הכישורים של מי שערך אותו.

צחי ברים:

דבר אחד שזה תקני?

עו"ד אורי לומברוזו:

מה?

צחי ברים:

זה עומד בתנאי תקן?

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו אומרים שזה עומד, ואנחנו אומרים שאם יהיו פגמים כלשהם, ממילא אני לא יכול למסור טופס 4, אני לא מקבל, אלא אם כן אני אעמוד בתקנות של הג"ה לגבי הממ"דים, ולכן כל פגם שישנו, אם ישנו יתוקן. יחד עם זאת, אני כן רוצה להגיד לכם מה כן כתוב בחוות דעת הזאת, מה הפגמים שנטענו פה שכביכול בעטיים, אי אפשר לתקן את הממ"דים. בואו נסתכל על כל ההוראות, כל הדברים שנכתבו פה לגבי הממ"דים, שאמרו לנו שאי אפשר לתקן אותם, אי אפשר בשום פנים ואופן.

אורטל - מתנגדת:

חלון אתה יכול.

עו"ד אורי לומברוזו:

אז בואו נראה, חלון או משקוף פלדה ממ"ד לא תקין, יש לבצע צביעה,

אורטל - מתנגדת:

לא, כתוב, יש לך חסימה של מטר של גובה.

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, כן,

אמנון ארבל:

את לא יכולה אבל כל משפט שהוא אומר.

עו"ד אורי לומברוזו:

הלאה, משקוף דלת ממ"ד, צבע מלא, ואחיד, תה תה לא תקין, יש לבצע צביעה. אחר כך דלת ממ"ד, סגירה, נעילה פתיחה לא תקין. יש להתקין DHR. אף אחד לא יודע מה זה אבל זה כנראה דלת הדף רסיסים, משהו כזה, אפשר להתקין, הכול בסדר, יתקינו. הלאה. כתוב לגבי הלאה אני ממשיך, דלת ממ"ד, סליחה. קירות ממ"ד, קירות ממ"ד לא תקין, יש לבצע השלמת טייח, הלאה. ערכת אב"כ לא תקין, צריך להתקין.

יוחנן וייצמן:

בואו נעזוב את הסוגיה הזאת.

עו"ד אורי לומברוזו:

בקיצור, אני יכול,

צחי ברים:

יש משהו, ממה שאמרת שכן יש בעיה?

עו"ד אורי לומברוזו:

רק הדלת הזאת החלפה של הדלת.

אורטל - מתנגדת:

החלון,

עו"ד אורי לומברוזו:

שצריך להחליף אותה, חלון אחד שהוא נמוך מהגובה, מהגובה הקבוע בתקנות, שזה לצורך העניין. לדעתי לא פוסל את הממ"ד הזה מלהיות ממ"ד לצורך העניין, זה, מה?

דובר לא מזוהה:

גם עבירות בנייה בנו.

אמנון ארבל:

אורי, נושא החנייה, בבקשה.

עו"ד אורי לומברוזו:

יפה, נושא החנייה.

יוחנן וייצמן:

זה תסביר לנו בכלל,

עו"ד אורי לומברוזו:

בעוונותיו, בעוונותיו, אני גם טיפלתי בתוכנית האפרסמון. תוכנית האפרסמון הוגשה על ידי הוועדה.

אמנון ארבל:

פינוי בינוי?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, גם על ידי הוועדה המקומית, היא לא רק תוכנית של היזם, שם זה של מימושים. תוכנית שהייתה בוועדה המחוזית, תוכנית שהתנגדו אליה, הדיירים שיושבים פה על ידי נציגים או כאלה אחרים התנגדו אליה, וטענותיהם נשמעו בעניין החניה ונקבע במפורש שכנגד כל חניה שקיימת לבניין הזה, שתיגרע מהבניין הזה, תותקן חניה תת קרקעית בחניון התת קרקעי של רחוב האפרסמון, וזה קבוע היום בתקנון המתוקן בסעיף 6.5 של התקנון המתוקן זה נכתב, ולכן הבעיה הזאת גם קיבלה מענה ולכן אני לא מבין את הטענה הזאת. אני לא מדבר על כך שגם לפי מה שקראתי פה, כל השטחים שאינם צמודים היום לדיירים שייכים לי, הם לא של הדיירים. כלומר אותה אותו משולש שהם מצביעים עליו ואומרים - פה אנחנו היינו יכולים אולי לעשות חניה. זה שלי, זה לא שלהם, זה נגרע מהם בהסכם, אז לכן גם בעיית החניה.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר לך סתם, יכול להיות שיש לכם כזה הסכם, הוועדה המקומית לא אוהבת, כן, ולפעמים גם לא מאשרת.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל ליבנו לא היה גס בדיירים, הרי בתוכנית של אפרסמון ניתן מענה לבעיה של הבניין הזה, והם התנגדו ונשמעו וניתנה החלטה גם. אז לכן אני בא ואומר.

יוחנן וייצמן:

זה בסדר, כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

לכן אני בא ואני אומר חבר'ה, זה, זה ניתן.

אמנון ארבל:

ברור.

עו"ד אורי לומברוזו:

עכשיו אנחנו הוספנו בסך הכול שימו לב, בכל התכנית הזאת אנחנו מוסיפים יחידת דיור אחת, אחת בודדת,

דוברת לא מזוהה:

איפה?

עו"ד אורי לומברוזו:

בגג, לכן גם בעניין הזה תבינו את הפרופורציות, אנחנו בסך הכול מוסיפים יחידת דיור אחת. בכל (לא ברור) שאנחנו מנהלים פה בסיפור הזה.

אמנון ארבל:

למה צריך להוסיף יחידת דיור אחרי תמ"א?

עו"ד אורי לומברוזו:

מה זאת אומרת?

אמנון ארבל:

אני שואל,

עו"ד אורי לומברוזו:

למה צריך להוסיף? למה לא?

אמנון ארבל:

כן, שאלתי אותו לא אותך,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא,

דובר לא מזוהה:

אדם רוצה להרוויח.

אורטל - מתנגדת:

לתת לאנשים.

אמנון ארבל:

למה? הפרויקט לא, לא כלכלי?

עו"ד אורי לומברוזו:

מותר לי, אמר, מותר היה לי לפי ההסכם איתם 20 יחידות דיור.

אמנון ארבל:

אני שואל, מה זה, אני לא מדבר על ההסכם. שאלתי תכנונית אבל,

עו"ד אורי לומברוזו:

שיקולים, שיקולים כלכליים של היזם.

אמנון ארבל:

אז שאלתי.

עו"ד אורי לומברוזו:

בסדר, אז ענית.

אמנון ארבל:

אוקי,

עו"ד אורי לומברוזו:

אוקי שיקולים כלכליים,

יוחנן וייצמן:

יכולת גם לענות על עקרונות הציפוף לייצר,

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אני אומר,

יוחנן וייצמן:

זה גם, (לא ברור), למה? אישרו לנו 30 קומות,

עו"ד אורי לומברוזו:

היזם,

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל הוא היה יכול לבנות שם 4 יחידות דיור,

עו"ד אורי לומברוזו:

היזם, היזם, בסדר נעזוב את זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, עזוב, הלאה.

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, אז אני חושב שבמישור התכנוני, במישור התכנוני, אנחנו ענינו על ההתנגדויות.

אמנון ארבל:

אוקי,

עו"ד אורי לומברוזו:

עכשיו יש פה הרבה התנגדויות שהן התנגדויות שנוגעות לכללי האתיקה, או לליקויי בניה. או לצורך העניין, טענות חוזיות או לנושא ש - , נושא ייצוג שבינם לבין עורך דין הדיירים או לכל מיני נושאים, שהם לא מונחים על שולחנה של הוועדה הזאת.

אריאל גולן:

המעקות החיצוניים שנבנו לפני שהתוכנית אושרה, לפני שההיתר. מה זה?

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אני אומר, אני האמת, לא הייתי מודע לזה,

אריאל גולן:

איך?

עו"ד אורי לומברוזו:

לא הייתי מודע לזה. אבל אני ראיתי עכשיו מה שאתם ראיתם ואני. אבל כן,

אמנון ארבל:

זה אגב צילום מלפני שנה. אני חייב להגיד מה המצב היום,

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל כן,

אמנון ארבל:

אבל זה צילום לפני שנה.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל כן ראיתי,

אמנון ארבל:

(לא ברור)

עו"ד אורי לומברוזו:

כן קיבלתי עכשיו מהיזמים, סליחה, כן, קיבלתי מהיזמים דבר אחד, שהוא בעצם כתב התחייבות שניתן לפיקוח העירוני, שהיזם התחייב שלא לבנות את התקרה, ובמידה וכמובן לא יינתן או לא תאושר התוכנית, אז הוא יבצע הריסה. כלומר כן הייתה פה מעורבות של הפיקוח העירוני. זה לא דבר שעבר מתחת לרדאר, ואף אחד לא ידע, כולל הוועדה המקומית, ולכן צריך להבין שזה משהו שנכון. אני מסכים, ואמי יגיד לי שזה לא תקין, אני מסכים שזה לא תקין, קודם צריך.

צחי ברים:

לא צריך את אמי שזה לא תקין.

עו"ד אורי לומברוזו:

מה?

צחי ברים:

לא צריך את אמי שזה לא תקין.

אמנון ארבל:

זה טעם החוק.

צחי ברים:

אבל אני רוצה לשאול אותך,

אמנון ארבל:

אפילו אני לא,

צחי ברים:

בהסכם יש לנו 3.5 קומות?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן,

צחי ברים:

היא אומרת שכשאת עשית את החוזה כבר אז בדעתך הייתה להגיש היתר להגיע לזה?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, בוודאי,

עו"ד בתיה קאופמן:

אז למה לא הגשת?

צחי ברים:

ולמה לא? רגע,

עו"ד בתיה קאופמן:

סליחה.

אריאל גולן:

הוא יסיים, אחרי זה אתם.

אמנון ארבל:

אתם פשוט לא היה להם זכות תגובה בסוף, אם תעצרו כל הזמן,

צחי בריס:

בדיוק,

אמנון ארבל:

חבל.

עו"ד בתיה קאופמן:

סליחה.

יוחנן וייצמן:

בעצם החלוקה הזו הייתה בשביל פעם ראשונה תמ"א?

עו"ד אורי לומברוזו:

יש מה שנקרא תמ"א תב"ע,

אמנון ארבל:

לא, הוא מיצה את מה שהוא יכול.

עו"ד אורי לומברוזו:

מיציתי את התמ"א, ואני מבקש עכשיו מכוח התב"ע.

יוחנן וייצמן:

אתה יודע כמה תוכניות כאלה יש פה היום?

עו"ד אורי לומברוזו:

יש פה אינסוף תוכניות כאלה.

צחי בריס:

רציתי לשמוע אותו, שזה הייתה כוונתו, זה הכול. בסדר.

עו"ד אורי לומברוזו:

שתיים, אני שוב אומר כמה דברים כלליים,

מיכל כהן:

זה שחמט מה שהוא עשה.

אורטל - מתנגדת:

נכון, נכון,

עו"ד אורי לומברוזו:

כמה דברים כלליים, ששוב אני חושב שזה לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני שוב אומר, אני לא חושב שזה עניינה של הוועדה הנושאים החוזיים. גם לא נושא של ליקויי בנייה, גם לא נושא של, לצורך העניין, גם לא נושא של, של ההתקשרות החוזית. אבל אני כן אומר כמה דברים בשביל, כי אני לא יודע איך הוועדה נותנת משקל כן או לא. אם תגידו לי שזה מיותר, אני לא.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הוועדה רוצה להבין שלא נעשה עוול.

עו"ד אורי לומברוזו:

אוקי, אז אני אומר ככה, קודם כל הדיירים מיוצגים על ידי עורך דין דיירים. עורך דין הדיירים מייצג אותם. עורכת הדין, חברתי פה מייצגת בהתנגדות, אבל עדיין בנושאים שנוגעים לתמ"א יש עורך דין דיירים. היא לא מייצגת את הדיירים בתמ"א, היא מייצגת.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שאתה גורם עוול במה שאתה אומר.

עו"ד אורי לומברוזו:

יפה, אז עכשיו, יפה. היא מייצגת בהתנגדות. עכשיו נושאים מסחריים, נושאים מסחריים שבין היזם לבין הדיירים, זה מול עורך דין הדיירים ולא מול עורך דין התנגדויות.

דובר לא מזוהה:

יזמים.

עו"ד אורי לומברוזו:

ולכן בעצם לא היה צורך לפנות לעורך דין המתנגדים, כי זה עניינו של עורך הדין הדיירים, יש ויכוח מסחרי, שמעתם אותו, כן, תוסיפו לנו, לא תוסיפו לנו כמה תוסיפו לנו. אם תוסיפו לנו זה לא עניין להתנגדויות, זה עניין מסחרי שמתנהל בין הצדדים, ולצורך העניין הכתובת היא לא עורך דין המתנגדים, ואין שום בעיה בזה שזה יתנהל גם בין היזם ישירות לבין הדיירים.

יוחנן וייצמן:

זה אין בעיה, ברור.

עו"ד אורי לומברוזו:

מפני שמותר לצדדים גם לדבר ללא מייצגים,

יוחנן וייצמן:

בזה אתה צודק.

עו"ד אורי לומברוזו:

לכן גם שם אין שום בעיה, לא אתית, ולא לא אתית.

אריאל גולן:

אנחנו לא וועדת אתיקה.

עו"ד אורי לומברוזו:

חופש ההתקשרות,

יוחנן וייצמן:

אתה קצת כן מפחיד אותי שאתה, אני מדבר על פרויקטים אחרים. בוא נדבר על הפרויקט הזה כי אתה לא פעם. זה לא הפרויקט היחיד שאתה מדבר עליו, שבעצם כן. אני לא מנסה להתווכח, להתנסח בזהירות שעורך דין דיירים אולי לא תמיד טובת הדיירים לנגד עיניו.

עו"ד אורי לומברוזו:

אי אפשר לחשוד.

דובר לא מזוהה:

אי-אפשר להגיד את זה.

עו"ד אורי לומברוזו:

אי אפשר לחשוד בעורך דין יוסי תוסיה, בעו"ד דין סליחה אלי תוסיה כהן, הוא מייצג רק דיירים, הוא לא מייצג יזמים.

אורטל - מתנגדת:

אבל מי שמשלם זה היזם.

עו"ד אורי לומברוזו:

הוא מייצג רק דיירים.

עו"ד בתיה קאופמן:

בתור מי שקיבל ממנו (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

חברים, זה לא ילד,

ישראל קלרמן:

רגע, רגע, לא הויכוחים האלה, אבל היושב ראש מבקש. בעדינות, שנייה תנו רגע לאורי לסיים, ואז תענו.

עו"ד בתיה קאופמן:

של עו"ד תוסיה כהן,

ישראל קלרמן:

אורי בבקשה, יוחנן. תנהל את הדיון, אני לא יכול ככה לשמוע את כל הצעקות האלה.

אמנון ארבל:

אבל לא, את לא מסבירה עכשיו, את מסבירה כשיהיה לך זכות תגובה,

יוחנן וייצמן:

אמי אמר לכם מקודם, הגבתם, אז יללה, כשהוא מסיים את הדברים, אתם יוצאים החוצה לא מדברים אחרי זה?

עו"ד בתיה קאופמן:

לא,

אמנון ארבל:

אז די,

יוחנן וייצמן:

אז בסדר, אז תנו לה גם.

עו"ד בתיה קאופמן:

טוב.

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אני אומר שוב, עו"ד תוסיה כהן,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) את ההתנגדות,

עו"ד אורי לומברוזו:

מה עכשיו דיירים. הוא לא מייצג יזמים, הוא מייצג בהרבה מאוד פרויקטים פה בעיר. אני לצורך העניין אני מוצא את עצמי שאני נאלץ להגן על כבודו, כי הוא לא נוכח פה.

יוחנן וייצמן:

נכון,

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל אני אגן על כבודו, אני אגן על כבודו. אני חושב שכבודו במקומו מונח. עכשיו אני אומר, כך, אומרים לי פה שמעתי בחצי און, משלמים לו היזמים, רבותיי, בכל תוכניות התמ"א ובכל תוכניות הפינוי בינוי, היזמים משלמים לדיירים, שימו לב.

יוחנן וייצמן:

הדבר היחיד שלא ענית לנו.

עו"ד אורי לומברוזו:

משלמים לדיירים והדיירים בוחרים לעצמם עורך דין. היזם לא בוחר לדיירים את העורך דין. הם בחרו את העורך דין, אז הם לא יכולים לבוא היום בטענות לעצמם, על למה בחרנו את יוסי תוסיה, את אלי טוסיה כהן.

דוברת לא מזוהה:

אלי.

עו"ד אורי לומברוזו:

הם בחרו אותי,

יוחנן וייצמן:

תגיד לי הגינה שמה,

עו"ד אורי לומברוזו:

יכלו לבחור מישהו אחר. יש מספי עורכי דין דיירים בעיר הזא.

יוחנן וייצמן:

אורי, אתה או האדריכל פנט, הגינה שטוען הבחור שם בסוף, אני שכחתי את שמו.

חנן צוריאל:

חנן.

דוברת לא מזוהה:

חנן צוריאל.

עו"ד אורי לומברוזו:

שלנו.

יוחנן וייצמן:

הגינה, הגינה שלכם?

עו"ד אורי לומברוזו:

שלנו,

יוחנן וייצמן:

היא חלק מהרכוש המשותף?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, כן, זה שלנו לפי ההסכם.

חנן צוריאל:

עליו בשום מצב.

יוחנן וייצמן: הוא לא היה מוצמד אליו, הבנתי. קיבלתי תשובה, בסדר.

חנן צוריאל:

זה כרם נבות, הרצחת וגם ירשת, זה פשוט נוכלים, רמאים,

יוחנן וייצמן:

בסדר, טוב.

חנן צוריאל:

גנבים גזלנים, אין לי איך לתאר את האנשים האלה.

אמנון ארבל:

זה לא עוזר, אתה לא עוזר לא לעצמך ולא לדיון.

חנן צוריאל:

אם הוא אומר שזה שלהם.

עו"ד אורי לומברוזו:

כן. היא קיבלה את ההסכם,

צחי ברים:

אני רק נותן לכם טיפ קטן.

אמנון ארבל:

סיימת?

צחי ברים:

אל, אל,

עו"ד אורי לומברוזו:

סיימתי.

צחי ברים:

כן, כן, אל תיכנסו עכשיו לכל זה, תענו נקודתית על זה,

עו"ד בתיא קאופמן:

אז אני, אני, כן,

צחי בריס:

יהיה גם,

אמנון ארבל:

שנייה,

עו"ד בתיא קאופמן:

אני משיבה לדבריו של חבר,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, ברור.

אמנון ארבל:

כן, יש לי שתי שאלות לפני שאתם,

עו"ד אורי לומברוזו:

שנייה אחת,

אמנון ארבל:

מה?

עו"ד אורי לומברוזו:

רק על ההמלצה של מהנדס העיר.

דובר לא מזוהה:

רק הערה, הערת אחת.

יוחנן וייצמן:

תשאיר את זה לאחרי זה, בסדר? ניתן לך.

אמנון ארבל:

אין לו אחרי זה.

יוחנן וייצמן:

לא, אחרי זה בסדר, סליחה.

דובר לא מזוהה:

במקצועי.

אמנון ארבל:

אין לו אחרי זה.

יוחנן וייצמן:

אני מדבר על המקצועי, לכן רציתי. לא, לא, יש בן אדם לחברו, יש בן למקום, בסדר אנחנו אתכם.

דובר לא מזוהה:

אז לדבר או לא?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

יש לך זכות תגובה אחר כך, אז זה.

יוחנן וייצמן:

זכות תגובה.

יצחק פנט:

בסעיף 8 להמלצה, כתוב שכפי שנכתב בהמלצת מהנדס העיר לדיון בהפקדה, היות והתכנית שאושרה במסגרת תמ"א/38 לפי התוספת,

יוחנן וייצמן:

כן, הבנו.

יצחק פנט:

של שתיים וחצי קומות,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

יצחק פנט:

מיצתה את התוספות,

אמנון ארבל:

כן,

יצחק פנט:

ולא הציעה הפרשות ציבוריות ו/או תרומה למרחב. לכן התוספת הקומה החדשה תבוטל. טוב, תראו,

אמנון ארבל:

זה הייתה המלצה בהפקדה אגב.

יצחק פנט:

נכון, היה המלצה הזאת כבר בדיון להפקדה,

יוחנן וייצמן:

הבנו. בסדר.

יצחק פנט:

ההמלצה הזאת נמחקה ובהסכמת אמי ארבל, היה לנו על זה תכתובת,

אמנון ארבל:

שמה?

יוחנן וייצמן:

הבנו הכול, בסדר, אמי, זה מיותר, פנט, מיותר הבנו.

יצחק פנט:

בוא תראה את התכתובת.

אמנון ארבל:

יש לי אותה.

יוחנן וייצמן:

אחרי שיח ארוך בנושא.

יצחק פנט:

(לא ברור) בסדר, ובדיון,

אמנון ארבל:

תיכף אני אבוא לראות, אוקי.

יצחק פנט:

תיכף תראה, מה הנקודה? הנקודה היא, שאנחנו מציעים תרומה לציבור וגדולה. מגרש החניה הולך לתוכנית הפינוי הבינוי. העירייה ביקשה,

אמנון ארבל:

זה לך שלך אבל,

יצחק פנט:

יש לנו זיקות הנאה לשמה, אין לנו חנייה אחרת.

עו"ד בתיה קאופמן:

זה חזקה,

אמנון ארבל:

בוא נראה לטובת הציבור.

יוחנן וייצמן:

לפחות לא בתוכנית הזאת.

יצחק פנט:

שנייה, שנייה, בוא אמר, אני לא רוצה לייצר,

אמנון ארבל:

אני תיכף אבוא לראות,

יצחק פנט:

אני חייב שתראו את זה.

אמנון ארבל:

אין בעיה,

יצחק פנט:

בדיון להפקדה, הסעיף הזה ירד. איך זה חוזר פתאום עוד הפעם? אני לא יודע.

אמנון ארבל:

זה הייתה החלטת הוועדה, ולא (לא ברור), אני אבוא לראות, הבנתי.

יוחנן וייצמן:

מהנדס העיר הוא ילד גדול, הוא יכול לכתוב מה שהוא רוצה,

אמנון ארבל:

אני רק, לפני שאתם משיבים, וכמו שנאמר פה,

דוברת לא מזוהה:

זה חצי,

אמנון ארבל:

רגע, יש לכם זכות תגובה לדברים שהוא אמר, לא לפתוח את הכול, ואין צורך לחזור. אני רוצה שתתחילו רגע, אם כן, השאלה שהם דיברו פה. יש כרגע, אין מחלוקת שיש הסכם ביניכם.

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

אמנון ארבל:

בהסכם נאמר פה שני דברים, אחד שבהסכם מותר לבנות שלוש וחצי קומות ואתם כרגע מתנגדים לקומה השלישית, בעצם אתם תסבירו. ושתיים גם רשום גם על גבי המקלטים, וגם כל שאר, לא יודע אם זה בסדר שחתמתם על זה, אבל חתמתם על זה, שכל השטחים המשותפים שהם לא של הדיירים צמודים אליו גם כן. אז אם תתחילו בשני הדברים האלה בבקשה. בסדר.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני רוצה להתחיל מדבר יותר חשוב, וזה עו"ד תוסיה כהן, כי אני נשאר בליבי.

אמנון ארבל:

אוקי,

עו"ד בתיה קאופמן:

אוקי, בסדר. עורך דין תוסיה כהן.

יוחנן וייצמן:

חבל שאנחנו עושים את זה פה,

עו"ד בתיה קאופמן:

לא, זה לא חבל, לא חבל,

יוחנן וייצמן:

כי אנחנו,

אמנון ארבל:

הוא לא פה.

עו"ד בתיה קאופמן:

אז אני אקדיש עוד 20 שניות.

יוחנן וייצמן:

כבר עשיתי שגיאה שקטעתי מקודם, את לומברוזו בנושא הזה.

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל אני בכל זאת מחזירה את ה - , את שמו הטוב,

אורטל - מתנגדת:

כן,

עו"ד בתיה קאופמן:

הוא עושה.

אורטל - מתנגדת:

הוא שמו הטוב.

עו"ד בתיה קאופמן:

עו"ד תוסיה כהן, לא פעל בניגוד לאינטרס הדיירים. בשלב מסוים הוא אמר - אני עייף, מרים ידיים, מעביר את הייצוג לחברתי לגבי ההתנגדות. אני חברתי, אני פה. אני עשיתי את הדרך הזאת על ידי ישיבה משותפת עם עורך דין תוסיה כהן והדיירים, שאחרי הישיבה שלו היו יכולים לבחור אותי או משהו אחר, בחרו אותי ולכן אני כאן.

אמנון ארבל:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

עו"ד בתיה קאופמן:

אז תוסיה כהן בכלל לא שייך, כל מה שנאמר ולא נאמר.

צחי ברים:

כי עכשיו את העניין (לא ברור).

עו"ד בתיה קאופמן:

ואני חושבת שאנחנו חברים באותה מידה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה, בסדר. יללה, אז טוב, דרך אגב טוב שאמרת.

עו"ד בתיה קאופמן:

אוקי. עכשיו אני רוצה לדבר על ציר הזמן. נכון שיש פה מהלך של תמ"א תב"ע. אוקי, אבל יש גם יחסי אמון עם דיירים, אנחנו מתנהלים על התוכנית הזאת מ - 2017, דרך 2022 תחנת ביניים ועד היום. תוכנית השינויים מוגשת רק השנה. הדיירים האלה כבר עברו שלוש מלחמות בלי ממ"ד ובלי מקלט, כי במקלט יש בלוקים ונכון שצריך לעשות תיקוני צבע, אבל לגבי חלק מהם אין להם דלתות לממ"ד, בשלוש המלחמות האחרונות. יש איזה גבול גם לסיבולת ולסבירות של אנשים שנמצאים בתוך פרויקט בנייה ארבע שנים. ועכשיו יש להם עוד שנה וחצי, כי לא נזכרו לעשות את הכלכליות הזאת.

דובר לא מזוהה:

לא, לא, זה ממש לא.

אמנון ארבל:

למה אתם לא מבינים,

יוחנן וייצמן:

יש לי שאלה אליך, אולי תגידי לי וזה יהיה קל. אם תנאי למתן תוקף, למתן תוקף? לא לזה, יהיה לסדר לכם את הבעיות? לא טופס 4 ולא סיפורים, העליתם טענות של בעיות בתוך הדירות שלכם. אני אשאל אותם אם הם מסכימים, וזה, יישר פה קצת את ההדורים. את הבעיות הנקודתיות שיש לכם בדירות, ויש בעיות. אני מאמין שיש בעיות, בוא נעשה את זה תנאי למתן תוקף אם הם מסכימים, זאת אומרת אם לא, אז הוועדה תשב על זה אחרי זה, אבל בהנחה שיש הסכמה סביב השולחן, אז, יכול להיות שפתרנו חלק גדול מהבעיה.

דוברת לא מזוהה:

צריך את הסכמת כל הדיירים,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני רוצה, זאת אומרת הרי, זה פחות או יותר ישבנו בוועדה של ההסכמות. אני נוטה לכיוון כשזה, אבל יש לי 11 לקוחות, או 10 לקוחות כרגע, תלוי (לא ברור) את האחרון או לא, שאני צריכה שם (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד בתיה קאופמן:

אז לכן אני פתחתי את דברי, במקור, קודם כל אני מייצגת את המתנגדים, אבל יש הרבה 10 אנשים לא שלי. אוקי, יש 19,

צחי ברים:

את תדברי על הדברים שלך, לא על דברים של אחרים.

עו"ד בתיה קאופמן:

לא, שנייה, שנייה, אני חושבת שיש פתרון, אני אומרת מה שאמרת פלוס נקודה. אני חושבת שבמקום לעשות את זה כתנאי למתן תוקף, צריך לתת ארכה של 30 יום, להגיע להסכמים,

צחי ברים:

לא, זה לא,

עו"ד בתיה קאופמן:

20 יום, או שעתיים, רגע, רגע שנייה, אני אגמור. אני אומרת, הרי אני יושבת פה עם הלקוחות שלי המתנגדים, אבל השאלות הללו הן קשורות גם לקניין, וצריך לשבת עם האחרים שהם לא לקוחות שלי בכלל, אולי עו"ד תוסיה כהן, הוא עדיין שלהם, אני לא יודעת, זה דבר אחד. ודבר שני, התנאי, אני מניחה שאחד התנאים יהיה מה שאמרת, שאתה באמת הולך על המחסנים וזה לא חוסם,

צחי ברים:

אבל גברת.

יוחנן וייצמן:

סיימנו, סיימנו, הנושא הזה אחר כך. לא,

עו"ד בתיה קאופמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

סיימנו את הנושא,

צחי ברים:

אבל את אומרת,

יוחנן וייצמן:

תמשיכי לדבר,

צחי ברים:

את אומרת שעברו שלוש מלחמות, כבר בלי ממ"דים, ואת מציעה עכשיו שידחה את זה עוד זמן,

אורטל - מתנגדת:

עוד שתי מלחמות?

עו"ד בתיה קאופמן:

שנייה, הוא שואל אותי, אז אני אומרת,

אורטל - מתנגדת:

נו באמת.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני לא אמרתי דחה,

צחי ברים:

שלוש,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני אומרת, בוא נשב לדבר על ההסכמות קצת יותר,

צחי ברים:

אז שואל אותך היושב ראש, האם את מוכנה שהדבר הזה,

עו"ד בתיה קאופמן:

שאני לא יכולה,

צחי ברים:

אם יהיה תנאי למתן תוקף בשביל שיהיה את הממ"דים, שאת מדברת.

עו"ד בתיה קאופמן:

אז אני אומרת,

צחי ברים:

(לא ברור) הזמן,

עו"ד בתיה קאופמן:

שעל פניו זה נשמע לי דברים נכוחים והגיוניים, אבל יש לי עשרה דיירים לקוחות, שאני רוצה להתייעץ איתם, אם זה משביע את רצונם. אז אני זקוקה לא לשלושה, לא לחודש, אני צריכה ל – 5 שעות, יומיים,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עו"ד בתיה קאופמן:

ליום ראשון, להגיד מה אני אומרת על זה,

צחי ברים:

בוא נמשיך הלאה, כן.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני רוצה להפנות למשהו קטן, שאולי הוא קצת פרובוקטיבי, לגבי הקטע הזה של המרפסות, אני רוצה להגיד לכם, אפרופו הצעת הפשרה שקיבלנו, לא חושפת את הפרטים, צריכים לשלם על המרפסות האלה, שהרגע אמרנו שזה מה שמקנה לו את הקניין, אז זה דבר שאתם צריכים לבדוק בעצמכם, ולכן זה לא תכנוני, אבל איך אתם, כאילו הצעת הפשרה שהצעתם זה לא ישלמו על המרפסות שאתם צריכים,

יוחנן וייצמן:

ממילא אתם חייבים אותם.

אורטל - מתנגדת:

נכון, ממילא,

דוברת לא מזוהה:

אז מאיפה הכנסתם 35?

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

דוברת לא מזוהה:

קראנו, קראנו,

עו"ד בתיה קאופמן:

קראתי את הסעיף,

דוברת לא מזוהה:

קראנו יחד איתו,

עו"ד בתיה קאופמן:

קראתי את הסעיף,

עו"ד אורי לומברוזו:

בסדר אנחנו לא,

עו"ד בתיה קאופמן:

ואני מסתפקת בזה, כרגע אם זה שאני אומרת אני רוצה זמן לחשוב על ההצעה שהיא על פניו מעניינת,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד בתיה קאופמן:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

הלאה, יש עוד מישהו שרוצה להגיב?

אמנון ארבל:

לא נתתם לי תשובה רק לגבי מה ששאלתי. לגבי ההסכם, לגבי ה – 3.5 וכל ה - ,

עו"ד בתיה קאופמן:

לגבי ה – 3.5,

יוחנן וייצמן:

3.5 זה גם,

עו"ד בתיה קאופמן:

מאיפה סופרים?

אמנון ארבל:

אתם פה מתנגדים, למה שכתוב בהסכם.

אורטל - מתנגדת:

אז רגע, זה כבר מאיפה סופרים, אני רוצה להבין מאיפה סופרים את ה – 3.5 קומות האלה,

אמנון ארבל:

תוספת שהוצגה,

אורטל - מתנגדת:

כן, אבל מאיפה הוא סופר אותה?

יוחנן וייצמן:

מהגג.

אמנון ארבל:

היה בניין קיים ובנו עליו קומות, אני מתחיל משם,

אורטל - מתנגדת:

3.5, אבל רגע, אנחנו, אנחנו , זה באמת משהו (לא ברור) מבינתנו, אני רוצה, ברגע שעושים תמ"א, שנייה, תמ"א, אנחנו סגרנו על תמ"א, אנחנו לא אמרנו תב"ע.

אמנון ארבל:

אבל בהסכם שהוא,

אורטל - מתנגדת:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

הוא החתים אתכם על משהו אחר,

אמנון ארבל:

אתם חתומים על חוזה, בסוף חוזה הוא מחייב גם אתכם,

אורטל - מתנגדת:

אין בעיה, אבל,

אמנון ארבל:

רגע, בחוזה נאמר פה, ואתם לא סותרים את זה, שמותר עדיין לבנות 3.5 קומות, היזם כרגע מבקש לבנות, להבנתי אפילו פחות אולי מ – 3.5, אבל ניח 3.5, ואתם מתנגדים לזה, למרות שאתם חתומים על ההסכם.

אורטל - מתנגדת:

לא, אני אסביר לך למה, כי אנחנו כשהציגו לנו את הפרויקט הזה,

אמנון ארבל:

אבל זה לא משנה את חתומה על הסכם,

אורטל - מתנגדת:

אוקי,

אמנון ארבל:

מה זה משנה?

אורטל - מתנגדת:

רגע,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני מדברת על אפקט ההסתמכות,

אורטל - מתנגדת:

מהתחלה, מהתחלה,

אמנון ארבל:

אבל אם את מייצגת דיירים שחתמו על הסכם,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני מבינה את מה שאתה אומר,

אמנון ארבל:

שמותר לבנות 3.5 קומות, ואתם כרגע מתנגדים לקומה השלישית.

אורטל - מתנגדת:

אני מבינה, אבל,

עו"ד בתיה קאופמן:

אין לי מה להוסיף.

אורטל - מתנגדת:

אני רוצה להבין משהו,

אמנון ארבל:

כן,

אורטל - מתנגדת:

אנחנו כשחתמנו,

עו"ד בתיה קאופמן:

מהתחלה כנראה,

אורטל - מתנגדת:

הראש של היזם, היה בקטע של לעשות 3.5 קומות, אנחנו הסתמכנו,

אמנון ארבל:

ברור,

אורטל - מתנגדת:

רגע, רגע, רגע,

אמנון ארבל:

זה מה שכתוב.

אורטל - מתנגדת:

אנחנו, רגע, אנחנו הסתמכנו, הרי שוב בעירייה, שבעצם ההיתר בנייה שיהיה 2.5 קומות, ולנו, לנו הוסבר תמ"א, אני אז לא הייתי בתמונה, מודה אבא שלי היה בתמונה, לא בדקתי, לא יודעת,

אמנון ארבל:

אבל זה לא משנה יש לך,

יוחנן וייצמן:

זה לא הפרויקט הראשון בעיקר שעובד,

אורטל - מתנגדת:

נכון,

דובר לא מזוהה:

אבל הסכם לפי ההיתר גם, לא?

אורטל - מתנגדת:

אבל,

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

אם אתה עכשיו חותם איתי, אם אתה עכשיו חותם איתי על הסכם, כן?

יוחנן וייצמן:

ברור,

אמנון ארבל:

חותמים שאפשר מותר לבנות 3.5 קומות על הבניין, אז הוא בונה 2.5 בתמ"א, כי זה מה שהיה מותר לו, ועכשיו רוצה להוסיף את הקומה השלישית.

חנן צוריאל:

אני מבין אותך, אבל לפי ההסכם, הוא בהיתר הראשון שהוא קיבל לא היה,

אמנון ארבל:

זה לא משנה,

צחי ברים:

לא משנה,

אמנון ארבל:

נכון,

צחי ברים:

יש לו את הזכות אבל,

אמנון ארבל:

אבל עכשיו הוא הגיש את הקומה הזאתי,

חנן צוריאל:

שהוא יכול אחרי כמה שנים

צחי ברים:

לא,

אמנון ארבל:

מה זה? אבל כתוב בהסכם 3.5 קומות.

אורטל - מתנגדת:

אוקי, הבנו, את זה הבנו. עכשיו עוד משהו, הפרוטוקול מסירה הזה, זה פרוטוקול פיקוח את הדיירים,

יוחנן וייצמן:

הבנו, הבנו,

אורטל - מתנגדת:

שזה,

יוחנן וייצמן:

הבנו את זה גם,

אורטל - מתנגדת:

רגע שנייה, רק אני רוצה לענות לו מבחינה טכנית שלהחליף לדלת רסיסים, זה לפרק את כל המשקוף, ולהביא דלת חדשה, ולצקת אותה, זה לא, לא, הוא אמר שזה צ'יק צ'יק להחליף אותה,

אמנון ארבל:

בסדר,

עו"ד בתיא קאופמן:

החלון זה אותו סיפור, הוא היה יכול לעשות,

יוחנן וייצמן:

זה לא על חשבונכם, זה על חשבוננו.

אורטל - מתנגדת:

אוקי,

אמנון ארבל:

הוועדה לא מטפלת בדברים כאלה,

אורטל - מתנגדת:

לא, שנייה,

אמנון ארבל:

בסדר.

אורטל - מתנגדת:

בסדר, אבל אתם צריכים, אני לא בטוחה שאפשר לתקן את הממ"ד, וזה יהיה ממ"ד חזק ותקני, אבל,

צחי ברים:

אז הוא לא יקבל טופס 4,

אורטל - מתנגדת:

אז, אני לא בטוחה, יכול להיות שהוא יקבל, אני אומרת לך שע"פ החוק, הממ"ד שלו (לא ברור), זהו.

יוחנן וייצמן:

כמה וועדות יש?

מיכל כהן:

יש לנו עד ה – 5.

צחי ברים:

אי-אפשר לקחת החוק,

יוחנן וייצמן:

שתי וועדות יש או שלוש?

מיכל כהן:

שבוע הבא יש,

ישראל קלרמן:

ועוד שתיים, ועוד שתיים.

צחי ברים:

מי שנתן לו,

אורטל - מתנגדת:

כמה דירות, ואתה תראה שהממ"דים,

עו"ד בתיה קאופמן:

הוא יש לו זמן לטופס 4, עכשיו הוא רוצה, אני עכשיו,

אורטל - מתנגדת:

אוקי.

צחי ברים:

(לא ברור) עוד שנה וחצי, כי את אומרת,

אורטל - מתנגדת:

ולגבי,

צחי ברים:

אני שואל אבל, יוחנן, אני שואל עוד שאלה,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני מסכימה איתך,

אמנון ארבל:

רגע, אפשר, אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

אמי מציע הצעה, שדיברנו בינינו,

אורטל - מתנגדת:

כן.

עו"ד בתיה קאופמן:

מה ההצעה?

יוחנן וייצמן:

תציע את זה אתה,

אמנון ארבל:

לא, התחלתם בדיון, ואמרתם שהיה, היה ביניכם דיוני, וגם שמעתם חלק ממה שהיה היום, אתם רוצים שהוועדה לא תקבל החלטה, תיתן לכם 30 יום, לדבר אחד עם השני, לנסות להגיע להסכמות,

עו"ד בתיה קאופמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה חוזר לפה ב – 21 לאוגוסט, מה?

ישראל קלרמן:

ב – 21 זה חוזר, אמי,

יוחנן וייצמן:

4 ימים? שבועיים, רגע היא אמרה כמה שעות, לוועדה הבאה, הוועדה הבאה בעוד שבועיים, לשבץ את זה,

אמנון ארבל:

אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

לוועדה הבאה עיוור, אתם מביאים הסכמות עד הוועדה הבאה?

דובר לא מזוהה:

רגע רק שנייה, אמי, שנייה אחת.

יוחנן וייצמן:

דיון פנימי, גמרנו,

צחי ברים:

רגע, רגע, הוא רוצה שנייה,

יוחנן וייצמן:

היה פה, ונקבל החלטה,

עו"ד אורי לומברוזו:

שנייה יוחנן, דבר היזם.

יוחנן וייצמן:

הוא היזם, בסדר,

עו"ד אורי לומברוזו:

גם היזם.

יחיאל:

אני חייב להגיד משהו, אני בדרך כלל,

יוחנן וייצמן:

שם,

ישראל קלרמן:

השם שלו, מה שם?

יוחנן וייצמן:

תמליל,

יחיאל:

שמי יחיאל פרידמן, מנהל פרויקטים בחברה, בסדר?

עו"ד בתיה קאופמן:

הוא איש משכמו ומעלה, אני אומרת בתור, בתור המתנגדים,

צחי ברים:

התחלה טובה.

עו"ד בתיה קאופמן:

אבל בכל זאת,

צחי ברים:

התחלה טובה.

עו"ד בתיה קאופמן:

להתקרב.

צחי ברים:

התחלת את זה בשביל זה, הבנתי.

יחיאל:

אני מיכל מכירה, אני נהייתי נודניק בתקופה האחרונה. אני שנתיים פה, רק על התוכנית הזאתי, שנתיים,

עו"ד בתיה קאופמן:

אז לא תמשיך פה,

יחיאל:

בהתחלה היה עמידה בתנאי סף, סעיף 14,

צחי ברים:

לא,

יחיאל:

אחר כך סעיף 13/ב,

עו"ד בתיה קאופמן:

לא, אבל הוא היה, לא,

יחיאל:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

חוזר לוועדה הבאה, מקובל עליך?

יחיאל:

אני לא רוצה, אני לא מסכים,

עו"ד בתיה קאופמן:
אבל הוא יכול לחכות.

אמנון ארבל:
מה זה?

יוחנן וייצמן:
מקבל הסרת התנגדות אתה,

אורטל - מתנגדת:
אבל אמי לא הכיר אותנו קודם.

יוחנן וייצמן:
אבל זה כדאי לך,

יחיאל:
אני לא רוצה,

צחי ברים:
טוב, כתוב (לא ברור).

אמנון ארבל:
ההצעה כרגע שהוועדה היום לא תקבל החלטה, היא תיתן לכם שבועיים, לעשות (לא ברור).

עו"ד אורי לומברוז:
אנחנו רק נודה,

אמנון ארבל:
תעדכנו, אם הגעתם או לא, אם לא, הוועדה תקבל,

יוחנן וייצמן:
הוועדה תיכנס,

צחי ברים:

אנחנו מקבלים, רגע, רגע, אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

רגע, אורי אתה מודיע ביחד עם העו"ד, מייל משותף. כן,

אמנון ארבל:

כן, כן,

צחי ברים:

חכה רגע, אני רוצה רק לחדד את זה, אנחנו בדיון פנימי מקבלים החלטה,

עו"ד בתיה קאופמן:

כן.

צחי ברים:

אבל לא,

יוחנן וייצמן:

לא, היום לא נקבל החלטה.

אמנון ארבל:

בוועדה הבאה.

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא יכול, ברוח איזה בתמליל מה דיברנו.

אמנון ארבל:

יוסי, בוודאי. עזוב,

יוחנן וייצמן:

שבועיים עזוב.

אמנון ארבל:

תעדכנו אותנו,

עו"ד בתיה קאופמן:

אני רוצה להגיד,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מורים ללייזר, מתחילים את הסדר יום מאוחר, הוא צריך לצאת להפגנה.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני רוצה,

אמנון ארבל:

תודה רבה לכולם.

עו"ד בתיה קאופמן:

אני רק רוצה להגיד לך, שמעתי את חברתי, ואני רוצה להגיד לך, שכנגד זה אני יכולה להגיד, הוא רודף שנתיים, חבל שהוא לא (לא ברור) בשנתיים האלה, אלא אני בתור (לא ברור).

אורטל - מתנגדת:

תקשיב, עד לפני שעה,

עו"ד בתיה קאופמן:

לא, אנחנו,

אורטל - מתנגדת:

קיבלתי טלפון שלכם.

עו"ד בתיה קאופמן:

7 חודשים,

אורטל - מתנגדת:

נתנו לי טלפון, עד לפני שנה.

עו"ד אורי לומברוזו:

בהנחה שאנחנו נקבל את הצעת הוועדה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה לדעת כעת?

עו"ד אורי לומברוזו:

אלא בעוד שבועיים,

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו תוך שבועיים נגיע אם הגענו להסכמה או לא,

אמנון ארבל:

עד שבועיים,

עו"ד אורי לומברוזו:

הא ותו לו, עד שבועיים.

אמנון ארבל:

עד יום שלישי,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא נתנו הודעה, לא נתנו הודעה שלא הגענו להסכמה, אני מבקש רק שיהיה ברור, שבשוטף של עוד שבועיים,

יוחנן וייצמן:

כן, ברור,

עו"ד אורי לומברוזו:

זה נכנס,

יוחנן וייצמן:

ברור זה מה שסוכם, על דעת כולם.

עו"ד בתיה קאופמן:

בהחלט.

אורטל - מתנגדת:

כן,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שיש הסכמה, אתם מודיעים על זה במשותף.

אורטל - מתנגדת:

בטח,

יוחנן וייצמן:

אם לא, הוועדה תתכנס ותדון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר.

עו"ד אורי לומברוזו:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אני הייתי פה רק,

עו"ד אורי לומברוזו:

נסיעה טובה.

יוחנן וייצמן:

אדיר, אתה היית בדיון? כן, ברים היה, ואני הייתי.

עו"ד בתיה קאופמן:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

קלרמן היה, בסדר, מה שכן, סליחה, מנהלת הוועדה גברת כהן,

ישראל קלרמן:

בוא נרשום בפרוטוקול מיכל ראתה אותי.

יוחנן וייצמן:

מנהלת הוועדה, מנהלת הוועדה, ככל שאין עוד הסרת התנגדות, תשלחי את התמליל של הדיון הזה. ביום שלישי בעוד שבועיים,

ישראל קלרמן:

למה?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שתעבור על התמליל, לא, לא לקבל החלטה. זה היה ההצעה. לא, אסור לנו, אי-אפשר בצד אחד.

אורטל - מתנגדת:

אבל אתה חושב שאני (לא ברור).

צחי ברים:

אבל ענית לי כבר.

יוחנן וייצמן:

שמענו. (לא ברור), אתה רצית לומר משהו? סליחה. חברים, תמתינו עוד 10 שניות, חצי דקה. פוזן מה רצית לומר? סליחה.

דובר לא מזוהה:

מוקלט.

מיכל כהן:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מוקלטים עדיין, כן.

אמנון ארבל:

הכול מוקלט.

דובר לא מזוהה:

רק יש פה נושא בסיסי שמגיעים אלינו עם חוזה, אני מסכים החוזה, חוזה חתום 0 על 3.5 קומות והכול, היה פה שאלה בסיסית שעלתה, שיש פה הפרת חוזה, הוא עבר את הזמנים, הולך עוד כמה חודשים להגיע ל - , (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לך איתו לדין תורה, אתה רוצה ממני?

דובר לא מזוהה:

מה?

יוחנן וייצמן:

לך איתו לדין תורה,

אדיר שוורץ:

זה לא קשור לוועדת תכנון ובנייה.

אמנון ארבל:

לא נראה לי שאתה מעדיף שיעצרו את הבניין כרגע ויפסיק, נכון?

דובר לא מזוהה:

לא, השאלה אם,

אמנון ארבל:

אבל זה (לא ברור).

צחי ברים:

אבל זה עניין משפטי, זה לא וועדת תכנון ובנייה.

אמנון ארבל:

בסדר, אוקי,

יוחנן וייצמן:

יללה, סיימנו.

אריאל גולן:

זה לא רלוונטי.

יוחנן וייצמן:

עזוב, אתה רוצה, זה חשוב שתגיד את זה?

דובר לא מזוהה:

אני חושב אתם בטח יודעים את זה,

יוחנן וייצמן:

טוב גמרנו, זה המחיר.

יצחק פנט:

מילה אחת. כשאנחנו גומרים תמ"א, אנחנו לא יכולים לבקש תב"ע עד ש - ,

יוחנן וייצמן:

ברור, זה מובן לכולם, זה מובן,

יצחק פנט:

לכן הזמן הזה,

יוחנן וייצמן:

קיבלנו הכול.

דובר לא מזוהה:

תודה רבה לכולם.

אורטל - מתנגדת:

הזמן הזה צריך פיצוי.

יוחנן וייצמן:

התמליל רק, לייזר סיבכת אותי כמו שצריך,

אליעזר ראובברגר:

אני לא יכול כלום.

יוחנן וייצמן:

כן.

אריאל גולן:

אתה התנדבת, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

וואו,

אליעזר ראוכברגר:

היה מסובך?

יוחנן וייצמן:

קשוח.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

יוחנן וייצמן:

לא יודע, כי אני לא,

צחי ברים:

יש, יש מצב שמקבלים החלטה ונכנס לתוקף?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

צחי ברים:

במידה ו - ?

אריאל גולן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

עוד שבועיים, נו לא יקרה כלום,

צחי ברים:

לא, אבל אני אומר עוד שבועיים אנחנו צריך לתכלל את הכול, למה לא עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

מה הם רוצים שמה? כמה מרפסות מה?

יוחנן וייצמן:

קומה וחצי. קומה וחצי,

אליעזר ראוכברגר:

שתי קומות,

יוחנן וייצמן:

כרגע (לא ברור) קומה וחצי, בוא, יש פה, באמת,

צחי ברים:

יוחנן. יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

מה היה שמה? יש שמה היום תמ"א,

יוחנן וייצמן:

כן, יש תמ"א.

אמנון ארבל:

תמ"א והוא כבר בנה את הקומה הנוספת, רק בלי גג.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

זה כבר בנוי,

אליעזר ראוכברגר:

זה תמ"א של כמה קומות?

יוחנן וייצמן:

2.5,

אליעזר ראוכברגר:

לא, תמ"א, תמ"א כמה יש היום?

מיכל כהן:

2,

אליעזר ראוכברגר:

התמ"א מאוכלסת מלפני שנים,

אמנון ארבל:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

התמ"א?

אמנון ארבל:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

הנה וייצמן שמבקש.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

(לא ברור). זה מה שהם אמרו שזה מה שהיזם אמר,

יוחנן וייצמן:

עכשיו זה היושב ראש,

ישראל קלרמן:

זה היושב ראש,

יוחנן וייצמן:

זה היושב ראש. הוא רוצה להעתיק (לא ברור) בבוקר.

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא רוצה?

יוחנן וייצמן:

התיק של (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

חיי אדם? בסדר.

צחי ברים:

אני אגיד איפה הבעיה מה ש - , עוד שבועיים, אבל אם אנחנו עכשיו, אנחנו נקבל, אז,

יוחנן וייצמן:

עדיף בראש הכול, לך יש בראש הכול. הכול פה מובן.

צחי ברים:

המחסנים אתם יודעים שהוא מחליף את זה?

יוחנן וייצמן:

אורי,

אמנון ארבל:

הוא הציע,

יוחנן וייצמן:

אורי משך את זה.

אמנון ארבל:

הוא הציע,

יוחנן וייצמן:

עשו בסך הכול,

צחי ברים:

הבנתי.

יוחנן וייצמן:

ברים, חבל ש - , חבל שזה יצא בתמליל. תרכז לעצמך את המחשבות במוח נראה לי שכולנו חושבים אותו דבר. זה הכול. לא.

אליעזר ראובברגר:

שוטף?

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראובברגר:

חברים, מה עכשיו?

אדיר שוורץ:

אבל הוא לא נכנס עכשיו להיות חבר מועצה.

ישראל קלרמן:

אז לכן הוא עוד לא רוצה את זה פה.

אליעזר ראובברגר:

מי זה? לא, היום חודש וחצי,

ישראל קלרמן:

חודש וחצי הוא יכול,

אליעזר ראובברגר:

שכר,

אריאל גולן:

אז מתי נחליט? עוד חודשיים?

יוחנן וייצמן:

למה? הוא צריך,

ישראל קלרמן:

להחליף כן, אבל לא, הוא יכול.

אדיר שוורץ:

זה במכה אחת,

ישראל קלרמן:

הוא לא יכול להישבע עכשיו. הוא יכול להישבע אמונים עכשיו כחבר מועצה, כי הוא מיד (לא ברור).

אדיר שוורץ:

למה ברים כן והוא לא? זאת השאלה,

ישראל קלרמן:

איובי. כי ברים עכשיו, ברים עכשיו מקבל (לא ברור), לא, הוא לא מקבל שכר היום, הוא לא מקבל שכר היום. אז הוא נכנס לזה. הוא לא נשבע אמונים היום הוא חבר כבר.

אמנון ארבל:

טוב, חברים 16 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

כן. בהצלחה לכולם.

ישראל קלרמן:

נבוא.

אריאל גולן:

התנגדויות הבאות. לייזר, ההתנגדויות הבאות אין דיון?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

התיק הבא של ההתנגדויות ירד?

אמנון ארבל:

כן, כן, אמרנו בבוקר.

אליעזר ראוכברגר:

הסירו התנגדויות.

מיכל כהן:

ירד כן,

חיים כהן:

אז מה? אז מה נשאר בינתיים?

אמנון ארבל:

אנחנו ב – 16 עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

16, אנחנו בשוטף.

חיים כהן:

4 ירד?

אמנון ארבל:

4 דנו.

אליעזר ראוכברגר:

הכול דנו, אנחנו ב – 16 שוטף.

חיים כהן:

גמרת את כל ההתנגדויות?

אליעזר ראוכברגר:

כן, היה שתיים רק.

חיים כהן:

לא,

אריאל גולן:

השלישי ירד, ירד,

אליעזר ראוכברגר:

אמרנו השלישי הסירו התנגדות,

אמנון ארבל:

היה שלושה מוזמנים, שניים דנו, והשלישי ירד.

חיים כהן:

ומה עם ה – מה עם הרביעי?

אמנון ארבל:

דנו בו בבוקר.

אליעזר ראוכברגר:

אין רביעי,

מיכל כהן:

זה מחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

זה שוטף.

אמנון ארבל:

דנו בבוקר.

אליעזר ראוכברגר:

הכול דנו, הכול דנו, אנחנו ב – 16, קדימה אמי.

אמנון ארבל:

תוכנית 16 בסדר היום, תוכנית,

מיכל כהן:

זה לא שלנו,

אמנון ארבל:

1502665. תוכנית בסמכות הוועדה המקומית רחוב הרקח 3 מאה שערים, זה הבניין שאתם רואים פה, היום הבניין הוא בערך 6 או 7 קומות, הם מבקשים להוסיף עליו עוד שתי קומות, אנחנו המלצנו לדחות.

אריאל גולן:

איפה זה? איפה זה?

ישראל קלרמן:

איפה? תראה לי.

יוחנן וייצמן:

איך אתה עושה לנו את זה?

אריאל גולן:

זה כל ה - ,

אמנון ארבל:

המדיניות פה היא 5 קומות היום,

יוחנן וייצמן:

איזה מדיניות?

אמנון ארבל:

זה, זה הבניין הזה. שכונת החבשים,

ישראל קלרמן:

זה היה,

אמנון ארבל:

זה הבניין המאוד יפה. שהחנייה שלו משמשת למוסדות, לא יודע, שתי מוסדות אבל, עזוב את זה בצד, אז הוא רוצה להציע להוסיף שתי קומות, בניגוד חמור מהמדיניות, כבר היום בבוקר סותר את המדיניות, כי הוא 6 קומות, באזור של 5,

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה?

אמנון ארבל:

חיי אדם,

יוחנן וייצמן:

החבשים, תראה שמה,

אמנון ארבל:

אתה רואה שמה את החבשים.

ישראל קלרמן:

לייזר, אל,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה כל המבנה תעשייה?

אמנון ארבל:

זה בתי מלאכה כאלה.

יוחנן וייצמן:

זה הבתי מלאכה קטנים האלה, מעל מעין (לא ברור).

חיים כהן:

בערד, זה בערד, וכל זה,

יוחנן וייצמן:

בערד זה רחוב שעולה.

אמנון ארבל:

ברור.

חיים כהן:

אבל למה? למה לדון בזה עכשיו? למה לא להוריד את זה מסדר היום?

אמנון ארבל:

הם הגישו תב"ע, מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

ברור,

חיים כהן:

אנחנו רוצים לעבוד על זה, איזה שהוא שינוי של מע"ר צפון, בסוף תוכנית חדשה, אז למה לדחות להם את זה, אולי לחכות עם זה, לייזר, לא?

אליעזר ראוכברגר:

מה? להוריד מסדר היום?

חיים כהן:

כן, אנחנו עובדים על איזה שהוא מדיניות, אולי זה יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה שמה זה,

אמנון ארבל:

האזור הזה צמוד להרחבה שלא לקבל יותר מ - , לא לקבל 8 קומות, 8, 9 קומות כמו שהוא מציע,

ישראל קלרמן:

אבל עוד קומה יקבל,

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

זה דחייה.

אמנון ארבל:

היום הוא כבר, תראה כמה קומות הוא קיבל.

ישראל קלרמן:

5,

אמנון ארבל:

1, 2, 3, 4, 5,

ישראל קלרמן:

5,

יוחנן וייצמן:

6 קומות,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שאתה צודק, הוא באזור, אני לא יודע, אבל הוא כן יקבל במתחם הזה ביחד.

אמנון ארבל:

המתחם הזה, מנסים לקדם פה תוכנית 200 שנה, יש לו היום קומה אחת,

ישראל קלרמן:

למה זה לא הולך באמת?

יוחנן וייצמן:

12,

ישראל קלרמן:

לא, זה תעשייה, זה תעשייה, זה לא מגורים.

אמנון ארבל:

זה לא,

ישראל קלרמן:

זה תעשייה,

חיים כהן:

זה תעשייה, זה תעשייה,

יוחנן וייצמן:

לא, היום מגורים,

ישראל קלרמן:

זה תעשייה.

אמנון ארבל:

לא, זה לא,

ישראל קלרמן:

למה לא מצליחים באמת לעשות את התוכנית? למה? יש פה בעלויות?

אמנון ארבל:

נורא, נורא פשוט, התיאבון של בעלי הקרקע, אין כלום, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה? זו טיפה.

חיים כהן:

כמה מטרים, וכל אחד רוצה, לא מוכן להתפשר.

אמנון ארבל:

הרחוב הזה שמה,

יוחנן וייצמן:

זה זה,

חיים כהן:

למה? למה?

ישראל קלרמן:

אותה משפחה.

חיים כהן:

אין, כל הקנוי עדיין שם, מה? במשך השנים לא גודל המשפחה?

יוחנן וייצמן:

כן, זה,

חיים כהן:

כשיש מחלוקת,

אליעזר ראוכברגר:

זה בגאולה,

חיים כהן:

הם לא יודעים להתפשר.

יוחנן וייצמן:

זה הבניין ש - , שכל היום,

ישראל קלרמן:

אמי, זה לא בסדר, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

שמה זה כאילו זה בית ההסתדרות.

אמנון ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

זה לא בסדר.

אמנון ארבל:

רעידות יש להם שם.

חיים כהן:

טוב, אני לא יודע, לייזר,

אמנון ארבל:

בניין מזעזע נו בחייכם, מה? להוסיף על זה עוד שתי קומות, זה,

אריאל גולן:

לא, זה לא בסדר, אמרת שיש שמה איזה שתי מוסדות, מה זה?

אמנון ארבל:

כן, בחנייה יש מוסדות, לא יודע, לקרוא אפילו אבל, זה קומת חנייה ויש מוסדות,

אריאל גולן:

אוקי, אנחנו מאפשרים, השאלה אם אפשר (לא ברור).

ישראל קלרמן:

בכל מקרה,

עמנואל זלטס:

חנייה,

ישראל קלרמן:

שיישבו איתך.

אמנון ארבל:

אין מה לשבת איתי,

ישראל קלרמן:

לא, אולי הם רוצים לפתוח פה איתך,

חיים כהן:

יש בעיה, יש חניות,

אמנון ארבל:

לפתוח מה?

חיים כהן:

יש חניות,

ישראל קלרמן:

לדחות.

אמנון ארבל:

איפה יש חניות?

ישראל קלרמן:

מה? אני אומר.

אמנון ארבל:

יש פה שני מוסדות.

חיים כהן:

יש הרבה חנייה.

אמנון ארבל:

איפה? זה?

חיים כהן:

לא, תתקדם עוד,

אמנון ארבל:

איפה?

חיים כהן:

זה, המגרש של חנייה,

אמנון ארבל:

זה?

חיים כהן:

זה,

אמנון ארבל:

זה היה כניסה לחנייה, אתה צודק,

חיים כהן:

בפנים בחניון עשו מוסד?

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

כתוב על הקיר,

יוחנן וייצמן:

פה, חיים,

אמנון ארבל:

מה? יותר מזה?

יוחנן וייצמן:

חיים, רוב החניות במע"ר צפון,

אמנון ארבל:

כן. תפסיקו לאשר חניות למע"ר צפון.

יוחנן וייצמן:

בדיוק,

אמנון ארבל:

יללה, בוא, בוא נמשיך.

אליעזר ראוכברגר:

אתה הולך ל - , לזה, להפגנה עם חמור או עם גמל?

יוחנן וייצמן:

לא, אני יוצא מהעיר.

אליעזר ראוכברגר:

גם וגם.

יוחנן וייצמן:

אני יוצא מהעיר.

ישראל קלרמן:

שנייה לא לדחות.

אליעזר ראוכברגר:

חניות לחמורים וגמלים.

ישראל קלרמן:

לייזר, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אכפת לי להוריד את זה, או שלעשות סיור שמה.

אתה רוצה אולי לעשות סיור שמה.

ישראל קלרמן:

גם אני חושב.

אליעזר ראוכברגר:

אולי לעשות סיור שמה, לראות מה, מה מדובר, אם יש אפשרות, אם אין אפשרות שמה גם, איך אומרים? אנחנו מדברים הרי על לעשות שינוי במע"ר צפון, אני גם ביקשתי ממך להכין מסמך, טיוטה, ונשב על זה עוד שבועיים, שלושה, אמרת שאתה מבקש, בסדר. השאלה אם שמה יש היתכנות, להכניס את זה בתוך השינויים או לא להכניס בתוך השינויים. עכשיו אתה אומר אולי קומה. מה אתה אומר לי קומה? יכול להיות אבל קומה זה לא תוכנית עכשיו,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

צריך להגיש תוכנית,

ישראל קלרמן:

אמרתי לא,

אמנון ארבל:

המדיניות היא פה כרגע, רק שתבין, המדיניות פה היא כרגע 5, בנוי בפועל,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל,

אמנון ארבל:

6, והוא רוצה 8,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי נעשה שמה,

אמנון ארבל:

לא אכפת לי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, לצורך סיור.

ישראל קלרמן:

אמי, לא, סתם אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

זה בעלים אחד.

חיים כהן:

סיור.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

הבעלים יש רק אחד.

אמנון ארבל:

מה אחד?

ישראל קלרמן:

בניין אחד, עכשיו שראיתי את זה, זה,

אמנון ארבל:

נכון. תוכנית 17 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

נראה, נראה אם בכלל יש שמה סיכוי לראות אם יש שם סיכוי להגדיל, לשנות את המדיניות.

חיים כהן:

שייתנו לנו להיכנס בכלל.

אמנון ארבל:

תלוי באיזה שעה.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא? אין בעיה.

עמנואל זלטס:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

זה מעל השוק.

אמנון ארבל:

(לא ברור) שהוא יותר יצירתי.

אליעזר ראוכברגר:

מעל השוק,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא (לא ברור) לשוק.

יוחנן וייצמן:

לא מעל השוק.

עמנואל זלטס:

אמי, 22,

אליעזר ראוכברגר:

לכיוון הבניין של שטרן, של היתומות.

אמנון ארבל:

רק בשביל שתהיה מרוצה.

עמנואל זלטס:

בוא, סיכמנו שהדברים ישתנו.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

אתה סיכמת עם עצמך.

אמנון ארבל:

תוכנית 17 בסדר היום, גם משהו מאוד יצירתי, תוכנית 153,

יוחנן וייצמן:

למה כל כך קצת קומות?

אליעזר ראוכברגר:

די.

אמנון ארבל:

תוכנית 1530849, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, עמוס 11, כרם אברהם. שטח התוכנית כמו שאתם רואים, את זה החצי בניין הזה.

יוחנן וייצמן:

כו,

אמנון ארבל:

שאלוהים יודע למה, חצי בניין, זה הספיק להם.

עמנואל זלטס:

זה החלקה, זה כל,

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה, לא, זה חלקה אחת.

עמנואל זלטס:

אז זה הכול,

אמנון ארבל:

לא, לא יודע שנייה.

עמנואל זלטס:

מעניין,

אמנון ארבל:

רגע, לא יודע רגע, אני מניח,

עמנואל זלטס:

תעשה חלקות ונראה.

אמנון ארבל:

רגע סליחה. לא, זה חלקה,

יוחנן וייצמן:

חלקה, חלקה מלאה שבדבק.

עמנואל זלטס:

אבל זה לא סתם, זה כנראה חלקה.

אמנון ארבל:

כן, אבל תסתכל את הבניין, אז תראה שאין שום היגיון. התוכנית מציעה למעשה להרוס את הבניין, להקים בניין של 6 קומות, וגג רעפים. 11 יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש היום?

אמנון ארבל:

היום אני מראה לך מה קיים,

יוחנן וייצמן:

יש שמה חנות דגים,

אמנון ארבל:

זה הבניין שיש היום.

אליעזר ראוכברגר:

חנות דגים לחרדים, אבל הוא לא מקים לך.

אמנון ארבל:

תסביר לי איך אפשר להרוס חצי מהבניין הזה, כי אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

כמה יחידות דיור יש היום?

אמנון ארבל:

לא יודע. זה הבניין שיש היום, חצי מהבניין הזה יש היום. אני לא חושב שאפשרי בכלל להרוס חצי בניין, לבנות בניין חדש, אותו דבר כל עבירות בנייה,

יוחנן וייצמן:

את הנושא ההנדסי שיעשו.

אמנון ארבל:

התוכנית, התוכנית, לא, זה לא רק נושא הנדסי, גם לא הגיוני תכנוני, זה עם כל הכבוד,

עמנואל זלטס:

אגב אני כן מכיר.

אמנון ארבל:

מעבר לשאלה של הקומות,

עמנואל זלטס:

יש חתימה לשכן ליד?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שעושים את זה,

אמנון ארבל:

לא,

עמנואל זלטס:

הם מגישים תב"ע. אתה הורס,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אבל למה חצי בניין?

אמנון ארבל:

המלצתי לדחות. כי זה מה שהם הגישו.

יוחנן וייצמן:

כי הצד השני לא רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

אז (לא ברור) אותם להביא את החצי השני.

אמנון ארבל:

זה לא רק זה, הקווי בניין שהם מציעים הם לא אפשריים, מציעים פה גם של מטר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עזוב, אבל בוא נשלח אותם להביא את החצי הבניין.

אמנון ארבל:

להביא את כל הבניין זה סיפור אחר.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית הגיוני.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא ניתן להם 45 יום, 60 יום, לא יודע כמה זמן שיביאו את החצי השני.

עמנואל זלטס:

לא, אבל איך אתה יכול להרוס למישהו שהוא,

יוחנן וייצמן:

שלפחות שיסבירו שהם לא רוצים, לא, לא, לא יחרסו את הקיר, הם יצטרכו לעשות קיר,

עמנואל זלטס:

איך?

אליעזר ראוכברגר:

לא, חצי בניין אי-אפשר, בוא,

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נהיה הגיוניים.

אמנון ארבל:

זה לא אפשרי,

אליעזר ראוכברגר:

אי-אפשר חצי בניין, אבל, למה הם, אתה שאלת אותם למה הם לא הביאו את החצי השני?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא אמרו כלום, אז בואו ניתן להם,

יוחנן וייצמן:

אני כן שאלתי אותם.

אמנון ארבל:

לא תיאמנו אותם, לא דיברו איתנו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה,

יוחנן וייצמן:

הם היו בוועדת שימור, והם אמרו שהם לא, הם מאוד רצו,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

בעלויות וסיפורים לא הולך.

עמנואל זלטס:

הוא קודם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם זה יהיה בהחלטת וועדה, הוא יכול לא לקבוע,

יוחנן וייצמן:

לא, היא לא עומדת,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בסדר.

יוחנן וייצמן:

היא לא עומדת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

חיים כהן:

הוא חסיד גור.

אליעזר ראוכברגר:

מי חסיד גור?

חיים כהן:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, לא, הבקשה כן,

חיים כהן:

זהו זה מה שהבנתי מה? רק חסיד גור יכול.

אליעזר ראוכברגר:

החנות דגים?

חיים כהן:

בקשה כזאת.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה זה חצי ביניהם, לא מבין מה זה.

חיים כהן:

זה חסיד גור. נו מה?

עמנואל זלטס:

החצר השני הוא לא יכול,

חיים כהן:

אתה מתחיל עם החצי, ואתה בסוף מוצא את עצמך בפנים. עם החצי השני.

עמנואל זלטס:

לא, השני זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

גם אמי אומר, אם הוא יביא את כל הבניין זה משהו אחר.

יוחנן וייצמן:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא ייתכן.

יוחנן וייצמן:

גם הם יודעים,

אליעזר ראוכברגר:

חצי בניין זה משהו אחר, נראה לי, לא הגיוני.

יוחנן וייצמן:

חכה ותראה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תן להם, כמה? 60 יום?

אמנון ארבל:

כן, זה סמכות מחוזית, אבל אני לא יודע מה המחוזית יעשו, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

נראה לך שהמחוזית ילכו לחצי בניין,

חיים כהן:

אם,

אמנון ארבל:

יכול להיות גם, הוא רוצה להעמיד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אם יבהירו להם שאנחנו,

אמנון ארבל:

אמונה זה לא הצד שלי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל אם אנחנו נביא, אם יביאו ל - ,

חיים כהן:

מבקשים את ההסכמה, אני יושב שמה, אני אגיד להם מה פתאום אתם דנים בזה, מה? אתם יכולים להזמין אומרים לי, שיהיה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל גם הם, גם הם, במקום לדחות, יראו יגידו שיש היגיון בלהביא בניין שלם.

חיים כהן:

נכון.

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

למרות שכמו שאמרתי אני לא מחפש הרבה היגיון בוועדה מחוזית, אבל אולי מעט נשאר, אולי. טוב.

תוכנית 1541879

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1541879, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, הרב שך 10 עד 12 רמת שלמה, התוכנית מציעה תוספת קומה והרחבות דיור בשני מבנים, אנחנו המלצנו להפקיד. קיבלנו פנייה,

עמנואל זלטס:

ישבנו.

אמנון ארבל:

ישבנו, אני מקבל חלק, את רוב מה שהם אמרו,

עמנואל זלטס:

הרוב,

אמנון ארבל:

רוב מה שהם אמרו, אני מקבל,

חיים כהן:

מה זה? רחוב הרב שך זה בניינים חדשים,

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

נכון,

חיים כהן:

מה הם רוצים?

עמנואל זלטס:

הם רוצים קצת מרפסות בצורה מסודרת לכולם.

אמנון ארבל:

מרפסות,

חיים כהן:

כן,

עמנואל זלטס:

בעיקר מרפסות שזה יהיה משהו נורמאלי.

חיים כהן:

למה? כי זה המחיר למשתכן? זה הבניינים האלה?

ישראל קלרמן:

כן. גם,

עמנואל זלטס:

זה היה סוכות גדולות,

ישראל קלרמן:

היה גם מחיר למשתכן, בוודאי. יכול להיות שעופר ברקוביץ אחד מהדירות.

עמנואל זלטס:

לא, הוא מכר.

יוחנן וייצמן:

הוא לא שם

דובר לא מזוהה:

הוא מכר.

אמנון ארבל:

זה הבניינים, זה הבניין המבוקש, חיים,

ישראל קלרמן:

אז מה?

אמנון ארבל:

זה הבניינים האלה,

ישראל קלרמן:

הוא קיבל?

עמנואל זלטס:

קיבל ישבתי הורדנו לו,

חיים כהן:

מה?

עמנואל זלטס:

וככה דיברנו, בסדר הוא,

ישראל קלרמן:

בסדר גמור. לא, הוא אמר חלק, אז איזה חלק לא?

עמנואל זלטס:

יש חלק אחד בהתחלה, שהיא כותבת, אמי כתב בהמלצה, שניתן רק בסמכות מקומית עדג 50%,
וניתן גם מחסנים בתת-הקרקע,

אמנון ארבל:

אתה לא רוצה,

עמנואל זלטס:

לי הוא כתב רק את המחסנים, אף אחד לא אמר שתיקחי,

אמנון ארבל:

מצוין.

עמנואל זלטס:

כתוב פה שזה הסמכות שניתן. זה מה שכתוב.

ישראל קלרמן:

טוב.

אמנון ארבל:

אני רק מראה לך את הבניינים ושני אלה פה. שני הבניינים האלה, זה וזה.

חיים כהן:

עכשיו השתי בניינים מעניין למה האחרים לא,

אמנון ארבל:

כן, זה בנייה זה,

ישראל קלרמן:

ניתן (לא ברור) לשתיים?

חיים כהן:

זה יוצא גם אותו דבר.

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

מי עושה את זה?

ישראל קלרמן:

לא,

עמנואל זלטס:

איפה זה גם,

חיים כהן:

כן, אבל למה הוא לא עשה לאחרים גם?

עמנואל זלטס:

איפה אנחנו?

אמנון ארבל:

זה כביש 9,

חיים כהן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

סליחה אני טעיתי, לא, כביש 9 שמה,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

זה לכיוון ה - ,

יוחנן וייצמן:

זה תחילת הרב שך.

אמנון ארבל:

זה הכביש המקיף ה - ,

חיים כהן:

מה אתה מבקש עוד תוספת שתי קומות?

אמנון ארבל:

קומה אחת, קומה אחת,

ישראל קלרמן:

מה פתאום,

חיים כהן:

אז מה?

אמנון ארבל:

קומה אחת,

ישראל קלרמן:

מרפסות,

אמנון ארבל:

קומה אחת,

ישראל קלרמן:

קומה אחת למעלה?

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

על מה אתה מדבר?

ישראל קלרמן:

סליחה,

חיים כהן:

מה אתה?

אריאל גולן:

זה תוספת קומה,

עמנואל זלטס:

זה לא רק על המרפסות,

חיים כהן:

כשהוא הציג את זה הוא אמר,

עמנואל זלטס:

כן,

ישראל קלרמן:

הרחבות,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

תיקנת בהמלצה גם?

אמנון ארבל:

כו,

חיים כהן:

בסדר, תודה רבה.

אמנון ארבל:

הורדתי את ה – 4 מטר, ו - , והוגשה,

עמנואל זלטס:

אני אסתכל שמה, (לא ברור) מה הבעיה?

חיים כהן:

אני מבין,

עמנואל זלטס:

זה שטויות.

אמנון ארבל:

לגבי המרפסת של קומת (לא ברור), הורדתי את ה – 4 מטר,

עמנואל זלטס:

אתה רץ מהר, אמי. סתם. לא, תוריד זה מוגזם,

חיים כהן:

זה בעצם, התוספת קומה זה עוד יחידה,

עמנואל זלטס:

אנחנו מאשרים את זה, אנחנו מאשרים מוגזם, לא יכול להיות.

חיים כהן:

אמי, בתוספת קומה זה עוד שתי יחידות, או עוד כמה?

אמנון ארבל:

לא,

אריאל גולן:

הרחבה, הרחבה.

חיים כהן:

הרחבה של הקומה האחרונה, הוא עושה את זה כפנטהאוס.

עמנואל זלטס:

רגע, מה אתה אומר? במקום לעשות (לא ברור) רגולארי, לא, כן.

אמנון ארבל:

את הלמטה ייתן לי 2.60 ולמעלה, אני אשאר.

עמנואל זלטס:

בסדר גמור.

תוכנית 1553551

אמנון ארבל:

תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית 1553551, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, שמעון הצדיק, זה ישיבת דושינסקי.

יוחנן וייצמן:

זה מחוזית או מקומית?

אמנון ארבל:

זה כרגע מחוזית,

מיכל כהן:

מחוזית.

אמנון ארבל:

אני חושב שיכולה להיות מקומית, התוכנית אני אראה לכם את המיקום רגע, אבל,

חיים כהן:

זה שטח פרטי, אמי.

יוחנן וייצמן:

מה זה?

אמנון ארבל:

כן, היו כבר כמה תוכניות שבאו וביקשנו לשנות ייעוד משטח כתום מוסד לחום, והוועדה המחוזית גם קיבלה את העמדה שלנו שזה, שזה אפשר לעשות בסמכות הוועדה המקומית, כי זה שינוי טכני. היזם פה כתב, רגע, לפני היזם, אני אומר התוכנית מציעה פה בעצם לעשות 10 קומות, אנחנו התייחסנו לכאן,

יוחנן וייצמן:

זה מוסד, זה לא מגורים,

אמנון ארבל:

זה מוסד,

אליעזר ראובברגר:

לא הכול מוסד.

אמנון ארבל:

אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

אין פה המגורים כלום, הכול מוסד.

אמנון ארבל:

נכון, אנחנו המלצנו להפקיד, זה קיבלנו פנייה ש - , קיבלתי חלק מהדברים שהוא כתב בפנייה. לעניין ה - , חשבנו שנכון לעשות נסיגה בקומות ה - , מאחורה, עדיין ישיבה בעניין הזה ואני,

יוחנן וייצמן:

אבל זה (לא ברור),

אמנון ארבל:

קבענו שזה אפשרי,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

כן הוספתי פה.

יוחנן וייצמן:

אמרנו שזה אפשרי ה - , המצב המוצג.

אמנון ארבל:

כן, כן, המצב המוצג. כן ביקשנו פה מחלקת נכסים יש פה איזה טענה שחלקה 122 שצריך להסדיר אותה, כי היא נראית,

יוחנן וייצמן:

זה ברור,

אמנון ארבל:

גם לזים, צריך לפתור את זה. והורדתי את העניין של ה - , קווי בניין שביקשנו להוריד, וגם (לא ברור).

חיים כהן:

וחניות הורדת בגלל ציר רק"ל או מה?

אמנון ארבל:

מה?

חיים כהן:

חניות?

אמנון ארבל:

אין חניות זה מוסד,

יוחנן וייצמן:

זה מוסד,

אמנון ארבל:

מוסד קיים, הוא בונה מעל בניין קיים, אני לא חושב ש - ,

יוחנן וייצמן:

זה ישיבה, מה יכול להיות שמה?

אמנון ארבל:

כן, כן, יש פה כן, נושא אחד,

אליעזר ראוכברגר:

גם ישיבה, וגם בית כנסת,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

גם וגם.

אמנון ארבל:

יש פה נושא אחד שהתייחסנו אליו בהמלצה, גם,

אליעזר ראוכברגר:

המעבר ציבורי,

אמנון ארבל:

גם ישבנו ישיבה. יש פה שטח למעבר ציבורי,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני אמרתי בישיבה, שאני,

אמנון ארבל:

וצריך להסדיר אותו,

אליעזר ראוכברגר:

בקטע הזה, אנחנו לא יכולים לוותר.

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אין, אין דרך, בחייד, מה ששייך לציבור, אסור לפגוע בו. אלא אם כן הוא נותן משהו חלופי, אבל אם אין משהו חלופי, ואין משהו אחר,

חיים כהן:

זה, זה קיצור דרך לשכונה של (לא ברור) דירה מאחורה,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

כן, אבל היום זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש לך משהו אחר במקום, משהו, אם אין, אם אין מעבר אחר, צריך את המעבר הזה להסדיר.

אמנון ארבל:

לא, יש שמה מעבר.

חיים כהן:

מה זה מעבר?

אמנון ארבל:

אני אראה לכם אותו,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, תראה לנו את המעבר,

חיים כהן:

(לא ברור) סימון,

אמנון ארבל:

תראו,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, הוא מראה,

אמנון ארבל:

בפועל הייעוד של המעבר ציבורי זה למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

זה המעבר לעיר, זה,

אמנון ארבל:

כל מה שמפוספס פה בירוק, אמור,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה קיים,

אמנון ארבל:

לא זה לא קיים, זה מה שאני רוצה להגיד,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה קיים בתיאורי,

יוחנן וייצמן:

לייזר אמר שהוא קיים אצל,

אמנון ארבל:

שנייה, תנו לי, אני אסביר לכם, כל הירוק הזה אמור להיות מעבר ציבורי שמתחבר למעשה בין הרחוב, לבין החזית האחורית.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמנון ארבל:

בפועל קיים מתוך כל הדבר הזה רוב השטח הוא, בעצם, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

בתמונה ראינו עם סוכה, זה לא, לא, לא בעיה.

אמנון ארבל:

בסדר, לא משנה, אבל רואים את זה טוב, מבינים את זה טוב. זה כאן, הנה אתם רואים?

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

היום בפועל רוב השטח, רגע, רק שנייה, סליחה, הנה. רוב השטח למעשה משמש כמרפסת שלהם, שבקצה יש מדרגות שיורדות ועושות, זה מה שיש פה כרגע, זה לא, זה לא עניין של סוכה, אליעזר, זה בלי סוכה. אתה רואה?

אליעזר ראוכברגר:

רואים שזה סוכה.

אמנון ארבל:

זה אולי תמונות שהם הראו, אבל בפועל, כל השטח הזה אמור להיות מעבר שתתחבר לפה, בפועל יש רק את המדרגות הקטנטנות האלה, שזה,

אליעזר ראוכברגר:

אגב,

ישראל קלרמן:

למה? למה? יש שמה עוד שביל, אתה רואה את השביל,

חיים כהן:

זה משהו אחר,

ישראל קלרמן:

זה השביל,

אמנון ארבל:

אני אומר בפועל כל ההרחבה הזאתי הם משתמשים בה די בלעדי לדעתי, צריך מעבר יותר רחב ומשמעותי, כי בסוף כל זה יישאר ציבורי. וזה מה שביקשנו, ו - ,

יוחנן וייצמן:

רגע,

אמנון ארבל:

יש בינוי לכל,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מאשרים,

אליעזר ראוכברגר:

הכול, מה? לאן כניסה?

חיים כהן:

אין עוד מעבר חוץ מזה, אז זה הדירה.

אמנון ארבל:

אז צריך,

ישראל קלרמן:

שאמי אומר,

אמנון ארבל:

צריכים יותר דוגמא שהיא יותר משמעותית ממעבר כזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שיחתכו מטר, או מטר וחצי וירחיבו את המעבר. יש מעבר, הוא לא מספיק, שיחתכו את המעבר.

יוחנן וייצמן:

בקומת הקרקע בלבד, לא צריך כל הקומות.

אמנון ארבל:

אני רק אומר עוד דבר אחד שלא הסכמנו עליו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

קומת האפס.

אליעזר ראוכברגר:

מפלס האפס, כן.

אמנון ארבל:

עוד דבר אחד שלא הסכמנו עליו בישיבה, וגם כתבנו על זה, וגם מחלקת שימור התייחסה לזה, היום הבניין זה בניין לשימור, אתם רואים את הסימטריה שיש פה,

יוחנן וייצמן:

כן, זה בניין לשימור?

אמנון ארבל:

הזאתי, כן, הם מציעים פה היום,

ישראל קלרמן:

זה היה אצלך, זה היה אצלך?

אמנון ארבל:

כן, גם אמרנו,

יוחנן וייצמן:

תב"ע?

אמנון ארבל:

עדיין אני לא יודע, סביר להניח שלא בתב"ע,

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת,

אמנון ארבל:

הם מציעים,

יוחנן וייצמן:

בניין לשימור אני מנסה להבין מה הכוונה,

אליעזר ראוכברגר:

אני דרך אגב הלכתי לראות את,

אמנון ארבל:

את הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אני הלכתי לראות את החלק הזה,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה שפה דיברנו על זה ב - ,

אמנון ארבל:

נכון, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בפגישה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הלכתי לראות,

אמנון ארבל:

למה? לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

אני ראיתי את זה, הלכתי במיוחד בשביל לראות,

אמנון ארבל:

אני חושב ש - ,

אליעזר ראוכברגר :

בעקבות גם הזה, הייתי שמה,

ישראל קלרמן :

מה אתה רוצה?

אמנון ארבל :

אליעזר עד לפני יומיים,

אליעזר ראוכברגר :

(לא ברור) נראה שמה.

אמנון ארבל :

עד לפני יומיים, היה המדיניות פה הייתה 6 קומות, הוא מקבל 10, ואין לי בעיה, אז תשמרו על החזית, מה יש מה?

יוחנן וייצמן :

תשמע, בדקה שלהם, הם היו בוועדת שימור,

אמנון ארבל :

מה?

יוחנן וייצמן :

גם הקופות צדקה שלהם, שהם אוספים בהם כסף, עם הדוגמא של הבניין הזה, זאת אומרת, הם רוצים להשאיר את העיגולים.

אמנון ארבל :

הם לא משאירים, אבל זה בדיוק העניין.

יוחנן וייצמן :

מגיעים עד אליהם,

אמנון ארבל :

לא, כן, מה זה אומר? צריך שם סימטריה.

יוחנן וייצמן:

סימטריה לא תהיה, אותו דבר.

אמנון ארבל:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם לא מתכוונים בעיגולים,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בשימור.

אמנון ארבל:

העיגולים אבל האגף הימני,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל הם,

יוחנן וייצמן:

זה שני אגפים.

אליעזר ראוכברגר:

בחינת העיגולים,

אמנון ארבל:

אבל זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא ה - , לא הבננה.

אמנון ארבל:

אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

לא מגיעים לבננה.

אמנון ארבל:

אני חושב שזה,

אליעזר ראוכברגר:

תחזור רגע שנייה,

יוחנן וייצמן:

חבל על ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

אמנון ארבל:

עד אתמול היה להם פה 6 קומות, אתה נותן להם 10,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, שנייה, תחזור רגע לתצ"א,

אמנון ארבל:

רגע אני אראה לך את זה, פה תראו את זה,

יוחנן וייצמן:

עכשיו עוד נקודה היה שמה עם בעיה עם השימור,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה,

יוחנן וייצמן:

הם רוצים לחפור בתת-הקרקע,

אמנון ארבל:

הנה זה זה, הנה.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הם לא, הם לא מגיעים עד לפה. הם לא מגיעים, מגיעים לפה כאילו.

ישראל קלרמן:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

לפה.

אמנון ארבל:

אבל למה?

אליעזר ראוכברגר:

העיגול הזה יישאר,

יוחנן וייצמן:

שני לוחות הברית האלה יישארו,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, שני לוחות הברית יישארו,

אמנון ארבל:

אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב גם הם קראו לזה בפגישה שלהם, לוחות הברית.

אמנון ארבל:

אני חושב שזה חבל מאוד. יש לך היום סימטריה באגף הזה ובאגף הזה. ואני, התוספת שיש פה, היא שולית בשביל לפגוע בדבר הזה ולשחזר אותו.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אני בדושינסקי ואמי.

אמנון ארבל:

תראו את התוכנית שנייה רגע, בסדר, לדעתי הוא באמת בשוליים, זה לא (לא ברור) את המעבר.

ישראל קלרמן:

מי האדריכל פה?

אמנון ארבל:

אין פה אדריכל.

אליעזר ראוכברגר:

הבנת את התשובה?

ישראל קלרמן:

הבנתי כן.

אריאל גולן:

מי עורך הבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

עורכת.

אמנון ארבל:

אסתי קליין.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא עובד, אתה אומר את זה, אתה עולה על יבלת.

יוחנן וייצמן:

לא, זה העובד של ברים עושה את זה.

ישראל קלרמן:

עובד של ברים,

יוחנן וייצמן:

עובד לשעבר אצל ברים.

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

הוא עובד, הוא עובד אצלך?

ישראל קלרמן:

כן, אצל דושינסקי.

יוחנן וייצמן:

העובד הזה דושינסקי, בסדר, זה מה שאני עושה.

חיים כהן:

הוא עובד אצל ברים.

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

יש לו עוזר של בלרנד, יש לו עוזר של דושינסקי, יש לו גם הוא מחולק יפה.

ישראל קלרמן:

מי ברלנד?

חיים כהן:

ברים.

יוחנן וייצמן:

לא דרים, ברים.

אמנון ארבל:

אליעזר, הסכמנו עם כל התיקונים ולא מתעקש על זה, ואני חושב שזה כן צריך להתעקש, אני חושב
אני אראה לך את התוספת,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה תוספת שולית, זה חבל, מאוד חבל.

יוחנן וייצמן:

אני מציע בכלל לא לתת שום הוראות שימור לבניין, לתת הוראות אדריכליות, זה תלוי בשיקול הדעת שלהם, הם, בוא תבין, הם עלו באו מהונגריה לפני 100 שנה,

אמנון ארבל:

גם אבא שלי, אז מה?

יוחנן וייצמן:

גם אבא שלך, בגלל זה (לא ברור) בבנין הזה. הם צריכים היום להתרחב,

אמנון ארבל:

בתיאום,

יוחנן וייצמן:

אני באתי אליהם פעם, במה שקוראים,

אמנון ארבל:

גם הוגשה תוכנית על המתחם ההונגרי, החדשה.

יוחנן וייצמן:

אני יודע, גם דרך אגב גם שמה הדרישות שימור קצת קיצוניות, אבל זה (לא ברור), מגיע לזה.

אמנון ארבל:

לא פוגעים בהם לדעתי, אבל בסדר,

יוחנן וייצמן:

כן, בסדר. הם רוצים למעלה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני בעד לא (לא ברור) הוראת שימור, לאפשר להם, ולבקש שהעיצוב האדריכלי, דומה ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

היית בזה?

יוחנן וייצמן:

למצב הקיים.

אמנון ארבל:

אליעזר, תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה כל התוספת,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

באמת זה על, קיבלו פה 10 קומות, באמת להתווכח על זה,

יוחנן וייצמן:

הם לא,

אמנון ארבל:

באמת לא פייר.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אמי,

אמנון ארבל:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

מה? מה קורה בתת-הקרקע, זה השאלה,

אמנון ארבל:

מה אכפת לי?

יוחנן וייצמן:

זה תרומה,

אמנון ארבל:

מה אכפת לי?

יוחנן וייצמן:

מאוד לא אכפת לי,

אמנון ארבל:

בתת-הקרקע?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

שיעשו מה שהם רוצים,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם צריכים לתלות פה את הקירות,

אמנון ארבל:

זה,

יוחנן וייצמן:

תבין אם אני מבין נותן לזה הוראת שימור,

אמנון ארבל:

אני לא אמרתי שזה הוראת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

זה כמו שאני אמרתי,

אמנון ארבל:

נכון, אבל אני אומר, אבל זה משנה את כל הפרופורציה של החזית של הבניין, בשביל מה?

יוחנן וייצמן:

מי אמר?

ישראל קלרמן:

גם הוא (לא ברור),

אמנון ארבל:

הוא מקבל פה,

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

אבל רגע,

ישראל קלרמן:

כתוב,

אמנון ארבל:

הוא מקבל פה אלפי מטרים, בשביל,

ישראל קלרמן:

הוא כתב שחזור,

אמנון ארבל:

אבל זה, יש לו פרופורציה לבניין.

ישראל קלרמן:

אז הוא שומר.

יוחנן וייצמן:

אין ה - , ברגע שהוא לא יהיה 10 קומות, כבר אין פרופורציה לבניין.

אמנון ארבל:

לא, אני לא מסכים איתך. יש פרופורציה.

ישראל קלרמן:

רק זה אותו אחד?

אמנון ארבל:

איך אמר ליזר? עושים פשרות כל הזמן, אני וויתרתי על כל הסעיפים שכתבתי, אני זה, אני חושב שלא נכון במקרה הזה, התוספת פה היא שולית בשביל הבניין, שימור את החזית הזאתי לא יקרה כלום.

ישראל קלרמן:

השאלה, הוא רוצה לשמר לגמרי, שחזור לא מספיק?

אמנון ארבל:

אני רוצה להשאיר את החזית כמו שזה.

ישראל קלרמן:

שחזור לא מספיק.

יוחנן וייצמן:

בוודאי שחזור,

אמנון ארבל:

יש פה,

ישראל קלרמן:

כתוב שחזור, כתוב שחזור.

יוחנן וייצמן:

ברור שחזור, ברור, אין שימור, זה ברור.

אמנון ארבל:

יש פה, יש פה,

ישראל קלרמן:

אבל הוא אומר שכן,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

יש פה את האלמנט הזה שהוא בולט גם בצד הזה, וגם בצד הזה, להביא את זה היום עד לפה, זה משנה כל את הפרופורציה.

יוחנן וייצמן:

אז?

אמנון ארבל:

כי התוספת הקלה הזאתי מה קרה?

ישראל קלרמן:

למה?

יוחנן וייצמן:

זה 10 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה אמי, אפשר לפתור את הבעיה בצורה אחרת.

אמנון ארבל:

לעשות צד שני, נו.

אליעזר ראוכברגר:

לעשות את זה גם כן,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

אני חושב שזה מוגזם, ולא צריך לגעת בזה.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שצריך להשוות את הסימטריה כמו ההצעה של היושב ראש.

אמנון ארבל:

אז אני חוזר לכל הדברים שהסכמתי.

יוחנן וייצמן:

למה?

אמנון ארבל:

לא, כי אם עושים פשרות, עושים פשרות.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, מוקלט כבר, אתה לא יכול,

אמנון ארבל:

אני יכול, הנה אני חוזר.

יוחנן וייצמן:

למה פשרות?

ישראל קלרמן:

רגע, איפה? רואים את זה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך,

יוחנן וייצמן:

בוא הנה אתה יודע שהונגרים, אצל הונגרים אין פשרות.

אמנון ארבל:

לא, אני חצי הונגרי.

יוחנן וייצמן:

חבל שהתמליל שומע את זה, אבל,

ישראל קלרמן:

מאיפה הם?

אמנון ארבל:

אני חושב שהם מקבלים פה אלפי,

יוחנן וייצמן:

הם הונגרים, הונגרים.

אמנון ארבל:

מקבלים פה אלפי מטרים, אני חושב שבאמת, אל תתעקשו על הדבר הזה.

יוחנן וייצמן:

פשרות זה סוף העולם אצלם.

אמנון ארבל:

וייצמן, זה משהו,

ישראל קלרמן:

אמי, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני נתפס אצלם כפסול, כי אני פשרני. באמת.

ישראל קלרמן:

אמי, איפה ההחלטה?

יוחנן וייצמן:

אמי, אמי אפשר לתת את זה, עוד דבר, גם בוא תבין דבר, כשאתה תראה את תת - הקרקע ותבין למה זה לא אפשרי לשמר. הם,

אמנון ארבל:

אני לא מבקש לשמר, רק שלא ייבנו שמה, אני רוצה.

יוחנן וייצמן:

אבל מה אכפת לך? זה, בוא תבין דבר אחד,

אמנון ארבל:

הסברתי חצי שעה למה,

יוחנן וייצמן:

זה עוד 2000 מטר למוסד,

אמנון ארבל:

אתם כאילו, אני מבין שאתם כאילו כל פנייה (לא ברור) במאה אחוז, אבל יש פה בנייה שמקבל אלפי מטרים תוספת נורא משמעותי למוסד, כבדו את הבניין ואת הפרופורציה שלו, לא יקרה כלום, מה קרה? זה לא איזה משהו דרמטי, תוספת כל כך דרמטית וחשובה, קצת פרופורציה, לא צריך להגזים. למרות שהיזם חושב שזה הכי חשוב בעולם, לא צריך להגזים. יש פה מבנה ייחודי, זה לא שימור, בסדר?

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמנון ארבל:

יש פה מבנה ייחודי, בעל פרופורציה, אתה אומר שמתגאים בספר התורה הזה, תשמרו על זה מה קרה?

אליעזר ראוכברגר:

כמה מטרים? כמה מטר זה התוספת?

יוחנן וייצמן:

התוספת,

אמנון ארבל:

זה כלום, תסתכל, זה התוספת, מה?

אליעזר ראוכברגר:

כמה? כמה מטר?

אמנון ארבל:

אני לא יודע להגיד, אין פה מידות. אין פה מידות, לא יודע להגיד. תראה איזה מסה של בניין מתקבל פה, לא יקרה שום דבר אם ישמרו, ויכבדו את הבניין שלהם. למען יוצאי הונגריה. מה? כן זה ייחודי, תראה איזה מסה גדולה יש פה של הבניין, אין בעיה, קיבלתם, המדיניות עלתה ל – 10 קומות, תקבלו תיהנו 10 קומות, לא יקרה כלום את האגף הקטנצ'יק הזה לא ייבנו, מה? אפשר לחשוב.

יוחנן וייצמן:

אני אומר לך את האמת התוצאה היא בעיקרון שנראית לי טובה.

אמנון ארבל:

אם הייתי מבין אדריכלות, הייתי אומר משהו, אבל,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

כמה מטרים אתה לא יכול לדעת?

יוחנן וייצמן:

לא, אני מבין בהולך רגל.

אמנון ארבל:

נראה איפה זה.

יוחנן וייצמן:

כמה מטרים התוספת? מה שהיושב ראש כמה מטרים תוספת כפול 10.

אמנון ארבל:

אתה יודע מה? אני מעדיף להוסיף פה עוד קומה בשביל לבטל את התוספת הזאת.

חיים כהן:

קדימה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע אם זה כל כך טוב. אבל,

חיים כהן:

קדימה.

אמנון ארבל:

למה לא? מה זה משנה?

חיים כהן:

למה לא?

אמנון ארבל:

מעדיף.

חיים כהן:

קדימה.

אמנון ארבל:

תשמרו את הפרופורציה.

חיים כהן:

הוא צודק, אני מסכים,

אמנון ארבל:

ברור,

ישראל קלרמן:

וואלה?

חיים כהן:

אני מסכים איתו,

אמנון ארבל:

עדיף.

חיים כהן:

אני מסכים איתו.

אליעזר ראוכברגר:

רעיון,

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. רעיון.

ישראל קלרמן:

לא, זה,

אמנון ארבל:

זה יצירתי, המדיניות פה יצירתית.

אליעזר ראוכברגר:

פרופורציה, בסדר פיצוי.

יוחנן וייצמן:

עוד דבר, עכשיו סעיף 7 השימור,

אמנון ארבל:

לא, קומה, קומה תהיה לא פחות מה – 10 כפול השטח הזה לדעתי.

חיים כהן:

ברור,

אליעזר ראוכברגר:

כן?

אמנון ארבל:

לפי דעתי כן, זה בניין גדול.

חיים כהן:

בניין עם נפח גדול.

אליעזר ראוכברגר:

כפול 11,

חיים כהן:

מה?

אריאל גולן:

(לא ברור) כאילו,

ישראל קלרמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

חיים כהן:

טוב, מה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

סעיף 7, אני רוצה לדבר עליו,

אליעזר ראוכברגר:

אחד מהפשרות שאני אוהב.

יוחנן וייצמן:

מה? לא, זה מאחורה הורדנו, נכון?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, הכול ירד, הכול, חוץ מהמעבר וזה, הכול,

יוחנן וייצמן:

לא, עכשיו סעיף 7,

אליעזר ראוכברגר:

הכול בסדר. הכול הסתדר.

יוחנן וייצמן:

סעיף 7 שימור,

אליעזר ראוכברגר:

מה עם 7?

יוחנן וייצמן:

שהוא לא בזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, משמרים את זה וזה בסדר.

יוחנן וייצמן:

לא, לא משמרים. אני לא רואה, לא משמרים.

אליעזר ראוכברגר:

אז אם אין בינוי, אז זה שימור, מה?

יוחנן וייצמן:

לא, אבל שיתאפשר פירוק והרכבה של זה.

ישראל קלרמן:

כתוב שחזור, כתוב שחזור.

אמנון ארבל:

של מה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

השאלה,

ישראל קלרמן:

של הקיר הזה.

אמנון ארבל:

אין צורך.

אליעזר ראובברגר:

אם לא בונים שמה, אין צורך.

אמנון ארבל:

אין צורך.

יוחנן וייצמן:

אבל הוא חופר מתחת, זה הולך לעלות לול עשרות מיליוני שקלים.

אמנון ארבל:

מה הוא חופר מתחת? לא הבנתי, לא הבנתי. לא, בסדר, מה הוא חופר מתחת?

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה לבנות מתחת זה,

אמנון ארבל:

מתחת למה?

יוחנן וייצמן:

מתחת,

ישראל קלרמן:

למה שרצית לא לגעת.

יוחנן וייצמן:

מתחת לפני הקרקע,

אמנון ארבל:

איפה? רגע שנייה. קומה, הקומות האלה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

נו,

יוחנן וייצמן:

ולתלות פה את הקירות,

אמנון ארבל:

הוא לא מציע, והוא כבר קבע שם חזית שהוא מציע, כדי להעביר אותה מכאן לכאן, זה לא קשור
לכל זה,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני מציע את כל זה, את כל זה, את כל זה, אם אתה רוצה שהפרופורציה תישאר, בסדר.
אבל שיעשה את זה הוא כבר קבע,

אמנון ארבל:

הוא לא צריך אבל, למה?

יוחנן וייצמן:

אני אומר לך למה, כי הוא לא יכול לחפור מתחת זה,

אמנון ארבל:

הוא כן יכול,

יוחנן וייצמן:

הוא לא יכול,

אמנון ארבל:

הוא יכול.

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור) שקלים, אי-אפשר לחייב אותו. זה מוסד, כמה הם צריכים?

אמנון ארבל:

אבל הוא לא ביקש לפרק את זה אבל,

יוחנן וייצמן:

הוא ביקש שחזור של זה.

אמנון ארבל:

בגלל שהוא בונה שם מחדש,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל הוא לא ביקש לשמר את זה על השימור פה תתקע אותו,

אמנון ארבל:

אתה לא מבין, אתה סתם מתעקש.

יוחנן וייצמן:

אני מבקש, אני באמת מתעקש,

אמנון ארבל:

אבל זה לא מה שהוא ביקש,

יוחנן וייצמן:

אמי, אני מתחנן. יתאפשר פירוק והרכבה של הקירות ה - ,

אמנון ארבל:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

המזרחיים,

אמנון ארבל:

היות ואתה כן מקשיב מסבירים מה שאומרים לך, זה מה שהוא הציע פה היום, כן?

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל,

אמנון ארבל:

הוא הציע לשחזר את האבן מהקיר הקיים, לא בגלל החפירה, כמו שאתה רואה בכל זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמנון ארבל:

הוא לא מציע את זה,

יוחנן וייצמן:

נכון, כי פה,

אמנון ארבל:

אלא הוא הורס, רגע תן לי לסיים,

יוחנן וייצמן:

סליחה.

אמנון ארבל:

הוא הציע את זה פה, כי הוא הורס את זה פה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

זה החזית היום נמצאת פה, הוא ביקש להעביר אותה לפה, שחזור, פה יש לו, הוא לא מבקש את כל זה פה, כי הוא לא צריך לפרק את זה,

יוחנן וייצמן:

הוא יצטרך,

אמנון ארבל:

הוא לא מבקש.

יוחנן וייצמן:

הוא (לא ברור) את הבנייה,

אמנון ארבל:

הוא לא מבקש את זה.

יוחנן וייצמן:

בסדר. במהלך הבנייה הוא יצטרך לעשות את זה,

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

לא.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אני אומר לך שלא, נו כן, לא, כן לא,

יוחנן וייצמן:

אותו דבר, כן, כן, לא, לא, לא ירצה לא יעשה. ירצה יפרק, לא ירצה,

אמנון ארבל:

הוא לא מבקש ואין צורך,

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר, ירצה יפרק, לא ירצה, לא יפרק.

אמנון ארבל:

וייצמן, יש פה תוכנית שהוא הגיש, אנחנו סתם פונים עליה, הוא הגיש בקשה למה מפריע לו, זה לא הפריע לו,

יוחנן וייצמן:

בסדר. אז אני אומר, תרשה לו פירוק, זה, הבניין,

אמנון ארבל:

הוא לא מבקש את זה אבל, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו מבקשים את זה,

אמנון ארבל:

למה?

אליעזר ראובברגר:

מה?

אמנון ארבל:

למה אתה מבקש את זה? אם הוא לא ביקש את זה?

יוחנן וייצמן:

כי אני רוצה לחסוך עשרות מיליוני שקלים,

אמנון ארבל:

אל תחסוך לו, הוא ילד גדול.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לחסוך לו.

אמנון ארבל:

הוא ילד גדול,

יוחנן וייצמן:

אני מבקש (לא ברור).

אמנון ארבל:

אני חושב שאתה, אני לא חושב שאתה צודק,

יוחנן וייצמן:

אני אומר,

אמנון ארבל:

אליעזר,

יוחנן וייצמן:

סעיף 7,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר שהוא לא, הוא לא צריך את זה?

אמנון ארבל:

הוא לא מבקש את זה, והוא לא צריך את זה, וייצמן סתם ממציא המצאות,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאני אומר,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה ה - , אבל זה כתוב רק צד אחד, אני אומר על הכול. ועכשיו זה גם יורד.

אמנון ארבל:

וייצמן, אתה,

יוחנן וייצמן:

צמצמו.

אמנון ארבל:

וייצמן, אתה סתם.

יוחנן וייצמן:

צמצמו נסיגה להנה.

אמנון ארבל:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

ההצעה של אמני הייתה ליסוג חזרה לפה, זה יורד,

ישראל קלרמן:

אבל זה נשאר, השחזור נשאר, מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

לא, השחזור, וואלה אתם, חיים, תסביר להם, תעשה לי טובה.

ישראל קלרמן:

הוא לא יודע להסביר,

אמנון ארבל:

הוא יודע להסביר,

עו"ד בתיא קאופמן:

הוא לא יודע,

יוחנן וייצמן:

אני אומר שאי-אפשר לקחת מוסד,

אליעזר ראובברגר:

אין שחזור כי הרי לא, אין בינוי שמה, העלינו את זה למעלה.

ישראל קלרמן:

למה? למה?

חיים כהן:

יהיו מאות שמה, נו מה אתה.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

אתה מדבר על השחזור, אז מה הבעיה?

חיים כהן:

אבל הוא לא ביקש את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל היה, לא, גם אין צורך. בגלל שהעלינו למעלה, ואין בינוי שמה.

חיים כהן:

שמענו אותו,

יוחנן וייצמן:

ירצה, להוריד, לא, לא, אז אני אסביר,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני אסביר, אני לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

על הקונטור, הוא לא יוצא קדימה.

יוחנן וייצמן:

לייזר,

ישראל קלרמן:

נכון, הוא לא יוצא,

יוחנן וייצמן:

אתה מודע למה (לא ברור) שהיה פה.

ישראל קלרמן:

הוא יכול להשאיר את זה כל הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

הוא יכול להשאיר את זה כל הבנייה?

יוחנן וייצמן:

לתלות את זה באוויר,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

יוחנן וייצמן:

כשהוא בונה,

ישראל קלרמן:

איד? איד?

יוחנן וייצמן:

כי הוא חופר למטה,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

איפה הוא יכול להשאיר את זה?

אמנון ארבל:

בוודאי, כל הבניין,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע כמה כסף זה עולה?

אמנון ארבל:

כל הבניין נשאר, אבל הוא חופר מתחת לכל הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא לא צריך.

אמנון ארבל:

הוא חופר מתחת לכל הבניין. ישראל,

ישראל קלרמן:

אז איך להשאיר את זה? באוויר?

אמנון ארבל:

הוא חופר מתחת לכל הבניין, לא רק על החזית.

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

כל הבניין הוא יפרק.

יוחנן וייצמן:

התעללות במוסד עשרות מיליוני שקלים,

אמנון ארבל:

כן, החפירה היא מתחת לכל הבניין, בסדר?

יוחנן וייצמן:

הוא יפרק, אז הוא יהרוס,

אמנון ארבל:

זה מה שמפריע לך?

יוחנן וייצמן:

הוא ירצה, הוא יפרק, לא ירצה, לא יפרק.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא.

יוחנן וייצמן:

אמי,

אמנון ארבל:

חבר'ה אתם לא,

יוחנן וייצמן:

וזה יפרק. לא ירצה, לא יפרק.

אמנון ארבל:

אתם מבלבלים במוח.

ישראל קלרמן:

בסדר, הוא לא, הוא אומר לך בסדר. הוא אומר לך, אם הוא לא צריך, לא צריך,

יוחנן וייצמן:

לא צריך, לא צריך.

ישראל קלרמן:

נכון, תחייב אותו,

אמנון ארבל:

זה נחמד שאתם הולכים צעד קדימה, מעבר למה שהיזם מבקש, ומעבר לתוכנית שמוגשת, אתם טועים במה שאתם אומרים, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא נכון,

אמנון ארבל:

אליעזר, תקבל החלטה, אני,

אליעזר ראוכברגר:

ככל שיבקש,

יוחנן וייצמן:

ככל שייבקש,

אמנון ארבל:

איך? זה תוכנית,

יוחנן וייצמן:

לא, בהיתר.

ישראל קלרמן:

ככל שיצטרך.

יוחנן וייצמן:

בהיתר,

אליעזר ראובברגר:

אולי יגיש התנגדות עצמית.

יוחנן וייצמן:

בשלב ההיתר, בשלב ההיתר.

ישראל קלרמן:

לא, אמי, אמי, ככל שיצטרך.

אמנון ארבל:

אתם עושים מעצמכם צחוק, ישראל,

יוחנן וייצמן:

אמי, תאפשר פירוק והרכבה של,

ישראל קלרמן:

אני מדבר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי היא כזאתי יתאפשר פירוק והרכבה של החזית המזרחית.

אליעזר ראובברגר:

ככל שהיא תהיה,

יוחנן וייצמן:

ככל שתהיה,

אליעזר ראובברגר:

ככל שיבקש.

יוחנן וייצמן:

ככל שיתבקש, ותיאום עם מחלקת שימור, זה בסדר.

אמנון ארבל:

פשוט אתם עושים מעצמכם צחוק, אבל,

יוחנן וייצמן:

לא נכון,

אמנון ארבל:

אני חושב שכן. כן, תגיד עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

יתאפשר פירוק והרכבה של החזית המזרחית, בתיאום עם מחלקת שימור, ככל שיתבקש, בתיאום עם מחלקת שימור.

אמנון ארבל:

טוב. טוב. תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית 1553551, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, ישיבת מיר, תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו ב – 20,

אמנון ארבל:

זה דושינסקי, סליחה, סליחה.

תוכנית 1417195

אמנון ארבל:

תוכנית 20 בסדר היום, תוכנית 1417195, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בירמיהו 19 רוממה, התוכנית שמבקשת הריסה של בניין, אני אראה לכם אותו רגע,

יוחנן וייצמן:

קווי בניין אמי צודק.

ישראל קלרמן:

זה 23?

אמנון ארבל:

1417195,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

זה המגרש נמצא, יש בו היום מגרש שהיא עדיין ביעוד תעשייה, זה הבניין קיים, אני מזכיר לכם אם היא לא הייתה, התוכנית המפורסמת של הבניין שמסתבר שזה אותו יום, שבונה בית ספר, כן אני משתמש זה אותו יום.

יוחנן וייצמן:

זה אותו יום?

אמנון ארבל:

כן, ככה הוא אומר,

אריאל גולן:

המקווה.

אמנון ארבל:

עם המקווה כן. וועדת ערר אגב קיבלה החלטה אתמול, שהיות ו - קרמר לא הגיש תגובה.

יוחנן וייצמן:

היא אישרה,

אמנון ארבל:

אז בעצם, בוטל,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

לא, הם כתבו, הם רמזו לו בצורה מאוד, שלא כדאי לעמוד על הערר שלו. זה, זה הבניין שיש פה
היום זה זה, בניין קיים שהוא בניין תעשייה נקרא לזה,

יוחנן וייצמן:

תסתכל על ה - , מה?

אמנון ארבל:

זה זה, סליחה,

ישראל קלרמן:

לא, זה (לא ברור), מה שאמרת.

אמנון ארבל:

זה הבניין הם מציעים להרוס אותו, לבנות שני בניינים חדשים, מעל קומת מסד.

אליעזר ראוכברגר:

זה מגודר שם כבר היום,

אמנון ארבל:

ההוא כן,

ישראל קלרמן:

זה לא,

אמנון ארבל:

לא, רואים את זה, רואים את זה פה.

אליעזר ראוכברגר:

גם זה, גם זה מהצד השני,

אמנון ארבל:

לא, רואים את זה שכבר חפור, הנה זה. התלת מימד פשוט צילום אוויר יותר ישן, זה יותר מעודכן, וראינו את החפירה כבר, אז זה היום הבניין שעוד לא, הבניין הזה, הוא נמצא בין, בין רחוב תובל מאחורה, לרחוב ירמיהו,

אליעזר ראובברגר:

נכון, בדרך כלל,

אמנון ארבל:

זה הבניין,

אליעזר ראובברגר:

רחוב תובל הוא במגודר.

אריאל גולן:

הצד השני זה רחוב תובל.

אמנון ארבל:

פה מגודר,

יוחנן וייצמן:

זה תובל,

אליעזר ראובברגר:

כן, אני הייתי שמה לפני יומיים. יש שמה חנות, יש שמה חנות של חולצות, איך זה נקרא?

ישראל קלרמן:

של המקום הנכון.

אליעזר ראובברגר:

המקום הנכון כן,

אריאל גולן:

לא, עוד יותר פנימה,

אליעזר ראוכברגר:

זה שם, כאן,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה להרוס את הבניין ולהקים שני בניינים חדשים מעל קומת המסד, סך הכול 63 יחידות דיור, הם עשו איזה חלוקה לשני, שני מגרשים נפרדים בעצם של שני, כנראה שני יזמים. שאחד מקבל 36 יחידות דיור, והשני 27 יחידות דיור, סך הכול אמרתי 63 יחידות דיור. הם הציעו עבור, הפרשה לצורכי ציבור של בערך 950 מטר. אנחנו בגדול המלצנו להפקיד, ואנחנו ביקשנו להגדיל את הפרשה לצורכי ציבור בצורה משמעותית. מה שאנחנו בעצם טענו בהמלצה, שהמגרש, לכאורה לפי תוכנית אב הוא היה צריך להפריש 40% לצורכי ציבור, התוכנית לא מפרישה 40% לצורכי ציבור, ולכן ביקשנו,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

למה היא לא מפרישה?

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

כמה צריך?

אמנון ארבל:

תוכנית האב אומרת, שכל שינוי או תעשייה כרוך ב – 40% הפרשה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לתעשייה?

אמנון ארבל:

זה תעשייה תוכנית אב רוממה,

יוחנן וייצמן:

אז הם מבקשים פה?

אמנון ארבל:

אז אנחנו ביקשנו, אנחנו ביקשנו להגדיל את ההפרשה לצורכי ציבור ל – 2000 מטר, היזם פנה, עשה לי השוואה מאוד נרחבת בין כל הפרויקטים שיש בסביבה, מה אחוז ההפרשה, ומה אחוזי, סליחה, אני עשיתי את אחוזי הבנייה,

יוחנן וייצמן:

שאתה תעשה את זה דירות להשכרה.

אמנון ארבל:

כן, זה אני מסכים איתך, אבל הטענה שלו הייתה, שאנחנו הגזמנו לצורך העניין, ביקשנו,

חיים כהן:

לא הגזמנו שום דבר,

אמנון ארבל:

שטח גדול,

חיים כהן:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, שנייה,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

תן לו להשלים, תן לו להשלים את ה - ,

אמנון ארבל:

אני עברתי בכל הדוגמאות שהוא עשה, דוגמאות חלקן לא נכונות, כי למשל תוכנית אחת זה תוכנית שאנחנו ביקשנו,

אליעזר ראובברגר:

רגע שנייה,

אמנון ארבל:

הפרשה. ותוכנית אחרת זה תוכנית שאנחנו בכלל התנגדנו אליה, ובסוף הוועדה המחוזית אישרה בניגוד לדעתנו. עם הפרשה לצורכי ציבור אגב של בתת-הקרקע שבכלל לא מקובלת. אני, אני השתכנעתי,

חיים כהן:

מה לא בתת-הקרקע?

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

לא, לא, אתה, תפסיקו.

אמנון ארבל:

לא, כן, התוכנית ליד, יש פה קומות ציבורית בתת-הקרקע, שלא, שלא ראוי בעיני, וכך אישרה הוועדה המחוזית,

ישראל קלרמן:

לא, אתה חוזר של הבוקר, הוא עושה (לא ברור).

אמנון ארבל:

מה שאני אגיד, אני עשיתי השוואה של, אני עשיתי השוואה של, ישראל, עשיתי השוואה של מה שהוא העביר, הוא התייחס בעיקר לאחוז ההפרשה לצורכי ציבור של, (לא ברור) שטחי הבנייה. אני עשיתי גם אחוזי בנייה הוא מבקש, והתוכניות האחרות, חוץ מתוכנית אחת שהיא ביקשה אחוזי בנייה יחסית גדולים, שזה תוכנית שאנחנו התנגדנו אליה. אז שאר אחוזי הבנייה בתוכנית, הן יותר נמוכות. חלק 457%, 520, 620,

אליעזר ראובברגר:

כמה הוא מבקש?

אמנון ארבל:

הוא מבקש 709% בנייה, שזה יותר משמעותי. עדיין אחרי שקראתי את כל זה, אני חושב שקצת הגזמנו עם ה- 2000 מטר, אני מציע להוריד ל- 1200 מטר, וזאת ההצעה שלי, אחרי שבחנתי את כל המספרים.

ישראל קלרמן:

במקום 960 שהם הגישו,

אמנון ארבל:

במקום 950 שהם הגישו, אני חשבתי, זה ההפרשות שביקשנו.

אליעזר ראוכברגר:

כמה יחידות דיור?

אמנון ארבל:

63,

אריאל גולן:

אז מה אתה מציע?

ישראל קלרמן:

ביחד,

אריאל גולן:

להוציא, מה אתה מציע?

אמנון ארבל:

מה? לא, אז אני, גם ככה מעונות יום זה קצת קשה בתצורה של הבניין הזה, אז אני חשבתי שלצמצם את זה ל- 1200 מטר, 400 שימושי קהילה ורווחה, כמו שהם ביקשו. לצמצם את התרבות ופנאי, מ- 800 ל- 500, ולתת לו 300 מטר בית כנסת. ביחד זה 1200 מטר.

ישראל קלרמן:

בית כנסת להגדיל,

אמנון ארבל:

זה 300 מטר בית כנסת זה נראה לי, נראה לי הגיוני, ל – 63 יחידות דיור, זה סביר,

אריאל גולן:

עוד פעם,

ישראל קלרמן:

מה זה ה – 400, 400 אולי,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

תעשה, השימושי תרבות ופנאי תעשה 400, ו – 400 בית כנסת, לא?

אמנון ארבל:

ל – 63 יחידות דיור זה בסדר.

ישראל קלרמן:

לא, אני אומר, את ה – 500 ל – 300, תעשה 400,

אמנון ארבל:

אני עונה לך,

יוחנן וייצמן:

למה?

חיים כהן:

800 מטר?

אמנון ארבל:

כי תראה, אנחנו ביקשנו את זה, ו - , אני חושב שקצת הגזמנו, קיבלתי נתונים, בדקתי את כל התוכניות מסביב, ואני,

אליעזר ראוכברגר:

אבל מה שאתה אומר, זה כאילו הגזמנו, במאה אחוז.

ישראל קלרמן:

לא במאה אחוז.

אמנון ארבל:

הגזמנו ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

בין 960 ל - 1200, היית אומר לי 1600, אה, בסדר.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה בעצם נסוגת ב - , בהמון,

אמנון ארבל:

נכון, אני, אני רק אומר שההשוואה שלי בעיקר הייתה לבניין שליד, שהוא בעצם בונה שם בית ספר של כמה אלפי מטרים, והוא אמר אני, אני מבין את מה שאתה עושה, אבל זה, אני שם באתי וביקשתי לעשות את הבית ספר הזה, ואז אתה מעניש אותי ומבקש משהו דומה. שוב, אני, כשאני מגזים, אני אומר אני מודה, אני חושב ש - , אני חושב ש - 1200 מטר הפרשה, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

יש להגדיל ב - 200, במקום 1000.

אמנון ארבל:

אני חושב ש - 1200 מטר זה ,

אליעזר ראוכברגר:

בית ספר?

אמנון ארבל:

אני חושב ש - 1200 מטר ל - 63 יחידות זה סביר, זה, רוצים קצת יותר אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה סביר, יכול, אבל אתה מדבר על בית כנסת 300 מטר, ואני חושב ש – א', צריך שם אולי שתיים. כי תמיד שלא יהיה מריבה בין מגורים,

אמנון ארבל:

של בתי כנסת?

אליעזר ראוכברגר:

יש ספרדים, אשכנזים, חסידים,

אריאל גולן:

יש מלא חסידויות, וזה,

ישראל קלרמן:

תהפוך את זה,

אמנון ארבל:

בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

מה אני אעשה עם 150 150?

ישראל קלרמן:

לא, 250, 250, תרבות ייתן 300.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר.

ישראל קלרמן:

אמי, תעשה 250, 250, עבור בית כנסת, ו – 300 תרבות ופנאי.

אליעזר ראוכברגר:

250, אז שייתן,

אמנון ארבל:

אז אתה דופק אותם, מה?

ישראל קלרמן:

ושתיים של 250,

אליעזר ראובברגר:

שתיים תמיד יש, יש שם יותר מגזרים, תמיד יש שני מגזרים.

אמנון ארבל:

אני,

אליעזר ראובברגר:

לא, כמה חסידויות,

אמנון ארבל:

גם ביקשנו 800,

אליעזר ראובברגר:

אשכנזי, (לא ברור).

חיים כהן:

ה – 500,

ישראל קלרמן:

400,

אליעזר ראובברגר:

אני לא יודע,

אמנון ארבל:

לא, אז בוא נגדיל את ה - ,

חיים כהן:

סליחה, מה זה ה – 500?

ישראל קלרמן:

לא, אז תוריד,

חיים כהן:

לא, לא להוריד למה להוריד?

אמנון ארבל:

בלי להוריד,

ישראל קלרמן:

תרבות ופנאי? מה אתה רוצה?

חיים כהן:

לא, מה זה תרבות ופנאי 500? אני רוצה להבין, מה? מה? אמור להיות שמה?

ישראל קלרמן:

אני לא יודע, שלוחת מתנ"ס,

אמנון ארבל:

(לא ברור).

חיים כהן:

אז תכתוב שלוחה של מינהל קהילתי, למה,

ישראל קלרמן:

כתוב, כתוב.

חיים כהן:

לא, כי אתה כותב תרבות,

אמנון ארבל:

כגון,

חיים כהן:

לא כגון, אני רוצה,

אמנון ארבל:

כי זה משפחת שימושים,

חיים כהן:

אני רוצה שזה יהיה כתוב,

ישראל קלרמן:

למה לצמצם אבל? למה לצמצם?

אמנון ארבל:

חיים, אין, רגע, אני עונה לך,

חיים כהן:

רגע, שנייה,

אמנון ארבל:

אני עונה לך, חיים, בסוף אני לא יודע מתי ייבנה הפרויקט.

חיים כהן:

מה?

אמנון ארבל:

מתי ייבנו פה מחירים, לכן אני לא יודע, היום להגיד,

חיים כהן:

אתה יודע למה אני שואל,

אמנון ארבל:

משהו ספציפי, יכול להיות שיהיה פרויקט אחר שייבנה לפניו, וייתן לזה, אז לא נצטרך את זה כאן.

חיים כהן:

למה אני אומר לך את זה? כי הם לא יעשו בסוף, זה לוקח את זה לעצמם, תרבות ופנאי, התרבות הפנאי הם יעשו לך שמה, כל דבר לא (לא ברור) פנאי. אני רוצה למקד את זה למתנ"ס.

אליעזר ראובברגר:

ספריה.

אמנון ארבל:

שייבנו את זה לא יהיה צורך, מה?

חיים כהן:

אין צורך, יהיה צורך, למה? (לא ברור) בצפון? בטח שיהיה צורך?

אליעזר ראוכברגר:

אז בסדר, נותן דוגמא,

חיים כהן:

אני רוצה מתנ"ס, לייזר, אני רוצה שתסמן את זה למתנ"ס. לא לתרבות פנאי, זה בדיחה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע סליחה, ואם רוצים לעשות שמה ספרייה? סתם הוא אומר שיש ממול, אבל אני אומר גם ברעיון,

חיים כהן:

עזוב ספרייה,

אליעזר ראוכברגר:

ספרייה תורנית לא טוב לך?

חיים כהן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

חיים כהן:

בגלל שהוא לא יעשה ספריה תורנית,

אמנון ארבל:

זה לא תרבות,

חיים כהן:

(לא ברור) הוא יעשה לך תרבות, ויעשה לך,

אליעזר ראוכברגר:

בטח זה תרבות.

אמנון ארבל:

אני צוחק.

חיים כהן:

עזוב אותך, נו מה? על הקומבינות של כל הזה, עזוב. אני אומר לך תעשה שמה, אתה רוצה תוריד שמה 400 מטר, ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני חושב שקודם כל צריך לעשות את השתי בתי כנסת,

חיים כהן:

שתי בתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

רק מלמעלה,

חיים כהן:

ששמה יש דרישה הרבה יותר מהכול, השתי בתי כנסת.

אריאל גולן:

השטחים יהיו ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, ברור, שתי בתי כנסת, מה?

ישראל קלרמן:

אבל הוא עשה כבר, הוא עשה, מה זה אבל? מה זה ה - 400 מטר? שימושי קהילה,

חיים כהן:

כן,

ישראל קלרמן:

חברה,

חיים כהן:

500 מטר לשימושי זה, תוסיף לשימושי, איך כותבים? שלוחת מתנ"ס, זהו, כן, שלוחת מתנ"ס.
תוריד את התרבות, תוריד את ה - ,

אמנון ארבל:

אתה מגביל את עצמך פשוט, זה העניין.

חיים כהן:

אני מגביל, אני רוצה את זה , זה בדיוק מה שאני רוצה, זה בדיוק מה שאני רוצה למקדם אותו לזה.

אריאל גולן:

אני רוצה להוסיף באמת שהשטחים יהיו נטו, כי לפעמים יש כל מיני שטחים, מסדרונות, מעברים.
יש דבר, הפונקציות נשארות מאוד מצומצמות.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה לכתוב שצריך לתת את זה במקום (לא ברור)?

חיים כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מקום איכותי,

חיים כהן:

נכון,

אמנון ארבל:

לא, הוא רוצה את זה אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מקום איכותי, לא בתת-הקרקע.

אמנון ארבל:

הוא לא הציע את זה בתת-הקרקע.

אליעזר ראוכברגר:

לא בתת-הקרקע.

אמנון ארבל:

הוא לא הציע התת-קרקעי.

אריאל גולן:

לא משנה, אבל שיהיה, גם כן, שטחים שיהיו נטו,

אליעזר ראוכברגר:

הציבור צריך לתת את הכי טוב.

חיים כהן:

נכון, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

חיים כהן:

אז אתה תיקנת שמה?

אמנון ארבל:

כן. שנייה אני רק, הוא ביקש שלא יהיה בהינף אחד, שיש שניים, אני רוצה לראות איפה כתבתי את זה.

חיים כהן:

רגע ויוחנן,

יוחנן וייצמן:

סידרנו (לא ברור)?

אריאל גולן:

אבל אנחנו רוצים איפה שמים כל דבר.

חיים כהן:

בדיוק.

אריאל גולן:

להגיד לך הפונקציה הציבורית בצד ימין, בצד הזה או (לא ברור).

אמנון ארבל:

אתה מחלק את זה, כי זה שני יזמים שונים.

חיים כהן:

הם (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אילנית,

אריאל גולן:

לא, אבל אתה, לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה דיברנו כבר,

חיים כהן:

מה זה משנה בכלל? לא,

אליעזר ראוכברגר:

ישבנו על זה, כבר דיברנו על זה. עוד פעם, (לא ברור) יושב על (לא ברור).

אמנון ארבל:

אז רק שלוחת מתנ"ס, בקיצור?

חיים כהן:

כן, שלוחת מתנ"ס.

אליעזר ראוכברגר:

אתה זוכר מה שיש,

חיים כהן:

לשתי הבתי כנסת שהגדלת,

אמנון ארבל:

זה כתבתי, עבור שתי בתי כנסת.

חיים כהן:

עבור שני בתי כנסת.

ישראל קלרמן:

מה זה הראשון? מה זה ה – 400 הראשון?

אמנון ארבל:

זה מרחק,

חיים כהן:

כן, לא, חדשים, מה אכפת לי שיש שמה,

ישראל קלרמן:

אז אמרת איפה? אמי, צריך להוריד את זה ל – 300, מה?

חיים כהן:

לא,

אמנון ארבל:

אז הוספנו עכשיו 1200,

ישראל קלרמן:

1200?

חיים כהן:

כן.

ישראל קלרמן:

והם הוא צריך טישו, תכתוב לו, יש אצלי בחינם. צריך את זה?

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו בשלכיות, ייקבעו בהוראות התוכנית שלכיות הביצוע תיעשה בקומת המסד כולל שטחי ציבור תיבנה בהינף אחד.

חיים כהן:

נכון.

אמנון ארבל:

והוא רוצה להפקיד את זה שני יזמים, אני לדעתי זה קצת בעייתי.

אריאל גולן:

כן,

ישראל קלרמן:

למה?

אריאל גולן:

כל אחד יצעק על השני (לא ברור).

אמנון ארבל:

כי זה חצי, לא, הוא עושה חצי חצי אבל,

ישראל קלרמן:

לא, הבנייה עצמה.

חיים כהן:

נו, תעשה את זה בהינף אחד, למה לא?

ירק שטחי ציבור?

אמנון ארבל:

אני חושב שהמסד זה יכול להיות בהינף אחד, לא יקרה שום דבר.

חיים כהן:

ברור,

אמנון ארבל:

בסדר, צורכי ציבור למעשה בהינף אחד.

חיים כהן:

נכון,

ישראל קלרמן:

אבל שאר הבנייה אמרת,

אמנון ארבל:

שאר הבנייה יכול להיות בשלביות. טוב, תוכנית 21.

אסף שגיא:

רק יש פה עוד עניין אמי,

אמנון ארבל:

כן,

אסף שגיא:

הוא רוצה 4 קומות בתת-הקרקע, יש פה פוליגון קרקע מזהמת של רוממה,

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

להכניס אותו,

אסף שגיא:

(לא ברור) לדבר על הסקר היסטורי,

אליעזר ראובברגר:

מי זה?

חיים כהן:

אין לי מושג מי זה.

ישראל קלרמן:

שתיים,

חיים כהן:

הכי מעצבן, זה מה מעצבן, טוב, אני לא רוצה, לא בהקלטה.

יוחנן וייצמן:

אפשר לדושינסקי משהו לחזור אחד?

חיים כהן:

נו מה? עכשיו?

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה.

אסף שגיא:

לא, לא, צריך להגיש,

אמנון ארבל:

מה להגיש?

אסף שגיא:

תנאי להפקדה

יוחנן וייצמן:

יש לנו הינף אחד.

אמנון ארבל:

תנאי להפקדה.

אסף שגיא:

כן, סקר היסטורי ותוכנית דיגומים לבדיקת המשרד להגנת הסביבה.

יוחנן וייצמן:

מה? מה?

ישראל קלרמן:

למה? למה הוא אומר?

יוחנן וייצמן:

זה מקומית, כן,

ישראל קלרמן:

בטח. למה לא? מה?

חיים כהן:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אמי,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אפשר בבקשה ברשות היושב ראש, לחזור שנייה לדושינסקי.

אמנון ארבל:

כן,

המשך תוכנית 1553551

המשך 1553551

יוחנן וייצמן:

התב"ע מבקשת פה הינף אחד,

אמנון ארבל:

כן, התב"ע מבקשת?

יוחנן וייצמן:

התב"ע מבקשת הינף אחד,

אמנון ארבל:

כו,

יוחנן וייצמן:

אני מציע לעשות את מה שעשו,

חיים כהן:

זה מגורי (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כל קומה שנפרד,

חיים כהן:

בדיוק,

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים כהן:

הולך להיות פרויקט מאוד גדול,

יוחנן וייצמן:

אין להם תרומות.

אמנון ארבל:

הם הציעו משהו, ואתה מציע לשנות?

יוחנן וייצמן:

הם לא מבינים. זה הכול.

אמנון ארבל:

הם לא מבינים,

חיים כהן:

אז אתה מסכים,

אריאל גולן:

מבני ציבור ושתרומות, אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:

כן, זה מבני ציבור מה? מה?

אמנון ארבל:

אבל נראה לך הגיוני שייבנו קומה, כאילו 6 קומות ייבנו כל אחד בנפרד?

יוחנן וייצמן:

בטח. להוציא לקבל את הכסף שלה, היא לא מעניין אותה כלום, אם (לא ברור).

חיים כהן:

אז מה זה יעזור לך?

יוחנן וייצמן:

זה מה שמעצבן,

חיים כהן:

מה זה יעזור?

אמנון ארבל:

יש פה יזם אבל,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לעזור גם,

אמנון ארבל:

יש יזם מה?

יוחנן וייצמן:

אין פה יזם.

אמנון ארבל:

לא, אין, זה לא יזם, זה דושינסקי, מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה המוסד, המוסד הוא היזם.

יוחנן וייצמן:

אני אומר לך הם לא מבינים את המשמעות של זה.

אמנון ארבל:

אני חייב להגיד לך שישבנו את זה בישיבה, ונראה שהם מבינים מצוין, אבל,

יוחנן וייצמן:

הם לא מבינים את המשמעות של הינף אחד. אתה יודע מה?

אמנון ארבל:

נראה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא היה נראה אחד שמבין,

אמנון ארבל:

נכון,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

נראה לך הגיוני,

אליעזר ראוכברגר:

לא (לא ברור), איך קוראים לה?

יוחנן וייצמן:

הרב?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא זוכר את השם שלה.

אמנון ארבל:

נראה לך הגיוני ש – 6 קומות ייבנו קומה קומה?

אליעזר ראוכברגר:

לא (לא ברור), אבל מדושינסקי,

יוחנן וייצמן:

הוא דושינסקי?

אליעזר ראוכברגר:

הגבאי הראשי שמה.

אמנון ארבל:

וייצמן,

ישראל קלרמן:

אלישע.

אליעזר ראוכברגר:

לא, (לא ברור).

אמנון ארבל:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

זה לא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

שלום.

אליעזר ראוכברגר:

גם לא שישה אחר. קראו לו שם אחר.

אמנון ארבל:

נראה לך הגיוני שהם ייבנו קומה, אבל יפסיקו,

יוחנן וייצמן:

למה שיעשו (לא ברור).

אמנון ארבל:

מה פתאום,

אליעזר ראוכברגר:

איך? אגף,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אגף היה.

אמנון ארבל:

גור בנו את הכול ביחד, מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

לא, מלכי ישראל 49, העבירו תב"ע, שאפשרה להם, מאפשרת להם כל קומה בנפרד.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אריאל גולן:

באמת מוסד, זה אתה יודע,

יוחנן וייצמן:

אם זה תרומות, זה להרוג, זה להרוג את המוסד, מהתב"ע הזאתי לא יוכלו להוציא היתר,

אמנון ארבל:

לדעתי זה יהרוג את המוסד, אם עכשיו 20 שנה ייבנו עוד פעם קומה. אבל,

יוחנן וייצמן:

לא, המוסדות מסתדרים עם זה.

צחי ברים:

לא, יש פה בניין, יש לפעמים אתה יודע הם כן עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קשור לטכני, ברים, צריכים לגייס 100 מיליון,

יוחנן וייצמן:

לגייס, 100 מיליון,

אליעזר ראובברגר:

לא מגייסים 100 מיליון בבת אחת.

צחי ברים:

זה גם צריך את הכסף,

אליעזר ראובברגר:

גם נכון.

חיים כהן:

אני רוצה להסביר,

אליעזר ראובברגר:

כל ה - , כל האנשים העשירים, לא מוכנים לתרום לך באוויר, הם רוצים לראות שבנית, רוצים לראות שמשחו,

אמנון ארבל:

כל קומה על שם מישחו אחד גם תהיה.

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

זה גם נכון. כן, נכון.

צחי ברים:

זה אחד מהפתרונות בשביל לגייס כסף, אתה יכול,

אליעזר ראובברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 21,

אליעזר ראובברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

שכל קומה בנפרד.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, בסדר. קדימה,

תוכנית 1370741

אמנון ארבל:

תוכנית 21 בסדר היום, 1370741, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית משעול ההדס 10, ברמות, תוכנית שבמקשת תוספת בנייה, המלצנו להפקיד.

תוכנית 1363852

אמנון ארבל:

תוכנית 22 בסדר היום, תוכנית 1363852, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, אפרים, ברחוב אורך 2 בית ישראל,

יוחנן וייצמן:

זה היה גם בשימור.

אמנון ארבל:

תוכנית שמבקשת הכשרת עבירות בנייה בשני בניינים קיימים, ותוספת סך הכול בין 4 ל – 5 קומות, 8 יחידות דיור, והמלצנו להפקיד.

יוחנן וייצמן:

יש איזה, היה איזה פנייה בזה?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, היה, קיבלת.

ישראל קלרמן:

הראו את התיק גם לפני שבועיים היינו, עכשיו זה התוכנית, אז היה הצטרפות.

אמנון ארבל:

22 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. ברור.

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראוכברגר:

יש נושא של המעלית והמדרגות.

אמנון ארבל:

רגע, הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

הנה כאן, יש לך פה.

ישראל קלרמן:

מה זה?

אמנון ארבל:

אני אראה לכם רגע, כי זה בעייתי, לדעתי זה בעייתי, אני אראה לכם,

יוחנן וייצמן:

כן?

אליעזר ראוכברגר:

הם טוענים שזה הפוך, מה שאתה מציע,

אמנון ארבל:

ברור שהם טוענים הפוך,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. אני אמרתי מה טוענים.

מיכל כהן:

22.

אמנון ארבל:

נראה לי הצטרפות הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

היה הצטרפות, עכשיו זה הפקדה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

עד לפני חודש.

יוחנן וייצמן:

תציג לנו את זה, נכון?

אמנון ארבל:

ניר?

יוחנן וייצמן:

כן,

אריאל גולן:

הצגנו.

אליעזר ראוכברגר:

הציגו לכם את זה בהפקדה, בסדר גם עכשיו.

אמנון ארבל:

יש לי את המצגת.

אליעזר ראוכברגר:

צריך כמה דברים לסדר פה כבר, נטפל בזה עוד מעט. מה?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לשימור?

אליעזר ראוכברגר:

מה פתאום.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך למה זה לא סמכות מקומית?

אליעזר ראוכברגר:

זה כן בסמכות מקומית,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור), אתה נוסע להפגנה? אני רוצה להפגין (לא ברור) וועדה מקומית. זה לא יארך שעה, נכון?

אליעזר ראוכברגר:

תלוי בך.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מתקרבים לסוף,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו עוד 10 תוכניות, 8, אבל תלוי בך, כמה שאתה תשגע אותנו.

יוחנן וייצמן:

אני מתנגד להכול. להבא אני מתנגד, בוודאי.

אליעזר ראוכברגר:

הבא, הבא זה מיר.

יוחנן וייצמן:

לא, אחרי מרחקי הפרדה, ארגנטינה. בסדר. ארגנטינה אהובת נפשי. עובדים משקרים אותנו, מרמים אותנו, ואנחנו לא צריכים להיות פראירים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא משנה,

יוחנן וייצמן:

בארגנטינה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

בעצים, בעצים בחניות, היה החלטה של וועדת ערר, כל התב"ע הזאתי היא עושה צחוק, עוד מעט נגיע לזה. היא פשוט, זה צחוק מעצמנו, טוב, אני אנתק אתכם, נדבר אחרי זה, שלום.

אליעזר ראוכברגר:

מי זה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

תראו זה הבניין היום, יש פה היום חצר, רגע, תסתכלו רגע בבקשה. באמת פאר היצירה. תראו, תסתכל רגע אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה הבניין, אמרנו רגע תוספות, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

הכול עכשיו על ה - התוכנית,

אמנון ארבל:

כן, כל הדבר הזה זה מה שיש היום בחצר, בסדר? זה הבניין, ויש פה את החצר שזה הדבר ה - ,

ישראל קלרמן:

מה זה?

אמנון ארבל:

המזוויע הזה. זה, עכשיו מה שהם מציעים פה,

ישראל קלרמן:

איפה זה? לייזר, אתה מזהה? אני לא מזהה את זה,

אמנון ארבל:

זה ברחוב אורבך. זה, זה לא משנה, זה לא משנה איפה זה פה ככה. הם מציעים כרגע למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, איפה זה?

ישראל קלרמן:

רחוב אורבך זה מול, מול (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

איפה זה? איפה? אני לא רואה,

ישראל קלרמן:

תראה רגע מלמעלה,

אמנון ארבל:

הנה.

יוחנן וייצמן:

איפה הישיבה?

אמנון ארבל:

מה זה עוזר לכם?

אליעזר ראוכברגר:

איזה ישיבה?

ישראל קלרמן:

טעיתי, טעיתי,

אמנון ארבל:

זה אותו דבר,

ישראל קלרמן:

טעיתי, טעיתי.

אמנון ארבל:

בקיצור, זה לא משנה איפה זה, השאלה פה היא נקודתית, כי זה לא כל כך משנה, כל החצר והבלגאן שיש פה, עם כל המדרגות, המעברים כל הדבר הזה, זה מה שקיים היום. עכשיו התוכנית שהם מציעים היא מנסה להסדיר את זה, זה לא זה.

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא זה.

אמנון ארבל:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה מציעה לבנות פה מעלית שרחוקה מכל, הייתי בכלל, המעלית למעשה לא מחוברת לבינוי, היא מוצעת בנפרד כאילו עומדת בפני עצמה.

יוחנן וייצמן:

למה?

אמנון ארבל:

ומעמידים את כל החצר, כאילו בעצם מקרים את זה את כל הקומות,

אליעזר ראובברגר:

זה גשר?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

ברור.

אמנון ארבל:

בעצם הכול זה גשר אחד מעל השני, והכול פתוח.

יוחנן וייצמן:

מה הסיבה?

אמנון ארבל:

למה הם מציעים את זה? היא כותבת שאנחנו, המופע שייתן לנו,

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להיזכר מה היה,

אמנון ארבל:

החלופה שהצענו במקום חדר מדרגות זאת החלופה הנכונה ביותר תכנונית לדירות הקיימות, אופן חלקות החצרות, בין הדיירים לאוורור אידיאלי, כל השינוי בחצרות והזה, בצמוד לדופן הכביש יפגע באוורור בתכנון הדירות. אנחנו אמרנו שתי אפשרויות,

יוחנן וייצמן:

מה מוצע ליד? מה איתה?

אמנון ארבל:

אנחנו אמרנו המלצה, מה?

יוחנן וייצמן:

בחלקה ליד מה איתה?

אמנון ארבל:

החלקה פה?

יוחנן וייצמן:

כן, סתם אני מנסה להבין ממקום הגיוני,

אמנון ארבל:

זה החלקה ליד,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא רלוונטי אבל,

יוחנן וייצמן:

הם הגישו התנגדות, זה רלוונטי מאוד.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

כי אני מבקש להרחיק מהקיר, אני צריך לחשוב מה,

אמנון ארבל:

המעלית שמציעים היא בעצם פה, היא צמודה לשכן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה באמצע.

אמנון ארבל:

המעלית צמודה פה לשכן, היא פה, כאן תראה. אופס, למה לא,

יוחנן וייצמן:

אז החלקה ליד היא יכולה להתנגד להם.

אמנון ארבל:

הם יכולים להתנגד. המעלית היא פה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא התנגדות, זה לא רק,

אמנון ארבל:

המעלית פה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא המקום המתאים.

אמנון ארבל:

עכשיו אני אמרתי שני דברים, או שתיקחו את המעלית,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר ימינה,

אמנון ארבל:

אמרנו או שתיקחו, תצמידו אותה לבניין, ותשפרו את כל המהלך המדרגות בצורה מסודרת. או ש - ,
אם אתם לא רוצים את זה, תבנו לי פה קיר, תעשו פה הוא יהיה בקו אפס, תחסמו את הכול, תסגרו
את הכול בקו אפס, שיהיה בינוי מסודר. וכל הבלגאן שיהיה בחצר שלהם כלפי אותו רחוב, כי זה
כרגע בלגאן זה מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

הבנתי.

אמנון ארבל:

זה מה שכתבנו בהחלטה, נראה לי סביר לבחור או את זה, או את זה, או שתסגרי מסודר, או שתזיזי
את המעלית, אני חושב שזה נכו. שתיים מה להלן, מרפסת הגג האמת משמש פתרון סוכה, מחלקת
שימור למשוך את (לא ברור) ביטלו את הדרישה לשנות גג רעפים. כן, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

היה לנו שיח על הנושא הזה.

אמנון ארבל:

כן, רגע,

יוחנן וייצמן:

הם ביקשו שלא יהיה רעפים,

אליעזר ראוכברגר:

בוא תראה לי את האזור, נראה מה אפשר,

יוחנן וייצמן:

חצי חצי,

אמנון ארבל:

זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אם חצי חצי, אני לא רואה בעיה.

אמנון ארבל:

לא, הם לא שרוצים גג רעפים, הם מציעים כרגע את זה. שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

הם רוצים שיהיה להם מרפסת גג,

אמנון ארבל:

שנייה, אני מראה לכם את זה, חתכים. זה זה? התוכנית הזאת?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

כן, כן, זה זה, רגע מה כתבנו בהמלצה. (לא ברור) שנייה רגע. זה כן, זה אחד, זה אחד, זה ד', רגע.
מה זה ד'?

אליעזר ראוכברגר:

זה ד/3, 3.4 נדמה לי,

אמנון ארבל:

כן, זה, אני לא יודע, אולי זה 7,

אליעזר ראוכברגר:

תראה את (לא ברור) בוא נראה,

אמנון ארבל:

סדר, אני אסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה נגיע,

אמנון ארבל:

גג רעפים המבנה הצפוני, רגע. זה דיברנו, גג רעפים זה, שכל גג, גג רעפים, בסדר, אוקי, אפשר לבטל את זה, זה אפשר,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה אפשר לבטל,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

בסדר? ודבר אחרון, שיש שטחים זה בסדר, מרפסות, כן, הם מציעים מרפסות בסמטה מאוד צרה, אני חושב,

יוחנן וייצמן:

מה הרוחב של הסמטה?

אמנון ארבל:

אני אראה לך,

יוחנן וייצמן:

בצד השני יש?

אליעזר ראוכברגר:

מרפסות סוכה?

אמנון ארבל:

כן, אבל סמטה,

אליעזר ראוכברגר:

נו אז מה?

אמנון ארבל:

תראה מה הרוחב של הסמטה אבל.

יוחנן וייצמן:

להפגין אני חושב (לא ברור). זאת הסמטה. רואים את זה פה יותר טוב אולי כאן הסמטה הזאת.

יוחנן וייצמן:

איפה זה שם? איפה זה שם?

אמנון ארבל:

זה הסמטה, היום בבניין כמו שאתם רואים אין מרפסות, זה הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

זה יהיה מעל דרך מה אכפת לי?

אמנון ארבל:

נורא צר הסמטה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

מעל דרך? מה אכפת לי? זה לא יפריע למי, למשאיות, למי?

אמנון ארבל:

בצד השני,

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה? כמה רוחב?

אמנון ארבל:

הרוחב של הסמטה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא, הרוחב של הסמטה,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

תעשה מרפסות לא 2 מטר, 1.40 מטר,

אמנון ארבל:

היום יש פה בין,

אליעזר ראוכברגר:

5 מטר?

אמנון ארבל:

5 מטרים.

אליעזר ראוכברגר:

אז תעשה 1.40 מטר מרפסת,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן בסדר.

יוחנן וייצמן:

עוד דבר אחד, וחיים כדאי שאנחנו נהיה ערניים לזה, יש לנו פה וועדת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד איזה שזה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

רוצים לשמר את ה - , התיק היה בוועדת שימור, נדרשנו ש - , לאפשר חיזוק חיצוני, בתור, הבניין לשימור, אבל לאפשר חיזוק חיצוני בדרך של פירוק והרכבה נקודתי בתיאום עם מחלקת שימור.

אמנון ארבל:

מה השאלה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

מה השאלה?

אליעזר ראוכברגר:

אני ביקשתי להוסיף סעיף לתוכנית,

אמנון ארבל:

לא הבנתי, עכשיו זה מדבר עם חיים, עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

לאפשר, אני אקריא את הסעיפים, וועדת שימור שיהיה לנו קל, ואני חושב שהסעיף הזה צריך להיות רוחבי בכל המקומות שלא מדובר בשימור גדול, (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה לא במע"ר החרדי בקיצור,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, כלקח דרך גם בנרקיס אישרנו ככה,

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה לרשום?

יוחנן וייצמן:

דקה, אז אחפש את ההחלטה של הוועדת שימור ואני אקריא לך - ניתן לבחון חיזוק חיצוני נקודתי לעת מתן היתר בתיאום עם מחלקת שימור. זה בסדר? הבנת אותי?

אמנון ארבל:

חיזוק, כן, אני חושב שזה לא טוב, אבל בסדר, ניתן חיזוק חיצוני, עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

נקודתי לעת מתן היתר, בתיאום עם מחלקת שימור. ככה לא צריכים שכנים, אפשר עדיין לעשות תוצאה טובה ויפה.

אמנון ארבל:

אני שואל, אני שואל שאלה בקול רם, אבל אם הבניין היום בנוי, בנוי בקו בניין אפס, איך תעשה חיזוק חיצוני?

יוחנן וייצמן:

יפרקו, לא, לא התכוונתי לעשות כוורת.

אמנון ארבל:

אז מה לעשות?

יוחנן וייצמן:

שיפרק את האבנים, ישתול לנו בטון, ויחזיר.

אמנון ארבל:

טוב.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, סליחה, בוא, אם אתה חשבת שאני מתכוון שכל הבניינים,

אמנון ארבל:

חיזוק חיצוני יש קיר,

יוחנן וייצמן:

יראו כמו כוורת של איקאה, התשובה היא – לא, בסדר?

אמנון ארבל:

אבל זה המשמעות אבל.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בסדר.

אמנון ארבל:

זה לא חיזוק חיצוני,

אליעזר ראוכברגר:

מאיפה חסיד גור יודע מה זה איקאה?

יוחנן וייצמן:

מה זה כוורת?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה איקאה.

אמנון ארבל:

אז זה לא חיזוק חיצוני.

עמנואל זלטס:

בהפגנה עם רכבים עברו ליד זה.

אמנון ארבל:

אז זה לא חיזוק חיצוני, וייצמן,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

וייצמן, זה לא חיזוק חיצוני מה שאתה אומר, זה חיזוק בתוך הקיר.

יוחנן וייצמן:

אז תכתוב בדרך של פירוק והרכבה, בסדר, אני, אתה צודק.

אליעזר ראוכברגר:

אני נוסע יחד עם וייצמן, עם חמורים וגמלים.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן נוסע עם חמור. לא משנה, יש פה חמור, יש פה גם (לא ברור).

עמנואל זלטס:

יש חמור שנוסע,

יוחנן וייצמן:

הרבה קודם.

אמנון ארבל:

תוכנית 23 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

יללה קדימה.

תוכנית 1390814

אמנון ארבל:

תוכנית 1390814, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה ישיבת מיר בית ישראל.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

יש תוכנית שבאמת הצגנו לכם במסגרת הדיון,

אליעזר ראוכברגר:

חברים,

יוחנן וייצמן:

עכשיו תורך.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן,

אמנון ארבל:

ישיבת מיר.

עמנואל זלטס:

לא רוצה להיות שמח.

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה מציעה פה, שטחי בנייה כוללים של כמעט 50 אלף מטר, בבנייה של 8, 9 קומות. התוכנית למעשה כוללת את מספר מתחמים, את הבניין המרכזי שזה המגרש החום הזה, את המגרש החום הזה, ואת השטחים, וגם את השטחים האלה, וגם את המגרש הזה כאן. זה המצב המוצע, למעשה כל המגרשים הם מגרשים חומים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

כל המגרשים הם מגרשים חומים, התוכנית מציעה שינוי של מעבר ציבורי שנמצא היום כאן, מציעה להעביר אותו לכאן, תיכף אני אתייחס לזה, ומציעה פה גם חיבור בשני, בין מעל שני כבישים עבור חיבור בין הבניינים,

עמנואל זלטס:

לבינוי גם,

אמנון ארבל:

זה בינוי מעל, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

רק, רק גשר. עוד שנייה בסדר, תן לאמי.

אמנון ארבל:

זה דוגמא של גשר אחד למעשה, אפשר לראות את הרוחב שלו, ואת הגובה שלו, זה נראה בחזיתות, רגע זה המעבר שהיום נמצא למעשה כאן, ורוצים להעביר אותו לכאן. אין בעיה להעביר אותו, אבל תיכף אני אראה לכם מה המשמעות שלו. עכשיו זה, זה הגשר שלמעשה מציעים או חיבורים שהם מציעים בין הבניינים זה הדבר הזה. זאת אומרת זה כל זה למטה, תחום דרך, ומציעים פה את הבנייה הזאתי, 3, 4 קומות מעל,

יוחנן וייצמן:

מעל דרך.

אמנון ארבל:

כנ"ל, מעל דרך,

אליעזר ראובברגר:

פה זה שתי קומות.

אמנון ארבל:

וגם,

יוחנן וייצמן:

זה יפה, זה דווקא יפה אבל,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, עוד שנייה נדבר על זה עוד מעט,

חיים כהן:

זה נראה 3,

אמנון ארבל:

כן, זה נראה, זה נראה מאסיבי,

חיים כהן:

3 קומות,

אמנון ארבל:

זה נראה בעיני,

אליעזר ראוכברגר:

2,

אמנון ארבל:

מאוד מאסיבי.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, בסדר בוא.

חיים כהן:

תסתכל לפי החלונות,

יוחנן וייצמן:

מה שאנחנו יכולים,

אמנון ארבל:

המעבר ציבורי, המעבר ציבורי,

חיים כהן:

שנייה, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, תן לאמי, תן לאמי לשלם, ועוד שנייה אנחנו נדבר על הכול, סעיף,

אמנון ארבל:

כן, זה נראה 3 קומות,

חיים כהן:

3 קומות, אתה רואה לפי החלונות.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא מעבר גבוהה, זה לא בדיוק ככה, עוד שנייה נסביר את הכול,

עמנואל זלטס:

זה קומות גבוהות.

אליעזר ראוכברגר:

אני כבר דיברתי על זה עם אמי.

אמנון ארבל:

המעבר הציבורי שהם הציעו למעשה זה שטח הציבורי שמופיע, שהוא בעצם מופיע כאן, אבל בפועל גם אותו למעשה, הם בונים לחלוטין מעל הבניין, אני אראה לכם את המעבר הזה, איך הוא נראה בעצם בפועל, בוא נראה את זה פה, זה עדיין זה, זה לא זה, רגע. פה גם לא רואים את זה. כן, זה למעשה המעבר הציבורי, אתם רואים כאן, זה שטח ציבורי, פתוח שהוא עובר לעיריית ירושלים כחלקה נפרדת, אבל מעל זה הכול בנוי. וזה גם מבחינת קניינית נכסית זה בעייתי, ושוב, בסוף יש פה, אין לי בעיה עקרונית עם ההיקפים פה, אמרתי גם לאליעזר, אני חושב שאין לי בעיה שגם יוסיפו קומה הם רוצים, כי חסר להם מטרים, אבל בסוף נוצר פה מסה נורא גדולה. גם החיבורים בין הבניינים שאני מבין שזה רק גשרים, אבל זה שלוש, אגב אתה רואה, 1, 2, 3, קומות של גשרים.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא רואה,

אמנון ארבל:

זה 2,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא גשר מעבר, זה סתם, כנראה זה קישוט.

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת?

אליעזר ראוכברגר:

תראה, זה, אין לך פה מעבר,

אמנון ארבל:

לא, הם עולים כנראה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מעבר מלא, זה מעבר מלא, ופה אין כלום,

עמנואל זלטס:

בשביל הצבעוני שיהיה יפה.

אליעזר ראוכברגר:

בשביל העיצוב או משהו.

עמנואל זלטס:

כי בונים,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא נראה לי ממש,

עמנואל זלטס:

זה צבעוני, זה לא,

אמנון ארבל:

אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה בוא,

אריאל גולן:

משאית גבוהה יגידו לו אתה,

אליעזר ראוכברגר:

נטפל בזה ב - , בהמלצה.

אריאל גולן:

אמי, זה משאיות, יש שמה כמה מטר,

אמנון ארבל:

רואים פה זה,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה מוסכם שיהיה רק מעברים, לא בינוי, לא בינוי של, לא חדרי פנימייה ולא חדרי לימוד.

אמנון ארבל:

אוקי, בשטח הזה שפה שזה בעצם המעבר הציבורי להולכי רגל זה בעצם בנוי לגמרי,

אליעזר ראוכברגר:

אז עוד שנייה נדבר, בסדר בוא, בוא תעבור על זה,

אמנון ארבל:

בגדול,

אליעזר ראוכברגר:

בוא תעבור רגע להמלצת מהנדס העיר,

ישראל קלרמן:

מטורף.

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

אתה אומר שיש לו עוד מצגת,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה יש לו?

אריאל גולן:

למה לא? מה?

ישראל קלרמן:

מצגת,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה שהוא הראה עכשיו? בסדר, למה לא?

אריאל גולן:

הוא שלח לי,

אמנון ארבל:

הכול פתוח,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, סעיף 1, בטח שהכול מה זה?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 1 אתה רוצה שלא יהיה בין 4 ל – 6, אלא 4.5,

אמנון ארבל:

כל קומה כן,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה, אין להם בעיה, רק למעט בתי מדרש, כי בתי מדרש הולכים להכין שמה הכול במגרש 1200 (לא ברור), שהוא אומר אני לא יכול בקומה נמוכה 1200 זה חנוק, אני צריך גובה בשביל שיהיה אוויר, אז למעט בתי מדרש,

יוחנן וייצמן:

אבל למה אנחנו בכלל צריכים להיכנס להוראות עיצוביות?

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לי?

אמנון ארבל:

לא, זה גובה קומה, מה זאת אומרת?

אליעזר ראוכברגר:

גובה קומה.

יוחנן וייצמן:

גובה קומה למוסד, אני צריך היום להחליט?

אמנון ארבל:

4.5 מטר?

אריאל גולן:

בסוף לא מגיע,

ישראל קלרמן:

8 מטר מה? בישיבות?

אמנון ארבל:

ישיבות,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) זה 20 מטר,

אמנון ארבל:

בבניין של 8 קומות?

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמרתי,

ישראל קלרמן:

פוליביץ',

אליעזר ראוכברגר:

אבל,

ישראל קלרמן:

5 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל,

יוחנן וייצמן:

קומה למעט בתי מדרש,

אליעזר ראוכברגר:

אבל שנייה לכן, בית מדרש, כן,

יוחנן וייצמן:

לייזר עשה את זה הכי טוב שיש.

אליעזר ראוכברגר:

בית המדרש.

אמנון ארבל:

הלאה,

אליעזר ראוכברגר:

פנימייה לא צריך גובה של 6 מטר, פנימייה, למעט בתי מדרש.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמרתי למעט בתי מדרש,

יוחנן וייצמן:

אנחנו (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

הכול טוב.

ישראל קלרמן:

כן,

עמנואל זלטס:

אבל לייזר, או עדיף להוסיף אם צריך מתקנים טכניים, יש מקומות שצריך,

אמנון ארבל:

זה לא רלוונטי,

עמנואל זלטס:

מתקנים טכניים, הקומה נגזרת כן לפי הקומה. אם, בחדר אוכל דוגמא,

אמנון ארבל:

זה 4.5,

עמנואל זלטס:

או לא יודע מה צריך, לא, אם עד 4.5, וצריך להוריד גם את המתקנים הטכניים פה זה כבר מגיע
בבעיה, כשיש לך,

אמנון ארבל:

קומה לחדר אוכל, מה הכוונה?

עמנואל זלטס:

כשיש לך כמות מטורפת של בתוך חדר?

אמנון ארבל:

(לא ברור) זה 4 מטר? זה 2.5,

אריאל גולן:

לא, זה יותר מ- 2.5 פה.

עמנואל זלטס:

זה יותר, זה יותר מ- 2.5 פה,

אמנון ארבל:

לא, לא, הרבה יותר,

אריאל גולן:

זה יוצא 2.70,

אמנון ארבל:

2.70 נו, בסדר.

עמנואל זלטס:

צריך מתקנים טכניים,

אליעזר ראוכברגר:

3 מטר,

עמנואל זלטס:

אז 3, אם צריך מתקנים טכניים מספיק לי, מקומות כאלה,

אליעזר ראוכברגר:

עוד 50% מהגובה, זה המון,

אמנון ארבל:

כן, זה המון, זה המון.

אליעזר ראוכברגר:

זה המון, אבל עוד פעם,

אריאל גולן:

לא, צריך,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בתי מדרך שירות אתה הולך להכניס באולם אחד 1000, 1500 איש אתה לא יכול לחנוק אותם.

אמנון ארבל:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה צריך אוויר, בסדר מקובל אוקי, גמרנו,

עמנואל זלטס:

אם צריך מתקנים טכניים?

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו,

עמנואל זלטס:

יש מקומות לפעמים, זה מה שהיה בישיבה, מערכת צילרים בפנים, משהו בגובה, אתה יודע אף פעם לדעת (לא ברור) לבחון את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה אחר כך אתה עושה הנמכת תקרה.

עמנואל זלטס:

אבל,

יוחנן וייצמן:

זה 4.5,

עמנואל זלטס:

הקומה אבל, לא, מה פתאום, הקומה נקבעת לפי התב"ע, ל לפי היתר בנייה שאתה, מגדיר כמה אתה מפחית.

אליעזר ראוכברגר:

גם פה יש עוד דברים בפנים.

עמנואל זלטס:

והקומה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע כמה יש פה ב - , מעל,

עמנואל זלטס:

תפתח את ה - (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שיש פה מטר, או חצי מטר,

עמנואל זלטס:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אין לי מושג,

עמנואל זלטס:

אמי, תפתח את התב"ע פה לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

את המתקנים הטכניים,

עמנואל זלטס:

תפתח את התב"ע פה שנקבע גובה, לא מפה מה שאנחנו רואים פה, (לא ברור) מעל זה.

אליעזר ראוכברגר:

אז תכתוב לא כולל מתקנים טכניים, בסדר,

עמנואל זלטס:

חוץ ממתקנים טכניים שצריך,

אליעזר ראוכברגר:

למעט מתקנים טכניים, בסדר, אני יודע מה זה, חכה שאנחנו נגיע למזגנים.

חיים כהן:

אני לא חושב שמגיעה לגג.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חיים כהן:

זה חדרים מיוחדים,

אמנון ארבל:

כן, הלאה,

חיים כהן:

דברים כאלה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, שנייה. עכשיו 2,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה בעצם הגענו למעבר,

אמנון ארבל:

זה כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה המעבר, עכשיו מה שהם טוענים שני דברים, א', אי-אפשר, איפה שהם עושים היום, בלי בינוי מעל, זה בעצם לבתי מדרש, אתה חייב את ה - , את הפלאטה, רגע, שנייה, אתה חייב את הפלאטה של הבית מדרש, כאילו שיהיה בית (לא ברור) הגדול, פה הרי הם בונים 10,000 תלמידים.

אמנון ארבל:

אז שלא תהיה,

אליעזר ראוכברגר:

הם צריכים כמה (לא ברור).

אמנון ארבל:

אז שלא תהיה מעבר פה,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה רוצה? בכלל בלי מעבר? הם חייבים מעבר.

אמנון ארבל:

שישאירו אותו בצד השני,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא יכולים להשאיר, אז הם לא יכולים להשאיר את זה בצד השני, אני גם אמרתי להם את זה. בדקתי איתם, אז בוא תעביר חלקות,

אמנון ארבל:

אז מה המשמעות של (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

פה, שנייה תעביר את זה ל - , זה הקיים היום?

אמנון ארבל:

זה החדש,

אליעזר ראוכברגר:

יפה, זה לא, אז תביא לי את הישן. יפה, רגע, עוד פעם,

אמנון ארבל:

לא, זה לא קשור אליהם. הישן הוא כאן,

אליעזר ראוכברגר:

נכון. החלקה הזאת אתה רואה? החלקה הזאתי היא עדיין לא בתוכו. זה הם מה שנקרא משא ומתן לרכוש שמה. אם הם ירכשו אותה, והפה יהיה מעבר, הלך עליהם. הם לא יוכלו לעשות את כל הזה ביחד. לכן הם בגלל זה שהם רוצים לרכוש, ואז יהיה להם את כל זה, יוסיפו אותו, תוכנית נפרדת בהמשך, כן. הם לא יכולים לעשות את המעבר, אפשר לעשות לו פה, שבו בסוף בשלביות הביצוע מה הם צריכים את המעבר? לעבור מפה לפה, חכה עוד שנייה אני אגיד לך מה הרעיון שאני אמרתי להם פה, ואני בטוח שאתה תשמח לי עם הרעיון הזה. אני אגיד כבר עכשיו, אני הצעתי להם את זה, סליחה,

אמנון ארבל:

לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

אני הצעתי להם את זה, בכלל הפוך.

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

למדרחוב.

אמנון ארבל:

אבל צריך תוכנית בשביל זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

זה הסדרי תנועה.

אליעזר ראוכברגר:

לא מכונית, לא, בסדר, להכניס אותם בתוך התב"ע מה יש?

אמנון ארבל:

אתה לא יכול לקבוע הסדרי תנועה בתב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה, מה?

אמנון ארבל:

אתה לא יכול לקבוע הסדרי תנועה בתב"ע.

עמנואל זלטס:

לא, אתה אומר את הפיתוח של ה - ,

אמנון ארבל:

זה לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עמנואל זלטס:

לא, את הפיתוח של הרחוב יהיה כמו,

אליעזר ראוכברגר:

שפה יהיה מדרחוב,

ישראל קלרמן:

מה? (לא ברור) פרטי,

יוחנן וייצמן:

אין נספח פיתוח,

אליעזר ראוכברגר:

פה זה,

ישראל קלרמן:

רגע לייזר, זה רחוב פרטי?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

הייעוד הוא דרך.

ישראל קלרמן:

זה רחוב פרטי, אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, מדרחוב,

ישראל קלרמן:

של העירייה?

אליעזר ראוכברגר:

לציבור.

אמנון ארבל:

אנחנו נעשה את זה מחר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יכול להיות,

אמנון ארבל:

נעשה את זה מחר.

אליעזר ראוכברגר:

הולכי רגל,

אמנון ארבל:

נעשה את זה מחר בבוקר, לא צריך תב"ע בשביל זה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אני רוצה לעשות את זה אחרי הכול,

יוחנן וייצמן:

הולכי רגל (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הולכי רגל, הולכי רגל,

אמנון ארבל:

לא (לא ברור) הסדרי תנועה בתב"ע, לשנות את ההתייחסות שינוי תב"ע, זה לא הגיוני. לכן זה הסדרי תנועה, מחר בבוקר תשים להם אין כניסה, תהפוך למדרחוב, מה אתה צריך תב"ע בשביל זה?

עמנואל זלטס:

אז בוא אני אגיד למה, לפחות בשביל הסדרי תנועה, נגיע קריאת כיוון, הוועדה מבקשת, אז גם להרחיב את הקו הכחול שיהיה פה אמירה,

אמנון ארבל:

אין לזה משמעות אבל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש לזה משמעות גדולה,

אמנון ארבל:

מה המשמעות?

אליעזר ראוכברגר:

עוד שנייה אתה תראה, בגלל,

אמנון ארבל:

אני רק אומר לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

בהמשך אתה מדבר על הזכות דרך, ועל,

יוחנן וייצמן:

בסוף אתה רואה את התוכנית הכוללנית של האזור,

אליעזר ראוכברגר:

על סמטה, לא, אתה כותב סמטה צרה, אם אין מכוניות זה לא סמטה צרה. אם יש שם רק להולכי רגל. בהמשך,

אמנון ארבל:

אני רק אומר, אליעזר, אין לי,

אליעזר ראוכברגר:

זה סעיף, זה סעיף 2,

אמנון ארבל:

רגע בוא נסכם,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה לא, בסעיף 3, הסדרת בינוי בתחום הדרך.

אמנון ארבל:

לא, זה משהו אחר, בסדר, לא קשור.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

על מה מדובר,

אליעזר ראוכברגר:

זה,

אמנון ארבל:

אבל זה לא (לא ברור), בתחום הדרך.

אליעזר ראוכברגר:

הם לא בנו, זה היה קיים כבר.

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) את הבניין.

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל נותנים לך דרך חלופית.

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

נותנים דרך חלופית.

אמנון ארבל:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

הם נותנים, נותנים מאחורה יש שמה את ה - ,

אמנון ארבל:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

את זה בדיוק, את אלה,

אמנון ארבל:

תיכף את הסעיף הזה, אני רק אומר אבל מבחינה, גם מקצועית תכנונית, אי-אפשר לקחת חלקה שהיום בבעלות עיריית ירושלים, להעביר אותה לפה, בייעוד של שביל, ולבנות מעל זה מגרש פרטי, איך?

אליעזר ראוכברגר:

מסתדר עם נכסים,

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

עכשיו צריך הסדר עם נכסים אבל.

יוחנן וייצמן:

גם נכסים,

אמנון ארבל:

נכסים אמרו שהם מתנגדים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל שינהלו איתם משא ומתן, מה? בשביל זה יש להם עורכי דין, בשביל זה יש זה,

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

ישבו עם אלעד גונן, ישבו עם מי שצריך,

חיים כהן:

אני (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

שמה? תחליט, לא יכול להחליט על זה,

ישראל קלרמן:

למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

ככה, כי הם צריכים,

ישראל קלרמן:

מה? למעלה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו מחליטים שיש פה מעבר ציבורי, איך עושים את ה - ,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה מעליו לעשות את זה ככה?

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה, איך עושים את הרישום תלת – מימדי הכול, אני לא יכול, זה הכול (לא ברור) הנכסים לעשות רישום תלת – מימדי.

ישראל קלרמן:

שום דבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן. בוודאי, בוודאי,

ישראל קלרמן:

אבל לא שזה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נאשר את זה פה.

ישראל קלרמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הרישום וכל זה, נכסים מתנגדים, בסדר, אני הרבה דברים אנחנו לא מקבל פה,

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

את העמדות של הדרג המקצועי, עם כל הכבוד. עכשיו אם לא היה דרך אגב,

אמנון ארבל:

כן, אבל השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב זה, דרך אגב המעבר פה. הוא גם חוסך לך הרבה אנשים, בגלל שהרבה מהבניין שמשמשים היום במעבר, הם לא יצטרכו לעבור במעבר הציבורי, הם לא ירדו לרחוב בכלל. אתה חוסך מהרחוב, אלפי איש.

אריאל גולן:

גשרים, הגשרים חוסמים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, שהכול יהיה ביחד. אז הם לא צריכים הרי ככה,

יוחנן וייצמן:

מערכת שלמה,

אליעזר ראוכברגר:

ככה, הם צריכים, לרדת מהבניין, ואנחנו פה, ואז להפוך למעבר.

אריאל גולן:

יש בינוי גם בתת-הקרקע,

אליעזר ראוכברגר:

ככה יש את הכול ב - בבינוי אחד ארוך, הם לא יורדים בכלל לרחוב. הם חיים בפנים, יש לך בית מדרש בפנים, יש לך חדר אוכל בפנים, יש לך פנימייה בפנים, הכול בסדר.

אריאל גולן:

יש למטה, גם מעבר מלמטה בין (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

מתחת לאדמה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני לא מדבר עכשיו, יכול להיות אבל זה לא,

אריאל גולן:

אוקי. עכשיו הגענו לגשרים,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לסעיף 2/ב,

אמנון ארבל:

נגיע לגשר נעבור אותו.

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית מציעה, כמו שאמרתי לך, כל מה שאין בינוי מעל הגשרים, אנחנו נקבל החלטה שאין בינוי מעל הגשרים, למעט מעברים. עכשיו שאלתי אותם למה אתם צריכים שתי קומות למעברים. מעבר אחד, הולכים לעבור גשרים, עכשיו מה קורה? יוצאים ברגע שמסתיים,

יוחנן וייצמן:

גוררים (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מסתיים הלימוד באותה שנייה, מסיימים אלפי איש ביחד, אתה פעם צריך לבוא לראות, כשיוצאים משהו, זה,

יוחנן וייצמן:

אחד מהמחזות היפות,

אליעזר ראוכברגר:

כמו מנהטן, פתאום יוצאים לך,

ישראל קלרמן:

יוצאים ומחכים,

אליעזר ראוכברגר:

נהר של אנשים, יוצאים לך 5000, 6000 איש ביחד. אין מצב שבו מעבר אחד, זה בוא, אנחנו גוזרים עליהם חנק, אין מצב של אלפי איש שיעברו במעבר אחד, לכן אתם צריכים לעשות את זה בשתי קומות. לעשות את המעברים.

עמנואל זלטס:

אגב אם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי לך את זה, כשהם באו.

אמנון ארבל:

נכסים,

עמנואל זלטס:

כן, אמרת נכסים.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אומר עוד פעם, ככל שהם, אמר, תשנה את ההחלטה, אמר, תשנה את הטקסט, ככל שמדובר בגשרים לצורך מעברים בלבד, אין בעיה, ללא בינוי של,

אריאל גולן:

לייזר, יש פה גם הבינוי מתחת (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לעשות בינוי של,

ישראל קלרמן:

לא, בגשרים האלה, איפה בגשרים?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אמר, הוא חשב שיש מעל הגשרים בינוי של,

אמנון ארבל:

זה נראה,

אליעזר ראוכברגר:

פנימייה או חדרי לימוד, או משהו כזה. זה לא, אין שמה.

ישראל קלרמן:

מעל?

אליעזר ראוכברגר:

מעל הגשרים, כן,

אמנון ארבל:

בכל הבינוי שמוצע פה,

ישראל קלרמן:

לא, מעל המעבר, יש לך בעיה של משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם לא רוצים,

יוחנן וייצמן:

טוב, שיצאתי מהתוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אין.

אמנון ארבל:

לא הודעת שאתה יוצא.

מיכל כהן:

אתה לא בתוכנית?

אריאל גולן:

לייזר, אני רואה שכן מציעים,

ישראל קלרמן:

למה? למה?

אריאל גולן:

מתחת לאדמה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא דיברתי עכשיו על תחת האדמה. יכול להיות אבל הוא לא מתייחס לזה, אז,

אמנון ארבל:

כתבתי גם את זה.

אריאל גולן:

הוא יהיה (לא ברור) מאדמה, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

לתאם את זה מול נכסים.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו לגבי הסדרת בינוי בתחום הדרך, אז קודם כל, כתבתי לך את הנושא של המדרחוב. הוא אומר שלא צריך, אבל סתם אפשר להכניס זה, דווקא שהועלתה הצעה לעשות, הוועדה רואה את זה בחיוב, הוועדה רואה את זה, כרעיון טוב, שייתן ייעול ל - , להצטיידות בשכונה, ול - , לנראות של השכונה. בוא עם כל הכבוד יש לך אלפי שמה, בוא, לא צריך מכוניות, לא צריך מכוניות.

אמנון ארבל:

אני ההתנגדות שלי לא מכוניות, זה לא העניין.

אליעזר ראובברגר:

אל תשכח גם זה תלמידים, א', תלמידים הם חיים שמה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראובברגר:

הם חיים שמה בתוך ה - , ה - 3, 4 סמטאות שונות, הם חיים שמה, כל הזמן, מתי הם יוצאים משמה, פעם ב - , מילא אלה שהולכים הביתה המבוגרים שהם נשואים, בסדר, אבל השאר, יוצאים משם פעם בחודש, לפעמים כאלה בכלל לא, כי זה בכלל אמריקאים, או אנגלים. עכשיו לגבי הנושא של (לא ברור). בוא, אין לבקש, ישראל, אל תפריע בבקשה.

ישראל קלרמן:

אני מפריע? אני רק מסביר לו,

אליעזר ראובברגר:

אז אחר כך תסביר לו, אחרי שנקבל את ההחלטה,

ישראל קלרמן:

על זה אבל.

אליעזר ראובברגר:

מצוין, אתה תעזור לי להסביר לאמי.

ישראל קלרמן:

לאמי הכי טוב להסביר,

אליעזר ראובברגר:

אמי נהדר. בוא, הנושא של, אין היגיון להגיד להם עכשיו תהרסו בניין, תגזרו אותו טיפה לפני 60, 70 שנה בנו על הדרך, אין מה לעשות עם זה, זה לא רלוונטי, אז לכן נותנים שטח דרך חלופית, זה מה שהראיתי לך, האדומים ה - , פה זה נראה סגולים אני ראיתי את זה אתמול באדום. מה עוד נשאר לי? זהו ה - ,

חיים כהן:

אני לא בטוח כל זה צריך לכתוב?

ישראל קלרמן:

כתוב,

חיים כהן:

לא כתבתי,

אליעזר ראוכברגר:

יש ב - , יש שימור של 5.3.

אמנון ארבל:

5.3.

אליעזר ראוכברגר:

5.3 שנייה. (לא ברור) אין בעיה, אבל שיתאפשר חיזוק חיצוני.

ישראל קלרמן:

אני לא יודע,

אמנון ארבל:

איפה? איפה?

אליעזר ראוכברגר:

5.3 שימוש בחזיתות ההיסטוריות בבינוי המוצע, יתאפשר חיזוק חיצוני.

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת? הם הורסים את הכול. הבניין לשימור הם הורסים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

כן, בטח.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הם בונים מעל,

אמנון ארבל:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

לא, אבל רגע.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לא, אני לא חושב,

אמנון ארבל:

את הבניינים שנייה, אני מסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

עמנואל זלטס:

איפה? על מה אתה מדבר?

אליעזר ראוכברגר:

כאן, על שינוי החזיתות הבנייה המוצעת, אלמנטים נוספים (לא ברור) בתיקי התיעוד, זה חיזוק
חיצוני,

אמנון ארבל:

לא, זה מגרש (לא ברור) את הבניינים.

ישראל קלרמן:

אם לא יחרסו. כן,

אליעזר ראוכברגר:

בניין,

ישראל קלרמן:

אין שימור, ככל שיש שימור,

אליעזר ראוכברגר:

מה? אפשר להוריד את כל סעיף 5?

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שהוא לשימור ?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

אפשר לשים אותו,

עמנואל זלטס:

בכתב,

ישראל קלרמן:

בוועדה הקודמת של השימור.

אמנון ארבל:

מה נכתב?

ישראל קלרמן:

של הצטרפות.

עמנואל זלטס:

להזכיר לך?

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

היה כתוב בהצטרפות, הוועדה מנחה שבמתחם זה לא יהיה,

ישראל קלרמן:

נכון, וייצמן ניסח את זה,

עמנואל זלטס:

לשימור,

אמנון ארבל:

משפט ממש חכם להגיד,

עמנואל זלטס:

זה היה כתוב, הוועדה,

יוחנן וייצמן:

מה זאת אומרת?

אמנון ארבל:

אבל מה הבעיה עם מה שכתבנו פה? אני לא מצליח להבין.

עמנואל זלטס:

לא, לא אני לא רוצה שיהיה בעיות אחר כך,

ישראל קלרמן:

צודק,

עמנואל זלטס:

כן, אפשר, אי-אפשר, שאתה מבקש תיאום איתם. תפתח פה.

אליעזר ראוכברגר:

לכן כתבתי יתאפשר,

אמנון ארבל:

תראה הבתים האלה מסומנים להריסה.

אליעזר ראוכברגר:

כתבתי יתאפשר.

אמנון ארבל:

אליעזר, הבתים האלה מסומנים להריסה, וכל הבתים הקטנים האלה, מסומנים להריסה.

עמנואל זלטס:

אמי, איפה ה - ,

אמנון ארבל:

הבניין היחידי שלא הורסים, זה הבניין הזה, ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה (לא ברור) מה פתאום, זה יהרסו?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בחיים לא, את זה? בחיים לא,

אמנון ארבל:

זה מה שהחליטו בשימור אבל.

אליעזר ראוכברגר:

בחיים לא יהרסו את זה, זה יהיה, זה בניין שהביא אותו משנחאי.

אמנון ארבל:

אבל זה מה שמסומן בתוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה מה שמסומן בתוכנית.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

מה לא?

אליעזר ראוכברגר:

זה,

ישראל קלרמן:

לייזר, לא הביאו, לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

זה המרכזי.

ישראל קלרמן:

הקטנים הורסים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה.

עמנואל זלטס:

הוועדה להצטרף כמגישת התוכנית, הוועדה סבורה כי חשיבות התוכנית גוברת על ערכי השימור שהם לא נמצאים במקום.

אמנון ארבל:

נו אז?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עמנואל זלטס:

לא, אני אומר (לא ברור),

אמנון ארבל:

אתם בעצמם כתבתם בוועדה, אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא לא,

אמנון ארבל:

אז לא כתייעוד? לא צריך לשלב?

עמנואל זלטס:

אבל זה כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, הוא לא מבקש, הוא לא מבקש שום דבר, הוא מבקש השלמה.

אמנון ארבל:

חכם מה שאתה אומר עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

עמנואל זלטס:

מה שכתוב?

אמנון ארבל:

מה שאתה אומר עכשיו אמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, הוא מבקש השלמה,

אמנון ארבל:

מה שכתוב לא,

אליעזר ראוכברגר:

תיעוד זה כלום, מבחינת אדריכל שימור מלווה. בסדר.

עמנואל זלטס:

לא, זה בסדר בוודאי.

אליעזר ראוכברגר:

אז זהו, שימור החזיתות ההיסטוריות, אין בעיה, רק שיתאפשר חיזוק חיצוני, בגלל שהוא לא יכול לפנות את כל, אם הוא צריך חיזוק פנימי הוא צריך לפנות את כל הבניין. הוא לא יכול, זה אין, אין מציאות כזאת. אני אומר ככל שצריך, המילה יתאפשר.

עמנואל זלטס:

אגב בנוסף לזה, אמר, אני הייתי מציע פה לכתוב, שינוי בחזיתות ההיסטורית, ככל הניתן או משהו, שזה לא יהיה,

אמנון ארבל:

זה,

עמנואל זלטס:

שזה לא ישליך להם על התכנון שהם הציעו. זה בסדר, אבל שיהיה כתוב ככל הניתן אם משהו,

אמנון ארבל:

ככל ויימצאו בתיקי התיעוד, מה?

עמנואל זלטס:

לא, אם זה פוגע משמעותית בתוכנית שהם הגישו,

אמנון ארבל:

כי הוא בונה ביחד, אז זה ניתן, מה הבעיה?

עמנואל זלטס:

מה זה?

אמנון ארבל:

אם הוא בונה בניין חדש, הוא הורס את הבניין, בונה חדש. מה הבעיה לשלב את החזית?

עמנואל זלטס:

זה רק השילוב, סליחה,

אמנון ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

לא, חשבתי שאתה,

אמנון ארבל:

לא, לא, זה בסדר.

עמנואל זלטס:

רק שילוב, זה משהו אחר.

אמנון ארבל:

לא, לא, אמרתי. הוספתי שזה יותר חיזוק חיצוני אליעזר, מה עוד?

ישראל קלרמן:

זה לא תנאי להפקדה אבל, אמי, בכל מקרה. השימור,

אמנון ארבל:

מה זה להפקדה? זה תנאי להיתר הכול. להיתר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כתוב תנאי להפקדה,

אמנון ארבל:

זה יכול להיות תנאי להפקדה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, תנאי להיתר. עכשיו לגבי המי נגר.

אמנון ארבל:

כן, איפה סעיף?

אליעזר ראוכברגר:

הבא 7,

אמנון ארבל:

זה עצים אחרי זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, עצים הם (לא ברור),

עמנואל זלטס:

שנייה לייזר, וועדת שימור, רגע אמי, שנייה שנייה, מה המשמעות של זה? שנייה,

אמנון ארבל:

שמה?

עמנואל זלטס:

זה בעצם מצמצם בינוי? תסתכל שנייה,

אמנון ארבל:

על מה אתה מדבר?

עמנואל זלטס:

תתקרב טיפה לפה, הנה פה.

אמנון ארבל:

על העצים?

עמנואל זלטס:

כתוב בתוכנית, שנייה, לא,

אריאל גולן:

לא,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) הרחוב בית ישראל, עץ לשימור להתרחק מהעץ לפחות 3 מטר עם הבינוי. מה המשמעות של הצמצום של הבינוי ב – 3 מטר האלה?

אמנון ארבל:

מה השינוי צריך לבדוק אבל, זה לא משמעותי אבל לדעתי.

עמנואל זלטס:

כי אתה עושים את זה בינוי,

אמנון ארבל:

קצת אולי,

עמנואל זלטס:

השאלה מה המשמעות של (לא ברור),

אמנון ארבל:

לא יודע, צריך לבדוק את זה, צריך לראות מה ה – 3 מטר אומר, ולהראות מה הם,

ישראל קלרמן:

למה לא תוריד אותו?

עמנואל זלטס:

אז תכתוב,

אמנון ארבל:

יש שם עץ, זה תוכנית משמעותית למה לא?

ישראל קלרמן:

לשימור?

אמנון ארבל:

יש שמה עץ גדול,

ישראל קלרמן:

לשימור?

אמנון ארבל:

אף עץ לא מסומן לשימור, עד שלא מוגשת תוכנית,

ישראל קלרמן:

הבנתי, אבל עכשיו, אבל אם הוא אומר לך, שהורידו כבר, אתה מוריד את זה,

אמנון ארבל:

מי זה הוא אומר לי?

עמנואל זלטס:

לא, כתוב,

אמנון ארבל:

הוא שואל, הוא לא אומר לי, מה זה אומר לי?

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

אין לך איזה מישהו ששלח מכתב על העץ?

ישראל קלרמן:

עוד לא ראיתי,

אמנון ארבל:

עוד לא ראית?

ישראל קלרמן:

אצל וייצמן,

אמנון ארבל:

אז אולי, אולי,

עמנואל זלטס:

אמי אתה,

אמנון ארבל:

אז תעבור לפה.

עמנואל זלטס:

אמי, אתה מזמין את זה בכוח.

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

אתה מזמין את המכתבים בכוח,

אמנון ארבל:

אני לא אכפת לי,

עמנואל זלטס:

תכתוב פה, אז ככל הניתן לפחות. המשמעות של זה.

ישראל קלרמן:

אמי, אמי,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

לא, השאלה כמה זה מוריד בגיבוי.

אמנון ארבל:

אמרתי אבל, (לא ברור) הוא אמר לי שאני לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חיים כהן:

מה שאמרתי לו,

אמנון ארבל:

טוב, מה עוד?

עמנואל זלטס:

בסדר, לייזר,

אמנון ארבל:

מה עם החלחול? אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהם רוצים, מה פתאום תגיע, אתה משוגע. בסדר, לגבי הנגר.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תמ"א/1 מאפשר הם אמצעים מכאניים, וגם דברים כאלה, למה צריכים (לא ברור) להם את זה, בוא נכתוב, אני כתבתי לעצמי את זה משמאל. ש - , לא, לא, שהנגר יהיה בהתאם לעמוד בתמ"א/1 חלחול, החדרה, השהייה, אגירה והשקיה, זהו, ושזה יהיה רק על החדש, לא על הבניינים הקיימים.

אמנון ארבל:

או שזה (לא ברור) בהתאם לתמ"א/1. בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

מה כתבת?

אמנון ארבל:

או שזה (לא ברור) בהתאם לתמ"א/1.

אליעזר ראוכברגר:

כן, וזה יהיה רק על התוספת, ולא על הבניינים הקיימים. זה רק על התוספת, לא על הקיים, הקטן הוא קיים מה? על התוספת כן, טוב, משהו אחרון, זה סעיף ט', ונדמה לי עם ח' צריכים לרדת. כתבת מערכות האוורור.

עמנואל זלטס:

שנייה, אמי, מה שכתבת פה לגבי, ההמלצות מעבר לקווי בניין,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

זה רלוונטי לגשרים, וכל מה שהם עושים? כי פה כתבת שלא ניתן.

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

עמנואל זלטס:

סעיף 17,

אמנון ארבל:

יש לבטל (לא ברור),

עמנואל זלטס:

פה את זה, זה לא סותר את כל הגשרים והכול.

אמנון ארבל:

אני צריך להסתכל בסעיפים,

עמנואל זלטס:

אז זה חשוב,

אמנון ארבל:

בוא נראה.

עמנואל זלטס:

שלא דרך הקווי בניין אנחנו,

ישראל קלרמן:

מה אמרת ב – ח'? ליזר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני התחלתי ב – ט', ואז מילא זה גם ח'. יש לקבוע בהוראות התוכנית (לא ברור) בקומת החניון. אין חניון.

אמנון ארבל:

יש חניון, יש חניון באחד הבניינים לדעת.

אליעזר ראוכברגר:

אין חניון שמה,

אמנון ארבל:

אני חושב שכן, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

צריך להיות בגג. אז מילא צריך להוריד גם את ח'. לא, בשביל מי? כל (לא ברור) שמה אוטובוסים,

עמנואל זלטס:

הם חונים בזוועהיל, הם חונים בזוועהיל,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ישראל קלרמן:

נמצא שמה,

אליעזר ראוכברגר:

אין, אין,

ישראל קלרמן:

הבית כנסת אתה מאחר אתה, בעשר וחצי עוד אין לך מקום. היה שם, בגלל (לא ברור) שהם יעשו,

אליעזר ראוכברגר:

אין, אין חניון בתוכנית,

עמנואל זלטס:

שהם לא יעשו חניון, לא יעשו, לא יעזור.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) על הגדול,

אליעזר ראוכברגר:

אין בה חניון,

אמנון ארבל:

1, 2,

אריאל גולן:

למה לא יכולים לחפור חניון למטה?

ישראל קלרמן:

הכי טוב,

עמנואל זלטס:

גם (לא ברור) וגם זה לא יספיק, זה לא יספיק.

אליעזר ראוכברגר:

מאוד צר, אתה צריך רמפות, אין שמה אפילו איפה לעשות רמפה ב - , בסמטאות ה - , הקטנות האלה.

עמנואל זלטס:

שהרכבת תיכנס איזה שלוחה זה הרכבת,

אמנון ארבל:

תראה מה כתוב, תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

יש שם רכבת לא רחוק,

אמנון ארבל:

זה הסעיף,

אליעזר ראוכברגר:

5.1,

עמנואל זלטס:

כן, אבל איזה תחנה,

אמנון ארבל:

זה הסעיף,

עמנואל זלטס:

זה ללכת או לשמעון הצדיק, או ל- , לכיוון שער שכס, זה מעצבן.

אמנון ארבל:

זה הסעיף, תסתכל. יוצרו הבלטות של קרניזים ארקאדים,

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה? איפה זה?

אמנון ארבל:

חלונות,

מיכל כהן:

בתקנון,

אמנון ארבל:

בתקנון,

אליעזר ראוכברגר:

בתקנון,

עמנואל זלטס:

זה חשוב מאוד אמי,

אמנון ארבל:

(לא ברור) של קרניזים, ארקאדים, אדני חלונות (לא ברור) פתחים,

עמנואל זלטס:

בוודאי שחשוב שזה יהיה מחוץ לקווי בניין,

אמנון ארבל:

כן, הכביש גם?

עמנואל זלטס:

לא, לא יודע איפה, אבל שלא יהיה בנייה מעל או מתחת,

אמנון ארבל:

כל הבניין בקו אפס.

עמנואל זלטס:

לא, שלא יהיה בנייה ליד,

אמנון ארבל:

כל הבניין בקו אפס,

ישראל קלרמן:

כתוב אבל, כתוב, מה אתה רוצה? כתוב,

עמנואל זלטס:

אבל אמי כתוב בהמלצה, אני מסיר את זה,

ישראל קלרמן:

מסיר?

אמנון ארבל:

מה ההיגיון שזה (לא ברור) בתחום הדרך?

אליעזר ראוכברגר:

את מה? את זה?

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

הסעיף הזה, כל (לא ברור) האלה זה מעל תחום הדרך.

אליעזר ראוכברגר:

אין צורך,

עמנואל זלטס:

פנימייה, פנימייה. מעל, מתחת.

ישראל קלרמן:

אין מתחת לבנייה,

אמנון ארבל:

את כל התיקונים ואז אני אומר מתחיל להבין את הכול,

ישראל קלרמן:

אין פנימייה מתחת, לייזר, מה הבעיה? אני לא מבין את זה,

אמנון ארבל:

מה אין בעיה?

ישראל קלרמן:

אין בעיה להוריד את זה.

אמנון ארבל:

למה אין בעיה? תסביר,

ישראל קלרמן:

כי אין מיטות מתחת,

אמנון ארבל:

מה אין?

ישראל קלרמן:

אנחנו עושים את זה בבתי מגורים, בשביל שלא יישנו מתחת לארון קודש, אבל פה זה ישיבה, (לא ברור) למעלה.

עמנואל זלטס:

אבל למעלה לא רוצים מעל ארון קודש.

ישראל קלרמן:

אין בעיה, יש בעיה מלמטה, בוא,

עמנואל זלטס:

גם למעלה ולמטה.

ישראל קלרמן:

עם למעלה ולמטה?

עמנואל זלטס:

אתה לא גר מעל ארון קודש,

ישראל קלרמן:

אין בעיה למעלה.

עמנואל זלטס:

גם מעל, וגם מתחת.

ישראל קלרמן:

תסתכל (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

גם מעל,

עמנואל זלטס:

בטח שמעל לא, בעיקר מעל יכול להיות.

ישראל קלרמן:

מתחת הבעיה.

אליעזר ראוכברגר:

גם מעל,

חיים כהן:

מעל,

אליעזר ראוכברגר:

וגם מתחת.

עמנואל זלטס:

כן.

חיים כהן:

בטח שזה מעל,

ישראל קלרמן:

ולמעלה, אבל גם לא במרכזי.

חיים כהן:

תעלה,

אליעזר ראוכברגר:

לא רוצים (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אבל אין פנימייה למעלה, בוא,

חיים כהן:

בית דין תודה, אתה,

אליעזר ראוכברגר:

גם שירותים לא רוצים לשים, גם מטבח, כל דבר שהוא פסולת,

ישראל קלרמן:

הבנתי, אין, אבל אין,

אליעזר ראוכברגר:

או מאוס או דברים כאלה.

ישראל קלרמן:

אין בעיה, אבל אין פנימייה שם מעל, מעל ארון קודש.

עמנואל זלטס:

הם בונים פה מפלצת עכשיו. משהו כזה,

ישראל קלרמן:

אין פנימייה מעל ארון קודש,

אליעזר ראוכברגר:

אז אולי שירותים, יש, לא יודע, בוא, יש דברים אחרים,

עמנואל זלטס:

אגב, אני מניח שלא,

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לך?

עמנואל זלטס:

הם ביקשו את זה ככה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא ישאיר הבלטה,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יש שירותים אולי. בוא,

אמנון ארבל:

איזה סעיף אמרת לי? אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

איזה סעיפים דיברת?

אליעזר ראוכברגר:

אני דיברתי על ט'.

מיכל כהן:

4 בתקנון,

אמנון ארבל:

ט' זה לקבוע (לא ברור) מערכות האוויר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, ט', אז מילא גם ח' צריך לרדת.

אמנון ארבל:

אבל לדעתי יש פה חניון, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

אין, אין חניון, אין חניון. גם אם יש משהו קטן.

ישראל קלרמן:

אז ארון קודש תשאר,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה את כל הזה.

אליעזר ראוכברגר:

זה מספיק בשביל, לא מספיק בשביל כמות המערכות, צריך לשים שם בשביל כל ה - , (לא ברור),
כמות בניינים ואנשים שצריך שמה. את העוצמה. אז מילא גם את, גם את ח' צריך להוריד. כי זה
אי-אפשר לעשות גגות ירוקים, כי אתה צריך לשים את המערכות בגג. זהו. גם את ח' וגם את ט'
להוריד.

עמנואל זלטס:

קווי בניין (לא ברור).

אמנון ארבל:

טוב,

עמנואל זלטס:

רגע, לייזר, שלביות הביצוע, שיהיה ברור.

אליעזר ראוכברגר:

כן, ברור,

עמנואל זלטס:

אתה יודע,

אליעזר ראוכברגר:

שאי-אפשר לעשות ביום אחד,

עמנואל זלטס:

ביקשת משהו בשלביות הביצוע,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע כמה עולה כזה דבר? זה הלכתי.

חיים כהן:

המיקום החילופי, זה רלוונטי.

אמנון ארבל:

טוב,

אסף שגיא:

רגע אמי, עניין של זיהום קרקע.

חיים כהן:

עוד פעם,

אסף שגיא:

אין פוליגונים,

אמנון ארבל:

הקדושה מטהרת את זיהום הקרקע,

עמנואל זלטס:

רגע, תחזור שוב אמי, תחזור,

ישראל קלרמן:

זה לפרוטוקול, זה לפרוטוקול,

עמנואל זלטס:

אמי, תחזור שוב, אמי.

חיים כהן:

שקדושה מטהרת זיהום קרקע, ע"פ אמי ארבל, בבקשה.

עמנואל זלטס:

זהו,

אמנון ארבל:

אמי ארבל זה לא כזה גדול.

אליעזר ראוכברגר:

אתמול הוא, אתמול הוא השלים מניין,

חיים כהן:

השפעה שיש,

אליעזר ראוכברגר:

אתמול הוא השלים מניין, היום זה, לאט לאט.

אסף שגיא:

אתה בכיוון הנכון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם כן (לא ברור) אתה לא יכול.

אמנון ארבל:

אל תבנו, אל תבנו על זה.

עמנואל זלטס:

אמי תראה, כל יום זה.

אמנון ארבל:

מצטער לאכזב את כולם,

חיים כהן:

לא כולם, תראה את ההשפעה של מיר.

עמנואל זלטס:

זה התחלת בתחילת היום, בוא, אל תהיה זה,

אמנון ארבל:

טוב, מה? מה עוד?

אסף שגיא:

ככה.

אמנון ארבל:

יללה, הלאה.

אסף שגיא:

רגע,

ישראל קלרמן:

אמרת בסוף (לא ברור) את כל הסעיף?

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע,

אמנון ארבל:

בקשתך לא התקבלה.

ישראל קלרמן:

אמי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע אסף.

ישראל קלרמן:

את כל הסעיף הזה?

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

של הקווי בניין הוספת? השארת את זה?

אמנון ארבל:

כן, אסף.

אסף שגיא:

יש פה שני פוליגונים, חופפים של זיהום קרקע, בערך חצי מהתוכנית נמצא בתוכן, והם כן לפי הנספח בינוי חפירה, אז נאלץ לדרוש מהם תנאי להפקדה,

אמנון ארבל:

תגובת הוועדה,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אליעזר ראובברגר:

תגובת הוועדה, שגם אם לוקחים חפירה, זה מתחת לבניינים קיימים.

חיים כהן:

לא, מה אתה,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה רוצה עכשיו?

אסף שגיא:

זה לא נראה ככה.

אליעזר ראוכברגר:

אין, הם עושים רק על הקונטור, הם לא עושים,

חיים כהן:

הוועדה מאמצת את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

הם עושים רק על קונטור, אמי,

אסף שגיא:

זה לא נראה,

אליעזר ראוכברגר:

לאשר את זה, שהכול רק על קונטור קיים? הנה,

חיים כהן:

הוועדה מאמצת,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר.

חיים כהן:

את הפתרון של אמי ארבל, שהקדושה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר. עכשיו,

עמנואל זלטס:

תנאי להיתר זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה בסדר, חיים זה בסדר, אבל חוץ מזה,

חיים כהן:

תנאי להיתר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל חוץ מזה, כמענה לאסף.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אישור אמי.

אליעזר ראוכברגר:

זה הוא לא, הוא לא, אמי לא הדובר שלו, אז אני אומר זה רק מתחת לקונטור קיים, אין,

אסף שגיא:

אין חפירות חדשות?

ישראל קלרמן:

אין,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש, אבל בקונטור הקיים.

חיים כהן:

הקיים,

אליעזר ראוכברגר:

צריכים לעשות חיזוקים, לא מעבר.

חיים כהן:

לא מעבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

חיים כהן:

זהו.

תוכנית 1420249

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 24 בסדר היום, תוכנית 1420249, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית,

אליעזר ראובברגר:

חשבתי שהלכת כבר הפגנה.

אמנון ארבל:

הרחבת הדרך בקריית יובל, התוכנית הוחלט להפקיד אותה, רק שכחנו לצערי הרב, אני מודה, ולהגיד שהתוכנית מוגשת ע"י עיריית ירושלים, כי אנחנו יוזמי התוכנית. ולכן אנחנו מתקנים רק את זה,

יוחנן וייצמן:

אז אפשר אדוני, מה שמפתיע מאוד,

אמנון ארבל:

כן, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

התוכנית הזאת היא שלא העירייה הגישה אותה כעת, זה חצי צרה.

אמנון ארבל:

לא, הוועדה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה שקורה הרגע, זה, הוועדה מה שקורה הרגע, הוועדה המקומית אישרה שמה ב - , בנייה של בית ספר בלי חניות, הלכו לוועדת ערר, וועדת ערר קבעה שהיא צריכה להוסיף 30 חניות, התנאי כאילו ל - , לטופס 4 היא החנייה של הבית ספר, שאמור להתאכלס עוד חודש. זה החניות האלה, איפה ה -

30 חניות? זאת אומרת מה עושים פה? זאת אומרת אני מנסה, אני עובר על התוכנית, אני לא רואים בכלל ש - ,

אמנון ארבל:

להזכיר לך, שהוועדה דנה בתוכנית,

יוחנן וייצמן:

הוועדה דנה והחליטה להפקיד, כי היא ידעה שהיא אחראית,

אמנון ארבל:

היא ידעה, היא ידעה.

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור), אני הייתי אז בחוץ.

אמנון ארבל:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא ידעתי שישנו את סדר היום, אז אני אזכיר, הוועדה שינתה את סדר היום, אז כי ביקשנו כמה פעמים שיבוא פה מישהו מה - ,

מיכל כהן:

היה פה אופירה.

יוחנן וייצמן:

מהתנועה, ואני, אני לא הייתי אז,

אליעזר ראובברגר:

לא ביקשנו מהתנועה, ביקשנו משפ"ע.

אמנון ארבל:

נכון, שפ"ע.

יוחנן וייצמן:

משפ"ע. אני לא זוכר, היה לי באותו יום ניגוד עניינים אמיתי, (לא ברור), לכן יצאתי, לכן לא באתי
אפילו לבניין.

אמנון ארבל:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

ודנו, ולכן אני מנסה להבין הרגע,

אמנון ארבל:

היעדרותך לא משנה, אתה יודע שהוועדה החליטה להפקיד תוכנית,

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר, אז אני אומר כעת, היות והוועדה, זה אחריותה, לפני 5 דקות.

אמנון ארבל:

מה לא ידענו?

יוחנן וייצמן:

עד לפני 2 דקות, הוועדה לא ידעה שזה אחריות שלה.

אמנון ארבל:

מה אחריות שלה?

יוחנן וייצמן:

התוכנית הזאת.

אמנון ארבל:

בוודאי שהיא ידעה,

יוחנן וייצמן:

רק היא החליטה,

אמנון ארבל:

לא, לא, לא נכון, זה הוצגה לה ב - ,

יוחנן וייצמן:

היא לא ידעה, כרגע אנחנו (לא ברור).

אמנון ארבל:

היו יודעים, וגם, בסדר נו.

יוחנן וייצמן:

יוחנן וייצמן:

אז אני מנסה להבין, אני,

אמנון ארבל:

אליעזר, יללה.

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להבין מה קורה פה.

אמנון ארבל:

לא קורה שום דבר,

יוחנן וייצמן:

אני כן, לא, אני עברתי על התמליל שמה, ראיתי מה נאמר,

אמנון ארבל:

מה? מה לא ברור לך?

יוחנן וייצמן:

כרגע משהו, כמה חניות יש?

אמנון ארבל:

לייזר,

יוחנן וייצמן:

כמה עצים מורידים אני יודע.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו בדיוק כתבתי לו את (לא ברור).

חיים כהן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

כמה חניות יש?

אמנון ארבל:

המקסימום שניתן,

יוחנן וייצמן:

כמה?

אמנון ארבל:

אני לא זוכר, צריך לפתוח את זה בשביל זה.

יוחנן וייצמן:

חשוב לי.

אדיר שוורץ:

וייצמן, אי-אפשר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה לא עדכון החלטה, זה לא תיקון,

אמנון ארבל:

זה תיקון.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מחליטים חגיגית,

אדיר שוורץ:

כבר החלטנו.

אמנון ארבל:

החלטנו,

יוחנן וייצמן:

לא, החלטנו,

אדיר שוורץ:

שכחו לכתוב עיריית ירושלים, וזה כל ההבדל.

יוחנן וייצמן:

היה החלטת,

אמנון ארבל:

זה תוכנית שמקודמת ע"י האגף, (לא ברור).

אדיר שוורץ:

כמעט לא (לא ברור) למי שהיה פה שהחלטנו.

יוחנן וייצמן:

מה?

אדיר שוורץ:

כמעט לא הוגן למי שלא היה פה שהחלטנו.

יוחנן וייצמן:

אפשר לחכות שחביליו יחזור.

אדיר שוורץ:

מה?

אמנון ארבל:

לא כתבנו שהוועדה היא מגישת התוכנית,

אדיר שוורץ:

העניין הוא לא חביליו, מה הקשר חביליו? היה דיון, אני לא יודע מי היה, ולא היה.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל הוועדה המקומית בעצמה. תעשה כזה דבר חמור, ותאשר תוכנית,

אדיר שוורץ:

הוועדה המקומית בעצמה התבלבלה פעם קודמת, ועכשיו היא,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך שהיא התבלבלה פעם קודמת, אבל (לא ברור),

אדיר שוורץ:

אבל אני מבין את הבלבול שלא, עכשיו היה לך,

חיים כהן:

הוא ממשיך לשיטת,

אדיר שוורץ:

לשיטת ההתשה,

חיים כהן:

אם הוא כבר הגיע לפה, אז הוא צריך (לא ברור) משם.

אדיר שוורץ:

וייצמן,

חיים כהן:

זה אותו דבר.

אמנון ארבל:

איך אתה אומר לי לפעמים, תלמד להפסיד בכבוד,

אדיר שוורץ:

וייצמן, היה לך פה מופע של שעות, היום, אנחנו, בוא נתקדם.

אליעזר ראובברגר:

אבל אני לא מבין למה צריך בכלל,

אדיר שוורץ:

אתה לא פה עורכי דין שמשלמים להם לפי מילה, בוא, אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל איך אפשר באמת לאשר את זה, אני שואל אותך אדיר, אתה,

אדיר שוורץ:

למיטב ידיעתי.

יוחנן וייצמן:

אתה אזרח שומר חוק.

אדיר שוורץ:

גם אני, אפשר להתקדם?

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא, אבל, עכשיו רצינות, לא, יש פה,

אדיר שוורץ:

לא, עכשיו ברצינות, הייתה החלטה,

יוחנן וייצמן:

דיברנו,

אדיר שוורץ:

היה פה דיון ארוך.

יוחנן וייצמן:

יש החלטה של וועדת ערר,

אדיר שוורץ:

דנו. הבאת את הטענות,

יוחנן וייצמן:

אז אני מנסה להבין מה,

אדיר שוורץ:

היו פה אנשים שהיו פה, הייתה טעות סופר, זה לא הוגן בגלל טעות סופר,

אמנון ארבל:

זה לבית ספר מה הוא רוצה, נו מה? מה הוא רוצה?

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה? זה בהחלטה,

אדיר שוורץ:

בגלל,

חיים כהן:

היא רוצה,

אדיר שוורץ:

תיקון (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

שהוועדה (לא ברור) לא תצטרך.

ישראל קלרמן:

לייזר, אפשר לא לאשר,

יוחנן וייצמן:

להחליט לא להגיש את זה.

אמנון ארבל:

לא, אי-אפשר.

יוחנן וייצמן:

אפשר לא להגיש.

אליעזר ראובברגר:

אפשר לא לאשר?

יוחנן וייצמן:

בטח.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

כי אין פה 30 חניות, אין פה, אנחנו לא עומדים בהחלטת וועדת ערר.

אדיר שוורץ:

וייצמן, זה לא רציני, אפשר להתקדם?

יוחנן וייצמן:

לא עומד בהחלטת וועדת ערר.

חיים כהן:

זה ההסכם שיש לך, נו צריך ההסכם.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה?

חיים כהן:

זה ההסכם,

אליעזר ראוכברגר:

כל פעם מחדש? כל יום אתה נולד מחדש? חשבתי שאתה כבר בן 60 עוד מעט,

אדיר שוורץ:

לייזר, אפשר להתקדם?

ישראל קלרמן:

וייצמן אומר, אתה צריך,

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא אומר?

ישראל קלרמן:

לא, הוא מסביר את זה,

יוחנן וייצמן:

את החניות החלטת וועדת ערר, לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא אומר כלום, הוא בא,

יוחנן וייצמן:

אני אומר שיש החלטה שקובעת ש - , אני רוצה להגיד תנאי לאכלוס להפעלת מוסדות החינוך, יהיה השלמת ביצוע הסדרי תנועה, 27 רגילות, 8 נכים, עוד מפרצים ל – 10,

אדיר שוורץ:

לא הוגן מה שאתה עושה, יש פה רק,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא הוגן,

יוחנן וייצמן:

דקה.

אליעזר ראוכברגר:

לא פטרו את זה בהחלטה?

יוחנן וייצמן:

לא, הסדרי תנועה, אין,

אדיר שוורץ:

דנו על זה כבר, קיבלנו החלטה,

יוחנן וייצמן:

דקה.

אדיר שוורץ:

הם עשו שתי מילים בהפקדה.

יוחנן וייצמן:

בדיוק, זה מה שאתה אמרת, (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה באמת טעות.

יוחנן וייצמן:

אז טעינו באמת, הסדרי תנועה, יתווה בנספח התנועה,

אדיר שוורץ:

אני לא מבין מתי,

יוחנן וייצמן:

1420249, איך מאשרים את זה?

אליעזר ראוכברגר:

מחכים, ועוד יחכו.

אדיר שוורץ:

לייזר, אני לא מבין ממתי דיונים על תיקון טעות סופר, הם נהיו דיונים, אפשר להתקדם?

יוחנן וייצמן:

אבל ההיתר, אתה מדבר על ההיתר, את מדברת על התב"ע,

חיים כהן:

אני מציע לתת את זה ליהודה.

אליעזר ראוכברגר:

פצצה של רעיון.

חיים כהן:

באמת.

אליעזר ראוכברגר:

באמת. פצצה של רעיון.

עמנואל זלטס:

אני דיברתי על מזרח העיר,

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

פצצה של רעיון.

עמנואל זלטס:

אני דיברתי על מזרח העיר,

אליעזר ראוכברגר:

תאמין לי אחלה רעיון.

ישראל קלרמן:

בוא נקבל החלטה,

יוחנן וייצמן:

תראה, אני אומר ככה, אם אנחנו עומדים בהחלטה של וועדת ערר, אני אומר, אם אנחנו,

עמנואל זלטס:

שלביות ביצוע,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שהתב"ע תומכת ב - , מה שהעירייה אמרה בוועדת ערר, בהחלטה של וועדת ערר, אז אני מרים ידיים, אפילו שאני נגד זה, אני מבין. אבל ככל שאנחנו לא עובדים עם החלטה של וועדת ערר, הוועדה המקומית לא יכולה להצטרף לכזאת תוכנית. לא יעלה על הדעת.

אמנון ארבל:

היא לא מצטרפת, היא מגישה אותה לבד.

יוחנן וייצמן:

להגיש אותה. איך הוועדה המקומית שאמרה משהו בוועדת ערר,

אדיר שוורץ:

ממתי דיון בתיקון טעות סופר הופך להיות,

יוחנן וייצמן:

זה לא דיון בטעות סופר,

אדיר שוורץ:

זה לא הוגן מה שהוא עושה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה,

אדיר שוורץ:

לא הוגן, מה שהוא עושה פה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא טעות סופר.

אדיר שוורץ:

זה לא הוגן, אילנית, זה אפשרי דבר כזה? זה לא הוגן למי שהיה פה בדיון המהותי, היה טעות לתיקון סופר,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, אדיר,

אדיר שוורץ:

שאמי בא, אמי,

אמנון ארבל:

אני מודה ו - ,

אדיר שוורץ:

ומכה על חטא, מכה על חטא, (לא ברור).

עמנואל זלטס:

כולו מסמיק.

אליעזר ראוכברגר:

עזוב בוא, החלטת וועדת ערר.

אדיר שוורץ:

אילנית, יש לזה תקדים?

חיים כהן:

אמי,

אדיר שוורץ:

תיקון טעות סופר לבטל החלטה קודמת? הדיון הוא בתיקון טעות סופר, היה פה דיון ארוך שהפקדנו את הדבר הזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו לא פותחים את ה - , את כל ההחלטה.

אדיר שוורץ:

אבל זה מה שוייצמן מנסה לעשות. אז בוא,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר לפני שהוועדה תקבל החלטה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

יוחנן וייצמן:

בטח שכן,

אמנון ארבל:

היא כבר קיבלה החלטה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש החלטה, וכל מה ש - , זה יפגע בתיקון טעות סופר,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא תיקון טעות סופר, זה החלטה על הגשה. זה לא, אולי אמי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נקודה מסוימת.

יוחנן וייצמן:

נכון, זה לא טעות סופר שטעינו ב – 4 מטר ל – 6 מטר,

אמנון ארבל:

זה לא תיקון טעות סופר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז השאלה אם זה טעות סופר או לא,

אדיר שוורץ:

תיקון החלטה להפקדה, בגלל טעות סופר. זה מה שזה, אמי,

יוחנן וייצמן:

זה לא תיקון טעות סופר,

אדיר שוורץ:

אמי שעובד 18 שעות ביום, כפרה עליו מכה על חטא, בטעות לא כתב,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אמי צודק שזה תיקון טעות סופר,

אדיר שוורץ:

עכשיו אני מעריך,

יוחנן וייצמן:

את הוועדה,

אדיר שוורץ:

אני מעריך את הנחישות שלך.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתם יודעים מה בוא נעשה את זה אחרת, זה לא טעות סופר, זה תיקון החלטה, לא יודעת איזה תיקון החלטה כמו שאמי ביקש, ודי, בואו.

יוחנן וייצמן:

זה גם לא תיקון החלטה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל זה כן תיקון החלטה,

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה אתה רוצה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

זה החלטה להגשה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה החלטה שאנחנו נגיש, זה הבקשה שלהם, היא תישאר.

אמנון ארבל:

הבעיה שכולם צודקים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אמנון ארבל:

אדיר צודק, ואת צודקת.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

וגם אני צודק, גם הוא צודק. ברגע שהיה דיון, בעצם שכן הוועדה שלא קיבלה החלטה, פעם שעברה, כי זה היה ברור מאליו, וזה לא היה כתוב, צריכה לקבל היום החלטה שנשאר (לא ברור), והוא אומר - אני לא רוצה להגיש את התוכנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול להתנגד, וזהו,

יוחנן וייצמן:

לא, אני יכול להתנגד זה מה שאני אומר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היושב ראש אפשר,

יוחנן וייצמן:

אני פונה לוועדה, בוא נציע הצעה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תעשה הצבעה, וזהו.

אליעזר ראובברגר:

תגיד שלא יחזור, אני רק שואל. יש פה שתי סעיפים, דרך אגב למה זה 3 ו-4, ולא 1 ו-2? בהמלצת מהנדס העיר.

אמנון ארבל:

רגע.

אדיר שוורץ:

אמי לא מספיק עם טעויות סופר.

יוחנן וייצמן:

לא מספיק עם טעויות,

אליעזר ראובברגר:

מה כתוב שמה?

אריאל גולן:

לא, פה 3, 4

אמנון ארבל:

פה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא ילך.

אדיר שוורץ:

הפעם הוא כבר תיקן במקום.

אמנון ארבל:

תראה,

אליעזר ראוכברגר:

תראה לו.

יוחנן וייצמן:

כמה טעויות בן אדם אחד?

ישראל קלרמן:

3, 4.

אמנון ארבל:

הנה. לפעמים,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, מה אצלך?

אדיר שוורץ:

אני לא מדפיס, כי לי יש את זה פה,

אריאל גולן:

3, 4,

אליעזר ראוכברגר:

3, 4, אפשר להוסיף עכשיו 3? יש לעמוד בהחלטת הוועדה,

עמנואל זלטס:

להבין את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוחנן וייצמן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בסדר. אוקי,

יוחנן וייצמן:

אז אני מבקש להצביע.

אדיר שוורץ:

אפשר להצביע?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד לאשר בהתאם,

יוחנן וייצמן:

לא בהתאם להחלטת וועדת ערר,

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם להמלצת מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

זה לא, מאה אחוז.

חיים כהן:

שנייה, שנייה, אילנית, בוא נעשה את זה יותר מסודר.

אליעזר ראובברגר:

כן,

חיים כהן:

אילנית, אפשר או אי-אפשר?

אמנון ארבל:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה אפשר?

חיים כהן:

(לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

אני ההצעה ש - , אז אני אסביר את שני ההצעות שלי, יש את הצעת מהנדס העיר לאשר, אני אומר
האישור צריך להיות כמו שהתחלנו עם וועדת ערר, לעמוד בהחלטת וועדת ערר. זה הכול. שזה
התב"ע המבוקשת. התב"ע המבוקשת זה חייב מול וועדת ערר, מספרים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אל תכתוב את זה,

יוחנן וייצמן:

רגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

דבר מעורפל,

יוחנן וייצמן:

החלטת וועדת ערר, אז אני אומר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

החלטה וזהו,

יוחנן וייצמן:

החלטת וועדת ערר, כתבה שהסדרי תנועה האלו, קרי התב"ע, יותנו בנספח התנועה של התוכנית שלנו, של 1420249, זה קביעה של וועדת ערר, הסדרי תנועה האלה, 27 רגילות, 3 נכים, מפרצים 10, מפרץ, עמדת הורדה (לא ברור) ומפרץ להוצאת אוטובוס, צריך להיות בתב"ע הזאתי, התחייבות של עיריית ירושלים בוועדת ערר, שבסוף ניתנה החלטה. מה שאני אומר זה דבר נורא פשוט, שזה יהיה בתב"ע. לא יותר מזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

השאלה אם אפשר להכניס, אמי, אפשר להכניס את זה?

אמנון ארבל:

לא, כי אנחנו לא עומדים בהחלטה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אז לא,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו עושים צחוק,

אמנון ארבל:

הוועדה פה היית הנורא מוטרדת,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו עושים צחוק מוועדת,

אמנון ארבל:

שזה שעוקרים עצים, ולכן בגלל עקירת העצים שהיה כל כך חשוב לוייצמן עקירת העצים, אז צמצום את מספר הקומות החנייה, וזה מה שאישרתם כרגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל הבעיה,

יוחנן וייצמן:

אז בעצם אתה אומר שאנחנו עושים צחוק מההחלטה של וועדת ערר?

אמנון ארבל:

חס וחלילה,

אריאל גולן:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאתה אמרת, לא אני אמרתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה צמצמה את המקומות חנייה, אני אעשה את זה אי-אפשר עכשיו להתחיל,

אמנון ארבל:

בגלל העצים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו עומדים בהחלטה של וועדת ערר? או לא? הוועדה לא צמצמה, יש החלטה של התחייבות,

חיים כהן:

זה לא הדיון, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

וועדת ערר, דקה.

חיים כהן:

זה לא הדיון,

אמנון ארבל:

אבל תוכנית שהוגשה, נתנה מענה.

יוחנן וייצמן:

התוכנית שהוגשה,

אמנון ארבל:

הוועדה הייתה מאוד מוטרדת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע,

אמנון ארבל:

בנושא העצים,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

לצמצם את הפגיעה בעצים,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

אי-אפשר גם לשמור עצים, וגם לשים חנייה על העצים, זה לא הולך ביחד.

יוחנן וייצמן:

אז אתה לא,

אמנון ארבל:

וזה אותה וועדה שהחליטה,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז אז רק תגיד שאנחנו לא עומדים בהחלטת וועדת ערר, מצידו הכול בסדר. רק תגיד את זה בעברית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אריאל גולן:

יוחנן, יש וועדת ערר ועכשיו אתה עושה תוכנית חדשה, אני צריך לעמוד בהנחיות התוכניות קודמות?

יוחנן וייצמן:

מי?

ישראל קלרמן:

מה היה? מה היה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

מי?

עו"ד אילנית מיכאלי:

החלטת וועדת ערר,

יוחנן וייצמן:

טוב, בוא נעזוב את זה, החלטת וועדת ערר קבעה משהו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לתיק הזה?

יוחנן וייצמן:

לתיק הזה, ל – 1420249, לזה, לזה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נו מה היא אמרה?

יוחנן וייצמן:

היא אמרה, וועדת ערר היתר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה היית פה בדיון הקודם?

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז רגע לא, אז חשוב לדעת, אתה סתם, בעצם אומר, אתה אומר לוועדה שימו לב,

אליעזר ראוכברגר:

לא, על העצים שהופיע לא היית, אבל כשביקשנו מהם,

יוחנן וייצמן:

כשביקשנו, שהופיע בדיון, לא היינו, אני לא הייתי.

אליעזר ראוכברגר:

וכשביקשנו?

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

כשביקשנו?

יוחנן וייצמן:

כן, הייתי בוודאי.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא דיברת על זה?

יוחנן וייצמן:

לא ידעתי את כל, אני הייתי בטוח שהכול מוכן פה.

עמנואל זלטס:

הבקשה או (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

באמת צריך,

אמנון ארבל:

הוא עונה על הכול.

יוחנן וייצמן:

אמי אני יכול לדעת כמה חניות יש פה? כן?

אמנון ארבל:

אפשר לפתוח את הניסוח.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נדבר על זה,

אדיר שוורץ:

אבל למה עוד פעם? נו וייצמן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל תקשיב, וייצמן אומד נקודה חשובה,

יוחנן וייצמן:

זה לא תיקון החלטה, יוחנן,

אדיר שוורץ:

כתוב.

אליעזר ראובברגר:

איפה כתוב? מה כתוב?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אדיר שוורץ:

כתוב,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל מה אומר יוחנן?

אדיר שוורץ:

זה תיקון החלטה,

יוחנן וייצמן:

זה לא נכון.

אדיר שוורץ:

אמי אומר בעל פה, המלצת מהנדס העיר היא המלצה של תיקון החלטה, היא לא המלצה שעכשיו מפרטת,

יוחנן וייצמן:

זה לא משנה,

אדיר שוורץ:

וגם אתה יודע את זה.

יוחנן וייצמן:

לא,

אדיר שוורץ:

וגם אתה יודע, ברור שכן.

יוחנן וייצמן:

חברי הוועדה כעת מחליטה ל - ,

אדיר שוורץ:

וגם אתה יודע את זה.

יוחנן וייצמן:

לא, התיקון טעות סופר,

אדיר שוורץ:

אבל אתה עושה שקר בנפשך, ואומר שלא. ומעכב את כולנו,

יוחנן וייצמן:

בתחילת הוועדה, (לא ברור) לא יודעת.

אדיר שוורץ:

וקלרמן מחכה לארוחת צהריים הוא חיוור כולו, עוד רגע הוא פה רוטט.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוחנן,

אדיר שוורץ:

(לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

במקום עצים?

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא הבנתי.

אמנון ארבל:

(לא ברור) עצים, מה זאת אומרת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה פעם ראשונה שהוא בעד חניות,

אמנון ארבל:

(לא ברור) הבית ספר הזה מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

פעם ראשונה אתה בעד חניות.

יוחנן וייצמן:

החמור מחכה לי,

ישראל קלרמן:

בוא נגמור.

חיים כהן:

זה נכון, זה נכון.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראובברגר:

שמה?

חיים כהן:

פעם ראשונה שוייצמן בעד חניות, במקום עצים.

אדיר שוורץ:

אבל זאת זכותו להיות לא עקבי, זה אני, את זה בסדר גמור.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, תתקן את זה,

יוחנן וייצמן:

לא משנה, זה החלטה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

את הבקשה.

יוחנן וייצמן:

אני חוקי.

אדיר שוורץ:

פה זה בדיוק,

עו"ד אילנית מיכאלי :

אין בעיה יוחנן,

אדיר שוורץ :

הגשה של מכוניות לא יכולות לזוז יותר במדינת ישראל,

עו"ד אילנית מיכאלי :

שנייה יוחנן,

אדיר שוורץ :

בגלל (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי :

האם זה (לא ברור).

אדיר שוורץ :

ואז משמה,

עו"ד אילנית מיכאלי :

מקובל על היושב ראש?

יוחנן וייצמן :

חכי זה הולך להיות הרבה,

עו"ד אילנית מיכאלי :

שנתקן את זה כמו שביקשה המחלקה, לא משנה,, היה הצבעה לא היה הצבעה, יהיה תיקון. ואני באמת אבדוק את ההחלטה של הוועדת ערר, שאנחנו באמת עומדים,

אליעזר ראובברגר :

אז מה? מה את רוצה שיהיה כתוב?

עו"ד אילנית מיכאלי :

הוא אומר שלא עומדים,

יוחנן וייצמן :

אני מסכים, שהיועצת המשפטית,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בלי קשר, אחר כך,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם יש תקלה, אני אחזור, הוא אומר שיש פה תקלה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ולא עמדנו בהחלטת וועדת ערר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם נראה שיש איזה תקלה, נחזיר את זה.

אליעזר ראוכברגר:

כרגע אנחנו מקבלים את ה - , ההחלטה כמו שהיא.

יוחנן וייצמן:

מקובל פה אחד? ההחלטה היא של היועצת המשפטית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, החלטה היא, שאנחנו מאשרים,

יוחנן וייצמן:

לאשר.

אליעזר ראוכברגר:

המלצת מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

בנוסף, היועצת המשפטית תבדוק האם אנחנו עומדים בכל הוראות החוק, כולל,

ישראל קלרמן:

וועדת ערר.

אליעזר ראוכברגר:

וועדת ערר, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מעולה, אני בעד.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

ישראל קלרמן:

יללה.

אדיר שוורץ:

היא לא,

ישראל קלרמן:

הלאה, אמי, זהו.

אליעזר ראוכברגר:

יללה, בואו אנחנו רעבים. אדיר, קלרמן רוטט.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) את כולו.

אליעזר ראובברגר:

הלאה.

תוכנית 1380765

אמנון ארבל:

תוכנית 25 בסדר היום, תוכנית 1380,

אליעזר ראובברגר:

בית מלון, אתם לא רוצים בית מלון?

אמנון ארבל:

1380765, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, דוד המלך 6, לא יער ירושלים, זה טעות פה תיקנתי.
זה תיקון החלטה להפקדה, בהמלצה להפקדה כתבנו בטעות שסמכות היא מחוזית, וסמכות היא
(לא ברור).

ישראל קלרמן:

איזה מלון זה?

אמנון ארבל:

מלון דוד המלך.

ישראל קלרמן:

איזה?

חיים כהן:

זה ב - ,

אמנון ארבל:

זה בבנייה עכשיו. אולי זה מגודר כבר שמה, כן.

תוכנית 1393040

אמנון ארבל:

תוכנית 26 בסדר היום, תוכנית 1393040, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בא – טור, יש שם בקשה לבניין חדש, מבקשים להסדיר איזה שהוא דרך, שמשמשת בפועל כדרך, אנחנו מבקשים הוועדה תצטרף לצורך הסדרת הדרך.

תוכנית 1475813

אמנון ארבל:

תוכנית 1475813, תוכנית בסמכות מחוזית, במשה ברעם בית צפפה. זה תוכנית שגם מבקשת לעשות איחוד וחלוקה, עם מגרש היה לא ידוע, ואנחנו מבקשים שהוועדה תצטרף לצורך הסדרת הדרך, זה תוכנית (לא ברור), קיבלנו פה מכתב מאפוטרופוס לנכסי נפקדים, שהחלקה שלא ידעו של מי, היא שלו. והוא חושב שלא נכון לקדם את התוכנית, כתבתי אותו, אני חושב שהוא טועה, התוכנית עושה איחוד וחלוקה, ומציעה לו מגרש מוסדר ורגולארי הרבה יותר מהמגרש שיש לו היום, ואני סבור שעדיין נכון לקדם את התוכנית לדיונים. תוכנית 28 בסדר היום,

אריאל גולן:

אמי, מטלות יזם נותנים שמה? בהמשך?

אמנון ארבל:

יש שצ"פ, יש שם הפרשה בנויה,

אריאל גולן:

שצ"פ והכול?

תוכנית 531ב

אמנון ארבל:

תוכנית 28 בסדר היום, תוכנית 531ב, תוכנית בסמכות הוועדה, תוכנית בינוי סליחה, במבוא נטף 4. זה תוכנית שבמקשת תוספת קומה, ועמודית ממ"מים לבית ספר קיים, אנחנו ממליצים לאשר.

תוכנית 530ב

אמנון ארבל:

תוכנית 29 בסדר היום, תוכנית 530ב, זה גם תוכנית בינוי, בדרך האמריקאית, זה מגרש מגורים, שע"פ תוכניות המאושרת, צריך להגיש תוכנית בינוי, ואנחנו מאשרים.

תוכנית 504ב

אמנון ארבל:

תוכנית 30 בסדר היום, 504ב, תוכנית בינוי גם כן צור – באהר, שגם פה אנחנו מאשרים, תודה רבה.

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה לכולם, חברים. הישיבה נעולה.

אמנון ארבל:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

יללה, לבתים מהר.

סיום הדיון